

နတ်တရောင်နှစ် ပုဒ်

BURMESE
CLASSIC

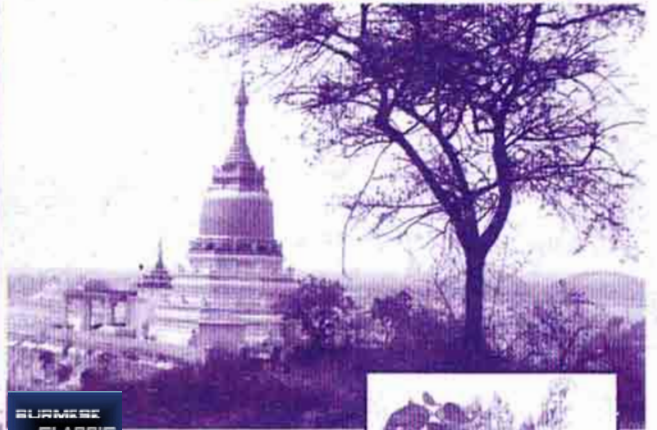
နယော တယ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်

BURMESE
CLASSIC

လော ကိ ပ ညာ ရ သ စုံ မ ဂ္ဂ စင်း

နက္ခတ္တရောင်ပြည့်

နာယကကြီး

ဒေါက်တာ အောင်နိုင်

M.B.B.S (Ygn)

ဒ-ဘ-ဝ(တိုင်ရင်းဆေး)

M.Med.Sc (Pharmacology)

Advanced Pharmacokinetics

Training (London)

M.C.P.A, A.T.C.M

(Wuhan), D.M.A

Senior Fellowship of Aryurvedic

Medicine(India)

သာသနာ့အကျိုးဆောင်
ကောလိပ် ဆရာတောင်

တိုင်းရင်းဆေးပညာရပ်ဆိုင်ရာ

အကြံပေး

ဒေါ်ဝတ်ရည်ဆွေ

B.Sc(Bot),Dip.T.Med.

ဦးဝင်းထိန်ကျော်

B.A(Philos),Dip.T.Med.,

T.L.R.M (INDIA)

အနောက်တိုင်း ဆေးကဏ္ဍ

အယ်ဒီတာ

ကိုကိုမောင်

စာတည်းချုပ်

ဦးကျော်မိုးသိန်း

တာဝန်ခံစာတည်း

ဓမ္မဒေဝ

နယ်လှည့်အယ်ဒီတာ

အောင်စ(L.L.B)ကိုမိုးဆန်း။

သန်းထွန်း(ဘားဘဲ)

ဝါငြိ အယ်ဒီတာ

* ဦးစံတင့်

(စတုရိကာယကောဝိဒ၊ဝိနယဓရ၊ဓမ္မာစရိယ)

* ဦးသန်းအောင်ရွှေ

[ဓမ္မာစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိ မြန်မာဂုဏ်ထူး)

ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယကောဝိဒ

(နိကာယဝိပလ)]

ဥပဒေအကြံပေး

ဦးထွန်းစိန်

B.A(Myanmar),H.G.P.R.L(Advocate)

ပန်းချီဆိုင်ပညာရှင်

ကိုတင်ဦး။

တင်တင်စွယ်

မျက်နှာဖုံးပန်းချီ

မြတ်မင်းဟန်

မြန်မာ့ရေမျှား

ယဉ်ကျေးဝေ

ကွန်ပျူတာစာပီ

ပါရမီ ကွန်ပျူတာစာပီလုပ်ငန်း

အတွင်းမလုပ်

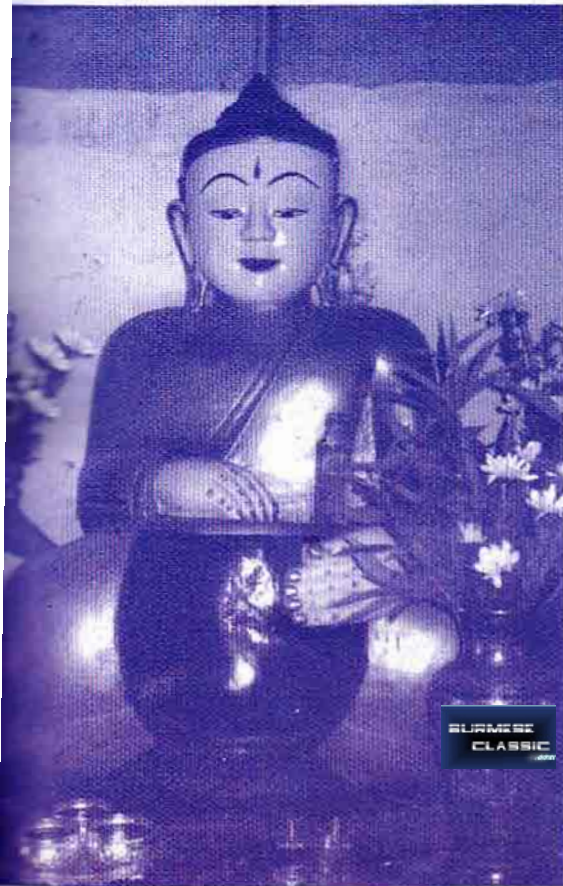
ပါရမီ

အိမ်ထောင်သက်ကြာရှည်သော်လည်း
သားသမီးထွန်းကားသော အိမ်ရှင်မဟူသည့်
ဤညောင်ပင်အာမတ်က မာလသုတ်ပရိတ်တော်အား...
စာ-၁၃၉

ထုတ်ဝေသူ
ဦးမောင်ဝင်း(၀၄၄၇၂) နက္ခတ္တရောင်ပြည့်မဂ္ဂဇင်းတိုက်
၂၀၉ ၂၉ လမ်း ရန်ကုန်မြို့
ကဏ္ဍမင်း မျက်နှာဖုံးစိတ်
ဦးကျော်မိုး(၀၇၀၄၆) ဦးမောင်ဝင်းတိုက်
အမှတ် ၁၇/က ၅၆-လမ်း ၂-ရပ်ကွက်
ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်
ရန်ကုန်မြို့၊
မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး
နဂါးစာပေ
ရှမ်းတောင်ကယား မြို့နယ်နေ
မိလ္လာစာပေ (တောင်ကြီး)
ဝါးခွံစာပေ(မြို့နယ်နေ(တောင်ကြီး)
ခွန်ပြည်နယ် ကရင်ပြည်နယ်မြို့နယ်နေ
ကျော်စောစာပေ(မော်လမြိုင်)
မြန်မာ့နေ
ကျော်မိုးသိန်းစာပေ ၂၀၉ ၂၉ လမ်း ရန်ကုန်မြို့
ဖု- ၀၉၂၄၂၂၀၄

ကြော်ငြာဌာနမျှ - ကိုတင်မောင်ထွေး
မင်္ဂလာ ဝိပဿနာကြော်ငြာရုပ်စုံ

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ မေလ
အမှတ် ၃၄၆
တန်ဖိုး - ၂၀၀၀ကျပ် (မြန်မာ့ငွေ)
အုပ်ရေ
၀၀လ
ဖု-၀၁၂၄၂၂၀၄

ငွေစဉ်ထပ်ချက်တိုင်သန်တပ်တပ်စွန်းပျက်
ဦးဖပ်ထား၍ ထိုသန်ပျက်ကို သွပ်ချက်၍
သွပ်ချင်းငွေဟန်ပြု၍သည့်ဘုရားရုပ်တုတော်ရှေ့တွင်
စာ-၁၇၁

မဟိရာနဒီခေါ် မအီချောင်းရေ ရစ်ချွမ်းဆင်းကာ
ဦးတိုက်ပူဇော်လျက် ရှိသော
မြတ်ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ရဲ့ ဘေးကံခြေတော်ရှေ့ခြေပါတယ်...
စာ-၉

❖ ထွေဆိုခြင်းရောင်းခြင်း ❖

တိုင်းရင်းဆရာကြီး ဦးမြဟန်နှင့် မြန်မာ့ရွှေသွင်း
ကုသနည်းပညာ [မောင်အေးကျော်-အမျှော်ကံ] ၁၁၃
ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ တောင်ငူတ္ထလာပဋိနယ်
ကျွန်းမာပါစေတီတိုင်းရင်းဆေးခန်း ဆရာဦးသီဟ
(တဆ-၀၃၉၈၀)နှင့် ထွေဆိုဆွေးနွေးခဲ့သော
ဦးနောက်နှင့် အာရုံကြောရောဂါ ကာကွယ်
စောင့်ရှောက်နည်းများ [မြောင်မြ မောင်ယဉ်တင့်] ၁၄၁

❖ စည်းပေးရောင်းခြင်း ❖

သင်္ကေတများ၏ သာသနာစကား(၄၄) [ဟူဂျင်းစီ] ၄၇
မိတ်ဆွေဖြစ်သွားမည့် ဖဲချပ်များ(၁) [ဟန်ဝင်းနိုင်] ၁၄၅

❖ ကဏ္ဍကားရောင်းခြင်း ❖

တစ်ချက်ကောင်းဟောတွက် [ဦးသော်ဝင်း-ဟင်္သာတ] ၉၅
သူ တယ်လိုလူစားလဲ [သန်းပညာ] ၁၁၁
လက္ခဏာပဟေဠိ အဖြေညိုကြစို့ ၁၉၂
လျှပ်မကုန်း၊ ပေးကျေနံ၊ သုံးကျေနံလောက်အောင်
ချမ်းသာကြွယ်ဝစေသော လက္ခဏာ
[ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၂၀၉

❖ ဃမ်းညွှန်ပရောင်းခြင်း ❖

ဘုရားရှင်တော်မြတ်အား လာရောက်ဖူးမြော်ပြီး
တရားအားထုတ်လျက် သာသနာပြုနေသောမြေကြီး
[အောင်မြင်ထွန်း-မသုံးလုံး] ၁၇
မြပလ္လင်တောအဝင်မှ မြနှစ်ဘုရားသို့(၁)
[ကျော်စောသီတီး-ဖဗ္ဗဆို] ၉၇
ရခိုင် မဟာမုနိကုန်းတော်မှ ထူးခြားသော ညောင်နှစ်ပင်
[စင်ညိုငယ်] ၁၃၇

❖ အထူးတမျှပရောင်းခြင်း ❖

မဏိ ရွှေစက်တော် လှေလာပူဇော်မှုခရီး (၁)
[ထက်မင်းကျော်စွာ] ၉
ကောလင်းမြို့ အနောက်တောင်ခွင်မှ နတ်သျှင်တောင်
သာသနာစခန်းသို့(၁) [စံထွန်းသာ] ၂၅
ရွှေတောင်နယ်မှ ရဟန္တာ(၈၀)သိမ်များ
လှေလာပူဇော်မှုခရီး(၆) [ဘုန်းကျော်စွာ-ဦးတက္ကသိုလ်] ၅၇
မြို့မန္တလာမှ ရွှေဘုံသာငါးဆူ ပူဇော်မှုခရီး (၂)
[ကျေးဇူးလေး] ၇၃
နတ္ထရာဇာတ်ခြေညီပဏ္ဏင်း ၃

❖ ကိုယ်လျှော့ရှင်မြို့ ❖

တစ်ခါတုန်းက ကြုံခဲ့ရသည့် တိုင်းရင်းဆေးပညာရှင်တစ်ဦး
 [ကိုဌေး] ၂၃၁
 သိုက်တဲ့လား [ထွန်း-နောင်ချို] ၂၄၉
 လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၁၀၀)ကျော်မှ အဂ္ဂိယောသုကြီး
 ဦးဘေကျမ်းစာ(ကိုလိုနီခေတ်)နှင့် ကျမ်းစုသမ္မား
 [ကိုပေါက်-ထမင်းချေး] ၂၅၇
 သူ့အရမ်း သူ့စေသနှင့် ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ [တိုင်တန်းနစ်
 သဘောစာတ်လမ်းနှင့် သတ်ဖြတ်ခြင်းကို မကြိုက်သည့်
 ဆီဟော] [ဦးစိန်-တိုးချောင်ကြီး] ၂၆၉
 ကျွန်တော်၏ ကျန်းမာရေးဝန်ထမ်းဘဝ
 ထူးခြားဆန်းကြယ်သော အတွေ့အကြုံ [နေဇော်-နုဂ္ဂဟ] ၃၀၂

❖ ကျင့်စဉ်များမြို့ ❖

သရဏဂုံ ပဋိလုံအစွမ်း [ကောင်းမြင့်မြတ်စိန်] ၂၀၁
 အောင်မြင်မှုများရလိုလျှင် ဤပုဒ်စိန်နည်း ပုဒ်စိန်ပါ
 [ရွှေဘုန်း-မုန့်လုံး] ၂၁၄
 ရုက္ခမိုးမှော်အစွမ်းနှင့် ရုက္ခမိုးမှော်အတွက် ကျင့်စဉ်(၂)
 [စလင်း ဦးကျော်] ၂၃၃

❖ အင်္ဂါအရင်ရောင်မြို့ ❖

ရန်သူဟူသမျှ တေးကင်းပ၍ မြင်မြင်သမျှ
 ချစ်ခင်ကြင်နာကြစေသော နံ့သာဆီမန်း
 [အေးရွှေ-ဖိုးကုန်း] ၁၅
 ကျီးမြို့မိတ်အတွက် ယတြာ ဤသို့ မြပါ
 [မောင်ဗဟိန်း-အင်းတော်] ၉၄
 ရောင်းကုန်ပစ္စည်းများ မြန်မြန်ထွက်စေဖို့
 [တက္ကသိုလ် အပန်ငယ်] ၁၅၇
 မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်နှင့် လက်ဆောင်ယတြာ(၂)
 [ဦးခင်မောင်နိုင်] ၁၈၃
 (၁၂)ရက်မွေးဖွား မိတ်ဆွေများသို့ [ကစီသီရောမထီ] ၁၈၅
 ဂုဏ်တော်သည်းခြေ လိုရာသုံးအစီအရင်များ
 [ဂါမထီဇော်-ဝိဇ္ဇာဓရ၊ စစ်ကိုင်း] ၂၁၂
 စမ္မဇာတ်ဂါထာတော်ကြီးနှင့် ယတြာအစီအမံများ ၂၂၄

❖ အပြုမုတ်ရောင်မြို့ ❖

ထင်သာထင် မဝင်ဘူး ကျောင်းအမလိုပဲ...
 အဓိကရက်အတတ် [ခြင်္သေ့ လှပူလျှော့၏ သဘောသဘာဝ]
 [ဦးမင်းစင်-ရွှေစုဝင်း] ၃၀
 နှာခေါင်းချောင်း ဆရာတော်၏ နဂါးပင်းဓာတ်လမ်းစဉ်
 [အောင်သန့်-ပုသိမ်ကြီး] ၁၈၁
 သရဏဂူရှင်ရသေ့ [ရန်ကုန် စနေသား] ၁၉၂

ဓမ္မစိန်သရဏဂူ အင်းကြယ်နေသလို
 အချင်းအဖျားကွယ်လျှင် ဖျားခြားပြီး
 ဖွပ်ဆုပ်ပုံ သဏ္ဌာန်ဖြစ်နေရာ... စာ-၁၃၀

ဆရာတော် ကျိန်းသာဘက်
 ဦးခေါင်းလျက်လှည့်သည့်
 ခြေခါးကို ဆန်းကပ် စေ့မြင်ရသည့်... စာ-၆၆

နဂါးရုပ်တံတံနှင့်
နဂါးပတ်လှေပတ်ပွားတော်ဖြစ်သည့်
နောက်ကျောကပ်လျက် ဇေတိတော်မှာ

ငါ့ကို ခန်းချောင်း အောင်ချမ်းသာသန်းကြီးကျောင်း
နဂါးရုပ်တံများကို ပို့ပေးရမယ်
ငါဟာ သာသနာပြု မြှောက်ကြီးဖြစ်တယ်

*** ဟိတလောကရုပ်မြေပြင် ***

နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ ပူဇော်တပ်လောင်း မဟာအုပ်ဆောင်း
ဝါထာတော် [အံ့ကြွယ်] ၁၆၁
မိုးဦးလေဦး မှန်တိုင်းအန္တရာယ်အတွက် ဘေးရန်
ကင်းကွာ ရာတောဝါ ဝါထာတော် [ဗိုလ်မင်း-မင်းလှ] ၁၆၆
စားနပ်ရိက္ခာ ဖူလုံစေသောဝါထာနှင့် အစီအစဉ်
[ငြိမ်းသော်တာ] ၁၆၉
မျက်စိအမှိုက်ထွက်စေသောမန္တန် [စရာတိမ်ကျော်-မအူပင်] ၁၉၆

*** ဆေးရုပ်မြေပြင် ***

ကလေးများ လေချုပ်၍ ဝမ်းပျက်ဝမ်းဖော၊
ဝမ်းဗိုက်နာလျှင် [မဟာရာ-စရာဝတီ၊ ကသာ] ၁၂၇
အဆိပ်ခွေပြေ စပါးကြီးသည်းခြေ [မောင်မောင်ကျောက်] ၁၃၄
ရေခွေးပူလောင်သော် [ကျော်ညွန့်-စစ်တွေ] ၂၈၀

◆ ဆေးဝေဒရုပ်မြေပြင် ◆

ထိခိုက်ရှုနာများအတွက် ဆေးနည်းကောင်း
[ဗိုလ်မင်း-မင်းလှ] ၁၁၈
ပူလင်ဝှေ့ကျောင်းမှ သက်တော်ရှည်ဆရာတော်ကြီး၏
တိုယ်တွေ့ဆေးနည်းကောင်းများ [အောင်စ-I.L.B] ၁၇၇
ရှောက်ပျားအရက် အတူဖက် အသက်ရာကျော်ရှည်
[မောင်ချစ်ကြည်-ကြို့ပင်ကောက်] ၂၀၃
ဝိဇ္ဇာလမ်းမှ ရသာယာနုဆေးဟူသည့်
[စေမောင်-ညောင်လေးပင်] ၂၉၇

*** ဝတ္ထုရုပ်မြေပြင် ***

ဆင်မည်းကြီးတစ်ကောင်နှင့် ဖြစ်ရပ်ဆန်း(၂)
[ဝသုန် သက်လွင်] ၂၅၂
ကျောက်ဘီလူးညီနောင်(၁) [နန္ဒဝင်းကျော်ခေါင်] ၂၇၃

*** မိတ်ဖွဲ့ဆင်ရုပ်မြေပြင် ***

ထူးဆန်းသော အိပ်မက်နှင့် ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ
[ဆရာစော-ယော၊ စက်မှုအင်ဂျင်နီယာ] ၂၆၅
အိပ်မက်ထဲကို မလာပါနှင့်တော့ [စောစိသွင်-ရန်ကုန်] ၂၈၄

† ရုပ်မြေပြင်ဆင်ရုပ်မြေပြင် †

ဖိုမီးပွားတိုးဝန်း [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၅၄

✽ မဟာသုတရုပ်မြေပြင် ✽

ဝဲခွေနန်ကရိုင်းမယ်တော်ကြီး၏ သမိုင်းမှတ်တမ်း
[သူရစွ-ဗဟိုစည်] ၁၆၃
ခြံတောင်ဖိုလွင် သတ်ယှဉ်
[တင်အောင်မိုး-ကသ ၄၄ မြန်မာနိုင်ငံ
သစ်တေးသံကျောင်း] ၁၉၃
ပျားစုံကို မဖျက်ဆီးရာ [အောင်ဆန်းလင်း-ဘီအေ] ၂၀၆
နက္ခတ္တရုပ်မြေပြင်မြေပြင် ၅

† ဖူးခြားဝဋ္ဋည်းရောင်ခြည် †

မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာလက်ရာမြောက် ဖူးပုတီးများ
 [နိုင်မာန်-ပြင်ဦးလွင်] ၄၄

ရွှေမင်းဝံပေါ်တော်မှ ကုန်းတော်မှ
 ရွှေဟောင်းပစ္စည်းများ(၂) [ဥရန်းယန်] ၈၁

အိပ်မက်ပေးတဲ့ ကျောက်လိပ်ကလေး
 [မင်းရဲထွန်းမြင့်-မြစ်သာမ] ၁၂၅

* ကုယုံးရောင်ခြည် *

အကြောနှင့်ဆရာ ဆက်စပ်ပါ မြန်စွာပျောက်တမ်းမှု
 [ထိုင်ရခက်၊ ထရခက် ဒူးခေါင်းနာနေသော်]
 [ဆရာ ဦးလှညီမီး-အကြောပညာရှင်၊
 တံတားဦး၊ အင်းဝ] ၁၄၈

သပျိုးဆင်းသုရောင်ခြည်

အကြော်ကောင်းကောင်း စားကြရအောင်
 [ဓနောဗိုး-တောင်ငူ] ၁၉၉

တညင်းသီးကြွပ်ကြွပ်လေးရအောင် ဆားရည်စိမ်နည်း
 [မောင်လေးကော-ဘီလင်း] ၂၃၀

○ သုဓမ္မသမုရောင်ခြည် ○

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်နှင့် တေးဇူးရှင်ဆရာတော်ကြီးများ
 ကြွင်းမြို့၊ မုတ်ထုတ်ကျောင်းတိုက် ဆရာတော်
 မဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဇော ဘဒ္ဒန္တပညာဝံသအား ဂါရဝပြု
 ပူဇော်ခြင်း၊ [သန်းပညာ] ၆၃

ကျွန်တော်နှင့်မွေး အမှတ်ထင်ထင်
 [အောင်လှသန်း-မင်းဘူး] ၇၉

စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော
 ထိုးမြဲလက်မှတ်များအကြောင်း
 [ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၁၈၆

○ ပြစ်မှုဦးပြီးဆေးပင်ဖေးပြစ်ရောင်ခြည် ○

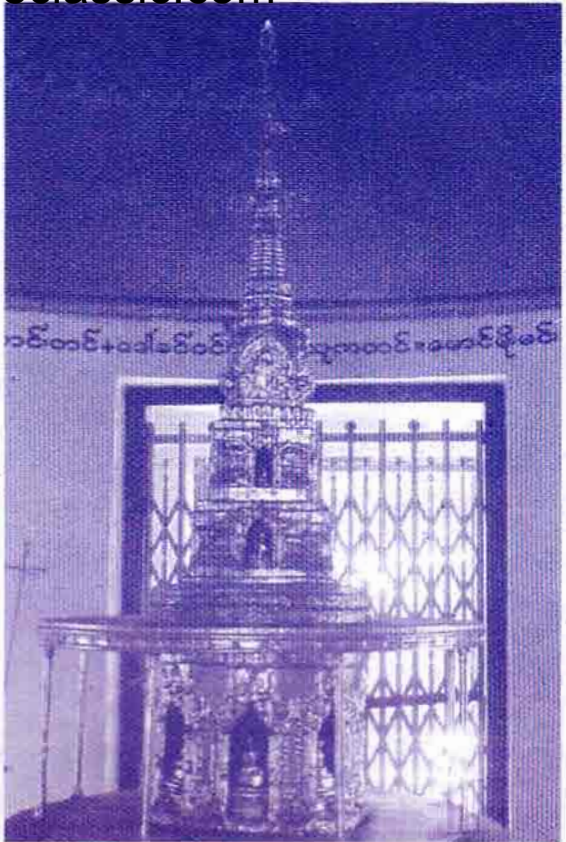
ရခိုင်ပြည်နယ်မှ ဆေးဖက်ဝင် အပင်များ(၂)
 [ဆေးသုတေသီတစ်ဦး] ၈၆

ဆီးဖြူသီး၏ ဆေးဖက်ဝင်အစွမ်းဖြင့် ရောဂါအထွေထွေ
 ကုသနည်း [ဦးမင်းဇင်-ရွှေစုဝင်း] ၁၇၄

☞ ကြည်ဆိုခြင်းရောင်ခြည် ☞

နှစ်ပေါင်း(၉၂၂)နှစ်ကျော် မြောက်မြေခြားမှ
 နဝရတ်ကိုးသွယ်သင်္ကန်းဖြင့် တန်ခိုးကြီး ရွှေဟောင်း
 မောင်တော်ဦးဘုရား(၂) [နိုင်မင်းညို] ၄၉

၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

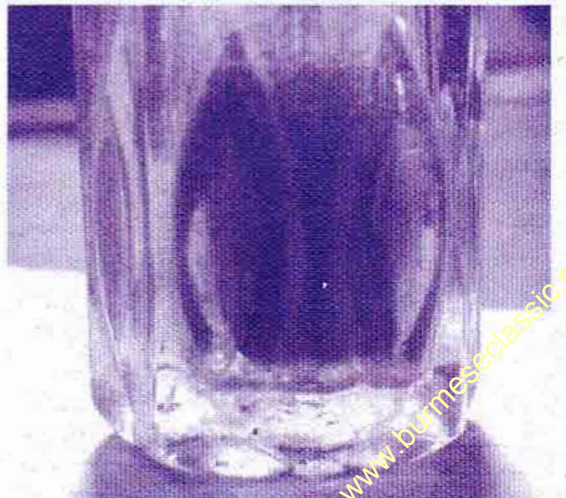

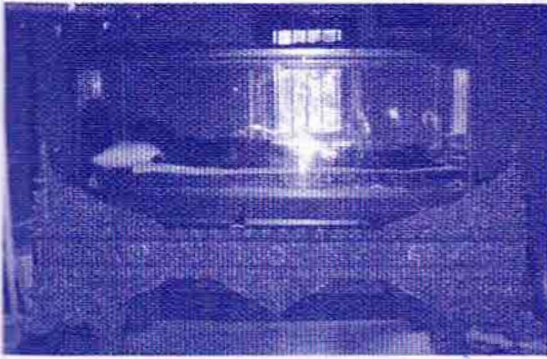
တပည့်တော် မောင်အောင်ပါဘုရား
 အရှင်ဘုရား အာရုံပြုထားတဲ့စေတီကို
 ပန္နက်ရိုက်ဖို့အချိန်ကျပါပြီဘုရား။

— ၈-၃၆

သက္ကတဂြိုဟ်၏ ရိတ်သင်စားသော
 ဆံတော်များ ကုန်းသွားခြင်း၊ ပွားများလာခြင်းနှင့်
 ရုပ်ကလာပ်တော် မီးပူဇော်ရာမှ စာတော်များကို

— ၈-၉၂

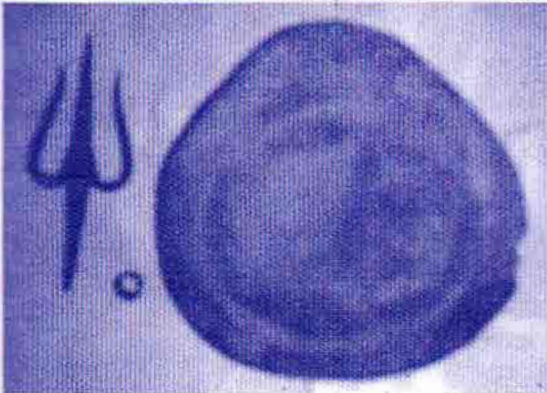

ငါ့ပျိုလှူနီရင် ဥတုစခန္ဓာပပုပ်ဘူး
ပုနီခေါင်းပွားထည့် ဂုလုပ်
အံဒီဂုထိမှာ သွင်းထားကြ...

တ-၁၂၄

မပါဒီမင်းတွေ ထုံကူးစုံတ
အသုံးပြုပြီး ပျော့အိမ်းပျားတို
ပစ္စည်းတွေပဲ မှီသေးတယ်...

တ-၁၀၀

ဤအမင် မကောင်းစွာ ရှင်သန်လာပါတာ
မိသားစု မီးရှူးမျှမ်းသော ဖြည့်စုံတာ
လားဟာတ ငိုအော်နေသည့်ဟု...

တ-၄၄

*** ဆောင်ပြောရန်ခြံညှိ ***

စစ်ကိုင်းတစ်ခွင် သမိုင်းဝင်စေတီများ၏
အောင်မြေနှင့် ရှိခိုးပူဇော် ဝါထာတော်များ(၂၇)
[ကံတလှူစေတီတော်] [အောင်ရွှေမြတ်-စစ်ကိုင်းတောင်] ၁၀၅
အကျော်ဆူလှုံ မြသိန်းတန် ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်နှင့်
စတုဩဃဝိမုတ္တိ သိမ်တော်နှင့် လှူဝတ်အောင်မြေ
[ရဲအောင်-ရန်ကုန်] ၁၂၉

♦ ထိမ်းသေရန်ခြံညှိ ♦

၂၀၁၅ ခုနှစ် မေလတွင် ထိဆူကြီးများ ဆွတ်ခူးနိုင်ဖို့
[ထက်မင်းကျော်စွာ] ၁၉၂
၂၀၁၅ ခုနှစ် မေလ ထိအတွက်
ရွှေချယ်ပါ ဤဝါနန်း [ဆရာ ရဲထက်-သုတေသီ] ၃၀၄

*** အင်းစာရန်ခြံညှိ ***

သုဝဏ္ဏဘူမိအဝင်အင်း အတွက်အင်း [အင်းသုတေသီ] ၂၀၄

♦ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးရန်ခြံညှိ ♦

ရှမ်းလွန်းဆရာတော်ကြီးနှင့် အတိတ်ဘဝ
ကျေးဇူးတင်ပြန်ခဲ့သည့် သတိပဋ္ဌာန်ဆရာတော်
ဦးလောကတိက္ခ၏ဘဝပုံရိပ်များ(၁)
[ထက်မင်းကျော်စွာ] ၃၃
(၅၁)နှစ်ကြာသည်တိုင်အောင် မပုပ်မသိုးသည့်
ဆရာတော်ရှင်ဝေန(၂)
[ရွှေမှော်မြေ မောင်ကြည်သိန်း] ၆၅
တုံ့ပြန်သစ်တောင်မြေမှ မဟာထေရ်အရှင်အာစာရ၏
ဘဝပုံရိပ်များ(၅) [ရဲသေသုတေသီတစ်ဦး] ၈၉
ရှက်ကလပ်တော်မှ ဆံပင်များ ရှည်ထွက်နေသည့်
လွန်မအေးဆရာတော်ဦးသုတေသီ(၂)
[သံသရာခရီးသည်တစ်ဦး] ၁၂၁

*** ထူးခြားသန်းကြွယ်ရန်ခြံညှိ ***

ရှမ်းပြည်နယ်အရှေ့ပိုင်း မိုင်းယောင်းမြို့နယ်ရှိ
စွန်ဟိန်းဂူတွင် တာလေမိုင်းလင်းဆရာတော်အား
ဘုမ္မိရတ်များမှ ရတနာပစ္စည်းများ လှူဒါန်းသည့်
ဖြစ်ရပ်ဆန်း [သန်းရွှေပိုင်-တပျာ] ၄၁
မိုးမပေါ်ရှိ နတ်သမီးတောင်မှ ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ(၂)
[နေဝန်းနီ] ၂၃၆
ထူးဆန်းသော ရေကန်ကြီး(ရွှေအောင်လှိုင်-အောင်သီပေါ) ၂၄၅
အသပြာငွေတစ်မတ် မယ်တော်မြတ်စန္ဒီ(၄)

[ရွှေတောင် ကြွယ်မောင်အေး] ၂၆၁
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၈

❑ အပေးအားရဲရောင်ခြည် ❑

အတွင်းလိပ်ခေါင်း သက်သာပျောက်တင်းစေသော
ပုစွန်ဂမုန်းသိသူများမှ ဖော်ထုတ်ရေးသားပေးကြပါရန်
[အောင်မှန်ကင်း-ပျဉ်းမနား] ၄၃

❖ နေမုန့်ချိုး ဘဝလမ်းညွှန်ရောင်ခြည် ❖

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ မေလအတွက်
နေ့ကောင်းရက်သာ ရွေးချယ်ပါ [သုခစုစံ-ကျိုက်လတ်] ၁၇၆
၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ မေလအတွင်း လာဘ်လာတရွှင်လန်းစေဖို့
[နက္ခတ်သုတေသီ] ၁၈၄

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ မေလအတွင်း
ပုံရိပ်ရှင်တို့၏ ကံကြမ္မာ [ဟုကွင်းစံ] ၂၀၀
၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ မေလအတွက်
ခုနစ်ရက်သားသမီး ဟောစာတမ်း [ဆရာ ရောင်ခြည်] ၁၅၀

❖ မြန်မာမျိုးစုပညာရောင်ခြည် ❖

မိသားစုထဲမှာ ဩဇာအရှိဆုံး
[အေးချမ်းအောင်-ရမည်းသင်း] ၂၂၂

❖ ဂျန်းမာရေး စာပိုဒ်ရောင်ခြည် ❖

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ မေလအတွက်
ကျန်းမာရေးအကြံပေးချက်များ [ဆေးသုတေသီ] ၂၀၈

★ မြန်မာနှစ်ဆန်းရောင်ခြည် ★

နှစ်ဆန်းတစ်ရက်နေ့ အတွက်မှာ [ဦးစင်မောင်နိုင်] ၆၉
၁၃၇၇ ခုနှစ် နှစ်သစ်မှာ ကံကောင်းပြီးရင်း
ကောင်းကြစေဖို့ [အောင်နန္ဒာ-ကျိုက်လတ်] ၂၁၇

❖ မိစ္ဆာပရမေယျရောင်ခြည် ❖

ဝိဇ္ဇာများ၏ ဆိုဆုံးမစကား [ရွှေတည် မြစင်ယော်] ၂၄၁

★ ပျိုဖင်းပျော့ရောင်ခြည် ★

နဝလောကုတ္တရာဂိုဏ်းတော်ကြီး၏ မြွေမှော်ပညာနှင့်
အဆိပ်ကုထုံးကျမ်း [ရဲရဲထွန်း-ဟင်္သာတ] ၁၈၉

● ဝရုဇောကရောင်ခြည် ●

ထူးဆန်းသည့် မြွေမှော်ပေးသောရွှေ
[ကောင်းခန့်-သစ္စာပြော ဝက်လက်] ၂၂၅
ဂန္ထီရဆန်သော နွားလည်းကောင်း [ဧရာမြေကျော်ဝေ] ၂၃၈
တရုတ်နှစ်သစ်ကူးသူ ဗမာအမျိုးသမီးတစ်ဦး
[ထီလာကျော်] ၂၈၁

ထူးဆန်းသော ပွဲကြည့်ပရိသတ်များကို
သုံးနှစ်ဆက်တိုက် စည်းခြားကပြဖော်ပြခဲ့ရသည့်
မန္တလေးဇာတ်ပွဲတစ်ပွဲ [ချို-အမရပူရ] ၂၈၉
ရဲဘော်စိတ်လေလား [ဦးစိုး-မတ္တရာ] ၂၉၂

ရဟန္တာ
ရုပ်တု
ရှစ်ဆယ်
ပါဝင်သော
သိမ်ကုန်းရှိ
ရုပ်တုတော်
များတွင်
မျက်စိဖွင့်
ရဟန္တာ
ရုပ်တုတို့...
စာ-၅၇

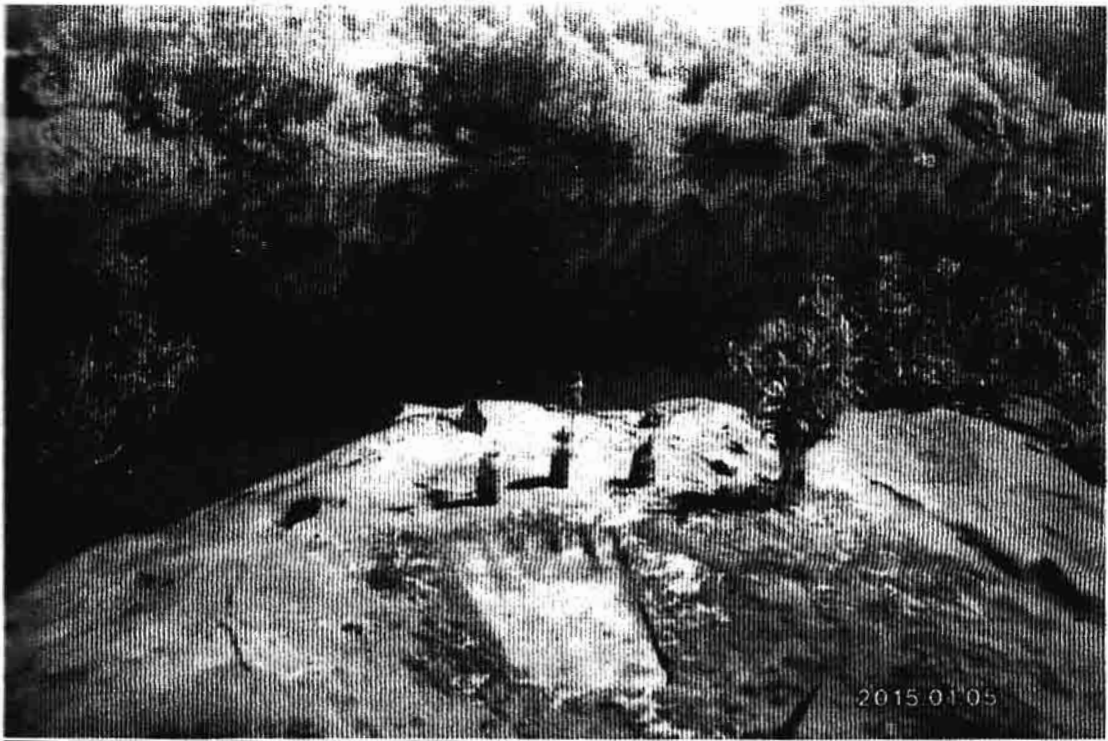

နတ်
ကျွမ်းကျင်
နန်ကရိုင်း
မ
ဦးချိုများထွင်
ဓမ္မဇာန်
ရွှေစင်
ကိုင်းဘောင်း
နေသည့်
အထွက်...
စာ-၁၅၃

ကျိရတနာပစ္စည်းများသည်
ဘုရားရှင်ဥစ္စာစောင့်များမှ ပုခွဲမြတ်စွာသမာဓနာအား
လှူဒါန်းခဲ့သည့်ပုဂ္ဂိုလ်...
စာ-၄၁

2015.01.05

◆ ထာဝန်စက်တော်ရာကို ယခင်က မြို့တော်ရပ်

မအိရွှေစက်တော်

ထာဝန်စက်တော်

လောကုတ္တရာ (၁)

တည်နေရာ

ရခိုင်ပြည်နယ်၊ တောင်ကုတ်
မြို့နယ်၊ မအိမြို့နယ်ခွဲအတွင်း မအိ
ချောင်းဖျားရှိ တောင်ကုန်းများထက်
တွင် ကိန်းဝပ်တော်မူကြသည်။

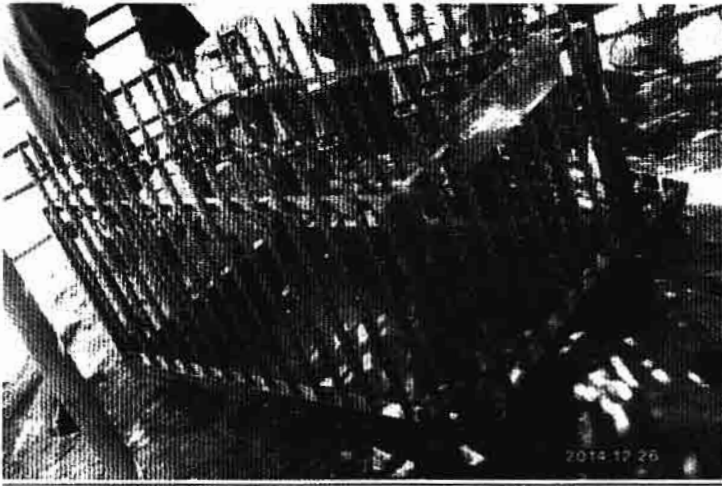
ခြေတော်ရင်းသို့

၂၀၁၄ ခုနှစ်အကုန် ၂၀၁၅ ခုနှစ်
နှစ်ဦးအစကာလတွင် ရွှေစက်တော်
ပါဒစေတီများကို အစဏ်ကောင်းခြင်း
အောင်နိမိတ်ဆောင်၍ သွားရောက်
ပူဇော်ဖြစ်ခဲ့သည်။ စာတည်းချုပ်က

“ဒီအချိန်လောက်ဆိုရင် မိုးလေ
ကင်းစင်လောက်ပါပြီ”ဟု အစချီကာ
မအိစက်တော်ရာအား သွားရောက်
လေ့လာပူဇော်ရန် လမ်းညွှန်ခဲ့ခြင်းဖြစ်
သည်။

ရန်ကုန်မြို့မှ ညနေ(၃)နာရီတွင်
စတင်ထွက်ခွာသည်။ ရန်ကုန်-
ကျောက်ဖြူ အဝေးပြေးမော်တော်
ယာဉ်ဖြင့် လိုက်ပါခဲ့ရာ ပြည်တစ်ဖက်
ကမ်း ပန်းတောင်းမှတစ်ဆင့် ရခိုင်ရိုးမ
ကို ဖြတ်ကျော်ကာ နံနက်(၃)နာရီခန့်
တွင် တောင်ကုတ်မြို့သို့ ရောက်ရှိ၏။
နက္ခတ္တဗေဒနှင့်မြေပုံရေးဗေဒ

မဟီရာနဒီခေါ် မအိချောင်းရေ
ရပ်ခွေးစားဆင်းကာ ဦးတိုက်ပူဇော်လျက်
ရှိသော မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ခြေတော်
ရာ(စက်တော်ရာ သို့မဟုတ် ရွှေစက်
တော်ဟုလည်း ခေါ်ကြ၏။ ဘုရားရှင်
၏ ခြေတော်တွင် စက်လက္ခဏာ
(၁၀၈)ကွက် ပါဝင်ဖွဲ့စည်းလျက်
ရှိသောကြောင့်ဖြစ်၏။)ခေါ် ပါဒစေတီ
နှစ်ဆူ ဖြစ်တော်မူကြသဖြင့် မအိစက်
တော်ရာ(ရွှေစက်တော်)ဟု ခေါ်တွင်
ကြခြင်းဖြစ်သည်။

◆ သံတန်ကန်ကို ထိပ်ထိထားသည့် အောက်ကန်တော်ရာ

◆ နတ်တောင်

ယင်းမှ (၄၂)မိုင်ခန့် ထပ်မံခရီး ဆက်ခြင်းဖြင့် ဝေလီဝေလင်းအချိန် တွင် မအီမြို့ကလေးသို့ ရောက်ရှိလေ သည်။

မအီမြို့တွင် တစ်ညနားခဲ့ပြီးနောက် စက်တော်ရာသို့ (ဂေါပကအဖွဲ့ အတွက်) ရိက္ခာပို့ပေးသော မြောက်ဦး ဆရာတော်၏ မော်တော်ယာဉ်ဖြင့် လိုက်ပါခွင့်ရသည်။

မအီသို့ သွားမည့်အကြောင်းကို ရန်ကုန် ရတနာမာရ်အောင်ရိပ်သာမှ ကိုသန်းထွန်း(ကျောက်တော်)က ဆရာ

တော်အား လျှောက်ထားပေးသဖြင့် ဆရာတော်က ရန်ကုန်မှ တယ်လီဖုန်း ဖြင့် မိန့်ကြားကူညီပေးခဲ့ကြောင်း သိရ သည်။

မအီ(တောင်ကုတ်)-အမ်း အဝေး ပြေးကားလမ်းအတိုင်း မြောက်ဘက် (၇)မိုင်ခန့်အကွာ စနဲရွာသို့ အရောက် တွင် လက်ယာဘက်(အရှေ့ယွန်းယွန်း) မြေလမ်းအတိုင်း လမ်းခွဲသွားသည်။

(၃)မိုင်ခန့်အထိ ချောင်းငယ်များ၊ ကုန်းတက်ကုန်းဆင်း ကလေးများဖြင့် လမ်းကျယ်(မြေလမ်း)ဖြစ်ကာ (၃)မိုင်

(၂)ဖာလုံမှ စတင်ကာ ပေ(၁၁၀၀)ခန့် မြင့်သော တောင်တက်ခရီးဖြစ်သည်။ နတ်တောင်နှင့် ကြိုးဆွဲတောင်ခေါ် ကုလားထိုင် တောင်ထွတ်နှစ်ခုကို တအိအိ ကွေ့ဝိုက်၍ တက်ရသည်။ ရှေ့ဆက်၍ ခြေတော်ရာ ကိန်းဝပ်ရာ မအီချောင်းစပ်သို့ တောင်ဆင်းခရီး ဖြစ်သည်။

တောင်ဆင်းခရီးအစတွင် မအီမြို့ခံ ဦးအုန်းရှိန်က ရှေ့အဝေးဆီမှ တောင် ထွတ်ကို ညွှန်ပြလျက်...

‘အဲဒါ မြို့မတိန်တောင်ထူး၊ ရှိပ်ပြည်နယ် မှာ အမြင့်ဆုံးပဲ။ ခြေတော်ရာရောက်ရင် အနိမ့်ကုန်းလို ပေါ်ရတော့ဘူး။ မြက်စွာ ဘုရားရှင် (၁၀)ပါးအရဟံ အသစ်ကြွလာ တော့ ညောင်တော်ပြည်ရှင် စန္ဒသူရိယပင်၊ တောင်ပန်လို ယာမြတ်ပန်ရပ်ပွားတော်ကို သွန်းလုပ်ခွင့်ပေးပြီး တောင်စဉ်ရုန်းခရိုင် ဆီးဆက်ကြတော်ပူပါတယ်။

ဒီမြို့မတိန်တောင်ခေါ် ဂြိုဟ်ဒီတောင်(မအီ မြစ် အမ်းမြစ် ယန်မြစ် သုံးသွယ်ဆုံရာမှာ ရှိလို့ ဂြိုဟ်ဒီတောင်လို့ ခေါ်တာပဲ။) ခေတ္တ စံပယ်တော်ပူပြီ မအီမြစ်ကမ်းနံဘေးမှာ နောင်အခါ မအီမြို့ ပေါ်ပေါက်မယ်လို့ ဗုဒ္ဓဘိတော်မြွက်ကြားတော်မူပါတယ်။

အဲဒီကမှတစ်ဆင့် မအီချောင်းဖျားက နာဠာရီရှိ တောင်ကိုကြုံ ခြေတော်ရာနှစ်ခု ကိုယ်စား ထားရပါတယ်။ အဲဒီအကြောင်း စက်တော်ရာသိုင်းမှာ ဆက်ပြောကြတာ ပေါ့’

ဟူ၍ ရှင်းပြလေသည်။

မြင့်မားမတ်စောက်သော တောင် တက်လမ်းတစ်လျှောက် မြင့်မား ဖြောင့်စင်းလှသော သစ်ပင်ကြီးများမှာ ကို မြင်တွေ့ခဲ့ရသည်။

‘အရင်တုန်းက ဒီအနီးတစ်ဝိုက်ကို လူသူအရောက်ပေါက်နည်းပြီး ဒီလို သစ်ပင်ကြီးတွေ တောလုံးအပြည့် ရှိခဲ့

တယ်။ အခုတော့ သစ်ခိုးထုတ်ကြလို့ ဆရာတော် (မြောက်ဦးဆရာတော် ဦးဝါယာမိန္ဒ)နဲ့ တပ်မမှူးတို့ ဆွေးနွေးပြီး ကားလမ်းခဲယာ (၅)ဖာလုံအတွင်း သစ်ဝါးမခုတ်ရလို့ တင်းကျပ်ထားရတယ်’

ဟူ၍ ကားပေါ်လိုက်ပါလာသူ ဒေသခံများက ပြောပြကြသည်။

(၅)မိုင်ကျော်ခန့်ရှိသော တောင်ဆင်းလမ်းအဆုံး(စန့်ရွာမှ (၉)မိုင် (၄)ဖာလုံအကွာ)တွင် နတ်ရေကန် တောင်ထိပ်လွင်ပြင်သို့ ရောက်လေသည်။ မော်တော်ယာဉ်ကြီးငယ် အစီး (၅၀)ခန့် ရပ်နားနိုင်အောင် ကျယ်ဝန်း၍ အရှေ့အနောက် အလျားရှည်သော တောင်ထိပ်ပြင်ညီကလေးဖြစ်သည်။

ဂေါပကအဖွဲ့ရုံးခန်း၊ နားနေစေရပ်လေးဆောင်(တစ်ဆောင်မှာ လွန်ခဲ့သော (၉)နှစ်ခန့်ကပင် ဆောက်လုပ်ပြီးစီး၍ ကျန်သုံးဆောင်မှာ ဆောက်လက်စေရပ်များ ဖြစ်ကြသည်။) ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း တစ်ကျောင်းနှင့် ခြေတော်ရာ ရွာကလေးတို့ ရှိကြသည်။

ခြေတော်ရာ ရွာကလေးမှာ ချင်းတိုင်းရင်းသားများ နေထိုင်သော ရွာဖြစ်၍ အိမ်ခြေ(၂၀)ကျော်ခန့် ရှိလေသည်။ ဘုန်းကြီးကျောင်းအနီး၌ ဆောက်လက်စ သိမ်တစ်ဆောင်ကိုလည်း မြင်တွေ့ရသည်။

တောင်တက်ကားလမ်းမှာ မြေသားလမ်းအကြောင်း ဖော်ပြီး၍ ကျောက်သားအမာခံခင်းရန် ပြင်ဆင်နေကြသည်ကို မြင်ခဲ့ရသည်။ မြောက်ဦးဆရာတော်နှင့် စ.က.ခတပ်မ(၅)တို့ဦးဆောင်၍ ဖောက်လုပ်ပူဇော်ကြသည်ဟု သိရပေသည်။

◆ ဆရာတော်တော်နှင့် အကူအညီပေးသူတို့အနီးရှိ

◆ မော်တော်ယာဉ်ကြီး

အောက်ခြေတော်ရာ

ဂေါပကအဖွဲ့ရုံးခန်းတွင် ဝန်စည်များထားကာ ဦးအုန်းရှိန်နှင့်အတူ အောက်ခြေတော်ရာ ကိန်းဝပ်တော်မူရာ မအီချောင်းစပ်သို့ ဆင်းခဲ့ရာ လမ်းခုလတ်တောင်ကလပ်တွင် ဘုရားရှင်ခြေတော်ရာ ပေးသနားဟန် ရုပ်ပွားတော်ကို တန်ဆောင်းငယ်အတွင်း တွေ့ရသည်။ ဤတောင်ကလပ်ငယ်ကို “နတ်ရေကန်အထက် တောင်ကလပ်”ဟု ခေါ်သည်ဆို၏။

‘လွန်ခဲ့တဲ့ ဆယ်လေးငါးနှစ်လောက်က နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပွလင်း အယ်ဒီတာအဖွဲ့ ခြေတော်ရာကို လာဖူးကြတယ်။ ကားလမ်းပေါက်သေးလို့လက်ယံရွာအလယ်တောင်ရွာဘက်နေ ဖဒီချောင်းအတိုင်း (၁၇)မိုင်ခန့် ခြေကူးလျှောက်ပြီး တက်ရတယ်။ ခြေတော်ရာရွာ(ချင်းရွာ)ကနေ နတ်ရေကန်တောင်ထိပ်ကိုရောက်ပြီး မြေကြီးပေါ်မှာပဲ ချက်ပြုတ်စားသောက် အိပ်စက်ကြရတယ်။ စာတည်းချုပ်က ခြေတော်ရာအဖွဲ့ ဖယ်တော် မဟာဒေါက်က ကွန်းသစ် ဆောက်ပေးဖို့ အဆုတ်လိုက်ပါလာသူတစ်ဦးကို တတ်စီး

◆ ဘုရားရှင် ခြေတော်ရာထပ်စားဆုံ

◆ ထောက်ခြေတော်ရာကျောက်ဆောင်

ပြီးပြောလို့ ကွန်းဆောင်(၂)ဆောင် ဆောက်လှူထားတယ်။ ဒီတောင်ကလယ်မှာ တစ်ဆောင်၊ အထက်ခြေတော်ရာ အနီးမှာ တစ်ဆောင် အဲဒီ အထက်ခြေတော်ရာအနီး ကွန်းဆောင်က 'တောင်ပီလောင်ပြီး ပျက်စီးသွားပါပြီ။

တောင်ကလယ်က ကွန်းဆောင်တော့ ရှိသေးတယ်။ သမိုင်းဝင် ကွန်းဆောင်ကလေး ဖြစ်လို့ ခြေတော်ရာပွယ်ပွဲမှာ မျက်စိကြည့် ကွန်းတော်က တားမြစ်ထားရတယ်'

မအီမြို့သား ဦးအုန်းရှိန်က ပြောဆို

ညွှန်ပြသဖြင့် “တန်ဆောင်းအနီးတွင် ရှိသော ခြေတော်ရာစောင့်မယ်တော် နတ်ကွန်း” ကိုတွေ့ရသည်။

‘အခုအချိန်မှာ မြင်ရတာ သေးသေးငယ်ငယ်ပေါ့။ ကားလမ်းပေါ်ကသေးတဲ့ အဲဒီ အချိန်တုန်းက ကွန်းဆောင်အတွက် ဖွင့်ကတိုက်သံတွေ သွင်းတွေ သံတွေကအစ မအီကနေ အားလုံး သယ်တင်ခဲ့ရတယ်။

အခု ကားလမ်းပေါ်ကလာမှ အုတ်၊ သဲ၊ ကျောက်၊ ဘီလပ်ပြေတွေ သယ်တင်နိုင်ပြီး သိပ်ကျောင်းလုပ် အဆောက်အအုံ ခိုင်ခိုင်

ဟဟတွေ တည်ဆောက်နိုင်တာပဲ။ တစ်ဆောင်တည်သော ကျန်ရှိသော မအီခြေတော်ရာစောင့် မယ်တော် ကွန်းဆောင်အား ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းပြုလုပ် မေတ္တာရုံ အမျှပေးဝေခဲ့သည်။

ယခုအခါ စည်ကားဝေဆာစွာ မြင်တွေ့ရသော **နာဠာဂီရီတောင်၊ စက်တော်ရာ ကျောက်ဆောင်များ အနီးရှိ** တစ်စုတည်းသော မြေညီ ကွက်လပ်ဖြစ်သော နတ်ရေကန် တောင်ထိပ် လွင်ပြင်ရှိ အုတ်တိုက်နှင့် ပျဉ်ထောင်၊ သိမ်၊ ဇရပ်၊ ကျောင်း အဆောက်အအုံများအနက် တောင်စောင့်မယ်တော်၏ ကွန်းဆောင်မှာ အစောဆုံးသော အဆောက်အအုံဖြစ်ကြောင်း သိရပေသည်။

နောက်ခံဖြစ်စဉ်တော်

တောင်ကလပ်ထက် တန်ဆောင်းတွင် ခေတ္တနားနေခိုက် မြောက်ဦး ဆရာတော်နှင့် ဦးအောင်မြိုင်(နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း နယ်လှည့်အယ်ဒီတာ အောင်-LL.B)တို့ ကူညီရှာဖွေပေးလိုက်သော မအီချောင်း စက်တော်ရာပါဒ စေတီနှစ်ဆူ၏ နောက်ခံဖြစ်စဉ်တော်ကို ပြန်လည်လေ့လာမိသည်။

မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် (၁၀)ဝါအရ မဟာသက္ကရာဇ် ၁၁၃ ခုနှစ်တွင် ရဟန္တာ (၅၀၀)နှင့်အတူ ဒေသစာရီကြာချီတော်မူရာ ညောင်တီပြည်သို့ ရောက်သော် စန္ဒာသုရိယမင်း၏ တောင်ပန်မှအရ မဟာမြတ်မုနိ ရုပ်ပွားတော်ကို ကိုယ်တော်တိုင် ရင်ငွေတော် ခုနစ်ကြိမ် အုပ်သွင်းကာ သွန်းလုပ်ယူဇာနည် ပြုခဲ့သည်။

ထိုမှ တောင်စဉ်း နှစ်ခရိုင်ခရီး ကြာချီရာ မအီ၊ အမ်း၊ မန်းမြစ် သုံးစင်း စီးဆင်းရာ တြိနဒီတောင်ခေါ်

မြင်းမတ်နီတောင်သို့ ရောက်သော်
နောင်တွင် ဤတောင်ခြေမဟီ(မအီ)
မြစ်ကမ်းတွင် မဟီ(မအီ)မြို့တည်၍
ငါဘုရားရှင်၏ ဓာတ်တော်မွေတော်များ
ကိန်းဝပ်ကြလိမ့်မည်ဟု ဗျာဒိတ်ပေး
တော်မူသည်။

ထိုနောက် မဟီချောင်းဖျား နာဠာဂီရိ
တောင်သို့ ကြွတော်မူကာ **တြိသေလ**
ခေါ် **ဆင်တင့်**ကျောက်ဆောင်ထက်၌
အညာတောင်ရွာသား မုဆိုးဦးစံလှကို
တရားဟောကြားတော်မူသည်။

ဘုရားရှင်နစဉ် မဟီမြစ်တွင်း၌
မဟာပီဟိက ဆင်မင်းဘဝတစ်ကြိမ်၊
မဏိသေလနဂါးမင်းတစ်ကြိမ် နှစ်ကြိမ်
မျှ ကျင်လည်ခဲ့ရကာ မဟာပီဟိက
ဆင်မင်းဘဝတွင် အသင်မုဆိုးသည်
ညီတော် **စူဠပီဟိက**ဆင်ငယ် ဖြစ်ခဲ့
ကြောင်း မိန့်ကြား၍ တရားပြ ဆုံးမလေ
ရာ မုဆိုးလည်း အကျွတ်တရား ရခဲ့
လေသည်။

ဘုရားရှင် ထိုနေရာမှ ပြန်ကြွခါနီး
တွင် မုဆိုးဦးစံလှ၏ တောင်းပန်မှုအရ
တြိသေလ(ဆင်တင့်)ကျောက်ဆောင်
ထက်တွင် လက်ဝဲခြေတော်ရာကို
လည်းကောင်း၊ မဏိသေလ ကျောက်
ဆောင်ထက်တွင် လက်ယာခြေတော်
ရာကိုလည်းကောင်း...

မုဆိုး၏ ပြောပြလမ်းညွှန်မှုအရ
မင်းနှင့်ပြည်သူများလည်း စက်တော်ရာ
ပါဒစေတီ ဘုရားဖူးလာရောက်ကြ
လျက် ညောင်တော်ခေတ်၊ ဝေသာလီခေတ်၊
လေးမြို့ခေတ်၊ မြောက်ဦးခေတ်
အဆက်ဆက် စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ
ပူဇော်ခဲ့ကြသည်။

ယင်းနောက် ခေတ္တတိမ်မြုပ်ပျောက်
ကွယ်ခဲ့ကာ (၁၉)ရာစုအစပိုင်းတွင်
ရေကြည်ရာ မြက်နုရာသို့ ပြောင်းရွှေ့
ကျက်စားလေ့ရှိသည်။ လူမျိုးစုတစ်စု

◆ မဟီချောင်းတောင်ကမ်း

◆ မဟီချောင်းတောင်ထိပ် ကားရပ်ကွင်း

သည် ခြေတော်ရာနှစ်ဆူ ကိန်းဝပ်တော်
မူရာ မအီချောင်းဝန်းကျင်သို့ ရောက်
ရှိကာ ခြေတော်ရာပါဒစေတီတော်များ
၏ တန်ခိုးပြာဋိဟာ ပြတော်မူသည်ကို
အံ့ဖွယ်ထူးခြားစွာ မြင်တွေ့ကြရသည်။
ထိုအခါ တန်ခိုးရှင်နတ်မင်းခြေရာ
ဟု မှားယွင်းယူဆကာ ယဇ်ပူဇော်ခြင်း၊
မဖွယ်မရာပြုမူခြင်း၊ ခြေတော်ရာ
အောက်တွင် အဖိုးတန်ပစ္စည်း ရှိနှိုးပြင့်
တူးဖော်ဖျက်ဆီးခြင်းများ ပြုလုပ်ကြရာ
လူမျိုးပြန့်သည်အထိ ကပ်ရောဂါဘေး
များ ကျရောက်လျက် ကြမ္မာငင်ခဲ့ကြ
သည် သာကေများ ရှိခဲ့သည်။

သို့ဖြင့် ကာလအတန်ကြာခဲ့ရာ
မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၂၀ ပြည့်နှစ်လွန်
ကာလတွင် ရန်ကုန်မြို့၊ ကျောက်
မြောင်းရပ်၊ အောင်မင်္ဂလာလမ်း၊ အိမ်
အမှတ်(၄၂)နေ ရွှေမြို့တော်ပုံနှိပ်တိုက်
နှင့် ပိဗေယစာအုပ်တိုက်ပိုင်ရှင် ကျောင်း
ဆရာကြီး(အငြိမ်းစား) ဦးစိုးလှိုင်သည်
မအီစက်တော်ရာ သမိုင်းစာအုပ်ကို
ဖတ်ရှုရသဖြင့် အောင်မင်္ဂလာလမ်းရှိ
မင်္ဂလာပါဠိတက္ကသိုလ် ကျောင်းတိုက်
ဆရာတော် ဦးအရိယာဘိဝံသအား
စက်တော်ရာများအား ရှာဖွေပါရန်
အကြိမ်ကြိမ် တောင်းပန်လျှောက်ထား

• ထောက်ကြွတ်ရာသို့ စစ်ကုန်တာနှင့် မအိမ်ဆည်း

• စာတည်းနှင့် လူမှုနဲ့သည့် ကြွတ်ကုန်နှင့် မအိမ်ကုန်

ခဲ့သည်။

[ဆရာတော် ဦးအရိယာဝံသသည် ရခိုင်ပြည်နယ်၊ မာန်အောင်မြို့နယ်၊ ငါးအင်းရွာဇာတိဖြစ်၍ ၁၃၀၈ ခုနှစ်ကာလ မအီမြို့ သိမ်တောင်ကျောင်း ဆရာတော်(ဒုတိယ) ဆရာတော် ဦးသဒ္ဓမ္မ ပျံလွန်တော်မူ ခါနီးတွင် ဆရာ၊ ဒကာ ညှိနှိုင်းအပ်နှံသဖြင့် သိမ်တောင်ကျောင်း (တတိယ)ဆရာတော်အဖြစ် တာဝန်ယူရသည်။

ယင်းမှ ၁၃၁၆ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်

ကျောက်မြောင်း မင်္ဂလာသုခဆရာတော် ဦးကေသရဇာတိ ရောက်ရှိ၍ စာချဆရာတော်၊ တိုက်အုပ်ဆရာတော် တာဝန်များ ထမ်းဆောင်ရသည်။(ဦးကေသရသည် ဦးအရိယာဝံသမည်တော်၏အစ်ကိုဖြစ်သည်။)

၁၃၂၁ ခုနှစ်တွင် မအီသိမ်တောင်ကျောင်းကို တပည့်ဖြစ်သူ ဦးထေဇာသာရ (လက်ရှိဆရာတော်) အား လွှဲအပ်၍ တိုက်တွင်ပင် ဦးကေသရ ပျံလွန်တော်မူ၍ မင်္ဂလာသုခကျောင်းဆရာတော် ဖြစ်လာသည်။

မအီစက်တော်ရာ အကြောင်းကို ဦးစိုးလှိုင်က လျှောက်ဖန်များလာသောအခါ ဆရာတော် ဦးအရိယာဝံသသည် မအီသို့ကြွတော်မူလျက် ရှင်ဝဏ္ဏ၊ အညင်းတောင်(အညာတောင်) ရွာသားများဖြစ်ကြသော ဦးဘသန်း၊ မောင်စောသာ၊ မောင်ညီချစ်၊

မောင်ဘအေးတို့နှင့်အတူ စက်တော်ရာများကို ရှာဖွေခဲ့ရာ (၂၃-၃-၁၉၆၈) ၁၃၂၉ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆုတ်(၁၀)ရက်နေ့၌ ဖူးမြော်တွေ့ရှိခဲ့လေသည်။

နောက်တစ်နှစ်အကြာ ၁၃၃၀ ပြည့်နှစ်၊ တပေါင်းလဆုတ်(၁၁)ရက် (၁၃-၃-၁၃၆၉)တွင် ဆရာတော် ဦးအရိယာဝံသ၊ ဦးစိုးလှိုင် အပါအဝင် ရဟန်း(၁၂)ပါး၊ လူ(၄၀၀)ကျော် ပါဝင်သော စက်တော်ရာဘုရားဖူးအဖွဲ့သည် မအီ၊ လက်ပန်း အညင်းတောင်ရွာများမှတစ်ဆင့် (၁၄)မိုင်ခန့်ကို မအီချောင်းရိုးအတိုင်း ဆန်တက် သွားရောက်ဖူးမြော်ခဲ့ကြသည်။

နောက်ပိုင်းတွင် ထိုစဉ်က တိုင်းပြည်ရေးရာ မငြိမ်သက်ခြင်း၊ သားရဲတိရစ္ဆာန် ပေါများခြင်း၊ လမ်းဆဇိုးခက်ခဲကြမ်းတမ်းခြင်းတို့ကြောင့် ဘုရားဖူးပရိသတ် နည်းပါးပျောက်ကွယ်၍တိမ်မြုပ်ခဲ့သည်။

နှစ်(၃၀)မျှအကြာတွင် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ ဦးအောင်မြိုင် (နယ်လှည့်အယ်ဒီတာ အောင်-LLB) ၁၉၉၉ ခုနှစ်တွင် မအီ၊ အညင်းတောင်ရွာမှ မအီချောင်းအတိုင်း (၁၄)မိုင်ခန့်ကို ဒေသခံများ အကူအညီဖြင့် သွားရောက်လေ့လာကာ ဘုရားဖူးလမ်းညွှန်ဆောင်းပါးကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၌ ဖော်ပြခဲ့သည်။

ရွှေလ ဆက်စပ်ဖန်

ထက်မင်မကျော်စွာ

ရန်ဟူသမျှ လေးကင်းပ၍ မြင်မြင်သမျှ ချစ်ခင်ကြင်နာကြစေသော

နံ့သာဆီမန်း

ဦးတင်မောင်ဝင်း (သူရိန်ဝင်း-ဦးကုန်း) ဖိတ်ခေါ်သဖြင့် သူ၏ဆွေမျိုးများရှိရာ တောင်ပို့သာယာရွာသို့ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ မေလ(၂၁)ရက်နေ့က ရောက်ခဲ့ပါသည်။

ထိုရွာရောက်တုန်း ထိုရွာရှိ ရှေးမီ နောက်မီ အသက်(၈၀)ကျော် အဘိုးအို တစ်ယောက်နှင့် တွေ့ခဲ့ပါသည်။ အဘိုးအို၏ အမည်မှာ ဦးတင်ခေတ်၌ရွာလယ် ရှိခြင်းတစ်ခြံ၌ သုံးပင်နှစ်ခန်း သွပ်မိုး၊ ပျဉ်ကာအိမ်လေးတွင် တစ်ယောက်တည်း နေသူဖြစ်ပါသည်။ ကျန်းမာရေးလည်း ကောင်းမွန်သူ ဖြစ်ပါသည်။

ရွာရှိလူများက သူ့ဘကြီး ဦးတင်ခေတ် ဘာသာရေးကိုင်ရှင်သူတစ်ဦး ဖြစ်ကြောင်း၊ ဒါနမူ၊ သီလမူတို့၌ ဝါသနာပါကြောင်း၊ ယနေ့ထက်တိုင် ကျောင်းကန်

ဘုရားစေတီများနှင့် လမ်းတံတားများ တတ်အားသမျှ ပြုပြင်နေသူ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း...

ထို့အတူ ဝိဇ္ဇာခရ၊ ဣန္ဒရပညာရပ်များကိုလည်း လိုက်စားသူတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း ပြောပြကြသဖြင့် ဆရာသူရိန်ဝင်းနှင့်အတူ သွားရောက်တွေ့ဆုံခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါ၏။

ထိုသို့တွေ့သိုက် ဘကြီးဦးတင်ခေတ်က ယခုတင်ပြမည့် **“ရန်ဟူသမျှ လေးကင်းပ၍ မြင်မြင်သမျှ ချစ်ခင် ကြင်နာကြစေသော နံ့သာဆီမန်း”** အစီအရင်နှင့် မန္တန်တစ်ပုဒ်ကို ချီးမြှင့်လိုက်ပါသည်။

‘လောကကြီးမှာ ရန်ပျံ့တူးဆိုရင် ကိုယ့်ကို ပုန်းသူ မရှိဘူးပေါ့။ အဲဒီလို ပုန်းသူမရှိရင် ကိုယ့်အပေါ် အသံပုံကြားကြား မျက်နှာ ပြတ်မြင် ချစ်ခင်ကြင်နာမှု ရှိကြမှာ ထားတာခံကြရမှာပဲလေ။ အဲဆိုရင် စိတ်နှလုံး ချမ်းမြေ့ စရာပေါ့။ စိတ်နှလုံး ချမ်းမြေ့ပူရင် ဘာဆို အောင်မြင်အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်တာပါ။’

ဟုလည်း အမိန့်ရှိလိုက်ပါသည်။

ပထမ ထိုမန္တန်ကို ရွတ်တော့မည်ဆိုလျှင် ဘုရားရှေ့တော်၌ နံနက် (၇-၃၀)နာရီမှ (၉)နာရီအတွင်း အလင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင်၊ သောက်တော်ရေချမ်းများ ဆက်ကပ်ပူဇော်လျှာဒါနီးပြီး ငါးပါးသီလကို လေးလေးနက်နက် ခံယူရပါမည်။

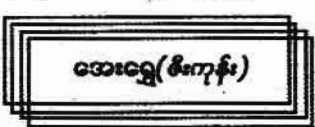
ထို့နောက် သတ္တဝါများအား မေတ္တာဓာတ်ဖြန့်ကြက်၍ မေတ္တာပို့ခြင်း၊ မေတ္တာသုတ် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ခြင်း များ ပြုရပါမည်။ ပြီးလျှင် နှမ်းဆီစစ်စစ်၊ သို့မဟုတ် နံ့သာဆီစစ်စစ်ကို အောက်ပါမန္တန်ဖြင့် (၃၇)အုပ် စုတ်ရပါမည်။

စုတ်ရမည့် မန္တန်မှာ...

‘ဥံ သံဂုဗယျ၊ ယုဗပုသံ ဥံ ဥံ၊ ဟေမိ စိတ္တံ စိတ္တဿ သဗ္ဗနာရေ သဗ္ဗလာဘ ပိသာဒါယ၊ ဣဇ္ဇဟိ၊ ဝပ္ပဟိ၊ သံဃဟိ၊ ချင်ဆရာချင်း ကပ်ဆရာကပ်’ [၃၇-အုပ်]

အားလုံးပြီးပါက ကိုယ်နှင့်မကွာ ဆောင်ထားရပါမည်။ အထူးအရေးအကြောင်းအမှုကိစ္စ ဆောင်ရွက်စရာရှိပါက နှုတ်ခမ်း၊ ဆံစ၊ နားထင်တို့၌ သုတ်လိမ်း၍ ပြောဆိုဆောင်ရွက်ပါက အံ့ဩဖွယ်ကောင်းလောက်အောင် အောင်မြင်မှုကို ရရှိပါမည်။ ထိုသို့ ဆောင်ရွက်ထားရုံဖြင့်လည်း ဘုန်းကျက်သရေတိုး၍ စီးပွားလာဘ်လာဘများ တိုးပွားလာမည် ဖြစ်ပါသည်။

နံ့ထုစိတ်ဝမ်း ငြိမ်းချမ်းကြပါစေ။

အေးချွေ(ဦးကုန်း)

ကျန်းမာပါစေဆေးတိုက်မှမြန်မာ့ဆေးဥမ်းကောင်းများ ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိလျက်ရှိပါသည်။

ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၊ ဆရာကြီး ငယ်ရွှေသိန်းနှင့် သားဆရာ ဦးသီဟဟိုတ နှစ်(၃၀)ကျော် တွင်
အောင်မြင်ခဲ့သောဆေးများကို ရောဂါဝေးရာနှင့်မှူး တောင်ချီသွတ်ဆရာ ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါကြောင်း
သိး ၊ ဝမ်း ၊ လေ မှန်ပြီး အကြောများပြေစေရန်အတွက်

ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၏ ကျန်းမာပါစေ အကြောပြေဆေး

အမှတ်တံဆိပ် မှတ်တိုင် TMR 011801(1215)

အကြောတက်ခြင်းသွေးကြောလေကြောပိတ်ခြင်းရောဂါအတွင်းတိုက်
အပြင်တိုက်ခတ်ရာသီဝမ်းလေသွပ်ရောဂါများအတွက်ဝမ်းတွင်းရှိအဓူအပုပ်
အညစ်တို့ လျှော့တိုက်သလိုတင်းစေပြီးသွက်လက်ပေါ့ပါးကျန်းမာစေပါသည်။

ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၏ ကျန်းမာပါစေ အပူငြိမ်းသွေးဆေး

အမှတ်တံဆိပ် မှတ်တိုင် TMR 011800(1215)

နုလုံးတုန်းခင်ခန့်အစာဝမ်းခြင်းမူးဝခြင်းအိပ်မပျော်ခြင်းမီးယပ်သွေးမမှန်ခြင်း
သွေးသားမကြည်ဆင်ခြင်းအသားအရေခြောက်သွေ့ခြင်းတို့ကို သက်သာပျောက်
ကင်းစေပါသည်။

ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်း ဝှက်ရောင်နေသည့် အနီအနက်မှန်သမျှ ပွင့်စေမည့်

ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၏ ကျန်းမာပါစေ အနီသွင်ဆေး

အမှတ်တံဆိပ် မှတ်တိုင် TMR 011825(1215)

ကိုယ်လက်ခြေတိုက်ခြင်းဝှက်ရောင်ခြင်းအနီတိုက်ခြင်းအနီသွင်ခြင်း
အစာရောဂါအနီအနီတို့အတွက် ပေါ့ပါးတို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေခြင်းနှင့်
အသားအရေပျောက် သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

တုံ့ပြန်ကိုက်ခဲပေးစေရန်နှင့် လေးနက်သော ခြင်းရောဂါမှန်ရောဂါများအတွက်

ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၏ ကျန်းမာပါစေ အကြောဆိပ်ဆေး

အမှတ်တံဆိပ် မှတ်တိုင် TMR 011826(1215)

အကြောတက်ခြင်းအကြောပိတ်ခြင်းအကြောပျက်ခြင်းအကြောပျက်ခြင်း
အကြောပျက်ခြင်းအကြောပျက်ခြင်းအကြောပျက်ခြင်းအကြောပျက်ခြင်း
အကြောပျက်ခြင်းအကြောပျက်ခြင်းအကြောပျက်ခြင်းအကြောပျက်ခြင်း
အကြောပျက်ခြင်းအကြောပျက်ခြင်းအကြောပျက်ခြင်းအကြောပျက်ခြင်း

ကျန်းမာပါစေ

ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်း ဝှက်ရောင်နေသည့် အနီအနက်မှန်သမျှ ပွင့်စေမည့်
အမှတ်တံဆိပ် မှတ်တိုင် TMR 011825(1215)
အနီသွင်ဆေး

ကျွန်းမြို့လွန်း (မသုံးလုံး)

ဘုရားရှင်တော်မြတ်အား လာရောက်ဖူးမြော်ပြီး
တရားအားထုတ်လျက် သာသနာပြုနေသော

မြေပင်းကြီး

◆ မြေပင်းကြီး တာရှိုက် လာရောက်ကြားရုံအောင် တံခွန်တိုက်သွားလုပ်ထားသော

◆ ယခု ရောက်ရှိလာသော မြေပင်းကြီးပုံ

နေလိုက်တာ ကျွန်တော့်ကို ခွင့်ပြုပါဦး' 'ကောင်းပါပြီ'

ကျွန်ုပ်သည် ဆရာကြီးဦးမျိုးမြင့် သန်းအား နှုတ်ဆက်ပြီး ကျွန်ုပ်၏

တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ်သည် စကမ္ဘာမှ
ရပ်ကွက်၌နေထိုင်သော မြို့နယ်စာရေး
ဆရာအသင်း နာယကကြီး ဦးမျိုးမြင့်
သန်းထံသို့ အလည်ရောက်ရှိခဲ့လေ
၏။

ဦးမျိုးမြင့်သန်းက ကျွန်ုပ်အား ကြိုဆို
ပြီး စာပေရေးရာအကြောင်း၊ မြေပင်းမြို့
မြို့တွင် ဦးဘချိုစာကြည့်တိုက်၊ ဦးဘချို
ကျောက်ရုပ်တု ထုဆစ် အကောင်
အထည်ဖော် ဆောက်တော့မည့်
အကြောင်း ထွေရာလေးပါး ပြောကြ
လေ၏။

ဦးမျိုးမြင့်သန်းက...
'ခန်းချောင်းမှာ သာသနာပြု
မြေကြီးတစ်ကောင်အကြောင်း ကြား
လား'

'ကျွန်တော်တော့ မကြားမိသေးဘူး
ဘယ်လို ဘယ်လို ရောက်လာတာလဲ
ဆရာကြီး'

'အိမ်မက်အရင် ရောက်လာတာလို့
ကြားတယ်။ အဲဒီရွာ ဘုန်းကြီးကျောင်း
က ဘုရားမှာ နေတယ်တဲ့။ အခုဆိုရင်
(၃)ကောင်ရှိပြီတဲ့။ သွားခဲ့တဲ့လူတွေ
ပြန်ပြောသံ ကြားနေရတယ်။ မြွေက
တော်တော်ကြီးတယ်လို့ ကြားတယ်။

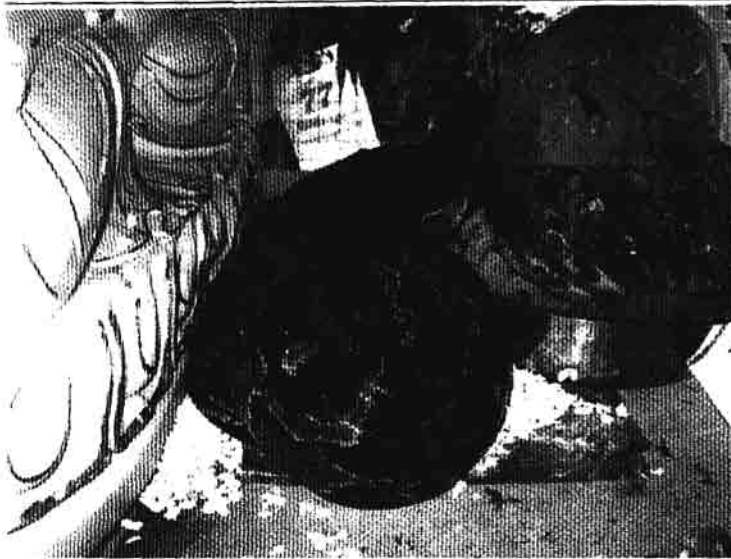
ခန်းချောင်းကို သွားလေ့လာပါလား
ဟုတ်ရင်တော့ ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ် ရေး
နိုင်တာပေါ့။ ကင်မရာပါ ယူသွားပြီး
ဆရာတော်၊ မြေကြီးနဲ့ ကျောင်းတွေရဲ့
ဓာတ်ပုံရိုက်ခဲ့ပေါ့။ ဘယ်နဲ့ မကောင်း
ဘူးလား'

'ကောင်းတယ် ဆရာကြီး
ကျွန်တော့်သားရဲ့ဆိုင်ကယ်နဲ့ အဆင်
ပြေတဲ့နေ့ ကျွန်တော် သွားလိုက်မယ်
လေ။ အခုလို ပြောပေးတာ ဆရာကြီး
ကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ စကားကောင်း
F.3A. May, 2015.

• နတ်သမီးတို့ကိုသာ ခြေထောက်

• တပ်မတော်ကိုသာ ခြေထောက်

ရုပ်စက်ဘီးလေးကို နင်းကာ အိမ်သို့ ပြန်ခဲ့ပါသည်။

ညနေစောင်းတွင် ကျွန်ုပ်၏ သားတော်မောင်သည် လပွတ္တာမြို့မှ သူ၏ ဆိုင်ကယ်ဖြင့် ပြန်ရောက်လာ၏။ မနက်ဖြန် ခန်းချောင်းသို့သွားရန် ကိစ္စညှိနှိုင်းရာ အဆင်ပြေလေ၏။ သူ့တွင် လုပ်ငန်းသုံး ကင်နွန်ကင်မရလည်း ရှိလေရာ ကျွန်ုပ်အတွက် သွားရေးလာရေး မှတ်တမ်းတင်ရေး အရေးသုံးရေး အောင်မြင်သွားပါသည်။

၁၈ နက္ခတ္တရောင်မြဲညမဂ္ဂဇင်း

ယနေ့သည် တနင်္ဂနွေနေ့ဖြစ်ပါ၏။ သား၏ အလုပ်နားရက်လည်း ဖြစ်လေသည်။ နံနက်စောစော သားအဖနှစ်ယောက်တို့ ခန်းချောင်းခရီး စလိုက်ပါတော့သည်။

အိမ်မှ နံနက်(၇)နာရီကျော်ကျော်တွင် စတင် ထွက်ခွာသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ ဒီဘီကုန်းမှ အထေးပြေးကားဂိတ် ထိမှ မြောင်းမြကြိုးတံတားကြီးကို ရောက်ရှိကြ၏။ ကြိုးတံတားလွန်သည်နှင့် မြောင်းမြ-ရန်ကုန် ဟိုင်း

ဝေးလမ်းမကြီးတွင် ဆိုင်ကယ် အရှိန်မြှင့်လိုက်၏။

တံတားအလွန် ယာဘက်တွင် စက်မှုဇုန်၊ ဝဲဘက်တွင် ကွယ်လွယ်ကျေးရွာဖြစ်ပါသည်။ ကတ္တရာလမ်းပေါ်မှာ ဆိုင်ကယ် တစ်စီးရှိပြီး ပြေးနေ၏။ လယ်ကွင်းပြင်ကျယ်ကြီးများကို ဖြတ်ခဲ့သည်။ ခန်းချောင်းကျေးရွာအုပ်စု၊ စစ်တပ်ကျေးရွာအလွန်တွင် ခန်းချောင်းရွာသွားလမ်း ယာဘက်ခြမ်းတွင် ရှိ၏။

ကတ္တရာလမ်းမကြီးမှ ရွာသို့ သွားသော လက်ယာဘက်သို့ ဆိုင်ကယ်ကွေ့၍ ဝင်လိုက်၏။ ရွာသို့ ဝင်သောလမ်းမှာ ကျောက်ခင်းလမ်း (လမ်းကြမ်း) ဖြစ်၏။ လမ်းမကြီးမှ ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ (၁၅)မိနစ်ခန့် မောင်းရလေ၏။ မြောင်းမြမှ နံနက်(၇)နာရီ (၄၅)မိနစ်တွင် စတင်ထွက်ခွာခဲ့သော ခန်းချောင်းရွာသို့ (၈)နာရီ(၃၀)မိနစ်တွင် ရောက်ရှိကြပါသည်။

ဘုန်းကြီးကျောင်း၏ အမည်မှာ အောင်ချမ်းသာကျောင်းတိုက် ဖြစ်၏။ အဆောက်အအုံများ ကောင်းမွန်၏။ တန်ဆောင်းပြာသာဒ်နှင့် ဘုရားစေတီပုထိုးတို့ဖြင့် သာသနာတော်ရောင် ထွန်းလင်းနေသည်ဖြစ်ရာ သာသနာတော်အတွက် ကျွန်ုပ်ကြည်နူးမိလေ၏။

ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်နှင့် တွေ့ရှိဖူးမြော်ရ၏။ ဆရာတော်၏ ဘွဲ့အမည်မှာ ဦးစန္ဒိမာဖြစ်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သားအဖ ဆရာတော်ကို ဝတ်ဖြည့်လိုက်ကြ၏။

ဆရာတော်ဦးစန္ဒိမာက... 'ဒကာကြီးတို့ ဘယ်က လာကြသလဲ'

'တပည့်တော်တို့က မြောင်းမြမြို့ထဲ

ကပါဘုရား၊ မြွေကြီးအကြောင်း ဆောင်းပါးရေးချင်လို့ပါ ဘုရား’

ကျွန်ုပ်သည် မြောင်းမြမြို့နယ် စာရေးဆရာအဖွဲ့ဝင်ကတ်ကို ဆရာတော်အား ပြသလိုက်ပါသည်။ ဆရာတော်က အဖွဲ့ဝင်ကတ်ကိုယူ၍ ကြည့်ရှုလိုက်ပါ၏။ ဆရာတော်သည် ကျွန်ုပ်၏ အဖွဲ့ဝင်ကတ်ကို သေချာ ကြည့်ရှုပြီး နောက်...

‘ကဲ...ဘယ်က စသိချင်တာတုံး’

‘မြွေကြီး စရောက်တဲ့နေ့ကစပြီး မိန့်ပါဘုရား’

ဆရာတော်ဦးစန္ဒိမာက သာသနာပြု မြွေမင်းကြီးအကြောင်းကို အောက်ပါအတိုင်း မိန့်ကြားလေ၏။

* * *

မြွေမင်းကြီးသည် ဤကျောင်းတိုက်သို့ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ(၁)ရက်နေ့က ရောက်ရှိလာခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ စတင်တွေ့ရှိခဲ့သောနေရာကို ဆက်လက် ပြောကြားလေ၏။

ကြာထော်-ညောင်ချောင်းကျေးရွာတွင် လယ်သမား ကိုကောက်ရနှင့် မစုကြီးတို့မိသားစု နေထိုင်ကြပါသည်။ ကိုကောက်ရတို့ လယ်ကွင်းထဲ၌ သူတို့၏ သူရင်းငှားသည် လယ်ကန်သင်းရိုးမှ လျှော့ကစ်လာစဉ် လယ်ကွင်းရိုးပြတ်တောစုစုလေးထဲမှ မြွေ၏ ဦးခေါင်းကို တွေ့ရှိလိုက်၏။

တွေ့လျှင်တွေ့ချင်း လက်ထဲမှ ပါလာသော တံစဉ်ဖြင့် မြွေ၏ ဦးခေါင်းကို ချိတ်ချလိုက်၏။ မြွေ၏ ဦးခေါင်းမှာ လက်သီးဆုပ်ခန့်ရှိသည်။

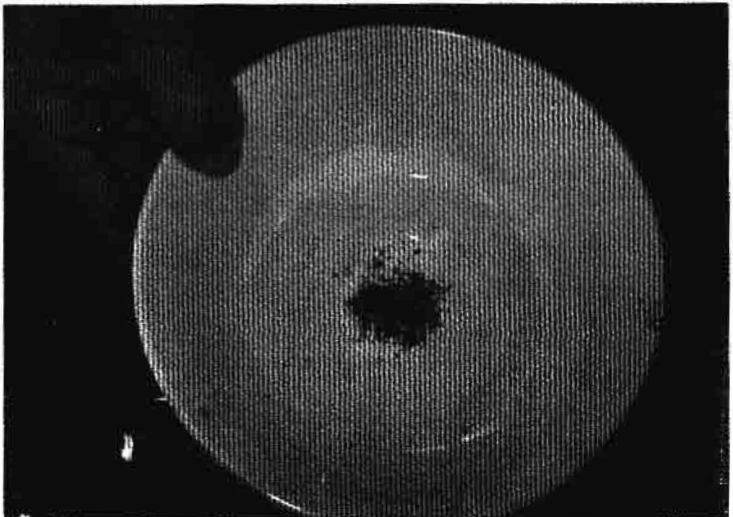
လယ်ကွက်ထဲမှ မြွေ၏ ဦးခေါင်းကို တံစဉ်ဖြင့် ချိတ်ပုတ်လိုက်သည့်အချိန်တွင် အိမ်ပေါ်မှာရှိနေသော မစုကြီးမှာ...

‘အောင်ယံလေး နာလိုက်တာ ဝိုင်းမိသလို’

◆ နဂါးရုံဘုရားတည်ရှိ ဖြေတူးစဉ် တူးဖော်ရရှိသော နဂါးရုံအလွှာအောက်မှ တုရားနှင့် ရုပ်ပွားတော်များ

◆ မြွေမင်းကြီး ပုဆိုးသည် အပြာရောင်ရုပ်ပွားကို စုစည်း၍ ယိုးဒယားတွင် ထည့်ထားပုံ

ရိုက်တယ်’

ဟု ပြောလေရာ ယောက်ျားဖြစ်သူ ကိုကောက်ရက...

‘မိန်းမ မင်း ဘာဖြစ်တာလဲ’

‘ဝိုင်းခေါင်းကို တံစဉ်နဲ့ ချိတ်နေတယ်’

ကိုကောက်ရသည် သူ၏ ဇနီးသည် မစုကြီးအဖြစ်ကို ကြည့်၍ မယုံကြည်နိုင်ဘဲ သူ၏ သူရင်းငှားအား တုတ်

တစ်ချောင်း ရှာစေလိုက်၏။

သူရင်းငှားသည် တုတ်တစ်ချောင်း ရလာပြီး ကိုကောက်ရက မြွေ၏ ဦးခေါင်းကို ထပ်မံ ရိုက်စေ၏။ မြွေ၏ ဦးခေါင်း တုတ်ချက်မိသည်နှင့် အိမ်ပေါ်မှ ကိုကောက်ရ၏ဇနီး ထပ်မံ အော်ရပြန်လေ၏။

ထိုအခါမှ တုတ်ရှာပေးသော အမျိုး

နဂါးရုံဘုရားတည်ရှိ ဖြေတူးစဉ် တူးဖော်ရရှိသော နဂါးရုံအလွှာအောက်မှ တုရားနှင့် ရုပ်ပွားတော်များ

◆ သွေးနီရောင်ကန်တော်

◆ မိုးဝါးပေါက်ဆည် အောက်တွင် ရေကန်တော်

သမီးသည် “မလုပ်ကြပါနဲ့၊ သူတော်ကောင်း မြွေကြီးပါ” ဆိုပြီး မြွေကြီးအား အန္တရာယ်မပြုနိုင်စေရန် ကာကွယ်ပေးထားလေ၏။ မြွေကြီးကို ဖမ်းဆီးရန် သူရင်းငှားက မြွေကြီး၏ လည်ပင်းကို ကြိုးဖြင့် ချည်နှောင်၏။ မြွေ၏ လည်ပင်းကြိုး အနည်းငယ် တင်းသွားလေရာ...

‘ပိုလည်ပင်း အစ်တယ်၊ ကြိုးဖြေပေး... ကြိုးဖြေပေးကြပါ’
မြွေကြီး၏ မနောအာရုံအစွမ်းဖြင့် မရုကြီးကို ဓာတ်စီး၍ ပြောလေ၏။

ကိုကောက်ရနှင့် သူရင်းငှားတို့သည် မြွေပွေးဆိုလျှင် တန်ဖိုးရှိသည်ဖြစ်၍ တုတ်နှင့်ခိုက်သတ်ရန် ကြိုးစားကြခြင်း ဖြစ်လေ၏။ ဈေးကောင်းရမည်ဖြစ်သောကြောင့် မြွေကို ရောင်းရန် စီစဉ်ကြလေ၏။

သူတို့သည် မြွေကြီးကို ပိနန်အိတ်ထဲထည့်ကာ ပိနန်အိတ်ထိပ်စ ဖု၍ ကြိုးဖြင့် စည်းလိုက်၏။ ထို့နောက် မြွေကြီးကို သုံးဘီးဆိုင်ကယ်ပေါ်သို့ တင်ကာ ဆိုင်ကယ်စက်နှိုးလိုက်ပါ၏။ ဆိုင်ကယ် စက်ပျက်သွားပြီး စက်နှိုး

၍ မရတော့ချေ။

မြွေကြီးက မရုကြီးကို ပူးကပ်ကာ... ‘ငါ့ကို နန်းချောင်း အောင်ချစ်သာတုန်းကြီး ကျောင်း နဂါးရဲဘုရားကို ပို့ပေးရမယ်၊ ငါ့ကို အန္တရာယ်မပြုကြပါနဲ့၊ ငါ့ကို အန္တရာယ်ပြုတဲ့သူ ဆော့အွေ့ဆိုတွေ့ ဖောက်ဖျက်ရလိမ့်မယ်၊ ငါ့တာ သာသနာပြု မြွေမင်းကြီး ဖြစ်တယ်’

အထက်ပါစကားကို ကိုကောက်ရ၊ မရုကြီးတို့၏သမီး ကြားလိုက်ရသောအခါ အလွန်ပင် တုန်လှုပ်မိလေ၏။ သူ့အဖေအတွက် စိတ်ပူပန်ခြင်း ဖြစ်ရသည်။ ထိုအကြောင်းကို သူမသည် ဖခင်ထံသို့ အမြန်သတင်းပို့ရမည် ဖြစ်၏။

သမီးဖြစ်သူသည် မြွေကြီးကို သယ်ယူရန် ကြိုးစားနေသော သူမ၏ ဖခင်ထံ ဖုန်းခေါ်လိုက်၏။ သမီးက ဖခင်ထံ သတင်းပို့နေချိန်တွင် မရုကြီး၏ အစ်မလုပ်သူမှာ နန်းချောင်း ဆရာတော်ထံ လာရောက် လျှောက်ထားနေပြီ ဖြစ်လေ၏။ ဆရာတော်က မြွေကြီးကို လက်ခံ စောင့်ရှောက်မည်ဖြစ်ကြောင်း မိန့်ကြားလိုက်၏။

ဆရာတော်က မြွေကြီးကို လက်ခံမည် ပြောလိုက်ချိန်တွင် မရုကြီးကို ပူးကပ်ခြင်းမပြုတော့ဘဲ ခွာထွက်သွားပြီ ဖြစ်လေတော့၏။

ကိုကောက်ရသည် မြွေကြီးအား ကျောင်းသို့ ပို့ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ ကိုကောက်ရသည် သုံးဘီးဆိုင်ကယ်စက်ကို ထပ်မံနှိုးကြည့်လိုက်၏။ ထိုအခါမှ ဆိုင်ကယ်စက်သည် ကောင်းစွာ နိုးထလာပါသည်။

သုံးဘီးဆိုင်ကယ်ကို နန်းချောင်း အောင်ချစ်သာကျောင်းတို့သို့ ချောမောစွာ မောင်းနှင်လာခဲ့ပါတော့သည်။ ကျောင်းသို့ရောက်သောအခါ မြွေအိတ်

ကိုသုံးဆီးဆိုင်ကယ်ပေါ်မှလူသုံးယောက်
မ၊ချကာ ကြိုးမြေပေးလိုက်ကြ၏။ မြွေ
ကြိုးကို ကျောင်းမြေပေါ်သို့ လွှတ်ပေး
လိုက်ကြပါသည်။

ဆရာတော်က မြွေကြိုး၏ ခန္ဓာကိုယ်
ပေါ်သို့ ရွှေအစစ်၊ ငွေအစစ်၊ နံသာရည်
အစစ်တို့ဖြင့် ပက်ဖျန်းပေးလိုက်ပြီး...

'မင်းရဲ့အသက်ကို ငါကယ်လိုက်ပြီ၊ ဝါရံ၊
သာသနာနဲ့ ဝါရံ၊ စောင့်ရှောက်ကူညီပါ'

ဟု မေတ္တာရပ်ခံလိုက်သည်။ ဆရာ
တော်သည် မြွေကြိုးကို ဆုတောင်း
မေတ္တာပို့ပေးလိုက်ပါသည်။

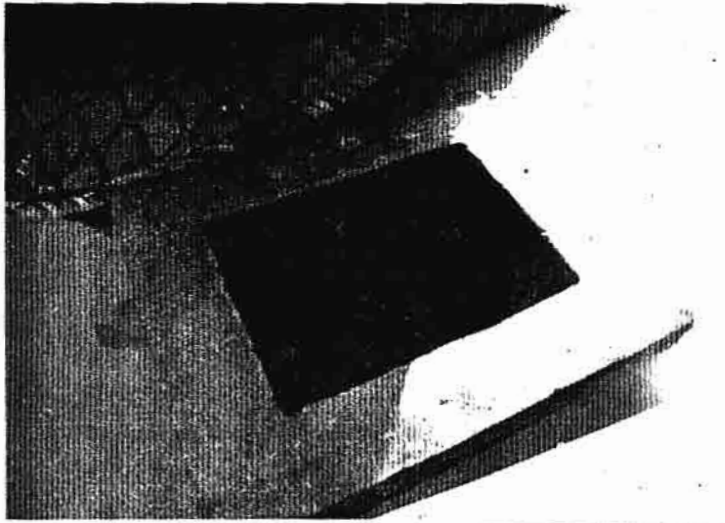
ဆရာတော်သည် မြွေကြိုးအား
ကျောင်းဝင်းအတွင်းရှိ ရွှေနဂါးရုံဘုရား
တွင် ထားလို၍ ဒကာတို့အား မြွေကြိုး
ကို သယ်ယူစေပြီး ဘုရား၏ တနင်္ဂနွေ
ထောင့်၌ လွှတ်ပေးစေလိုက်၏။

မြွေကြိုးသည် သူ၏ခန္ဓာကိုယ်ကို
ခွေ လိုက်ပြီး ဘုရားကို ဦးတိုက်လေ၏။
ဘုရားကို ဦးတိုက်ပြီးသည်နှင့် မြွေကြိုး
ကို ဘုရား၏ ပလ္လင်သဖွယ်ဖြစ်နေသော
နဂါးအခွေပေါ်သို့ တင်ထားပေးလိုက်
ကြ၏။

မြွေကြိုးသည် နဂါးအခွေအပေါ်တွင်
လည်း လှည့်ပတ်၍ နဂါးရုံဘုရားကို
ဖူးမြော်လေ၏။ ထို့နောက် မြွေကြိုး
သည် ဂြိုဟ်တိုင်(၈)တိုင်ပေါ်မှလည်း
လှည့်လည်ဖူးလေ၏။

မြွေကြိုးကို နဂါးရုံဘုရားတွင် (၃)
ရက်ထား စောင့်ကြည့်၏။ မြွေကြိုး
သည် ဘုရားမှ ထွက်ခွာသွားလေ
မလာ။ မြွေကြိုး ဘယ်လိုနေမလဲ
အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်သော်
လည်း နဂါးရုံဘုရားမှ ဖယ်ကြည့်သွား
ခြင်း မပြုချေတကား။

နဂါးရုံဘုရားတွင် မြွေကြိုးနေစဉ်
အနိက် အချို့သောလူများသည်
မြွေကြိုး အစာဆာမည်စိုးသောကြောင့်

◆ နဂါးပွက်တိုင် ရှိသော နေရာကို အုတ်အင်္ဂါတောင်တိုင်ထားမည်

ငါးများ ကျွေးကြလေ၏။ မြွေကြိုးသည်
ငါးများကို မစားချေ။

ဆရာတော်သည် မြွေကြိုး၏ လုံခြုံ
ရေးအတွက်သော် လည်းကောင်း၊
ကျန်းမာရေးအတွက်သော် လည်း
ကောင်း နဂါးရုံဘုရားတွင် ဆက်လက်
ထားသင့်၊ မထားသင့် စဉ်းစားရလေ
၏။

ဤနေရာတွင် မြွေမင်းကြီးအတွက်
လုံခြုံမှု မရှိနိုင်ချေ။ မြွေမင်းကြီးအား
လုံခြုံရာတွင် ထားရှိနိုင်ရန် လေးကျွန်း
စကြာရန်အောင် တံခွန်တိုင် ကမ္ဘာလုံး
စေတီလိုက်အတွင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ပေး
လိုက်ပါသည်။

လေးကျွန်းစကြာ ရန်အောင်စေတီ
အောက်ခြေမှာ လိုက်ဂူသဖွယ် ပြုလုပ်
ထား၏။ ထိုလိုက်ဂူအတွင်း၌ ပလ္လင်
(၄)ခုနှင့် စကျင်ကျောက်ဆင်းတု ထိုင်
ကိုယ်တော်(၄)ဆူကိုဖူးတွေ့နိုင်ပါသည်။

ထိုလိုက်ဂူကား ဆရာတော် နေစဉ်
တရားဘာဝနာ အားထုတ်ရာ နေရာ
ဖြစ်တော့သည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ မြွေ
မင်းကြီးသည် ဆရာတော်နှင့်အတူ
တစ်ခန်းတည်း တစ်နေရာတည်းမှာ
မလှုပ်မရှားဘဲ အလွန်ငြိမ်သက်စွာ

တရားအားထုတ်လေ့ရှိပါသည်။

မြွေမင်းကြီး တရားအားထုတ်သည့်
တစ်ပတ်အတွင်း သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်
အောက်မှ အနီရောင် အပွင့်မှန်မှန်လေး
များကို တွေ့ရှိရလေသည်။

လေးကျွန်း ရန်အောင်စေတီလိုက်
အတွင်း၌ ယခုခေတ် ထုဆစ်ပြုလုပ်
ထားသည့် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား တင်ပျဉ်
ခွေ ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး လေးဖက်
လေးတန် လေးဆူ ပူဇော်ထားလေရာ
ထိုဘုရားများ၌လည်း မြွေမင်းကြီးက
ရွှေရောင်ငွေရောင် နီလာရောင် စသည့်
ရတနာအနုစစ်ပါးကို မြတ်စွာဘုရားအား
လှူဒါန်းပူဇော်ထားလေသည်။

(လေးကျွန်းစကြာ ရန်အောင်စေတီ
လိုက်အတွင်း၌ နဂါးရုံဘုရားတည်ရန်
မြေကြီးထူးစဉ်က ရရှိထားသော ရွှေ၊
ဟောင်း ဘုရားအဆူဆူတို့ကိုလည်း
ပူဇော်ထားရှိ၏)

ဆရာတော်မှ မြွေမင်းကြီးကို ကျွေး
မွေးသည့် နို့နှင့် ပေါက်ပေါက်ဆုပ်တို့
သာ မြွေမင်းကြီး သုံးဆောင်ပါသည်။
ဆရာတော်သည် မြွေမင်းကြီးကို အိမ်ပြု
ကျွေးမွေးရင်း ရွှေရည်၊ ငွေရည်၊ နံသာ
ရည်များဖြင့်လည်း မကြာကြာ

နတ်သမီးတို့ ဂိုဏ်းကွဲထားတဲ့

ပက်ဖျန်းပေးပါသည်။ အင်ကြင်းပန်း၊ ဂန္ဓာမာပန်းအဝါ၊ စံပယ်ပန်းတို့ကို ဘုရားမှာလည်း ကပ်လှူ၊ မြွေမင်းကြီး ဖော်ခန္ဓာပေါ်သို့လည်း ကြံဖြန့်ပေးပါသည်။

ထိုသို့နေလာပြီး တစ်လပြည့်သော အခါ မြွေမင်းကြီးသည် အခန်းလေး ထဲမှာပင် ရာဟုထောင့်တွင် ပထမ အကြိမ်၊ တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် ဒုတိယ အကြိမ်၊ အင်္ဂါထောင့်တွင် တတိယ ငြိမ်သက်၍ နေပါသည်။ ရှေးဟောင်း ဘုရားများ၏ အပေါ်သို့လည်း အပြာ ရောင်အပွင့်မှုန်မှုန်များ ကြံဖြန့် ပူဇော် ထားသည်ကို ကိုယ်တိုင် မြင်တွေ့ခဲ့ရ ပါသည်။

တစ်ခုသော တနင်္ဂနွေနေ့တွင် မြွေ မင်းကြီးသည် ဆရာတော်ကြီးများ၏ ပွဲများပေါ်သို့ တက်သွားလေ၏။ ထို ကာလတွင်းမှာ မြွေမင်းကြီးသည် သူ၏ ခန္ဓာကိုယ် သုံးကြိမ် သုံးခါ ဆန့်တန်း ပြပါသည်။ ကျန်သောအချိန်များတွင် ငြိမ်လျက်သာ နေလေ့ရှိပါသည်။

ဆရာတော်မှ မြွေမင်းကြီး လွတ်လပ်စွာ နေစေလို၍ မြွေမင်းကြီး အနေမကျ စေရန် ထိုလိုဏ်အတွင်း စနေထောင့်သို့ နေရာပြောင်းကာ တရားအားထုတ်မှုကို ဆက်လက် ကျင့်ကြံ ဘာဝနာပွားများခဲ့သည်။

၂၂ နတ်သမီးတို့ ခြေထောက်ပုဂ္ဂလိက:

ဆရာတော် တရားရှုမှတ် ကျင့်ကြံ နေထိုင်ရာသို့ မြွေမင်းကြီးက အပြာ ရောင် အပွင့်မှုန်မှုန်လေးများ ကြံဖြန့် ပေးပါသည်။

မြွေမင်းကြီးရောက်ရှိပြီး (၃)ရက် မြောက်သော ညဉ့်လည်ယံတွင် ဆရာ တော် အိပ်မက်တစ်ခု မြင်မက်လေ၏။ အိပ်မက်ထဲတွင် တောတောင်ဂနင် စိမ်းစိမ်းစိုစိုနှင့် လျှိုမြောင်စိမ်းစမ်း ပေါ သောအရပ်တွင် မြွေကြီးနှစ်ကောင် တွေ့မြင်ရသည်ဟု အိပ်မက်၌ ထင်ထင်ရှားရှား မြင်မက်လေ၏။

(၃-၁၂-၂၀၁၄)နေ့တွင် ရွာသစ် တောင်ဒီးမှ တစ်ဆင့် မြောင်းမြမြို့ (၅)လမ်းသို့ မြွေမင်းသမီးတစ်ကောင် ရောက်ရှိနေကြောင်း ဆရာတော် အိပ်မက်အရ သိရှိသွားပြီး သွားရောက် ကယ်တင်ခဲ့ရပါသည်။ ဒုတိယရောက် ရှိလာသော မြွေမင်းသမီးကိုလည်း ရွှေရည်ငွေရည် နံ့သာရည်တို့ဖြင့် မြွေမင်းကြီးကို လုပ်ပေးသလိုမျိုး ဆရာတော်က ပြုလုပ်ပေးခဲ့ပါသည်။

မြွေမင်းသမီးသည် ဆရာတော်ကြီး တို့၏ ပုံတော်များကို ပူးမြော်ပါသည်။ မြွေမင်းသမီးသည် လေးကျွန်းစကြာ ရန်အောင်စေတီလိုဏ်အတွင်း အရှေ့ ဘက်မုခ်နေရာ၌ ငြိမ်သက်ပါသည်။

(၃-၁၂-၂၀၁၄)နေ့တွင် ကံကော် မြိုင်ရပ်ကွက် (၆)လမ်းမှ မြွေကြီး တစ်ကောင်ကို ဆရာတော်ထံသို့ လာ ရောက် ပေးလှူသွားပါသည်။ ထို တတိယအကြိမ် ရောက်ရှိလာသော မြွေကြီးကိုလည်း ရောက်ရောက်ချင်း အထက်ပါ မြွေများအတိုင်း ရွှေရည် ငွေရည် နံ့သာရည်တို့ဖြင့် ဆရာတော် က ပက်ဖျန်းပေးပါသည်။

မြွေကြီး(၃)ကောင်တို့၏ ထူးခြား ချက်မှာ မြွေမင်းကြီးက အမြင့်မှာ အိပ်လေ့မရှိချေ။ အောက်ခြေ၌ အိပ်ပါ သည်။ ဆရာတော်ကြီးများ၏ပွဲ၊ ရှင်ဥပဂုတ္တ၏ပွဲတွေမှာလည်း အိပ် တတ်ပါသည်။

မြွေမင်းသမီးသည် လေးကျွန်း စကြာရန်အောင် စေတီလိုဏ်အတွင်းရှိ စကျင်ကျောက်ဆင်းတုတုရားမှာ နေပါ သည်။ နံ့သာဖြူ၊ ရွှေရည်ငွေရည်တို့ကို ကြိုက်ပါသည်။

ထိုမြွေကြီးများ ရောက်ရှိလာနိုင် လောက်သည့် အခြေအနေကို အောင်ချမ်းသာ ဆရာတော်ဦးစန္ဒိမာက ဆက်လက်ရှင်းပြသည်မှာ ဤသို့ဖြစ်ပါ သည်။

မြောင်းမြမြို့ မြစ်စမ်းရောင်တောင် ဆရာတော်ကြီးမှ နန်းချောင်းကျေးရွာ အောင်ချမ်းသာဆရာတော်အား အမိန့် ရှိခဲ့သည်မှာ...

‘ယံတို့ မြောင်းမြ၊ အရှေ့မြစ်မှာ နဂါးရုံ ဘုရားတည်ရာယံ မြောင်းမြကို ကျွန်ရက် မယ်အန္တရာယ်ကို ကာကွယ်တဲ့အနေနဲ့ မဖြစ်မနေ နဂါးရုံဘုရား တည်ဖြစ်အောင် တည်ပါ’

မြစ်စမ်းရောင်တောင် ဆရာတော်ကြီး အမိန့်ရှိသည့်အတိုင်း မြောင်းမြအရှေ့ မြစ်ကျသော အောင်ချမ်းသာကျောင်း အရှေ့ဘက်တွင် ၂၀၁၁ ခုနှစ်၌ ဒကာ၊

ဒကာမများ စုပေါင်းပြီး နဂါးရုံဘုရား
တည်ထား ကိုးကွယ်ကြပါသည်။

ဘုရားတည်မည့်နေရာကို သဲများ
မှတ်တင်ကြလေ၏။ ထိုသဲမှတ်တင်
သည့်နေရာတွင် နဂါးဗိုက်ရာများကို
တွေ့ရှိရသလို နဂါးအကြေးခွံအရာ
များကိုလည်း တွေ့ရှိကြရလေ၏။

(ထိုနဂါးဗိုက်ရာနှင့် အကြေးခွံအရာ
များကို ရိုက်ယူထားသည့် ဓာတ်ပုံ
အယ်(လ်)တစ်ကို လေးကျွန်းစကြာ
ရန်အောင်စေတီလိုက်အတွင်း လူအများ
ထုလာနိုင်ရန် ထားရှိသည်ကို ကြည့်၍
မှတ်တမ်းတင်ခဲ့သည်။)

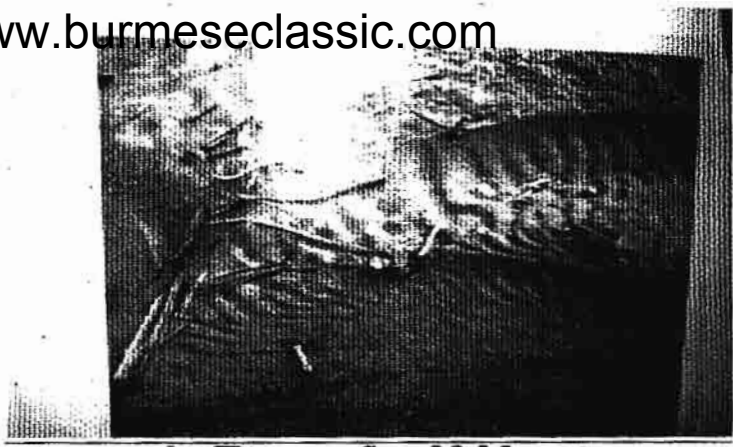
ဘုရားတည်ရန် ဆောက်ရွက်နေ
သော လူများကို နဂါးအသွင်သဏ္ဌာန်
များပြသသည်ကို တွေ့ရှိကြရသည်ဟု
ဆိုပါသည်။

ထိုနေရာကား နဂါးသိုက်ရှိသော
နေရာဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်က နဂါးပွက်အိုင်လေးများ
တို့ပင် တွေ့မြင်ကြရလေ၏။ ယခုအခါ
နဂါးရုံဘုရား ခြေတော်ရင်းရှိ နဂါးပွက်
အိုင်တစ်နေရာကို တစ်ပေပတ်လည်
တန်လေးသဖွယ် အင်္ဂတေကိုင်ထား
သည်ကိုသာ တွေ့ရှိနိုင်ပါတော့သည်။

နဂါးရုံဘုရားတည်မည့် နေရာများ
တော်တော်အားဖြင့် လေးကျွန်းစကြာ
အောင်တံခွန်တိုင် ကမ္ဘာလုံးစေတီကို
တည်ထားကိုးကွယ်လိုက်ကြပါ
သည်။ အထက်ပါ ရှေးဟောင်းရုပ်ပွား
ဆော်များကို လေးကျွန်းစကြာ
အောင်စေတီလိုက်အတွင်း ပူဇော်
ထားသည်ကို တွေ့မြင်ဖူးမြော်ခဲ့ရပါ
သည်။

မြစ်မ်းရောင်ဆရာတော်ကြီး မိန့်

နဂါးအကြေးခွံအရာများ ထိပ်ရေသည်ကို ရိုက်ယူထားပုံ

ကြားခဲ့သည့် နဂါးရုံဘုရား၊ ပလ္လင်
လေးခု၊ ဘုရားလေးဆူပါ လေးကျွန်း
စကြာရန်အောင်တံခွန်တိုင် ကမ္ဘာလုံး
စေတီတို့ကို အောင်မြင်စွာ တည်ထား
ကိုးကွယ်ပြီး ဖြစ်ပါသည်။

အောင်ချမ်းသာ ဆရာတော်သည်
တရားဘာဝနာများကိုလည်း စေတီ
တော်လိုက်အတွင်း ကျင့်ကြပွားများ
အားထုတ်လျက်ရှိသည်။ ဆရာတော်၏
ဝိပဿနာအဓိဋ္ဌာန်ကို ကျွန်တီးရိုး
အလုပ်စခန်းနှင့် ပုပ္ဖားတောင်တရား
အလုပ်စခန်းတို့တွင် ကျင့်ကြပွားများ
အားထုတ်ခဲ့ရာ အဓိဋ္ဌာန်အောင်မြင်
ပြီးမြောက်ခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။

နဂါးရုံဘုရားတည်ခြင်း အဓိဋ္ဌာန်
စခန်းဝင် ပြီးမြောက်အောင်မြင်မှုတို့
ကြောင့် သာသနာပြုမြေကြီးများ
ရောက်ချိန်တန်ပြီဖြစ်၍ ရောက်ရှိလာ
ရခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဝန်းချောင်းအောင်
ချမ်းသာဆရာတော် ဦးစန္ဒိမာက
မိန့်ကြား၍ သိရှိလိုက်ရပါသည်။

မြေမင်းကြီးသည် စပါးအုံမြေအမျိုး
အစားဖြစ်ပြီး မြေမင်းသမီးနှင့် ကျန်
သောမြေမှာ စပါးကြီးမြေအမျိုးအစား
များဖြစ်ကြောင်း တစ်နေ့လျှင် ရဟန်း
ရှင်လူတို့ ပရိသတ်(၄၅)ထောင်ခန့်
ကား၊ ဒိန်းဒေါင်း၊ ဆိုင်ကယ်၊ စက်ဘီး
ဖြင့် လာရောက်ကြည့်ရှုကြကြောင်း

ဆရာတော်မှ အမိန့်ရှိလိုက်ပါသည်။
မြောင်းမြမြို့ပေါ်ရှိ ပရိသတ်သာမက
ရပ်ဝေးမြို့နယ်များဖြစ်သော အိမ်မဲ၊
လပွတ္တာမြို့နယ်များမှ လာရောက်ကြ
ကြောင်း (၁၄-၁၂-၂၀၁၄)နေ့ ဆရာ
တော်နှင့် တွေ့ဆုံခဲ့ရစဉ်က သိရှိခဲ့ရပါ
ကြောင်း ထိုနေ့က မှတ်တမ်းဓာတ်ပုံ
များကို ကျွန်ုပ်(စာရေးသူ)၏သား
ကိုနိုင်လင်းအောင်မှ သူ၏ ကင်မရာ
ဖြင့် မှတ်တမ်းတင်ပူဇော်သမှု ပြုခဲ့ကြ
ပါသည်။

လူ့ဘုံသည် လမ်းဆုံလမ်းမ အဖြာ
ဖြာသို့ ရောက်ရှိနိုင်သော မြတ်သောဘုံ
ဖြစ်သည်ဟု ဆိုအပ်၏။

ယခု နဂါးမင်းများ ရောက်လာခြင်း
မှာ သာသနာပြုလိုသော၊ သာသနာကို
ကြည်ညိုလိုသော၊ သာသနာ၏ ဗုဒ္ဓ
တရားကို အားထုတ်လိုသော၊ ကြားနာ
လိုသော လူ့ဘုံသို့(ခန်းချောင်းဆရာ
တော် ဦးစန္ဒိမာ အရှင်သူမြတ်ထံသို့)
နဂါးမျိုးနွယ်များ အဖူးအမြော် ရောက်
ရှိလာသည်ဟု ယုံကြည်ရန် အကြောင်း
ရှိလေသည်။

အသိခွဲ ပွားများနိုင်ပါရန် ခံစားမှုဝေ
လိုက်ရပေသည်။

အတူတူ သပ္ပ မဂ်ဇင်
အောင်မြင်ထွန်း(မသုလှ်)
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၃

ကျေးဇူးတင်ပါသည်

ကျေးဇူးလျှင် အားသန်ရအောင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကုသောင်

အမှတ်တံဆိပ်

တိုင်းရင်းသားဆေးကုသမှု TMR 009194(0814)
လိုင်စင်-၅/၂၀၁၀/ကဆထလ/တိုး(၀၁၄၇၂)

“ကိုမင်းဝေဝါလား... မခွင့်မလန်းနဲ့ စိတ်ပင်ပန်းလှပင်ပန်းဖြစ်နေရတယ်”

“ဟုတ်တယ်ဗျာ... စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်မဝါဘဲ လိုရာဆန္ဒမပြည့်ဖြစ်နေတာ... ဖွင့်ဖွင့်လင်းလင်းပြောရရင် အမျိုးသားအားနည်းနေလို့ ဘယ်ဆေးစားပြီး ဘယ်ဆရာနဲ့ကုသရင်တောင်းမလဲဆိုတာ အကြံပေးပါဦး”

“ဧရာဝတီတောဆေးရွာတယ် ကိုမင်းဝေ... ကျွန်တော်စိတ်ဆွေဆရာကြီး ဦးစံမြင့်က... ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးကုသလုပ်နေတဲ့အပြင် အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ (ပန်းညှိုးပန်းသေရောဂါ)၊ လိပ်ခေါင်းရောဂါ၊ လောင်နီးလောင်နီးရောဂါတွေကို ဦးစားပေးကုသနေတာဗျာ... ပြည်စိုးဆေးတိုက်ကို လမ်းညွှန်လိုက်မယ် ခင်ဗျား သွားလိုက်ပါလား”

“ခင်ဗျားရဲ့စိတ်ဆွေဆိုတော့ ခင်ဗျားပါမှ ပိုကောင်းတာပေါ့”

“ဝါဆို... ပြည်စိုးဆေးတိုက်ကို အရပ်သွားကြရအောင်”

“ကိုမင်းမြတ်မောင်ပါလား... မလာတာကြာလို့ ထတိရနေတာ... ဧည့်သည်လဲပါလာတာတို့၊ တဲ... ထိုင်ကြပါ”

“ဆရာ... ဝါ ကျွန်တော်စိတ်ဆွေ စာရေးဆရာ ကိုမင်းဝေပါ၊ စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်မဝါဘဲ အမျိုးသားအားနည်းနေလို့ ဆရာနဲ့ဆွေးနွေးပြီး အမျိုးသားအားဆေးကုသ လာဝယ်တာပါ”

“တဲ... ကိုမင်းဝေ ဝိရောဂါကြောင့်တော့ သိပ်လဲနိုးရိမ်သောတမဖြစ်ပါနဲ့... ကျွန်တော် ပြောပြတာတွေကို နားထောင်ပြီး ခင်ဗျားခံစားနေရတဲ့အချက်တွေနဲ့ တိုက်ညီမှုရှိမရှိဆိုမှ ပိုကောင်းတာပေါ့... အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်တတ်သူတွေဟာ (၁) မေထုန်မူလွန်တဲသူများ၊ (၂) သဘာဝမဟုတ်သောဟတ္ထမေထုန်ပြုသူများ၊ (၃) တုန်ခန်းသွားသောသုက်ဓာတ်နဲ့ အင်အားများကို ဆေးဝါးဓာတ်စာနဲ့ ဖြန့်လည်မပြည့်ဆည်းသူများ၊ (၄) အပျော်အပါးလိုက်စားသူများ၊ (၅) မြစ်မြောက်နာရှိသူများ၊ (၆) သားကြောပြတ်ထားသူများ၊ (၇) အဆုတ်ရောဂါရှိသူများ၊ (၈) လေဖြတ်သူများနဲ့ လောင်နီးရောဂါရှိသူများ၊ (၉) ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါရှိသူများ၊ (၁၀) လိပ်ခေါင်းရောဂါရှိသူများ၊ (၁၀) အသက်အရွယ်ကြီးရင့်သူများ၊ ပန်းညှိုးပန်းသေရောဂါ ဖြစ်တတ်ကြပါတယ်၊ ပန်းညှိုးရောဂါခံစားနေရပြီဆိုရင် (၁) ခန္ဓာကိုယ်ဝန်နေသော်လည်း စိတ်ရောကိုယ်ပါ ရွှင်လန်းမှုမရှိခြင်း၊ (၂) မောပန်းလွယ်ခြင်း၊ (၃) အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ (၄) ညဉ့်ညီရိုင်းတွင် အိပ်ပျော်သော်လည်း တနေရက်လျှင် အိပ်မရတတ်ခြင်း၊ (၅) သတိမေ့လျော့တတ်ခြင်း စတဲ့လက္ခဏာတွေရှိနေတတ်ပါတယ်”

“ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ... ဆရာပြောပြတဲ့အချက်အလက်အတော်များများနဲ့ တိုက်ညီနေပါတယ်”

“ဝါဆိုရင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကုသ ပုံမှန်သောက်သုံးပြီး အကြောပညာ၊ ဆေးပညာနဲ့ ကုသသွားမယ်ဆိုရင် ကိုမင်းဝေ ခံစားနေရတဲ့ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါဟာ တဖြည်းဖြည်း သက်သာပျောက်တင်းသွားမှာပါ”

“ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးကုသ ဘယ်လိုရောဂါတွေ သက်သာပျောက်တင်းစေပါသလဲဆရာ”

“ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးဟာ အိပ်နေစဉ် သုတ်လွှတ်ခြင်း၊ သုတ်အားနည်းခြင်း၊ သုတ်လွှတ်မြန်ခြင်း၊ အကြောအားနည်းပြီး အကြောသန်စွမ်းမှုမရှိခြင်း၊ အမောမလုံခြင်း၊ နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ အစဉ်သဖြင့် အားအင်နုံးချည့်သလို ခံစားရခြင်းများကို သက်သာပျောက်တင်းစေပါတယ်”

ဆရာကြီး ဦးစံမြင့်နဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပြီး “ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေး ဝယ်ယူရရှိနိုင်တဲ့နေရာတွေကတော့...”

ဆေးယုတ်လုပ်ပင်ရင်း

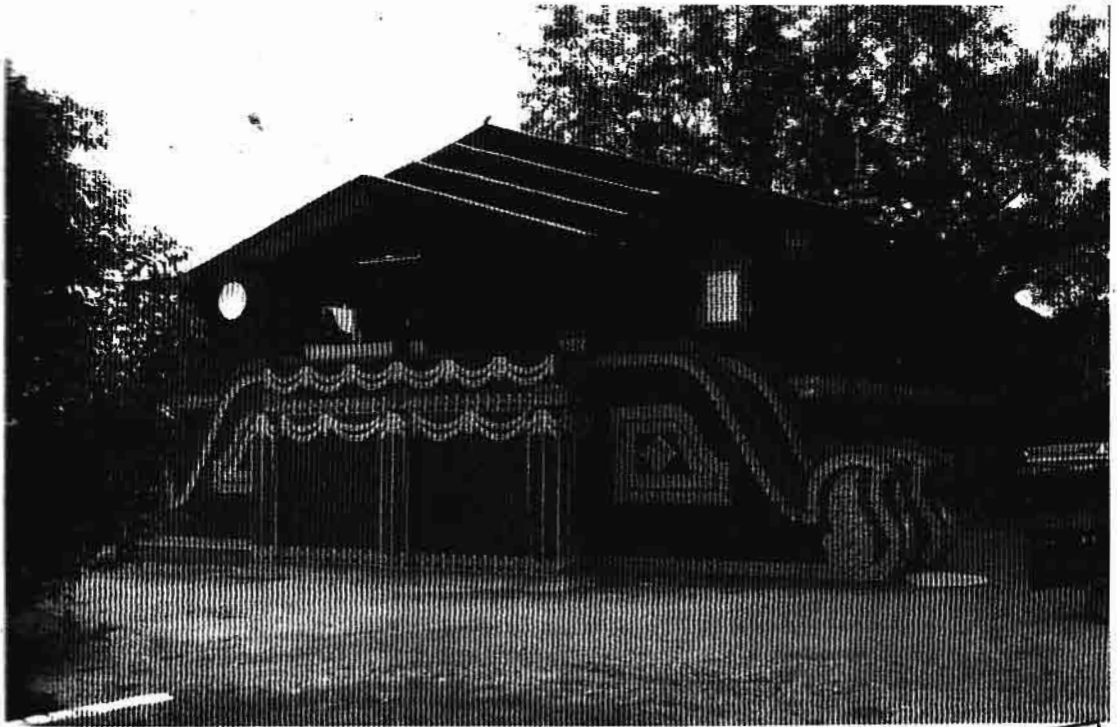
အမှတ် (၂၅၁၉/ခ)၊ ဗညားဒလလမ်း၊

(၇၁) ရပ်ကွက်၊ အဂ္ဂိမြို့သစ်(တောင်ပိုင်း)

ဆေးပြန်ချိရေး - ပြည်စိုး ဆေးကုဌာန

အမှတ် (၁)၊ ကျိုက္ကဆံဘုရားဝင်းတောင်ကုန်း၊

သယ်နီးကျွန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

◆ နတ်သျှင်တောင် ရတနာဒီပံ ဣန္ဒာသယကျောင်း

ခံလွန်းသာ

ကောလင်းမြို့ အနောက်တောင်တွင်မှ

နတ်သျှင်တောင်

သာသနာစခန်းသို့ (၁)

နတ်သျှင်တောင်သည် ကောလင်းမြို့နယ်ရှိ အဓိက တောင်တစ်လုံး ဖြစ်သည်။ ကောလင်းမြို့၏ အနောက်တောင်၊ စနေထောင့်အရပ်တွင် တည်ရှိ၍ ခမောက်တောင်၏ တောင်ဘက်ယွန်းယွန်း လယ်ကွင်းပြင်အစွန်းတွင် ထင်ရှားစွာ မြင်တွေ့နိုင်ပေသည်။

နတ်သျှင်တောင်သို့ ကောလင်းမြို့ အနောက်တောင်ဘက်၊ ခမောက်တောင်သွား ကျောက်ခင်းလမ်းအတိုင်း (၅)မိုင်နီးပါးမျှ သွားရသည်။ တောင် F.4A. May, 2015.

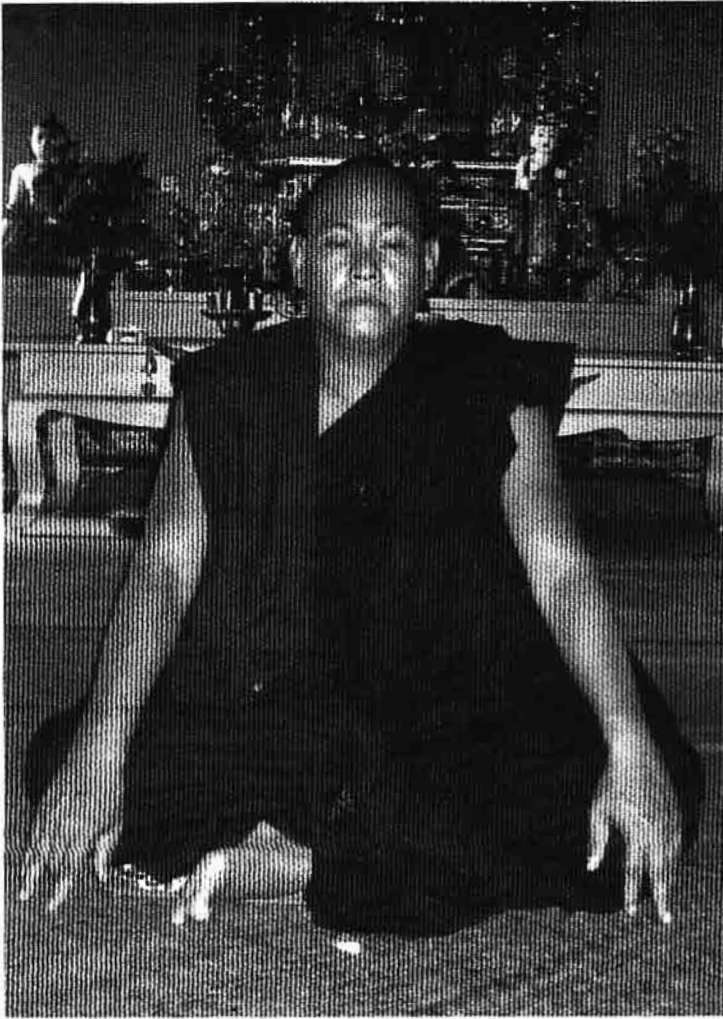
ခြေရင်းသို့ ရောက်သော် နတ်သျှင်တောင်ကျောင်းခေါ် ရတနာဒီပံ ဣန္ဒာသယ ရွှေကျောင်းသို့ ဝင်ရောက်၍ ဆရာတော်ဦးဇဋ္ဌိလအား ပူးတွေ့သည်။

ထိုအခါ ဆရာတော်က နတ်သျှင်တောင် လေ့လာပူဇော်မှုတွင် အလိုရှိကမ္ဘီဩမ်းနိုင်ရန်အတွက် လှူရွှေ(ဟိုပင်)၏ ဗန်းမော်အောင် သာသနာပြုခရီးစဉ်မှတ်တမ်းစာအုပ်ကို စွန့်လှူပြီးနောက် ဒါယကာရင်းဖြစ်သူ ဦးအောင်ဆန်း

အား လိုက်ပါ ကူညီပေးစေသည်။

ရှေးဦးဂါရဝ

ဦးအောင်ဆန်းက ကျောင်းအနီးကုန်းတော်ခါးပန်းရှိ ပျဉ်ထောင်ကျောင်းတစ်ဆောင်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားသည်။ အတွင်းရှိ ဘုရားခန်းအပြင်ဘက်တွင် ဗန်းမော်အောင်ဓာတ်ပုံနှင့် နတ်သျှင်တောင် သာသနာပြု ပထမဆရာတော် ဦးပဏ္ဍိတသီရိ ဓာတ်ပုံများကို တွေ့ရသည်။

◆ ဆရာတော်ဦးစိန်လ

◆ ဆာကဆာက

နတ်သျှင်တောင်တွင် ၁၃၁၃ ခုနှစ် က ဗန်းမော်အောင်ဆရာကြီးက အဘအောင်မင်းခေါင်၏ စေခိုင်းချက် အရ စေတီများ တည်ဆောက်ပူဇော်ခဲ့ သည်။

၁၃၂၁ ခုနှစ်တွင် ဗန်းမော်အောင် ကွယ်လွန်၍ ၁၃၅၄ ခုနှစ်မှ ၁၃၆၆ ခုနှစ်တိုင်အောင် ဦးပဏ္ဍိတသီရိက ကျောင်းကန်ဘုရား သာသနိက အဆောက်အအုံများ တည်ဆောက် လျက် သာသနာပြုသည်။

နတ်သျှင်တောင်သာသနာပြု ပထမ ဆရာတော်ဖြစ်သည်။ ဆရာတော် ပျံလွန်တော်မူသောအခါ ညီတော်ဖြစ် သော ဦးအာစရသိဒ္ဓိ(လယ်တီစက် ပရိတ် ပရိယတ္တိစာသင်တိုက်၊ ကျောက် ရေတွင်း၊ ရန်ကုန်)က ဆက်လက်၍ တာဝန်ယူတော်မူသည်။

ယခုအခါ ညီအငယ်ဆုံးဖြစ်သည့် ဦးဇဋ္ဌိလက ဒုတိယ နောင်တော် ဦးအာစရသိဒ္ဓိ၏ ဩဝါဒကို ခံယူ၍ ဆက်လက် တာဝန်ယူ သီတင်းသုံး တော်မူသည်။

မောင်နှမ (၈)ဦးရှိသည့်အနက် သားယောက်ျား(၄)ဦးမှာ သာသနာ့ ဝန်ထမ်း ရဟန်းတော်များဖြစ်ကြ ကြောင်း သိရလေသည်။

ဦးတော်၊ အမတော်နန်း

နတ်သျှင် “တောင်ပိုင်မောင်နှမ” နန်းဖြစ်၍ ကျောင်းအနီး လယ်ကွင်းစပ် ကုန်းလျှောတွင် တည်ရှိသည်။ ခေတ္တ ဝတီ ရရှိပြည်မှ “စန္ဒသူရိယမင်း” နတ်ရွာစံပြီးနောက် နတ်သျှင်တောင်၌ နတ်များအရှင် ဘုရင်တစ်ပါး ဖြစ်လာ ကာ ဤတောင်ကို နတ်သျှင်တောင်ဟု ခေါ်သည်ဆို၏။

ဘုရားရှင် ထင်ရှားရှိစဉ်က သံသုမာ
F.4B. May, 2015.

၂၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

နီရိုဟုတွင်၍ ဘုရားရှင်ကိုယ်တိုင် ဝါဆို သီတင်းသုံးခဲ့သောတောင် ဖြစ်သည်။ မိကျောင်းတောင်ဟုလည်း တွင်သည် ဆိုလေသည်။(လှရွှေ ဟိုပင်ဆီ ဗန်းမော် အောင် သာသနာပြုဓနီစဉ် မှတ်တမ်း စာမျက်နှာ-၂၄၂)

ဘုံပြာသာဒ်(၇)ဆင့်တင် အုတ်ကာ အဆောင်ကြီးဖြစ်၍ ဗန်းမော်အောင် စေတီတည် သာသနာပြုသော ၁၃၁၃ ခုနှစ်ခန့်ကပင် ကိုးကွယ်ပသခဲ့ကြသော နတ်နန်းဖြစ်သည် ဆို၏။

နန်းအတွင်း ခေါင်းရင်းခန်း၌ တင်ပျဉ်ခွေ ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ ပူဇော် ထားသည်။ ခန်းမအလယ်တွင် တောင်ပိုင် မောင်နုမနစ်ဦးဖြစ်သော ဘိုးတော်နှင့် အမတော် ရုပ်တုများ ပူဇော်ထားကာ အခန်းနံရံ ပတ်လည်၌ (၃၇)မင်း နတ်ရုပ်များ တွေ့ရသည်။

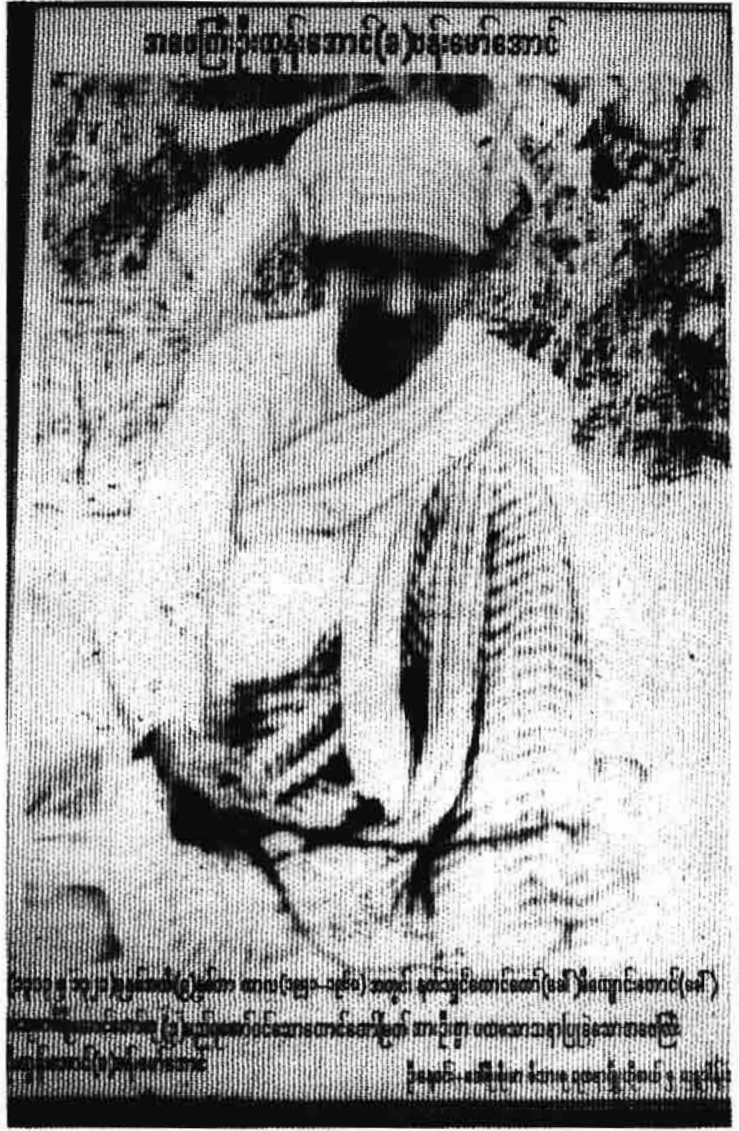
နတ်နန်းအတွင်း အသက်(၅၀) ကျော်ခန့်ရှိမည့် ဒေါ်ခင်စန်းမြင့် ဆိုသူ က ဖော်ရွေစွာ ကြိုဆို၍ သီလိုသမျှ ကူညီပြောပြသည်။ နက္ခတ္တရောင်ခြည် မကွင်းကို စွဲမြဲစွာ ဖတ်ရှုခဲ့၍ ယခုအခါ ကိုယ်ပိုင် မဝယ်ဖြစ်သော်လည်း အခြေအနေပေးက ငှားမတ်ဖြစ်သည် ဆို၏။

သူနှင့် အချိန်အနည်းငယ်မျှ ပြော ဆိုပြီးနောက် ဘိုးတော်၊ အမတော်တို့ အား ဂါရဝပြု၍ ရှေ့ဆက်ရာတွင်...

'တောင်တက်လမ်းအစ အောင်သုခ ဆုတောင်းပြည့်စေတီနာမာ သိမြဲကွင်းထိုး အယ်ဂိုတယ်၊ တောင်ပေါ်တက်ရင် ကျွန်မ ညွှန်ပြပေးပါယ်' ဟု ပြောကြားသည်။

တောင်တော်ဓာတ်ပန္နက်နေရာ

နတ်နန်းမှာ ထွက်လာ၍ အနီးရှိ ကျောင်းကလေးသို့ ရောက်သောအခါ

တောင်ကြီးဘုန်းအောင်(၁) ဘုန်းမော်အောင်

ဦးအောင်ဆန်းက အတွင်းသို့ ညွှန်ပြ သဖြင့် ကျောင်းပေါ် တက်ရောက် လေ့လာကြည့်သည်။

မဟိဒ္ဓိကျောင်းဟု ခေါ်တွင်သော ဤကျောင်းကလေးအတွင်း အင်္ဂတေ ခင်း ကြမ်းပြင်အလယ်၌ ရှစ်မြှောင် အုတ်ပလ္လင်ကြီးကို တွေ့ရသည်။

ထိုကျောင်းတွင် သီတင်းသုံးသော ဦးပညိဿရက ပလ္လင်အကြောင်းနှင့်

ပတ်သက်၍ ရှင်းလင်းပြောပြသည်။

'ဒီပလ္လင်က ရှေးကတည်းက ရှိခဲ့ပါတယ်။ ပလ္လင်အကျယ်အဝန်းက ကျောင်းလုံးပြည့် နီးပါး နေရာပူထားတာမို့ သံဃာတွေ ကျယ်ကျယ်ဝန်းဝန်း သီတင်းသုံးရအောင် အခု ရန်ကုန် လယ်တီစက်ဖက် ဆရာသင်္ဂ ဦးအာစာသိဒ္ဓိနှင့် ဦးသောတိတို့နှစ်ဦး ပလ္လင် ကို တူးဖော်တွေ့မြင်ခဲ့ဖူး လှယ်ကြတယ်။ အောင်မြေကြမ်းပြင်ကို တူးရှင်း ထိုးလိုက်

ឧត្តម ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី (ស្រី) គឺជាមេដឹកនាំនៃគណបក្សសមរង្ស៊ី ក្នុងការប្រកួតប្រជែងបោះឆ្នោតក្នុងឆ្នាំ ២០២៣ ដើម្បីឱ្យសម្រេចបាននូវសេចក្តីជោគជ័យក្នុងការប្រកួតប្រជែងបោះឆ្នោត។

◆ စာနာရေးဆရာမများ

ထရုတ်တိုက်ပျက်စီးသွားသည်။

(၁၃၀၈-၁၃၆၆)

တာနဲ့ ကျယ်လောင်တဲ့ ဟိန်းသံကြီး ထွက်လာတယ်။ နောက်ပိုင်း စုံစမ်းကြည့်တော့ ဆရာတစ်ဦးက နတ်သျှင်တောင် တစ်တောင်လုံးပဲပြီး တတ်ပနွက်ချ၊ ထီးတော်တင်ထားတဲ့နေရာလို့ သိရတယ်။ ဒါနဲ့ တူမိတဲ့နေရာကို ပြန်ကြို အသစ် ပွင့်ပံပေးထားပါတယ်'

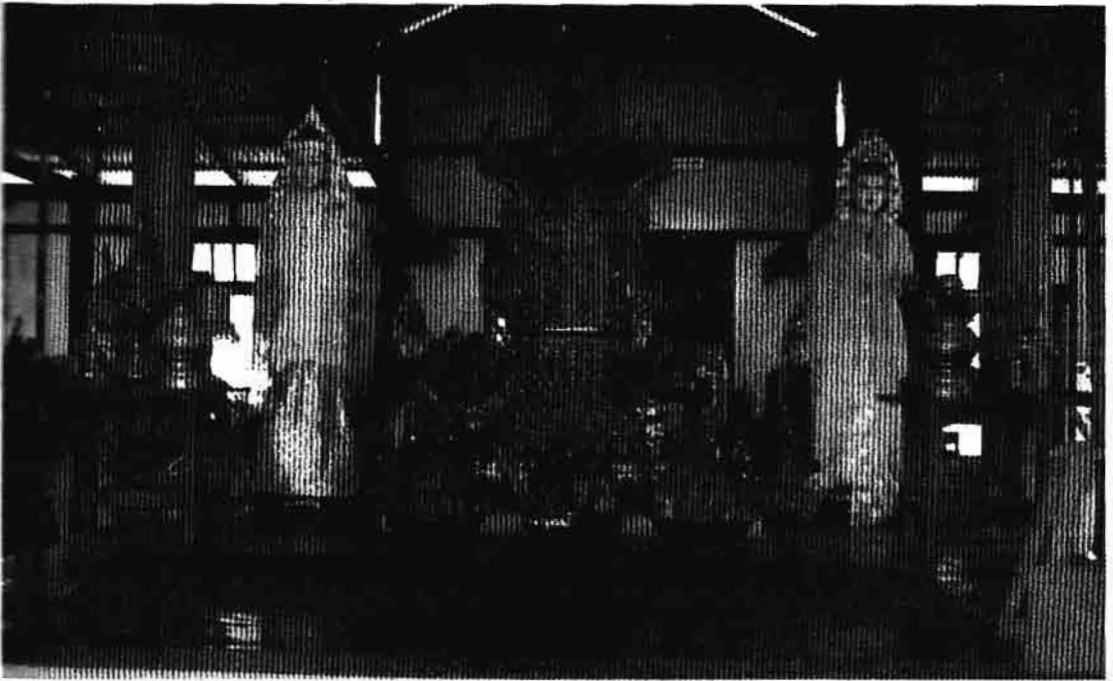
‘ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ ဦးပွင့်’

‘လွန်ခဲ့တဲ့ ဆယ်နှစ်၊ ၁၃၆၃ ခုနှစ်
လောက်ကပါ’

ပလ္လင်အလယ်တွင် ထီးတော်ငယ်
တစ်စင်း တင်လှူပူဇော်ထားသည်။
ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း ဤနေရာမှနေ၍
တောင်ကို မှီခိုနေထိုင်ကြသော
ဝေနေယျအားလုံးသို့ အတ္ထာဂိုသ အမျှ
ပေးဝေခဲ့လေသည်။

✦ တာဝန်ခံကုသ

◆ ထောင်ကြွေမှု ဘိုးတော်၊ အစ်မတော် ရုပ်တုများ

◆ ထောင်ကြွေ ဘိုးတော်၊ အစ်မတော်ရုပ်

ကရဝိက်ဖောင်တော်နှင့်

ကျောက်မိကျောင်း

မဟိဒ္ဓိကျောင်းမှ ရှေ့ဆက်ခဲ့ရာ ကရဝိက်ဖောင်တော်ကြီးသို့ ရောက်ရှိ သည်။ အရံတံတိုင်း ခတ်ထားကာ တံတိုင်းအနီး မြေပြင်၌ ဆင်ရုပ်၊ မြင်း ရုပ်၊ ကျားရုပ်၊ ကွဲနွားရုပ်၊ မြွေ၊ လိပ်၊

နဂါးရုပ်များ သွန်းလုပ်ထားသည်။

ယင်းတို့၏ ကျောထက်တွင် ရှင် ဘုရင်၊ စစ်သူကြီး၊ ဇော်ကျော် စသည်တို့ စီးနင်းထားပုံ စုံလင်လှသည်။ လွန်ခဲ့ သော (၁၅)နှစ်ခန့်က “ဘိုးတော်” ဆို သူတစ်ဦး ပြုလုပ်သွားခြင်း ဖြစ်သည် ဆို၏။

ဖောင်တော်ထက်တွင်ကား မတ်ရပ်

တော်တစ်ဆူနှင့် ရဟန္တာရုပ်တုနှစ်ခု ပူဇော်ထားကာ ခြေရင်းဘက်တွင် အဘအောင်မင်းခေါင်နှင့် အဘဘိုးဘိုး အောင်ရုပ်တုများ ပူးတွဲတွေ့ရသည်။

ဖောင်တော် ခန်းမအပြင် လှေဦး ပိုင်းတွင် နဂါးနှစ်ကောင်ရံ ဖောင်ငယ် ထက် ရှင်ဥပဂုတ္တရုပ်တုကို ပူဇော်ထား သည်။

ထိုမှဆက်၍ ကွင်းစပ်နားအရောက် တွင် မိကျောင်းပုံ ကျောက်တုံးထက် စေတီငယ်တစ်ဆူကို ပူးတွဲတွေ့ရသည်။ တောင်သမိုင်းဇယားရီအရ မိကျောင်းမ သည် ညဉ့်အခါ တောင်ပေါ်၌ဆင်း၍ အင်းထွင်ရန် လယ်ကွက်တွင်း အရောက် မိုးလင်းသွားသဖြင့် အင်း မဖြစ်မီ ကျောက်ဖြစ်သွားခဲ့သည် ဆိုကြ ၏။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

စံထွန်းသော

ထင်သာထင် မဝင်ဘူး ကျောင်းအမလိုပဲ...

နီမင်းစင် (ရွှေနဝင်း)

အင်္ဂါရုတ်အပတ်

[ဒြသံလုံပျော့၏

သဘောသဘာဝ]

အင်္ဂါရုတ်လောက ဓာတ်သိမ္မပညာ သည် လွယ်မယောင်နဲ့ ခက်၊ တိမ် မယောင်နဲ့ နက် လွန်စွာ နက်နဲလှသည့် ပညာရပ်ဖြစ်သည်ဟု ပြောဆိုရန်ပင် မလိုလောက်အောင် အင်္ဂါရုတ်ဓာတ် ပညာကို လိုက်စား လုပ်ရတ် ဖို့ခွင့် အမှန်တကယ် ဝင်နေကြသူများ ထင်ရှား အသိပင် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုထိုသော ဓာတ်သိမ္မပညာ နက်နဲ ခက်ခဲမှုများထဲမှ သူပြောလူပြော ဆရာစုံ ပြောနေကြသော “**ဒြသံလုံ ပူလျှော့**”အကြောင်း စာရေးသူ လေ့လာသိမိသမျှ စေတနာထား၍ ဝါသနာရှင် သုတေသီများ အထင် တခြား၊ အမြင်တခြားနှင့် ရေလိုက်မမှား စေရန် တင်ပြပေးပါမည်။

ထိုသို့ တင်ပြပေးရန် စေတနာ စေ့ဆော်မှု အကြောင်းရင်းကလည်း တိုက်ဆိုင်လာခဲ့ပြီမို့ နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်း အမှတ်(၃၄၂)၊ ဇန်နဝါရီလ ၂၀၁၅ ခုနှစ်ထုတ် “**အင်္ဂါရုတ်ပညာနှင့် ကျွန်တော့်ဘဝ အတွေ့အကြုံများ**” ဆောင်းပါးရှင် ဆရာအောင်သန့် (ပုသိမ်ကြီး)၏ ဆောင်းပါးတွင် ဖော်ပြ ထားသော...

ဆရာကြီးက သံကောင်းကောင်း ရှာခိုင်းသည်။ လုံပူရှော့(လျှော့)သံ၊ ဒြသံကို ရှာခိုင်းသည်။ ကျွန်တော် ဓာတ်လုံး ထိုးဖို့အတွက် ဒြသံကို နေရာ အနှံ့ စုံစမ်းရှာဖွေခဲ့သည်။

ရသမျှသော ဒြသံများ ယူဆောင်ပြီး ဆရာကြီးထံသို့ နမူနာ ပြသပေးသည်။ ဆရာကြီးက ဒြသံ နမူနာကို မီးဖြင့် ထိုး၍ စမ်းသပ်ကြည့်သည်။ သူလိုချင် သော လုံပူလျှော့ဒြသံ မရခဲ့ပါ။

ကျွန်တော်က “**ဆရာကြီး လုံပူ လျှော့ ဒြသံရခဲ့လျှင် ဘယ်လို ဆက် လုပ်ရမည်**”ဟု မေးမြန်းကြည့်ရာ ဆရာကြီးက...

‘လုံပူလျှော့ ဒြသံရှင် ဝိညာ ရုပ္ပမာဏး (ဥ)ပျိုးချက်ပြီး စုဆောင်းထားစာနဲ့ ထိုးရ ယယ်၊ အိဒ္ဓိဆာတွေနဲ့ ထိုးသွားရင် သိပ် မကြာပါဘူး စာတလုံပြီးနိမိတ်ပယ်’

ဟု ပြောခဲ့သည်ကို ယနေ့ထိ ကျွန်တော် အမှတ်ရနေပါသည်။ ကျွန်တော် ဒြသံရဖို့ ကြိုးစားရှာဖွေနေ ရင်း ဆရာကြီး ကွယ်လွန်သွားခဲ့ပါ သည်။ ဆရာကြီးနှင့် ကျွန်တော် (၆)လ ခန့်သာ တွေ့ဆုံ ပညာယူခွင့်ရလိုက်ပါ သည်။

ဆိုတဲ့ စာပိုဒ်ကလေးကို စာရေးသူ ဖတ်လိုက်ရတော့...

ထိုစာပိုဒ်ကလေးကို အကြောင်းပြု ပြီး အင်္ဂါရုတ်လက်သင် ဝါသနာရှင်လေး များ အားကြီးမာန်တက် ဒြသံလုံပူ လျှော့ရအောင် ရှာပြီး ရုက္ခမူဆား ပေါင်းစုံနဲ့ ထွက်ရပ်လမ်းဆွဲ မြန်းရလေ အောင် ကြံဆောင်ချင်ကြမည် မလွဲဟု စာရေးသူ တွေးမြင်မိပါသည်။

သို့ပါ၍ ထိုသို့သော အင်္ဂါရုတ် လက်သင် ဝါသနာရှင်အပေါင်းတို့ “ထင်သာထင် မဝင်ဘူး ကျောင်းအမ လိုပဲ”ဆိုသည့် စကားပုံလေးထဲကလို

ထင်ထားသလောက် ဖြစ်မလာဘဲ ဒုက္ခ များမည့်အရေး ကြုံတင်၍ သတိပေး ချင်သည့်စေတနာစေ့ဆော်မှုကြောင့်...

စာရေးသူကိုယ်တွေ့ ဒြသံလုံပူလျှော့ လမ်းများနှင့် ဒြသံလုံပူလျှော့၏ ဓာတ် သဘောသဘာဝများကို လေ့လာမိ သလောက် တင်ပြပါမည်။

“သံကောင်းလျှင် ဆေးမလို”ဆို သည့် အင်္ဂါရုတ်ဆောင်ပုဒ်ကို ဝါသနာ ရှင်များ သိကြမှာပါ။ ထိုသံကောင်းလျှင် ဆေးမလိုဟု ဆိုအပ်သည့် “သံ”ဟာ ယခု ပြောဆိုနေကြသည့် “ဒြသံလုံပူ လျှော့”ကို အဓိက ဦးတည်၍ ရှေး ပညာရှင်ကြီးများ ပြောဆိုလမ်းညွှန်ခဲ့ သည့် အင်္ဂါရုတ်ဆောင်ပုဒ် ဖြစ်ပါသည်။

ကောင်းပြီး... ဒြသံတို့၏ သန္ဓေတည် ဖြစ်ပေါ်ရာ ဇာစ်မြစ်ကို ရှာကြည့်လိုက် သော် ခြကောင်လေးများ သိန်းသန်းနှင့် ချီပြီး တိုင်းပြည်တစ်ခု၏ ဖွဲ့စည်းပုံနှင့် စနစ်တကျ တည်ဆောက်ထားသော ဒြအုံကြီးတစ်ခုတွင် ခြကောင်လေးများ သိန်းသန်းနှင့်ချီပြီး အလေးထား စောင့် ရှောက်နေရသည့် ခြဘုရင်မကြီးက တစ်ကောင်တည်းသာ ရှိပါသည်။

ထိုခြဘုရင်မကြီးသည် အခြားခြများ ကဲ့သို့ မဟုတ်ဘဲ ခြေလက်မရှိ၊ ဦးတုံး လုံးကောင်ကဲ့သို့ ဖြစ်ပြီး ယောက်ျား ကြီးတစ်ယောက်၏ လက်မအရွယ်သာ သာလောက် လွန်စွာ ကြီးမားသည့် ခန္ဓာကိုယ်ရှိပြီး နေ့စဉ် ဒြသားလောင်းဥ ပေါင်း (၃)သောင်း ခြောက်ထောင်ခန့်

နေ့စဉ် ဥချပေးရသည့် တာဝန်ကြီးကို ထမ်းဆောင်ရပါသည်။

သက်တမ်းအားဖြင့် ရန်သူမျိုးပါးပါး အန္တရာယ် မတွေ့ကြုံပါက နှစ်ပေါင်း (၃၀)ခန့် အသက်ရှင်နေနိုင်သည့် သတ္တိ ရှိပါသည်။

ထိုသို့ ခြဘုရင်မကြီး နေ့စဉ်ပုံမှန် ဥများ ဥချပေးနိုင်ပြီး သက်တမ်းရှည်စွာ နေနိုင်ရန်အတွက် လုပ်သား ခြများက ခြဘုရင်မကြီးအတွက် ခြအုံထဲတွင် သီးခြား နန်းဆောင်မဏ္ဍိုင် ကလပ်နှင့် ထားပေးပါသည်။

ယင်းမဏ္ဍိုင်ကလပ်ကို လုပ်သား ခြများက မြေကြီးထဲမှ အကောင်းဆုံး အမြုတေ သံမျိုးစေ့များကို ရှာဖွေ၍ ခြသံမဏ္ဍိုင်နှင့်ကလပ်ကို တည်ဆောက် ပေးပြီး ထိုခြသံမဏ္ဍိုင်ပေါ်တွင် ခြဘုရင်မ စံနေပြီး ခြဘုရင်မ ကျန်းမာ၍ သက်တမ်းရှည်စွာ နေရဖို့ အမြုတေ အနှစ် သံပြဒါးလုံး (လုံပူလျှော ခြသံ လုံးကို) ခြဘုရင်မကြီးနှင့် အတူထား ခို့ပေးကြပါသည်။

ယင်း လုံပူလျှောခြသံ အမြုတေသံ လုံးသည် သူ့နဂိုဗီဇမှာကိုက သံ ကောင်း၊ သံညွန့်၊ သံပြဒါးအဆီ အနှစ်ဖြစ်ပြီး ပြဒါးရှင်ဖြစ်ဖို့ရန် တာဆူ နေသည့် သိဒ္ဓိသံလုံးအဖြစ် တည်ရှိ နေသည့် အမြုတေ သံပြဒါးလုံးပင် ဖြစ်ပေသည်။

ဒါကြောင့်မို့ မီးအပူလေး နည်းနည်း ထိလိုက်ရုံဖြင့် လုံထဲတွင် အရည်အမြန် ပျော်ပြီးသွားသည့် သံပြဒါး အဆီအနှစ် ဖြစ်နေ၍ လုံပူလျှောခြသံလုံးကို ဆေး ကြမ်းဓာတ်ကြမ်းဖြစ်သော ရုက္ခမူဆား မျိုးစုံနှင့် တွဲဖက်၍ ဓာတ်လုံးအဖြစ် ထိုးလိုက်သော်...

ရုက္ခမူဆေးကြမ်းတို့၏ မွေနှောက် ခြင်းကို မခံဘဲ လုံပူလျှောခြသံ အဆီ

အနှစ် ပြဒါးဓာတ်တို့သည် ကောင်းကင် သို့ ပျံတက်၍ သွားပါသောကြောင့် နောက်ဆုံး ဘာဓာတ်လုံးမှ မရဘဲ အချည်းနှီး ဆုံးရှုံးသွားရသည်နှင့်သာ တွေ့ကြုံခဲ့ကြရပါသည်။

ထို လုံပူလျှောခြသံ အမြုတေ တစ်လုံးသည်လည်း အဂ္ဂိရတ်သမား (၁၀၀၀)တွင် (၁)ယောက်ရဖို့ရန်ပင် မလွယ်ကူလောက်အောင် ရှားပါး၍ သိဒ္ဓိဝင် အဖိုးတန် အမြုတေဓာတ်မျိုး ဖြစ်ပါ၍...

အကယ်၍ ကံအကြောင်းတရား ပေါင်းဆုံ၍ ခြသံလုံပူလျှောအမြုတေ ဓာတ်မျိုးရခဲ့သော် ယင်းခြသံလုံပူလျှော အမြုတေလုံးသည် “အလွန် အစွမ်း ထက်လှသည့် အဂ္ဂိရတ်ဓာတ်သတ် ဆေး”ဖြစ်ပါကြောင်း ထပ်လောင်း၍ ပြောပါရစေ။

“ခြသေ့ဆီသည် သီရိရွှေဂုဏ် နှင့်သာ ခံယူထိုက်သည်”ဆိုသည့် စကားရပ်မှာ ခြသံလုံပူလျှောအမြုတေ သံလုံး၏ ထွက်ရပ်လုပ်ထုံး နိဒါန်းအစ ပင် ဖြစ်ပါသည်ဟု နတ်လမ်းညွှန်လိုက် ပါသည်။

ခြသေ့ဆီနှင့်တူသည့် ခြသံလုံပူ လျှော အမြုတေ သံပြဒါးအဆီအနှစ် “အစွမ်းထက် ဓာတ်သတ်ဆေးဖြင့်” မဖွယ်မရာ ဓာတ်များစွာတို့နှင့် မရော ယှက်ဘဲ နိဗ္ဗာန်နဓာတ်စစ် ကြိတ်အဆီ နှစ်နှင့် “တွဲယှဉ်ဖွဲ့သတ်”၍သာ အောင် လမ်းဖွင့်နိုင်ပါသည်ဟု...

‘ကံပေးသော်လည်း ဉာဏ်နေ့ချုပ်မရ ကံပေးသော်လည်း ဉာဏ်ပြေသော်မရ’ ဟု ဆိုသကဲ့သို့ အဂ္ဂိရတ်ဝါသနာရှင် များ ဉာဏ်ပြေး၍ အောင်ပန်းဆင်နိုင် ကြပါစေဟု ဆန္ဒပြုလိုက်ပါသည်။

၎င်းမင်းဝင်(ရွှေနှောင်း) ၂

စာရသင်များသို့...

ပေးပို့သော

စာမူများကို

မူပွား

ထားကြပါရန်နှင့်

မရွေးချယ်ပါက

ပြန်လည်ပေးပို့မည်

မဟုတ်ပါကြောင်း

အသိ

ပေးအပ်ပါသည်။

ပေးအပ်ခြင်း

နက္ခတ္တဗျေပိုင်ခြင်းမူလင်း

ကြော်ငြာဆောင်ပါ။

ဆေးစွမ်းထက်မြက်ကြောင်း အကြားမပိုတဲ့

သမားအိုဆေးတိုက်

မြန်မာ့နန်းတွင်း သမားတော်ကြီး
ဦးပန္နဏ သမားတော်ကြီး ဦးစွယ်၊
မြန်မာ့ချီးချစ်တော်လှန်ရေးခေါင်း
ဆောင် ဆရာစံ(သမားတော်ကြီး
ဦးစံရှား)တို့ထံမှ လက်ဆင့်ကမ်း၍
ဆင်းသက်လာသော နန်းတွင်း
သမားစဉ် မူရင်းဆေးစွမ်းကောင်း
တို့ကို သမားတော်ကြီး ဦးစွယ်
၏မြွေ။ သမားတော် ဦးတင့်လွင်(ငြိမ်း/
ငိုလ်ကြီး)၊ ဇနီးဒေါ်ကျင်သိန်းသောစု (သမားအို
ဆေးတိုက်) မှ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက်
သမားအိုအမှတ်တံဆိပ် မြန်မာ့ဆေးစွမ်း
ကောင်းများကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလျက်
ရှိပါသည်။

မှထုတ်လုပ်သော အစာအိမ်ရောဂါသောက်ဆေး၊ ပါရမီရှင်ချောင်းဆိုးပျောက်ဆေး၊
ငှက်ဖျားရောဂါသောက်ဆေး၊ ယားနာရောဂါသောက်ဆေး၊ အခြေကျော်လေဆေးကျက်ဆေး၊

ဦးစိန်ကောင်း၏
သမားအို အမှတ်တံဆိပ်
ငှက်ဖျားရောဂါသောက်ဆေး
၀၃၀၁ Y၀၀၉၀၉၅

ဤဆေးသည် ငှက်ဖျားနှင့်
အဖျားရောဂါ အမျိုးမျိုးကို
ထိရောက်စွာ သက်သာ
ပျောက်ကင်းစေပါသည်။
ရွေးထွက်လျှင် အအေးပြန်မပတ်စေရန်
အဝတ်နှင့် သုတ်ပေးရပါမည်။ မည်သည့်
အဖျားမဆို ဆေးသောက်ပြီးပါက အအေး
ခံခြင်း၊ ပင်ပန်းစွာလှုပ်ရှားခြင်းတို့ကို ရှောင်
ရှားသင့်ပါသည်။ ငှက်ဖျားနှင့် အအေးစိ
နာစေးခြင်းတို့ကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံး နာကျင်

ခေါ်ဝေါ်ခေါ်ဝေါ်

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် အစာအိမ်ရောဂါသောက်ဆေး၊ ၀၃၀၁ Y၀၀၉၀၉၄
လူမှာအကျင့် ဝမ်းမှာအချင့် ဆိုသလို မသင့်သော အစားအစာများ
ကို စားခြင်း၊ အူချိန်မှန်မှန် မစားသောက်ခြင်း၊ အပူ၊ အစပ်၊ အချဉ်၊ အငန်
စသည် အရသာများကို တာရှည်စွာ စားသောက်ခြင်း၊ ကြည်ညိုသော
အစားအစာကို တာရှည်စွာစားသောက်ခြင်း၊ အလွန်အိပ်ရေးပျက်ခံသော်
လည်း အစားပုံမှန် မစားခြင်း၊ စသည် အကြောင်းများ တာရှည်ရာမှ
ပါစကဝမ်းပျက်ပြီး၊ အစာအိမ်ရောဂါအမျိုးမျိုး ဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။
ဤဆေးသည် အစာမကြေ၊ လေထိုးလေအောင်၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်၊
ရင်ခေါင်းနှင့် နံကြားတို့၌ ထိုးအောင့်နာကျင်ခြင်း၊ အစာအိမ် အချဉ်
ပေါက်ခြင်း၊ အစာအိမ်ရောင်ခြင်း၊ နာခြင်း၊ ပျို့အန်ခြင်း၊ စသည်
အစာအိမ် လေနာအမျိုးမျိုးတို့ကို ထိရောက်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်း
စေပါသည်။

ခေါ်ဝေါ်ခေါ်ဝေါ်

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် ပါရမီရှင် ချောင်းဆိုးပျောက်ဆေး၊ ၀၅၀၂ Y၀၀၉၀၉၆
ဤဆေးသည် ရာသီအကူးပြောင်း၌ ဖြစ်တတ်သော ချောင်းဆိုး၊
ခြင်း၊ ချွဲကျင်း၊ ရင်ကျင်း၊ သလိပ်ကပ်၊ လည်ချောင်းနာ၊ လည်ချောင်း၊
ယား၊ အသံဝင်း၊ အသံဖျက်၊ အစာမကြေ၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်၊
လည်ချောင်းနှင့် ရင်ဘတ်အတွင်း၌ သလိပ်များ ရွှံ့တက်ဖြစ်နေခြင်း၊
တချို့မျိုးမြည်နေခြင်းများကို ဆေးတစ်ပြားဆို ဆိုသလောက် သိသာ
လျင်မြန်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။ ပထမတစ်ကြိမ်
ဝံ့နေစဉ်မှာပင် ချွဲသလိပ်များ ထွက်လာပြီး ရောဂါများ သက်သာ
လာကြောင်းကို လက်တွေ့သုံးဆောင်ခြင်းက သက်သေပြပါလိမ့်
မည်။ ဤဆေးသည် အသံကို အထူးကြည်လင်စေသဖြင့် အဆို
တော်များ၊ စာပေသင်ကြားပို့ချနေသူများ၊ အသံဖြင့် အသက်မွေး
ဝမ်းကျောင်းနေသူများနှင့် လူတိုင်း အိမ်တိုင်း မရှိမဖြစ် ဆောင်ထား
ရမည့် ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

၃၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကိုက်ခဲခြင်းများအတွက် သောက်သုံးနိုင်ပါသည်။

ခေါ်ဝေါ်ခေါ်ဝေါ်

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် ယားနာသောက်ဆေး၊ ၀၃၀၁ Y၀၀၉၀၉၂
ဝိုးဖွားတိရစ္ဆာန်အချို့မှဖြစ်သော အဆိပ်သဖွယ် ယားယံမှုကြောင့်
လည်းကောင်း၊ အပူ၊ အစပ်၊ အချို့အဆိပ် အရသာများ လွန်ကဲစွာ
စားသောက်ပြီး ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုနည်းခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊
ယခင်က ဝမ်းကိုက်၊ သွေးပျက်၊ ဝမ်းလျှော့၊ အသည်းရောင်နှင့် သည်းခြေစွာ
အမျိုးမျိုးဖြစ်ခဲ့ဖူးရာမှ သွေး၊ သည်းခြေ ဖောက်ပြန်မှုကြောင့် လည်းကောင်း၊
တစ်ကိုယ်လုံး အနံ့အပြားမှာ ဝံ့ကဲ့သို့ ရေကြည်ဖုကလေးများဖြစ်ခြင်း၊
ပူစပ်ပူလောင်ယားယံပြီး အပူအခင်းနှင့် အင်ပျဉ်များ ဖြစ်လာရပါသည်။
ဤဆေးသည် အထက်ပါ ယားယံခြင်း၊ အမျိုးမျိုးတို့ကို ထိရောက်စွာ
သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် သွေးသား၊ ညီညွတ်စေပါသည်။

ဦးဆန်းခေါ်ဝေါ်

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် အခြေကျော်လေဆေးကျက်ဆေး၊ ၀၃၀၁ Y၀၀၉၀၉၃
လူမှာအကျင့် ဝမ်းမှာအချင့်ဆိုသလို မသင့်သောအခါ မသင့်သော
အစားအစာများစားမိ၍ အစာတောက်ခြင်း၊ အစာအဆိပ်သင့်ခြင်း၊
မူးဝေအော့အန်ဝမ်းကျခြင်း၊ ဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ အထက်လှန် အောက်လျှော့
ဖြစ်ခြင်း စသည်တို့ဖြစ်ကာ အချိန်ကြာလာသော် ဝမ်းမီးနုမှ ဓာတ်လေးပါး
ပျက်ပြီး အခြားခြားသောရောဂါများ နောက်ဆက်တွဲ ဖြစ်ပေါ်စေတတ်ပါ
သည်။ အထက်ပါ အစားများ၊ အစာအဆိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ အစာတောက်ခြင်း၊
အစာမကြေ၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ် ဝမ်းရင်ထိုးအောင့်ခြင်း၊ အစာအိမ်အချဉ်
ပေါက်ခြင်း၊ အစာနာနာ၌ သလိပ်ထခြင်း၊ အအေးမိ၍ ဖျားခြင်း၊ ရက်ခြား
ဖျားခြင်း၊ ချွမ်းတစ်လည် ပူတစ်လည်ဖြစ်ခြင်း၊ ခြေဖဝါးလက်ဖဝါးပူခြင်း
စသည် ရောဂါများကို ထိရောက်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

**ဆေးသုံးစွဲသူ ဝေခနာရှင်များအနေဖြင့် ဆရာ ဦးသန်းဖော် (တမာ-
၀၂၉၁) ၀၄၆-၀၉-၄၉၂၆၄၄၁၁ သို့ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်နိုင်ပါသည်။**
သမားအိုဆေးတိုက်
အမှတ်(၄၇) (၁၀၀)လမ်း၊ ဟံသာရေအနီး၊ ဟံသာတောင်လမ်း၊
ရန်ကုန်၊ ဖုန်း ၂၀၆၃၀ အမြဲဖြည့် မြန်မာ့ဆေးဆိုင်ကလောင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

စွန်းလွန်းဆရာတော်ပြီးနှင့် အတိတ်ဘဝ ကျေးညီနောင်ခြံခဲ့သည့်

သုတိပဋ္ဌာန်ဆရာတော်

ဘွဲ့ရောက်တိရစ္ဆာန်

လက်ခံကျေခွာ

၈၂ ဘဝပုံရိပ်များ (၁)

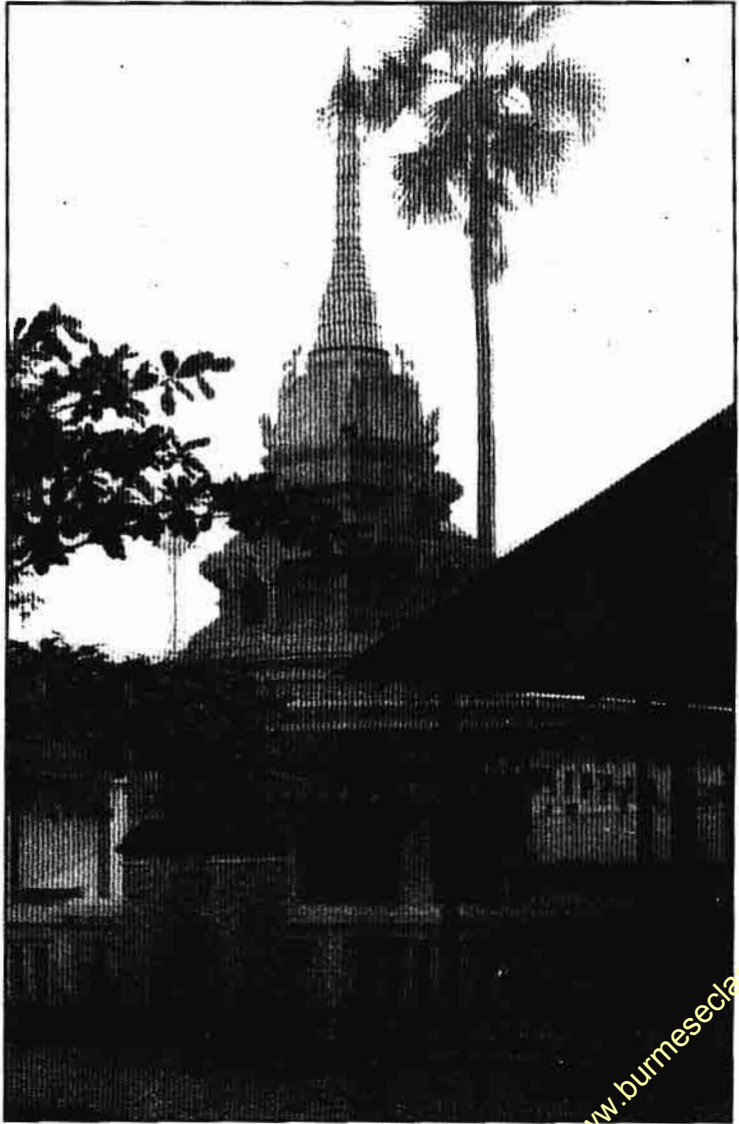
နိဒါန်း

မြင်းခြံမြို့ အောင်မြေရတနာ သတိ
ဗုဒ္ဓာန်ကျောင်း ဆရာတော် ဦးလောက
တိတ္ထသည် စွန်းလွန်းဆရာတော်
ဦးကဝိနှင့် ယခင် ကျေးသားဘဝက
ညီနောင် တော်စပ်ခဲ့ဖူးသည်။

ဆရာတော် ဦးကဝိသည် ၁၂၈၅
ခုနှစ်တွင် မောင်ရင်ပေါ်ချောက်ကို
စွန့်ခွာ၍ စွန်းလွန်းဂူကျောင်း ဖြစ်လာ
မည့်နေရာ ရှားပင်အောက်သို့ ပြောင်း
ရွှေ့သွားပြီးနောက်တွင် (မောင်ရင်ပေါ်
ချောက်ရှိ) ကျောင်းကန်ဘုရား
သာသနိက အဆောက်အအုံများ လုံးဝ
ပျက်စီးတိမ်မြုပ်ခဲ့သည်။

ဆရာတော်ဦးကဝိ ခန္ဓာဝန်ချ
ပြီးနောက် (၁၀)လခန့်အကြာ ၁၃၂၃
ခုနှစ်တွင် ဦးလောကတိတ္ထက ပြန်
လည် ပြုပြင်ဖော်ထုတ်၍ ထိန်းသိမ်းခဲ့
သည်။

မောင်ရင်ပေါ်ချောက် အပါအဝင်
မြင်းခြံမြို့ရှိ စေတီပုထိုး သာသနိက
အဆောက်အအုံများစွာနှင့် တောင်သာ
မြို့နယ်၊ ရေဦးမြို့နယ်၊ လားရှိုးမြို့နယ်
များတွင်လည်း စွန်းလွန်းရိပ်သာခွဲနှင့်
စေတီပုထိုး သာသနိကအဆောက်
အအုံများ တည်ဆောက် သာသနာ
ပြုတော်မူခဲ့ကြောင်း ကြားသိမှတ်သား
ခဲ့ရသဖြင့် မြင်းခြံမြို့သို့ ရောက်ရှိစဉ်
အောင်မြေရတနာ သတိဗုဒ္ဓာန်ကျောင်း

ထောင်ပြာသာ သတိပဋ္ဌာန်ကျောင်းတော်

သက္ကရာဇ် ၁၂၈၆

သို့ သွားရောက်ကြည့်လို လေ့လာဖြစ်ခဲ့သည်။

သတိပဋ္ဌာန်ကျောင်းတွင်

သတိပဋ္ဌာန်ကျောင်းသို့ ရောက်သောအခါ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် ဦးသာသနက ကောင်းစွာ ကြိုဆိုကူညီပေးတော်မူသည့်အပြင် ဆရာတော် ဦးလောကတိတ္ထ ရာပြည့် အထိမ်းအမှတ်စာအုပ်ကြီးကိုလည်း နဝကမ္မမှ စိုက်ထုတ်ဝယ်ယူကာ ဓမ္မဒါနပြု ချီးမြှင့်ပေးတော်မူလေသည်။

‘အီစာအုပ်လဲ အထိုက်အလျောက်တော့ အသုံးဝင်မှာပဲ၊ ပြတ်ထွန်မှုန့်စစ် ဘဝဖြစ်စဉ် စာအုပ်က ပိုမိုပါတယ်။ အဲဒီစာအုပ်ကို မောင်းရင်ပေါ်ချောက်ဆရာတော် ဦးဝိယသီဟ ဝယ်ယူလိုက်ပေါ့’

‘တင့်ပါဘုရား၊ ဒီမှာ ပြီးရင် မောင်ရင်ပေါ်ချောက်ကို သွားပါမယ်။ အရှင်ဘုရား တွေ့ဆုံရသလောက် မှတ်သားစရာကလေးတွေ မိန့်ကြားပေးပါဦး’

‘ဦးပဉ္စင်းက တောင်ငူအရှေ့ဘက် သန်းတပင်မြို့နယ်ဇာတိပါ။ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်အတော်ကြာကြာက မောင်ရင်ပေါ်ချောက်ကို ရောက်ခဲ့ပါတယ်။ ဆရာ

တော်ဦးဝိယမနဲ့ ဆွေမျိုးနီးစပ် တော်တယ်လေ။

ဦးဝိယမက မိန့်ကြားလို ဦးလောကတိတ္ထဆီကို (၇)ရက် တစ်ကြိမ်လာပြီး ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ပြုစု နည်းနိဿယ ခံယူအားထုတ်ပါတယ်။

စစ်ချင်း ဆရာတော်ကြီးက ‘**ဗုဒ္ဓဿ လောကဓမ္မေဟိ၊ စိတ္တံ ယဿ န ကမ္မဟိ။ အ၊သောကံ ပိရုဓံ ခေမံ၊ ဇတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ**’ ဆိုတဲ့ မင်္ဂလသုတ် တော်ဂါထာကို ဆိုခိုင်းပြီး လောကခံ ရှစ်ပါးကို မြင်အောင် ပြပေးတယ်။ နောက်တော့ ဆရာတော်ကြီးကို အနိပ္ပာယ် ဦးပဉ္စင်းရဲ့ ရှေးဘဝ အဖြစ်အပျက်တွေ ပြန်မြင်ရပါတယ်’

‘ဘယ်လို အဖြစ်အပျက်များလဲ ဘုရား’

‘အင်္ဂုလက ဟန်တယ်နယ်ထဲက သာယာဝတီသို့လာကာ ရောင်စုံသောဝါကျွန်း သူတွေလက်ချက်နဲ့ သေခဲ့ရတယ်။ ညာဘက်နားထဲက စင်္ကြာတံ ကျည်ဆန်က ဘယ်ဘက်ပျက်လုံးကို ဖောက်ပြီး ထွက်သွားတယ်။ ဟန္တောသနဲ့ (၇)ရက်နေပြီမှ အရလူတစ်ယောက်ရောက်ခဲ့တယ်။ (ဆရာတော်

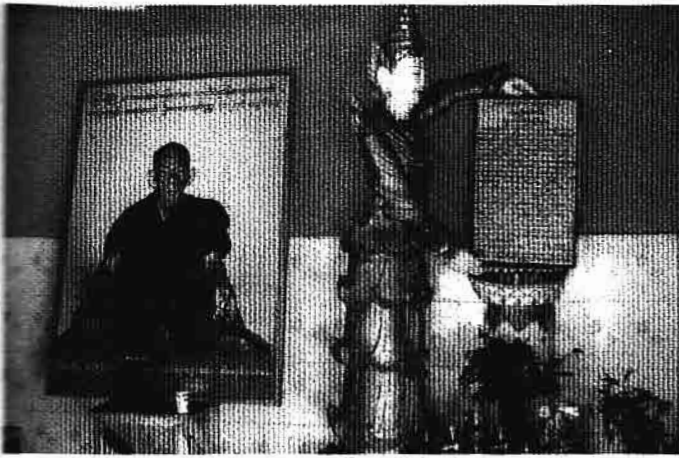
သည် လက်ဝဲဘက်ပျက်လုံး မွေးရာပါ အလင်းမရ လက်ယာဘက် နားထဲတွင် အဟရုတ် ပါရှိလေသည်။)

ခန္ဓာကို စွဲမြဲဖြစ်ခဲ့တာတွေ သတိသံဝေဂ ရအောင် ဆရာတော်ဘုရားက ညွှန်ပြပေးတယ်’

ဆရာတော် ဦးသာသနသည် မွေးရာပါ မျက်စိတစ်ဖက်သာ ရှိသော်လည်း အမြင်စူးရှ၍ စာရေးစာဖတ် အလွန်မြန်ဆန်ကြောင်း မောင်ရင်ပေါ်ချောက်မှ ကပ္ပိယအဒေါ်ကြီးက ပြောပြခဲ့သည်။

ဦးလောကတိတ္ထသည် **၁၃၆၁ ခုနှစ်တွင် ခန္ဓာဝန်ချတော်မူရာ** တပည့်ဖြစ်သူ ဦးနာရဒက သတိပဋ္ဌာန်ကျောင်း တာဝန်ခံ ဆရာတော်အဖြစ် ဆက်ခံ၍ ၁၃၆၇ ခုနှစ်တွင် ဦးနာရဒ ပျံလွန်တော်မူသဖြင့် ဆရာတော်ကြီးများ တာဝန်ပေးချက်အရ ဦးသာသနက တာဝန်ယူ သီတင်းသုံးခဲ့ကြောင်း သိရှိရသည်။

ဆရာတော် ဦးသာသနက ကျောင်းဝင်းလွှမ်းရှိ စေတီပုထိုးများ၊

သိကြားမာတ်ခန့်တွင်ခြင်း

ပန်းဆင်းတော်

ဆရာတော် သီတင်းသုံးခဲ့ရာ ကျောင်းဆောင်နှင့် အိပ်ရာအတန်းများကို လိုက်ပြပေးသည်။

ဆရာတော် ဦးလောကတိတ္ထသည် တောင်ငူ၊ တပ်ကုန်း၊ မှော်ဘွယ်မြို့များသို့ ကြွရောက် တရားပြသခဲ့ပြီးနောက် တောင်သာမြို့နယ် ရေဝန်းကျောင်းတွင် သီတင်းသုံးနေခိုက် ဆရာဖြစ်သူ ဦးတိဿနှင့် ယောဂီများ၏ ဆန္ဒအရ ဤသတိပဋ္ဌာန်ကျောင်းတိုက်သို့ ကြွရောက်တာဝန်ယူခြင်း ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်၍ ဆရာတော်၏ ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်းကို ဦးစွာ တင်ပြပေးပါမည်။

ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်း

ဆရာတော်လောင်းလျာ မောင်မူကို မြင်းခြံခရိုင်၊ တောင်သာမြို့နယ်၊ (ဘောင်)ဆည်ကုန်းရွာအနီး ညောင်ပင်တိုက်တွင် ဦးပေါ၊ ဒေါ်ယုတို့မှ ၁၂၇၆ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆုတ်(၆)ရက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် မွေးဖွားခဲ့သည်။ မွေးချင်း(၇)ဦးအနက် (၅)ဦးမြောက် ဖြစ်၏။

အသက်(၁၄)နှစ်တွင် သာမဏေတော်၍ ဦးကြီးတော်သူ ထန်းပင်ခြံ

ကျောင်းဆရာတော်ထံ၌ ပရိယတ္တိစာပေများ သင်ယူသည်။

အသက် (၁၈)နှစ်ခန့်တွင် ဦးကြီး ဘုန်းကြီးမှာ အောက်မြေသို့ ကြွရောက် ဝါဆိုသဖြင့် လူထွက်ကာ မိဘများ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ရာ မြင်းခြံမြို့သို့ သွားရောက်နေထိုင်သည်။

အသက်(၁၉)နှစ်တွင် မိဘများက ဦးကြာခိုင်၊ ဒေါ်ဝင်းယုတို့၏သမီး မသေးနှင့် ထိမ်းမြားပေးသည်။

အိမ်ထောင်ကျ၍ မကြာမီ ကြောက်မက်ဖွယ်၊ သံဝေဂဖြစ်ဖွယ်ရာများကို အိပ်မက် မက်မြင်သဖြင့် စိပ်ပုတီးကို တွင်တွင်စိပ်ခဲ့ရာ ဇနီးကပင် ဘုန်းကြီးဟု ခေါ်ဝေါ်လာ၏။

ထိုမှ အသက်(၃၉)နှစ်၊ အိမ်ထောင်သက်(၂၀)နှစ်အတွင်း တောထွက်ရန် အကြိမ်ကြိမ် ဆန္ဒဖြစ်ပေါ်သော်လည်း "အိမ်ထောင်တာဝန်တွေ ကျန်ပါသေးလား" ဟူသော အတွေးဖြင့် လူ့ဘဝတွင် ငြီးငွေ့စွာ နေထိုင်ရသည်။

၁၃၁၃ ခုနှစ်တွင် မြင်းခြံသို့ တာဝန်ဖြင့် ရောက်လာသည့် ဧည့်သည်များအား ဘုရားဖူး လိုက်ပို့ရ၏။ စွန်းလွန်းဂူကျောင်းသို့ ရောက်စဉ် ခေတ္တမျှ

တရားထိုင်ဖြစ်ရာမှ တရားထိုင်ခြင်း၏ ချမ်းသာမှုကို စတင်ခံစားရသည်။

ထို့နောက် အမည်သာ ကြားဖူး၍ တစ်ကြိမ်မျှ မမြင်ဘူးသေးသည့် စွန်းလွန်းဆရာတော် ဦးကဝိ တရားဟောနေရာသို့ ဝင်ရောက်ဖူးမြော်ရာ ယခင် တရားထိုင်စဉ်ကကဲ့သို့ပင် ငြိမ်းအေးချမ်းသာမှုကို ခံစားရသည်။

နောက်မကြာမီ အိပ်မက်ထဲတွင် စွန်းလွန်းဆရာတော်ကြီးအား အိပ်မက်တွင် ဖူးတွေ့ရသည်။ ဆရာတော်ကြီးသည် "ဒီကိုယ်တော်က ဒီနားနေ၊ သူက ဒီနားနေ" စသဖြင့် နေရာချထားပေးပြီး "ငါနေရမှာ မဟုတ်တော့ဘူး၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော့မယ်" ဟု မိန့်ကြားသည်ကို မြင်မက်ခြင်းဖြစ်သည်။

၁၃၁၄ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆုတ်(၉)ရက် စနေနေ့တွင် စွန်းလွန်းဆရာတော် ဦးကဝိ ခန္ဓာဝန်ရတော်ကြီးကြီး ကြားရသောအခါ စိတ်ပျက် အားငယ်နေစဉ် စွန်းလွန်းဆရာတော်၏ တရား

လမ်းစဉ်များစာအုပ် ရှိကြောင်းကြားရသဖြင့် ဝယ်ယူဖတ်ရှုကာ အချိန်အားရတိုင်း စွန်းလွန်းစွာကျောင်းသို့ သွားလျက် တရားအားထုတ်သည်။

ထို့နောက်တွင် နိမိတ်ထူးများစွာ ကြုံတွေ့ရကာ ၁၃၁၅ ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လဆန်း(၁၀) ရက်နေ့တွင် မြင်းခြံမြို့၊ ကိုးဆောင်တိုက်၊ ပုခမ်းကျောင်းဆရာတော် ဦးတိဿထံတွင် ရှင်သာမဏေဝတ်ဖြစ်သည်။ ရှင်လောကတိတ္ထဘွဲ့ ဖည်ရ၏။

ထိုနှစ် ဝါခေါင်လပြည့်နေ့တွင် ကိုးဆောင်တိုက် အလယ်ကျောင်း ဆရာတော် ဦးကုဏ္ဍိယကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းဘောင်သို့ ရောက်ရှိခဲ့လေသည်။

ဦးလောကတိတ္ထသည် ဝတ်ကြောင်ဘဝကပင် အထူး ကြိုးစားအားထုတ်ခဲ့ခြင်းကြောင့် နောင်ဖြစ်မည့် အကြောင်းအရာများကို ကြိုတင် သိမြင်တော်မူကာ ရုပ်ပွားစေတီများ ပေါ်ပေါက်ပွင့်ထွန်းစေရန် ကြိုတင်မိန့်ကြားခြင်း၊ စွန်းလွန်း၊ ဝိပဿနာကျင့်စဉ်နည်းလမ်းတရားတော်များ ဟောကြားပြသခြင်းတို့ဖြင့် တောင်သာ၊ နေပြည်တော်တပ်ကုန်း၊ တောင်ငူ၊ ပျော်ဘွယ်မြို့များသို့ ကြွရောက် သာသနာပြုခဲ့သည်။

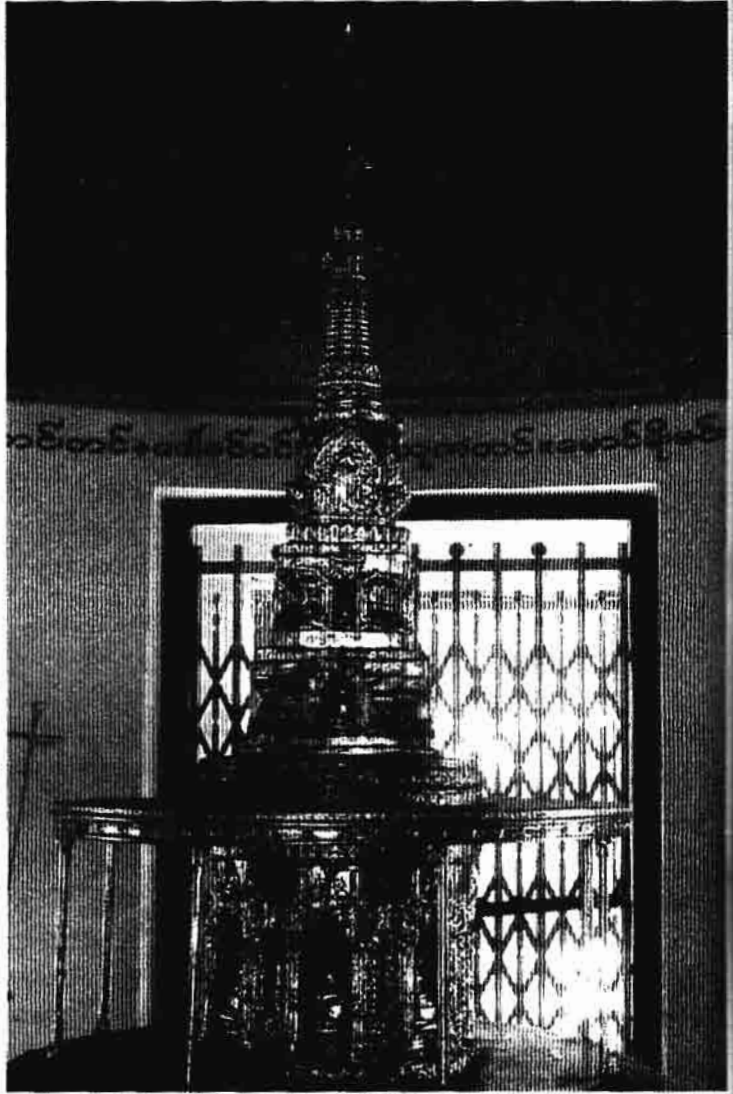
ထို့နောက် ဆရာတော်ဦးတိဿနှင့် ယောဂီများဆန္ဒအရ ၁၃၁၉ ခုနှစ်၊ နယုန်လဆုတ်(၉)ရက်နေ့တွင် သတိပဋ္ဌာန်(စွန်းလွန်းရိပ်သာခွဲ) ကျောင်းကို တာဝန်ယူတော်မူသည်။

ပြည်လုံးချမ်းသာ

ဆုတောင်းပြည့်စေတီ

ဆရာတော် ဦးသာသနာကျောင်းဝင်းအတွင်းရှိ ပြည်လုံးချမ်းသာဆုတောင်းပြည့်စေတီတော်သို့ ခေါ်

၃၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇနိ

◆ ယောဂီမောင်တို့ကွင်း မြည်လုံးချမ်းသာဆုတော် ယောဂီမောင်တော်

ဆောင် ဖူးမြော်စေကာ ရှင်းပြပေးသည်။

ဆရာတော် ဦးလောကတိတ္ထသည် သတိပဋ္ဌာန်ကျောင်းထိုင်အဖြစ် စတင်တာဝန်ယူစဉ်ကပင်လျှင် သာသနာတော် အခွန်ရှည်ကြာစေရန် စေတီတော်တစ်ဆူ တည်ဆောက်ကိုးကွယ်ရန် ဆန္ဒဖြစ်တော်မူသည်။

၁၃၂၂ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလဆုတ် (၁၂) ရက်နေ့ ညနေတွင် တရားအားထုတ်

နေသည့် ယောဂီမောင်အောင်သိန်း၏ နှုတ်မှ ရုတ်တရက် ဤသို့ အသံထွက်လာသည်။

‘တပည့်တော် မောင်အောင်ယိတုရား၊ အရှင်ဘုရား အာရုံပြုထားတဲ့ စေတီကို ပုဏ္ဏားရန် အချိန်ကျပါပြီဘုရား’

‘ကျုပ် အာရုံပြုထားတဲ့စေတီ ခရီးပါဘူး’

‘အရှင်ဘုရား မေ့နေလို့ပါ။ နောက်တော့ သတိရလာမှာပါ’

www.burmeseclassic.com

ထိုမှ ရက်အနည်းငယ် အကြာတွင် ထိုယောကျ်ားပင်ထပ်မံလျှောက်ထားပြန်သဖြင့် ကျောင်းစ၊ ဖွင့်စဉ်က အာရုံ မြင်တွေ့ခဲ့သည်ကို မိန့်ကြား၍ ပန္နက်ရိုက်ရန်နှင့် အချိန်ကို မေးသည်။

အောင်သပြေသားနှင့် နေလုံးပေါ်ချိန်တွင် ပန္နက်ရိုက်ရန်၊ ဆရာတော် ဆန္ဒရှိသောနေ့တွင် ပြုလုပ်ရန်နှင့် ပန္နက်ရုံမည့်အစီအစဉ်များကို လျှောက်ထားပြီးနောက် “ဘုရားကြီးပြီးဖို့ရာ တပည့်တော်တို့တာဝန် ရှိပါစေ” ဟု ဆိုလေသည်။

ယောကျ်ား မောင်အောင်သိန်းသည် ထိုအခါမှ သတိဝင်လာသလိုဖြစ်ကာ “တရားအားထုတ်လို၍သာ လာပါသည်။ အပြစ်ရှိလျှင် ခွင့်လွှတ်တော်မူပါ” ဟု လျှောက်ထားသည်။ ဆရာတော်က...

‘နောက်မှောင်က ရှိခဲ့တဲ့ အကြောင်းဆက်အကျိုးဆက်တွေပဲ ထင်ပါရဲ့’

ဟု မိန့်တော်မူလေသည်။

သို့ဖြစ်၍ ၁၃၂၂ ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လဆန်း(၁၀)ရက်နေ့တွင် စတင် ပန္နက်ရိုက် တည်ဆောက်ကာ ၁၃၂၃ ခုနှစ်၊ ပထမဝါဆိုလပြည့် အင်္ဂါနေ့တွင် ဗုဒ္ဓဘိဿေကအနေကဇာတင်ပွဲ ကျင်းပနိုင်ခဲ့သည်။

စေတီတော်မှာ ရှစ်မုခ်ပါ မဏ္ဍိုင်ကို ပြန့်ကျယ်သော အမိုး မိုးထားကာ အထက်၌ ပစ္စယသုံဆင့်တင် ခေါင်းလောင်းမှောက်စေတီ ပေါက်ထားသည်။

ပထမနှင့် ဒုတိယပစ္စယများတွင် မုခ်လေးမုခ်စီရှိ၍ တတိယပစ္စယမှာ လေးပုံ၊ လေးထောင့် ကင်းပိတ်ရှိလျက် ထောင့်လေးထောင့်တွင် နဂါး

လေးကောင် သွန်းလုပ်ထားသည်။

ထိုအထက်တွင်မှ သွယ်လျလျ ခေါင်းလောင်းမှောက်စေတီ ပေါက်ထားလေသည်။

ဤစေတီတော်အား ကဿပဘုရားရှင် လက်ထက်တော်အခါက ဂါမသစ္စကရွာဦးတွင် ရှိခဲ့သည့် စေတီနေရာ၌ တည်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်က တည်ရှိခဲ့သည့် ပုံစံအတိုင်း တည်ဆောက် ပူဇော်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဦးလောကတိတ္ထက မိန့်တော်မူခဲ့သည်။

ဤစေတီတည်၍ ဖောင်းရစ်တော်သို့ အရောက်တွင် လှည့်လည်ကြည့်ရှုနေသော ဆရာတော်အား ငြိမ်းပေါ်မှ ပန်းရန်ဆရာက “ဆရာတော်ဘုရား ဒီညနေ အလုပ်သမားခပေးဖို့ ဝတ္ထုချီးမြှင့်ပါဦးဘုရား” ဟု လျှောက်လေသည်။

ဆရာတော်မှာပေးရန် ဝတ္ထုငွေ

• မုခ်ပေါင်းထောင်ချီနီတွင်မှ မုခ်ပေါင်းထောင်ချီနီလောင်းမှတော်တော်မူ

မရှိသဖြင့် အကြံအစီအစဉ်အရှေ့ဘက် ကုက္ကိုပင်တွင် နားနေသော ကျီးတစ်ကောင်က တအာအာ အော်မြည်နေသည်။

ဆရာတော်က စူးစိုက်၍ အာရုံပြကြည့်ရာ “ဘုရားကြီးပြီးဖို့ရာ တပည့်တော်တို့တာဝန် ရှိပါစေ” ဟူသော စကားကို ကြားယောင်လာသည်။

ထိုညနေတွင် ဒါယကာအချို့ ရောက်လာကာ စေတီအတွက် အလှူငွေများ လှူဒါန်းကြသဖြင့် ပန်နန်သမားများအတွက်လုပ်အားခပေးရန် အဆင်ပြေသွားသည်။

စေတီကြီး အပြီးသတ် အချောကိုင်စဉ်တွင်လည်း ပန်းရန်လုပ်အားခအတွက် အခက်အခဲ ကြုံတွေ့ရာ ယခင်ကအတိုင်း ကျီးငှက်ကို စောင့်မျှော်မိသည်။

တစ်နာရီမျှ ကြာသော်လည်း ပေါ်မလာသဖြင့် ယခင်အကြိမ်က ကျီးသာခိုက်နှင့် တိုက်ဆိုင်ခြင်းသာ ဖြစ်မည်ဟု စဉ်းစား၍ ကျောင်းသို့ပြန်လာခဲ့သည်။ ကျောင်းနားအရောက်တွင် ကျောင်းခေါင်မိုးပေါ်သို့ ကျီးတစ်ကောင် လာနားကာ တအာအာ အော်မြည်လေသည်။

အာရုံစိုက် ကြည့်သောအခါ “တပည့်တော်တို့ ယူပြီးသားတာဝန်ကို ဆောင်ရွက်နေပါတယ်” ဟူသော အသိစိတ် ပေါ်လာကာ ယခင်ကအတိုင်း ပြေလည်သွားခဲ့လေသည်။ (မြတ်ထေရ်မုန့်၏ ဘဝဖြစ်စဉ်စာအုပ် စာမျက်နှာ-၃၃၊ ၃၄)

သိကြားမင်းဓာတ်ခန်း

ဆရာတော် ဦးလှသနက ခန်းဆောင်တစ်ခုအတွင်းသို့ ဦးဆောင်

လက်ရှိ သတိပဋ္ဌာန်ကျောင်း ဆရာတော်ဦးသာသန

သွားသည်။ အတွင်း၌ ဆရာတော် ဦးလောကတိတ္ထဓာတ်ပုံနှင့် သိကြား ရုပ်တုရှိသည်။ သိကြားမင်း၏ လက် တွင် စေတီသမိုင်းကမ္ပည်းကို ကိုင်ထား သည်။

ထိုကမ္ပည်း၌...

‘သတိပဋ္ဌာန်ကျောင်းဆရာတော်ဦးလောက တိတ္ထသည် သာသနာ့ဦးဆောင်ပတ်လုံး တည်ဆဲရန် ဆန္ဒရှိသည့်အတိုင်း ဤပြည်လုံး ချမ်းသာရာတောင်းပြည်စေတီကို ပန္နက်သာ တင် တည်တော်မူ ပြီးစီးအောင် ဆောက် ရွက်ပါမည်’

ဟု ပထမဦးအောင် လျှောက်ထား သဖြင့် ပန္နက်တင်ခြင်း၊ အုတ်မြစ်ချခြင်း၊ ဌာပနာသွင်းခြင်း၊ စိန်ဖူးတင်ခြင်း၊ အနေကဇာတင်ခြင်း စသည် ဆောက် ရွက်တော်မူပုံကို နေ့စွဲများနှင့်တကွ ဖော်ပြထားလေသည်။

နံရံတွင် မေတ္တာစခန်းဖွင့်ခြင်း အကြောင်း စာတန်းကို ကမ္ပည်းတင် ထားသည်။ **၁၃၃၀ ပြည့်နှစ်၊ နတ်တော်လဆုတ် (၁၃)ရက်နေ့တွင် ဘိုးဘိုအောင်က စကြာဝဠာတစ်ခု လုံး သိမ်းကြီး၍ မေတ္တာတော် ပြုပေး ခါရန် မေတ္တာရပ်ခံလာသဖြင့် အထူး ၃၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပရူစင်း**

မေတ္တာ ပို့သသည်။

သာသနာတော်ကြီး နေလို လလို ထွန်းလင်း၍ သတ္တဝါဝေနေယျတို့အထူး အကျိုးများစေရန် မေတ္တာအဓိဋ္ဌာန် စခန်း ဖွင့်လှစ်၍ မေတ္တာကမ္ပဋ္ဌာန်း ပွားများကြရန် စီစဉ်တော်မူသည်။

၁၃၃၀ ပြည့်နှစ်တွင် နှောင်းတန်ခူး လဆန်း(၂)ရက်နေ့မှ စတင်၍ တပည့် သာဝက ယောဂီအပေါင်းကို နတ်သီလ ဆောက်တည်စေ၍ အသွေးအသား ရှောင်ကြဉ်စေပြီး မေတ္တာကမ္ပဋ္ဌာန်းကို နေ့ရောညပါ စီးဖြန်းကြစေသည်။

(၉)ရက် ပြည့်မြောက်သောအခါ သိကြားမင်းက **“မေတ္တာစခန်း ကြောင့် သတ္တဝါအများ အကျိုးများ လှသဖြင့် ဆက်လက် ပြုလုပ်ပေးပါ ရန်”** လျှောက်ထားလာသဖြင့် တန်ခူး လဆုတ်(၈)ရက်နေ့တွင် ဒုတိယ (၉)ရက်စခန်းကို ဆက်လက် ပြုလုပ် သည်။

အဓိဋ္ဌာန်စခန်း ဝင်သူများသည် သတိပဋ္ဌာန် ကျောင်းအတွင်းသာ နေထိုင်ကြရပြီး နေ့စဉ် နံနက်တိုင်း သီလဆောက်တည်၍ သမာဓိရသည် အထိ တရာဘာဝနာ အားထုတ်ရ

သည်။

သမာဓိ ရလာသောအခါမှ မိမိခန္ဓာ ကိုယ်မှ စတင်ကာ စကြာဝဠာအလုံးစုံ တွင်ရှိသော ဝေနေယျအပေါင်းသို့ မေတ္တာပို့လွှတ်ရပါသည်။

ထိုသို့ **မေတ္တာစခန်းကြီး** မြို့လုပ် နေထိုင်အတွင်း နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ ယောဂီ၊ နဂါး၊ ဝေဒိ၊ ယက္ခ၊ ဂန္ဓာ၊ အပေါင်း မတူကွဲကိန်းအောင် လာရောက်၍ မေတ္တာတော် ခံယူကြသည်။

ရက္ခန်းဝင်တောင် ဆရာတော် ဦးဩကာသ၊ ဘိုးတိုးအောင်၊ ဘိုးတော် သိကြားနှင့် အလောင်းတော် နတ်သား ဘိုးကလည်း အစောဆုံးက ကူညီပို့ ပေးကြသည်။

၁၃၃၁ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလဆုတ် (၅) ရက်နေ့တွင် (၉)ရက်စခန်း (၁၈)ကြိမ် မြောက် မေတ္တာအဓိဋ္ဌာန်စခန်း အောင် ပွဲကြီးကို ခြိမ်ခြိမ့်သံသံ ကျင်းပနိုင်ခဲ့ သည်။

(ဤမေတ္တာအဓိဋ္ဌာန်စခန်း အပြည့် အစုံကို မြတ်ထေရ်မှန်၏ ဘဝဖြစ်စဉ် စာအုပ် စာမျက်နှာ-၆၄၆ မှစ၍ ဖတ်ရှု နိုင်ပါသည်။)

ထိုမှအနီးရှိ ကြမ်းပြင်တွင် စေတီ ငယ်တစ်ဆူတွေ့ရကာ အုတ်ခုံနံဘေး တွင် **“မေတ္တာဓမ္မ ဆုတောင်းပြည့် စေတီ”**ဟု ဘွဲ့မည် ရေးထားသည်။

မေတ္တာအဓိဋ္ဌာန်စခန်း အောင်ပွဲကို မှတ်တမ်းအဖြစ် ကျောက်စာတွင်းထား ခဲ့သော်လည်း စာပါ အကြောင်းအရာ များကြောင့် ဤသိကြားမင်း ဓာတ်ခန်း မြေအောက်၌ မြုပ်နှံထားခဲ့သည်။ ထိုနေရာတွင် **“မေတ္တာဓမ္မဆုတောင်း ပြည့်”**စေတီကို တည်ထားလေသည်။

ဓမ္မလ ဆက်တော်ပါရန်

ထက်မင်းကျော်စွာ

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

ဆီး ဝမ်း လေ့မှန်၍ မျက်စိကြည် အကြောပြေပေး အပူအပုပ် ကင်းစေထဲ

မကြာမင်း

အမှတ်ကံဆပ်

မျက်စိကြည်

အကြောပြေဆေး

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၁၁၂ YR ၀၀၇၉၉၃

ကျွန်ုပ်တို့သည် တစ်နေ့တွင် စိတ်ချမ်းသာ တို့ယ်ကျန်းမာ အသက်တစ်ရာ ကျင့်ကြံ နေထိုင်နည်းစာမူ ရေးသားနေစဉ် “ဟာ စာရေးဆရာကြီးကို တွေ့မှတွေ့ယှိမလား” ဟူသော အသံရှင်ကြောင့် ရေးလက်စ စာမူကို အသာချထားပြီး ပြန်လည် ခရီးဦး ကြို နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

‘ဪ ကိုမျိုးမြင့်ပါလား၊ လာဗျာ’
‘စာရေးဆရာ ကိုဘုန်းဝေကတော့ ဘယ်အချိန်တွေ့တွေ့ တက်ကြွလန်းဆန်း ပြီးစာရေးစာဖတ် အမြဲတမ်းမပြတ်ဘူးနော်’
‘ဟဲ... ဟဲ... ဟဲ’

‘ဟဲ... ဟဲ လုပ်မနေနဲ့ စာရေးဆရာကြီး ဆေး အခု စာရေးဆရာကြီးကို အကူအညီ တောင်းချင်လို့ဗျ’

‘ပြောလေ ကိုမျိုးမြင့်’

‘ဒီလိုဗျ၊ ကျွန်တော် ရုံးမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အိမ်မှာပဲဖြစ်ဖြစ် နည်းနည်းလေး စာဖတ်မိ တာတို့ အလုပ်ထဲကို အာရုံစူးစိုက်တာတို့ အထိုင်နည်းနည်းလေးကြာကြာ ထိုင်မိတာ တို့ဆိုရင် မျက်ခုံး မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ ခေါင်းမကြည် တော့ဘူး။ နောက်ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးလာတယ်။ အမြဲ ထမ်းလိုလို ကိုယ်လက်တွေ လေးလံထိုင်းမိုင်းနေပြီး စိတ်ရော တို့ယ်ပါ မလန်းဆန်းဘူး ဖြစ်နေလို့ဗျ။ အဲဒါ ဘာဆေးတွေများ သုံးစွဲရမလဲဆိုတာ စာရေးဆရာကြီးဆီမှာ အကြံဉာဏ် လာ တောင်းတာ’

‘ညွှတ်သည့်ဆိုလို့ ဘယ်သူများမှတ်တယ် ကိုမျိုးမြင့်ကိုး။ ကော်ဖီလေး သုံးဆောင်ပါဦး’

‘ကျေးဇူးပဲ အစ်မ၊ ကိုဘုန်းဝေနဲ့ အစ်မ မအေးစိန်တို့ ဇနီး မောင်နှံကတော့ ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာပေတွေ ရေးသားနေ

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၅/၀၅၁၃

သူတွေမို့လား မသိဘူး။ လန်းဆန်းကျန်းမာ လှပနေတာကို တွေ့ရလို့ အားကျမိပါတယ်ဗျာ’

‘ကိုမျိုးမြင့်ရေ ကျွန်တော်ရော အေးပါ အရင်တုန်းက ခင်ဗျားလိုပဲဗျ။ ကျွန်တော်ဆိုရင် စာလဲ မရေးနိုင်၊ စာလဲ မဖတ် နိုင် စာရေးစာဖတ်တိုင်း ခေါင်းတွေ အုံခဲလာပြီး စိတ်ရောလူရော အကြံဉာဏ်ပါ ထုံထိုင်းလေးလံနေတာဗျ။ အေးဆိုရင်လဲ တစ်ဦး တခြား ၀,၀လားတယ်။ ဇက်ကြောထိုး၊ နောက်ကြောလက်၊ ကိုယ်လက်ညောင်းညှာ ကိုက်ခဲနေတယ်။ အထိုင်လေး၊ အထ လေးနဲ့ ညဘက်ရောက်လာရင် သားသမီးတွေက နင်းနှိပ်ပေး ရတယ်။ သူကြည့်ပြီး စိတ်မချမ်းသာ၊ ကိုယ်က နှာတော့လဲ မကျန်း မာဘူး ဖြစ်နေခဲ့တာပါဗျာ’

စကြာမင်း

‘သမားတော် ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ကတော့ ဤဆေးဟာ တိုင်းရင်းဆေးစစ်စစ်ဖြစ်ပြီး သဘာဝဆေးဖက်ဝင် ဆေးပစ္စည်းများ နဲ့ စနစ်တကျ စီမံဖော်စပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့ စိတ်ချယုံကြည်စွာ သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့ မျက်စိမှန်ဝေခြင်း၊ မျက်စိ အာရုံကြောများအားနည်းခြင်း၊ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးများ လေး၍ မျက်ရိုးကိုက်ခြင်း၊ နောက်ကြော တက် ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ ညောင်းညာကိုက်ခဲ၍ မအီမသာ ထိုင်နိုင်လေလံနေခြင်း၊ သွေးတက်၊ သွေးတိုးဖြစ်ခြင်း၊ သွေးမသန့်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပြင်လိပ်ဖြစ် ခြင်း၊ ဒုလ္လာကိုက် ညောင်းညာ ချည်ခဲခြင်း၊ အပူခိုး အပုပ်ခိုးများ အပေါ်သို့တက်၍ မျက်ရည်ပူကျခြင်း၊ မျက်ဝတ်ထွက်ခြင်း၊ တိမ်သလာဖြစ်ခြင်း၊ အာခေါင်ခြောက်ခြင်း၊ လည်ချောင်းနာခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးချုပ်ဆီးကျန်ဖြစ်ခြင်း၊ ဝမ်းချုပ် ဝမ်းကျန် စမြင်းခဲခြင်း၊ လေချုပ်လေပွဖြစ်ခြင်း၊ အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်ထူ၍ အဆိပိုများ ပွားများနေခြင်း၊ အသားအရေ မွဲခြောက် ညစ်ထေးနေခြင်း၊ စသော ရောဂါများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းလို့ မျက်စိကြည် အကြောပြေကာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေတဲ့ အဆိများကို ကျဆင်းစေပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေတို့ကို မှန်၍ ကျန်းမာပေါ့ပါး သွက်လက်လန်းဆန်းစေ တဲ့ဆေး ဖြစ်တယ်ဗျ’

‘ဒါဆို ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး ဟာ မျက်စိကို အသုံးပြုပြီး အလုပ်လုပ်ရသူတွေ၊ နေ့စဉ် စာရင်း ဇယားတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရတဲ့သူတွေ၊ ရုံးမှာ မိမိတို့လုပ်ငန်းတွေ မှာ ကြာမြင့်စွာ ထိုင်ကြပြီး အလုပ်လုပ်ကြရသူတွေနဲ့ ကာယ၊ ဉာဏ် အလုပ်သမားတွေအတွက် နေ့စဉ် နှိပ်သုံးစွဲသင့်တဲ့ ဆေးပေါ့နော်’

‘ပြောဒီလိုသေးလား ကိုမျိုးမြင့်ရယ်၊ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းပြီး ခေါင်းမခဲဘဲ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်နေတဲ့ ခေတ်ကြီးထဲမှာ ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေး၊ စီးပွားရေးတွေ နောက်ကျကျန်မနေခဲ့အောင် အဖော် ကောင်းဖြစ်တဲ့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးကို ဆောင်ထားပါလို့ သင့်ကျန်းမာရေးအတွက် အကြံပြုပါရစေ’

‘ကျေးဇူးပဲ ဆရာကိုဘုန်းဝေရေ၊ ကျန်းမာပျော်ရွှင် ပြည့်စုံ ကောင်းမွန်တဲ့ မိသားစုကမ္ဘာလေးဖြစ်အောင် “စကြာမင်း မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး” ကို ပြေးဝယ်လိုက်ဦးမယ်ဗျာ’

ဝင်းရင်း-မြန်မာ့စေး
စကြာမင်း
 ထိုင်းရင်းဆေးတိုက်
 အမှတ်စ/၆၆၆၊ သုဝဏ္ဏလမ်း၊ ပုဂံ
 သန္တာမှတ်တိုင်အနီး၊ မြောက်ဥက္ကလာယမြို့နယ်၊
 ဖုန်းထပ်(၀၉၀၀၉၀ ၇၂၂၁၁၁)

‘ဟာ ကိုဘုန်းဝေကလဲ လုပ်တော့မယ်။ အခု ဆရာဆိုလဲ ကျန်းမာလန်းဆန်းလို့၊ အစ်မဆိုရင်လဲ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေတဲ့ဥစ္စာ’

‘ကိုမျိုးမြင့်ရေ၊ အခုလို ကျွန်မ အဆီတွေကျ၊ ကိုယ်ရေစစ်တာ၊ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျပြီး ဇနီးမောင်နှံ ကျန်းမာရွှင်လန်းနေတာက တော့ ဆေးစွမ်းတစ်လက်ကြောင့်ပဲရင်’

‘ဒါဆိုရင် လုပ်ပါဦးဗျ၊ ဘာဆေးလဲ’

‘ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြော ပြေဆေးလေ’

‘ကိုဘုန်းဝေကတော့ လုပ်ပြီ။ ဆေးဝါးကောင်းတွေတာတောင် အသိမပေးဘူး’

‘ဒီလိုဗျ၊ ကျွန်တော်လဲ စာဖတ်စာရေးတာနဲ့ မျက်စိ၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ နောက်ကြောတက်၊ ဇက်ကြော ထိုးပြီး ညောင်းညာလေးလံနေတယ်။ ဆီးဝမ်းလဲချုပ်၊ အပူလဲ ငုပ်နေပြီး ဒုလ္လာ လိပ်ခေါင်းရောဂါပါ ဖြစ်စပြုလာနေတာဗျ။ တစ်နေ့မှာ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ စာရေးဆရာ မောင်မြင့်မောင် ရောက်လာပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးတစ်ဘူး လက်ဆောင်ပေးသွားတယ်။ ဆေးညွှန်း ဖတ်ကြည့်တော့ ကျွန်တော်တို့ ဇနီးမောင်နှံဖြစ်နေတဲ့ ရောဂါ လက္ခဏာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်း တွေ့ရလို့ သုံးစွဲလိုက်တာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတဲ့ ရောဂါတွေဟာ ကင်းစင်သွားပြီး အခုလို စိတ်ရောကိုယ်ပါ ကျန်းမာလန်းဆန်းနေတာပါ’

‘ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြော ပြေဆေးရဲ့ အာနိသင်လေး’ ပြောပြပါဦး’

ရှမ်းပြည်နယ်အရှေ့ပိုင်း မိုင်းယောင်းမြို့နယ်ရှိ ခွန်တိန်းဂူတွင်

တရားမဝီရိန်းလင်းဆရာတော်

အား ဘုမ္မိရုတ်များမှ ဂုဏ်သိက္ခာများ လှူဒါန်းသည့် ဖြစ်ရပ်ဆန်း

သန့်ရှင်းပိုင် (တမူး)

ရှမ်းပြည်နယ်သည် ကုန်းမြင့်တောင်
ဆန်းများဖြစ်ပြီး သဘာဝတရားအရ
ထူးခြားသောလိုဏ်ဂူများ ရှိသည့်
အနက် ထင်ရှားသော လိုဏ်ဂူများမှာ
မင်းတယလိုဏ်ဂူဖြစ်သည်။

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပြင်ဦးလွင်
မြို့တွင်လည်း ဝိတ်ချင်းမြောင်လိုဏ်ဂူ
ရှိပါသည်။ မထင်မရှားဖြင့် သဘာဝ
အလျောက် ဖြစ်ပေါ်တည်ရှိနေသော
လိုဏ်ဂူများလည်း မြောက်မြားစွာ
ရှိပါသည်။

ယခု တင်ပြလိုသည့် လိုဏ်ဂူမှာ
**ရှမ်းပြည်နယ်အရှေ့ပိုင်း မိုင်းယောင်း
မြို့နယ်တွင် တည်ရှိပါသည်။**
မိုင်းဖြတ် -မိုင်းယောင်း လမ်းပေါ်ရှိ
မိုင်းဖြတ်မြို့နှင့် (၁၇)မိုင်အကွာရှိ
အားခါရွာ၏ မြောက်ဘက် (၃)မိုင်
ခန့်အကွာတွင် တည်ရှိပါသည်။

ယင်းလိုဏ်ဂူအနီးရှိ ရွာသားများ
အဆိုအရ ထမင်းထုပ်ဖြင့် သန့်ရှင်းသော
သွေးသားလည်း ထိုလိုဏ်ဂူ မှထွက်
သဖြင့် မြို့နယ်ကြီး၏

အချို့အဆိုအရ ယင်းလိုဏ်ဂူသည်
ကျွန်ုပ်တို့ထီးရိုးတောင်ထိသွား၍ ရသည့်
ဟုလည်းကောင်း၊ မုတ္တမပင်လယ်ဝထိ
သွား၍ရသည်ဟု လည်းကောင်း ဆိုကြ
၏။

လွန်ခဲ့သည့် ခရစ်နှစ် ၂၀၀၈ ခုနှစ်
(၁)လပိုင်းခန့်က ဖြစ်ပါသည်။ တာချီ
ထိတ်ခရိုင်၊ တာလေမြို့နယ်ရှိ မိုင်းလင်း
ဆရာတော်သည် ယင်းလိုဏ်ဂူအတွင်း
၌ တစ်လခန့် လာရောက် တရားကျင့်

တော်မူခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော် တရားလာကျင့်နေ
သည့် သတင်းကို မိုင်းဖြတ်ခရိုင်မှ
အကြောင်းကြားသဖြင့် မိုင်းယောင်း
မြို့နယ်မှ မ.ယ.ကဥက္ကဋ္ဌ မြေစာရင်းမှူး
နှင့် သာသနာရေးမှူးတို့သုံးဦး ဆိုင်
ကယ်များဖြင့် ထွက်ခွာခဲ့ကြ၏။

ယင်းလိုဏ်ဂူနေရာသည် မိုင်း
ယောင်းမြို့နယ်အတွင်း ပါဝင်သော်
လည်း မိုင်းဖြတ်မြို့နှင့် (၁၇)မိုင်ခန့်
သာဝေးပြီး မိုင်းယောင်းမြို့နယ်နှင့်
မိုင်(၃၀)ခန့်ဝေး၏။

စာရေးသူတို့ ရောက်ရှိသွားချိန်တွင်
မိုင်းဖြတ်ခရိုင်မှ ခ.ယ.ကအတွင်း

ရေးမှူး၊ ခရိုင်စီမံကိန်းမှူးနှင့်အတူ
လူပုဂ္ဂိုလ် သာသနာပြုတစ်ဦးတို့
ရောက်ရှိနေကြ၏။

လိုဏ်ဂူပေါက်ဝသို့ ရောက်ရှိစဉ်
လိုဏ်ဂူပေါက်အဝင်ဝသည် လေးပေ၊
ခြောက်ပေခန့် ရှိသော်လည်း အတွင်း
သို့ အနည်းငယ် ဝင်လိုက်သည်နှင့်
လိုဏ်ဂူသည် အေးစိမ့်ပြီး မည်းမှောင်
နေ၏။

လိုဏ်ဂူအပြင်၌ မီးစက်ထားပြီး
အတွင်းသို့ မီးကြိုးသုံးခွေခန့် အသုံးပြု
မီးထွန်းပေးထား၏။

ဆရာတော် သီတင်းသုံး ဘုရားကျင့်
သည့် နေရာသည် ထူးခြား၏။ သဘာဝ

အလျောက် ပလ္လင်ပုံသဏ္ဌာန် အရှေ့ဘက်ကမ်းပါးရံမှ ထိုးထွက်နေသကဲ့သို့ ရှိ၏။

ဆရာတော်သည် တရားထိုင်တရားကျင့်ခြင်းကို ယင်းကျောက်စွယ်ပေါ်၌ သီတင်းသုံး ဆောင်ရွက်ပြီး လိုဏ်ဂူအတွင်း ကျောက်စွယ်ရှေ့တစ်နိမ့်နေရာ၌ ဦးပဉ္စင်းနှစ်ပါးနှင့် ဒကာတစ်ဦး သီတင်းသုံး နေထိုင်ပေ၏။

ဆရာတော်အား ကန်တော့ပြီး မိတ်ဆက်လျှောက်ထားကြ၏။ ဆရာတော်ရှေ့ ပန်းကန်ပြားထဲ၌ ထည့်ထားသော ရတနာပစ္စည်းများအကြောင်း လျှောက်ထားရာ အောက်ပါအတိုင်း မိန့်တော်မူ၏။

* * *

ဆရာတော်သည် တရားကျင့်၍ တစ်လခန့်အကြာတွင် လိုဏ်ဂူအတွင်း ဘုရားဆင်းတုတော်ရှေ့၌ လာထားပေးကြောင်း၊ ညနှစ်နာရီခန့်တွင် ဘုမ္မိရတ်ဥစ္စာစောင့်မှ ရုပ်မမြင်ရ အသံဖြင့်သာ လျှောက်ထားလာ၏။ ဆရာတော်သွားရောက်ကြည့်ရာ ဘုရားဆင်းတုတော်ရှေ့၌ ပထမဆုံး ရတနာပစ္စည်းကို တွေ့ရ၏။

နှစ်ည၊ သုံးညခန့် ကြာအပြီးတွင် ဘုမ္မိရတ်ဥစ္စာစောင့်မှ ည(၂)နာရီခန့်တွင် ဆရာတော်အား ရတနာပစ္စည်းကြွရောက် အလှူခံရန် ပင့်လျှောက်သဖြင့် လက်နှိပ်ဓာတ်မီးယူကာ ဆရာတော် လိုက်သွား၏။

ဘုမ္မိရတ်ဥစ္စာစောင့်မှ အသံဖြင့် လမ်းပြပြီး နာရီဝက်ခန့်ကြာသော်လည်း ရတနာပစ္စည်း ရှိရာသို့ မရောက်သေးပါ။ တစ်နာရီခန့်ကြာမှ ရတနာပစ္စည်းများရှိရာသို့ ရောက်၏။ ပထမ ရွှေတုံးများ တွေ့ရစဉ် ဆရာတော်မှ လက်နှိပ်

ဓာတ်မီးထိုး၍...

‘ဒီပစ္စည်းလား’

ဟု မေးရာ...

‘မဟုတ်သေးပါ ဘုရား’

ဟု ဘုမ္မိရတ်ဥစ္စာ စောင့် ပြန်ဖြေ၏။

ငွေတုံးများတွေ ပြန်လျှင် မေးရာ မဟုတ်ပါသေးကြောင်းနှင့် ရှေ့သို့ ဆက်ကြွတော်မူပါဘုရားဟု လျှောက်ထားသဖြင့် ဆက်ကြွရာ အစွန်ဆုံးရှိ ရတနာပစ္စည်းမှန်မှ ဆရာတော်ကောက်ယူအပြီး နောက်လှည့်ကြည့်ရာ ကျောက်နံရံကြီး ဖြစ်နေ၏။

ဆရာတော်မှ “ဘယ်လို ကြာရမလဲ” ဟု မိန့်ရာ “ရှေ့တည့်တည့် ဆက်ကြွပါ ဘုရား” ဟု လျှောက်သဖြင့် ဆက်ကြွလာရာ ငါးမိနစ်ခန့်ဖြင့် ဆရာတော်သီတင်းသုံးရာ နေရာသို့ ရောက်ရှိခဲ့၏။

ကျန်သော ရတနာပစ္စည်း သုံးမျိုးကို လိုဏ်ဂူအတွင်းရှိ ကျောက်တိုင်ကြီးဘေး၌လည်းကောင်း၊ ဘုရားဆင်းတုတော်ရှေ့တို့၌ လည်းကောင်း တစ်ညတစ်နေရာ ထားရှိပြီးကြောင်း အသံဖြင့် လျှောက်ထားသောကြောင့် သွားယူခဲ့ရာ ဘုမ္မိရတ်ဥစ္စာစောင့်မှပေးသော စုစုပေါင်း ရတနာပစ္စည်းငါးမျိုး ဖြစ်၏။

ထို မြင်အပ် မမြင်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ် ဘုမ္မိရတ်ဥစ္စာစောင့်များမှ ရတနာပစ္စည်းများကို မြတ်ဗုဒ္ဓသာသနာတော်အား ရည်စူးလှူဒါန်းမှုကို စိတ်ဘဝင်၌ မတင်မကျ စာရေးသွ၌ ရှိခဲ့၏။

စာရေးသူသည် နှစ်ဆယ်ကျော် အစိတ်ပိုင်းမို့ စိတ်ပိုင်းဝင်ခဲ့မိသလား မသိပါ။ စိတ်ဘဝင် မတင်မကျ အဖြေတစ်ခု တိကျသေချာသောအဖြေ ရနိုင်ရေး အဓိဋ္ဌာန်တစ်ခု ပြုခဲ့၏။

အဓိဋ္ဌာန်ပြုပုံမှာ ရတနာပစ္စည်း (၅) ခုထည့်ထားသည့် ပန်းကန်ပြားကို မ၊ ကိုင်ပြီး နဖူးထက်၌ တင်လျက်...

‘ဤရတနာပစ္စည်းများသည် ဘုမ္မိရတ်ဥစ္စာစောင့်များမှ တွေ့မြတ်စွာသာသနာအား လှူဒါန်းသည်မှာ မြန်လှစွာ တစ်ရာတစ်ရာ ပြုပါ’

ဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြုခဲ့၏။

ယင်းသို့ အဓိဋ္ဌာန်ပြုပြီးနောက် မိုင်းဖြတ်ခရိုင် ဦးစီးမှူးထံ၌ ပါလာသော ဖလင်ကင်မရာဖြင့် ဓာတ်ပုံရိုက်ကြ၏။ ဖော်ပြပါပုံကဲ့သို့ စာရေးသူမှ ဦးစွာ ဓာတ်ပုံအရိုက်ခံ၏။ ထူးခြားမှု မရှိသေးပါ။

ယင်းနောက် စာရေးသူမှ ဓာတ်ပုံတစ်လှည့် ပြန်ရိုက်ပေးရာ ထူးခြားမှု ဖြစ်ပေါ်လာ၏။

ထူးခြားပုံမှာ စာရေးသူမှ ကင်မရာချိန်ပြီး ခလုတ် စတင်နှိပ်လိုက်ချိန်တွင် “ဟောင်း” ဆိုပြီး မီးပြောင်း ရေထဲ၌ ပေါက်ကွဲသည် အသံမျိုး ထွက်ပေါ်လာ၏။

ယင်းအသံကို ဆရာတော်မှကြားရာ မီးချောင်းကွဲသည်ထင်၏။ သို့သော် ကင်မရာမှ အသံထွက်လာသည်ဖြစ်ရာ ကင်မရာပိုင်ရှင်သည်လည်း သူ့ကင်မရာ တစ်ခုခုဖြစ်ပြီး ထင်ပြီး ပြန်ရိုက်ကြည့်ရာ ‘ချောက်’ ဆိုအသံမြည်ပြီး ကင်မရာလည်း အကောင်းပကတိ ဘာမျှမဖြစ်ပါ။

ယင်းအဖြစ်ကို စာရေးသူ သဘောပေါက်လိုက်၏။ စာရေးသူ၏ အဓိဋ္ဌာန်မှုကြောင့် ထူးခြားမှုပြခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရ၏။ သို့သော် စာရေးသူရင်ထဲ၌ တွေးနေသည်မှာ ဖလင်ကင်မရာကြောင့်သာဆိုလျှင် မိမိတို့ရိုက်ထားသော ဓာတ်ပုံများအားလုံးလျက် ကုန်မှာ သေချာသည်။

ဖလင်အား ပုံဆေးကြည့်သောအခါတွင် ရိုက်ထားသည့်ဓာတ်ပုံများအားလုံး အကောင်းပကတိ ထွက်ပေါ်လာမှ

အတွင်းလိပ်ခေါင်း သက်သာပျောက်တင်းစေသော

ပုစွန်ကုမုန်း သိသူများမှ

စော်ထုတ်ရေးသားကြပါရန်

ပုစွန်ကုမုန်းသည် သတ္တုကန်က ပုစွန်ထုပ်ကွေး နဲ့ ဆက်တိုက်ပါသည်။ အမွေအနှစ် အနုညီလယ် ပါတယ်။ နောင်ချိုးသောက ထွက်ကြောင်း သိရတယ်။ အတွင်းသား အရောင်က နီညို ရောင် အနံ့သင်းသင်းလေး ရှိတယ်။

ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ ဦးအောင်ဝင်း မှာ အတွင်းလိပ်ခေါင်းဖြစ်နေတာ ကြာ ပြီ။ ဆေးပေါင်းစုံအောင် ကုသနေပေ မယ့် မပျောက်ဘူး။ ဝမ်းသွားတဲ့အခါ တုန်စင်အောင် သွားမရတဲ့ စမြင်းခံပြီး ဝမ်းထဲ မရှင်းလင်း။ သွေးကလဲ ယိုစိမ့် ထွက်နေတယ်သေးတယ်။

တစ်နေ့ သူ့မိတ်ဆွေကိုစိုးလတ်နဲ့ စကားစပ်မိပြီး...

'အဲဒီရောဂါအတွက်တော့ စိတ် သောကဖြစ်မနေနဲ့ လက်တွေ့ပျောက် ဆေးဥပေးမယ်'

ဆိုပြီး ပုစွန်ကုမုန်းဥလေးပေးတယ်။ ဦးအောင်ဝင်းကလဲ ပုစွန်ကုမုန်းဥ ခြေတဲ့နောက် စအိုဝ ပတ်လည်ကို နေ့နဲ့ သွေးလူးတယ်။ နှစ်ရက်၊ သုံးရက် သွေးလူးရသေးတယ်။ ဝမ်းသွားတဲ့ အခါ သွေးခဲ၊ သွေးပုပ်တွေဝမ်းနဲ့အတူ ထွက်သွားတာတယ်။

ခြောက်ရက်လောက် ဆက်လူးပေး ပြီးတဲ့အခါ ဝမ်းမကျန်အောင် သွား တယ်။ ဝမ်းသွားတဲ့အခါမှာလဲ ဖိုက်ထဲ မှာ ပေါ့ပါးရှင်းလင်းတယ်။ ထမင်း

တောင် ဝိုစားလို့ ကောင်းလာတယ်။ အခုအချိန်အထိ လိပ်ခေါင်းရောဂါနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ဝေဒနာတွေ တစ်ခုမှ မခံ စားရတော့ဘဲ ကျန်းမာရေးလဲ ကောင်း မွန်နေပါပြီ။

ပုစွန်ကုမုန်းဥဟာ လိပ်ခေါင်းရောဂါ အတွက် အထူးအစွမ်းထက်ကြောင်း လက်တွေ့ သိမိခဲ့ရတာကြောင့် ဝေဒနာရှင်များအား အကျိုးပြုလိမ့်မယ် ဟု ယူဆပြီး ဖော်ညွှန်း တင်ပြပေးလိုက် ပါတယ်။

ပုစွန်ကုမုန်းဥနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် သိသိသူများ ရှိရင် ထပ်မံ တင်ပြပေးပါရန် မေတ္တာ ရပ်ခံပါတယ်။

အောင်မှန်ကင်း(ပုညိမနား)

စာမျက်နှာ (၄၂)မှ အဆက်

တစ်ခတ်တစ်ခါ စောင့်မျှား လျှော့ချိန်မှ စာရေးသူ၏ အမိဌာနမှကို အသံဖြင့် ထုတ်ပြန်ခြင်း လောကတယာဝ တရား၏ ငြင်းခပ် မမြင်အပ် ပုဂ္ဂိုလ် များ၏ တုန်ခြားသော အလှူအတုတ် သာဓုအကြည်ကြည် ခေါ်နေခဲ့မိပါသည်။

စာရေးသူ၏ အမိဌာနမှကို အတု သွားခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်များအား ဖွင့်တ ပြောကြားခဲ့ခြင်း မရှိပါ။

ဆရာတော်သည် တစ်ခတ်တစ်ခါ စောင့်မျှားနေစဉ်တစ်သက်၌ မိမိကြား သည်ဟု ယင်သတ်ရတ်တစ်ခါစောင့် မျှားမှုများသည် ယင်းတစ်ခါ လောက ကုသားများ ဖြစ်ကြောင်း ရတနာသီရိ ကျေးကို လောကလိုက် မိုက်များပြီး ဝိုက်တုန်ကြိုစားရင်း အသက်သေ တာ တစ်ခတ်တစ်ခါစောင့်မျှား ဖြစ်ခဲ့ရ သည်ဟု ဆိုပါသည်။

တစ်ခတ်တစ်ခါစောင့်လုပ်ရင်း မိမိနှင့် ရှိသည့် ရတနာပစ္စည်းများကို ယခုကဲ့ သို့ သာသနာတော်နှင့် ကြုံကြိုက်စဉ် လျှော့ချိန်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရှိခဲ့ရ ပါသည်။

ယင်းလိုထပ်ပွဲကို တာဝန်ယူနိုင်သော ဆရာတော်မှ စွန့်ခွာနိုင်ရန်ဖြစ် အပ် သေးပြီး လမ်းမဟောက်ခြင်း မိတ္တူယိတန်း ခြင်းများ ဆောင်ရွက်လျက်ရှိကြောင်း သိရပါသည်။

ယင်းစွန့်ခွာမှုသို့ သွားလိုပါက တိုင်းတုံ - နိုင်ငံခြား - တာရှိလိုက် ထမ်းပေါ်၍ နိုင်ငံခြားသို့ အသွေ ဘက်(အ)နိုင်ငံသို့အကွာ ဝိုင်းမဟောင်း ပြုနယ်အတွင်းတွင် ရှိကြောင်း တင်ပြအပ်ပါသည်။

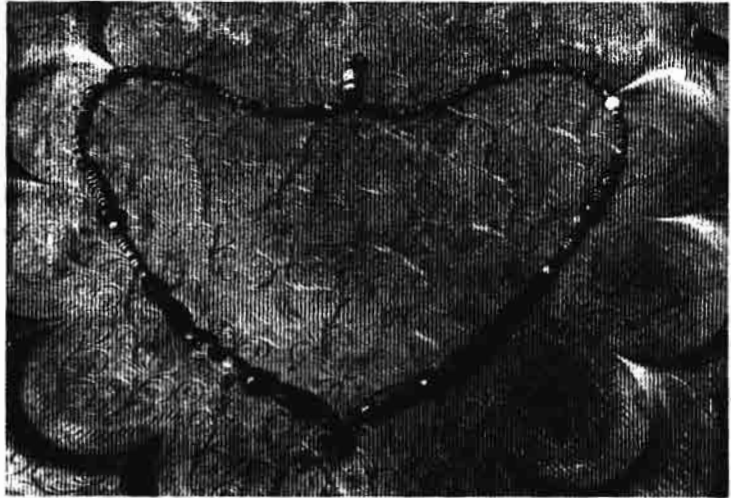
သန်းရွှေပိုင်(ကျေး)

နိမိတ် (ပြင်ဦးလွင်)

မြန်မာသံကျေးဇူးတင်ရာ

လက်ရာမြောက်

ပျူပုတီးများ

ကျွန်တော်အနေနှင့် ပညာရှင်များ ပြုစုထားသော စာစောင်၊ စာအုပ်၊ မှတ်တမ်းများက အချက်အလက်များ နှင့် ကျွန်တော်လေ့လာတွေ့ရှိခဲ့တဲ့ အချက်အလက်များကို စုဆောင်းပြီး တင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ **(ကျွန်တော် သည် ပညာရှင်တစ်ဦး မဟုတ်ပါ။ ဝိသနာရှင်တစ်ဦးသာဖြစ်ပါသည်။)**

ပုတီးလည်ဆွဲ စတင်အသုံးပြုသည့် ကာလကို တိတိကျကျမသိရသော် လည်း ဘုရားလောင်းလက်ထက်နှင့် ဘုရားရှင်လက်ထက် (ဘီစီ-၅၂၈) တို့တွင် ပုတီးအမျိုးမျိုးကို သုံးစွဲခဲ့သည့် အထောက်အထားများအဖြစ် ဇာတ် တော်များ၊ ရှေးဟောင်းအိန္ဒိယယဉ်ကျေး မှု ကျောက်ထွင်းလက်ရာများတွင် တွေ့ရှိခဲ့ကြပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ မြန်မာပြည်တွင် ပုတီးသုံးစွဲမှု အထောက်အထားများကို တင်ပြရမည်ဆိုပါက မြန်မာအစ တကောင်း၊ မြန်မာအစ ကျောက်ဆည်၊ မြန်မာအစ ပုံတောင်ပုံညာဆိုသော အကြောင်းအရာ ဘောင်အတွင်းဖြစ် သည့် ပျူခေတ်နှင့် ပျူနိုင်ငံများကပဲ စတင်တင်ပြရမှာ ဖြစ်ပါသည်။

ပျူနိုင်ငံ၊ ပျူတပ်မြို့၊ ပျူမြို့တော်များ တည်ထောင်ခဲ့တဲ့ ပျူမြို့ကြီးသုံးမြို့မှာ ဗိဿနိုးမြို့က အစောဆုံးမြို့တည်တာ ဖြစ်ပြီး ခရစ်(၁)ရာစုမှာ (၄-၅) ရာစု အထိ တည်တံ့ခဲ့ပါသည်။

ပျူခေတ်ဆိုသည့် အချိန်ကာလမှာ ပျူနိုင်ငံလုံးခေါ်တွင်တဲ့မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း တရုတ်-အိန္ဒိယကုန်းလမ်း ကုန်သွယ် ရေးလမ်းကြောင်း၊ ရေလမ်းကုန်သွယ် ရေးလမ်းကြောင်းတို့ ရှိခဲ့ပါသည်။

ကုန်သွယ်ရေး လမ်းကြောင်းများ သည် အိန္ဒိယနိုင်ငံမှ ရောမနိုင်ငံများ

အထိ ဆက်သွယ်ခဲ့သည့်အတွက် ပျူခေတ်တွင် ယဉ်ကျေးမှုနှင့် အသိ ပညာ အတတ်ပညာများ ကူးလူး ရောက်ရှိလာပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ပျူမြို့ဟောင်းများကို တူးဖော်လေ့ လာ သုတေသနပြုကြရာတွင် ရှေး ဟောင်းသမိုင်း အထောက်အထား ပစ္စည်းများနှင့် ပျူပုတီးစေ့များကို တူးဖော်ရရှိကြပါသည်။

ပုဋ္ဌောဇ္ဈာငါးရှည်ကုန်းမှ ရသော အုတ်ခွက်တစ်ခွက်တွင် အဝလောကီ တေသွာရတုရားလောင်း၏ ကြင်ရာ တော် တာရာဒေဝီနတ်သမီးသည် ပုတီးလည်ဆွဲကို ဝတ်ဆင်လျက် တွေ့ရှိရပါသည်။

ဘောဘောကြီးစေတီအနီးမှ ရသော ဘုရားလောင်း ဗောဓိသတ္တ ကြေးပုံတော်တွင် လည်ဆွဲဆွဲလျက်

ရှိသည့်ပုံကို သွန်းလောင်းထားသည်။

ပြည်မှော်ဇာ အမှတ်(၈)ကုန်းမှ တူး ဖော်ရရှိသော ပျူပုန်တျာကြေးရုပ်များ တွင်လည်း ပုတီးလည်ဆွဲကို အလှဆင် ထားသည်။ **(ပုတီးလည်ဆွဲများသည် သမိုင်း၏ ယဉ်ကျေးမှုအထောက်အထား ကွင်းဆက်များ ဖြစ်သည်။)**

ပျူပုတီးစေ့များကို ပျူများ နေထိုင် ခဲ့ရာ အရပ်မြို့ဟောင်းများနှင့် မြို့ဟောင်းနေရာဟု မသတ်မှတ်သော် လည်း မြစ်ကြီးများ စီးဆင်းရာ နယ်မြေဒေသများအနီးတွင် ပျူပုတီး စေ့များကို တူးဖော်ရရှိလျက်ပင်ရှိပါ သည်။

မြန်မာရှေးဟောင်းမြို့မ၊ မြန်မာတို့၏ ရှေးမြို့ဟောင်းအမည် တချို့ကို တင်ပြပါမည်။

- က။ ဘိန္နကပ္ပိယောဏ်း (ပျော်ဘွယ်မြို့)
ခ။ ယက္ခရာဇ်မြို့ဟောင်း (ရွာထီးကြီးမြို့)
ဂ။ ယဝဏ်မြို့ဟောင်း (မြစ်သာမြို့)
ဃ။ လယ်ကိုင်မြို့ဟောင်း (ပွင့်မြို့)
င။ အလ္လကပ္ပိယောဏ်း (မြင်းပျဉ်း)
စ။ ဝိဿနိမြို့ဟောင်း (တောင်တွင်းကြီးမြို့)
ဆ။ သရေသတ္တရာဇ်မြို့ဟောင်း

(ပြည်မြို့) (မှော်တ)

- ဇ။ ဟန်လင်းကြီးမြို့ဟောင်း (ရွှေတိဂြိုဟ်)
ဈ။ တကောင်းမြို့ဟောင်း (တကောင်းမြို့)
ည။ ထေရဝါဒီမြို့ဟောင်း (မြောက်ဦးမြို့)
ဋ။ သုဂတ္တဘူမိသတ္တိမြို့ဟောင်း (သတ္တိမြို့)
ဌ။ ပုဂံမြို့ဟောင်း (ပုဂံမြို့)
ဍ။ ဥဿာပုံမြို့ဟောင်း (ပဲခူးမြို့)
ဎ။ ကေတုပုဏ္ဏိမြို့ဟောင်း (တောင်ပုဏ္ဏိ)

ရှေးပျူခေတ် ပုတီးအတွက်

ကုန်ကြမ်းများ

ပျူခေတ်ပုတီးများကို သွန်းလောင်း၍ ပုတီးပုံဖော်ရာတွင် ကျောက်မျက်ရတနာ၊ ကျောက်၊ မြေ၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ ခဲ၊ ကြေး၊ သစ်သား (သရိုး) များကို သုံးစွဲခဲ့ကြပါသည်။

- က။ ယက္ခရာ (ကျောက်)
ခ။ စလင်းစွဲ (ကျောက်)
ဂ။ စလင်း (ကျောက်)
ဃ။ နဂါးသွေ့ (ကျောက်)
င။ ဂေါ်ဒန် (ကျောက်)
စ။ ယင်း (ကျောက်)
ဆ။ မြေ (မြေစီးဖုတ်)
ဇ။ ပတ္တမြား (ကျောက်)
ဈ။ နီလာ (ကျောက်)
ည။ ဥဒေါင် (ကျောက်)
ဋ။ ကျောက်စိမ်း (ကျောက်)
(မြန်မာ၊ အိန္ဒိယ တရုတ်)
ဌ။ ယွန် (ကျောက်)
ဍ။ ကျောက်စက်ပန်းဆွဲ (ကျောက်)
ဎ။ ဇန် (ချက်ကျောက်)

- က။ ကော် (ချက်ကျောက်)
တ။ ရွှေ (သတ္တု)
ထ။ ခဲ (သတ္တု)
ဒ။ ကြေး (သတ္တု)
ဇ။ သစ်သားသရိုး (သစ်သား)

ပျူပုတီးများ၏ အရောင်များ

- က။ အစိမ်း
ခ။ အနီ
ဂ။ အညို
ဃ။ အနက်
င။ အဖြူ
စ။ နီနီ
ဆ။ အပြာ
ဇ။ အဝါ
ဈ။ လိမ္မော်
ည။ အကြေး(ရောင်စုံ)
ဋ။ ရွှေရောင်(ရွှေ)
ဌ။ ငွေရောင်(ငွေ)
ဍ။ ကြေးရောင်(ကြေး)
ဎ။ ခဲရောင်(ခဲ)

ပျူပုတီး၏ ကြိုးစင်ပေါက်

ပုံသဏ္ဌာန်များ

- ပျူပုတီးများကို အပေါက်များဖောက်ခဲ့ရာတွင် စူးသွား၏ ဖောက်အားအရကြောင့် လည်းကောင်း၊ ကျောက်သား၏မာခြင်း၊ ပျော့ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း...
က။ အပြောင် အပေါက်
ခ။ စွဲပုံ အပေါက်
ဂ။ ယုပုံ အပေါက်
ဃ။ တွေးဆက် အပေါက်
င။ တစောင်း အပေါက်
စ။ အပေါက်ကျယ်
ဆ။ အပေါက်ကျဉ်း
ပုံသဏ္ဌာန်များ မြင်တွေ့ရပါသည်။
ရှေးအခါက ပုတီးဖောက်ရာတွင် စူး

သွားဖြင့် ပုတီး၏တစ်ဝက်ကိုဖောက်ပြီးပါက မျက်နှာချင်းဆိုင်နေရာဘက်မှ နောက်ထပ်တစ်ဝက်ကို ထပ်ဖောက်ကြရသဖြင့် ရှေးပုတီးများသည် အပေါက်ဖြောင့်တန်းမှု မရှိပါ။ (သရေသတ္တရာအနီး မှော်စာမြို့ဟောင်း တူးဖော်ရာတွင် တွေ့ရှိရသည့် ပုတီး၏ အပေါက်သည် အကောက်ခြောက်ကောက်ပါလျက် နီလာမှ ပတ္တမြားအဖြစ်သို့ ကျောက်ရောင်ကူးသော ပတ္တမြားတစ်ပိုင်း၊ နီလာတစ်ပိုင်း ရှေးပုတီးတစ်လုံး ဖြစ်သည်။)

ပျူခေတ်ကာလက ပုတီးလုံးပုတီးသွယ်များအဖြစ် ကျောက်မျက်ရတနာ၊ သတ္တုသဘာဝမြေ၊ ကျောက်များကို ပုံသဏ္ဌာန်အမျိုးမျိုးဖြင့် ပွတ်တိုက်သွေးခြင်း၊ စူးသွားနှင့် ပွတ်ဖောက်ခြင်း၊ ပုံသွန်းလောင်းခြင်း၊ အရုပ်ထုလုပ်ခြင်းများ ပြုလုပ်ခဲ့ကြပါသည်။

ပျူပုတီးများ၏ ပုံသဏ္ဌာန်

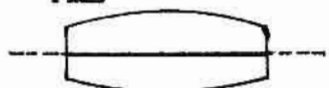
က။ အလုံး

ခ။ ခုံတို

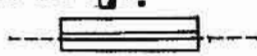
ဂ။ ခုံရှည်

ဃ။ ခြောက်မြောင့်

င။ လေးမြောင့်

စ။ အပြားဝိုင်း

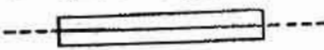
ဆ။ အပြားဝိုင်းဆုံပုံ

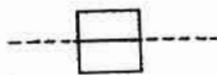
ဇ။ ကျည်ပွေ့

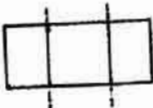
ဈ။ ကျည်တောင့်ချည်

ည။ လေးထောင့်

ဋ။ လေးထောင့်ချည်နှစ်ပေါက်

ဌ။ ဆင်ရုပ်ပုံ

ဍ။ မကန်းရုပ်ပုံ

ဎ။ လိပ်ရုပ်ပုံ

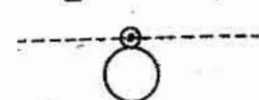
ဏ။ ဟားရုပ်ပုံ

တ။ ကျားရုပ်ပုံ

ထ။ ဒေါ်ပြား

ပျဉ်းပျဉ်းများကို မြန်မာနိုင်ငံသားများ က မြတ်နိုးစွာ ဝယ်ယူစုဆောင်း ဝတ်ဆင်သိမ်းဆည်းကြသလို အမေရိကန်၊ ဂျပန်၊ ထိုင်း၊ ပြင်သစ်၊ ကျမနီ၊ ဗြိတိန် နိုင်ငံသားတို့ကလည်း မြတ်နိုးစွာ ဝယ်ယူစုဆောင်း ဝတ်ဆင်ကြသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

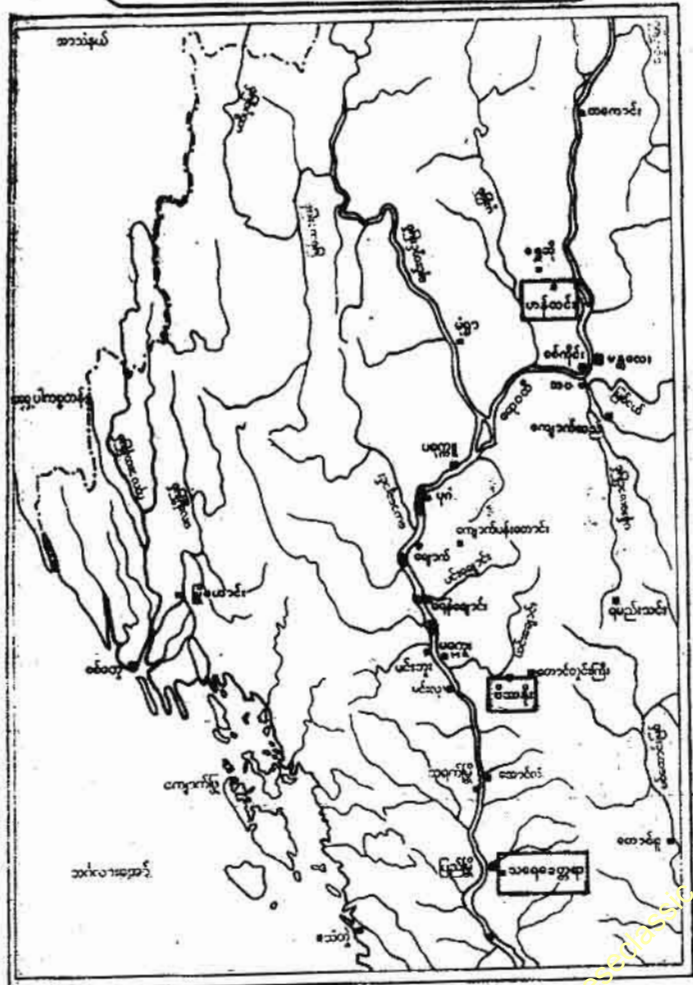
ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံသည် သယံဇာတ ပေါကြွယ်ဝသော နိုင်ငံဖြစ်သည်နှင့် အညီ ကျောက်မျက်ရတနာများကို ရှေးကွက်သို့ တင်သကဲ့သို့ အခြားမြေထွက်

ပစ္စည်းများကိုလည်း အလှဆင်ကာ ရွေးကွက်သို့ တင်နိုင်ပါကြောင်း တင်ပြအပ်ပါသည်။

မြန်မာ တိုင်းရင်းသားများအားလုံး မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှု အမွေအနှစ်ပစ္စည်းများကို မြတ်နိုးစွာဖြင့် စုဆောင်း ထိန်းသိမ်းလိုစိတ်များ ကိန်းအောင်းပြီး ရှာဖွေ စုဆောင်းနိုင်ကြပါစေ ထိန်းသိမ်းနိုင်ကြပါစေ။

နိုင်မာန် (မြင်းဦးကျွတ်)

ပျဉ်းပျဉ်းများ တည်နေရာပြမြေပုံ

အောက်ပါ အညွှန်းများကို ကြည့်၍ ဖတ်ရှုနိုင်ပါသည်။

၄၀ ၃၀ ၂၀ ၀ ၄၀ ၆၀ ၈၀ ၁၀၀ ၁၂၀ ၁၄၀ မိုင်

သမိုင်းမီဒီယံ

စဖင့်ရုပ်(Sphinx)

သင်္ကေတများ၏

ဘာသာစကား (၄၄)

ဟုဂျင်စီ

စဖင့်ရုပ်များသည် လူသားနှင့် တိရစ္ဆာန်လေးမျိုး၏ ကိုယ်ခန္ဓာ အစိတ် အပိုင်းများ ပေါင်းစပ်ဖွဲ့စည်းထားခြင်း ဖြစ်သည်။

အမျိုးသမီး၏ ဦးခေါင်းနှင့် ရင်သား၊ နားထီး(သို့မဟုတ်) ခွေး၏ ကိုယ်ခန္ဓာ၊ ခြင်္သေ့၏ လက်သည်း၊ နဂါး၏အမြီးနှင့် ငှက်၏တောင်ပံများ စုပေါင်းထားသည်။

နားလည်ရန် ခက်ခဲသော မဟာ အင်အားစုကြီးများ၏ ကိုယ်စား သင်္ကေတဖြစ်သည်ဟု တင်စားကြ သည်။ အထူးသဖြင့် အမျိုးသားပုလ္လိပ် တို့၏ နားလည်သိမြင်နိုင်စွမ်းနှင့် ကပ် လျက် အလှမ်းမမီသော နေရာတွင် နှိုသည့် အင်အားစုကို ညွှန်းသည်။

နက်နဲသော သဘောတရား သင်္ကေတ ဖြစ်သကဲ့သို့ ဟန်ဆောင် ခန့်တီးမှုကင်းသော သဘာဝအတိုင်း အရိုးခံသဘော၏ သင်္ကေတကိုလည်း တင်စားပြန်သည်။

များသောအားဖြင့် မိခင်မေတ္တာ၏ သရုပ်သကန်ပြယုဂ် ဖြစ်သည်ဆို၏။ မိခင်မေတ္တာသည် အထူးတလည် ဟန်ဆောင်ဖန်တီးခြင်း မရှိသော် လည်း အနက်ရှိုင်းဆုံးသော မေတ္တာ သရုပ်ကို ကိုယ်စားပြုခြင်းကြောင့် ဖြစ် သည်ဆို၏။

မိခင်မေတ္တာသည် အံ့ဘာနန်း ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သကဲ့သို့ အသွယ် သွယ်သော ဘေးရန်အန္တရာယ် အပေါင်း ကင်းဝေးလုံခြုံမှု ပေးစွမ်း သည့် အလားတူ ရှေးခေတ်အခါက ဤစဖင့်ရုပ်ကြီးများကို ရေဘေး၊ လေဘေး၊ မုန်တိုင်းဘေး စသည့် သဘာဝဘေးရန်များနှင့် နတ်ဒေဝတာ

စဖင့်(Sphinx)ရုပ်

တို့ ဒေါသအမျက်များမှ ကာကွယ်ရန် အလို့ငှာ ပြုလုပ်ထားရှိခဲ့ကြသည်ကို ယနေ့တိုင် တွေ့မြင်နိုင်ကြလေသည်။

မိခင်ပုံဟန်နှင့် အစွမ်းထက်သော တိရစ္ဆာန်လေးမျိုး အစိတ်အပိုင်းများ ပါဝင်ဖွဲ့စည်းထားသဖြင့် နာမ်ပိုင်းဆိုင် ရာတွင် လောကကြီး၌ ဟန်ချက်ညီစွာ တိုးတက်ရေး၊ မိုးကုတ်စက်ဝိုင်းမှ နေလုံးကြီးကဲ့သို့ ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီး ဆက်စပ်ပေါင်းစည်းပေးသော ဆက်သားတမန်မဟာ အခြားသော လူသားသတ္တဝါအားလုံးနှင့် အဆင်ပြေ စွာ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံနိုင်ရေးတို့ကို ရည်ညွှန်းသည့် သင်္ကေတရုပ်တု ဖြစ် ပေသည်။

အင်္ဂလိပ် စာပေတွင် (Sphinx) ဟူသော ဝေါဟာရကို အီဂျစ်ပြည်မှ အမျိုးသမီး ဦးခေါင်းနှင့် ခြင်္သေ့ခန္ဓာကိုယ် ရှိသော ကျောက်ဆစ်ရုပ်ဟု ဖော်ပြ သကဲ့သို့ နားလည်ရန်ခက်သူ၊ လျှို့ဝှက်တတ်သူ (person who keeps his thoughts and intentions secret) ဟုလည်း အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ထားလေသည်။

ရှုမီနပ်

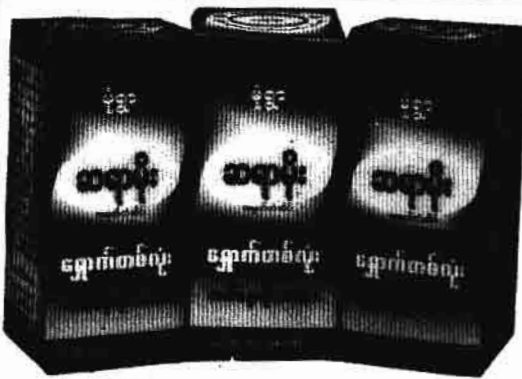
ဆီဒင်လူမျိုးတို့က အခြေခံ ကျသော အမှတ်အသားဟု အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ကြသည်။ ဤသင်္ကေတသည် အောက်

ကျူ နှိမ်ချခြင်းနှင့် စွန့်လွှတ်အနစ်နာ ခံခြင်း၏ အမှတ်အသားဖြစ်သည်။

ထို့အပြင်လည်း မိန်းကလေးတို့၏ နှလုံးသားရေးဆိုင်ရာ ချစ်မေတ္တာ ကိုယ်စားပြုသော သင်္ကေတလည်း ဖြစ် သည်။ စင်ဒရဲလားပုံပြင်ကို စံပြုရည် ညွှန်းခြင်းဖြစ်သည်။

ရှေးခေတ်ကာလ အချိန်များတွင်မူ ရှုမီနပ်ကို လွတ်လပ်ရေး အချုပ် အချယ် အဆီးအတား လွတ်မြောက် ခြင်းသင်္ကေတဟု မှတ်ယူခဲ့ကြလေ သည်။

ဟုဂျင်စီ

အဆီကျအကြောပြေဆီး၊ ဝမ်း၊ မှန်စေတဲ့

ပုံရွာ ဆရာမိုး ၊ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်တစကတ (ဇာနည်စင်း) ၁၃၀/၀၁၁၄

“ကိုဇော်ရဲနိုင်ကို ကြည့်လိုက်ရင် သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်နေတာပဲ။ အသားအရေ စိုပြည်ပြီး အဆီတွေလည်းကျ၊ အသားတွေလည်း ကျစ်လျစ်လာတယ်။ ဆေးကောင်းတစ်လက်တွေ့ထားပြီထင်တယ်။ ဆေးကောင်းရှိရင် လက်တို့သတင်းပေးပါဦး”

“သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်ဆို ပုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး လက်ကိုင်ထားလိုပါ။ ကျန်းမာရေးရှုထောင့်ကကြည့်ရင် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ မှန်မမှန် မိမိကိုယ်တိုင် ဆန်းစစ်ပြီး ပြုပြင်နေထိုင်သွားဖို့လိုတယ်မဟုတ်လား။ လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ ဓာတ်ကြီးငါးပါးညီညွတ်မှုတပြီး မဖောက်ပြန်ဘဲ ဝင်လမ်း၊ ထွက်လမ်း မှန်ကန်ခြင်းရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဂီတနယ်မှာ စည်းနဲ့ဝါးဟာ အဓိကကျသလို လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ဆိုရင် ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကကျပါတယ်။ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းခေါင်းမခဲဆိုတဲ့ စကားရပ်လည်းရှိတယ်မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါဗျာ... ဝါထက် ကိုဇော်ရဲနိုင် အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ ပုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက် စားတာလား၊ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြဦးမှပေါ့”

“ကျွန်တော်တို့မိသားစု အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ ပုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်သလို ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက်မဟုတ်ဘဲ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် အဲဒီဆေးကို နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲခြင်းဖြင့် လေငန်းလေဖြတ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ခြင်း၊ နှလုံးအဆီဖုံး၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပြီး ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေ၊ လက်ဖျား ထုံကျဉ် ကိုက်ခဲလေးလံခြင်း၊ အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လေကြောင့်ဖြစ်သော ဗိုက်နာ၊ ဗိုက်အောင့်ဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်၊ အပြင်လိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ သွေးကျခြင်း၊ ဆီးဝမ်းလေ ချုပ်ခြင်း၊ ဆံပင်ဖြူခြင်း၊ ဖျက်စိမ့်နီခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်းဖိုင်းပြီး ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခံတွင်းနဲ့ဆိုးခြင်း၊ ရွေးနံမကောင်းခြင်း၊ ဖျက်နာပေါ်တွင် ဝက်ခြံ၊ တင်းတိပ်များထွက်ခြင်း၊ အသားအရေ အက်ကွဲခန်းခြောက်ခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ ကိုယ်လက်မအီမသာဖြစ်ခြင်း စတဲ့ ရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါတယ်။

ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ပိုလျှံနေသောအဆီများကို လျော့ကျစေပြီး အပူ၊ အပုပ်၊ အညစ်ကို ယူထုတ်ပစ်သလို ကင်းစင်စေရုံမက ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များ နေ့စဉ်သုံးစွဲခြင်းဖြင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မှန်ကန်၍ ရွေးဖွားရလွယ်ကူပြီး ကလေးတွင် လေနာကင်းကာ ကျန်းမာစေခြင်း စတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေ ခံစားစေနိုင်ပါတယ်”

“ကိုဇော်ရဲနိုင်တို့မိသားစု သုံးစွဲနေတဲ့ ပုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ကျား/မ စွယ်စုံရတဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲဗျို့။ ကျွန်တော်လည်း သုံးမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားတို့လို စာရေးဆရာ၊ ပန်းချီဆရာ၊ ကွန်ပျူတာသမားတွေ၊ အညောင်းထိုင်သူတွေ၊ အဆီများ အဝလွန်သူတွေ၊ တစ်ကိုယ်လုံးလေးလံထိုင်းဖိုင်း ညောင်းညာကိုက်ခဲနေသူများအတွက် ဒီဆေးက ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်လို့ နေ့စဉ်မှန်မှန်သုံးစွဲဖို့ လက်ကိုင်ထားရမယ့် ဆေးကောင်းတစ်လက်ပို့ ဆေးရဲ့ကောင်းခြင်းဂုဏ်သတင်းကို အပေါင်းအသင်းတွေသိအောင် ရေးသွင်းကြေညာလိုက်ချင်ပါရဲ့ဗျာ”

ရန်ကုန်မြို့၊ ပန္နလေးမြို့နှင့် ပုံရွာမြို့ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာဆေးများရုံကြီးရုံငယ်များမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံးသို့ဖြန့်ချိပေးနေပါပြီ။

ပင်ရင်း - ပုံရွာ-ဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးနှင့်ဆေးကုခန်း

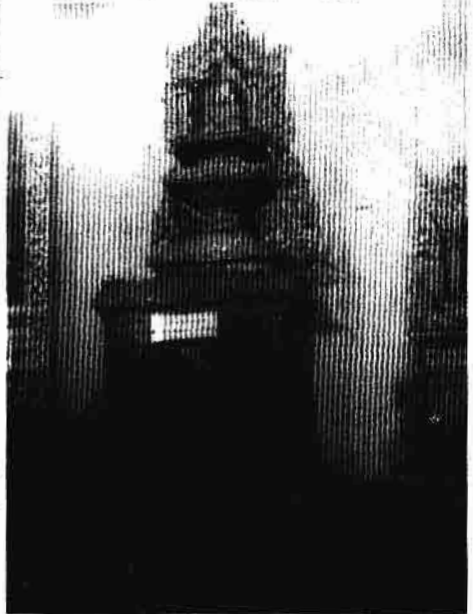
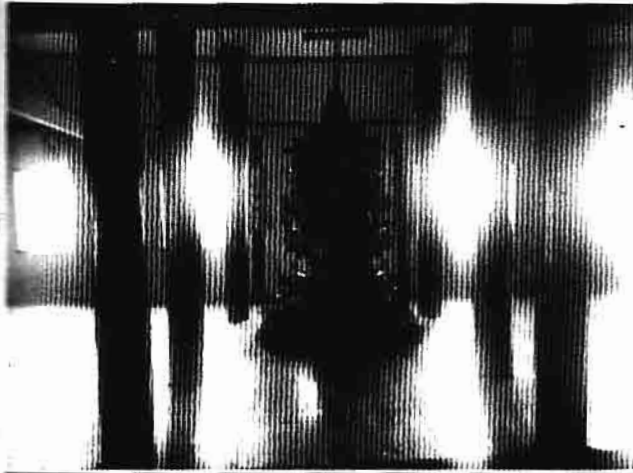
အမှတ်-ဈ/၃၇၆၊ မေအိမ်လမ်းမကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း-၀၁-၆၉၀၅၈၇၊ ၀၉-၀၈၆၆၃၂

ပုံရွာဆရာမိုး - ဖုန်း-၆၉၉၆၃၁ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)၊ ၆၉၀၄၅၆ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)

နှစ်ပေါင်း (၉၂၂)နှစ်ကျော် ခြောက်ခြောက်ရာမှ နုထုတ်ကိုးသွယ်သက်နိုးဖြင့် တန်ခိုးကြီး

နှစ်ပေါင်း

ရူးပျောင်း ပျောင်တော်ဦးသူရား (၂)

▲ အရင်း(၂)ထပ် (၄)လက်မရှိ ထူးကောင်းဆီတင်ကြီးများ

မင်းတုန်းမင်းလက်ထက်မှ ကမ္ဘာ့ဆီတင်ကြီး

ယခင်လမှ အဆက်

ဤတွင် “ဆရာတော်ဦးပုညမထေရ်မြတ်” အကြောင်းကို စာရေးသူ အကျဉ်း တင်ပြလိုပါသည်။ “ပဉ္စသင်္ဂါယနာတင် ဘဝရှင် မင်းတုန်းမင်းကြီး” လက်ထက် “သက္ကရာဇ် ၁၂၂၂ ခုနှစ်” ရှမ်းပြည်နယ်ထိပ် “အရှေ့တစ်လွှား ပြည်ညောင်ရွှေကမ္ဘာ” အထိ ဦးပုညဆရာတော်မှာ နေလိုလလို လွန်စွာမှပင် ထင်ရှားခဲ့သည်ဟု သိရသည်။

ထို့ကြောင့် မင်းတုန်းမင်း၏ အတွင်းဝန်နှင့် ဝန်ကတော်တို့၏ “ပစ္စယာနုဂ္ဂဟ ချီးမြှောက်ခြင်း” ခံရရှုံသာမက သာသနာတော်ရေးတွင် အရေးပေးခြင်း အခံရဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဖြစ်သည်ဟု သိရသည်။

ထိုသို့ အရေးပေးခြင်းခံရခြင်း၏

ဂုဏ်တော်များမှာလည်း အပြောအဆိုတွင် တုပြိုင်ရှားလောက်အောင်ပင် ထိထိမိမိ အချက်ပိုင်ပိုင် ပြောဆိုတတ်လေသည်။ ထိုအချိန်က စာပေအကျော်တွင် (တောင်ကျဉ်းကျပ် ဆရာတော်) နှုတ်မှုအမော်တွင် (ဦးပုညဆရာတော်) ဟု ထင်ရှားကျော်ကြားခဲ့လေသည်။ တစ်နည်းဆိုရလျှင် မြန်မာနိုင်ငံ အထက်ပိုင်းမှ “မန်းမော်ဆရာတော်ကြီး” ကဲ့သို့ နှုတ်ရေးတွင် ပြိုင်သူရှားလောက်အောင် ထွန်းပေါက်ခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ ပွေးလှစော်ဘွားနှင့် ညောင်ရွှေစော်ဘွားတို့ စကားအငြင်းပွားကြရာ ဆရာတော်ဦးပုညမှ “ကဲ အငြင်းပွားမနေကြနဲ့ ကိုယ်နဲ့ထိုက်မှ ကိုယ်ရတာ” ဆိုပြီး ပထမဦးစွာ ညောင်ရွှေ

စော်ဘွားထံသို့ ရွှေကြုတ်တော်နှင့် အုပ်ကာ “နင်ထိုက်တယ်ဆို နင်ပိုင်မယ်၊ ယူစေ” ဟု အပ်နှံလိုက်သည် ဆိုပါသည်။

ညောင်ရွှေစော်ဘွားလည်း ဝမ်းမြောက်စွာဖြင့် ဟော်သို့ ပင့်ဆောင်သွား၍ ဟော်သို့အရောက် ရွှေကြုတ်တော်အား ဖွင့်ကြည့်စဉ် ပင့်ဆောင်ယူလာသည့် ဖောင်တော်ဦးဘုရားမရှိကြောင်း တွေ့မြင်မှ “ငါနဲ့ မထိုက်ပြီကော” ဟု ဆိုသည်။ ခဲ့ကြောင်း ဆရာတော်မှ မြွက်ကြားပါသည်။

ထိုသတင်းကို ပွေးလှစော်ဘွားကြားသော် “ကဲ ဘုရားသည် ငါနှင့်ထိုက်တန်လို့သာ ပြန်ရောက်လာလှည်း ဖြစ်သည်။ ငါ သွားပင့်ဆောင်အပ်” ဟု အင်အားအလုံးအရင်းဖြင့် ချီလာရာ

● အထိမံကျောင်းတော်

◆ မြေခြား (မြောက်)ရွာအလှူ ဌာန

ယခုမြေခြားမြောက် အနောက်ဘက် အရောက် နှင်းဖြူများ ထူထပ် သိပ် သည်းစွာကျ၍ လမ်းပျောက်ခဲ့ပြီး ဘုရား စံပယ်ရာ တောင်ထွတ်ကြီးမှာ မျက်စိ ရှေ့ပင် ကွယ်ပျောက်နေသဖြင့် လက် လျှော့ပြန်သွားရသည်ဟု သိရပါသည်။

အမှန်မှာ အင်းလေးရှိ ဖောင်တော်ဦး ဘုရားမြတ်များကဲ့သို့ပင် မြင်မြတ်သည့် ဘုံဌာနေ၌သာ စံမြန်းနေလိုခြင်းဟု ဆိုသည်။ ယခုမြေခြားဟူသည့် အဓိပ္ပာယ်မှာ ပွေးလှစော်ဘွားပိုင်

ဧရိယာနှင့် ညောင်ရွှေစော်ဘွားပိုင် ဧရိယာအစပ် နယ်နိမိတ်မျဉ်းခြားပေါ် တွင်ရှိသောကြောင့် ထိုသို့ အမည်တွင် ကြောင်း သိရသည်။

နယ်မြေ နယ်နိမိတ်ခြားဖြစ်သော လေးကျောင်းတိုက်ကျောင်းရှိရာ မြေ ခြားမြောက်သို့ ဖောင်တော်ဦးဘုရား တစ်ဆူ ထပ်မံရောက်ရှိခဲ့ပြန်ပါသည်။ ထပ်မံ ရောက်ရှိလာသော ဘုရားမှာ ရွှေညောင်မြို့နယ်၊ တောင်လေးလုံး အနီး လွယ်မင်းစင် (၂၀၁၄ ခုနှစ်၊

အောက်တိုဘာလထုတ် နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း အမှတ်(၃၃၉) စာမျက်နှာ(၁၁၃)၊ အရိပ်မထင် လွယ်မင်းစင် ဘုရားကြီးအကြောင်း ဖော်ပြပါရှိပြီ။ ။စာရေးသူ ကျောင်း တွင် ရှေးအခါကတည်းက သီတင်းသုံး တော်မူလျက်ရှိရာမှ ရပ်ရွာဒကာများ တိုင်ပင် ညီညွတ်မှုမရှိကြသောကြောင့် လွယ်မင်းစင်(ခေါ်) လွယ်မင်းစင် ဘုန်းတော်ကြီးမှ ပင့်ဆောင်၍ သာသနာ နယ်တွင် သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံ၍ ဖောင်တော်ဦးဘုရားကိုလည်း လုံခြုံစွာ ကိုးကွယ်လျက်ရှိသော မြေ ခြားကျောင်းဆရာတော် အရှင်ဦးပုည ထံသို့ ပေးအပ်ခဲ့သည်ဟု ကြားနာရ ပြန်သည်။

ဥဩအေး၊ စိပွားလှတည်

သည်နေရာမှာ အရှင်ဇေန မြွက် ကြားခဲ့၍ မြို့ပွေးလှအကြောင်းကို အကျဉ်းတင်ပြလိုပါသည်။ ပွေးလှရဲ့ တစ်ဘောင်လေးကတော့ “တစ်သီ သုံးလုံး နောက်ဆုံးခြံသေ့ ဂဏန်း တွေ၍ သိမ်မွေ့အေးမြ မြို့ပွေးလှ” လို့ အဆိုရှိခဲ့ကြောင်းနဲ့ “ဥဩအေး၊ ပွေးလှတည်”ဆိုတော့ (သက္ကရာဇ် ၁၁၁၃)ခုနှစ်နေတော့ ပွေးလှ မြို့ရဲ့ တည်နှစ်ဟာ မင်းတုန်းမင်းတရား ကြီး မန္တလေးတည်နှစ်ထက် (၁၀၈)နှစ် တောင် စောနေတယ်ဆိုတာကို မှတ် သားခဲ့ရပါတယ်။

ထူးဆန်းဖွယ်ပင် သင်္ကန်းဆင်

မြေခြားမြောက် ဖောင်တော်ဦး ဘုရားကို လာရောက်၍ ဖူးမြော်မည် ဆိုပါက သေချာစွာ အလှူပြုကြည့်ပါ လျှင် မြေခြားဖောင်တော်ဦးဘုရားမှာ အင်းလေးဖောင်တော်ဦးဘုရားများကဲ့သို့

အောက်ကြီးပမာ ပုံသဏ္ဌာန်မဟုတ်ပါဘဲ
ခွေဟောင်း ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များကဲ့သို့
နားကင်းတော်၊ မျက်နှာတော်များကို
ပီသစွာ ပူးတွေ့နိုင်သည့်အပြင် ဉာဏ်
တော်အားဖြင့်လည်း တစ်တောင်သာ
သာရှိပြီး ရွှေအတိအကျထားသည့် သစ်
တနက်သားဖြစ်ကြောင်း စာရေးသူကို
ဆရာတော်မှ မိန့်မှာပါသည်။

ဘုရားပူးများ၏ ရွှေသင်္ကန်း(ရွှေ
ဆိပ်)များ ကပ်လှူစဉ်သာ ကိုယ်လုံး
အပြည့် ရွှေသင်္ကန်းနှင့် ပူးမြော်နိုင်ပြီး
အခြားအချိန်များတွင် မှန်စီရွှေချ ပလွင်
ပေါ်၌ ကတ္တီပါသင်္ကန်းတော်များ သုံး
ဆင့် လွှမ်းခြုံထားသည်ကို ပူးတွေ့ရပါ
မည်။

ပထမဦးဆုံး အတွင်းတော်မှ ရွှေဝါ
ရောင် ကတ္တီပါသင်္ကန်းတော်၊ ဒုတိယ
အလယ်မှ ပိုးသင်္ကန်းနှင့် အပေါ်ဆုံးတွင်
အစိမ်းရင့်ရောင် ကတ္တီပါသင်္ကန်း သို့
မဟုတ် အပြာရင့်ရောင်များ ကပ်လှူ
ထားပြီး အပေါ်ဆုံးတွင် ရွှေကြိုးများဖြင့်
ဒေါင်းဆာယက်ပမာ၊ စိမ့်ထားသော
(နဝရတ်ကိုးပါး) သင်္ကန်းတော်ထိရံကို
လှူဒါန်းထားသဖြင့် ပူးမြော်ရသူ
သူတော်စင်အပေါင်းအဖို့ နှလုံးပိတ်
ဝှမ်းဆီထိမျှ သဒ္ဓါကြည်နူးရပါသည်။

နဝရတ်ကိုးပါး ရွှေသင်္ကန်း

မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ် မည်သည့်
ရုပ်ပွားတော်များတွင်မှာမူ လှူဒါန်းခြင်း
မရှိခဲ့ဘူးသော နဝရတ်ကိုးပါး ရွှေသင်္ကန်း
တော်အကြောင်းကို ဆရာတော် ဖြွက်
ကြာသမျှ အကြောင်းအရာအကျဉ်း
အား စာချစ်သူတို့ကို မျှဝေလိုက်ပါ
သည်။

နဝရတ်ကိုးပါးတည်း ဟူသော
ပတ္တမြား(ဘုန်းတန်ခိုးကြီးခြင်း)၊ မြ
(အေးချမ်းခြင်း)၊ စိန်(ဂုဏ်ရောင် ထွန်း

● လှူသိမ်းတော်ကြီး

● လှူသိမ်းတော်မှ အထင်လျက်ကား

ပြောင်ခြင်း)၊ ကြောင်မျက်ရွှံ (သိဒ္ဓိပြီး
ခြင်း)၊ နီလာ (မေတ္တာကြီးမားခြင်း)၊
ဂေါ်မုတ်(ခွန်အားပြည့်ဝခြင်း)၊ ဥဿ
ဖရား(ကျန်းမာခြင်း)၊ သန္တာ(အကြီး
အကဲဖြစ်ခြင်း)၊ ဗုလီ (ကျက်သရေနှင့်
ပြည့်စုံခြင်း) စသည့် အရည်အချင်းများ
ဖြင့် စီရင်ထားသည့် အဖိုးတန် ကျောက်
မျက်ရတနာများကို တစ်လက်မ ပတ်
လည်တွင် စတုရန်းကွက် တစ်ကွက်စီ

ဖြင့် ရွှေဆွဲကြိုးများကို ကွန်ရက်
သဏ္ဌာန် ဖြန့်ကျက်၍ ဖုံးကွယ်ကျောက်
များကို ထည့်သွင်းထားကြောင်း သိရ
ပါသည်။

ဘုရားတစ်ဆူ၏ သင်္ကန်းတော်
တန်ဖိုးကို မဆိုထားဘဲ ယင်းအတွက်
အင်းလေး ဟဲယား ရွာမှ ပန်းလိပ်ဆရာ
ဦးညဏ်နှင့် ဆရာရီဆိုသူတို့ကို မြေခြား
ဆရာတော်ကြီး ညွှန်ပြ တီထွင်၍ ခိုင်း

◆ ဟောင်ကွန်တိုင်းအုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့ချုပ်ရုံး

◆ မိမိတို့ မိမိတို့

စေခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး ထိုအချိန်ထိကာလ လက်ခံကပင် တစ်ခုကို (၂၆၀၀)ကျပ် ပေးရကြောင်းနှင့် နောင်လူငယ်များ ယနေ့ငွေတန်ဖိုးနှင့် တွက်လျှင် ယုံ ကြည်လိမ့်မည်မဟုတ်ဟု မိန့်ကြားပါ သည်။

ထပ်မံ၍ သိရသည်မှာ နဝရတ် သက်နှင်းတော်မှ အချို့အပိုးထိုက်တန် သော ကျောက်မျက်ရတနာများမှာ ရှေး စော်ဘွားမျိုးနွယ်တော်များက လျှာဒါနိ

ထားသော ရတနာပစ္စည်းများဖြစ် ကြောင်းကို သိရှိရပါသည်။

“တစ်ကျောင်းတစ်ဂါထာ၊ တစ်ရွာ တစ်ပုဒ်ဆန်း”ဆိုသည့် ဆိုစကားနှင့် အညီ “ရန်ကုန်ရွှေတိဂုံ”၊ “မန္တလေး မဟာမြတ်မုနိ”၊ “မော်လမြိုင် ကျိုက် သံလန်”၊ “မိုးညှင်းသမ္ဗုဒ္ဓေ” စသော ဘုရားများ တစ်မျိုးတစ်ဖုံစီ ထူးခြားဆန်း ကြယ်သကဲ့သို့ မြေခြားဟောင်တော်ဦး ဘုရားမှာလည်း “နဝရတ်ကိုသွယ်

သက်နှင်းတော်”ကြောင့် ထူးထွေသည့် အံ့ရာဟု ဆိုနိုင်ကြောင်း ဆရာတော်မှ မိန့်ကြားပါသည်။

သက်သေထင်ရှား

ဟောင်တော်ဦးမြတ်ဘုရား

မြေခြား ဟောင်တော်ဦးဘုရားများမှာ ပုဂံခတ် သာသနာပြုမင်းကြီး အနော်ရထာ၏မြေးတော် အလောင်းစည်သူ မင်းကြီး(သက္ကရာဇ် ၄၅၄) ကောင်းမှု တော်ဖြစ်ကြောင်း မှတ်သားရပြီး နိုင်လုံ သော သာဓကတစ်ရပ်မှာ မင်းကြီး တိုင်းခန်းလှည့်လည်စဉ်အခါက သိကြား မင်း ဆက်သတော်မူသော “ဒက္ခိဏ သာခါ ဟောမိသားနှင့် သရက္ခန်နံသာ နှစ်”တို့ဖြင့် သွန်းထုထားသော ဟောင် တော်ဦးရုပ်ပွားတော် နှစ်ဆူမှာ “သီဟိုဠ်(သီရိလင်္ကာ)ပြန် အထိမ်း အမှတ်” တစ်ရပ်အဖြစ် ရုပ်ပွားတော် မြတ်များ၏ “ကျောဘက်နှင့် ဝဗ္ဗဇော်” အောက်ဘက်တွင် “မြင်းမိုရ်တောင် ပုံသဏ္ဌာန်”များ အထင်အရှားပါရှိ သည်ကို ဖူးတွေ့ခဲ့ရပါသည်။

ကျန်ရစ်ပွားတော် အကြီးတစ်ဆူနှင့် ဒက္ခိဏသာခါ ရုပ်ပွားတော်ငယ်အဆူ (၃၆)ဆူမှာ ရှေးဟောင်းရုပ်ပွားတော် များနှင့် ရဟန္တာများဖြစ်သည်ဟု သိခဲ့ရ ပါသည်။

နှစ်ပေါင်နာကျော် ဂျိုးဂျောမပျတ်

စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပ

သည့် ဗုဒ္ဓပူဇော်သည့်တော်ကြီး

သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် (၁) ရက်နေ့ နေ့လယ်(၂)နာရီအချိန်မှစကာ မူလတိုက်တော်မှထုတ်၍ ဘုရားမတ် ကာ၊ သဲဖြူခင်း၊ တံခွန်ကုက္ကာ၊ မုလေး ပွားများ စိုက်ထူထားသော နတ်လမ်းမ မှနေ၍ ပွဲတော်သပူဇော်ခံရာ စံကျောင်း

▲ မောင်ဆာကြီးယာဉ်ထိမှ ယာယီဆက်ခံတောင်းခံသိရှိ၊ ယ်ဆောင်မည်

တော်သို့ ကြွမြန်းပါသည်။

သက်ဆိုင်ရာ တူရိယာအဖွဲ့မှလည်း နဂိုဆိုင်း ရေကင်းသံများကို သာယာစွာ တီးမှုတ်၍ ကရဝိက်ဖောင်တော်ကြီးဖြင့် စံကျောင်းတော်ကြီးကို သုံးပတ်တိတိ ပတ်၍ စံတော်မှုသည်။ ထိုနေ့ညတွင် ဖင် အိုးစည်ပုံမောင်း၊ အငြိမ့်ဆိုင်းများ ဖြင့် မီးထွန်းပူဇော်ရန် မီးစံကြသည်။

ထိုအခါ မြေခြားရွာပတ်လည်ရှိ ဖောင်းတော၊ ကျေးတွင်းကုန်း၊ ရေပုတ် ရွာ၊ ထင်းရှူးကုန်း၊ တောင်ပတ်ရွာ၊ စကားအင်းရွာ၊ လယ်ခေါင်၊ အင်းနီ၊ ဥသက္ကံ၊ တောင်မြေခြား၊ ပဲရင်းတောင်၊ ဝါးတရာရွာများမှ မီးဝင်လာသည့် တိုင်းရင်းသား ပြည်သူများအပြင် အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ ဘုရားဖူးများပါ

လာရောက်ကြသည်မှာ ကြက်ပျံမကျ စည်ကားလှကြောင်း ဆရာတော်ဦးဇေန မှ မြွက်ကြားပါသည်။

သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် (၂) ရက်နေ့၌မူ အရုဏ်တက်ချိန်မှစကာ ဆွမ်းတော်ကြီး ကပ်လှူပူဇော်ပွဲကို ရပ် ဝေးမှ ဘုရားဖူးလာသည့် သံဃာတော် အရှင်သူမြတ် အပါး(၈၀)ကျော်ကိုပါ နေ့ဆွမ်းများ ကပ်လှူပြီး နေ့လယ်ပိုင်း တွင် ဘုရားဖူးများမှ ရွှေသင်္ကန်းကပ်လှူ ခြင်း၊ သင်္ကန်းတော် ဝယ်ယူကိုးကွယ် ခြင်း၊ ဘုရားတောင်ရှိဘုရားနီ ရှေ့ဟောင်း ဓေတီတော်မြတ်ကြီးအား သွားရောက် ကန်တော့ကြပြီး ညခင်း(၃)နာရီတွင် စံကျောင်းမှ ကျောင်းကြီးပေါ်သို့ ပြန် လည်ကြွမြန်း၍ တစ်ညတာ သီတင်း

သုံးနေတော်မူပါသည်။

လပြည့်ကျော်(၃)ရက်တွင် အရုဏ် ဆွမ်း၊ နေ့ဆွမ်းနှင့် ရွှေသင်္ကန်းတော်များ ကပ်လှူပြီးလျှင် ဖောင်တော်ဦး ရုပ်ပွား တော်ကြီးသုံးဆူနှင့် ဒက္ခိဏသာခါ ရုပ်ပွားတော်အရံ(၃၆)ဆူတို့ကို မူလ တိုက်ကျောင်းတော်သို့ ပြန်လည်ပင့် ဆောင်ပြီး ရေစက်သွန်းချ အမျှပေးဝေ ကာ ဗုဒ္ဓပူဇော်ယဉ်တော်ကြီး ပြီးစီးခြင်းတို့ ရောက်တော်မူကြောင်းကို ကျောင်းထိုင် ဆရာတော် အရှင်ဇေနမြွက်ကြားသမျှ နာခံယူရင်းဖြင့် စာချစ်သူများကို ကုသိုလ်တော်ပွား အမျှယူစေရန် ချေး သားတင်ပြလိုက်ရပါသည်။

နိဂုံးမင်္ဂလာ
၇ = = = = = ၇
၆ = = = = = ၂

◆ လက်ဝဲဘက်အရွက်ချိန်သော အဖိုပင်

◆ လက်ယာဘက် အရွက်များချိန်တရသည့် အမပင်

ဖိုပ စီးပွားတိုးတက်မှု

တရုတ်လူမျိုးတို့ များစွာယုံကြည် စိုက်ပျိုးလေ့ရှိကြသည်။ အိမ်တွင်းရေး၊ အိမ်ထောင်မိသားစုရေးရာ အခက်အခဲများ ပြေလည်၍ စည်းလုံးညီညွတ်စေသည်။ လုပ်ကိုင်စားသောက်မှု အဆင်ပြေ၍ စီးပွားတိုးတက်စေသည်ဟု ယုံကြည်ကြလေသည်။

အရွက်ပုံသဏ္ဌာန်မှာ အရင်းအဖျားချွန်၍ ရိုးတံတွင် ရွက်ပြိုင်နီးပါး ယှဉ်၍ ထွက်လေ့ရှိကြသည်။ ဆက်တိုင်းအခက်ဝေဆာခြင်းမရှိ အမြဲတစေ တစ်ကိုင်းတစ်ခက်သာ ထွက်၏။ အရွက်သည် ရိုးတံထိပ်၌ နှစ်ရွက်ထပ်ကာ

ရုတ်တရက်ကြည့်ပါက တစ်ရွက်တည်းသာ ရှိသယောင် မြင်ရတတ်၏။

နှစ်ရွက်စီ အပြိုင်ထွက်သော်လည်း ရိုးရင်းပိုင်းတွင် တစ်ဖက်က အနည်းငယ် နိမ့်ဆင်းသွား၏။ လက်ယာဘက်အရွက်(အနည်းငယ်) နိမ့်နေသည့် (အကိုင်းအခက်)အပင်က အမပင်ဖြစ်၍ လက်ဝဲဘက်အရွက် နိမ့်နေသည့် အပင်က အဖိုပင်ဖြစ်သည်။

ယင်းအဖိုပင်၊ အမပင်များသည် အပင်စု(အမြဲတစေ) တစ်စုတည်းတွင် ယှဉ်တွဲဖြစ်ပေါ်နေခြင်းဖြစ်သည်။

လောကအတွင်း အစဉ်အမြဲ ဆန့်

လက်ဝဲဘက်အရွက်

ကျင်လွန်သွေ၍ ဒွန်တွဲနေတတ်သော ယင်းယန်း သဘောဆောင်သဖြင့် **ဖိုပ စီးပွား တိုးတက်မှု**ဟု ခေါ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဤ အပင်အား ကျောက်စရစ်ခဲများစွာ ဝန်းရံ၍ ရေမဝဝစေရန် ဂရုပြုစိုက်ပျိုးရသည်။

လစဉ် လဆန်း(၁)ရက်နေ့နှင့် လဆုတ်(၁)ရက်နေ့ (မြန်မာပြက္ခဒိန်) များတွင် အဓိမေတ္တယျပူဇာဂါထာ (၉)ကြိမ်စီ ရွတ်ဖတ်သရဏ္ဍာယ်ပေးခြင်းဖြင့် အပင်လောင်းစွာ ရင်သန်လာပါက

နောင်နံ အိမ်ထောင်ရေး မြဲမြံ၍
သားစုသည် သုခပြည့်စုံကာ စီးပွား
ထက်လာဘ တိုးတက်စေသည်ဟု
ဆိုကြည်ကြလေသည်။

အနိမ္မတ္တေယျပူဇော်သော

အတိတာစေ သမ္ပဒ္ဓါ

အနော သတကောဋိယော။

သဗ္ဗလောက မဟိညာယ။

သဗ္ဗသတ္တာန ကပ္ပိနော။

အနာဂတေ စ သမ္ပဒ္ဓါ

မေတ္တေယျော ဥတ္တမော ဝိနော။

မဟိဒ္ဓိကော မဟာဒေဝေါ

မဟာသန္တိ ကရောတု မေ။

စော်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

သမ္ပဒ္ဓါ = သင်ဗုတ်ဝါ

ကောဋိယော = ကောတိယော

သဗ္ဗ = သင်ဗ

မဟိညာယ = မဟိန်ညာယ

သဗ္ဗသတ္တာန = သတ်ဗသတ်တာန

ကပ္ပိနော = ကပ်ပိနော

မေတ္တေယျော = မစ်တေယျော

ဥတ္တမော = အုတ်တမော

မဟိဒ္ဓိကော = မဟိတ်မိကော

သန္တိ = သန်တိန်

အနက်

အနောသတကောဋိယော၊ ကုဋေ

အရာမက များစွာကုန်သော။ အတိ

တာ၊ လွန်လေပြီးကုန်သော။ သမ္ပဒ္ဓါ

စေဝ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်း။

သဗ္ဗလောက၊ အားလုံးသော လောက

ကို။ အဘိညာယ၊ ထိုးထွင်းသိတော်

မူ၍။ သဗ္ဗသတ္တာနကပ္ပိနော၊ သတ္တဝါ

အားလုံးတို့ကို အစဉ်သနား စောင့်ရှောက်

တော်မူကြကုန်၏။

အနာဂတေ၊ နောင်လာလတ္တံ့

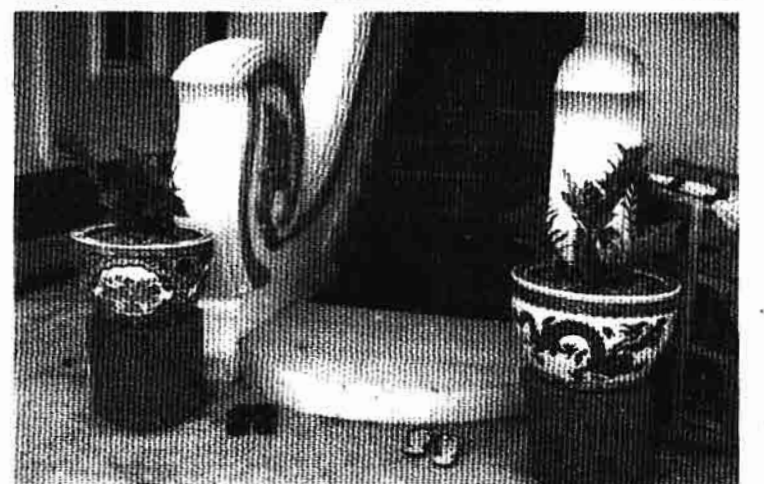
အခါ၌လည်း။ ဥတ္တမော၊ မြတ်သော။

ဝိနော၊ မာန်ငါးပါးကို အောင်မြင်တော်

• တစ် အမ ထောထောထောင်နေသည့် အမင်ရ

• သိပ်တုကာအာဠေ ဝိမ စီးပွားတိုးတက်မှု

မူသော။ မဟိဒ္ဓိကော၊ တန်ခိုးကြီး
သော။ မဟာဒေဝေါ၊ သမ္ပုတိနတ်၊
ဥပပတ္တိနတ်တို့ထက် မြတ်သော ဝိသုဒ္ဓိ
နတ်ဖြစ်တော်မူသော။ မေတ္တေယျော၊
မေတ္တေယျ အမည်တော်ရှိသော။
သမ္ပဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ၊
အကျွန်ုပ်အား။ မဟာသန္တိ၊ ကြီးစွာ
သော ငြိမ်းအေးခြင်းကို။ ကရောတု၊
ပြုပါစေသတည်း။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်း
တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်း
အောင်ရွှေ ပြောစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိဋ္ဌိနာ
ဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃသာဏက-ဒီဃနိကာယ
ကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)]မှ ပြန်ဆိုရေး
ပါသည်။]

ထက်မင်းကျော်စွာ

အမျိုးသားများ အားအင်ကုန်ခန်း စိတ်ရွှင်လန်းရင်

အမျိုးသားများ အားအင်ကုန်ခန်း စိတ်ရွှင်လန်းရင်

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

အားစွမ်းဆေး

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၉၁၁ YR ၀၀၆၀၂၄)

ဟေ့ ကိုကြီးကောင်း အိမ်တွင်းပုန်း လုပ်နေတာလားဗျ'

'အိမ်တွင်းပုန်းနေတာ မဟုတ်ဘူး။ စိတ်ဓာတ်ကျနေတာဗျ'

'ကဲ ဆိုစမ်းပါဦး။ စိတ်ဓာတ်ကျစရာ ဘယ်လိုအကြောင်းတွေများ ရှိလို့လဲ'

'ပြောရရင်တော့ ရှက်စရာကြီးပါဗျာ။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားက ဗဟုသုတစုံသူ ဆိုတော့ အကြွဉာဏ်များပေးနိုင်ကောင်းရဲ့ ဆိုပြီး ရှေ့မျက်နှာ နောက်ထားပြီး ပြော မယ်ဗျာ။ ကျွန်တော့်မှာ အမျိုးသားအား နည်းရောဂါ ဖြစ်နေလို့ဗျ။ အဲဒါ လုပ်ပါဦး။ ဘယ်လိုလုပ်ရင် ကောင်းမလဲ'

'ဆေးတွေ မသုံးစွဲဘူးလား'

'သုံးစွဲတာမှ ရှိသမျှအားဆေးတွေ စုံနေပြီ။ ထူးခြားမှုမရှိဘူး ကိုဘုန်းရ'

'ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်လဲ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်နေရလို့ ခင်ဗျားလိုပဲ စိတ်ဓာတ်ကျနေတဲ့အချိန်မှာ ဆရာကြီး ဆရာမြင့် (စကြာမင်း) ရေးသားပြုစုထားတဲ့ "အမျိုးသားရောဂါ သိကောင်း စရာနဲ့ ကာကွယ်ကုသနည်းများ" ဆိုတဲ့ အမျိုးသားများအတွက် ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာအုပ်ကို ဖတ်မှတ်မိရာမှ အားတက်သွား ပြီး ဆရာမြင့်ထံ အပြေးကလေး သွားရောက်ဆွေးနွေးမိတယ်ဗျ။

အဲဒီမှာ ဆရာမြင့်က စကြာမင်းအားတိုးဆေးပေးပြီး တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် မှန်မှန်သောက်ရင် မင်းရဲ့ရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းပါလိမ့်မယ်လို့ ညွှန်ကြားလိုက်တယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လဲ ဆရာရဲ့ ညွှန်ကြားချက် ဆေးညွှန်းပါ အညွှန်း အတိုင်း သောက်သုံးလိုက်တာ အခုဆိုရင် လန်းဆန်းပြီး အကြော အားတွေ ကောင်းလိုက်တာမှ ဒေါင်ဒေါင်မြည်ပဲဗျ'

'ဆေးရဲ့ အစွမ်းအာနိသင်က ဘာတွေကောင်းလဲ'

'ဘာတွေကောင်းလဲဆိုရင် ခန္ဓာကိုယ်အတွက် တစ်နေ့တာ ကုန်ခန်းသွားတဲ့ အားအင်များကို အလျင်အမြန် ပြန်လည်ပြီး ဖြည့်တင်းပေးနိုင်တဲ့ အစွမ်းသတ္တိထူးရှိလို့ သွေးသစ်၊ အားသစ်၊ ခွန်အားသစ်၊ ဓာတ်ပစ္စည်းအသစ်များ ဖြစ်ထွန်းတည်ဆောက်ပေး နိုင်တယ်။

ပန်းသေ၊ ပန်းညှိုးဖြစ်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခန်းခြင်း၊ သုက်ဓာတ် အားနည်းခြင်း၊ သုက်လွှတ်ပြန်ခြင်း၊ အိပ်နေစဉ်အလိုလို သုက် လွှတ်ခြင်း၊ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများခြင်း၊ အကြော အားနည်းခြင်း၊ နှစ်ခြိုက်စွာအိပ်မပျော်ခြင်း၊ စားမကောင်းခြင်း၊ ကိုယ်ခံစွမ်းအား လျော့နည်းကျဆင်းခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်း ခြင်းနဲ့ အဆုတ်အား၊ နှလုံးအား၊ သွေးအားနည်းခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး အမောလုံခြုံ စိတ်ဓာတ်အား၊ ဆန္ဒအား၊ အကြောအား၊ ဖန်အားများကို တက်ကြွလန်းဆန်းစေ လျက် ဆန္ဒသုခ အိမ်ထောင်ရေးရသတို့ကို ပြည့်စုံစွာ ပေးစွမ်း နိုင်သော ရသာယာနုဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ နေ့စဉ်သုံးစွဲပါက ဒါအပြင် ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းရှိ ဓာတ်ပစ္စည်းများကို ညီညွတ်မျှတစေ ပါတယ်'

'ကျွန်တော်လဲ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေးကို

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၃/၀၅၁၃

သုံးစွဲချင်လို့ ဆေးဆိုင်တွေမှာ မေးကြည့်တော့ မရှိဘူးလို့ ပြောပြောနေတော့ ခက်တယ်ဗျ'

'မခက်ပါနဲ့ဗျာ အလွယ်တကူ ဝယ်ယူသုံးစွဲနိုင်စေဖို့ တစ်ပြည် လုံးကို ဖြန့်ချိနေပါပြီ။ ခင်ဗျားလဲ နီးစပ်ရာ ဆေးမျိုးဆိုင်သွား ပြေးပြီးဝယ်ပေတော့'

ဟေ့' အခုတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေး အစွမ်းထက်မှုကြောင့် စိတ်ရောကိုယ်ပါ လန်းဆန်းတက်ကြွနေ တဲ့အပြင် အကြောအားတွေလဲ ကောင်းမှကောင်းပဲ။

အဲဒါကြောင့် ဘဝတူအမျိုးသားများ အကျိုးများပြီး အင်အား တိုးပွားကာ အမြဲတမ်းတက်ကြွလန်းဆန်း သန်မာစွာနဲ့ နေနိုင် စေဖို့ အသက်ရှည်ရာ အနာကင်းရေး သော့ချက်ဖြစ်တဲ့ စကြာ မင်း စိတ်ပျိုကိုယ်နု အားတိုးဆေးစွမ်းတစ်လက်ကို နီးစပ်ရာ ဆေးဆိုင်များမှာ ဝယ်ယူသုံးကြည့်ပါလို့ အကြံပြုပါရစေ။

အဲ ဆရာမြင့်နဲ့ ကိုယ်တိုင်တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးချင်ကြရင်တော့...

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းတိုင်ရင်းဆေး
 အမှတ် (၈/၆၆၆) သုဗ္ဗလမ်းမကြီး သွေးမှတ်ဆိုင်အနီး
 (၈)ရပ်ကွက်၊ ပြောက်တူလမ်းပျဉ်းမ၊ နန်းဂျာနာ

ကိုကြီးကောင်း

ရွှေတောင်နယ်မှ ထူးခြားဆန်းကြယ်

ဂျပန် (၈၀) သိပ်ပျား

လေ့လာစုစည်းမှု (၆)

ယခင်လူမှု အဆက်

ဘုန်းကျော်စွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

• လေးမျက်နှာမှ ရုပ်ပွားတစ်ဆူ

• ထုပြောသော မျက်စိနှင့် ရဟန္တာ

ကာလ တစ်နေ့တွင် ရွာသားတစ်ဦးဟင်းစားအတွက် မြွေလိုက်ရာ တောင်ပိုတစ်ခုအတွင်းသို့ ဝင်သွားသဖြင့် တူးဖော်ကြည့်သည်။

ထိုအခါရွှေထည်ပစ္စည်းများထည့်ထားသည့်သေတ္တာတစ်လုံးကိုတွေ့ရှိရသည်။

ထိုရွှေထည်များအား အမှီပြု၍ ကြွယ်ဝလာကာ ဆွေမျိုးသားချင်းကို အားလည်း အတန်အသင့် တောက်ပသည်။ ရွာဦးကျောင်းဆရာတော်အားလည်း ဆက်ကပ်လှူဒါန်းသည်။ များမကြာမီ လိုသတင်းကို ထိုခေတ်

၃။ ဖြိုခွဲသိမ်းတန် ရွာဦးသိမ်တော်

ရွှေတောင်မြို့မြောက်ဘက် ပြည်မြို့အထွက်ကားလမ်း အနောက်ဘက်အနီး၌ တည်ရှိသော ဖိုးသိန်းတန်ရွာ

ကလေးအနီးတွင် မြန်မာဘုရင်ခေတ် ရွှေတောင်မြို့တော်ဝန်ဦးမှုံ၏ အိမ်နေရာရှိခဲ့သည်ဆို၏။ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၅၀)ကျော်

◆ ကုန်းကြီးသော တောင်ကြီးတောင်ကြီး

◆ မြက်သွင်းသော မတ်ရင်တော်

◆ သစ်ပင်ကြီးသော

ကျောက်တောင်ကြီး(ရှမ်းနယ်)

အာဏာပိုင်များ ကြားသိသွားသဖြင့် ရွှေထည်ရရှိသည့် ရွာသားများနှင့်အတူ ကျောင်းထိုင် ဆရာတော်ကိုလည်း ဖမ်းဆီးအကျဉ်းချခဲ့ရာ ဆရာတော်မှာ အကျဉ်းထောင်တွင်း၌ပင် ပျံတော်မူခဲ့ သည် ဆို၏။

ထိုပစ္စည်းများသည် ဗြိတိန်ဦးပုံ ကျိန်စာတိုက်ထားသော ပစ္စည်းများဖြစ် သည်ဟု ယူဆကြလေသည်။

ရဟန္တာရုပ်တု(၈၀) ပါဝင်သော သိမ် ကုန်းတော်မှာ ထိုမိုးသိန်းတန်ခူးဦး ကျောင်းအနီးဖြစ်ကြောင်း သိရလေ သည်။

သိမ်တော်သို့

အဝေးပြေးကားလမ်းမနှင့် မဝေးလှ သော လမ်းခွဲကလေးအဆုံးတွင် “မိုး သိန်းတန်ခူးဦးကျောင်း” ဟူသော ဆိုင်းဘုတ်နှင့် မြေကွက်လပ်ကို တွေ့ရ သည်။ ထိုဆိုင်းဘုတ်အနီးတွင် ထည်ဝါ စွာ မွမ်းမံထားသော သိမ်ကုန်းတော်

ရှိလေသည်။

၂၀၀၄ ခုနှစ်ကတည်းက စတင် တွေ့ရှိခဲ့သည်ဖြစ်ရာ (၁၀)နှစ်တာ ကာလအတွင်း နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းအပါအဝင် စာနယ်ဇင်းများတွင် မကြာခဏ လမ်းညွှန် ဖော်ပြခဲ့ကြပြီး ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့်ပင် ရပ်နီးရပ်ဝေးမှ ပရိသတ်များစွာ လာရောက် လေ့လာ ကြည့်ညိုကြကာ သာသနိက အဆောက်အအုံများ ထည်ဝါခုံညားစွာ ပေါ်ထွန်းနေပြီဖြစ်သည်။

ကုန်းတော်အတွင်း ဝင်ရောက် လေ့လာသောအခါ သိမ်ပန္နက်တိုင်များ ဝန်းရံလျက် အလယ်ဗဟိုတွင် သိမ် တော်ကြီးကို တွေ့ရသည်။ သိမ်ခေါင်မိုး တွင် လည်ပေါ် ပြာသာဒ်အမိုးတင် ဆောက်လုပ်နေကြသည့် ပန်းရန် လုပ်သားများလည်း တွေ့မြင်ရသည်။

သိမ်အတွင်း ဘုရားဆောင်ကြီး နှစ်ကျော်ဖြူသား တင်ပျဉ်ငွေပွပ်ပွား တော်ကြီးတစ်ဆူ စံပယ်တော်မူသည်။ နှောင်းခေတ်လက်ရာဖြစ်ကာ စတင် တွေ့ရှိခဲ့သော မူလပျဉ်ပွားတော် တတ်ပုံ

◆ (ဦးထိန်း) မျက်နှာတော်တစ်ပိုင်

ရှမ်းမျက်နှာတော် ဘုရားကပ်

◆ ဓဏဝါဒါနီဥရသုံ

◆ မင်းသုံးကျောက်

♦ ထက်ထက်ကျွန်းသည့် အုတ်တိုင်

♦ တပ်ပိုင်ခွဲ ရုပ်ပွားတော်တို့

♦ ယောဘိဇ္ဇာကောင်းမွန်သောသည့်
မတ်ရုပ်တော်

ကားချပ်ကို သိမ်နံရံတွင် ချိတ်ဆွဲထား
သည်။

ဘုရားဆောင်အနီးတွင် မှန်မီရီများ
ဖြင့် တင်ပျဉ်ခွေရုပ်ပွားတော်ငယ်

♦ ကျွန်းရုပ်

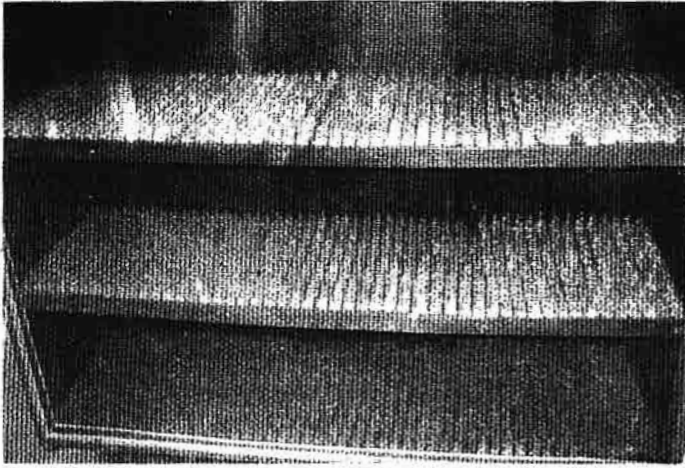
• ဘီလူးရုပ်

ကလေးများစွာ စိတ်နှိုး ပူဇော်သည့် ထိပ်များ ထိထားသည်။ သပိတ် သွင်းထားသည်။ သို့မဟုတ် တစ်စုံတစ်ခု ပိုက်ထား သိမ်အပြင် နံရံတံတိုင်း လေးဖက် သည့် ဗုဒ္ဓပတ္တမုဒြာဟန်တော် ဖြစ် လေးဘန်တွင် လိုက်နာကိုင်စီဖြင့် သည်။ ခုဟန္တာရုပ်တုများ အစီအရီပူဇော်ထား ပတ္တမုဒြာဟုလည်း ခေါ် သည်။ တင်ပျဉ်ခွေလျက် လက်ချောင်း ကြသည်။ ဤပုံတော်ကိုကိုးကွယ်

• ထေရီတရားဘီလူး

• ထေရီတရားထေရီတရား လုံးထီးသည့် ဘုရား

◆ ဂွာနာမြ ရုပ်ပွားတော်
သိင်္ဃာတော်
◆ နတ်လမ်းစာရမ္မ မကန်းရုပ်

ပူဇော်သူတို့သည် စားသောက်ဖွယ်ရာ ပေါများ ပြည့်စုံခြင်း၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ ကုံလုံ ကြွယ်ဝခြင်း၊ ဆုတောင်းပြည့်ဝခြင်း၊ အင်အားကြီးမားခြင်း၊ တန်ခိုးအာနုဘော် ထက်မြက်ခြင်း၊ အလိုဆန္ဒ ပြည့်ဝလွယ်ခြင်း၊ မကောင်းသော ဂြိုဟ်စီးဂြိုဟ်နင်းတို့မှ လွတ်ငြိမ်း ချမ်းသာခြင်း၊ စသော အကျိုးထူးများ ရရှိကြောင်း မြန်မာရိုးရာပဋိမာသိပ္ပံ ပညာကျမ်းတွင် ဖော်ပြထား၏။

ကုန်းတော်အတွင်း ရဟန္တာမုခ်လိုဏ် များကို အသစ်ပြုလုပ်ထားသော်လည်း

ရုပ်တုများမှာ မူလလက်ရာအတိုင်း ထားရှိသည်ဟု သိရသည်။

ပန်းလဲနေသော သီလရှင်တစ်ပါး ညွှန်ပြပေးသဖြင့် အနောက်ဘက် ဝင် ပေါက်ကပ်လျက် လိုဏ်မှ ရုပ်တုအား အနီးကပ်လေ့လာကြည့်ရာ ဦးခေါင်း ဝိုင်း အနည်းငယ် ကွဲအက်ကွာကျ နေရာတွင် အထပ်သုံးထပ် ဖြစ်ပေါ်နေ သည်ကို တွေ့ရသည်။

ခေတ်သုံးခေတ် သို့မဟုတ် နှစ်ကြိမ် ထက်မနည်း ငုံ့၍ မွမ်းမံ ပူဇော်ခဲ့သည် ဟု ယူဆရလေသည်။

ရဟန္တာရုပ်တုများအနက် အနောက် တောင်ထောင့်မှ (၅)ပါးမြောက် ရုပ်တု မှာ ကျန်ရစ်တုများထက် ထူးခြားစွာ မျက်လုံးတော်ဖွင့်လျက် သီတင်းသုံး တော်မူလေသည်။

ဤရုပ်တုတော်အား မဟာဝိညာ မုဒ္ဒိလ် အရှင်ဘာကုလရဟန္တာထော်ဟု ယူဆယူဆကြသည်။ မျက်နှာတော်နှင့် ရင်ခွယ်လက်တော်တွင် အစိစတ တစ်ထပ်ကွာကွာ၍ အတွင်းထပ် လက်ရာ ကို ကောင်းစွာ လေ့လာနိုင်သည်။

မြို့နှင့် မဝေးလှသော နေရာဌာနဖြစ် ရာ ဖူးမြော်ကြည်ညိုသူ အတန်အသင့် ရှိသည်အနက် ဤရုပ်တုတော်ရှေ့တွင် ရှိခိုးပူဇော် ဆုတောင်းသူ မပြတ်ရှိနေ သဖြင့် အချိန်အတန်ကြာ စောင့်ဆိုင်း ပြီးမှ ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းပြုရသည်။

ရွှေ့လ ဆက်တော်ပါရန်

ဘုန်းကျော်စွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

ခြင်မြို့ မန်ထုန်းကျောင်းတိုက်

ဆရာတော်

မဟာသန္တတောတိကဇေ

ဘန္တ ဗညာဗိသုဒ္ဓါ

ဂါရုဠ ပူဇော်ခြင်း

ဆရာတော်သည် ၁၃၁၄ ခုနှစ်၊
အပေါင်းလပြည့်ကျော် (၁၃)ရက်
ဩသပတေးနေ့တွင် ဖွားမြင်တော်
မူရာ ၅-ကြွင်း မဟာဘုတ်ပိုင်ရှင်
ဆရာမ္မာလဲ ဖြစ်ပါတယ်။

သို့ပါသောကြောင့်...

- * ယ်စဉ် ကျန်းမာရေးချင်း
- * ဆင်နွေးကွဲများ ကြုံတွေ့ခြင်း
- * လုပ်ကိုင်ရသည့်စိတ်ရှိခြင်း
- * သဘောထားကောင်းခြင်း
- * မိတ်ဆွေကောင်း နည်းပါးခြင်း
- * ယုဒ တစ်ပိုင်းတစ်စ ဖြစ်တတ်ခြင်း
- * ကိုယ်ထူးကိုယ်ချွန် လုပ်ကိုင်ခြင်း
- * ဆရာကောင်း တွေ့ရခဲခြင်း
- * အပြောင်းအရွှေ့ များတတ်ခြင်း
- * ဘာသာတရား လိုက်စားခြင်း
- * အတွေးအခေါ် ပြန်ကန်ခြင်း
- * သတ္တိဗျာဓိရှိခြင်းတို့ ဖြစ်ပါတယ်။

	J	
၄	၀	၃
၁	၅	၆

၅-ကြွင်း မဟာဘုတ်

၄-ဟူးသည် အထွန်းအိမ်၌
ရပ်တည်နေသဖြင့်...

- * စေတနာကောင်းရှိခြင်း
- * ဖြောင့်မတ်မှုရှိခြင်း
- * လာဘ်လာဘ ပေါများခြင်း

မဟာသန္တတောတိကဇေ

နှင့် ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ကြီးများ

* မဟာသန္တတောတိကဇေ ဘန္တဗညာဗိသု

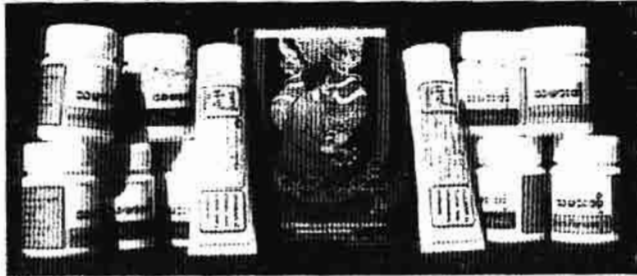
* ဉာဏ်အမြော်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံခြင်း	* လူမျိုးခြား ခိုင်ခြားခရီးများ အကျိုးပေးခြင်း...
* အကင်းပါခြင်း	စသည်တို့ပါပဲ။
* ရုပ်ပိုင်း တောင့်တင်ခိုင်မာခြင်း	၃-ဂါသည် ရာဇအိမ်၌ ရပ်တည်နေသဖြင့်...
စနေသည် သိုက်အိမ်၌ ရပ်တည်နေသဖြင့်...	* စိတ်စေတနာကောင်းခြင်း
* ပုပ်သောက ငြိမ်းအေးစေခြင်း	* စိတ်တတ်ခိုင်မာခြင်း
* ဘာသာရေးခေါင်းဆောင် ဖြစ်ခြင်း	* ရဲဝံ့ခြင်း
* ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ဘွဲ့တံဆိပ်ရရှိခြင်း	* ယုံကြည်ချက် ဆုံးဖြတ်ချက် ခိုင်မာခြင်း
* ဩဇာတိက္ကဋ္ဌ ကြီးသူများ၏ ကိုးကွယ်မှုကိုခံရခြင်း	* စာပေလုပ်ငန်းနှင့် အကျိုးပေးခြင်း...
* ဝိသုဒ္ဓိ ပျားပြာခြင်း	စသည်တို့ပါပဲ။
* ဘာသာရေးဆိုင်ရာ အလှူကြီး ပေးရခြင်း	အေးပါစေ အောင်ပါစေ
* ထိပါက်ခြင်း	သနီးပညာ
* ရပ်ဝေးသို့ ခရီးသွားခြင်း	

.....

..... ဆေးစွမ်းထက်မြတ်ကြောင်း အကြားစိုက်
.....

သမားအိုဆေးတိုက်

မှ ထုတ်လုပ်သော နန်းတွင်းလိမ်းဆေး၊ လေးဖက်ဒါဆေး၊ နှလုံးရောဂါနှင့် ဉာဏ်ကောင်းဆေး

သီပေါမင်း ပါတော်မူပြီး နောက်နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ ဖြိုးနယ်အသီးသီးသို့ ပြန်ကျရောက်ရှိခဲ့ကြရာ ဘီလူးကျွန်း၊ ကမာပွန်ရွာသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြသည့် နန်းတွင်း သမားတော်ကြီး ဦးပန္နဝ၊ သမားတော်ကြီး ဦးရွယ်၊ မြန်မာ့မျိုးချစ်တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင်ဆရာစံ (သမားတော်ကြီး ဦးစံရှား)တို့ထံမှ လက်ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်လာသော နန်းတွင်းသမားစဉ် မူရင်းဆေးစွမ်းကောင်းတို့ကို သမားတော်ကြီး

ဦးရွယ်၏မြေး သမားတော်ကြီး ဦးတင်လွင်(ငြိမ်း/ရီလ်ကြီး) ခနီးအေါ်ကျင်သိန်း၊ တိုင်းရင်းသမားတော် ဦးသန်းတော်၊ ညီမအေါင်ခင်စင်ထွေးတို့ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားအိုဆေးတိုက်မှ မြန်မာ့ဆေးစွမ်းကောင်းများကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလျက် ရှိပါသည်။

သမားအို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၅၁၀ YR ၀၀၀၉၅၇]

[လိုင်စင်အမှတ် ၁၁/၂၀၀၈ တဆထလ တိုး(၀၁၂၁)]

မြန်မာ့နန်းတွင်း အစဉ်အဆက် သုံးစွဲခဲ့သည့် လိမ်းဆေးဖြစ်ပြီး ပရတ်၊ မင်သော် စသည့် ဆေးပုများ မပါရှိသော ဆေးအေးဖြစ်၍ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး လုံးဝ မပါရှိဘဲ အပူနာများကိုပါ သက်သာပျောက်ကင်းစေကြောင်း အာမခံသည့် လိမ်းဆေးတစ်လက်ဖြစ်သည်။ ပျောက်ကင်းစေသော ရောဂါများ

သမားအို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီးသည် အဆစ်၊ အမြစ်၊ အကြောရောင်/နာ၊ ကိုက်ခဲခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ခါးနာ၊ လေးဖက်နာ၊ ဂေါက်နာ၊ ဇက်ထိုး၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်၊ ပန်းနာ၊ ရင်ကျပ်၊ နှာစေး၊ နှာထိတ်၊ ထိပ်ကပ်နာ၊ အရိုးကျိုး၊ အဆစ်လွဲ၊ အဆစ်ဟ၊ ဒဏ်နာဖြစ်၊ လက်ကပ်ခြင်းနှင့် အပူလောင်ခြင်းများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

အသားပပ်ခြင်း၊ အသားကွဲခြင်း၊ ဝက်ခြံ၊ တင်းတိမ်၊ နေလောင်ကွက်များကို ညံ့အိပ်ရာဝင်ချိန်၌ မျက်နှာအား ဆပ်ပြာဖြင့် စင်ကြယ်စွာ ဆေးကြောပြီးမှ ဆေးလိမ်း တစ်ရှူးကပ် အိပ်ပါ။

နေ့စဉ်ရက်ဆက် လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် "အသားအရေ ဖြူနေချောမွတ်ပြီး မကြီးဘူးအောင် အလှထူးစေသည်" ကမ္ဘာ့ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ မန္တလေးတောင်ကျိုက်ထီးရိုးတောင်ပုပိုးတောင်ကဲ့သို့ အလေ့အကျင့်မရှိသော တောင်တက်ဘုရားပူးခရီးသည်များ သုံးစွဲလျှင် ထိုကျဉ်ညောင်းညာ ကိုက်ခဲခြင်းများ သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် ကျီးပေါင်းရောဂါဝေဒနာရှင်များ အသားထဲ စိမ့်ဝင်အောင် ညှင်သာစွာ လိမ်းဆေးခြင်းဖြင့် ကျီးပေါင်းရောဂါဝေဒနာများ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်း

သမားအို
လေးဖက်ဒါဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၃၀၅ YR ၃၀၆၇]

လူတစ်ယောက်၏ခန္ဓာကိုယ်အား သိပ္ပံနည်းကျ သွေးစစ်ကြည့်ခြင်းဖြင့် ယူရစ်အက်စ်အလွန် များနေခြင်း၊ အေအက်စ်အို သီတာယူရစ်(၂၀၀)ထက် များခြင်း၊ နောက်ဆုံး အေစစ်သစ်မှု၌ (+) အပေါင်းလက္ခဏာတွေ

ရှိခြင်းစသည်ဖြင့် လေးဖက်ဒါရောဂါအဆင့်ဆင့်တိုးတက်သိရှိနိုင်ပေသည်။

လေးဖက်ဒါရောဂါ၏ ဆင့်ခွာတကျိုးများဖြစ်သော နှလုံး၊ သွေးဗိုက်၊ နှလုံးရောဂါများ မဖြစ်ပွားစေရန် ကြိုတင်ကာကွယ်သည့် ဆေးဝါးများ သမားအို လေးဖက်ဒါဆေးတွင် ထည့်သွင်း ထိန်းသိမ်းထားပါသည်။

သမားအိုလေးဖက်ဒါဆေးတွင် သက်စောင့်ဆေးဖက်များ ပါရှိသည့်အတွက် ရာသီဥတုအပြောင်းအလဲ၊ တရားတိုင်သူများ ယာဉ်မောင်းသူများ စက်ချုပ်သမားများ၊ လက်နှိပ်စက်နှင့် ကွန်ပျူတာ အော်ပရေတာများ ဤဆေးကို မှန်မှန် စားသုံးသွားပါက သီး၊ ဝမ်း၊ လေပန်ကန်ပြီး ကျန်းမာရေးနှင့် ညီညွတ်ကာ ကိုယ်လက်ပေါ့ပါး သွက်လက်စေပါသည်။

သမားအို နှလုံးရောဂါနှင့် ဉာဏ်ကောင်းဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင် ၀၃၁၀ YR ၀၀၃၀၆၇]

မြန်မာ့နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ အသုံးပြုခဲ့သော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်သည်။ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ နှလုံးကျပ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်လွန်းခြင်း၊ မောပန်းခြင်း၊ နှလုံးအားနည်းခြင်း၊ နှလုံးရောင်ခြင်းနှင့် နှလုံးရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး စိတ်ဓာတ်ကို ကြည်လင် လန်းဆန်းညှဉ်းစည်ထက်မြက်စေသော "သတ္တဝဏ်" နှင့် ပြည့်စုံသော ဆေးကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျောင်းသူကျောင်းသားများနှင့် ရုန်းနားသံဃာ အရှင်မြတ်များ စာမေးပွဲနီးသောအခါ၌ လည်းကောင်း၊ ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ ဝန်ဆောင်ရာ၌ လည်းကောင်း အစဉ်အလာအားဖြင့် အောင်မြင်စွာ သုံးစွဲခဲ့သော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

ဆေးဆုံးစွဲသူ ဝေဒနာရှင်များအနေဖြင့် ဆရာ ဦးသန်းတော် (ဖာဆ-၀၂၉၁၄) ဝုန်း-၀၉-၄၉၂၆၄၄၁ သို့ ဆွေးနွေး တိုင်ကြားနိုင်ပါသည်။

သမားအိုဆေးတိုက်

အမှတ်(၇၇) (၁၀၈)လမ်း၊ ဟံသာရွှေအနီး

ဟံသာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊

ဖုန်း ၂၀၆၃၀ အမြဲဖြိုဖြို မြန်မာ့ဆေးဝါးများတင် ရောင်းဝယ်သည်။

(၅၁)နှစ် ကြာသည့်ကို ဖော်ပြသော

ရွှေစက်ရုံ မော်လမြိုင်

ဆရာတော် ရှင်ဇေယျ (၂)

ဘဝနတ်သံပျံလွန်တော်မူသော ဆရာတော် ဦးဇေယျ ပုံတော်

ဆရာတော်ကြီး ဦးဇေယျသံဃာတော်

ထုတ်ဝေသည့်အတွက် ၁၇၇၈(၈)ခုနှစ်

ဇေယျ (၃)

ဆရာတော်ကြီးရှင်(ဇေယျ) ရှင် ကလောင်တော်ထားရှိရာအနီး ရွှေစက် ကြီးရက်ကြီးများ၊ လပြည့်လကွယ် ရောက်တိုင်း “ရှောင်ခြည်တော်” များ လွှတ်ကြောင်း ဦးဇေယျတိပါလဇောတိ ဦးပဉ္စင်းလေးမှ ပြောပြပါတယ်။

ဆရာတော်ကြီး ရှင်ဇေယျသည် ၁၃၂၅ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလဆန်း(၈)ရက် သင်္ကတော်(၈၆)၊ ဝါတော်(၆၆)မှာ ဘဝနတ်သံ ပျံလွန်တော်မူပါတယ်။

ဇေယျ (၄)

ဦးပဉ္စင်းလေး ဆရာတော်ကြီး

ဦးဇေယျ ရှင်ဇေယျတော်၊ မယ်တော် အမည်နဲ့ နေရပ် မွေးသက္ကရာဇ် သိပါ သလားခင်ဗျာ

‘ဆရာတော်ကြီးရဲ့ လက်ရင်းတပည့် ဦးချစ်တီးကိုတောင် ပြောမပြခဲ့ဘူးတဲ့ ဒကာကြီး၊ “ကံမ”ဘက်ကလို့တော့ သိတယ်’

ဇေယျ (၅)

ရဟန္တာသိမ်တော်ကြီးနဲ့ ရှေး ကျောင်းဟောင်းကြီး ရေစက်မချခဲ့လို့ လက်ရှိဦးပဉ္စင်းလေး ဦးဇေယျတိပါလ ဇောတိမှ ရေစက်ချခဲ့ကြောင်း၊ ရေစက်ချတာ (၂)နှစ်ပဲ ရှိသေး ကြောင်း...

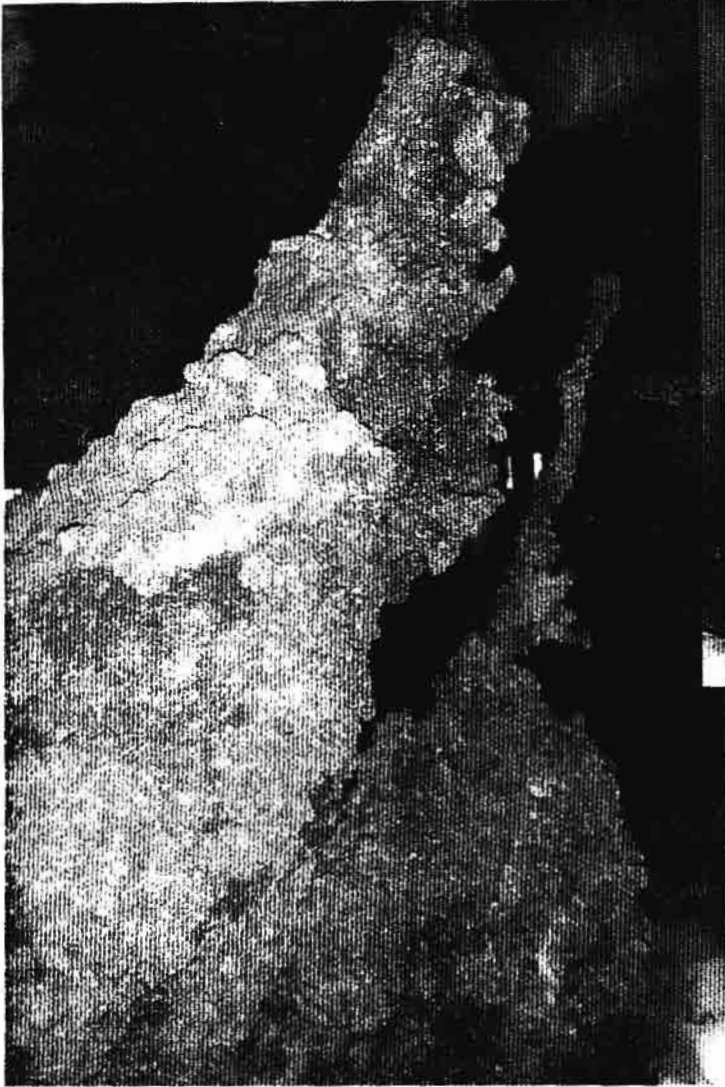
မပုပ်မသိုးသည့် ဆရာတော်ကြီး

ရှင်ဇေယျ ကြွချီလာခဲ့ပြီ

သိမ်တောင်ကျောင်းဝင်းသည် တ ကြီးကုန်းကျေးရွာမှာ တည်ရှိပြီး အင်ဂူရွာအရှေ့ ဖြစ်သည်။

ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ် နုပျိုသည့် ရဟန်း တစ်ပါး သပိတ်တစ်လုံးလွယ်ပြီး တော ကြီးထဲ ရောက်လာခဲ့ပြီ။

‘ဒကာကြီး... ကိုယ်တော် ဒီတော တောင်ထဲမှာ တရားအားထုတ်မလို့ တဲကျောင်းလေး ဆောက်ပေးမင်းပါ။ ဒကာကြီးက ဘယ်သူလဲ ဘယ်ကလဲ’ ‘မှန်ပါတာပေါ့၊ တပည့်တော် အမည် “ဦးချစ်တီး” ပါ။ ဘာကြီးကုန်းရွာမှာ

◆ အထိမ်းအမှတ်ပြုကြည့်မည့် မှုသံများ
 ပုံစံကလောင်တော်ထားရှိရာတွင်
 တွေ့ရန်
 † ဆရာတော် ကျိန်ရတော်
 ဦးဆောင်ဖိုက်လှည့်မည့် ခြားနား
 အနီကောင်

နေပြီး လယ်လာ လုပ်ကိုင်စားသောက်
ပါတယ်ဘုရား'

'အရှင်ဘုရား နေရဲရင် တပည့်တော်
တဲကျောင်းလေးထိုးပြီး ဆောက်ပေး
မယ်လေ'

'နေပါဦး ဒကာချစ်တီး၊ ဘာလို့ ဒီ
စကားမေးရတာလဲ'

'ဒီလိုပါ ဘုရား ဒီမှာ တရားအားထုတ်ဖယ်
ဆိုပြီး ကိုယ်တော်တွေ လာကြတယ်၊ အရှင်
ဘုရားရှေ့ (၄)ပါးမြောက် ကိုယ်တော်တွေ
“တစ်လ” မကြာဘူး ပြန်ပြန်ရပါတယ်ဘုရား

ဒီနေရာက အစောပိုကြပ် အဖျက်အဆီး
အလွန်ပေါများလှပါတယ် ဆရာတော် ဖြစ်ပါ
ယဟာ'

တဲ့။

'ဖြစ်ပါတယ် ဒကာချစ်တီး၊ တဲ
ကျောင်းသာ ဆောက်ပေးပါ။ ဆွမ်း၊
ကွမ်းတော့ ရွာထဲထွက် ဆွမ်းခံကြွပါ
မယ်'

'ဒီလိုနဲ့ ဒကာဦးချစ်တီးက ရွာသား
တွေခေါ်ပြီး “တဲကျောင်း” လေး
ဆောက်လှူခဲ့ကယ်။ လူစုပြီး ညဘက်

ဆရာတော်ကြီးကို စိတ်မချလို့ သွား
ကြည့်ကြတယ်။

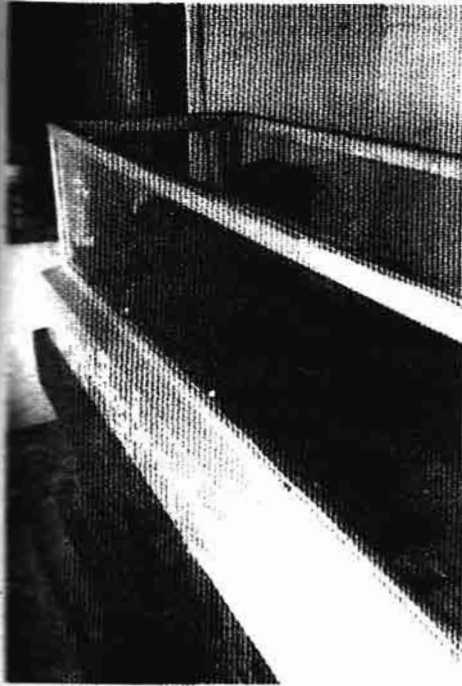
ဆရာတော်ကြီးဟာ ဘာဝနာပွား
တရားထိုင် ပုတီးစိပ်နေတာ တွေ့ရမှာ
ပဲ၊ အသံမပေးဘဲ ရွာပြန်ကြတယ်။
“ရှင်ဇေန” ဟာ (၅)ပါးမြောက်
ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ပါ။

အဲဒါတွေဟာ အကာဦးချစ်တီး
ဥပုသ်စောင့်လာတိုင်း ကိုယ်တော်က
မေးသမျှ ဖြေကြားပေးတာပါ'

'ဒါဆို ဦးဆွင်းလေး တပည့်တော်ကို
ဦးချစ်တီးနဲ့ တွေ့ပေးလို့ ရမလား'

'ဦးချစ်တီး(ဆုံး)သွားတာ (၃)လရှိပြီ
ဒကာတော်'

“ဪ” လို့ ပဲ ဗာဇေးသူ ရေရွတ်

ဆရာတော်ကြီးအနေ ကျိန်းတော်ရာ ကျောင်းတော်ကြီး

ဆရာတော်ကြီးနဂါးလမ်း မှန်ဆင်းတွင်း(ပိဋကတ်ရုံကပ်ထားတဲ့)

တယ်။

ထူးခြားချက် (၆)

‘ကဲ...ဒကာကြီးကို ထူးဆန်းတာ ပြရဦးမယ်။ ဒီကျောင်းအိုကြီးက ဆရာတော်ကြီးဝေနေ ဆောက်ခဲ့တဲ့ ကျောင်းကြီးပေါ့(ပုံပါအတိုင်း) အိုဟောင်းနေပြီ’

‘ဒကာကြီး ကျောင်းအောက် ကြည့်လိုက်စမ်း’

“ဟာ” ဒါပဲ စာရေးသူ ပြောနိုင်တယ်။ တကယ့် နဂါးပုံပါ ဦးခေါင်းကြီးအပြီး၊ အမောက်တထောင်ထောင်နဲ့ (ပုံပါအတိုင်း)။

‘ဘာထူးတာတွေလဲ ဒကာကြီး’
‘ဒီနဂါး ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ ဘုရား’

‘(၃)နှစ်ကျော်ပြီ ဒကာကြီး ဒီတိုင်း ဖိုမကြီး ဖိုမရှည်ဘူး၊ ပြီးတော့ ကြည့်...’
“နဂါးဦးခေါင်းတော်က ကျောင်းထိုင် ဆရာတော်ကျိန်းရာကို ဦးခေါင်း လိုက်လှည့်တယ်ဒကာကြီး”

‘တယ် ထူးခြားပါလား’
‘ကိုယ်တော် ဟိုဘက်ကျောင်း ပြောင်း ကျိန်းရင် ဟိုဘက် လိုက်လှည့်

တယ်ဒကာ’

စာရေးသူ ကိုင်ကြည့်တယ်။ ကျောက်သားလို မာကျောနေတယ်။ ရွံ့မြေ့ပါ။ ကျောင်းအောက် စာရေးသူ ဝင်ကြည့်တော့ ခေါင်းငုံ့ပြီး တစ်ထိုင် လွတ်ရုံလေးပါ။

‘ဒကာကြီး ဟိုမှာ ဆရာတော်ကြီး ဝေနေ သိမ်သမုတ်ခဲ့တဲ့ သိမ်ကြီးဆီ သွားကြမယ်’

‘တင်ပါ့ဘုရား’

ဦးပဉ္စင်းလေးနောက် လမ်းလျှောက် လိုက်ခဲ့တယ်။ ရုပ်ကလာပ်တော်ထား ရာနဲ့ဆို ကိုက်(၁၀၀)ခန့် ရှိမယ် ထင်ပါတယ်။

‘ဒါ ဆရာတော်ကြီး သမုတ်ခဲ့တဲ့ သိမ်တောင် ရဟန္တာသိမ်ပေါ့။’

ဒီထဲမှာ ဘုရား ရုပ်ပွားတော်(၈)ဆူ သပွယ်စွာ ဖူးတွေ့ရပါတယ်။ (ပုံပါ အတိုင်း) သိမ်ထဲဝင်ပြီး စာရေးသူ မှတ်တမ်းတင်ခဲ့တယ်

ထူးခြားချက် (၇)

ရာထူးတိုး(Promotion)နဲ့(Transfer) နဲ့ အပြောင်းအရွှေ့အတွက်ဆိုရင် ဒီ သိမ်ထဲဝင်ပြီး ပဌာန်းရွက်၊ မေတ္တာသုတ်

မိပါတယ်။

‘ကိုကြည့်သိန်းက စာရေးဆရာ ဆိုတော့ သိမ်တောင်ဆရာတော်ကြီး အကြောင်း ပြောရဦးမယ်’

ပြောလာသူက ရွှေဝတ်မုံ ထမင်း ဆိုင်ပိုင်ရှင် ကိုကံရွှန်း၊ သုဗေဓက အဲဒီနယ်ဘက်က ရွာသား၊ ပြောရဦးမယ် ကိုကြည့်သိန်း၊ တစ်ခါက ပြည်နိဗ္ဗိန္ဒတောရက သီလရှင်တစ်ပါး ကျောင်းရောက်လာပြီး...

‘ဆရာတော်ဘုရား တပည့်တော်မ ဆရာတော်ကို အနီးကပ်ပြုစု စောင့်ရှောက်ရင်း စာရေးအားထုတ်ပါရစေ၊ ဆွမ်းကွမ်းကပ်လှူပါရစေ’

‘ဒေး...တရာအာထုတ်ပယ်ဆို လာပြီရင် ဝိသုဒ္ဓိသင်္ဂဟနဲ့ ဝိသုဒ္ဓိပဏ္ဍိတရာအာထုတ်ပြီးနဲ့ ကြာကြာမနေနဲ့ ကိုယ့်အရံ ကိုယ်ပြန်’

တဲ့။ “ဒေးမကူး” ဆရာတော်ကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးပါ။ (သီလရှင်ပြန်သွားပါက နေခဲ့တဲ့ကျောင်းကို မီးရှို့ပစ်ခိုင်း

နှစ်ဆန်း(၁)ရက်နေ့

အထွက်မှာ

ဒီခေတ်မှာ ခိုး

နှစ်ဆန်း (၁)ရက်သည် နှစ်တစ်နှစ် ခုနှစ်အစဖြစ်သဖြင့် နှစ်ဦးမှာ မင်္ဂလာ အပေါင်းနှင့် ခညောင်းပြည့်စုံနိုင်စေဖို့ ဆောင်းမှူကုသိုလ်ထူးဖြင့် အလှဆင်ကြ သို့လို တိုက်တွန်းစကား လက်ဆောင် လဲလိုပါတယ်။

လောကီကိစ္စများနှင့် ဆွေးရောယှက် ဆင်ဖြစ်နေကြတဲ့ ကျွန်တော်တို့သည် ဆော့၊ ဒေါသ၊ မော့၊ မာန်မာနတရား ဆိုးများနှင့် ပေါင်းဖက်ပြီး ကျင်လည် ဆုပ်ရှားနေရသူတို့ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ် တရားနှစ်ပါးဖြင့် ဒွန်တွဲနေကြသည် မဟုတ်တုံလော...။

သို့ပါ၍ ကျွန်တော်သည် နှစ်ရဲ့အစ ဦးမှာ ကောင်းမှုတစ်ခုတော့ဖြင့် ပြီးမှ ဆုံးဆိုတဲ့အတွေးနဲ့ နှစ်ဆန်း (၁)ရက် နေ့အထွက်မှာ ဘုရားစေတီ တစ်ဆူ ဆိုရောက်ရှိမြဲလဲ ဖြစ်ပါတယ်။

နှစ်ဆန်း(၁)ရက်နေ့ အထွက်မှာ ကျွန်တော်ပြုခဲ့ဖူးတဲ့ ကောင်းမှုထူးက ဖြင့် ကျွန်တော့်အား အကျိုးထူး ပေးခဲ့ဖူး ပါတယ်။

အန္တရာယ်ကင်းမှု၊ လုပ်ငန်းဆောင် တာမြှောင့်တန်းမှု၊ ငွေကြေးရှာဖွေ ရလွယ်မှု၊ ကူညီမယ့် စိတ်ကောင်း ဆွေကောင်းများ တိုးပွားလာမှု၊ စိတ် ချမ်းသာမှုအစရှိသဖြင့် ပြည့်ဝခဲ့ရဖူးပါ တယ်။

ကျွန်တော်ရဲ့ နှစ်ဆန်း(၁)ရက်နေ့ အထွက်မှာ ကျင့်စဉ်အား တင်ပြပေးလို ပါတယ်။ ဦးစွာ ဂြိုဟ်ရှစ်ခွင်ရှိသော ဘုရားစေတီတစ်ဆူမှာ ဆောင် ရွက်ရပါတယ်။

တနင်္ဂနွေထောင့်ကစပြီး အစဉ် အတိုင်း တနင်္လာအရပ်၊ အင်္ဂါထောင့် ဗုဒ္ဓဟူးအရပ်၊ စနေထောင့်၊ ကြာသပ တေးအရပ်၊ ရာဟုထောင့်ဆိုပြီး (၈) ထောင့်ပြည့်အောင် အားထုတ်ရမယ်။

ဦးစွာ တနင်္ဂနွေ ထောင့်တွင် မိမိရဲ့ ဖခင်ကို ရည်စူး၍ "ချမ်းသာပါစေ" လို့ မေတ္တာပို့ပါ။ ပုတီး (၁)ပတ်စိပ်ပါ။ အကယ်၍ ဖခင်မရှိလျှင် မိမိတို့ရဲ့ အကြီးအကဲ တစ်ဦးဦးကို အာရုံပြု၍ ပုတီးစိပ် (၁) ပတ်စိပ်ပါ။ ပြီးလျှင်...

တနင်္ဂနွေနေ့မှာ ရဟန်း တော်များ လူများ ချမ်းသာ ပါစေ

တနင်္ဂနွေနေ့မှာ ဆောင်ရွက် သမျှ ပြီးစီး အောင်မြင်ပါစေ

တနင်္ဂနွေနေ့မှာများသည်

ငါ့အား ချစ်ခင် ကူညီကြပါစေ

လို့ (၁)ခေါက်ရွတ်ဆို ဆုတောင်းပါ။

ပြီးလျှင် တနင်္လာအရပ်တွင် မိမိရဲ့

မိခင်ကို ရည်စူးပြီး "ချမ်းသာပါစေ" လို့

ပုတီး (၁)ပတ် မေတ္တာပို့ပါ။ အကယ်၍

မိမိရဲ့မိခင်မရှိခဲ့လျှင် မိမိတို့ရဲ့ ဒေါ်ကြီး၊

အစ်မကြီး တစ်ဦးဦးကို မေတ္တာပို့ပါ။

ပြီးလျှင်...

တနင်္လာနေ့မှာ ရဟန်းတော်များ လူများ

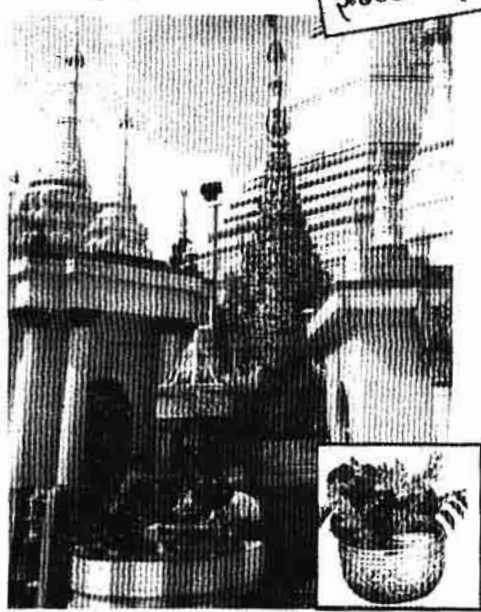
ချမ်းသာပါစေ

တနင်္လာနေ့မှာ ဆောင်ရွက်သမျှ ပြီးစီး အောင်မြင်ပါစေ

တနင်္လာနေ့မှာများသည် ငါ့အား ချစ်ခင်

ကူညီကြပါစေ

လို့ (၂)ခေါက်ရွတ်ဆို ဆုတောင်းပါ။

မောင်နုပတ်ဦးကို ရည်စူး၍

"ချမ်းသာပါစေ" လို့ ပုတီး (၁)ပတ်

မေတ္တာပို့ပါ။

အမျိုးသမီးများက အိမ်ထောင် ရှိလျှင် ခင်ပွန်းမရှိလျှင် အစ်မ၊ညီမ များကို မေတ္တာပို့ရမယ်။ ပြီးလျှင်...

အင်္ဂါနေ့မှာ ရဟန်းတော်များ လူများ ချမ်းသာပါစေ။

အင်္ဂါနေ့တွင် ဆောင်ရွက်သမျှ ပြီးစီး အောင်မြင်ပါစေ။

အင်္ဂါနေ့မှာများသည် ငါ့အား ချစ်ခင် ကူညီကြပါစေ။

လို့ (၃)ခေါက်ရွတ်ဆို ဆုတောင်းပါ။

ပြီးလျှင် ဗုဒ္ဓဟူးအရပ်တွင်

မိမိရဲ့သားသမီးများ (၀၁) သားသမီး

ကဲ့သို့ ချစ်ခင်ရသောသူများ (၀၁)

တူ၊တူမများကို ရည်စူးပြီး

“ချစ်သာပါစေ” လို့ ပုတီး (၁) ပတ် စိပ်ပြီး မေတ္တာပို့ပါ။ ပြီးလျှင်...

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့မှာ ရဟန်းတော်များ လူများ ချစ်သာပါစေ။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် ဆောင်ရွက်သမျှ ပြီးစီး အောင်မြင်ပါစေ။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့မှာများများသည် ဝိအား ချစ်ခင် ကူညီကြပါစေ။

လို့ (၄) ခေါက်ရွတ်ဆို ဆုတောင်းပါ။

ပြီးလျှင် စနေထောင့်တွင် မိမိရဲ့ လက်အောက်ငယ်သား (ဝါ) အလုပ် သမား (ဝါ) မိမိခင်တွယ်ရသော တပည့်တစ်ဦးကို ရည်စူးပြီး “ချစ်သာပါစေ” လို့ ပုတီး (၁) ပတ် မေတ္တာပို့ပါ။ ပြီးလျှင်...

စနေနေ့မှာ ရဟန်းတော်များ လူများ ချစ်သာပါစေ။

စနေနေ့တွင် ဆောင်ရွက်သမျှ ပြီးစီး အောင်မြင်ပါစေ။

စနေနေ့မှာများများသည် ဝိအား ချစ်ခင် ကူညီကြပါစေ။

လို့ (၇) ခေါက်ရွတ်ဆို ဆုတောင်းပါ။

ပြီးလျှင် ကြာသပတေးအရပ်တွင် မိမိရဲ့ ဆွေမျိုးသူငယ်ချင်းများကို ရည်စူးပြီး “ချစ်သာပါစေ” လို့ ပုတီး (၁) ပတ် မေတ္တာပို့ပါ။ ပြီးလျှင်...

ကြာသပတေးနေ့မှာ ရဟန်းတော်များ လူများ ချစ်သာပါစေ။

ကြာသပတေးနေ့တွင် ဆောင်ရွက်သမျှ ပြီးစီး အောင်မြင်ပါစေ။

ကြာသပတေးနေ့မှာများများသည် ဝိအား ချစ်ခင် ကူညီကြပါစေ။

လို့ (၅) ခေါက်ရွတ်ဆို ဆုတောင်းပါ။

ပြီးလျှင် ဓာဟုထောင့်တွင် မိမိ နှင့် မသင့်သူများ (ဝါ) မိမိကဘဝင် မကျသူများကို ရည်စူးပြီး “ချစ်သာ ပါစေ” လို့ ပုတီး (၁) ပတ် မေတ္တာပို့ပါ။

ပြီးလျှင်...

ဓာဟုနေ့မှာ ရဟန်းတော်များ လူများ ချစ်သာပါစေ။

ဓာဟုနေ့တွင် (ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နည်း) ဆောင် ရွက်သမျှ ပြီးအောင်မြင်ပါစေ။

ဓာဟုနေ့မှာများများသည် ဝိအား ချစ်ခင် ကူညီကြပါစေ။

လို့ (၈) ခေါက်ရွတ်ဆို ဆုတောင်းပါ။

ပြီးလျှင် သောကြာအရပ်တွင် မိမိရဲ့ ဆွေမျိုးတစ်ဦးကို (ဝါ) အိမ်ထောင်ရှိသော အမျိုးသားများ

သည် ဇနီးမယားကို “ချစ်သာ ပါစေ” လို့ ပုတီး (၁) ပတ် မေတ္တာပို့ပါ။

ပြီးလျှင်...

သောကြာနေ့မှာ ရဟန်းတော်များ လူများ ချစ်သာပါစေ။

သောကြာနေ့တွင် ဆောင်ရွက်သမျှ ပြီးစီး အောင်မြင်ပါစေ။

သောကြာနေ့မှာများများသည် ဝိအား ချစ်ခင် ကူညီကြပါစေ။

လို့ (၆) ခေါက်ရွတ်ဆို ဆုတောင်းပါ။

ပြီးလျှင် တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်တိုင်ကနေ စပြီး သောကြာဂြိုဟ်ထိ အစဉ် အတိုင်း ထုတ်ပြီး ဂြိုဟ်သက် အတိုင်း ရေသပ္ပာယ်ပါ။

ရေသပ္ပာယ်စဉ် သက်ဆိုင်ရာဂြိုဟ် မင်းနှင့် ခြွေရံသင်းပင်းများကို စိတ်ရည် စူးကာ “ရန်ကင်းကျွန်ုပ် ချစ်သာ ကြပါစေ” လို့ ရေသပ္ပာယ်မပြီးမချင်း မေတ္တာပို့ဝေပေးပါ။

ဂြိုဟ်သက်များမှာ ၁-ဇွေ (၆)၊ ၂- လာ (၁၅)၊ ၃-ဂါ (၈)၊ ၄-ဟူး (၁၇)၊ ၅-တေး (၁၉)၊ ၆-ကြာ (၂၁)၊ ၇-နေ (၁၀)၊ ၈-ရာဟု (၁၂) ဖြစ်ပါတယ်။

ဥပမာ။ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ထိနှင့် ခြွေရံသင်း ပင်းတို့သည် ရန်ကင်းကျွန်ုပ် ချစ်သာပါစေ။ နှစ်ဆန်း(၁)ရက်နေ့ အထွက်မှာ မေတ္တာတရားဖြင့် နီးထလန်းဆန်း ရွှင်လန်းကြပါစေလို့ ဆန္ဒပြုလိုက်မိပါ တယ်။

အေးပါစေ၊ အောင်ပါစေ။

ဦးမောင်နိုင်

ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ အားလုံး မေတ္တာပို့ပေး နေပါတယ်။ အကဲကြီး

“သာဓု... သာဓု... သာဓုပါဘုရား” တံကြိုးဆွန်းမင်းချစ်မှ ဆက်သွား မယ်ဆိုရင် အင်စု ပွေးတောက်ခြောက် သာသာကုန်း၊ ကျောင်းတွင်း၊ မောင်း ပြုံး၊ ခြေပြုံးကုန်း၊ တရပ်မှော်ထိ ရောက် ပါမယ်။ လမ်းမန်းဆက်သွယ်နေ ကောင်းပါတယ်။

ရန်ကုန်-မြို့ပေါ်လမ်း ရန်ကုန်ဘက်မှ လာခဲ့ရင် ထန်းကုန်းရွာထိပ်မှာ “စေတီသား စာရပ်မှော်” သို့ ဆိုတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်၊ တွေ့ရမှာပါ။ စောင်းလာ ခဲ့ပါ။ “စေတီသား” ကနေ “ရတနာ့ သိမ်တောင်ကျောင်း” ကို (၁) မိုင် သာသာလေးပါ။ (၃၀) မိနစ်လောက် မောင်းလာခဲ့ရင် ရောက်ပါပြီ။

ကျောင်းအဝင် ဆိုင်းဘုတ်လေးနဲ့ မောင်းလာမှာ ကွမ်းယာဆိုင် တစ်ဆိုင်ကို သစ်ချိုအောက်မှာ တွေ့ရမှာပါ။ မြေခံ လမ်း တောတန်းလေးထိ (၅) မိနစ် ဝင်ရင် ဆရာတော်ကြီးရဲ့ မဂ္ဂပေသို့တဲ့ ရုပ်ကလာပ်တော်ကြီး ပူးမြော်ရမှာပါ။ ရှုမြင်ရင် “ဒုတိယ” ဆွေကြီးများ စည်ကဲတဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာရှိပါတယ်။ အောက် ရာသီခွင်ကြီးတစ်ခုမှာ ရှိသလို တွေ့ရ မှာပါ။ အောက်တွင် အင်ပင်ချိတ်အောက် မှာ နေတဲ့ ဆရာတော်ရင်းရင်း သိရမှာပဲ။ နားတစ်ဖုံတစ်ဖုံနဲ့ ပြည့်စုံပြီး ကုန်းပေါ် လို့ ဝါးပေါက် နီနီနီနီ လေးကပ်မိနေ ကြောင်း သိရမှာပါ။ ရေသာတော် ရှိပါ...

အောက်တွင်... ကျွန်ုပ်တို့... ဦးမောင်နိုင်... ရွှေမှော်မြေ မောင်ကြည်သိန်း

ကြော့ဌာခင်းဝါး

အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက်

ဝကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်

ဒီးဘလစ်ဂွန်
(စက်မူ-၁)

'ဟေ့... ကိုညာဏ်ထွန်းရှိန် ရုံးမတက်ဘူးလား'
 'ဪ... စာရေးဆရာကြီး မောင်ကိုဇော် (ဥက္ကလာ)ပါလား။
 ဘာထိုင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် ခွင့်ယူထားရတယ်ဗျာ။ နေမကောင်းလို့'
 'ကိုညာဏ်ထွန်းရှိန်က ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့တဲ့'
 'မသိပါဘူးဗျာ။ ဓာတ်မှန်ရိုက်ပြီး ဆေးစစ်ချက်အရကတော့
 ကျွန်တော် ကုန်ဆက်ရိုးအဆစ် (၄ + ၅ + ၆ + ၇)မှာနဲ့ ခါးဆက်
 နဲ့ (၄ + ၅) အဆစ်တွေမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်တဲ့ရောဂါလို့
 ပြောကြတာပဲ'

'ဆေး မကုဘူးလား'
 'ကုတာမှ စုံနေတာပဲ။ လေ့ကျင့်ခန်းတွေလဲ လုပ်တယ်။
 ဒီပေမယ့် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကတော့ ကျွန်တော့်ကို နှိပ်စက်
 နေတုန်းပဲ'

'ဒါဆို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းထဲမှာ ကျွန်တော် ဖတ်လိုက်
 ဆိုတဲ့ ကိုယ်တိုင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်း
 သွားကြတဲ့ ကိုဘုန်းဝေ၊ ပြီးတော့ ရှေ့နေကြီး ဦးညွန့်လှိုင်
 (ဇော်ပင်)တို့ ကုသကြ၊ သုံးစွဲကြတဲ့ ဆရာမြင့် ကိုယ်တိုင်က
 ဆုတ်လုပ်ထားတဲ့ ဝကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက်
 ဆောက်ဆေး။ လိမ်းဆေးတစ်စုံကို သုံးစွဲကြည့်ပါလား။

ဒီဆေးဟာဆိုရင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေကို စနစ်တကျ
 ကုသပေးရာမှ စနစ်တကျ ဖော်ဆောင်ထုတ်လုပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့
 ဆံဗျားအတွက် အကျိုးမယုတ်နိုင်ပါဘူး'

'ဒါဖြင့် အဲဒီဆရာကြီး ဆရာမြင့်ဆီ ကျွန်တော့်ကို လိုက်ပို့
 ဆရာ'

'ကဲ... လာ သွားကြမယ်'

 'သိပ်လဲ မမီးခိုပ်ပါနဲ့ ကိုညာဏ်ထွန်းရှိန်ရယ်။ အနာရှိရင်
 ဆေးပေးတယ်။ ဒီခေတ်မှာတော့ ဇာတ်ကားပေါင်းတို့၊ ခါးကျိုးပေါင်း
 ဆစ်ကျိုးပေါင်းတို့၊ ခြေစနောနဲ့ အတက်ထွက်တာတို့ ဆိုတဲ့
 အနီးဓာတ် ပျက်စီးရာမှ အရွတ်တွေ၊ အကြောတွေ၊ အာရုံကြော
 တွေ ရုန်းပြန်ကြွက်သားတွေ ချို့ယွင်းပျက်စီးတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်း
 ရောဂါဟာ တော်တော် အပြစ်ပျားနေတဲ့ ရောဂါတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။
 ကျွန်တော့်ဆေးကုခန်းမှာလဲ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးကို
 ဆောင် ကုသပေးနေရပါတယ်'

'ဇာတ်ကားပေါင်းနဲ့ ခါးကျိုးပေါင်း လက္ခဏာတွေက ဘယ်လို
 ဆိုသလဲ ဆရာ'

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးပါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၅၀၃ YR ၀၀၅၄၆၉

ကြော့ဌာခင်းဝါးပြုချက်အမှတ်
တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၆/၀၅၁၃

'ကုန်ဆက်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်လာရင်တော့ ဇာတ်ကြောတွေ
 တက်ခြင်း၊ ထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမကြည်လင်ခြင်း၊ နားထင်ကြောတွေ
 မျက်ကြောတွေထိုးခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊ ခေါင်းခုံရင် နောက်ကြော
 တက်ခြင်း၊ ဆွဲထားသလိုဖြစ်ခြင်း၊ မိုက်ခနဲမှုခြင်း၊ ချာချာလည်
 အောင်မှုခြင်း၊ ဟိုတက်ဒီဘက် ခေါင်းလှည့်ရခက်ခြင်း၊ ဇာတ်ခိုင်
 ခြင်း၊ ခေါင်းခုံမခြင်း၊ လက်ပြင်ကြော မကြာခဏ ငုပ်တတ်ခြင်း၊
 မကြာခဏ အုံးလွဲခြင်း၊ လက်ကြောများကိုက်ခြင်း၊ လက်ဖျားများ
 ထုံကျဉ်ခြင်း၊ ကြာလာတဲ့အခါ လက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း'
 အကိုင်အတွယ်မပြုခြင်း၊ စိတ်ကြည်လင်မှုမရှိခြင်း၊ ဗဟို အာရုံ
 ကြောကြီးတွေကို အရိုးကျိုးပေါင်းများမှ ဖိစက်ကပ်စိတ်ဆို့မှုပြု
 နေရင် အောက်ပိုင်းလေးခြင်း၊ ဆွဲခြင်း၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်းများကို
 ဖြစ်ပေါ် ခံစားရတတ်ပါတယ်။

ခါးဆစ်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်နေရင်တော့ ခါး မကြာခဏနာခြင်း၊
 တောင့်တင်းကိုက်ခဲခြင်း၊ တင်ပါးဆုံထဲက အောင့်ခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊
 ခြေထောက်အကြောတွေ ကိုက်ခြင်း၊ တင်းခြင်း၊ ရှေ့ဖျားတွေ
 ထုံကျဉ်လေးလံတတ်ခြင်း၊ ကြာလာပါက ခြေလှောက်တွေဟာ
 သွားရလာရ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊ စတဲ့ လက္ခဏာတွေကို

စကြာမင်းခေါင်းဝါး

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၆၁၂YR ၀၀၆၇၀၀

ခံစားရတတ်ပါတယ်။ ပြင်းထန်လာပါက အောက်ပိုင်းတွေ ချဉ်းသွားစေနိုင်သလို အကြော လုံးဝ သေသွားတဲ့အထိလဲ ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်ပါတယ်။

‘ဟုတ်ကဲ့ပါဆရာ ကျွန်တော်ဖြစ်နေတာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်းပါပဲ။ ကျွန်တော့်ကို လိုအပ်တဲ့ အကောင်းဆုံး ကုသမှုတွေ ပေးပါဆရာ’

‘လိုအပ်တဲ့ ကုသမှုတွေ ပေးရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော့်ရဲ့ ကုထုံးစနစ်က နှစ်မျိုးရှိတယ်ဗျ။ ပထမစနစ်က စကြာမင်းအရိုးကျီးပေါင်းပျောက်သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးနဲ့ ကုသတဲ့နည်း။ ဒီနည်းစနစ်က ကျွန်တော်တို့ရဲ့ဆေးခန်းမှာ အရိုးကျီးပေါင်းရောဂါရှင်ပေါင်းများစွာကို သုတေသနပြု ကုသရင်းမှ အရိုးကျီးပေါင်းရောဂါကို ထိရောက်ပျောက်ကင်းတဲ့အတွက် ကျွန်တော့်ဆေးတိုက်က ထုတ်လုပ်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျီးပေါင်းရောဂါပျောက် (သောက်ဆေး)နဲ့ လိမ်းဆေးကို ဝယ်ယူပြီး ဆေးညွှန်းအတိုင်း သုံးစွဲတဲ့နည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒုတိယနည်းကတော့ အစွမ်းထက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျီးပေါင်းရောဂါပျောက်ဆေး (သောက်ဆေး) လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး အနာရောက်ရာ၊ ဆေးရောက်ရာဆိုတဲ့ ရောဂါကို အလျင်အမြန် နှိမ်နင်းတဲ့ ကုထုံးစနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနည်းစနစ်ကုထုံးကတော့ အရိုးကျီးပေါင်းဖြစ်ရာ အစိတ်အပိုင်းကို ဆေးကြပ်ထုပ်တွေထိုးပေးခြင်း၊ ကျီးပေါင်းဖြစ်ရာ နေရာရှိ ပျက်စီးနေတဲ့ အရွတ်တွေနဲ့ ပိုလျှံ အရိုးကျီးပေါင်းတွေကို ခြေဖျက်ပေးနိုင်ပြီး အာရုံကြောတွေ အကြောတွေကို အားရှိပွင့်လန်းစေတဲ့ ဆေးတွေ အုံပြီး စည်းပေးတဲ့စနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီကုထုံးစနစ်နဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျီးပေါင်းရောဂါပျောက်သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး ကုသမှုခံယူရင်တော့ နှစ်ပတ်အတွင်း သက်သာပြီး လေးပတ်မှ ခြောက်ပတ်အတွင်း သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါတယ်။

ကျွန်တော်လဲ အားတက်သွားပြီး စကြာမင်း အရိုးကျီးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေးရော လိမ်းဆေးပါ သောက်၊ လိမ်းပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ဒုတိယကုထုံးစနစ်နဲ့လဲ ကုသမှု ခံယူလိုက်တာ နှစ်ပတ်အတွင်းမှာ သိသိသာသာ သက်သာလာပြီး တစ်လ

အတွင်းမှာ ကျွန်တော် ခံစားနေရတဲ့ အရိုးကျီးပေါင်းရောဂါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းချမ်းသာမှု ရခဲ့ပါပြီ။

‘ဆရာ့ကို အရမ်း ကျေးဇူးတင်တာပဲဗျာ။ ကျွန်တော်ကတော့ တစ်သက်လုံး မပျောက်တဲ့ရောဂါမှ ငါ့ကို လာဖြစ်ရတယ်လို့ စိတ်ဓာတ်ကျနေတာ အခု ဆရာရဲ့ စကြာမင်းဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ဇက်ကျီးပေါင်းရောဂါ၊ ခါးရိုးကျီးပေါင်းရောဂါဘေးမှ စိတ်ရောက်ဟိပါ လွတ်မြောက်ခဲ့တာပါ ဆရာ’

‘ဒီလိုပေါ့ဗျာ အနာမသိတော့ ဆေးမရှိ၊ အနာသိရင် ဆေးရှိတယ်ဆိုတဲ့ ရှေးတိုင်းရင်း ဆေးပညာရှင်ကြီးတွေရဲ့ အဆိုအမိန့်အတိုင်းပေါ့လေ။ အရိုးကျီးပေါင်းရောဂါလို့ သိရတော့ ဆေးတွေပြီး ဦးလေးရဲ့ရောဂါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတာပေါ့’

‘ကျွန်တော့်လို ဆရာဆီလာရောက်ပြီး မကုသနိုင်တဲ့ အရိုးကျီးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအတွက် ကိုယ်ချင်းစာမိတယ်ဆရာ’

‘ဒီအတွက်တော့ ဘာမှ စိတ်မပူပါနဲ့ ကိုညာဏ်ထွန်းရှိန် ခင်ဗျားလိုပဲ အများရဲ့ တောင်းဆိုတဲ့ကုသမှုနဲ့ချက်ကြောင့် ကိုယ်တိုင်ကုပြီး လက်တွေ့ပျောက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျီးပေါင်းပျောက်ဆေးကို ဗဟို တိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်ဌာနသို့ မှတ်ပုံတင်စစ်ဆေးမှု ခံယူပြီး ဗဟိုတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်နဲ့ ထုတ်လုပ်ဖြန့်ဖြူးခွင့် ရရှိထားလို့ တစ်ပြည်လုံးကို ဖြန့်ချိနေပါပြီ။

ကျွန်တော့်ဆေးခန်းကို လာရောက်ပြီး ကုသမှု မခံယူနိုင်တဲ့ အရိုးကျီးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအနေနဲ့ အမြဲဖြိုအနယ်နယ်ရှိ ဆေးမျိုးစုံဆိုင်ကြီးများနဲ့ မိမိတို့ရဲ့ လက်တစ်ကမ်းရှိ ဆေးမျိုးစုံဆိုင်များမှာ စကြာမင်း အရိုးကျီးပေါင်းပျောက်ဆေး၊ သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတစ်စုံကို လွယ်လင့်တကူ ဝယ်ယူပြီး ဆေးညွှန်းပါအတိုင်း စနစ်တကျ သောက်ကြလိမ့်မကြရင် အရိုးကျီးပေါင်းရောဂါဘေးဒုက္ခမှ ကင်းဝေးကြပါလိမ့်မယ်’

‘ကဲ... အရိုးကျီးပေါင်းရောဂါရှင်များ ပေါ့ပေါ့ဆဆ မနေကြပါနဲ့။ ကျွန်တော်ရဲ့ ဇက်ကျီးပေါင်း၊ ခါးရိုးဆစ်ကျီးပေါင်းရောဂါကတော့ ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ကုသမှုနဲ့ ကိုယ်တိုင်ကု လက်တွေ့ပျောက်ကင်းတဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျီးပေါင်းရောဂါပျောက်သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေး ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ကင်းဝေးခဲ့ပါပြီ။

ကျွန်တော့်လို ဘဝတူ အရိုးကျီးပေါင်းရောဂါရှင်များအနေနဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျီးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတစ်စုံလောက်ကို သုံးစွဲကြည့်လိုက်ပါ။ အရိုးကျီးပေါင်းရောဂါဘေးမှ ကင်းဝေးကြမှာ အမှန်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

မှတ်ထားနော် “စကြာမင်း” လို့ မေးဝယ်ပါ။

၄ Mjr i

စကြာမင်းသားတိုက်

အမှတ်-၈/၆၆၆ သုဗ္ဗာလမ်းမကြီး

သန္တာမှတ်တိုင်အနီး

မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်။

မြို့နယ်

ရွှေဘုံသာင်းဆူ

ဂူတော်ဆူ (၂)

စောသီလ

ယခင်ယခင် အဆက်

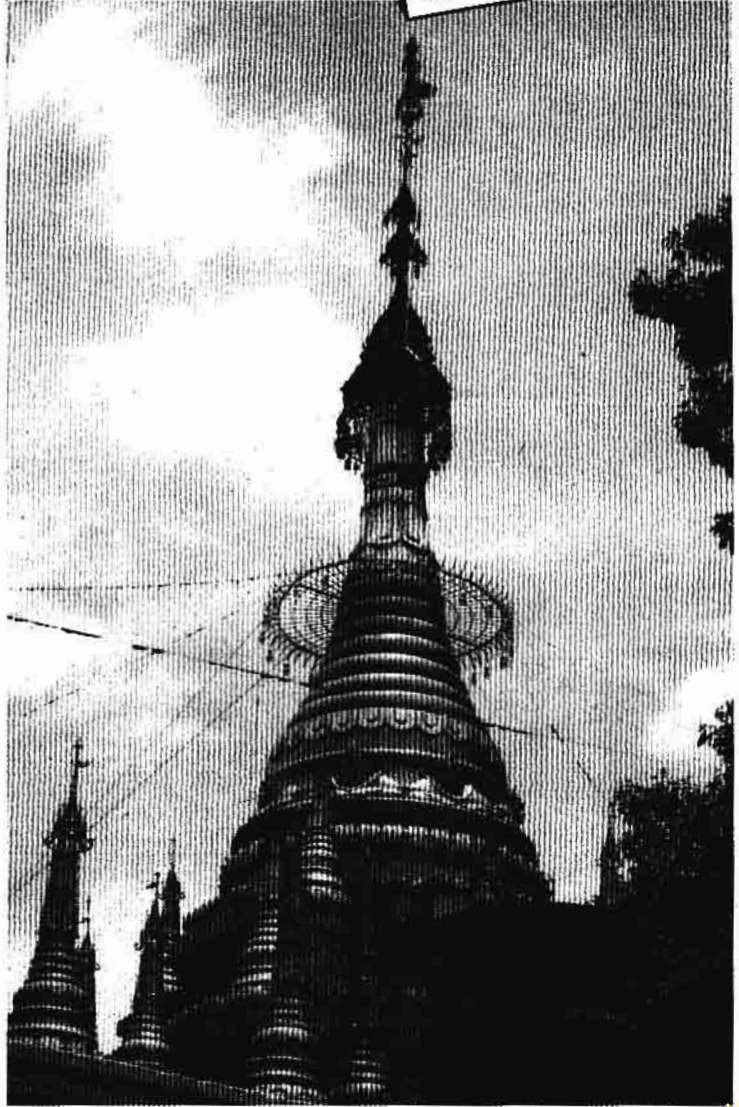
၁၂၄၆ ခုနှစ်တွင် မိုးနှောင်းစစ်ကြောင်း၌ ပုခန်းမင်းကြီး ကွယ်လွန်ခဲ့ကာ နောက်ပိုင်းတွင် ပုခန်းမင်းကြီးကတော်နှင့် အစေအပါးများ နေထိုင်ရန် စေတီတော်အနီး အုတ်တိုက်များ ဆောက်လုပ်ကာ ရက်ရှည်လများ တည်းခိုနေထိုင်ခဲ့သဖြင့် “မင်းကြီးကတော်ဝင်း” ဟု ယနေ့တိုင် ခေါ်တွင်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရပေသည်။

သီရိဓမ္မာသောကမင်း၏ ရေတွင်း

စေတီတော် အာရုံခံတန်ဆောင်း၏ အရှေ့မြောက်ထောင့်အရပ် အုတ်တံတိုင်းအနီး၌ ရေတွင်းတစ်တွင်းကို တွေ့ရသည်။ သီရိဓမ္မာသောကမင်းသည် စေတီများနှင့်အတူ ရေတွင်းရေကန်ပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်ကိုလည်း တူးဖော်လှူဒါန်းခဲ့ရာ ဤရေတွင်းလည်း ပါဝင်သည်ဆို၏။

ယခုအခါ စက်ရေတွင်းများ ပေါ်ပေါက်လာသော်လည်း ရှေးအမွေအနှစ်အဖြစ် ရေတွင်းကို ကောင်းစွာ ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းထားကြောင်း သိရသည်။ ရေတွင်းမှာ အတန်ပင်နက်ကာ တွင်းပတ်လည်တွင် စီထားသော ရှေးအုတ်ချပ်ကြီးများကိုလည်း မြင်တွေ့ရပေသည်။

ရေ အာပေါဓာတ်သည် ယိုစီးမှုသဘောဆောင်၍ ခွဲခြား၍မရသော သဘာဝရှိပေရာ မူလဒါယကာ သီရိ

သီရိဓမ္မာသောကမင်း၏ ရေတွင်း

ဓမ္မာသောကမင်းမှ အစပြု၍ ခေတ်အဆက်ဆက် ကုသိုလ်ရှင်များ၊ ကာရကပုဂ္ဂိုလ်များအား မေတ္တာပို့အမှုဝေကာ သွားလာကျင့်လည်နေရ

သည့် ခရီးစဉ်တစ်လျှောက် အခက်အခဲများ ပြေလည်၍ ညီညာရင်းအကိုပမာ ခင်မင်ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေများနှင့် တွေ့ကြုံရလိုကြောင်း ဆုတောင်းခဲ့

လေသည်။

အခြား ကြည်ညိုဖွယ်များ

စေတီလိုက်၏ အနောက်ဘက် နေရာတွင် စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်း လေးပါးနှင့်အတူ အဘဘိုးဘိုးအောင်၊ အဘအောင်မင်းခေါင် စသည့် သိဒ္ဓိရှင် များ၏ ရုပ်တုများ ပူဇော်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ရဟန်းတော်များ၊ မင်းညီမင်းသားရုပ်များလည်း ပါဝင်၍ ကမ္ဘည်းစာ အမှတ်အသားများ မရှိပေ။

စေတီတော်၏ အနောက်တောင် ထောင့်အရပ်တွင် ရှစ်မျက်နှာ ဂြိုဟ်ပြေနံပြေစေတီရှိ၍ တောင်ဘက် ကပ်လျက်ရှိ ဗောဓိညောင်ပင်ကား နှစ်ရှည်ညောင်ပင်ကြီး ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ခရီးလမ်း အေးချမ်းစေရန်အတွက် လည်းကောင်း၊ ရင်သွေးသားသမီး ရတနာ ရရှိလိုခြင်းအတွက် လည်း ကောင်း ဤဗောဓိညောင်ပင်မှ ရတနာ

သိဒ္ဓိရှင်များ

မြတ်ဗြဟ္မာစေတီ

နတ်မင်းအား ဆုပန်ပြည့်ဝကြသည် ဆို၏။

စေတီ အနောက်တောင်ထောင့် အရပ်တွင်ကား ကုန်းတော်စောင့် ဘိုးဘိုးရုပ်တု ရှိသည်။ ဝတ်လဲတော် ပုဆိုး၊ အင်္ကျီ၊ ဖျင်ဖြူ၊ ဖျင်နီစ၊ များ သစ်လွင်များပြားစွာ မြင်ရသဖြင့် ဂါရဝ ပြု ဆုပန်သူ မပြတ်ရှိသည်ဟု မှန်းဆ ရသည်။

အမျှဝေ ခေါင်းလောင်းတစ်လုံးနှင့် အတူ ဗုံးဆန်ခေါင်းလောင်းတစ်ခုကို လည်း တွေ့ရသည်။ စစ်အတွင်းက ရွှေဘုံသာဘုရားဝင်းရှိ မင်းတုန်းမင်း ကောင်းမှု တန်ဆောင်း ပြာသာဒ် အားလုံး မီးသင့်လောင်ကျွမ်း၍ စေတီ တစ်ဆူသာ ဘေးမခတ် ကျန်ရစ်တော် မူသည်။ ဤဗုံးဆန်သည် စစ်ပြယုဂ် လက်ကျန်ပစ္စည်းတစ်ခု ဖြစ်ပေသည်။

မီးကျွမ်းစေတီ

ရွှေဘုံသာစေတီသည် စစ်အတွင်း ဗုံးဒဏ်နှင့် မီးဘေးမှ လွတ်ကင်းခဲ့သည့် အတူ (၁၀-၅-၁၉၈၀) ည(၇)နာရီခွဲ တွင် အောင်ချမ်းသာ မိုးကုတ်-မန္တလေး ကားဝင်းမှ မီးလောင်ရာ ဓာတ်ဆီ

ရေနံဆီ လောင်စာများကြောင့် (၂၅) လမ်းမှ (၁၄)လမ်းအထိ ကျယ်ပြန့်စွာ မီးသင့်ခဲ့သည်။

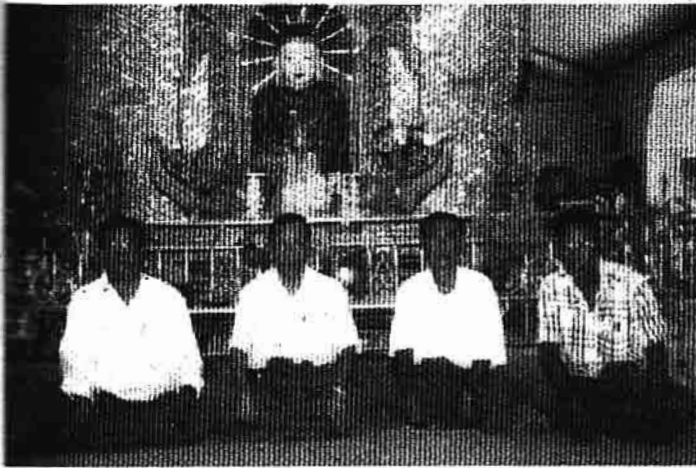
မီးလောင်ပြင်အလယ်တွင် ရွှေဘုံ သာစေတီတစ်ဆူသာ မီးခိုးမိုင်းမစွဲဘဲ ကြည်ညိုဖွယ်ကောင်းစွာရသည်ဆိုလေသည်။

(ဃ)မင်းတဲအိကင်ရပ်

ရွှေဘုံသာစေတီ

မင်းတဲအိကင်း ရပ်ကွက်သည် ရတနာပုံမြို့တော် မတည်မီက ပုဇွန် ချောင်းရွာဟူ၍ လူနေအိမ်ခြေ စည်ကားရာအရပ် ဖြစ်ခဲ့သည်။ ၁၁၆၂ ခုနှစ်တွင် ဘိုးတော်ဗဒုံမင်းသည် မင်းကွန်းပုထိုးတော်ကြီး ဆောက်လုပ် မှည့် ကိုယ်တိုင်ကြီးကြပ်စီမံရာ မင်းကွန်း ရွာ အရှေ့ဘက် ရေလယ်ရှိ သောင် ပြင်(ယခု နန်းတော်ကျွန်းရွာ)တွင် ထီး နန်းအိုင်အမာဆောက်၍စံတော်မူသည်။

အမရပူရမြို့တော်ကို မြေးကော် အိမ်ရှေ့မင်း (စစ်ကိုင်းမင်းခေါ်) ဘကြီး တော် မင်းသားအား မြို့စောင့်ထား၍ အုပ်ချုပ်စေလျက် သာယာဝတီမင်းသား စသည့် မင်းညီမင်းသား များပတ်စစ်ကဲ များက လမ်းမင်းအား အလယ်က

• သီရိမာလာဘွဲ့သံသရာမှ ဖိလားအဖွဲ့ဝင်လူကြီးများ

ကျန်ဆက်ဆံသောကြောင့်

စောင့်ကြပ်ခစားရသည်။

ထိုအစောင့်အကြပ်များကို ပုဇွန်ချောင်းရွာတွင် တည်းခိုနေထိုင်ရန် နေရာချထားပေးသဖြင့် ပုဇွန်ချောင်းရွာမှ မင်းတည်း(မင်းတဲ)ရွာဟု ခေါ်လာ၏။

နောင်တွင် ဘုရင့်ရေတပ်အတွက် ရေကြောင်းကျွန်းကျင်သည့် အောက်အရပ်၊ ပုသိမ်မြို့အနီးရှိ အီကင်းရွာမှ လှေတော်သားများကို ခေါ်ယူအမှုထမ်းစေရာ ထိုနေရာ၌ပင် နေရာချပေးသဖြင့် “မင်းတဲအီကင်း” ရွာဟု တွင်လာသည် ဆိုလေသည်။

စေတီတော်မှာ မင်းတဲအီကင်းရပ်၊ လေသာကျောင်းတိုက် ဝင်းအတွင်း စံပယ်တော်မူသည့် လေသာကျောင်းမှာ (၁၆×၁၄)လမ်းနှင့် (၈၉×၉၀)လမ်း အကြား၌ တည်ရှိကာ (၁၉)လမ်း အနောက်ဘက်ထိပ် တာပတ်လမ်း အတိုင်း မြောက်ဘက်သို့ ဝင်ရောက်ရလေသည်။

စေတီတော်တွင်

လေသာ ကျောင်းဝင်းအတွင်း

အနောက်တောင်ထောင့် အရပ်တွင် ရွှေဘုံသာစေတီအား ဖူးတွေ့ရသည်။ အရှေ့ဘက် အာရုံခံတိုက်မကြီး ဆီးကာထားသဖြင့် စေတီတော်၏ ဖောင်းရစ်နှင့် ထီးတော်သာ မြင်ရ၏။

လေသာကျောင်းမှ ဦးပဉ္စင်းများက ကူညီပေးသဖြင့် အာရုံခံတန်ဆောင်းတွင်း ဝင်ရောက် ဖူးမြော်ပူဇော်ခွင့်ရသည်။ အရှေ့လှည့်မုခ်လိုဏ်အတွင်း၌ ကုန်းဘောင်ခေတ် တင်ပျဉ်ခွေရုပ်ပွားတော်ကြီးတစ်ဆူ စံပယ်တော်မူသည်။

မုခ်လိုဏ်တွင်း ရှေ့တော်မှောက်၌ ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်များ နှလုံးသွင်း ပူဇော်ပြီးနောက် အာရုံခံတန်ဆောင်းအတွင်း လှေလာကြည့်ရာ တင်ပျဉ်ခွေရုပ်ပွားတော်လေးဆူနှင့် အစွန်းနှစ်ဖက်၌ မတ်ရပ်တော်တစ်ဆူစီ ဖူးမြင်ရသည်။

မတ်ရပ်တော်များမှာ လက်ဝဲလက်က သက်န်းအနားရေးကို သုံးသပ်နေသော ဝစီရဟတ္ထုဒြာနှင့် လက်ယာလက်တော်က ရင်တွင် အပ်ထားသော မဟာကရုဏာမုဒြာတို့ဖြင့် စံပယ်ကြသည်။

နောင်ခေတ်လက်ရာများ ဖြစ်သော်

လည်း (ဥဏိသ မိုးမောက်ရာ) ရောင်လှုံတော်ကို အင်းဝခေတ် ရုပ်ပွားတော်များကဲ့သို့ ပုံပုံချွန်ချွန် သွန်းလုပ်ထားလေသည်။

ဤစေတီသည် မီးကွင်းခြင်း စသည် ဖြစ်စဉ်တော်များ မရှိသော်လည်း ရှေးမြန်မာဘုရင်ခေတ်ကာလ မင်းစိုးရာဇာတို့ နေထိုင်ခဲ့ကြသော တော်ဝင်ဌာနေ ဖြစ်ခဲ့ကာ လေသာကျောင်း ဆရာတော်၏ ကြည်ညိုဖွယ် ဖြစ်စဉ်တော်ကို အနည်းအကျဉ်းမျှ သိခွင့်ရခဲ့သည်။

လေသာကျောင်း ဆရာတော်

ရှေးအခါက “တုတ်လှမ်းလေသာ” ကျောင်းဟု ခေါ်တွင်ခဲ့ကြသည်။ ဤကျောင်းတွင် သီတင်းသုံးသည့် အရှင်ပဉ္စာဉ္စမည်ရှိသော ဦးပဉ္စင်းကလေးသည် ရတနာပုံခေတ်ကာလ ပရိယတ္တိစာပေ တတ်ကျွမ်းလှသည်ဟု အမည်သတင်း ကျော်ကြားလေရာ ထိုသတင်း မှန်မမှန်ကို သုခမ္မာဆရာ

• မွှာသာကလေး

• မွှာသာကလေး

တော်ကြီးများ ကြွလာ၍ မေးမြန်းစစ်ဆေးတော်မူကြသည်။

တုတ်လှမ်းလေသာ ဦးပွင်းသည် သုဓမ္မာဆရာတော်ကြီးများ မေးမြန်းသမျှ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာ၊ အနုဋီကာတို့မှ လာရှိသည့် ခက်ခဲနက်နဲသော အမေးပစ္စည်းများကို အဟုန်ပြင်းစွာ ကျဆင်းလာသော ရေတံခွန်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ သိန္ဓောမြင်း အပြေးနှင့် သကဲ့သို့လည်းကောင်း သွက်လက်စွာ ဖြေကြားတော်မူသည်။

သုဓမ္မာ ဆရာတော်ကြီးများက "တုတ်လှမ်း မောင်ပွင်းလေးက 'ကျော်တာ'နဲ့ 'တော်တာ'မှာ 'ကျော်တာ'က စာတင်နည်းသေးသကိုးကွယ်"ဟု ချီးကျူးထောမနာပြုကြလေသည်။

ထို့ကြောင့် မင်းတုန်းမင်းကြီးက "ပညာသာလင်္ကာရ မဟာဓမ္မ ရာဇာဓိရာဇဂုရု" ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ကို ဆက်ရန် နန္ဒရတီရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကပ် လှူဒါန်းလေသည်။

ထို့အပြင် မင်းတဲအိကင်းရပ်ရွှေဘုံသာစေတီ၊ ရတနာမဉ္ဇူစေတီနှင့် တုတ်လှမ်းလေသာကျောင်း ခေါ် မင်းတဲလေသာကျောင်းတို့၏ ပဓာနနာယကဩဝါဒါစရိယ ဆရာတော်အဖြစ် ပထမဦးဆုံး ခန့်အပ်တော်မူခဲ့သည်။

ထိုအရှင်သည် အဘိဓမ္မာ(၇)ကျမ်း (အုပ်ရေပေါင်း ၁၂ အုပ်)ကို (၇)လနှင့် အရကျက်၍ ရွှေနန်းတော်ဦး မြေနန်းပြာသာဒ်တော်အတွင်း၌ အထောက်အမ ကင်းလွတ်စွာဖြင့် ဝိသိဋ္ဌ အာဂုံပြန်ဆိုတော်မူနိုင်ခြင်းကြောင့် "မဟာရာဇာဓိသိဋ္ဌ ကဝိဓဇ မဟာရာဇာဓိရာဇဂုရု" ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ကို ရှေးဦးစွာ ကပ်လှူပူဇော်ခြင်းခံရသည့် ရတနာပုံခေတ် သာသနာ့အာဇာနည် ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်တစ်ပါး ဖြစ်လေသည်။

အာပေါဓာတ် စွမ်းအင်

မင်းတဲအိကင်းရပ် ရွှေဘုံသာစေတီမှာ ကိန်းဝပ်တော်မူရာ ဌာနပလစွမ်းအင် အားကောင်းလှသည်ကို

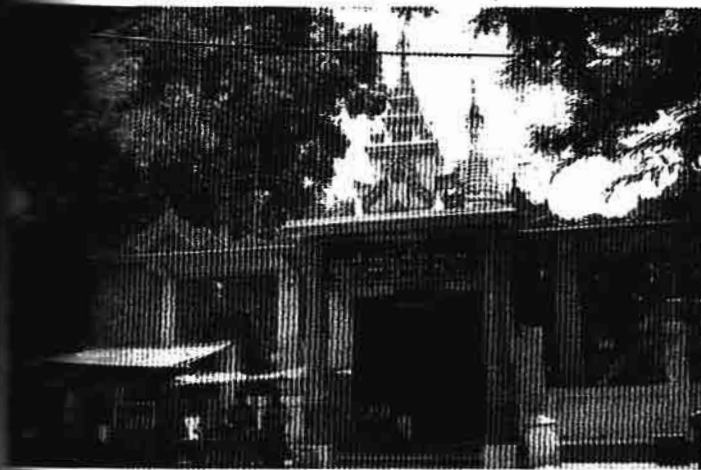
တွေ့ရ၏။

မူလ ပုဗ္ဗန်ချောင်းရွာသည် ပုဗ္ဗန်ချောင်းမကြီးအနီး တည်ရှိ၏။ ယနေ့အခါ၌ကား ဧရာဝတီမြစ်၏ အရှေ့ကမ်း၌ ရှိ၏။

မင်းတဲ ဟူသည့် တော်ဝင်အရပ် မင်းပေါက်စိုးပေါက် အရပ်ဌာနတွင် ရေကြောင်းကျွန်းကျင်သော ပုသိမ်မြို့အနီး အိကင်းရွာမှ လှေတော်သားများ နေရာချထားရာ အရပ်ဖြစ်ခြင်းကြောင့် "မင်းတဲအိကင်း" အရပ်တွင် လာ၏။

အာပေါဓာတ်နှင့် ဆက်စပ်နေခြင်းကို ပြ၏။ သီရိမာလာရပ်၊ ရွှေဘုံသာစေတီတော်တွင် မူလ အလှူရေတွင်း၌ သဖြင့် အာပေါဓာတ် ကြီးစိုးသည်ဟု ဆိုရာ၌ တွင်းရေ တည်ငြိမ်သောရေ ဖြစ်ရာ စည်းလုံးညီညွတ်ခြင်း၊ သဟဇာတ ဖြစ်ခြင်းတို့အတွက် အထူးဆုပုရန် သင့်လျော်၏။

မင်းတဲအိကင်းရပ်ကား လှိုင်ရှားနေသော၊ စီးဆင်းနေသော မရေရှင် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ယဉ်စိုးခြင်း(အခြေအနေသင်တန်း)ဖြစ်ပေါ်ခြင်းအတွက်

သီရိမာလာတ္ထဘုံသာတန်ဆောင်

သီရိမာလာတ္ထဘုံသာ အထူးပုဂံလှည့်ကား

စေတီတော်တွင်

နိတ်ယူကာ အထူးဆုပန်နိုင်ပေသည်။

(င)အမရဋ္ဌာနီ သူရဲဈေးရပ်၊

ရွှေဘုံသာစေတီ

သူရဲဈေးရပ်သည်ကား ၁၂၂၁ ခုနှစ်တွင် ရတနာပုံရွှေမြို့တော်ကြီးကို ထည်ထောင်နန်းစံသော မင်းတုန်းမင်းကြီးသည် နန်းတော်မှ အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက် မြို့ပြင်လေးရပ်နှင့် ရပ်ကွက်(၅၄)ခုကို အကွက်ချ တည်ထားကာ အမရဋ္ဌာနီ အနောက်ရပ်တွင် သူရဲဝန်သုံးဦးနှင့် နောက်ပါ သူရဲသူခက်များကို နေရာချထားပေးခဲ့သည်။

ထိုသူများ ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားရာဈေးကို “သူရဲဈေး” ဟု ခေါ်တွင်၍ အနီးဝန်းကျင်ကိုလည်း သူရဲဈေးရပ်ဟု အမည်တွင်လာခြင်း ဖြစ်သည်ဆို၏။

သူရဲဈေးဘူတာ

စေတီတော်မြတ်အား ဖူးမြော်ကုသိုလ်ပြုရန်အတွက် လေ့လာကြည့်သောအခါ သော့ခတ်၍ ပိတ်ထား

သော တံခါးများကိုသာ တွေ့ရသဖြင့် အနီးရှိ ဘူတာရုံအတွင်း ဝင်ရောက် စုံစမ်း၏။ ထိုအခါ သူရဲဈေးဘူတာ ဖြစ်ပေါ်လာပုံကို သိရ၏။

နယ်ချဲ့ အင်္ဂလိပ်အစိုးရလက်ထက် ၁၉၂၅ ခုနှစ်တွင် မန္တလေး-မတ္တရာ မီးရထားလမ်းဖောက်လုပ်ခဲ့ရာ အကွာအဝေး (၁၆၉၃)မိုင် ရှိသည်ဆို၏။ ထို မီးရထားလမ်းသည် မန္တလေးဘူတာကြီးအထိ ဆက်သွယ်ထားသော်လည်း မန္တလေး နန်းတွင်းမှ ဖြတ်သန်းရသည်ဖြစ်ရာ ရွှေဘုံသာစေတီအနီး သူရဲဈေးရပ်ကွက်တွင် စခန်းထောက်(ရပ်နားစခန်း)ဘူတာကို ဆောက်လုပ်ခဲ့ရာ သူရဲဈေးဘူတာဟု တွင်၏။ (၅-၂-၁၉၂၇)နေ့တွင် သူရဲဈေးဘူတာကို စတင်ဖွင့်လှစ်ခဲ့၏။

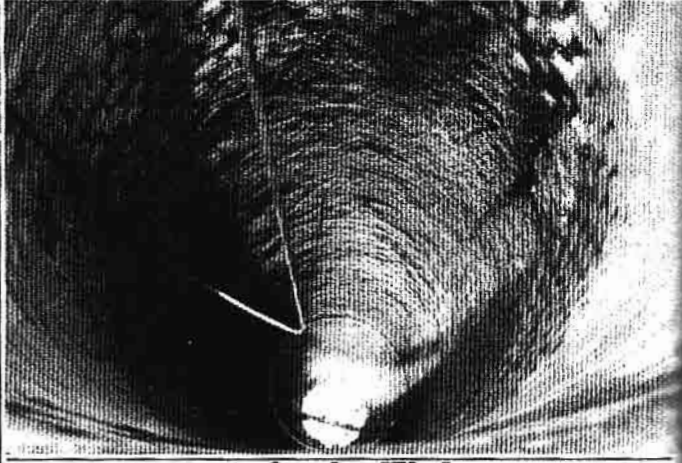
ယခုအခါ မန္တလေးနန်းမြို့တွင်းရှိ မီးရထားသံလမ်းများ ပျောက်ကွယ်သွားပြီဖြစ်ရာ မတ္တရာသို့ ပြေးဆွဲသော ကားရထားများသာရှိ၍ မထင်မရှားဘူတာရုံကလေးအဖြစ်သာ ကျန်ရစ်တော့သည် ဆိုကြ၏။

သူရဲဈေးဘူတာတွင်း၌ပင် ရွှေဘုံသာစေတီကို ဝင်ရောက် ဖူးမြော်လိုပါသည်။ သော့များ ခတ်ထားသဖြင့် ကူညီပါရန် ပြောဆိုသောအခါ မနီးမဝေးတွင် နေထိုင်သည့် စေတီတော်ဂေါဟာအဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌ ဦးညိုစိမ်းနေအိမ်သို့ လမ်းညွှန်ပေးကြ၏။

သူ၏နေအိမ်တွင် ဦးညိုစိမ်းကို မတွေ့ရသော်လည်း သားဖြစ်သူက “နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းက လာတွေ့ပါတယ် ဖေဖေ”ဟု လေလှိုင်းသတင်းပို့သဖြင့် မကြာမတင် ကာလအတွင်း ဆိုင်ကယ်တစ်စီးဖြင့် ရောက်ရှိလာသည်။

ပိတ်ထားသောသော့များကို ဖွင့်ပေးပြီးနောက်...

‘ဒါတွေက ပြောရုံတွေပါ။ နှောင်းဆတ်ကုသိုလ်တွေပါ။ ပုလဲစေတီ၊ ဝက်မုင်း(ဝါးနံ့ခြင်း)အရွယ် ပုလဲစေတီဆိုတော့

• လေ့လာသင်ကြားခြင်း

• စာပေသင်ကြားခြင်း

ဆတ်အဆက်ဆက် ငုံ့ပြီ မွမ်းမံကြလို့ မူလ လက်ရာတွေ ပြန်ရတော့ပါဘူး။

စေတီကိုတော့ မူလလက်ရာလို့ ယူဆတဲ့ သမိုင်းပါ အချက်အလက်တွေနဲ့ ညှိနှိုင်း မွမ်းမံထားပါတယ်။

ဟု ရှင်းပြလေသည်။

“မန္တလေးစကား” ဟု ဆိုကြ၏။

မိမိတို့ ကိုးကွယ်ပူဇော်သော စေတီ ပုထိုးကို သမိုင်းဝင်စေတီ၊ မူလစေတီ စသဖြင့် စကားတန်ဆာဆင် ချီးပင့်ကြ သော်လည်း ဤသို့ ရိုးသားစွာ ပြောပြ သည့် မန္တလေးသားကြီးအား လေးစား မိရသည်။

‘ဒါဖြင့်ရင်လဲ ဒီစေတီတော်ရဲ့ ထူးခြား ဖြစ်စဉ်များ ပြောပြနိုင်မလားဗျာ’

‘ဟောဒီ ကျောက်စာကတော့ နိုင်လုံ တဲ့ သမိုင်းအထောက်အထားနဲ့ ရေးထိုး ထားတာပဲ။ ထူးခြားသလားဆိုတာ ဆရာကိုယ်တိုင် လေ့လာ ဆုံးဖြတ် ကြည့်ပါ’

ကျောက်စာမှာ နှောင်းဆတ်

(၁၃၅၈ ခုနှစ်) ထိုးကျောက်စာ ဖြစ်သော်လည်း သိရှိရသောက မင်းကောင်းမူ မုဋ္ဌောစေတီ

(၅) ဆူအား သက္ကရာဇ် ၅၁၀ ပြည့်နှစ် တွင် အလောင်းစည်သူမင်း၏ သားတော်ကြီး

“မင်းရင်စော”

ကောင်းမူ ပြုခြင်း အခြားစေတီများ။

ကန်များ တည်ဆောက်မွမ်းမံခြင်းနှင့် ဗဒုံမင်း၊ မင်းတုန်းမင်းတို့ ရွှေဘိုသာ

ငါးဆူ မွမ်းမံမှုသမိုင်းများ ပြည့်စုံစွာ ပါရှိ၏။ ထို့အပြင် ကျမ်းကိုးအနေဖြင့်...

❶ မင်းတုန်းမင်းလက်ထက် ဖန်ချက် ဝန် မင်းထင်ပညာ သိဒ္ဓိကျော်ခေါင် ၏ ပုရပိုက်မှတ်တမ်း။

❷ သစ္စာဘာဝီကျမ်းတို့ကို အခိုင် အမာ ဖော်ပြထား၏။

လေ့လာပြီးသည့်နောက် မန္တလေး ရွှေဘိုသာစေတီငါးဆူတွင် ဤ ကျောက်စာမှတ်တမ်းသည်သာ တစ်ခု တည်းသော အားကိုးဖွယ် အထောက် အထားဖြစ်ကြောင်းသတ်မှတ်ရပေသည်။

ဓမ္မာရုံများကို သော့ခတ်ထားသော် လည်း စေတီတော် တောင်ဘက်မှန် ဦးကိုမူ သော့ခတ်ခြင်း၊ တံခါးစေ့ထား ခြင်း မရှိပါ။

စေတီတောင်ဘက်တွင် အုတ်ခုံ ပလ္လင်ဖြင့် တင်ပျဉ်ခွေရုပ်ပွားတော် ခုနစ်ဆူကို ခုနစ်ရက်သားသမီးတို့ (ဂြိုဟ်ပြေနံပြေ ဂြိုဟ်ရစ်ခွင်ဘုရား အဖြစ်) ပူဇော်နိုင်ရန် ခုနစ်နေ့ အမည် တို့ဖြင့် ကမ္ပည်းတင်ထားသည်။

စေတီတော်ဝန်းကျင်၌ ဓမ္မာရုံများ ဝန်းရံထားသဖြင့် စေတီကိုယ်လုံးတော် ပြည့်အောင် မပူးမမြော်နိုင်ကြရသဖြင့် ဂြိုဟ်ပြေနံပြေစေတီအစား ဤကဲ့သို့ စီစဉ်ထားရသည်ဟု ပြောပြသည်။

ယခင်က (၂၄) နာရီ ဖွင့်လှစ်ပေးထား သည်။ (၂၄) နာရီပတ်လုံး ဖူးမြော်ကြည့် ညှိပူဇော်သူမပြတ်ရှိကြောင်းသိရသည်။ ဆုတောင်းပြည့်ဝသဖြင့် မိမိတို့ ကြိုဆိုရန်ဆိုင်နေရသော အမှုကို ပြဿနာများအတွက် အခါပေးသည့် အချိန်တွင်ပူဇော်ကာ ယတြာပြုရသည် များရှိသကဲ့သို့ ထူးခြားသော အခြေ အကြား အာရုံနိမိတ်ဖြင့် လာရောက် ပူဇော်သူများလည်း ရှိကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ရွှေလ ဆက်စပ်ချိန်

စာပေသင်ကြားခြင်း

ကျွန်တော်နှစ် ခွေး

အမှတ်ထင်ထင်

ခဏကြာသော် ဘုန်းတော်ကြီး
ကျောင်းမှ ကိုရင်ကလေးမှ အော်ခေါ်ပါ
သဖြင့် ခွေးသုံးကောင် ပြန်ပြေးတော့
သည်။ တော်ပါသေးရဲ့...

ကျွန်တော် ထိုအချိန်မှစ၍ ခွေးမြင်
လျှင် လူကမကြောက်ပေမယ့် သွေး
ကလန့်သောစိတ်ဒဏ်တစ်ခု သင့်ခဲ့ပါ
သည်။

ကျွန်တော့်အတွင်းစိတ်မှ ခွေး
ကြောက်သည့် စိတ်ဒဏ်ကို ကြာကြာ
မွေးမထားနိုင်ပါ။ ခွေးမကိုက်နိုင်သော
ဂါထာ၊ ခွေးမဟောင်နိုင်သော ဂါထာ
များကိုတွေ့လျှင် မှတ်ထားရ လက်
တွေ့ စမ်းသပ်ကြည့်ရ...

ကျွန်တော်မှတ်မိသမျှ တင်ပြ ရလျှင်
ကိုက်ရဲသည် ခွေး (ကိုက်ခွေး)
ဘေးမှပယ်ပြီးဟောင်သည့်ခွေး(ပမ်းခွေး)

၄ ပုံ ငါ ခြင်္သေ့

ကျွန်တော်ကား ကိုက်တတ်သည့်
ခွေးကို ရင်ဆိုင်တွေ့လျှင် “ဥုံ ငါ
ခြင်္သေ့” ဟု ငေါက်သံနှင့် ရွတ်ပါသည်။
သူ ခွေးမကိုက်နိုင်သည်ကို တွေ့ရ။

“ဥုံ ငါ ခြင်္သေ့” ဂါထာသည် ခွေး
ကို အဘယ်ကြောင့် ဟန့်တားနိုင်ပါ
သနည်း။ ကျွန်တော် ဉာဏ်မီသ
လောက် ဓာတ်တိုင်ထူကြည့်ပါသည်။
ဓာတ်တိုင်

	၆	
နပ်/ကံ	→ ၃ ←	(စရေ)မှန်တိုင်းတတ်(အင်္ဂါခြင်္သေ့)
	၇	
ရပ်	→ $\frac{၇}{၂}$ ←	(ဂဗ္ဘ)မြေတတ် (တနင်္လာခွေး)
	၅	
ကိစ္စဘာဝ	→ ၁	(စံအင်္ဂါနှင့် ကူးတနင်္လာနပ်သည် တတ်ရန်)
	၄	(ဦးဆုံးစံကူးရေကူးတောသုတတ်ရန်)

များကို ကြုံကြုံကပ်ပါက ခွေးကိုစေ့စေ့
ကြည့်ပြီး အောက်ပါ ဂါထာများထဲမှ
ဂါထာတစ်ခုခုကို မာန်သွင်း၍ ရွတ်ရပါ
သည်။

၁ ပုံ ဤ သွား

၂ ပုံ ငါ့နောက်မှာ ကျားပါယ်

(မှတ်ချက်)။ ။ ခွေးသည်
ခေါင်းထောင် အပြီးထောင် အသံ
ကျယ်၍ တေဇော အာကာသလွန်
ဓာတ်ဆောင်ပါသည်။

အောင်လှသန်း (မင်းဘူး)

မှတ်မိပါသေးသည်။ ကျွန်တော်
သံသယက ဝါနီဖျင်ထည် အင်္ကျီပွေ့ကြီး
ကိုဝတ်၊ ကားတာယာဖိနပ်ကိုစီး၊
အင်္ကျီအိတ်နှစ်ဖက်၌ မီးခြစ်၊
အလိပ်၊ အမွှေးတိုင်ထုပ်တို့ကိုထည့်
ဆိတ်ရက်များမှာ အာရုံကျသော
အရာများ၌ ပုတီးစိပ်လေ့ ရှိပါသည်။
တစ်နေ့သောရုံးပိတ်ရက် ဖြို၏
အောင်ဘက် မြစ်ကမ်းနဖူးတွင်
ထိုင်ထားသော သံတော်ကြားဘုရား
တော်တော်၌ ကျွန်တော် သရဏဂုံ
သုံးပါး ပုတီးစိပ်ကို စိပ်ပါ၏။
ဗုဒ္ဓ သရဏံ ဣတ္ထမိ၊
သမ္မံ သရဏံ ဣတ္ထမိ၊
သမ္ဘံ သရဏံ ဣတ္ထမိ၊
သမ္မာသတိ၊ သမ္မာစီရိယ၊ သမ္မာ
မာမီ အရှိန်အဟုန်ကောင်းကောင်း
နှင့် ပုတီးစိပ်နေစဉ် ကျွန်တော်၏
အသံဘက်နားကို တစ်စုံတစ်ခု လာတို့
၏။ ကျောဘက်ကလဲ တဟဲဟဲ
အသံကို ကြားရပြန်။
“ဘာပါလိမ့်”
ကျွန်တော် မလှုပ်ရဲ။
အသာလေး ဘယ်ဘက်ကို
ချွန်ကြည့်လိုက်တော့ အမယ်လေး၊
ဘုရားမြောက်ဘက် ဘုန်းတော်ကြီး
ကျောင်းမှ အလုံးအရပ်ထွားကျိုင်း
သော အင်းခွေးကြီး သုံးကောင်ပါလာ။
ကျွန်တော် ဘာလုပ်ရမည်နည်း။
ချုပ်လိုက်လျှင် ကျောဘက်က အင်း
ခွေးကြီးနှစ်ကောင်က ဇက်ကိုခဲပြီး
အသံဘက်ကအကောင်က နားရွက်
ကို ကိုက်ဖြတ်တော့မည်။
ကျွန်တော်ငြိမ်နေပြီး ခွေးသုံးကောင်
မေတ္တာပို့ရပါသည်။ ဘေးကို
ကြောက်လို့ပါ။ဘာယာလာဘာကုလကျဉ်
ရင်းရပါမည်။ မေတ္တာပို့သန့်သန့်

注册

商標

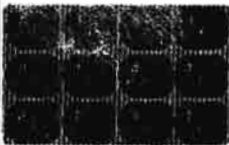
ရိပ်- ကျာရတနာဆေးသည်
တရုတ်ပြည် ရှေးခေတ် ကေရာခံမင်း

နန်းတွင်းတွင် အသုံးပြုသော
ဆေးတော်မြတ်ဖြစ်သည်။

龍鳳寶

ရိပ်- အမျိုးသားအားဆေး
ကျားရတနာဆေး

မြန်မာတိုင်းရင်းသားဆိုင်တိုင်းတွင် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါသည်။

နဂါးစာမထိရတနာ (လုံစုနီပေါင်)

(ယောက်ျားသုံးအဆင့်မြင့်အားဆေး) မှတ်ပုံတင်အမှတ် TMR-009365 (1014)

ရိပ်- ကျာရတနာဆေး (ပူလအမည်း၊ နဂါးကျားအားဆေးသုံး)သည် တရုတ်ပြည် ရှေးခေတ်ကေရာခံမင်း နန်းတွင်းတွင် အသုံးပြုသော ဆေးတော်မြတ်ဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် ဘုရင်မှ မောင်းမမိသံများ ရောမောလှပသည့် မိရုရာတို့နှင့် ကာမပျော်ပါးရာတွင် သီးသန့်အသုံးချရန် ဖြစ်သည်။

ဤသို့ဝက်ဆေးသည်သည် ယခုအထိ စဉ်ဆက်မပြတ် ဆက်ခံလာသည်မှာ အနှစ်(၄၀၀)ကျော်ရှိပြီ ဖြစ်ပြီး လူသောက၏ နတ်သိကြား ဆေးဟု တင်စားခြင်းခံရပေသည်။ ဤဆေးကို ရေရည်ရှိပဲသံနွယ်ပါက အသက်ရှည်၍ အစဉ်နုယိုစေပါသည်။ ပန်ချူးမင်းဆက် ကေရာခံ ချန်လှဲသည့် ကာမပေါင်းစပ်ပျော်ရွှင်၍ အသက်(၈၀)နှစ်အထိ နေထိုင်နိုင်ခဲ့ခြင်းမှာ ရိပ်-ကျာရတနာဆေးကို ရေရည်ရှိပဲသံနွယ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

အဓိကကျသမျှ ၊ ယောက်ျား ကျောက်ကပ်အားချို့တဲ့၍ သက်ရည်နည်းခြင်း၊ ပန်းညှိုး၍ မထိန်းနိုင်ဘဲ သက်လွတ်စောခြင်း။

အာနိသင် ၊ ကာမရာဂစိတ် ရှိစေ၍ နုပျိုလာစေပေသည်။ ကျောက်ကပ်အားပေး၍ လူသန်စွမ်းကာ အသက်ရှည်စေသည်။
ခြန့်ချီရေ- ဦးမြင့်စေ့ထိသားများ- မြန်မာဆေးအဆင့် C-26(D)မှ ပြုပြင်အောက်ထပ် သိပ်ကြာရေ၊ ဖုန်း-၂၅၄၃၂၅ ၇၀၉၈၈၈၊ နိုင်ငံအမှတ်(၂) ရေကြီး မော်လမြိုင်မြို့၊ ဖုန်း- ၀၃၂-၂၃၁၁၄၊ နိုင်ငံဆယ်ဆေးတိုက်-အမှတ်(၆၅၅)တရုတ်တန်း မြည်မြို့၊ ဖုန်း-၂၁၂၆၂၊ နိုင်ငံမြန်မာဆေးဆိုင် (၂၅)လမ်းနှင့်(၈၇)လမ်းထောင့်၊ ပုသိမ်၊ နိုင်ငံမြန်မာဆေးဆိုင်-အမှတ်(၁၀)မင်းလမ်း၊ မိုင်းကင်းတောင်၊ ပဲခူးမြို့၊ ဖုန်း-၂၂၁၀၆၊ နိုင်ငံမျိုးဆေးဆိုင်-၄၄/ကျောင်းလမ်း၊ မြောက်ဥက္ကလာ၊ အမှတ်(၁၀/၈၂)လားရှိုးမြို့မရေ၊ ဖုန်း-၀၀၂-၂၂၁၀၆၊ နိုင်ငံလက်သားဆေးတိုက်-(၆)လမ်း၊ တောင်ငူမြို့-၄၄-၀၅၄-၂၁၈၃၈၊ အခေါ်အဝေါ်(၈) အဝေးပြေးကိတ်တင်း၊ ကင်မလင်းကုန်း၊ ပုသိမ်မြို့၊ ဖုန်း-၂၁၄၂၁၊ နိုင်ငံသိန်းရေ-အမှတ်(၁၈၈)ရေပြည်သာရေ၊ ပုသိမ်မြို့၊ နိုင်ငံရွှေရည်တိုက်-အိုင်ခင်စန်ချီ(၃၁/အေ) ကုန်သည်လမ်း၊ ပုသိမ်မြို့၊ ဖုန်း-၂၁၄၃၄၊ နိုင်ငံရောင်-အမှတ်(၄၂/၈) ကုန်သည်လမ်း၊ ပုသိမ်မြို့၊ နိုင်ငံတရုန်ဦး-ည/၁၈၈ ဦးကြီးလမ်းလောက်လမ်း၊ ဦးကြီးလမ်း တောင်ကြီးမြို့၊ ဖုန်း-၀၈၁-၂၃၀၂၅၊ နိုင်ငံမြတ်နိုးဆေးဆိုင် မြိုင်ကြီးနား၊ ဖုန်း-၀၄၄-၂၂၅၅၈၊ နိုင်ငံဆယ်မမြို့ အမှတ်(၂)လမ်း၊ ရေချိုး(၈)ရေချိုးကွက်-ဦးကျော်လမ်း၊ နိုင်ငံအမှတ်(၁၂၂)ရာဇာလမ်း၊ မိုးကန်ရွာ၊ ခရမ်းချိုနယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်း၊ ဖုန်း-၂၄၄၃၁၄၊ နိုင်ငံစကားဝါဆေး ဆေးပစ္စည်းဆိုင်-အမှတ်(၇)၊ မြိုင်ချိုမြို့၊ ဖုန်း-၀၆၆-၂၁၄၄၁၊ နိုင်ငံTopကုန်မာဆိုင်- လားရှိုးလမ်း(နာရီစင်အနီး) မြိုင်ဦးလွင်မြို့၊ ဖုန်း-၀၈၅-၂၁၂၈၊ နိုင်ငံအိုင်ဆယ်ဆေးတိုက်-အမှတ်(၆၅၅)တရုတ်တန်း မြည်မြို့၊ ဖုန်း-၂၁၂၆၂၊ ၀၈၅-၂၁၂၆၆၊ နိုင်ငံစိန်သန်းအိုင်နီနီဝင်း-ဆေးပဒေသာ ရတနာမာရ်တောင်စိတ္တသုခဝေဟာ၊ ရတနာမာရ်တောင်ဘုရားအနီး၊ မိတ္ထီလာမြို့-ဖုန်း၂၁၃၉၂၊ ဦးအောင်မြင့်နှင့်သားသီးများ(ဆေးပစ္စည်းဆိုင်)အမှတ် (၁/၁၂၂)၊ ဘုရားတောင်ဘက်လမ်း၊ အရှေ့မြိုင်ရမ်း၊ မိတ္ထီလာ-ဖုန်း-၂၂၀၄၂၊ တက်နေဝန်မြန်မာဆေးဆေးလုပ်ငန်း-ရေစာရေလှာဘက်၊ ရေပြည်တော်လမ်း၊ စစ်ကိုင်းဖုန်း-၀၃၂-၂၂၁၀၆၊ ထွန်းသောင်းတိုက်-ဖုန်း-၂၁၆၇၄၊ ဆောင်းဟောမာဆေးပစ္စည်း၊ မြို့ပ ၆၃၊ အင်တာဗီရှင်း၊ မြိုင်ကြီးနား၊ ဖုန်း-၂၁၀၆၊ နိုင်ငံပုဏ္ဏားမြို့၊ ပွဲကတော်ဆေးဆိုင် အမှတ်(၁၁၁)၊ (၇)လမ်း၊ မင်္ဂလာရပ်ကွက်-ဦးဆင်ဦးအိုင်မြသန်း၊ နိုင်ငံကျော် ကုန်ပစ္စည်းဆိုင်-မိုင်းချပ်လမ်း၊ ဝမ်းကောင်းရပ်၊ တာချီလိတ်မြို့၊ ဖုန်း-၄၁၂၂၀၊ ပဲခူးတိုင်း သာယာဝတီမြို့၊ ရေအတွင်း-မိုင်းနောင်ဆေးဆိုင်၊ နိုင်ငံကုသောဆေးဆိုင်-၃၂/အားကားအိုင်၊ သထုံတံတားလမ်း၊ မော်လမြိုင်မြို့၊ ဖုန်း-၀၃၂-၂၂၁၃၂၊ နိုင်ငံရေတွင်းမတ်မြန်မာဆေးချိုးနှင့်အသက်ကုန်ဆိုင်(၃)၊ လိုင်(အေ) နိုင်ငံအမှတ်(၂)ရေကြီး မော်လမြိုင်မြို့၊ ဖုန်း-၀၃၂-၂၃၁၀၄၊ နိုင်ငံအိုင်ဆယ် (ဆေးတိုက်) ထိုတိုက်စိမ်း၊ ဆိပ်ငယ်ရပ်၊ မြိုင်မြို့၊ ဖုန်း-၀၃၆-၄၁၆၀၄

ပင်ရင်းမြန်ချီရေ- မိုင်းဆေးတိုက်အမှတ်(၁၄)၊ ပထမထပ်၊ ထီးတန်း(၂)လမ်း၊ ကမ်းနားလမ်း၊ သီရိမင်္ဂလာရေအနီး၊ ဟင်းလင်းမုတ်တိုင်ဆေး ကြည်မြိုင်တိုင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း-၀၅၄-၃၃၀ ၉၀၆၀၆၊ ၀၅-၄၅၀၄ ၁၀၁၀၈၊ ၀၅-၄၂၀၀ ၁၀၅၀၈

ရွှေပင်လယ်

ပေါ်တက်မှုကုန်းပေါ်တက်မှု

ရှေးဟောင်းစဉ်းများ (၂)

ဝုခမ်ယန်
(Wu Kám Yén)

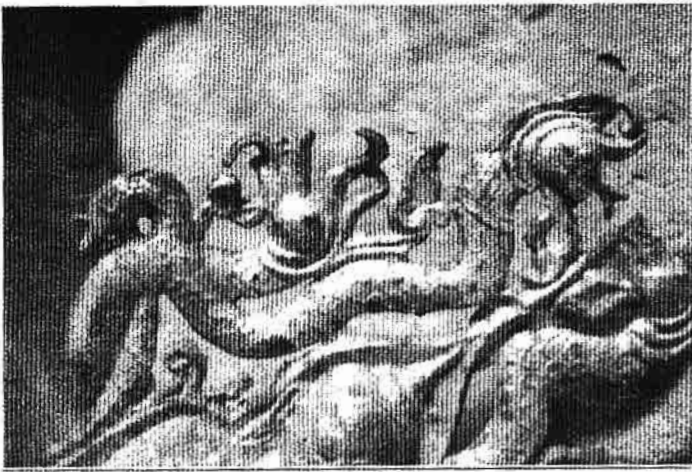
ယခင်ပညာ အဆက်

ရှေးဘဝက တော်စပ်ခဲ့သော ဇနီး၊
သား၊ ခွေးမ၊ ကျွန်တို့သည်လည်း ယခု
ဘဝ၌ ယခင်အတိုင်း ပြန်ဖြစ်ကြ၏။
ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားက မေတ္တာက
သုဋ္ဌေးကြီးအား သူ၏ စရိုက်နှင့်
သင့်လျော်သောတရားကို ဟောကြား
တော်မူသည်။ ဒေသနာတော်အဆုံး
တွင် သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်၍
သောတာပန်အရိယာ ဖြစ်လေသည်။
ဟု ဖော်ပြထား၏။ (မောင်အောင်မြင့်
(ညောင်ဦး)၏ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား
မှဋ္ဌာစေတီသမိုင်း စာမျက်နှာ-၁၀၀၊
၁၁၁ ၌ ရှုစားနိုင်ပါသည်။)
ထို့ကြောင့် ဆိတ်ရှုပ်ခံ ရှင်သီဝလိ
မှာ လာဘ်ပေါ် လာဘ်ဆင့်၍ အမြတ်
ပြု ပူဇော်သည့် အစီအရင် ဖြစ်လေ
သည်။

နှစ်ဖက်လှ ရုပ်ပွားတော်များ

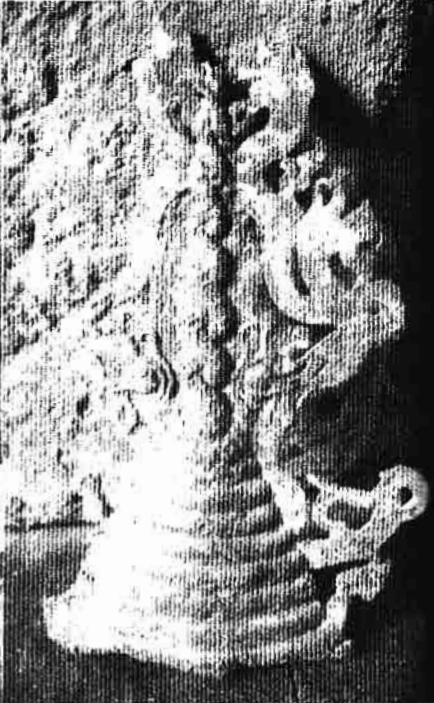
ရုပ်ပွားတော်တစ်ဖက်၊ စေတီတော်
တစ်ဖက် ကျောချင်းကပ်ထားသော
ကြေးသွန်းပုံတော်များ ဖြစ်ကြသည်။
ဗောဓိပလ္လင်နှင့် ဘူမိဗဿမုဒြာ
ရုပ်ပွားတော်တစ်ဖက်၊ စေတီတစ်ဖက်
ကပ်လျက် သွန်းလုပ်ထားသည့် ပုံတော်
နှစ်ဆူ တွေ့ရသည်။
တစ်ဆူမှာ ဗောဓိပင် အခက်အလက်
ပြည့်စုံစွာ ပါဝင်၍ ကျန်တစ်ဆူမှာ

တံကဲမှ နဂါးပုံ

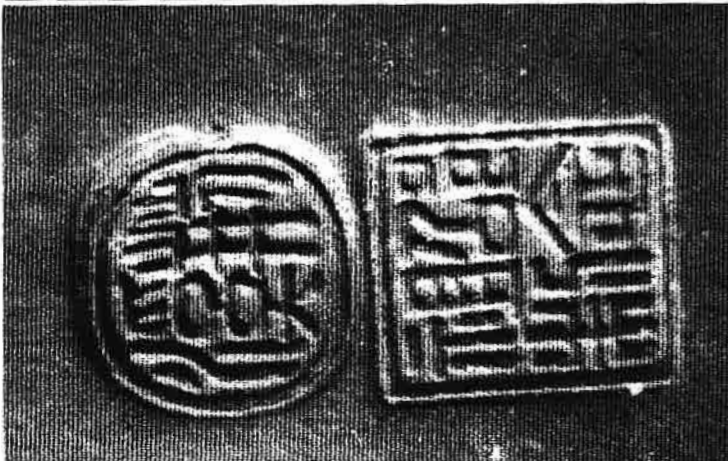
စက်လုံးပုံဆရာကုန်း

နဂါးပုံတံကဲဆရာကုန်းမှ
နဂါးပုံဆရာကုန်းမှ

စက်လုံးပုံဆရာကုန်း ထိပ်သို့ ချိန်ဆရာကုန်း

ပန်းကနုတ်တစ်ဖက်သာ ကျန်ရှိ၏။
စေတီတော်မှာ ပစ္စယံအပိုင်းခံ၊
ခေါင်းလောင်းမှောက်စေတီ ပေါက်
ထားခြင်းဖြစ်သည်။

နှစ်ဖက်လှ ပုံတော်တစ်ဆူမှာ နဂါး
ပလ္လင်နှင့် စံပယ်တော်မူ၏။ နောက်ခံ
တံကဲရှိ ယှဉ်တွဲနေသော နဂါးနှစ်
ကောင် တရုတ်နဂါးနှင့် ဆင်တူနေ
သည်။

နောက်ကျောကပ်လျက် စေတီ
တော်မှာ အောက်ခြေပစ္စယံ အပိုင်းများ
အထက် နဂါးနှစ်ကောင် လိမ်ယက်
ထားသည်။ ရှားပါးသောပုံတော် ဖြစ်
လေသည်။

ရေကုန်းများ

တရုတ်နိုင်ငံလုပ် ရေကုန်းများ ဖြစ်
ကြသည်။ စက်လုံးပုံ(ဘဲဥပုံ)ကိုယ်ထည်
နှင့် ရေကုန်းမှာ အောက်ခြေ(ဖင်ပိုင်း)

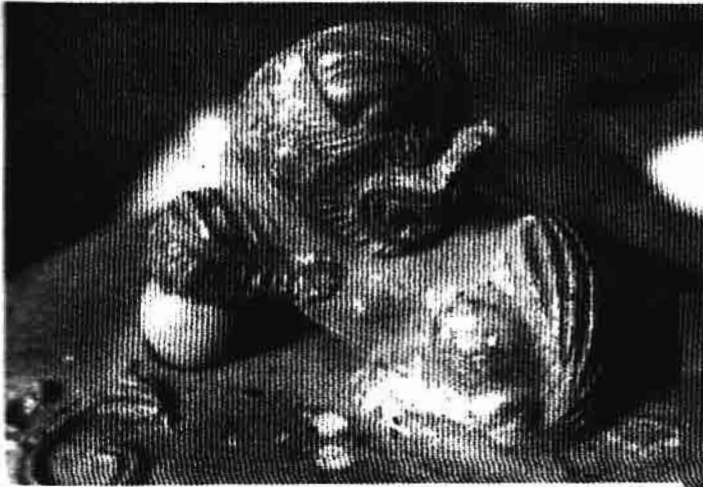
◆ သုန်ညှော်ကု

◆ သုန်ညှော်ကုစာလုံး ရွှေရုပ်

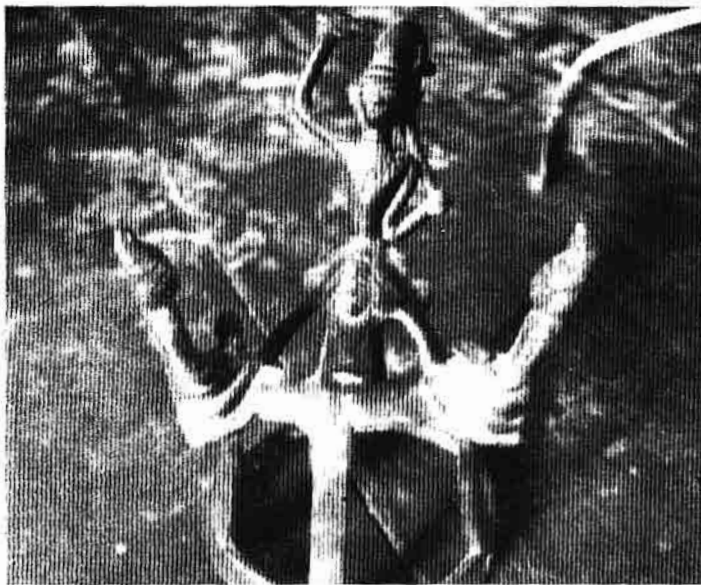
◆ သုန်ညှော်ကု

◆ သုန်ညှော်ကုစာလုံးပြင်ကွင်း

◆ သုန်ညှော်ကုစာလုံး တရား

◆ ထံတော်ပယ်ရိုး

ဌာတော်ပုရား

◆ မယ်တော်မာယာနှင့် အထိန်းတော်

◆ မယ်တော်မာယာ၏ ချိုက်ထုတ်အောင်

• မင်္ဂလာတော်

• မင်္ဂလာတော်နိဗ္ဗာန်တော်

• ကြွယ်ဝသောနိဗ္ဗာန်

တွင် ရှေးခေတ်တရုတ်စာ(ခန်းယွှီး ဘုရင်မင်း၊ နယ်စားပယ်စား၊ ဂိုဏ်း အကွရာ)များ ရေးထွင်းထား၏။ ဂဏအဖွဲ့လည်း ခေါင်းဆောင်များ၏

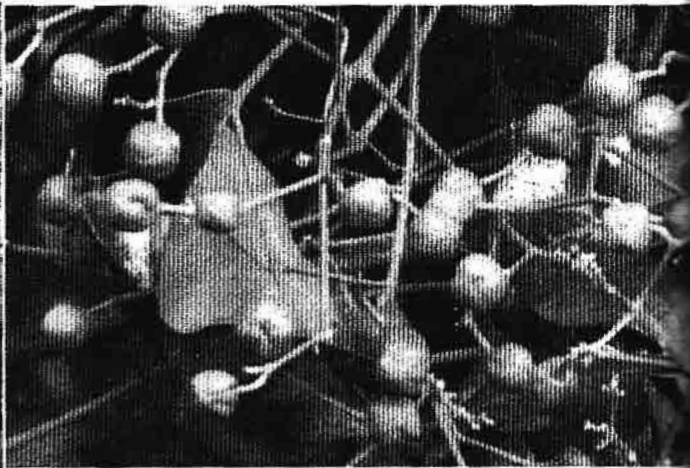
ကိုယ်ပိုင်တံဆိပ်တုံးတွင် ရေးထွင်းလေ့ ရှိသော ခန်းယွှီးအကွရာ နာမတံဆိပ် တော်ဖြစ်သည်။

ညောင်ရမ်းခေတ် အေဒီ(၁၆)ရာစု ခန့်က တရုတ်နိုင်ငံမှ တင်သွင်းခဲ့သော ကြွယ်ဝသောပစ္စည်းဟု ယူဆဖွယ် ရှိ၏။

ထုလုံးရှည် ဆူလင်ဒါပုံ အဖြောင့်ရှိ သော ရေကရားမှာ တရုတ်ကုလုံးပန်း များပတ်လည် ထွင်းကာ အစုံတွင် ခြူးရုပ်ပါရှိသည်။ ကမ္ဘာ့စာအမှတ် အသား မတွေ့ရပေ။

ရွှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ဂူခန်းယွှီး(Wu Kān: Yén)

သက်ရင့်ကြွယ်များ

သတင်းပင်

ယခင်လူ အဆက်

ဗိုလ်လှိုင်ပင်

စာမနီခေါ် ပိစပ်ပင် ဖြစ်သည်။ ထို
ခိုက်ကွဲသော ဒဏ်ရာများအတွက်
ယင်းအရွက် သတ္တုရည်နှင့် ကွမ်းစား
ထုံးကို ပျော်မကျဲဖျော်ကာ လိမ်ကျံပေး
ရသည်။ အစွမ်းထက်သော ဒဏ်ရာ
ပျောက်ဆေးဖြစ်သည်။

ဆေးကျမ်းများ၌ကား လေတို့ကို
ဖြိုခွဲတတ်သည်။ သင့်လျော်သော
အတိုင်းအတာကို အသုံးပြုပါက ဆီးကို
ရွှင်စေသည်။ ခွေးထွက်သည်။ အလွန်
အကဲ အသုံးပြုပါက အန်စေတတ်၏။

ကိုယ်ရေဝါရောဂါ၊ သွေးအနံ့၊ သွေး
ကျ အနာပျက်ရောဂါ၊ ရောင်တင်းခြင်း
ရောဂါတို့၌ အသုံးပြုရ၏ဟုသာ ဖော်ပြ
ထား၏။ သောက်သုံးခြင်းကို ရည်ညွှန်း
ဟန်တူပါသည်။ ဆေးသုံးနည်း အတိ
အကျ ဖော်ပြထားခြင်း မရှိပါ။

အဘောင်းပင်

မြန်မာဝေါဟာရအတိုင်းပင် အတူတူ
ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။ ဝမ်းကိုက်ဝေဒနာ
ခံစားရပါက ခအောင်းရွက်နုနှင့် ဆား
အနည်းငယ်ရော၍ လုံးခြေလျက် လက်
သန်းဖျား(တစ်ဆစ်)ခန့် မျိုချပေးခြင်းဖြင့်
ရင် နှလှယ်ရောင်ခြည်မဂ္ဂလင်း

ရုနီပြည်နယ်

ဆေးဖက်ဝင် အဝင်များ (၂)

သေးသုတေသီတစ်ဦး

သက်သာ ပျောက်ကင်းစေသည်ဟု
ပြောပြကြသည်။

ပုံပြဆေးအဘိဓာန် ပထမတွဲ
စာမျက်နှာ ၁၆၄တွင်ကား ဤသို့
ဖော်ပြထား၏။

သွေးအနံ့၊ သွေးကျ၊ မြွေသရိုက်ရောဂါ
ခအောင်းအမြစ်ချောက်ကို အမှုန့်
ထောင်း၊ အဝတ်ဖြင့် စစ်ယူပြီး ယင်း
အပင်၏ ပွငါးပါးသတ္တုရည်နှင့် ကြိတ်
၍ နေလှန်းပါ။

တစ်နေ့လှန်းပြီးပါက ပွငါးပါး
သတ္တုရည်ဖြင့် တဖန် ပြန်ကြိတ်ကာ
နေ့ ထပ်လှန်းပါ။ သုံးကြိမ်တိုင်အောင်
ကြိတ်၍ နေလှန်းပြီးပါက အမှုန့်ပြန်
ထောင်းပါ။

တစ်နေ့လျှင် ယင်းဆေးမှုန့် (၃)ပဲ
သားကို ပျားရည်၊ ထောပတ်တို့ဖြင့်
တေ၍ စားပါ။ (၁၅)ရက်မှ (၂၁)ရက်
အထိ စားပေးပါက သွေးအနံ့၊ သွေး
ကျ၊ မြွေသရိုက်ရောဂါများ ပျောက်
ကင်း၏။

သွေးအားနည်း ကိုယ်ရေဝါ
ခအောင်း ပွငါးပါးပြုတ်ရေတွင်

ဆောင်းမေးခါးမှုန့် (၃)ပဲသားမျှ ရော၍
တစ်နေ့ နှစ်ကြိမ် သောက်ပေးလျှင်
သွေးအားနည်းရောဂါ၊ ကိုယ်ရေဝါ
ရောဂါတို့ကို ပျောက်ကင်းစေ၏။

သွေးဖောက်ပြန်ခြင်း

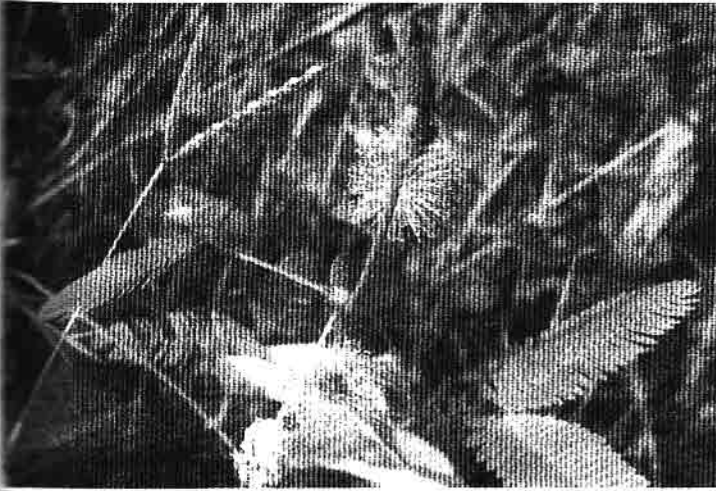
အထက်ပါအတိုင်း တစ်လတိုင်
အောင် သောက်ပေးပါက ယာအာ
အဖုအပိဋ်များ၊ သွေးနာနှင့် သွေးပူထ
ခြင်းစသော သွေးဖောက်ပြန်သည့်
ရောဂါများ ပျောက်ကင်းစေ၏။

အာမျိုးသားရောဂါ

ခအောင်းအခေါက်ကို (၄)ပုံ (၁)ပုံ
ကြွင်း ကျိတ် နံနက်၊ ည (၁)ကျပ်ခွဲသား
သောက်လျှင် ပြည်တုလာသရော
ရောဂါ၊ ဆီးပူနာ၊ အကြောင်းမဲ့ သုတ်
ယိုခြင်းနှင့် သည်းခြေဆီးလွန်နာတို့
ပျောက်ကင်းစေ၏။

အနာပျက်

အသားနုမတက်နိုင်သော အနာ
ပျက်၊ အနာရောဂါတို့၌ ယင်း၏ အမြစ်

— ရှက်မ(ဆီ)ကုန်းထိကရုံ

နှုတ်ဖြူပေးခြင်း၊ ယင်းအမြစ် ပြုတ်
ချည်ဖြင့် ဖန်ဆေးခြင်း ပြုလုပ်ပေးပါက
သက်သာပျောက်ကင်းစေ၏။

မီးနေရှောင် ထင်းပင်

သက်ရင်းကြီးပင်ကို ဆိုလိုသည်။
အသီးနှင့် အခေါက်တို့မှာ အနံ့ အနည်း
ငယ်ပြင်းသဖြင့် “နာခေါင်းပူ”ပင်ဟု
ထည်း ခေါ်ကြ၏။

မီးနေသည်များ မီးတွင်းကာလ မီး
ထုံရာ၌ သက်ရင်းကြီးပင်ကို ထင်း
အဖြစ် အသုံးပြုပါက မူးမေ့စေသည်ဟု
ယူဆသဖြင့် မီးနေသုံး ထင်းတွင် မပါ
ဝင်အောင် ဂရုစိုက် ဖယ်ရှားကြသည်။
အသသုံး ဆေးနည်းကို မသိရပါ။

ပုံပြဆေးအဘိဓာန် တတိယတွဲ
ဇာမျက်နာ ၄၃၈ တွင်ကား...

ရောင်ရမ်းခြင်းနှင့် ပတ်သက်သော
ရောဂါမှန်သမျှတွင် အတွင်းဆေး၊
အပြင်ဆေးအဖြစ် များစွာအသုံးပြုရ၏။
အဆုတ်ရောင်ခြင်း၊ အဆုတ်ပွခြင်း၊
အသည်းရောင်ခြင်း၊ အသည်းကြီးခြင်း၊
အဆစ်အဆက်များ ကိုက်ခဲဖောရောင်
ခြင်းတို့၌ သက်ရင်းကြီးမြစ် အခေါက်
နှုတ် (၄)ပဲသားမျှကို နေ့စဉ်သောက်သုံး
ရ၏။

ယင်းအမှုကို ရေဖော်၍ လိမ်းကံ

ခြင်း၊ ကျပ်ထုပ်ထိုးခြင်း စသည့် အပြင်
ဆေးအဖြစ်လည်း သုံးပေးရသည်။
အဖောအရောင်ကျ၍ရောဂါသက်သာစေ
သည့်ဆေးကောင်းတစ်လက်ဖြစ်သည်။
အမြစ်ခေါက်မှုန့်အစား အရွက်
ခြောက်မှုန့်ကို သုံးပါက (၆)ပဲသား၊
အစေ့အမှုန့်ကို သုံးပါက (၂)ပဲသား
သုံးရ၏။

သက်ရင်းကြီး၏ ထူးခြားချက်မှာ
ယင်းကို သုံးစွဲခြင်းကြောင့် သုံးစွဲသူအား
မည်သည့်အခါမှ အကျိုးယုတ်ခြင်း
မဖြစ်ချေ။ ယင်းအပြင် ကြောင်ပန်းရွက်၊
ကလိမ်ရွက်တို့နှင့် စပ်၍ သုံးစွဲပါက
ပိုမို၍ပင် တန်ခိုးထက်မြက်ပေသည်ဟု
ဖော်ပြထားလေသည်။

ရှက်မ

နှင်းဆီရောင်နှင့် အညိုရောင် ရော
နှောသည့် အပွင့်များက အပျိုဖြန်း
တစ်ဦး၏ ရှက်သွေးဖြာသော နှုတ်ခမ်း
အရောင်ပမာရှိကာ အမြစ်မှာ နီမြန်း
သည်။ အပင်ကို တို့လိုက်ပါက တွန့်၍
ညှိုးနွမ်းသွားသဖြင့် “ရှက်မ”ဟု ခေါ်
ကြသည်။

ရခိုင်တိုင်းရင်းသားများနည်းတူ မွန်
တိုင်းရင်းသားတို့ကလည်း “ချိုဝေ”
ခေါ်ပင်၊ ရက်တက်သောအပင်ဟုပင်

ခေါ်ကြ၏။

ဆေးကျမ်းအခေါ်ကား ကုန်း
ထိကရုံ ဖြစ်သည်။ နိယတ္တုဆေး
ကျမ်းများ၌ကား လစ္စဝန္တီ = ရှက်တတ်
သောအပင်ဟု ဖွင့်ဆိုလေသည်။

အရသာမှာ ခါး၊ ဖန်၍ အေးသည်။
ကြေကျက်သောအခါ စပ်၏။ သလိပ်၊
သည်းခြေကို ငြိမ်းစေ၏။ သွေးအနံ့၊
သွေးကျရောဂါ၊ ဝမ်းသက်ရောဂါ၊
ယောနိရောဂါများ ခံစားရပါက ထိုပစ္စ
ဓါးပါး ငါးကျပ်သားခန့်ကို ရေ လေးဖို့
ဘဖို့ ကြွင်းကျို၍ သောက်ပေးရ၏။

ကျောက်တည်နေပါက ကျောက်
များကို ပျော်ကျစေ၏။ ကျောက်တည်
ရောဂါအတွက် သီးသန့်ရည်ရွက်ပါက
အမြစ်ကို သုံးသင့်သည်။

အရွက်ခြောက်အမှုန့် (၁၂)ပဲသား
ကို ခွားနီနှင့် သောက်ပါက မြင်း
သရိုက်နာခေါ် လိပ်ခေါင်းရောဂါကို
ပျောက်ကင်းစေသည်။

အမြစ်တွယ်တတ်သော အနာများ
ပေါက်လျှင် ကုန်းထိကရုံအမြစ်ကို
ဆန်ဆေးရည်နှင့် သွေးလိမ်းရသည်။

ပဉ္စငါးပါး(အစိုအလေးချိန်) ငါး
ကျပ်သားမျှကို ရေ လေးဖို့ဘဖို့ ကြွင်း
ကျို၍ နေ့စဉ် သောက်ပေးပါက ပထမ
(၇)ရက်တွင် အလုံးစုံသော အဖျား
ရောဂါနှင့် သည်းခြေဖောက်ပြန်ခြင်းကို
ပျောက်ကင်းစေ၍ ဒုတိယ(၇)ရက်စေ့
လျှင် မြင်းသရိုက်ရောဂါ၊ ကိုယ်ရေဝါ
ရောဂါတို့ကို ပျောက်ကင်းစေ၏။

သတ္တုရည်ကို နေ့စဉ် (၁)ကျပ်သား
မျှ သောက်ပေးပါက ကျပ်တီးနာ
(လည်ပင်းပတ်လည် အသားပိုထွက်
ခြင်း)ကို ပျောက်စေ၏။

ဆီးလွန်နာအတွက် အရွက်ကို
ကြိတ်၍ ဆီးစပ်၌ အုံပေးရ၏။

ချောင်းဆိုးရောဂါအတွက် အမြစ်ကို
ထုထောင်း၍ လည်ပင်း၌ စည်းအုံပေး
ရ၏။ (ပုံပြဆေးအဘိဓာန် ၄၈၊ ၄၉)

ဆေးသဟာသီတစ်ဦး

အာရုံကြောနှင့် အကြောအားနည်းသူများအတွက်

ကြောမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

အကြောအားဆေး

(ယာယီ တိုင်ရင်ဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၇၀၀ YR ၀၀၆၀ ၂၅)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၂/၀၅၁၃

‘မင်္ဂလာပါ ဆရာ’

‘မင်္ဂလာပါများ။ ဘယ်သူတွေများလဲ မှတ်တယ် ရှေ့နေကြီး ဦးအောင်ဝင်းနိုင်တို့ကို။ ဘယ်က လှည့်လာကြတဲ့?’

‘ဆရာ့ဆီ သက်သက်လာတာပါ။ ဒီ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ ဦးဇော်ထွန်းက ရုံးဝန်ထမ်းဆိုတော့ အလုပ်များ။ အထိုင်များလို့နဲ့ တူတယ်။ ထိုင်းနိုင်ငံလေးလံနေပြီး အမြဲတမ်း သောင်ညာကိုက်ခံကာ အကြောတွေတက်နေလို့ ညတိုင်းလိုလို နင်ခိုင်း၊ နှိပ်ခိုင်းနေတာ တွေတာနဲ့ ဆရာ့ဆီ ခေါ်လာတာ’

‘ဒါဆိုရင် ဦးဇော်ထွန်းရဲ့ ညဘက်လက် တစ်ချက်လောက် ပြပါဦး။ ကျွန်တော် သွေးစမ်း အဖြေရှာကြည့်မယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ။ လိုအပ်သလိုသာ ကုသပေးပါ’

‘ဪ... ဦးဇော်ထွန်းမှာ အာရုံကြောအားတွေ၊ အကြောအား တွေ နည်းလာလို့ အခုလို ဖြစ်လာတာပါ’

‘အာရုံကြောအားနည်းရင် ဒီလိုမျိုး ခံစားရသလား ဆရာ’

‘အာရုံကြောတွေ၊ အကြောတွေ အားနည်းလာရင် နောက် ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေလက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ် ခြင်း၊ ခြေလက်တွေ တုန်ယင်လာတတ်ခြင်း၊ အမြဲတမ်း လေးလံ ထိုင်းခိုင်းနေခြင်း၊ ခြေတုန်လက်ပန်းကျသလို ခံစားရခြင်း၊ အမြဲတမ်း လိုလို ခြေလက်တွေ သောင်ညာတောင့်တင်ခြင်း၊ ခြေလက်တွေ ကပ်ခြင်း၊ လုပ်ချင်ကိုင်ချင်စိတ်တွေ လျော့နည်းလာပြီး နုံးချည့် သလိုမျိုး ခံစားရတတ်ပါတယ်။’

အာရုံကြောနဲ့ အကြောတွေ အားနည်းတော့ ကြွက်သားတွေ အဆစ်အဆက်အရွတ်တွေပါ အားနည်းသွားပေပါတယ်။ ဒီအခါမှာ လေးလံထိုင်းခိုင်း ကိုက်ခံခြင်း၊ အားမရှိသလိုမျိုး ခံစားရခြင်း၊ အကြောတက် သောင်ညာခြင်း၊ လေဖြန်း၊ လေဖြတ်၊ သွက်ချပါဒ် ရောဂါတွေ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ ခြေတုန်၊ လက်တုန်၊ လှည့်ပင်း၊ ဦးခေါင်း တွေ၊ တုန်ယင်ခြင်းတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရတတ်ပါတယ်’

‘ဟုတ်လား ဆရာ။ ကျွန်တော့်ကို အကောင်းဆုံးဆေးတွေ လမ်းညွှန်ပေးပါ’

‘ဦးဇော်ထွန်းအတွက် အကောင်းဆုံးဆေး ပေးရမယ်ဆိုရင် အာရုံကြောနဲ့ အကြောအား အဆစ်အရွတ် ကြွက်သားအားတွေ အထူးကောင်းမွန်စေတဲ့ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကိုသာ ဖို့ဝဲပါ’

‘စကြာမင်း အကြောအားဆေးက ဘာတွေကောင်းလဲ ဆရာ’

‘ဘာတွေကောင်းလဲဆိုရင်တော့ အာရုံကြောနဲ့ အကြောများ ခိုင်ခံ့လာစေပြီး လက်လက်ကြာကြာ သက်တမ်းကြာမြင့်စေပါသည်။’

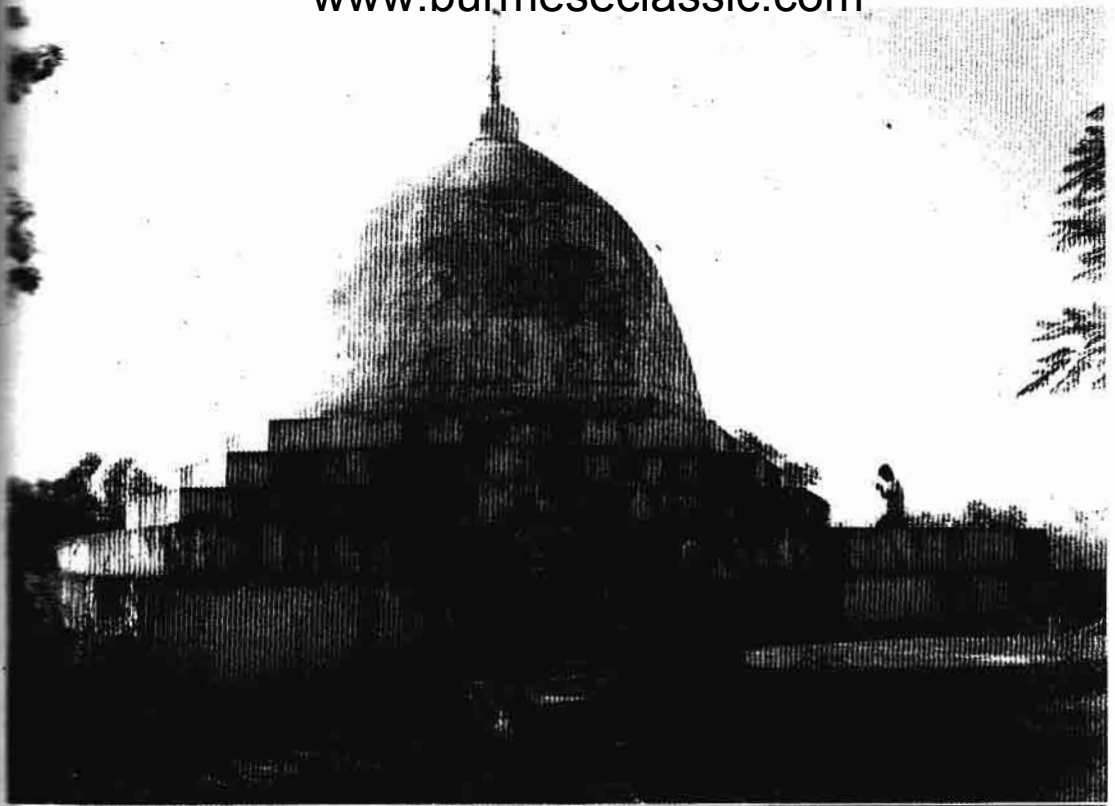
သတိမှတ်ဉာဏ်နည်းခြင်း၊ အာရုံကြောများ၊ အကြောများ၊ ကြွက် သားများ၊ အားနည်းရောင်ရမ်းခြင်း၊ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်ခြင်း၊ လက်ခြေများ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊ အကိုင်းအတွယ်မမြဲခြင်း၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခံခြင်း၊ အကြောများ တောင့်တင်း၍ ဆိုင်းနေခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်းနေကျေခြင်း၊ ခြေကပ်လက်ကပ်ဖြစ်ခြင်း၊ လက်မြှောက်မရခြင်း၊ ခါးနာ၊ ခါးတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ အောက် ပိုင်းများ ထုံကျဉ်လေးလံသောင်းညာကိုက်ခံခြင်း၊ ခြေလက် မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အထိုင်အထလေးလံခြင်း၊ အမျိုးသားများ ပန်းသေ ပန်းညှိုး ဖြစ်ခြင်း၊ အကြောသေခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ဒူးကိုက်၊ ဒူးရောင်ခြင်း၊ ဒူးဆစ် အကွေးအဆန်မရခြင်း၊ အဆစ်ရောင်၊ အဆစ်နာ၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ အတက်စာနည်း နည်းစားရုံနဲ့ အကြောတက် သောင်ညာလာခြင်း တစ်ကိုယ်လုံး သွက်လက် ပေါ့ပါးမှုမရှိခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်းပြီး ကျန်းမာသန်စွမ်းကာ သွက်လက်ပေါ့ပါးစေတဲ့ဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် လေဖြတ်၊ လေငန်း၊ သွက်ချပါဒ်ရောဂါများအတွက်လဲ ကာကွယ် ဆေးအဖြစ် တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ဆေး(၅) ပြား ဖို့ဝဲပြီး ကြိုတင် ကာကွယ်နိုင်ပါတယ်’

‘ဒီဆေးဟာ ဆရာ့ဆေးတိုက်မှာပဲ ရသလား ဆရာ’

‘ကျွန်တော့်ဆေးတိုက်အပြင် အမြို့မြို့အနယ်နယ်ရှိ ဆေးမျိုး ဆိုင်တိုင်းမှာ ရနိုင်ပါတယ်’

‘အခုဆိုရင် ကျွန်တော့်မှာ စကြာမင်း အကြောအားဆေးအစွင့် ကြောင့် ကျန်းမာသန်စွမ်းပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေပါပြီ။ အာ ကြော အားနည်းနေသူများ၊ အကြောအားနည်းသူများ၊ အဆစ် အရွတ် ကြွက်သားအားနည်းသူများ၊ အသက်(၄၀)ကျော်သူများ နဲ့ အာရုံကြောအားနည်းတဲ့ ကလေးလူကြီး၊ အမျိုးသား၊ အမျိုး သမီးများအတွက် အကောင်းဆုံး အဖော်မွန်ဖြစ်တဲ့ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကို အိမ်တိုင်းဆောင်ထားပြီး ဖို့ဝဲကြပါလဲ အကြံပြုပါရစေ’

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းဆေးတိုက်
 အမှတ် ၈ / ၆၆၆ သုဗ္ဗလယ်မင်း သွားမှတ်တိုင်အနီး
 ပြောက်တူရွာလမ်းခြေ၊ နန်း ၂၂၂၀၀

◆ ဟိုရိုနှင့် ကောင်းမွန်တော်

ကျွဲခြံရွာသစ် တောင်ခြေမှ

ဆိုးသားသားတော်

မဟာတော် အရှင်အာတာ

၏ ဘဝပုံစံများ (၅)

ယခင်ပေမူ အသစ်

ဆရာတော် ပုံတော်မူပြီဖြစ်ကြောင်း သိရသောအခါ ရုပ်ကလာပ်တော်ကို တန်တော့၍ ပြန်သွားခဲ့သည်။ ဓာတ်ပုံမှာ ရှေ့တည့်တည့်မှ ရိုက်ထားသော ဖြစ်ကာ ဓာတ်ပုံ မထားခဲ့ဟု ဆိုလေသည်။ ၁၃၅၆ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလပြည့်နေ့တွင် လာရောက် ဖူးမြော်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ဆရာတော်သည် မြေသပိတ်ကိုသာ အသုံးပြုလေ့ရှိကာ ဆရာတော် ပုံလွန်

တော်မူသောအခါ ထိုမြေသပိတ်ကို မှန်မြို့ ညောင်ကုန်းရွာအနီးရှိ ဝင်းစိန် တောရဆရာတော် ဦးကေသရ ရရှိ ပူဇော်သွားကြောင်း သိရသည်။

ဆရာတော် အသုံးပြုခဲ့သော သားရေနယ်ကို တူဖြစ်သူ ဦးဝင်းမြင့် ထံ၌ တွေ့ရှိမှတ်တမ်းပြုခဲ့သည်။

ရွာသစ်တောရ

မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာ

ဆရာတော်ကြီး၏ လွမ်းစေတီအား ဂါရဝပြုပြီးနောက် မဟာစည်ရိပ်သာသို့

သွားရောက်ကြည့်လိုသည်။ ဆရာတော်ကြီး ဦးစီးထူထောင်ခဲ့သော သာသနာ့ရိပ်သာဖြစ်သည်။ ၁၃၃၉ ခုနှစ်တွင် စတင် ထူထောင်ကာ မော်လမြိုင်မြို့ ရွှေသမင်ဆေးတိုက်ပိုင်ရှင် ဦးဘိုစိန် ဒေါ်ခင်ကြည်တို့က မ.တည် လှူဒါန်းကြသည်။

ရိပ်သာအဝင် လမ်းအဆုံး မွှောင့်တွင် “ကျွဲခြံရွာသစ်တောရ မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာ” ဟူသော နဖူးစည်းစာတန်းကို တွေ့ရသည်။ ဂန္ဓကုဋ်တိုက်တွင်း၌ တင်လှူခဲ့ရပ်ပွားတော်

ကြီးတစ်ဆူ ကိန်းဝပ်တော်မူသည်။

ဤရုပ်ပွားတော်သည် ၁၃၂၃ ခုနှစ်၊
ပြာသိုလဆုတ် (၃)ရက်နေ့တွင်
မော်လမြိုင်မှ ပင့်ဆောင်ကာ ရွာသစ်၊
ဆန်စက်ရှေ့၌ ခေတ္တ အပူဇော်ခံထား
ခဲ့ကြသည်။

ရုပ်ပွားတော် လှူဒါန်းသည်
ဒါယကာသည် အရွယ်တူ ရုပ်ပွားနှစ်ဆူ
ပင့်ဆောင်လာကာ တစ်ဆူကို ရွာသစ်
တောရတွင် ပူဇော်ရန်နှင့် ကျန်တစ်ဆူ
ကို သံကျကုန်း ပေါ်တော်မူစေတီ၌
ပူဇော်ရန် လှူဒါန်းခဲ့သည်။

ဆရာတော်ကြီးက တောရသို့ ပင့်
ဆောင်ခြင်းမပြုဘဲ **“ပါရမီဖြည့်
ကောင်းမှုတော်”** စေတီ ကုန်းတော်
အခြေ၌ အကာမဲ့ အစိုးတန်ဆောင်း
အတွင်းသို့ ပင့်ဆောင်ပူဇော်ခဲ့သည်။

ပါရမီဖြည့် ကောင်းမှုတော်စေတီ
ကြီးသည် ရှေးဟောင်း စေတီတစ်ဆူ
ဖြစ်သည်။ ဆရာတော်ကြီးက လူကြီး
သူမများ ပြောစကားအရ မိမိ မမွေးမီ
နှစ်အတန်ကြာကတည်းက တည်ရှိခဲ့
သည့် စေတီဖြစ်ကြောင်း မိန့်တော်မူ
ကာ...

‘ဤနေရာသည် နောင်တွင် ပရိသတ်
ဒါယကာ ပြုတ်စည်ကာ၍ ဤရုပ်ပွားတော်
အားလည်း ဆွမ်း ရေချမ်း ပန်းဆီမီး
မပျက်မကွက် လှူဒါန်းကြလိမ့်မည်’
ဟု ကြိုတင်မိန့်ကြားခဲ့သည်။

ထိုမှ (၁၆)နှစ်မျှအကြာ ၁၃၃၆ ခုနှစ်
တွင် တရားရိပ်သာ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့ရာ
မူလတန်ဆောင်းတွင်းရှိ ရုပ်ပွားတော်
ကို ရိပ်သာဓမ္မာရုံအတွင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့
ပင့်ဆောင်ကာ ပူဇော်ခဲ့ကြသည်။

ယခုအခါ ဆရာတော်ကြီး ကြိုတင်
မိန့်ကြားခဲ့သကဲ့သို့ တရားစခန်းဝင်
ရဟန်းယောဂီ၊ လူယောဂီတို့ ပူဇော်
ကိုးကွယ်ရာ ရုပ်ပွားတော်ကြီးဖြစ်ကာ

● ဆရာတော်ကြီး သက်တော် (၉၀)ကျော်တွင် ထမ်းဆောင်ခဲ့ကြရသည့်

ဆွမ်း၊ ရေချမ်း၊ ပန်း၊ ဆီမီး မပြတ်
မြင်တွေ့ရလေသည်။

ဓမ္မာရုံအတွင်း တစ်ယောက်ထိုင်
ခြင်ထောင်များစွာ မြင်ရကာ တရား
ရှုမှတ်နေသူ အချို့ကိုလည်း မြင်တွေ့
ရသည်။ နွေရာသီ ကျောင်းပိတ်ရက်
များတွင် ဗုဒ္ဓယဉ်ကျေးမှု အခြေခံ
သင်တန်းများ ဖွင့်လှစ်ပေးလေ့ရှိ
ကြောင်း သိရသည်။

ခန်းမ နဖူးစည်းတွင် တောရဆရာ
တော်ကြီးအား အလေးထားသည့်

အနေဖြင့် **“ကျွန်ုပ်ရွာသစ်တောရ
မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာ”** ဟူ၍
ကမ္ပည်း တင်ထားလေသည်။

ခန်းမဘေးတွင် မဟာစည် ဆရာ
တော်ကြီး ဦးသောဘန ရုပ်တုတော်နှင့်
တောရဆရာတော်ကြီး ဦးအာစာ
ရုပ်တုတော်များကို မှန်ခန်းတစ်ခုတွင်
ပူဇော်ထားသည်။

ဓမ္မာရုံ၏ လက်ပံလက် တောင်
စောင်းအမြင့်တွင် စကြာရည်တစ်ခုနှင့်
အတူ နိပ်လာတာဝန်ခံ ဆရာတော်

သီတင်းသုံးရာကျောင်းဆောင် ရှိသည်။
ဆင်းမှ အထက်တစ်ဆင့် အမြင့်၌
သီတော်ရှိသည်။

ထိုသိမ်အား ၁၃၄၇ ခုနှစ်တွင်
ဆရာဆရာတော်ကြီး ဦးအာစာရ
ဦးဆောင်ကာ ရွှေတောင်ကုန်းဆရာ
တော် ကျောက်တန်းဆရာတော်တို့
သီသမုတ်ခဲ့ကြသည်ဟု သိရသည်။

ပါရမီဖြည့် ကောင်းမှုတော်စေတီ
ကြီးအား ထိုမှအထက် တောင်တက်
ခရီး(၁၀)မိနစ်မျှ တက်ရောက်၍ ဖူးမြော်
နိုင်သည်။

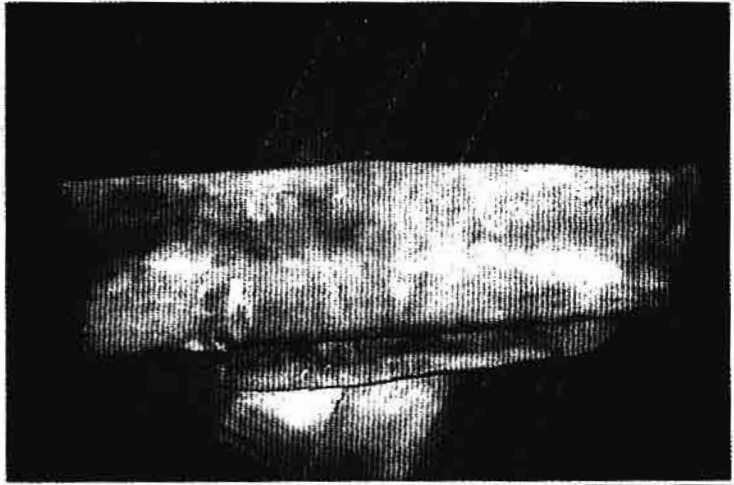
ဤရိပ်သာကို မဟာစည်ဆရာ
တော်ကြီး ဦးသောဘန၊ ရန်ကုန်
ရွှေတောင်ကုန်းဆရာတော် ဦးပဏ္ဍိတ၊
ကျောက်တန်းဆရာတော် ဦးရစ်ရည်န
တို့ ကြွရောက် ဖွင့်လှစ်ပေးခဲ့ကြကာ
ကျောက်တန်းဆရာတော်က ရိပ်သာ
တာဝန်ခံ ဆရာတော်အဖြစ် စတင်
တာဝန်ယူတော်မူခဲ့သည်။

မဟာစည်ဆရာတော်ကြီး ဦးသော
ဘန ပျံတော်မူမီ ၁၃၄၃ ခုနှစ်တွင်
ကြွရောက်၍ ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယဆရာ
တော်အဖြစ် နည်းပေးလမ်းညွှန်
ကြီးကြပ်တော်မူခဲ့သည်။ ၁၃၄၄ ခုနှစ်
တွင် မဟာစည်ဆရာတော်ကြီး ခန္ဓာဝန်
ချတော်မူသည်။

ယခုအခါ ရိပ်သာတာဝန်ခံ ဆရာ
တော်အဖြစ် ဦးဝါသဝက တာဝန်ယူ
ထိန်းသိမ်းတော်မူလျက်ရှိသည်။

တောရဆရာတော်ကြီးသည် ဤ
ရိပ်သာကို ထူထောင်သောအခါ
သက်တော်(၈၇)နှစ် ရှိပြီဖြစ်သော်
လည်း နေ့စဉ် ကြွရောက်၍ ကြီးကြပ်
ကျွင့်တော်မူသည်။ နေ့ညမဟူ အလုပ်
မရှိလျှင်ရှိသလို အချိန်အခါမရွေး ကြွ
ရောက်တတ်သည်။

ညဉ့်နက် အချိန်မတော် တောရ

◆ ဆရာတော်အသံပြခဲ့သည့် သားစာရွယ်

ကျောင်းသို့ ပြန်ကြွသောအခါ တပည့်
ဒါယကာတို့က စိတ်မချသဖြင့် ကျောင်း
သား ကိုရင်တို့အား နောက်မှ လိုက်ပို့
စေသည်။ ထပ်ကြပ် လိုက်ပါသော်
လည်း မမီ။ ဆရာတော်သည် တောရ
ကျောင်းသို့ ခဏချင်းပင် ရောက်သွား
တတ်သည်ဆို၏။

လက်ရှိဆရာတော် ဦးဝါသဝသည်
၁၃၄၃ ခုနှစ်က ရဟန်းယောဂီအဖြစ်
စခန်းဝင် ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့သည်။
တစ်နေ့တွင် အကြောင်းတစ်စုံတစ်ရာ
ကြောင့် တောရကျောင်းသို့သွားကာ
ဆရာတော်ကြီးအား ဖူးတွေ့ရာ
သီတင်းသုံးတော်မူသော တစ်ပါး
ကျောင်း ဝါးတဲကျောင်းအတွင်း တစ်စုံ
တစ်ယောက်နှင့် စကားပြောဆိုနေသံ
ကို ကြားရသည်။

မကြာမီ တဲတံခါးဖွင့်၍ ဆရာတော်
ထွက်ကြွလာရာ တဲအတွင်း၌ ဆရာ
တော် တစ်ပါးတည်းသာ ရှိကြောင်း
သိရ၏။

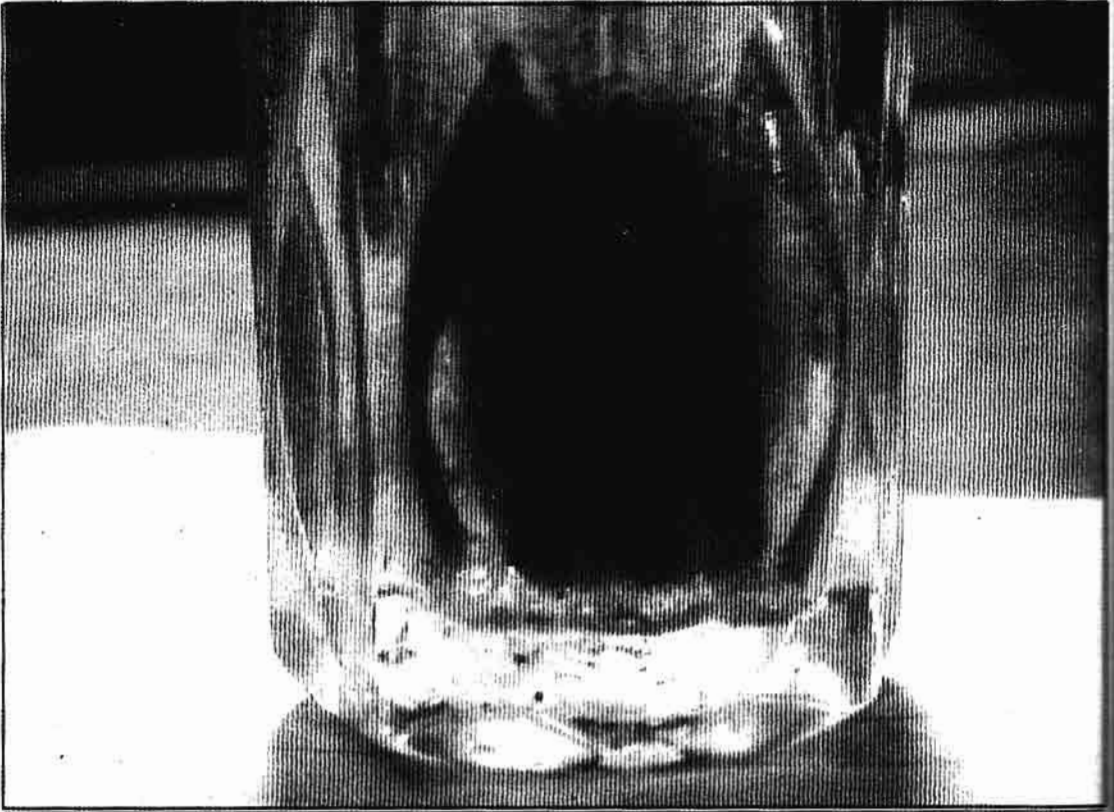
ဦးဝါသဝကဲ့သို့ပင် အခြားတပည့်
များစွာကလည်း ဆရာတော်ကြီး
တစ်ပါးတည်း ရှိသော်လည်း တစ်စုံ
တစ်ယောက်နှင့် စကားပြောဆိုနေသံ

ကို ကြားရသည်ဟု ပြောပြကြသည်။
ဆရာတော်သည် သက်တော်(၉၀)
ကျော်လာသော်လည်း တောရကျောင်း
နှင့် ရိပ်သာကို ကူးချည်သန်းချည်
ကြွမြဲရှိလေရာ ကုလားထိုင်ကို ဝါးလုံး
လျှို၍ ထမ်းစင်အဖြစ် ပြုလုပ်ပင့်
ဆောင်ပေးကြသည်။ သွားများမှာ
လည်း သက်တမ်းကုန်၍ ကျွတ်ထွက်
လေရာ ဒါယကာအချို့က ယူငင်ပူဇော်
ထားကြသည်။

ပုလင်းတွင်းထဲ၌ ပုဏ္ဏားသော
ရွယ်သွားမှ အောက်တစ်ခု ပွားထွက်လာ
သည်ကို အလှည့်ကျစွာ အယုတ္တက
တစ်ဦး၏ အိမ်၌ တွေ့နိုင်သည်ဆိုလေ
သည်။

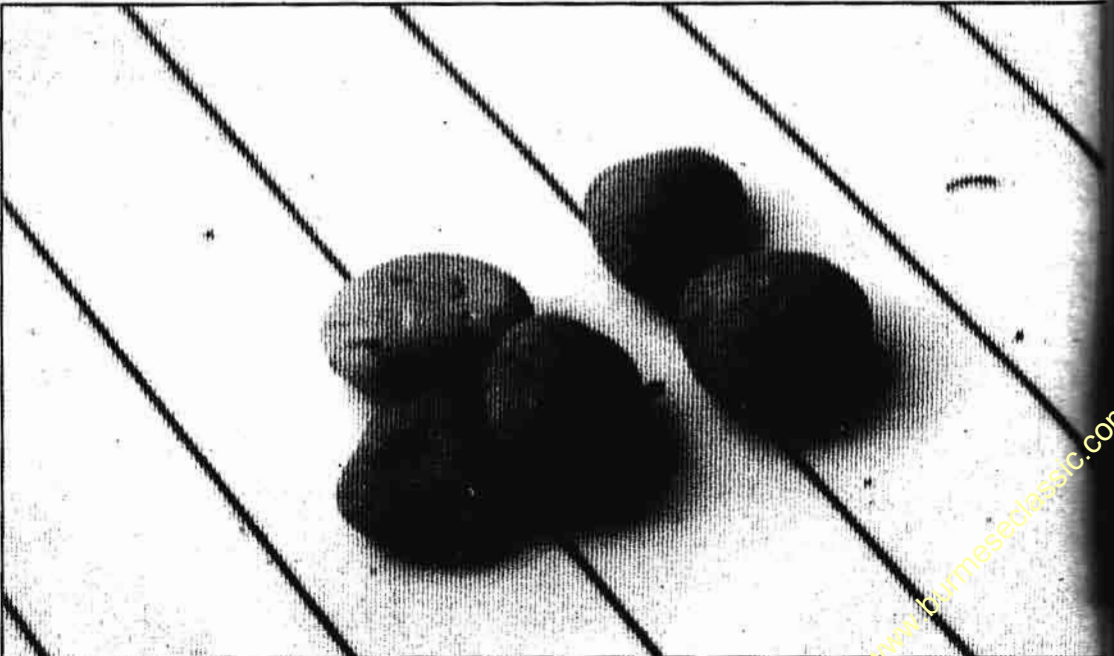
ထူးခြားချက်တစ်ခုမှာ ဆရာတော်
ကြီးသည် ကျောက်အမြဲတေဟု ယူဆ
ရသော လုံးဝိုင်းသည့် စကျင်ကျောက်
လေးတစ်လုံးကို အမြင့်ထားလေ့ရှိ
သည်။ ဆရာတော် ပျံလွန်တော်မူသော
အခါ ထိုကျောက်ကလေးမှာ ထူးဆန်း
စွာ ပျောက်ဆုံးသွားခဲ့သည်ဟု သိရ
သည်။

ယခုအခါ ကျွဲခြံရွာသစ်တောရ
ဆရာတော်ကြီး အရှင်အသာရ ပျံလွန်
တော်မူသည်မှာ (၁၉)နှစ် ပြည့်မြောက်

◆ လုံခြုံစွာသောက်သုံးရန်

◆ သောက်ရန်အတွက် အဆင့်မြှင့်တင်ရန်

ဖြစ်သော်လည်း ဆရာတော် ထူထောင်ပေးခဲ့သည့် မုတ္တမနှင့် ရွာသစ် ထောင့် မဟာစည်ရိပ်သာများတွင် ဆရာစခန်းဝင် ယောဂီများ စဉ်ဆက် မပြတ် မြင်တွေ့ရလေရာ ဆရာတော် ဦး၏ ကျေးဇူးဂုဏ်ကို အမြဲသတိရ အောက်မေ့နေကြမည်သာ ဖြစ်သည်။
ဆရာတော်ကြီးသည် ဝိနည်းကို အလေးအနက်ထား၍ အပြောအဆို သီသီလှသည်ဖြစ်ရာ တရားထူး ခေါက်မြောက်ပုံကို သေချာစွာ မသိရှိ ကြရပေ။

၁၃၃၇ ခုနှစ်မှ စတင်၍ ဝိပဿနာ တရားစခန်းများ စတင် ထူထောင်ရန် ဖိယမ စိုက်ထုတ်ခဲ့သည်ဖြစ်ရာ ထို အချိန်တွင် ဆရာတော်ကြီးသည်

တရားထူး ရရှိပြီးဖြစ်သည်ဟု ခန့်မှန်း ကြသည်။

“ဆရာတော် ရဟန်းကိစ္စ ပြီးပါပြီ လား”ဟု တိုက်ရိုက် မလျှောက်ဝံ သဖြင့်...

‘ဆရာတော်တရား အခုဆက်ကာလမှာ ရဟန္တာတွေ ရှိနိုင်ပါသလား’

ဟု မေးလျှောက်ကြရာတွင်...

‘ဘုရား ရှင်ရဲ့သာသနာ မကွယ် သရွေ့ ရဟန္တာလဲ မမိတ်သုဉ်းပါ ဘူး’

ဟုသာ ဖြေကြားတော်မူလေသည်။

သို့သော်လည်း ဂိုဏ်းသစ်တစ်ဆယ့် ငါးတော်များ လုံခြုံသွားခြင်း၊ ဖွားများ လာခြင်း၊ စွမ်းသွားတော်မှ အတောက်မှား ခြင်းနှင့် ရုပ်ကာလာပိတ်တော်အား ဇီမုတ် ရာမှ ဓာတ်တော်များ ပူဇော်ခွင့်ရခြင်း

တို့ကြောင့် ရဟန္တာ သို့ဆောင်ထူခြင်း သော ရဟန်းတစ်ပါးဖြစ် သုံးကြပါကြ လေသည်။

ဤပုဇော်မှုတွင် ကူညီပေးကြသည့် ကျွဲခြရွာသစ်တောရ(လက်ရှိ) ဆရာ တော်ဦးဥတ္တမ၊ ရွာသစ်တောရ မဟာ စည်ရိပ်သာဆရာတော် ဦးဝါသဝ နှင့် ခန်းနေဦးပဉ္စင်းများ၊ ဆရာတော် ၏ ဆွေမျိုးသားချင်းများ၊ ဒါယကာ များအား ကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။

စိုဖို သိရှိထားသူများရှိပါက ဖြည့် စွက် ပြင်ဆင်ပုဇော်ကြပါရန်လည်း မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

စာရှုသူ သုတေသီနှင့် ဝါသနာရှင်များသို့...

မိမိတို့ဒေသရှိ ဆရာတော်ကြီးများ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများ၏ မိမိတို့သာသနာ၊ သမိုင်းမဝင်သော ဖြစ်ရပ်များကို ရေးသားပေးဖို့နိုင်ကြပါပြီ။

ဤသို့ ရေးသားပေးဖို့ခြင်းဖြင့် ကွက်လပ်ဖြစ်နေသော၊ အများမသိသော ဖြစ်ရပ်များကို မှတ်တမ်းတင်ပြီး ဖြစ်သွားပါမည်။ သမိုင်းမှတ်တမ်းတင်ပြီး ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ဤတူဆိုလ်ထူးကြီးကို ပါဝင် ကူညီလ်တော် မူကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်မိုးသိန်း
ဓာတုသိပ္ပံဆရာ
နက္ခတ္တရောင်ခြည်ခွဲစမ်း

ကျီးပြုဒိဗိတ်

အတွက် ယတြာဗျာဏ်ပြုပါ

လည်းကောင်း။

သက္ကထာသမ္မာ၊ ငှက်၏ အမနာပေါ် မနှစ်လိုဖွယ်သော။ **ယောသဒ္ဓေါ**၊ အကြင်အသံသည် လည်းကောင်း။ **ယောပါပဂ္ဂဟော**၊ အကြင်မကောင်းသော ပြုဟ်သည် လည်းကောင်း။

အ၊ ကန္တု၊ မနှစ်လိုဖွယ်သော။ **ယံဒု၊ သုပိနဉ္စ**၊ အကြင်မကောင်းသော အိပ်မက်သည် လည်းကောင်း။ **အတ္ထိ၊ ဂိုဏ်း**၊ **ဧတေ ဒုန္နိမိတ္တာ ဒယော**၊ ထို မကောင်းသော နိမိတ် အစရှိသည်တို့သည်။ **ပုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊** မြတ်စွာဘုရား၏ အာနုဘော်တော်ကြောင့် လည်းကောင်း။ **ဗျောနုဘာဝေန၊** တရားတော်၏ အာနုဘော်တော်ကြောင့် လည်းကောင်း။ **သံဃာနုဘာဝေန၊** သံဃာတော်၏ အာနုဘော်တော်ကြောင့် လည်းကောင်း။ **ဝိနာသံ**၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ **ဧန္တု**၊ ရောက်စေ့မှန်သတည်း။

မကောင်းသော ငှက်ဆိုး၊ အိပ်မက်ဒဿာပြုဟ်စီး အနိမ့်အညံ့များ ရှိပါစေဒင်သဘောအရ ယတြာပြုနိုင်သည်။

စာရေးသူအနေဖြင့် အဆိုပါ အနိမ့်ဖလဖြစ်သော ကျီးပြုနိမိတ် ကြုံလျှင် ယံဒု၊ နိမိတ္တံကို ရွတ်ဆိုသကဲ့သို့ နေလည်း ရွတ်ဖတ်ပွားများပါသည်။ ကောင်းနိုင်ဖွယ်မရှိဟု အတွေ့ရအရ သုံးသပ်တင်ပြပါသည်။

အာယု ဝတ္ထော ဘုဒ္ဓ ဗေဒ

မောင်ဗဟိဒ္ဓါ(အင်းတော်)

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း အမှတ် (၃၂၉)၊ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလထုတ်တွင် ဆောင်းပါးရှင် စေန္ဒာမိုး(တောင်ငူ) ၏ ကျီးပြုနိမိတ်နှင့်ပတ်သက်၍ သိသူများ ဖြေကြားပေးရန် ဆောင်းပါးကို ဖတ်ရှုရပါသည်။

ကျီးပြုခြင်းများကို အကြိမ်ကြိမ် ကြုံတွေ့ဖူးပါသည်။ လက်ဆင့်ကမ်း မိဘတို့၏ ပြောစကားအရ မည်သူ့ပယောဂမပါဘဲ ကျီးများပြုလျှင် ဘေးဒုက္ခဖြစ်စေတတ်ကြောင်း၊ ဘေးအန္တရာယ်များဖြစ်တတ်ကြောင်း၊ သေကျေပျက်စီးတတ်ကြောင်း သိရပါသည်။

စာရေးသူ၏ အသက်ပိုင်းခြားအရ တွေ့ဖူးသည်မှာ ဘေးအန္တရာယ်ဖြစ်မည့် နေရာဘက်ဖြစ်စေ၊ ကျီးများပြုနိမိတ်ကို တွေ့လျှင် အဆိုပါနေရာဒေသမှာ ဒုမင်္ဂလာ အနိဋ္ဌ ဆိုးကျိုးကို တွေ့ရတတ်ပါသည်။

စာရေးသူ တွေ့ဖူးသမျှ ထိုနေရာဒေသများတွင် သေကျေပျက်စီးသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ သက်ကြီးရွယ်အိုများ မမာမကျန်း ဖြစ်နေလျှင်ဖြစ်စေ၊ သတ်လတ်ပိုင်းဖြစ်စေ သေဆုံးတတ်သည်ကို မြင်တွေ့ရ သိရပါသည်။

ဥပမာ တောင်ဘက်ခြမ်း ဖြစ်ပါက တောင်ဘက်ခြမ်း၌ အနိဋ္ဌဖလ ဆိုးကျိုး တွေ့ရတတ်ပါသည်။ အချိန်ကာလအရ

သိမ်မကြာမီ တွေ့ရတတ်သည်။ ညဉ့်ပိုင်း၌မူ အောင်ဝါငှက်တွေ၊ ခင်ဘုတ်ငှက်မျိုးဆိုလျှင် မကျန်းမာသူဖြစ်ပါက အဆိုးဖြစ်စေတတ်သည်။ နိမိတ်မကောင်းဟု အမိ အဖများ ပြောကြပါသည်။ ငှက်ဆိုးငှက်ယုတ်မာဟု ခေါ်တတ်ပါသည်။

တစ်ခါတစ်ရံ ဆောင်းပါးရှင် စေန္ဒာမိုး(တောင်ငူ) ရေးသားချက်အရ ညဉ့်အချိန်မတော်လျှင်လည်း ကြားသိရဖူးပါသည်။ မည်သူ့ ပယောဂမပါဘဲ ကျီးပြုလျှင်မူ အကောင်းမဖြစ်ဘဲ အဆိုးဖြစ်သည်ကိုသာ တွေ့ဖူးပါသည်။ အထူးသဖြင့် အနိဋ္ဌဖလဆိုးကျိုး ဖြစ်စေမည့် အိမ်အပေါ်နှင့် အဝန်းအဝိုင်းတို့တွင် ကျီးများ ပြုလာလျှင် မလွဲကေန် အဖြစ်ဆိုးတွေ့တတ်ပါသည်။

အနိဋ္ဌနိမိတ် ဖြစ်စေသဖြင့် သတိထားရမည်မှာတော့ အမှန်ဖြစ်ပါသည်။ အဆိုပါ အနိဋ္ဌဖလ ဆိုးကျိုးအတွက် မူ ကောင်းသောယတြာမှာ ပရိတ်ကြီး (၁၁)သုတ်အနက် ပုဗ္ဗဏှသုတ်မှ ယံဒု၊ နိမိတ္တံ ဖြစ်ပါသည်။

ပုဗ္ဗဏှသုတ်၌ ယံဒု၊ နိမိတ္တံ ကြည့်သည့်အခါ...

ယံဒု၊ နိမိတ္တံ၊ အကြင်မကောင်းသော နိမိတ်သည်လည်းကောင်း။ **ယံအဝ၊ မင်္ဂလာ**၊ အကြင်မကောင်းသော မင်္ဂလာသည်

ကြည့်ပါ။

○ လက်သန်း ထိပ်ချားဝိုင်းသည်
အတွင်းဘက်သို့ ယိုင်နေတယ်။

(၁)

တစ်ချက်တောင်း

ဟောတွတ်

ဒါကတော့...

- ✦ ဟန်ဆောင်ပုံကွယ်မှု များမယ်။
 - ✦ ပရိယာယ်မာယာများမယ်။
 - ✦ အနေအေးပြီး လျှို့ဝှက်မှုတွေများမယ်။
 - ✦ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောဆိုတတ်မှု
ကင်းမယ်။
 - ✦ ရှက်ရွံ့အားနာတတ်မယ်။
 - ✦ တိတ်တနိုးချစ်စိတ်တွေများမယ်။
 - ✦ သိုသိုသိပ်သိပ်နေမယ်။
 - ✦ ပေါလွင်မှု ထင်ရှားမှုကို
မလိုလားဘူး။
 - ✦ ခြုံငုံချွတ်တတ်မယ်။
 - ✦ သိပ်ပွေ့နုညံ့မယ်။
- စသည်အားဖြင့် ဟောပြောလို့ ရပါ
မယ်။

လက္ခဏာရှင်ရဲ့
အမေးကို ကြည့်ပြီး
ဖြေပေးလိုက်ရုံပါပဲ။
ဗဟုသုတအလို့ငှာ
စာင်ပြုလိုက်ပါတယ်။

ဝန် ရက္ခန္ဓာ အတ္ထာနံ ရက္ခတိ

ဦးသော်ခင်(ဟင်္သာတ)

• ရှေးဟောင်းမြန်မာ့အနုပညာ

ကျေးဇူးတင်
(ဖုရဲချီ)

မြဝလွင်တောအဝင်မှ

ပြန်စစ်အာရဏးသို့

(၁)

စာရေးသူတို့ ရွှေဘိုမြို့သို့ ရောက်ခဲ့
သည်မှာ (၂)ရက်မျှ ရှိပါသည်။
နေသာသော နေ့တစ်နေ့...
ရွှေဘိုမြို့၏ တနင်္ဂနွေထောင့်ဘက်
ဟောနန္ဒာကန်တော်ကြီး၏ အရှေ့
ဘက်တွင် တည်ထားတော်မူ
ရွှေပေါ်ကျွန်းစေတီတော်မြတ်
သွားရောက်ဖူးမြော်ကြပါ
သည်။
စာရေးသူနှင့် သူငယ်ချင်း ကိုမြသစ်
သည် မြတ်ဗုဒ္ဓရှေ့တော်တွင် ငါးပါး
ခံယူတည်ဆောက်ကြပြီးသည့်
မျက်လွှာချကာ ဘားမဲ့ဆရာ
ကြီး၏ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ဘာဝနာ
အတိုင်း ဂုဏ်တော်အလိုက်

ချိုးကျူးပူဇော်ကြပါသည်။
၁။ အဟံတန္တေ အဗ္ဘတဂ္ဂေါပါနံ ပေတံ အရဟန္တံ
သရဏံဂစ္ဆာမိ အရဟန္တံ ပူဇေမိ
၂။ အဟံတန္တေ အဗ္ဘတဂ္ဂေါပါနံ ပေတံ သပ္ပာသပ္ပဒံ
သရဏံဂစ္ဆာမိ သပ္ပာသပ္ပဒံ ပူဇေမိ
၃။ အဟံတန္တေ အဗ္ဘတဂ္ဂေါပါနံ ပေတံ ဝိဇ္ဇာစရဏ
သပ္ပန္နံ သရဏံဂစ္ဆာမိ ဝိဇ္ဇာစရဏသပ္ပန္နံ ပူဇေမိ
၄။ အဟံတန္တေ အဗ္ဘတဂ္ဂေါပါနံ ပေတံ သုဂတံ
သရဏံဂစ္ဆာမိ သုဂတံ ပူဇေမိ
၅။ အဟံတန္တေ အဗ္ဘတဂ္ဂေါပါနံ ပေတံ လောကဝိဒံ
သရဏံဂစ္ဆာမိ လောကဝိဒံ ပူဇေမိ
၆။ အဟံတန္တေ အဗ္ဘတဂ္ဂေါပါနံ ပေတံ အနတ္တရံ
ပုရိသပ္ပဿာရဏိ သရဏံဂစ္ဆာမိ အနတ္တရံ
ပုရိသပ္ပဿာရဏိ ပူဇေမိ
၇။ အဟံတန္တေ အဗ္ဘတဂ္ဂေါပါနံ ပေတံ သတ္တာရံ

ဒေဝပနဿာနံ သရဏံဂစ္ဆာမိ သတ္တာရံဒေဝ
ပနဿာနံ ပူဇေမိ
၈။ အဟံတန္တေ အဗ္ဘတဂ္ဂေါပါနံ ပေတံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ
ဂစ္ဆာမိ ဗုဒ္ဓံ ပူဇေမိ
၉။ အဟံတန္တေ အဗ္ဘတဂ္ဂေါပါနံ ပေတံ ဘဂဝန္တံ
သရဏံဂစ္ဆာမိ ဘဂဝန္တံ ပူဇေမိ
အနက်
၁။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ အဟံ-
အကျွန်ုပ်သည်၊ အဗ္ဘတဂ္ဂေ-ယနေ
ကို အစပြု၍၊ အရဟန္တံ- ပူဇော်
အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော
မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏံ-
ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆာမိ-သည်း
ကပ်ပါ၏။ အရဟန္တံ-ပူဇော်အထူး
ကို ခံတော်မူ ထိုက်သော မြတ်စွာ

ဘုရားကို၊ ပူဇော်-ပူဇော်ပါ၏။

၂။ အဟံဘန္တေ စသော ပါဠိအပိုဒ်များကို ရှေ့ပုဒ်အတိုင်း အနက်ပြန်ဆိုပါ။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ - အလုံးစုံသော တရားတို့ကို မဖောက်မပြန် ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏံ - ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆာမိ - ဆည်းကပ်ပါ၏။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ - (...)သိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပူဇော်-ပူဇော်ပါ၏။

၃။ ဝိဇ္ဇာစရတသမ္ပန္နံ - ဝိဇ္ဇာစရတနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို(သရဏံ ဂစ္ဆာမိ ပူဇော် ဟူသော အနက်များကို အထက်ပုဒ်အတိုင်း ဆိုပါ။)

၄။ သုဂတံ - ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားကို၊

၅။ လောကဗိဇုံ - သတ္တ၊ သင်္ခါရ၊ ဩကာသဟူသော လောကသုံးပါးကို ထင်ရှားသိတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားကို၊

၆။ အနတ္တရံ - အတုမရှိသော၊ ပုရိသဓမ္မသာရဏံ - ဆုံးမထိုက်သော သူတို့ကို ကောင်းစွာယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားကို၊

၇။ ဒေဝမနုဿာနံ - နတ်ဗြဟ္မာ လူသတ္တဝါ ဟူသမျှတို့၏၊ သတ္တာရံ - ဆရာတော်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၊

၈။ ဗုဒ္ဓံ - သစ္စာလေးပါး မြတ်တရားကို ကိုယ်တော်တိုင်လည်းသိ၊ ဝေနေယျသတ္တဝါတို့ကိုလည်း သိစေတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားကို၊

၉။ ဘန္တေ - အရှင်ဘုရား၊ အဟံ - အကျွန်ုပ်သည်၊ အဗ္ဘုတဌေ - ယနေ့

ကို အစပြု၍၊ ဘဂဝန္တံ - ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏံ - ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆာမိ - ဆည်းကပ်ပါ၏။ ဘဂဝန္တံ - ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပူဇော် - ပူဇော်ပါ၏ ဘုရား။

[ဤဂါထာတော်များ ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရာဇင်္ဂြုဉ်းမဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်းအောင်ရွှေ၊ ပွားစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာဂုဏ်ထူး)၊ ဒီပသာဏက-ဒီပနိကာယကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)မှ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။]

မြိုင်တူ ရွတ်ဆိုပူဇော်မှုပြီးသောအခါ (၃၁)ဘုံကျင့်လည်ကြကုန်သော ဝေနေယျသတ္တဝါအများကို အမျှပေးဝေမှုပြုလိုက်ကြပါသည်။

ထိုစဉ် စာရေးသူတို့ အရှေ့ဘက်ဆီမှ မြိုင်တူသာသနာဝေခံသံကြားလိုက်ရ၍ အံ့အားသင့်ပြီး မြတ်ဗုဒ္ဓအား ဝတ်ပြုရာမှ မော်ကြည့်လိုက်ရာ ကြည်ညိုဖွယ်ရာ ဆရာတော်ကြီး(၁)ပါးနှင့် တည်ငြိမ်ခံညားသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ကြီး(၁)ဦးတို့ကို မမျှော်လင့်ဘဲ တွေ့လိုက်ရပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးမှ...

‘ဒကာလေးတို့ ဘယ်က လာကြသတုံး’

‘မှန်ပါဘုရား တပည့်တော်တို့ လျှိုင်ကော်က လာကြပါတယ်။ အညာဒေသ ဘုရားဖူးလာတာပါဘုရား’

‘အေး...အေး ကောင်းပါတယ်၊ ကောင်းပါတယ်’

ထိုအချိန် ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် ပါလာသည့် ဆွဲခြင်းတောင်းထဲမှ ထမင်းချိုင့်များကိုထုတ်ကာ ဆရာတော်အား ဆွမ်းကပ်ရန် ပြင်ဆင်နေပါ

သည်။ စာရေးသူတို့လည်း ကြုံတောင့်ကြုံခဲ ဆွမ်းအလှူဒါနအနေဖြင့် ယူလာသည့် ခြင်းထဲမှ ထမင်းချိုင့်များကို ထုတ်ကာ ဆရာတော်အတွက် ဆွမ်းဟင်းများကို ထည့်ဝင်ဆက်ကပ်လှူဒါန်းကြပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးမှ လက်သင့်ခံတော်မူပြီး ဆုများပေးကာ သာသနာဝေခံစေပါသည်။

တိုက်ဆိုင်မှုတစ်ခုမှာ စာရေးသူတို့ ဆက်ကပ်သည့် ဟင်းလျာမှာ သတ်သတ်လွတ်ဖြစ်သလို ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ကြီးမှ ပြင်ဆင်ကပ်လှူသည့် ဟင်းလျာမှာလည်း သက်သတ်လွတ်ဟင်းလျာများ ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့မြင်ရခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး ဆွမ်းဘုဉ်းပြီးသည့်နောက် ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ကြီးနှင့် စာရေးသူတို့ (၂)ဦး အတူတကွ နံနက်စာထမင်းကို စားသောက်ကြပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးမှာ ဆွမ်းကိစ္စပြီးစီး၍ စကြံလျှောက်နေပါသည်။

ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ကြီးမှ ထမင်းစားရင်း မိမိတို့အား ဆရာတော်ကြီးသည် ရွှေတိုမြို့ သုခကာရီကျောင်းတိုက်မှဖြစ်ကြောင်း...

မိမိမှာ ဆရာတော်ကြီးနှင့်အတူ မြနစ်ရွာရှိ မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ မြသဝိတ်တော်ကို ဌာပနာတည်ထား ကိုးကွယ်တော်မူခဲ့သည့် ရှေးဟောင်းစေတီတော်မြတ်ကြီး ပျက်စီးယိုယွင်းနေမှုကို ပြန်လည်ပြုပြင် ရန်အတွက် မဟိဒ္ဓိအောင်သည့် ဆရာတော်ကြီးမှ တာဝန်ပေးချက်အရ အခုလို ဒုတိယအကြိမ် ဘွားရောက်လေ့လာကြည့်ရှုရန်ဖြစ်ကြောင်း ပြောဆိုပါသည်။

စာရေးသူတို့မှ မြနစ်ရွာနှင့် မြနစ်

သူရားအကြောင်းကို စိတ်ဝင်စားမိ၍
ထိုင်ခွင့်ပြုပါက မိမိတို့လည်း မြနစ်ရွာ
သို့လိုက်ပါလိုကြောင်း ပြောသောအခါ
သောကီပုဂ္ဂိုလ်ကြီးမှ ဆရာတော်ကြီး
အား ယင်းကိစ္စအတွက် လျှောက်ထား
သောဖြင့်...

‘ဒကာလေးတို့ လိုက်ချင်သပဆိုလဲ
ထိုင်ခဲ့ကြပေါ့။ ဒါပေမယ့် လမ်းခရီးက
နည်းနည်းဆိုးတယ်နော်’

‘ရပါတယ်ဘုရား တပည့်တော်တို့
ဟုသုတ ရချင်လို့ပါ’

‘ကောင်းပြီ...ကောင်းပြီ ပါရမီ
ဆက်တွေလား မသိဘူး ဆုံမှ
ဆိုတတ်ပလေ’

ထမင်းစားသောက်ပြီးကြ၍ ရွှေပေါ်
တန်းစေတီတော်ကြီးအား ဦးခိုက်ကာ
ဆရာတော်ကြီး ဦးဆောင်မှုဖြင့် ရေဦး
အားကိတ်ရှိရာဘက်သို့ ထွက်ခဲ့ကြပါ
သည်။

ခင်ဦး၊ ရေဦး၊ တန်ဆည်မြို့များအား
ကျော်ဖြတ်ကာ တန်ဆည်လမ်းဆုံတွင်
ဆင်း၍ ရွာရှည်ရွာသို့ ခရီးဆက်ခဲ့ကြပါ
သည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် နွားလှည်းငှား၍
တန်းလှမြို့နယ်အတွင်းရှိ မြနစ်ရွာ
ရှိရာသို့ ထွက်ခဲ့ကြပါတော့သည်။

ခရီးလမ်း ကြမ်းတမ်းလှသည်ဟု
ဆိုသောပေ။ စာရေးသူတို့ (၂)ဦးမှာ
ဘေးပတ်ဝန်းကျင် အညာဒေသ၏
သဘာဝရှုခင်းအလှများကို ခံစားနေကြ
သဖြင့် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး စကားမပြော
ခဲ့ကြတော့ပါ။

တစ်နေရာအရောက် လှည်းခဏ
နားကာ အညောင်းဖြေနေကြစဉ်
ထူးဆန်းဖွယ်ရာ မြေပါ၊ သဲမြေ၊ နန်းမြေ
နှင့် မြေနု စသည့် အရောင်လေးမျိုးဖြင့်
လေးဖက်လေးတန် ဖြစ်ပေါ်နေသော
နေရာကို လှမ်းတွေ့၍ မေးမြန်းကြည့်
ရာ ယောကီပုဂ္ဂိုလ်ကြီးမှ...

‘အဲဒါ လေးမြေဆုံအရပ်၊ လူလေးတို့
အနပ်လေးပျက်မှာအလိုက် ပြေအမျိုးအစား
လေးနဲ့ ကွဲပြီးဖြစ်နေလို့လေ၊ မြေဆုံလို့
ဆိုပြီး ခေါ်ကြတယ်၊ တို့များ ရွာတိုမှာလဲ
လမ်းလေးခွေဆိုတာ ရှိတယ်လေ’

‘အင်း တော်တော်တော့ ဆန်းတာ
ပဲ’

‘ရှေ့ ဒီထက်ထူးဆန်းတာတွေ
မြင်ရဦးမယ်ကွယ့်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ဘာဘာ သားတို့ ဗဟုသုတ
ရတာပေါ့’

လှည်းဖြင့် ဆက်လက်ထွက်ခွာခဲ့ရာ
စိမ်းစိုအံ့ဖွင့်နေသော သဘာဝတော
တောင်အလှကို နေဝင်ချိန်တွင် မြင်ရ
သဖြင့် ရင်ဝယ် ကြည်နူးမှုတစ်မျိုး
ခံစားကြရပါသည်။

မြနစ်ရွာလေးသို့ မှောင်ရီပျိုးစအချိန်
တွင် ရောက်ခဲ့ကြပြီး မြနစ်ရွာ အရှေ့
ဘက်ရှိ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းသို့
လှည်းဖြင့် ဝင်ခဲ့ကြရာ လှည်းသံကြောင့်
ကျောင်းပေါ်မှ ကပ္ပိယကြီးတစ်ဦး ဆင်း
လာပြီး ဆရာတော်အား ခရီးဦးကြိုပြု
ကာ ကျောင်းပေါ်သို့ ပင့်ဆောင်သွားပါ
သည်။

ကျောင်းပေါ် အရောက်တွင်...

‘ကိုယ်တော်ရော ဧည့်သည်တွေ
ရော ခရီးပန်းလာတော့ ဖြည်းဖြည်း
အေးအေး နားကြပါဦး၊ ရေခွေးနဲ့
ထန်းလျက်ခဲ အမြည်းသောက်ကြ’
ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကြီးမှ ပြော
ဆိုလာသဖြင့် ဆရာတော်ကြီးအား
ရှိုခိုးကန်တော့ပြီးနောက် ခရီးပန်းလာ
သည့်အရှိန်နှင့် စာရေးသူတို့ ရေခွေး
တစ်ကုန်ကသောက်လိုက် ထန်းလျက်ခဲ
တစ်ကိုက် ဝါးလိုက်နှင့် အတော်လေး
ဖိမ်တွေ့သွားကြပါတော့သည်။

‘ဧည့်သည်တွေ ရေချိုးချင်ရင်
ကျောင်းအောက်က အုတ်ကန်မှာ

ရေချိုးလို့ရတယ်။ အိပ်ဖို့နေရာ လိုက်ပြ
မယ်။ လာကြ’

‘ဟုတ်ကဲ့...ကပ္ပိယကြီး ကျေးဇူး
ပါပဲ’

ကပ္ပိယကြီးမှ ပြောလာသဖြင့်
စာရေးသူမှ နေရာထိုင်ခင်းပေးမှုအား
လိုက်လံကြည့်ရှုပါသည်။

ကျောင်းမှာ နှစ်ထပ်ကျောင်းဖြစ်၍
အောက်ထပ်တွင် စာရေးသူတို့အား
နေရာချထားပေးပါသည်။ ရေခိုးချိုး
စားသောက်ပြီးသောအခါ အနည်းငယ်
အေးလာ၍ စာရေးသူတို့မှာ အိပ်ရာ
ထက်တွင် ထွေးနေကြပါသည်။

ခဏအကြာ စာရေးသူတို့ အိပ်နေ
ရာသို့ ယောကီပုဂ္ဂိုလ်ကြီးနှင့် ကပ္ပိယကြီး
တို့သည် ရောက်လာကြပါသည်။

‘လူလေးတို့ ခရီးပန်းဦး၊ အိပ်နေ
ကြပြီထင်တာ’

‘ဟုတ်ကဲ့ ဘာဘာ မအိပ်သေးပါဘူး’

‘တောရိပ် တောင်ရိပ်ဆိုတော့
နည်းနည်းအေးတယ်ကွ’

‘ဟုတ်ကဲ့ ဘာဘာ’

‘အေး...ဒီမြနစ်ရွာမှာ အိမ်ခြေ(၇၀)
နီးပါးရှိတယ်။ ရွာသားတွေဟာ မာန်မာန
မရှိကြဘူး။ ပကတိ စိတ်သဘောထားနဲ့
ရိုးသားဖြူစင်ကြတယ်။ လယ်ယာ
လုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်ပြီး ကိုယ့်ဘာသာ
ကိုယ်နေကြတယ်။ စီးပွားဖြစ် ကြီးကြီး
မားမားလုပ်ငန်း မရှိရှာကြဘူး။ သူတို့
ရတာလေးနဲ့ ရောင့်ရဲကြတယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ဘာဘာ’

‘ဒီအရပ်က စေတီပုထိုးတွေလဲ
ရှေးပဝေသဏီ လက်ထက်ကတည်း
က တည်ခဲ့ကြတာဆိုတော့ နှစ်ကြာ
လာတာနဲ့အမျှ ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းမယ့်
လူက မရှိတော့ ပျက်စီးကုန်ကြတာ
ပေါ့’

‘ဪ...ဘုရားဆိုလို့ ကျွန်တော်

တို့ကို မြန်မာဘုရား ဖြစ်ပေါ်လာပုံ အကြောင်းလေး ပြောပြပါလား ဘာဘ'

'အေး...အေး ပြောဆိုလဲ ပြောရတာပေါ့ကွာ၊ တကယ်တော့ မြန်မာဘုရားဟာ အခု လူလေးတို့ တည်းခိုနေတဲ့ ကျောင်းကြီးရဲ့ အင်္ဂါထောင့်မှာ ရှိတယ်ကွယ့်။ သိပ်မဝေးပါဘူး။ မနက်ကျရင် သွားဖူးကြတာပေါ့။

ဒီလိုကွယ့်...ဒီလို... ရှေးအခါက ဒုတ္တဘောင်မင်းကြီးနဲ့ ပန်ထွာ(စည်ပခုံးမင်းသမီးလည်းခေါ်သည်။) မင်းသမီးတို့ စစ်တိုက်ကြတဲ့အခါ ပန်ထွာမင်းသမီး အရေးရှုံးနိမ့်ပြီး ဒုတ္တဘောင်မင်းကြီးရဲ့ သိမ်းပိုက်မှုကို ခံလိုက်ရတယ်။

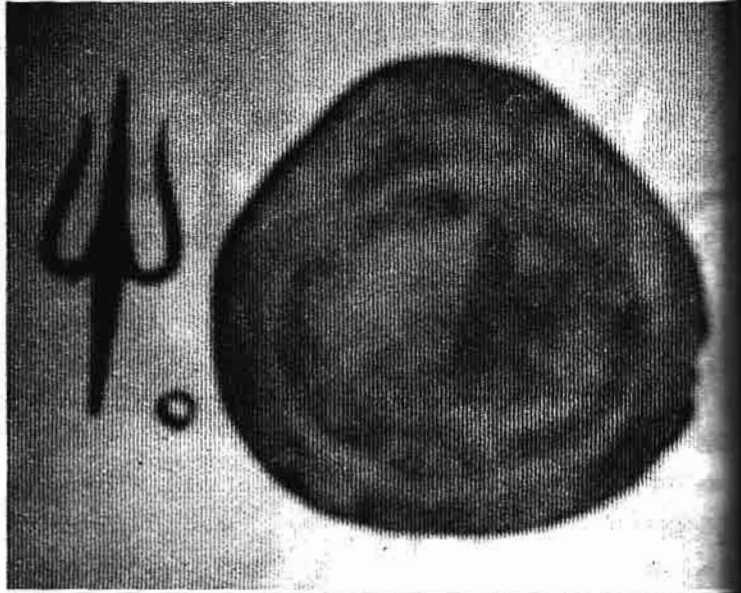
ဒီအချိန်မှာ ပန်ထွာမင်းသမီးထံ ခစားနေကြတဲ့ ဂန္ထီရပညာရှင်များဟာ ခါသုံးရပ်နယ်ထဲ ပြေးဝင်ခိုလှုံသွားကြတယ်လို့ သိရတယ်။

အဲဒီနယ်မှာ နေရင်းက ထန်းပင်ကုန်းဆိုတဲ့အရပ်ဘက်ကို ရွှေ့ပြေးနေကြပြန်တယ်။ ဒုတ္တဘောင်မင်းကြီးရဲ့ ရန်ကိုတော့ ကြောက်နေကြတုန်းပေါ့။

တစ်ချိန်မှာတော့ အရိန္ဒာမာအရပ်ဘက်က ငှက်ကြီးတွေရဲ့ ရန်ကြောက်ပြီး ရေယိမ်းနယ်ထဲ ပြေးဝင်လာကြတဲ့ လူတစ်စုကို အရင်ရောက်နှင့်နေကြတဲ့ လူတစ်စုကမြင်ပြီး ဒုတ္တဘောင်မင်းကြီး စစ်သားတွေ သူတို့ကို ခြေရာခံမိလို့ လိုက်လာကြပြီအထင်နဲ့ အရှေ့ဘက်အရပ်ကို ပြေးသူပြေး မော်တုံမော်ကယ်ဘက် ပြေးသူပြေးနဲ့ ဖြစ်ကုန်ရော...

ဒီအရပ်ဘက်ကို ပြေးလာကြတဲ့ သူတွေမှာ မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ မြသပိတ်တော်ပါလာတယ်။ သူတို့လဲ ပြေးရင်းလွှားရင်းနဲ့ အဲဒီမြသပိတ်တော်ဟာ ဖုံမှာချောင်းထဲ ကျသွားတယ်။

ကျမှန်းသိလို့ ပြန်ရလိုစောနဲ့ လိုက်

ထုံးကျောင်းမှာ ထွေရှိသော ပစ္စည်းများ

ဆယ်တာ သစ်ပူးဆိုတဲ့ အရပ်မှာတစ်ကြိမ်၊ ရွှေခေါင်းဆိုတဲ့ အရပ်မှာ တစ်ကြိမ် အဲဒီလို နှစ်ကြိမ်လောက် ခက်ခက်ခဲခဲ ဆယ်ယူကြပေမယ့် မရခဲ့ဘူး။

ရေစီးနဲ့မျောလာတဲ့ မြသပိတ်တော်ဟာ အခု မြန်မာဆိုတဲ့ရွာ ဖြစ်လာမယ့် နေရာအရပ်ရောက်တော့ ရေစီးကြောင်းနဲ့အတူ မျောပါမသွားတော့ဘဲ တဝဲလည်လည် ဖြစ်နေတယ်။

ဒီလိုဖြစ်နေတာကိုတွေ့တော့ ဆယ်ယူကြပြီး ဒီနေရာဟာ မြသပိတ်တော်ရဲ့ နှစ်သက်တဲ့အရပ် ဖြစ်လိမ့်မယ်ဆိုပြီး မြသပိတ်တော်ကို ဌာပနာသွင်းကာ စေတီတစ်ဆူ တည်ထားကြတယ်။

မြသပိတ်တော်ရဲ့ နှစ်သက်မှုကို အကြောင်းပြုပြီး မြန်မာဘုရားရယ်လို့ ဘွဲ့တော်ပေးကြတယ်။ ရွာကိုလဲ မြန်မာရွာလို့ ခေါ်ခဲ့ကြတယ်။ ဂန္ထီရပညာရှင်များရဲ့ အဆက်အနွယ်နဲ့ သူတို့ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းတွေကို ဒီနေ့အထိ တွေ့မြင်နိုင်သေးတယ်ကွယ့်'

'တော်တော် ဆန်းကြယ်သားပဲ နော်ဘာဘ'

'ဆန်းကြယ်တာတော့ မပြောနဲ့ကွာ၊ ကြိုးစား မြင်ဖူးမှ ယုံစကွယ် ဆိုတာနဲ့ပေါ့။ ကဲ...ကဲ ညဉ့်နက်လှပြီ အိပ်ကြတော့။ နောက်မှ ဆက်ပြောကြတာပေါ့။ စာရေးသူတို့ မောမောနှင့် အိပ်လိုက်သည်မှာ နံနက် ရွာအတွင်းက ကြွေကွန်သံကြားမှ နိုးကြပါတော့သည်။ ထိုအချိန် ဆရာတော်ကြီး ဝတ်တက်သံကို ကြားနေရပြီဖြစ်သည်။ အတန်ငယ်ကြာသောအခါ ကပ္ပိယကြီးမှ သာကူသောက်ရန် လာခေါ်သဖြင့် မျက်နှာ ကပျာကယာသကဲ့သို့ ကျောင်းပေါ်ထပ်သို့ နှစ်ဦးတက်လာကြပါသည်။

လွန်စွာမှ သပ္ပာယ်ကြည်ညိုသော ကောင်းသော မြတ်ဗုဒ္ဓထံတော်ရှေ့သို့ ဆီမီး ဖယောင်းတိုင်များ ထွန်းညှိပူဇော်ထားပြီး သစ်သီးဝလံများဖြင့် အရသာဆွမ်း ကပ်ထားခြင်းကို တွေ့မြင်ရသည်။

ဘာယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ကြီးမှာ တည်ငြိမ်စွာဖြင့် မြတ်ဗုဒ္ဓရှေ့တော်မှောက်သို့ ပုတီးစိပ်နေသည်ကို တွေ့မြင်ရသည်။

ညက အိပ်မှ အိပ်ကြရဲ့လား
အိပ်ပေါ့။

‘အကာလေးတို့ အဆင်ပြေကြရဲ့
အား’

‘မှန်ပါဘုရား အားလုံး အဆင်ပြေပါ
အယ်’

‘အေး...အေး... သက်သောင့်
သက်သာ ကိုယ်နေတတ်သလိုနေကြ
ဘာမှ အားမနာနဲ့ ကျွန်ုပ်တို့က အလုပ်
ခန်းရှိရာ သွားကြရဦးမယ်။ ဒါပေမယ့်
စိတ်မပူနဲ့။ ဟောဟိုက ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်
ဦး ကျန်နေရစ်ခဲ့မယ်။ သူ့ကိစ္စမပြီး
ဖြစ်သေးဘူး’

‘တင်ပါ ဘုရား’
ဆရာတော်ကြီး (၂)ပါးမှာ လိုအပ်
သော အသုံးအဆောင်များကို လွယ်
အိတ်အတွင်း ထည့်သွင်းပြီး ကပ္ပိယ
ကြီးအား မှာစရာရှိတာများ မှာကြား
ကာ ဝါးတောင်ဝှေး တစ်ယောက်
တစ်ချောင်းစီ ဆွဲကိုင်၍ ကျောင်းတံခါး
ပေါက်မှ စတင် ထွက်ခွာသွားကြပါ
တော့သည်။

ထိုအချိန် ပြင်ပ၌ နေမင်းကြီး၏
အလင်းရောင် ပြူထွက်ခါစသော ရှိနေ
သေးပါသည်။ ဘယ်ကိုသွား၍ ဘာ
လုပ်ကြမည်ကို မမေးဝံ့၍ စာရေးသူ
တို့မှ တိတ်တိတ်သာ နေခဲ့ပါတော့
သည်။

‘လူလေးတို့ ဒီဘက် လာကြကွာ’
ပုတီးစိပ်ခြင်း ပြီးဆုံးသွားပြီဖြစ်သော
ဘာယောဂီကြီးမှ ခေါ်နေ၍ စာရေးသူ
တို့မှ ထသွားကာ စားပွဲပိုင်းတွင် အတူ
နေထိုင်ရင်းသာကူသောက်ကြပါသည်။

တစ်ခုထူးခြားသည်မှာ ဘာယောဂီ
ကြီးသည် သာကူမသောက်ဘဲ
ငှက်ပျောသီးတစ်လုံးသာ လွယ်အိတ်
အတွင်းမှ ထုတ်ယူစားပါသည်။

‘ကပ္ပိယကြီး ဆရာတော်တို့ သွား

ကြပြီလား’

‘အသွားရှိ အလာရှိ နှုတ်သင်္က မှာတဲ့
အတိုင်း လုပ်ထား။ လိုအပ်တာပြော ကျုပ်လဲ
မနက်ပဲ ခန့်စ၊ ထွက်ပယ် အချိန်သိပ်မရ
ဘူး’

‘ဟုတ်ကဲ့ ဆရာကြီး အားလုံး
နားလည်ပါတယ်။ လိုအပ်တာပြောပါ
မယ်’

‘အေး...အေး ကောင်းပြီ ကောင်းပြီ၊
လုပ်စရာရှိတာ ဆက်လုပ်ပေတော့၊
ကျုပ်တို့ မြန်စွာဘုရား သွားဖူးလိုက်ဦး
မယ်’

စာရေးသူတို့မှာ နားမလည်သလို
ကပ္ပိယကြီးနှင့် ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတို့
ပြောစကားများကို နားထောင်နေမိပါ
သည်။

စားသောက်ပြီးကြသောအခါ...

‘လူလေးတို့ မြန်စွာစေတီတော်ကြီး
လိုက်ပြမယ်။ လာကြ’

ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ခေါ်ရာနောက်
သို့ ကျောင်းပေါ်မှဆင်းကာ လာကြပါ
သည်။

အင်္ဂါဆောင်ဆီသို့ ခေါ်ဆောင်လာ
ရာ ညောင်ပင်များ မျိုးထားသောကြောင့်
အုတ်များပြွန် ပျက်စီးယိုယွင်းနေသော
စေတီတစ်ဆူအား တွေ့ရပါသည်။

မနေ့ည မှောင်စပျိုးချိန်မှ ရောက်
သဖြင့် ဂရုမထားခဲ့ကြသောကြောင့်
မတွေ့မြင်ခဲ့ကြပေ။

‘အဲဒါ ရှေးဟောင်း မြန်စွာဘုရားပေါ့’
‘ဟင်... ဟာ...’

စာရေးသူတို့(၂)ဦး ပြိုင်တူ
အာမေဓိတ်သံများ နှုတ်မှ ထွက်သွား
ကြပါသည်။

‘ဘာဖြစ်တာတုန်း လူလေးတို့’
‘အခုလို ပျက်စီးယိုယွင်းမှုကြီးနဲ့
တွေ့ရတော့ အံ့သြမိလို့ပါ’
‘ဒါပေါ့ကွယ် ရှေးပဝေသဏီလက်ထက်က

တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့ကြပြီး ပြုပြင်ထိန်းသိမ်း
သူ မရှိတော့လို့ ယိုယွင်းပျက်စီးတာပေါ့၊
သင်္ဂြိုဟ်နေသောတရားတော်မြတ် အတိုင်ပေါ်
ကွယ်’

စာရေးသူတို့မှာ ဘာမှ မပြောတော့
ဘဲ စိတ်ထဲ ဝမ်းနည်းမိကြရင်းမှ ဘုရား
ကြီး၏ ပတ်ပတ်လည်ကို လျှောက်
ကြည့်ကြပြီး ရှေးမူလကရာဇမပျက်
အနည်းငယ် ကျန်နေသေးသော နေရာ
များကို လိုက်လံကြည့်ရှုကြပါသည်။

‘ဒီဘက်ကို လာကြလူလေးတို့ အခု
တွေ့ရတဲ့ နေရာမှာ ဘာဘဲ ရှေးဟောင်း
ဌာပနာတွေကို ရလိုက်တာပဲ။ ပထမ
အခေါက် လာတုန်းကတော့ ရွာသား
တွေက သူတို့ တွေ့ရှိသိမ်းဆည်းထား
တဲ့ မြန်စွာဘုရားရဲ့ ဌာပနာပစ္စည်းတွေ
ကို အားလုံး ဘာဘဲကို လာပေးအပ်ကြ
တယ်ကွယ်။ အဲဒါ ကျောင်းပေါ်ရောက်
မှ ပြရဦးမယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ဘာဘဲ’

‘စေတီတော်ကြီးရဲ့ အတွင်းမှာတော့
မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ မြသပိတ်တော်ကို သွတ်သွင်း
ဌာပနာခဲ့တာကွယ်။ ဂန္တိရပညာရှင်များ
က သူတို့ရဲ့ ဂန္တိရအတတ်ပညာတွေနဲ့
တည်ခဲ့တယ်ဆိုတော့ ပြန်ပြီး အသစ်
ပြုပြင်ဖို့ တော်တော်ခက်တယ်။

ပြုပြင်ဖို့အတွက် အထက် သာသနာ
ပြုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေရဲ့ ညွှန်ကြားမှုမရှိဘဲ
ရွာခံလူတွေရဲ့ လုပ်အားကူညီမှုကို ရရှိ
ပေမယ့် ဘာဘဲအနေနဲ့ ဒီဘုရားကြီးရဲ့
ပဌာန်းဆက်၊ ပါရမီဆက်တွေကို စောင့်
ရှင် လုပ်ရမယ့် လုပ်ငန်းကိစ္စတွေကိုလဲ
ထပ်ဆင့် တစ်ဆင့်နည်းစနစ်နဲ့ အကွက်
ချပြီး လုပ်ဆောင်သွားရမှာမို့ (၃)နှစ်
လောက် အချိန်ရယူပြီးမှ တည်မယ်လို့
ကတိကဝတ် ပြုထားတယ်။

ဒီအကြောင်းဆက်တွေ မပါလို့လဲ
မရဘူးကွယ်။ ထုံကျင်းတွေရှိတဲ့ အရပ်

ရောက်ရင် သိရမှာပေါ့လေ'

'သားတို့လဲ သိချင် ရောက်လဲ
ရောက်ချင်ပါတယ် အဘ'

'အေး...အေး သွားကြတာပေါ့။
ကဲ...ကဲ မုခ်ဦးတွေကို ကြည့်စမ်းပါဦး
ဘာထူးခြားသလဲကွယ်'

'ဟုတ်တယ်နော် ဘာဘပြောမှ သားတို့
သတိထားတယ်၊ မုခ်က (၄)မျက်နှာလှည့်
ပြီး လုပ်ထားတယ်။ ကနက်ပန်းတွေနဲ့ အရပ်
တွေလဲ မုခ်တစ်ခုနဲ့တစ်ခု ယာယီနဲ့ နဂါးရုပ်
ဘီလူးရုပ်တွေနဲ့ သရုပ်ဖော်ထားတယ်။
အဲဒါ ဇမ္ဗူဒီပါကွန်းကြီး (၄)ကွန်းကို အခြေခံ
ထားပြီး သာသနာစောင့်နတ်မင်းကြီး (၄)ပါး
ကို အသိအမှတ်ပြုပြီး ဆောက်ထားတာ
ကွယ်။

စေတီတော်တစ်ခုလုံး ညောင်ပင်ပျိုထား
တာတွေရယ် အင်္ကျီပြိုကျလာတဲ့ ချိန်တွေ
နဲ့အုပ်နေတာရယ်ကြောင့် ဈေးလက်ရာတွေ
ယေဘုယျာ နှစ်ပြောရောပေါ့ကွယ်'

စာရေးသူတို့မှာ ဘာဘယောက်ကြီး
ပြောသလိုပဲ စိတ်ထဲတွင် သိပ်မကောင်း
ကြပါ။ သို့သော် ပြုပြင်ရန် အခွင့်ရပြီ
ဖြစ်၍ စေတနာရှင်အများနှင့် ပဌာန်း

ဆက် ပါရမီဆက်တွေကြောင့် များ
မကြာမီကာလတွင် ကြည့်ညိုဖွယ်ရာ
စေတီတော်မြတ်ကြီး တစ်ဆူအား
တွေ့မြင်ခွင့်ရမှာမို့ စိတ်တွင် ကြည့်ညို
သဒ္ဓါတရား ဖြစ်ပေါ်လာမိပါတော့
သည်။

'ကဲ...ကဲ... ကျောင်းပေါ်သွားကြစို့
ဘာဘ သိမ်းဆည်းရယူထားတဲ့ ဌာပနာ
ပစ္စည်းတွေ ကြည့်ကြရအောင်'

'ဟုတ်ကဲ့ ဘာဘ'
စာရေးသူတို့မှ မြန်မာဘုရားကြီးအား
ဦးခိုက်ကန်တော့ကြပြီး ကျောင်းဝင်း
အတွင်းသို့ ပြန်လည်ထွက်ခွာခဲ့ကြပါ
သည်။

'ဆရာကြီး အားလုံး အဆင်သင့်ဖြစ်
ပါပြီ။ လိုက်မယ့်လူ (၂)ယောက်လဲ
ခေါ်ထားပါတယ်'

'အေး...အေး ဟောဒီ သူငယ်(၂)
ယောက်အတွက်လဲ ခိုကွာထပ်ထည့်
လိုက်ပါဦး သူတို့လဲ လိုက်ကြမယ်'

'ကောင်းပါပြီ ခင်ဗျာ'
မည်သည့်အချိန်က စီစဉ်ထားသည်
မသိ ယောက်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးနှင့် လိုက်ပါကြ

မည့် ရွာခံလူ(၂)ယောက်နှင့် လမ်းတွင်
စားသောက်ရန် ခိုကွာထုပ်များ အဆင့်
ပြင်ထားသည်ကို တွေ့မြင်ရပါသည်။

လူကြီးတွေ တယ်ပြီး ဝိသုဒ္ဓိကောင်း
ကြ၊ အချိန်ကို အလကား မထားဘဲ
အချက်ကျကျ အသုံးပြုတတ်ကြတာ
ကို ကြည့်ပြီး ဗဟုသုတအဖြစ် စိတ်ထဲ
တွင် မှတ်သားလိုက်မိပါတော့သည်။

ယောက်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးမှာ ရှေးဟောင်း
သစ်သားမိရိုးကြီးအတွင်းမှ ကြေးလင်
ပန်းကြိုးတစ်ချပ်ကို ထုတ်ယူကာ
စာရေးသူတို့ ရှေ့သို့ ယူလာပါသည်။

'ဒါတွေအားလုံးဟာ မြန်မာဘုရားက
ရလိုက်တဲ့ ဌာပနာတွေပဲ'

စာရေးသူတို့မှ ကြည့်လိုက်ရာ
ကြေး၊ ရွှေ၊ ဓမ္မများဖြင့် သွန်းလုပ်ထား
သော ရှေးဟောင်းဘုရားရှင်ပွား
တော် အဆူ(၃၀)ကျော်နှင့် သတ္တဌာန
ရှင်ပွားတော်မြတ်(၇)ဆူတို့ကို တွေ့
မြင်ရ၍ ဦးခိုက် ကန်တော့လိုက်ကြပါ
သည်။

'ဒါတွေအားလုံး ဌာပနာပြန်ပြီး
သွတ်သွင်းပူဇော်ရမှာပေါ့နော် ဘာဘ'

'အေးပေါ့ ဒါတွေတင်ဘယ်ကဦး
မလဲ၊ တချို့ ဌာပနာရထားသူတွေ
လာပေးအပ်တဲ့ ပစ္စည်းတွေလဲ ရှိသေး
တယ်။ မဟာဒွိရင်တွေ ထုံကူးစဉ်က
အသုံးပြုပြီး လှူဒါန်းသွားတဲ့ပစ္စည်း
တွေလဲ ရှိသေးတယ်။ ဒါတွေအားလုံး
ပေါင်းပြီး ဌာပနာရမှာပေါ့'

'ထုံကူးတယ်ဆိုတော့ ထုံကျင်းတွေ
ဂူတွေရှိမှာပေါ့နော် ဘာဘ'

'အဲဒါတွေ ဒီအရပ်မှာ ရှိသေးလား'

ဝန်ခံချက်

စာရှုသူ သုတေသီ ပညာရှင်တို့ခင်ဗျား...

ယခု ဆောင်းပါးမှာ စာရေးသူ (၁၇-၃-၂၀၂၁)ခုနှစ်က ပေါ်မူသောဆောင်းပါး
ဖြစ်ပါသည်။

အကြောင်းကြောင်းကြောင့် ယခုမှ ဖော်ပြနိုင်ပါသည်။

ဤ "ပြုမူထားသောဆောင်းပါး မြန်မာဘုရား" နှင့် ပတ်သက်၍ သိရှိသူများမှ
ပြန်လည်ရေးသားကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

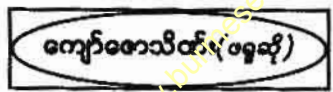
လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်မိုးဝင်း

စာတည်းချုပ်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရွှေလ ဆက်တော်ပါရနံ

မြတ်ဗုဒ္ဓအောင်မြင်

အသိကျ အလုပ်ပို ဆီးဝမ်း မှန်စေလိုလျှင်

ဆရာမြင့်ရဲ့ မြင့်မြန်မာ အကြောပြေ ဝမ်းမှန်ဆေးကို မှီဝဲပါ

ကျွန်မတို့လို မိန်းမသားတွေဟာ အမျိုးသားတွေ ထက် အဆရောဂါပိုပြီး ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိပါတယ်။ အမျိုးသမီးများ အထူးအလေးပေး ဂရုတစိုက်ရှိတာကတော့ ဓမ္မတာအားဖြင့် ၂၈ ရက်တစ်ကြိမ် ဆင်းသက်လာတဲ့ သွေးသားအား အဲဒီသွေးသား ဓမ္မတာမမှန်ကန်ဖောက်ပြန်ခြင်းကြောင့် ရောဂါပေါင်းမြောက်မြားစွာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရသလို သွေးသားမှန်ကန်နေရလည်း အသားအရေ စိုပြေဝင်းပျော့ပျော်ပြီး လှပတင့်တယ်လို့နေပြန်ပါတယ်ရှင်။

သန္ဓေခေတ်မှာ ခေတ်မီသော အမျိုးသမီးများအတွက် သန္ဓေတားဆေးတွေ သုံးစွဲခြင်းကြောင့်လည်း ရောဂါတစ်ခုခု ထုတ်တစ်ခုခု ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတယ်လို့ သမားတော်ကြီး ဆရာမြင့်မှ ပြောပြခဲ့ဖူးပါတယ်။ အလွန်မှန်ကန်တဲ့ ကျန်းမာရေးညာပေးစကားဖြစ်ပါတယ်။ ယင်းပဋိသန္ဓေတားဆေးများ သုံးစွဲခြင်းကြောင့် ၂၈ ရက် တစ်ကြိမ် သွေးဖွားရမည့်အတိုင်း နှစ်ကျော်တဲ့အထိ ဓမ္မတာသွေးဟာ ဖွားခြင်းဆင်းခြင်းဖြစ်ဘဲ ခန္ဓာကိုယ်တွင်း ခိုအောင်းနေတတ်ကြပါတယ်။

ဒီလို သွေးဟောင်းလည်း မဆင်း၊ သွေးသစ်လည်း မပါ၊ လနစ်ကြာလာသော် ကျွန်မတို့လို အမျိုးသမီးများမှာ အသားအရေ မကြည်လင်တော့၊ ပွယောင်ယောင်နှင့် ညိုညိုရောင်သန်းလာပြီး ဗိုက်ခေါက်ထူကာ ဝ၊သထက် ဝ၊ လာကြပါတော့တယ်။ ခန္ဓာကိုယ် ဝ၊လာတာနှင့်အမျှ ရောဂါအလည်း ခုတစ်မျိုး၊ တော်ကြာတစ်မျိုးနဲ့ အမျိုးမျိုးဖြစ်လာတာတာပေါ့ရှင်။

ကြာတော့ လူလည်း အလှပျက်၊ အသားအရေလည်း မကြည်လင်၊ ဗိုက်ပူနံ့ကား ငါးစီပူခါးလို ပုံကပျက်၊ ရောဂါက ဆက်တော့ စိတ်ပျက်ရတော့တာပေါ့။ ဒီလိုနဲ့ သင့်တော်မယ့် ဆေးကို ရှာမိပါတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ သမားတော်ဆရာမြင့်ထံ ဆရာကဲသွားပါတယ်။ ဆရာကို ဖြစ်ပျက်ခံစားနေရတာတွေ အကုန်ပြောပြဆွေးနွေးမိတော့ ဆရာက-

“မကေသီအောင်ရေ အခုခေတ်မှာတော့ အများစုသော အမျိုးသမီးတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားတွေကြုံနေရတဲ့ ဆတ်မီရောဂါပေါ့ဗျာ” တဲ့လေ. . .

“ဆရာရယ် ဘယ်လိုကြောင့် ဒီလိုဖြစ်ရတာလည်း” ဆိုတော့ -

“မကေသီအောင်ရေ မကေသီအောင် ပြောသလို ပဋိသန္ဓေတားဆေးတွေကြောင့် ပါသလို နေ့စဉ် စားသောက်နေရတဲ့ အစားအသောက်တွေကြောင့်လည်း ပါပါတယ်။ ပြီးတော့ လူနေထိုင်မှုပုံစံ၊ နောက် ပတ်ဝန်းကျင်စတဲ့ အကြောင်းတွေကြောင့်လည်း ဒီလိုဖြစ်တတ်ပါတယ်”

“ကျွန်မတို့လို အိမ်ထောင်ရှင်အမျိုးသမီးများ အနေနဲ့ မကင်းနိုင်တဲ့ ပဋိသန္ဓေတားဆေးတွေကြောင့် လစဉ်ဓမ္မတာမလာတာကနေစပြီး အမျိုးသမီးတွေ ဝ၊လာတယ်၊ ရောဂါတွေ ပိုထူပြောလာတယ်လို့ ခံစားရပါတယ် ဆရာ၊ အဲဒါကို ဘယ်လိုကုသပြီး ဘယ်လိုဆေးမျိုးတွေ သုံးစွဲသင့်ပါလဲ ဆရာ” ဆိုတော့ -

“မကေသီအောင်မေးတဲ့ မေးခွန်းက ကောင်းပါတယ်။ အမျိုးသားတွေနဲ့ အမျိုးသမီးတွေရဲ့ စွန့်ထုတ်ပစ္စည်းမလ ကွာခြားချက်က ဓမ္မတာသွေးသားပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တာကတော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေး တွေဟာ အမျိုးသားရော အမျိုးသမီးပါ တူညီနေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“ဒီတော့ အမျိုးသမီးအနေနဲ့ အထူးသဖြင့် ပဋိသန္ဓေတားဆေးတွေ သုံးလို့ပဲဖြစ်ဖြစ် အစားအသောက် အနေအထိုင်တွေကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ် ဓမ္မတာမမှန် ထိန်ကျန်ချုပ် ငုပ်နေတာ ကြာလာတာနဲ့အမျှ ရောဂါတစ်ခု မဟုတ်တစ်ခုတော့ စွဲကပ်လာပါတယ်။ ဒီလိုအခါမျိုးမှာ တားဆေးတွေကြောင့် ဓမ္မတာမပေါ်တာကို ကုစားဖို့လိုပါမယ်”

“ဘယ်လိုများ ကုစားရမလဲဆရာ”

“စောစောက ဆရာပြောခဲ့သလိုပေါ့ လူသားတွေ အနေနဲ့ နေ့စဉ်စွန့်ထုတ် ဖယ်ရှားပေးရမယ့် မလအဆိပ် ဓာတ်တွေရှိပါတယ်။ ဒါတွေကတော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေး ပြီးတော့ အမျိုးသမီးတွေလစဉ်စွန့်ပေးရတဲ့ သွေးသားဓမ္မတာပေါ့။ သွေးသားဓမ္မတာကတော့ တားဆေးတွေကြောင့် ဖြစ်ဖြစ်၊ အစားအသောက်ကြောင့်ဖြစ်ဖြစ် လစဉ်မပေါ်ဘူးဆိုရင် ကျန်တဲ့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ချွေးတွေ မှန်နေဖို့လိုပါတယ်။ ဒီမလလေးမျိုးထဲက ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကဖြစ်ပါတယ်။ နေ့စဉ် ဆီး၊ ဝမ်း မှန်စေရန် ဂရုတစိုက် ပြုပြင်နေထိုင်ရပါမယ်။ အဲဒီလိုတားဆေးသုံးသူတွေရော၊ တားဆေးမသုံးသူတွေ

ပါ ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိတဲ့ ဗိုက်ပူခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်တွေထူလာခြင်း၊ အဆီတွေ ဝမ်းဗိုက်ပြင်မှာ စုလာခြင်း၊ အသားအရေ စိုပြည်မှု မရှိခြင်း၊ ကြည်လင်တောက်ပဝင်းလက်မှုမရှိခြင်း၊ နောက် ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းအုံ ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ လေးလံထိုင်းမှိုင်းခြင်း၊ ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ပေါ့ပါးသွက်လက်မှု မရှိခြင်း၊ ဆီးချို သွေးတိုး အသည်းအဆီဖုံး၊ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်း စတဲ့ ရောဂါများနဲ့ အမျိုးသမီးရောဂါများကို ဖြစ်ပေါ်လာစေပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ၊ ချွေးတို့ကို မှန်မှန်စွန့်ထုတ်နိုင်စေရန် နေထိုင်စားသောက်ရပါမယ်။ အကယ်၍ ကျန်းမာပြီး စိုပြည်လှပ အချိုးအစားကျတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို ပိုင်ဆိုင်ချင်တယ်ဆိုရင်တော့ ဆီးနဲ့ဝမ်းကိုတော့ မှန်ကို မှန်နေအောင် ပြုပြင်နေထိုင်ရပါမယ် မကေသီအောင်”

“ဒါဆို တားဆီးတွေကြောင့် သွေးသားမပေါ်ရင် ဆီး၊ ဝမ်းမှန်အောင် ပြုပြင်ပေးရင် အလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ပူခြင်း၊ အသားအရေညစ်ထဲခြင်း၊ အကြောတက်ညောင်းညာခြင်းများနဲ့အတူ အခြားသောရောဂါတွေပါ ဖြစ်ပွားမလာအောင် တားဆီးနိုင်တာပေါ့ နော်... ဆရာ”

“ဟုတ်ပါဗျာ...”

“အဲဒါဆို ဘာဆေးသောက်မလဲ ဆရာ”
 “ဆရာဆိုလာတော့လဲ ဟောဒီ မြင့်မြန်မာ တောရွှောက်သီး အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကိုပဲ ညွှန်ရမှာပဲဗျ”
 “မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးက ဘာတွေကောင်းလဲဆရာ”

“ဘာတွေကောင်းလဲဆိုတော့ ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်၊ လေချုပ်ရောဂါတွေ၊ စမြင်းခဲခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်တွေ လေးလံညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဂူလာလိပ်ခေါင်းဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပူအပုပ်များခြင်း၊ ဆီးချုပ်၊ ဆီးကျန် ဝမ်းချုပ်၊ ဝမ်းကျန်ခြင်း၊ လေချုပ်ခြင်း၊ အသားအရေ ယားယံခြင်း၊ အသားအရေ ညစ်ထဲမွဲခြောက်ခြင်း၊ အဖုအပိနဲ့အကွက်များဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ သွေးမသန့်ခြင်း၊ ပါးစပ်နံ့ခြင်း၊ ကိုယ်နံ့ပြင်းခြင်း၊ အပူခိုး၊ အပုပ်ခိုးများ အပေါ်ကို ဆောင်တက်ပြီး လည်ချောင်းနာခြင်း၊ မျက်ရည်ပူများကျခြင်း၊ လျှာ၊ နှုတ်ခမ်း၊ အာခံတွင်းတွေမှာ အပူနာတွေဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးပူ၊ ဆီးအောင့်၊ ဆီးဝါ၊ ဆီးနီ၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ မျက်နှာမှာ တင်းတိပ်၊ ဝက်ခြံ၊ မှည့်ခြောက်ထွက်ခြင်း၊ သွေးဓာတ်ထဲနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ မလိုအပ်တဲ့ အဆီပို(မလ)တွေ ပွားများလာပြီး အလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်ထူခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်သုံးစွဲနိုင်ပြီး အကြောပြေကာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေသော အဆီပိုများကို ဖယ်ရှားပေးနိုင်ပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေညီညွတ်မှန်ကန်စေပြီး ကျန်းမာပေါ့ပါးလန်းဆန်း တက်ကြွစေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်လိုသုံးစွဲရမလဲ ဆရာ”
 “မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို ညအိပ်ရာဝင်ရေအေးနဲ့ ဆေး ၅ ပြားကို အစာနဲ့ဝေးဝေးမှာ သုံးစွဲပေးခြင်းဖြင့် အထက်ပါရောဂါတွေကို ပျောက်ကင်းသက်သာပြီး မဖြစ်သေးရင်လည်း ကာကွယ်ပြီးသားဖြစ်စေပါတယ်” (ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်၍ နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။ ဝမ်းချုပ်တတ်သူများ ဆေး ၅ ပြားမှ ၇ ပြား အထိ သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။)
 “ဟုတ်ကဲ့ အခုလို ကျန်းမာရေးဗဟုသုတတွေရရှိအောင် ပြောပြလမ်းညွှန်ပေးတဲ့အပြင် သုံးစွဲရမယ့်ဆေးပါ ညွှန်ပြပေးတဲ့အတွက် ဆရာ့ကို အထူးပဲကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
 အမှတ် (၆၆၆) (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဗ္ဗလယ်၊
 မြောက်ဥက္ကလာပ၊ ဖုန်း - ၀၁၆၃၁၀၃၊ ၀၉၇၃၁၉၇၂၄။

စစ်ကိုင်းတစ်ခွင် သမိုင်းစင်စစ်တို့များ

၏ အောင်မြင် ဖြိုးပွင့်ပါကတော်များ (၂၇)

ဖောင်မြေမြတ်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

မြင့်တောင် တစ်ဝဂ္ဂစစ်တော်

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟ

ဿ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

[၃-ကြိမ် ခွတ်ပါ။]

စတုတာပသာ ဗုဒ္ဓဿ

ပရိနိဗ္ဗာတ ဒေသတော

ဘသ္မာပိ ဂဟေတွာ

တာနိ ကရောန္တိ စေတီယံ

ဓဿ ဘသ္မရာသိ စေတီယာ

ဗယံ နဟမ သက္ကစ္ဆံ

အဘိဓမ္မာ ပါဠိအသံထွက်

ဗုဒ္ဓဿ = ဗုတ်ဝေတ်သ

ပရိနိဗ္ဗာတ = ပရိနိပ်ဗုတ

ဘသ္မာပိ = ဘသမာနိ

ဂဟေတွာ = ဂဟစ်တဝါဝ

တာနိ = ကရွန်တိ

ဓဿ = တတ်သ

ဘသ္မ = ဘသမ

သက္ကစ္ဆံ = သက်ကစ်ဆံ

မြန်မာပြန်

စတုတာပသာ- လေးပါးသော

ရသေ့တို့သည်။

ဗုဒ္ဓဿ ပရိနိဗ္ဗာတ ဒေသတော-

ဘုရားရှင်၏ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူရာ

ဌာနမှ၊

ဘသ္မာပိ- ပြာအစုတို့ကို၊

ဂဟေတွာ- ယူဆောင်လာကြ

ကုန်၍သာလျှင်၊

တာနိ- ထိုပြာတို့ကို၊

စေတီယံ- ဘုရားရှင်ကိုယ်စား

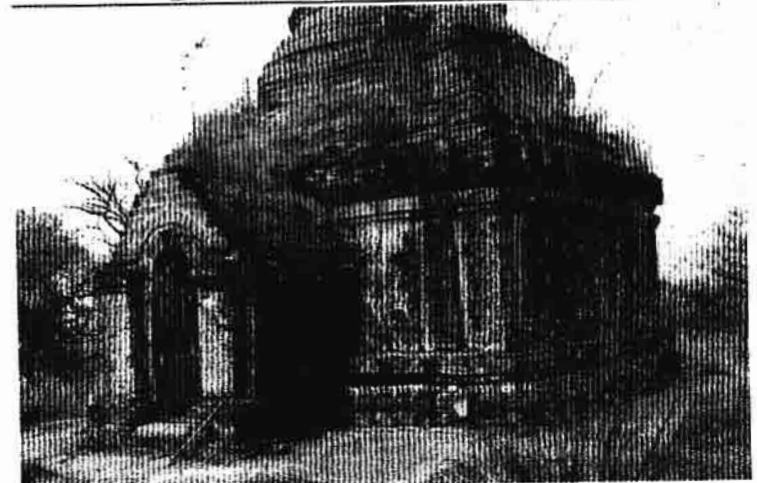
စေတီအဖြစ်ကို၊

ကရောန္တိ- ပြုထား တည်ဆောက်

• မြင့်တောင်စေတီအား အဝဿမ္မ ပူဇော်ရုံ

• မြင့်တောင်စေတီတော်၏ အရှေ့ဘက် မျက်နှာစာ

ကြကုန်၏။

ဓဿ ဘသ္မရာသိ စေတီယာ-

ထိုပြာပုံအစုဖြစ်သော စေတီတော်အား

ဗယံ- တပည့်တော်တို့သည်၊

သက္ကစ္ဆံ- အလွန်ရှိသေစွာ၊

နဟမ- ရှိခိုးကန်တော့ပါကုန်၏

ဘုရား။

ဘုရားတည်နှစ်

သက္ကရာဇ် ၆၀၀ ခန့်။

ဘုရားဒါယကာ

ဈာနလက္ခဏာရသေ့၊

အရညာဏိစ္စရသေ့၊

ပီတိနာရဒရသေ့၊

နန္ဒသူခရသေ့။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၀၅

• ပြာသံတောင်ထော် လိုက်အတွင်းမှ
 ကြားယူရုံနှင့် နှုတ်ယူရုံများ
 • ပြာသံတောင်ထော်ထက်မှ
 ထောင်အောက်ဘက်သို့ဆင်းနိုင်သော
 နှုတ်ယူရုံ ဂေထာရက်ဆုကားကြီး

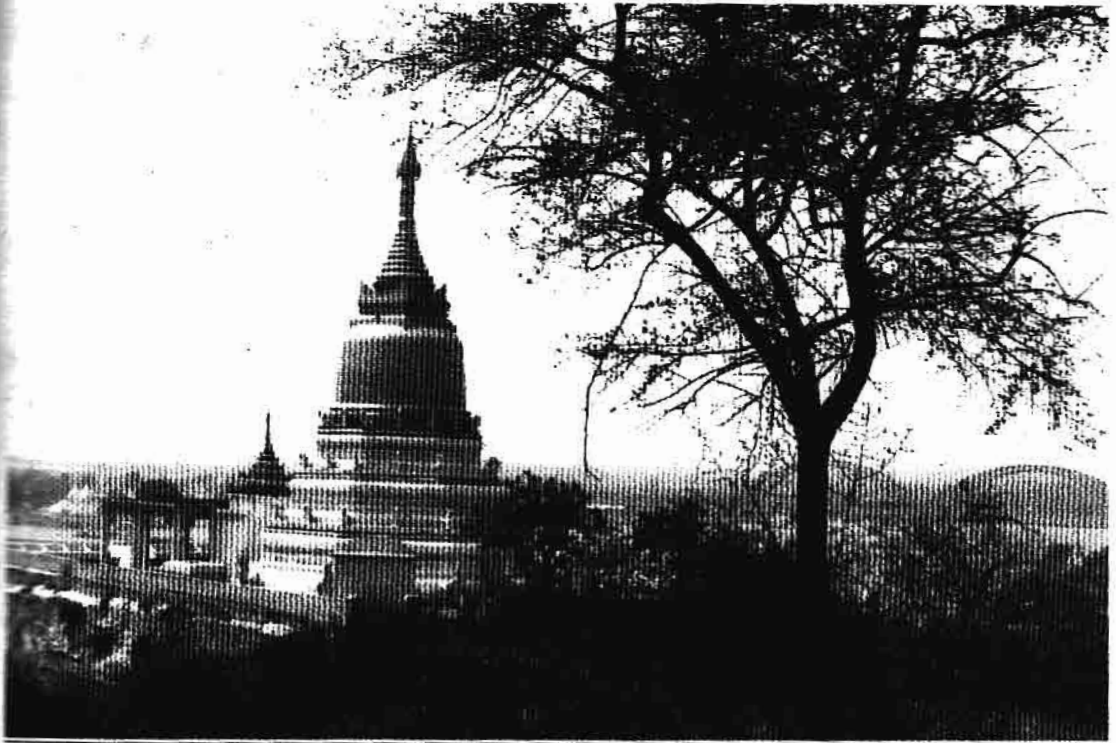

• ပြာသံတောင်လိုက်အတွင်းမှ နှုတ်ယူရုံနှင့် ယုံကြည်ကားများ
 • ပြာသံတောင်ထော်ထက်လိုက်အတွင်းမှ အလောင်းထက်နက်သောရုံ

• ပြာသံတောင်ထော်ထက်လိုက်အတွင်းမှ
 မြင်းထွက်ကြီးသော ဘုရားရှင်များနှင့် နံရံနံရံ

◆ ပြာပုံတောင်၏ တောင်ဘက်အရပ်တွင် တည်ရှိသော ပြာပုံ(၃၀)ဆတော်အား ဖူးမြော်ရန်

တည်နေရာ

စစ်ကိုင်းတောင် ရှင်ပင်နံကိုင်း
တောင်၏ အနောက်ဘက် ပြာပုံတောင်၊

ဥပတော်ရက်

မရှိပါ။

အောင်မြေနေရာ

လိုဏ်အတွင်း ရုပ်ပွားတော်ရှေ့။

အစောင့်အရှောက်

ပြာပုံတောင် ဘိုးဘိုးကြီး။

ထူးခြားချက်

ပြာပုံတောင်၌ အရှင်စုနုလက္ခဏာ
ရသော အရှင်အရည်ကိစ္စရသော အရှင်
ပီတိနာရဒရသေ့နှင့် အရှင်နန္ဒသုခရသေ့
မြတ်လေးဦးတို့သည် ကျင့်စဉ်စခန်း
အောင်မြင် ပြီးမြောက်ခဲ့ကြလေ၏။

မိမိတို့လေးဦး ကျင့်စဉ်စခန်းအောင်
မြင်သော ထိုတောင်ထိပ်ထက်၌ နောင်
လာနောက်သားများအတွက် စေတီ

◆ ပြာပုံတောင်ဆီတော်၏ မြောက်ဘက် တွဲဖက်တောင်ထိပ်မှ ထွန်းမြီးပူဇော်
ထားကြရကုသိုလ် ဖူးမြော်ရန်

တစ်ဆူ တည်ထားရန် တိုင်ပင်ကြလေ
၏။

သို့အတွက် မြတ်စွာဘုရားပရိနိဗ္ဗာန်
စံတော်မူရာဒေသမှ တောဇောတတ်
လောင်ကျွမ်းတော်မူရာ ဌာနမှ ပြာများ

ကို ယူဆောင်၍ စေတီတည်ထား
ကိုးကွယ်ကြလေ၏။

စေတီတော်အား လည်းကောင်း၊
တောင်တော်အား လည်းကောင်း ဘုရား
ရှင်၏ ပြာအစုကို ဌာပနာထားခြင်း

ပြာပုံတောင်စေတီတော်၏ အရေအတွက်
တောင်သီလူတောင်သီလူ
ရှင်တော်မှ ထုတ်တောင်ပြည့်တောင်မြေ
စေတီတော် ဖြစ်သည်။

အားလျော်စွာ ပြာပုံတောင်၊ ပြာပုံ
တောင်စေတီဟူ၍ ယနေ့တိုင် တွင်နေ
လေ၏။

အထက်ပါ အကြောင်းအရာများကို
စစ်ကိုင်းတောင် မဟာဝိဇ္ဇာဒယ
ဆရာတော်ရေးသားသော စစ်ကိုင်း
ရာဇဝင်စာတမ်းတွင် ရေးသားထား
လေသည်။

ပြာပုံတောင်စေတီတော်မှာ စစ်ကိုင်း
မြို့တော်ကြီး မထွန်းကားမီ အချိန်
ကာလက တည်ထားခဲ့သည့် အားလျော်
စွာ ပြုပြင်မွမ်းမံခြင်း အဆင့်ဆင့်ဖြင့်
ရှိခဲ့သော်လည်း နှစ်ကာလ ကြာညောင်း
လှပြီဖြစ်၍ ယိုယွင်းလျက် ရှိနေလေပြီ။

ပြာပုံတောင် တည်ရှိနေပုံမှာ အရှေ့
ဘက် ရှင်ပင်နံကိုင်းတောင်နှင့်
တစ်ဆက်တည်းဖြစ်သော ခြင်္သေ့(၃၀)
တောင်၊ ဘီလူးတောင်တို့နှင့် တောင်
ကြောတစ်ခုတည်းပေါ်တွင် ဖြစ်လေ၏။
စစ်ကိုင်းတောင် သမိုင်းဝင်တောင်
တော်(၅၀)၏ သိုက်ဝင်တောင် ဖြစ်
လေသည်။

ပြာပုံတောင်၏ အရှေ့ဘက်တွင်
နက်ရှိုင်းလှသော ချောက်ကမ်းပါးကြီး
နှင့် လျှိုမြောင်ကြီး ရှိနေလေသည်။

တောင်တော်၏ တောင်ဘက်တွင်
လည်း နက်ရှိုင်းသော ချောက်ကမ်းပါး
ကြီး ဖြစ်တည်လျက်ရှိလေရာ တောင်
ထိပ်ရင်ပြင်မှာ အလွန်ကျဉ်းမြောင်းစွာ
တည်ရှိလေရာ ရင်ပြင်တော်မှာလည်း
ကျဉ်းမြောင်းလှပေတော့၏။

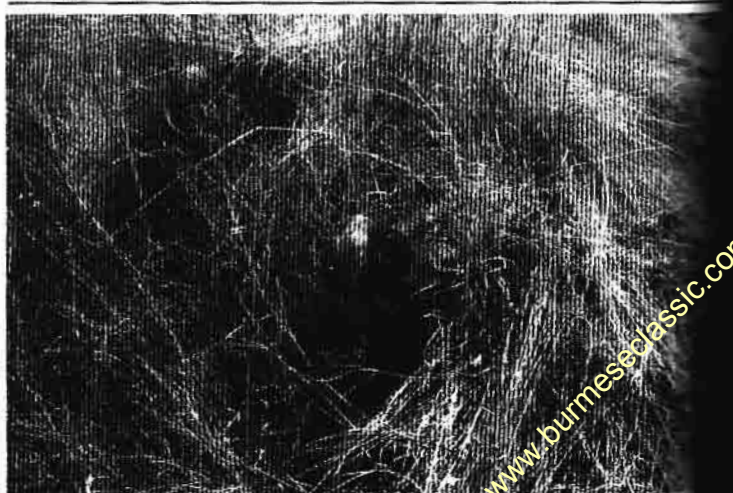
စေတီတော်၏ပုံစံမှာ လေးထောင့်
အုတ်ဖိနပ်တော်ပေါ်တွင် အရှေ့ဘက်
လှည့်ဝှံနှင့် လိုက်ပေါက်ပါရှိသော

◀ ပြာပုံသွားပြုပြင်သော အုတ်တောင်ကျောက်တော်

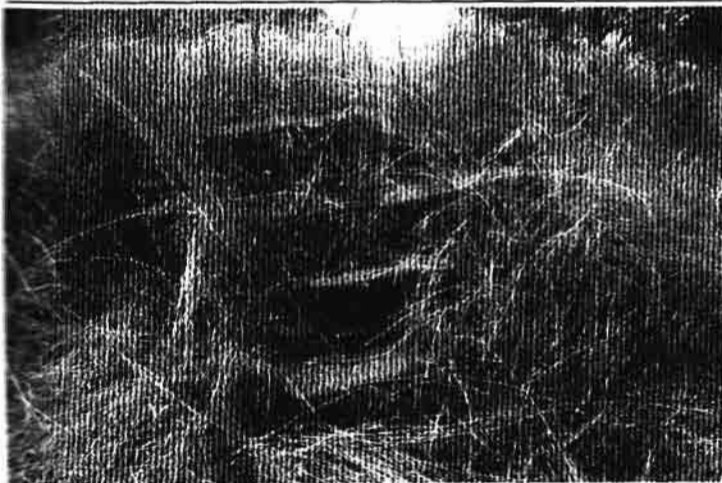
◀ ရပြိုင်ဆက်၍ ခိုအုန်း မတင်တောင် လမ်းညွှန်သော အုတ်တောင် နဂါးခြံ

• မြန်မာ့အလင်းတိုင်း၏ အရှေ့ဘက်အောက်ဘက်ရှိ မြေပြင်အောက်
ရှည်လမ်းကြီး ထောင်မြေပြင်

• မြန်မာ့အလင်းတိုင်း၏ လိုက်လံ လှည့်လည်သော
တရားဟောရုံ လမ်းကြောင်း

တစ်ဝဂ္ဂစေတီတော် ဖြစ်ပါသည်။

စေတီတော်၏ တစ်မျက်နှာလျှင် (၁၈)ပေခန့်၊ (၄)ဘက်ပတ်လည် ဖြစ်လေ၏။

စေတီတော်၏ ဉာဏ်တော်အမြင့်မှာ (၂၇)ပေခန့်သာ ရှိလိမ့်မည်ဟု ခန့်မှန်းကြရလေ၏။

လိုဏ်ဂူ၏ အပေါက်ဝတွင် မုခ်ဦးတစ်ခုကို (၅)ပေခန့် ရှေ့ထွက်၍ ဂူအဝတွင် သံတိုင်များဖြင့် သံတံခါးပြုလုပ်

ထားပါသည်။

လိုဏ်ဂူတော်အတွင်း ကြာခံပလ္လင်ထက်၌ ပြုပြင်ထားသော ရှေးဟောင်းရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ တည်ရှိလေ၏။

လိုဏ်ဂူတော်၏ ပေါင်းမိုးနှင့် နံရံအပြည့် ရှေးဟောင်းနံရံများ ဗုဒ္ဓဝင်ပန်းချီကားများဖြင့် ရေးဆွဲ ပူဇော်ထားပါသည်။

ယခုအခါ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကာလကြာညောင်းလှပြီ ဖြစ်သောကြောင့်

ဆေးရောင်စုံများမှာ မှိန်ဖျော့လျက်ရှိနေလေပြီ။

သို့ရာတွင် ပန်းချီလက်ရာများမှာ အလွန် လက်ရာမြောက်လှပါပေ၏။

စေတီတော်မှာ တစ်ပေခန့်မြင့်သော အုတ်ဖိနပ်တော်ပေါ်တွင် သုံးထပ်ဆင့် နံရံများဖြင့် ခိုင်ခံ့စွာ တန်ဆာဆင်ထားလေ၏။

လိုဏ်ဂူတော်၏ အထက်တွင် ရှစ်ထောင့်ပုံ ပစ္စယာ(၃)ဆင့် တက်၍ အပေါ်တွင် ခေါင်းလောင်းမှောက်ခါးစည်းဖြင့် တည်ဆောက်ထားပါသည်။

ခေါင်းလောင်းမှောက်၏ အထက်တွင် ဖောင်းရစ်မှစ၍ ဘာမျှမရှိတော့ပါ။ ထီးတော်အပါအဝင် ခရေသီး၊ ကြာမှောက်ကြာလန် အားလုံး ပြိုကျပျက်စီးနေလေပြီ။

ရှေးယခင်ကာလများစွာက မီးတားတံတိုင်းကြီးများ ရှိခဲ့ပါသော်လည်း ယခုအခါတွင် ပြိုကျ ပျက်စီးနေသောကြောင့် တောင်ဘက် မုခ်ဦးလှေခါးနှင့် အရှေ့ဘက် မုခ်ဦးလှေခါးများမှာ လုံးဝ မရှိတော့ချေ။

ယခုအခါ၌ ကျိုက်လပ်ချောင် ဆရာတော်များမှ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ထားကြောင်း သိရှိရပါသည်။

စေတီတော်၏ မြောက်ဘက် ကျိုက်လပ်ချောင်သို့အဆင်း ဂဝ်ကျောက်သားလှေကားကြီးမှာ ယနေ့တိုင် ခိုင်မာစွာ တည်ရှိနေလေ၏။

ရင်ပြင်တော်မှ စီးကျသော မိုးရေများအား ရင်ပြင်တော်၏ အနောက်ဘက်သို့ ကျောက်ထွင်းနုနုပြွန်များဖြင့် စီးဆင်းရန် ပြုလုပ်ထားလေသည်။

ကျောက်နုနုပြွန် ရေထွက်ပေါက်၏ အနောက်ဘက် ရှင်ဇေယျ ဆုတောင်းပြည့်အောင်မြေသို့ အထွက်လမ်းတွင်

ပြာပုံတောင်ဘိုးဘိုးကြီး၏ လိုဏ်ဂူနန်း တည်ရှိနေပါသည်။

ယနေ့အချိန်တွင် ပြာပုံတောင် ဘိုးဘိုးကြီး၏ လိုဏ်ဂူနန်းသည် ချုံနွယ် ပိတ်ပေါင်းများ၏ အောက်တွင် ပြိုကျ ပိတ်ဖုံးနေလေတော့၏။

လွန်ခဲ့သောနှစ်များက ရောင်ခြည် တော် မကြာခဏ ကွန့်မြူးခဲ့သော ကြောင့် ဟိုးလေးတကျော် ဖြစ်ခဲ့လေ သည်။

ပြာပုံတောင်စေတီတော်၏ အမိဌာန် ကျင့်စဉ် အားထုတ်သူများသည် ထူးခြားဆန်းပြားသော အာရုံနိမိတ် ရလေ့ရှိသောကြောင့် မကြာခဏ ခရီး သွားကန္တာရီပုဂ္ဂိုလ်များကို တွေ့ရှိရလေ ၏။

ဤပြာပုံတောင် တစ်ဝိုက်စေတီတော် သည်ကား အရှေ့ဘက်၌ ရှင်ပင်နံ ကိုင်းတောင်နှင့် နံကိုင်းမုဋ္ဌောစေတီ တော်။

အနောက်ဘက် တောတောင် ဘီလူးတောင်ထိပ်၌ ရှင်စောမု ဆုတောင်းပြည့် အောင်မြေ။

စေတီတော်၏ တောင်ဘက်တောင် တော်ထိပ်၌ ခြင်္သေ့သုံးဆယ်အောင် မြေစေတီတော်။

စေတီတော်၏မြောက်ဘက် ဖဝါးဦး တောင်ခေါ် ရွှေဖားတောင်ထိပ်၌ ဆွမ်းဦးပုညရှင် အောင်မြေတို့၏ ဝိုင်းရံ လျက်ရှိသော ရသေ့ထွက်ရပ်ပေါက် အောင်မြေနေရာမှန် ဖြစ်လေ၏။

ရသေ့မြတ်(၄)ဦးတို့၏ ကျင့်စဉ် စခန်း ပြီးမြောက် ထွက်ရပ်ပေါက်ရာ တောင်တော်ဖြစ်ခြင်း မြတ်စွာဘုရား ရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရာဌာနမှ ပြာများကို ယူဆောင်၍ စေတီတည်ထားခြင်း စသည့် အလွန်ထူးခြားသော

• ပြာပုံတောင်ဘိုးဘိုးကြီး၏ လိုဏ်ဂူအား ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းများ၏ အောက်တွင် ဖုံးကွယ်လျက်ရှိနေပုံ
• ပြာပုံတောင်စေတီတော်သို့ သွားရောက် ရာလမ်းမှ သက်တမ်းရှည် စုတ်ခါ မှန်ကည့်ပင်ကြီး

အကြောင်းရင်းဆံထားသော နေရာထူး ဖြစ်လေသည်။

မိမိတို့၏ ကန္တာရီခရီးလမ်း၌ မရောက် မရှိအောင် အားထုတ်ကြရမည့် အောင် မြေဖြစ်ကြောင်း လမ်းညွှန်လိုက်ရပါ သည်။

ယခုအခါတွင် ရာသီဥတုဒဏ်၊ လျှင်ဒဏ်နှင့် လူတို့၏ ပယောဂဒဏ် တို့ကြောင့် ရာစုနှစ်ပေါင်းများစွာ ထွန်း လင်းတောက်ပခဲ့သော ပြာပုံတောင်

စေတီတော်အား ပါရမီရှင်၊ ကုသိုလ် ရှင်များမှ ပြုပြင် တည်ဆောက်ခဲ့ သာသနာပြု ပူဇော်နိုင်ကြပါစေ ဆန္ဒ ပြုလိုက်ရပါသည်။

အောင်ရွှေမြတ်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

ဘယ်လိုလူစားလဲ

ကြည့်ပါ။

❖ စနေဂြိုဟ်ခုံတွင် ကံသစ်ပင်
ထင်ရှားနေတယ်။(က)

ဒါကတော့...

ဘာသာစာရားကို အလေးထားတတ်ခြင်း
ရဲ့ သဘောပါ။

❖ ကြာသပတေး ဂြိုဟ်
ခုံတွင် ဇေယျ ထီးရိုး
မျဉ်းမတ် ပါနေတယ်။
(ခ)

ဒါကတော့...

ဂုဏ်သိက္ခာကို တန်ဖိုးထားတဲ့
ဉာဏ်စိုက်ပါ။

❖ စတုရ်လွင်ပြင် ညီညာ
နေတယ်။ (ဂ)

ဒါကတော့...

မျှတတဲ့ စိတ်ထားရှိကြောင်း
ပြပါတယ်။

ကဲ ဒါဆိုရင်...

သူ ဘယ်လိုလူစားလဲ
ဆိုတာ သိလောက်ပါပြီ။

အေးပါစေ၊ အောင်ပါစေ။

သန်းပညာ

နုလုံးရောဂါ ကင်းဝေးအောင် ပုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ်

ပုဂံစုံတင် - ၀၁၁၄၂၀၁၈၇၆၆ - ဖုန်း ၇၂၅၁၁၁ - ကဆုန်လဆန်း (၁၃၁၂) //

အမောလုံ နုလုံးအားဆေးကိုဆောင်

“ဆရာကိုယ့်တင့်နဲ့ တွေ့ချင်နေတာ အတော်ပဲ။ စုတလော အသက်ရှူကျပ်ပြီး မောတယ်ဗျာ။ ညဘက်လည်း အိပ်မပျော်ဘူး။ တစ်ခါတစ်ရံ နုလုံးနေရာက အောင့်တယ်။ ကိုယ့်တင့်က တိုင်းရင်းဆေး သုတေသီဆိုတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဝေဒနာကို ဆန်းစစ်ပါဦး။”

“ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ နုလုံးရောဂါပါ။ နုလုံးရောဂါဟာ ကံ၊ စိတ်၊ ဥ တု၊ အာဟာရဆိုတဲ့ သမ္မာနလေးပါ။ ညီညွတ်မျှတအောင် နေထိုင်စားသောက်မှုမရှိတဲ့ အတွက် ဖြစ်ရတဲ့ရောဂါပါ။ အထူးသဖြင့် စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ရတာများပါတယ်။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ လွန်ကဲတဲ့သူတွေ ပရိဒေဝမီးတောက်လောင်ပြီး၊ နုလုံးအိပ်ကို လောင်မြိုက်တဲ့အတွက် နုလုံးရောဂါဖြစ်စေတာပါ။”

“နုလုံးရောဂါဟာ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်ရတယ်ဆိုတာ လက်ခံပါတယ်။ ဆက်ပြောပါဦး။”

“နုလုံးဟာ မွေးဖွားသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှကာလပတ်လုံး နေ့၊ ညမပြတ် အလုပ်လုပ်ရတဲ့ ဓမ္မာကိုယ်တွင်းက သက်စောင့်ဝက်ယန္တရားတစ်ခုပါ။ နုလုံးရောဂါ ခံစားနေရတာမသိဘဲ သန့်ပါတီနုလုံးရောဂါဖြစ်လာပြီဆိုရင် ညဘက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ မူးခြင်း၊ မောခြင်း၊ အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ ပူခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်မောခြင်း၊ နုလုံးနေရာမှ အောင့်ခြင်း၊ ခြေဖျားလက်ဖျားအောင့်ခြင်း၊ ဘယ်သူမှ စကားမပြောဘဲ စကားပြောသံကြားရခြင်း(စိတ်မှ ထင်မှတ်ခြင်း)၊ နုလုံးနေရာမှာ အပ်နဲ့ဆွသလို နာကျင်ခြင်း၊ လက်သည်းစွဲအရောင်မမှန်ခြင်း၊ လက်သည်းများပြာ နှမ်းလာခြင်း၊ အိပ်နေရင်း ကယောင်ကတမ်းပြောခြင်း၊ သွေးစမ်းကြည့်ပါက သွေးတိုးမမှန်ခြင်း၊ နုလုံးနေရာ အောင့်နေခြင်း၊ တစ်ကိုယ်လုံး အဆက်မပြတ်ခြင်း၊ လေဥလံနေခြင်းစတဲ့ လက္ခဏာတွေ ဖြစ်တတ်တယ်ကိုချစ်ဆွေ။”

“ကိုယ့်တင့် ပြောခဲ့တဲ့ နုလုံးရောဂါလက္ခဏာတွေထဲက ကျွန်တော် ခံစား နေရတဲ့ အချက်သုံးချို့နဲ့ တူတယ်ဗျာ။ ဒါဆို ဘာဆက်လုပ်ရမှာလဲ။”

“ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ။ ဖြစ်တာမကြာသေးဘူးဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပြီး ရောဂါသက်ကြာရင်တော့ ဆေးရုံဆေးခန်းပြရမှာပေါ့။”

“ကျွန်တော် ခံစားနေရတာ ဆယ်ရက်၊ ဆယ်ငါးရက်လောက်ပဲရှိသေးတယ်။”

“ဒါဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပါတယ်။”

“သက်သာပျောက်ကင်းဖို့ဆိုရင် ဘယ်ဆေးစားရင် ကောင်းမယ်

ဆိုတာ ကိုယ့်တင့် ညွှန်ပြပေးပါဦး။”

“သမားတော်ကြီး ပုံရွာဆရာမိုး ကိုယ်တိုင် ကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ ပုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံနုလုံးအားဆေးသောက်ရင် ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတဲ့ နုလုံးရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်။”

“ဒါဆို ပုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးသောက်မယ်ဗျာ။ ဆေးအညွှန်းကို သိပါရစေ။”

“ကဲ ကိုချစ်ဆွေ နားထောင်ပြောပြမယ်။ အညွှန်းက နုလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ ရင်ညွန့်၌ စူး၍ အောင့်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊ အသက်ရှူ

ကျပ်ခြင်း၊ သွေးတိုးခြင်း၊ ကျောနံရံရင် ညှပ်အောင့်ခြင်း၊ နုလုံးတုန်ရင်နုနု မောပန်းနွမ်းနယ်ခြင်း၊ နုလုံးအားနည်းခြင်း၊ ရောင်ခြင်း၊ အနည်းငယ်လှုပ်ရှားရုံဖြင့် မောပန်းခြင်း၊ ရွေးထွက်လွန်၍ နုလုံးခုန်မမှန် မောပန်းခြင်း၊ မူးဝေခြင်း၊ စိတ်မိမ့်မှုများ၍ အိပ်မပျော်၊ တားမဝင်၊ စိတ်မကြည်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခမ်းစိတ်မရွှင်လန်းခြင်းတို့အတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်တဲ့။”

“ကိုယ့်တင့် ညွှန်မှတော့ ပုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားတိုးဆေးဟာ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ဖြစ်တာ သေချာတယ်။ သောက်မယ်ဗျာ။ အဲဒီဆေးကို ဘယ်ဆိုင်တွေမှာ ဝယ်ရင်ရနိုင်မှာလဲ။”

“အဆီကျ၊ အကြောပြေ၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ မှန်ဝေတဲ့ ပုံရွာဆရာမိုးရောက်တစ်လုံး ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ တိုင်းသိပြည်ကျော်ဖြစ် ပြီးသား အထူးညွှန်းစရာမလိုတဲ့ ဆေးဖြစ်ပြီး ခုအသစ်တဖန် ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ ပုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးကိုလည်း ဖြန့်မှာဆေးဖျိုးနဲ့ ဖြန့်ဖို့ရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါတယ်။ ကဲ ကိုချစ်ဆွေ ယုံယုံကြည်ကြည် သောက်ကြည့်လိုက်မယ်။ ခင်ဆွေ ခံစားနေရတဲ့ နုလုံးရောဂါဝေဒနာဟာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားသေချာပါတယ်။”

ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် ပုံရွာမြို့၊ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ ဖြန့်မှာဆေးဖျိုးနဲ့ ဖြန့်ဖို့ရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံး ဖြန့်ချိပေးနေပါမည်။

ပင်ရင်း

ပုံရွာဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး

အမှတ်-(၅/၇၆) လောလံလမ်း၊ ပျောက်တူရွာ၊ ပုသိမ်

ရန်ကုန်မြို့၊ ဂျင်းလ-မိုင်တော့၊ ၀၉-၅၁၀၀၆၂

၀၉-၅၁၀၀၆၂

၀၉-၅၁၀၀၆၂

၀၉-၅၁၀၀၆၂

၀၉-၅၁၀၀၆၂

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ကျန်းမာ
ဆာကဏ္ဍ၌ “မြန်မာရွှေသွင်း ကုသ
နည်းပညာရပ်”ကို ရေးသားတင်ပြ
ရန် စာရေးသူ ဆန္ဒရှိခဲ့သည်မှာ အချိန်
အတန်ကြာခဲ့ပါပြီ။ သို့သော် အထ
မြောက်ခဲ့ရပါ။

ယင်းပညာရပ်သည် ရှေးဟောင်း
မြန်မာ့တိုင်းရင်းဆေးဝါး ကုသမှု
ပညာရပ်တစ်ခု ဖြစ်ခဲ့သော်လည်း
မြန်မာနိုင်ငံသည် နှစ်အတန်ကြာ
နယ်ချဲ့ကိုလိုနီလက်အောက်ခံ နိုင်ငံ
ဖြစ်ခဲ့ရသဖြင့် မှေးမှိန်ကာ တိမ်မြုပ်
ပျောက်ကွယ်လုနီးပါး ရှိခဲ့ရသည်။
ဆင်းပညာရပ်နှင့် ပတ်သက်၍ တတ်
ကျွမ်းနားလည်သည့် ပညာရှင်လည်း
မျှသလောက် ရှားပါးခဲ့ရပေသည်။

သို့သော် ဤပညာရပ်ကို အခြေ
နိုင်ငံခံရန်နှင့် ရေရှည်တည်တံ့ရန်
ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်လျက် “ဤ
ရွှေသွင်းကုသနည်း ပညာရပ်”ဖြင့်
ကျန်းမာရေးကဏ္ဍ၌ အောင်မြင်စွာ
ကုသပေးနေသော မြန်မာတိုင်းရင်း
ဆရာကြီးတစ်ဦး ရှိပါသည်။

သူသည် **ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊
မြောက်ပိုင်းခရိုင်၊ တိုက်ကြီးမြို့နယ်၊
အပျောက်မြို့တွင် သက်ရှိထင်ရှား
နေထိုင်လျက် ရှိပါသည်။** ဆရာကြီး
သည် ဓာတ်စာဖြင့်ကုသသော ဓာတု
(ဝါ) ဓာတ်ဆရာကြီးလည်း ဖြစ်သည်။
**အသက်အရွယ်အားဖြင့် (၇၅)နှစ်မျှ
ရှိပေပြီ။**

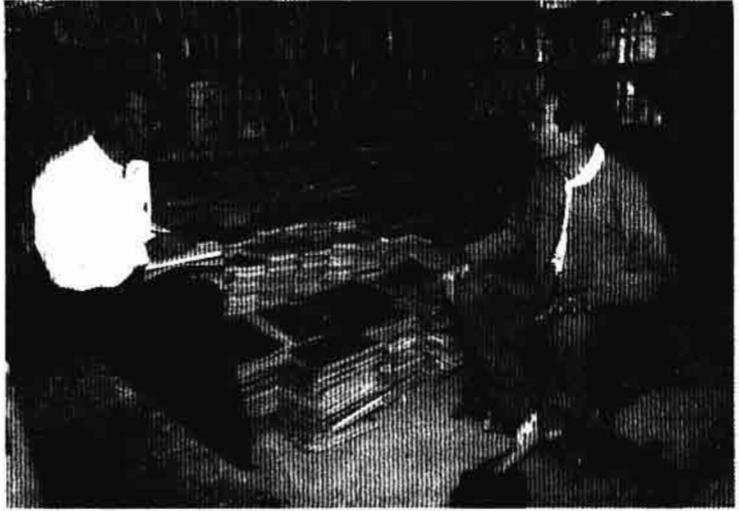
ဆရာကြီးသည် ဆေးဝါးကုသမှု
ပြုရာ၌ မိမိဝမ်းစာရေးအတွက်ဟု
အာရုံပြု၍ ဆေးကုသနေသူ မဟုတ်
ပါ။ လူ၏ အသက်တစ်ချောင်းကို
တတ်နိုင်သလောက် မိမိတတ်ကျွမ်း
သည့် ပညာဖြင့် ကယ်မကုသ စောင့်
ရှောက်ပေးရန်သာ ရည်ရွယ်သည့်
F. 15A. May, 2015.

တိုင်းရင်းဆရာကြီး

မောင်စိုးကျော် (အပျောက်)

ဦးမြဟန်

နှင့် မြန်မာရွှေသွင်း ကုသနည်းပညာ

မြန်မာတိုင်းရင်းဆရာကြီး ဦးမြဟန်

စာရေးသူမှ တွေ့ဆုံဆွေးနွေး ဖူးမြန်းစဉ်

ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာကြီး ဦးမြဟန်သည် အခြေခံ
ပညာရေးဌာန မူလတန်းကျောင်း
ဆုတ်ဆရာကြီးဘဝမှ သက်ပြည့်
အငြိမ်းစား ယူထားသည့် ကျောင်း
ဆရာကြီးတစ်ဦးလည်း ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူနှင့် ဆရာကြီးဦးမြဟန်
တို့မှာ အလွန်ရင်းနှီး ကျွမ်းဝင်သူများ
ဖြစ်သည်။ ပညာရေးကောလိပ်၌
လည်း ဆုံခဲ့သည်။ ရပ်ရေးရွာရေး၊
လူမှုရေး အဖွဲ့အစည်းများတွင်လည်း
လက်တွဲ ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြဖူးသည်။

ဘယ်သူ ဘယ်ဝါကဖြင့် ဆေးဝါး
ကုသရန် ငွေကြေး မပြည့်မစုံသဖြင့်
အခက်အခဲ ရောက်နေသည်၊ ရောဂါ
ကလည်း မသက်မသာ ဖြစ်နေသည်
ဟု စာရေးသူက ပြောလိုက်လျှင်

သွားရောက် အကူအညီပေးရန် မငြင်း
ဆန်၊ နွေ၊မိုး၊ဆောင်းမဟု ခရီးတာ
(၄,၅)မိုင်မျှပင် ခြေလျင်သွားရပါစေ
စာရေးသူနှင့်အတူ သွားရောက်၍
အခမဲ့ ဆေးဝါးကုသပေးတတ်သူ ဖြစ်
ပါသည်။

များမကြာမီရက်အတွင်းက စာရေး
သူသည် ဆရာကြီးဦးမြဟန် နေအိမ်သို့
သွားရောက် တွေ့ဆုံဖြစ်သည်။ လစဉ်
ထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၌
“မြန်မာရွှေသွင်းကုသနည်း ပညာရပ်”
ကို ရေးသား ဖော်ပြသွားလိုပါ၍ မြန်မာ
ရွှေသွင်းကုသနည်းအကြောင်း ရှင်း
လင်း ပြောကြားပေးရန် မေတ္တာရပ်ခံ
လိုက်ပါသည်။

ထိုနေ့က ဆရာကြီးဦးမြဟန်၏
ရှင်းလင်း ဆွေးနွေးပြောပြချက်များကို

ပြန်လည် မှတ်တမ်းတင် ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

ရွှေသွင်းကုသနည်းအကြောင်း တင်မပြင် ရှေးဦးစွာ **ဓမ္မရုပ်ဆီ** အကြောင်း သိရှိထားရန် လိုအပ်ပါသည်။ ဓမ္မရုပ်ဆီဆိုသည်မှာ

“အခေါက်ရွှေ”ကို ပြန်လည် သန့်စင်ထားသော ရွှေအမျိုးအစားဖြစ်သည်။

ဓမ္မရုပ်ဆီသည် ဓမ္မရုပ်ရွှေကို ထပ်တူထပ်မျှ အစွမ်းရှိသည်။ ရွှေကို လူ့ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းသို့ သွင်းရာ၌ ထိုဓမ္မရုပ်ဆီကို အထောက်အကူပြုသွင်းခြင်းဖြင့် ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး အန္တရာယ်များမှ အဓိက အကာအကွယ်ပြုနိုင်သော စွမ်းရည်သတ္တိ ရှိသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

တစ်ဖန် ဓမ္မရုပ်ဆီ(သို့မဟုတ်) ဓမ္မရုပ်ရွှေတို့၏ အစွမ်းသတ္တိများကိုလည်း သိရှိထားရန် လိုအပ်ပါသည်။

၁။ ဓမ္မရုပ်ရွှေ (သို့မဟုတ်) ဓမ္မရုပ်ဆီသည် သတ္တုအားလုံးတို့ကို ကျော်ဖြတ် အောင်မြင်လာသော အဆုံးစွန်သော သတ္တုဓာတ်ဖြစ်သည်။ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဟုလည်း ခေါ်သည်။

၂။ အခြားသတ္တုများ လူ့ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းသို့ စူးဝင်လျှင် အဆိပ်ဖြစ်သော်လည်း ယင်းရွှေစူးဝင်မိက အဆိပ်မဖြစ်ပေ။ အခြားသတ္တုများကြောင့် တက်နေသော အဆိပ်ကို ထိုရွှေကိုသွေး၍ လိမ်းပေး၊ ထည့်ပေးခြင်းဖြင့် အဆိပ်ကို ပြေစေပါသည်။

၃။ အဓိကအားဖြင့် ဓမ္မရုပ်ဆီကို လူ၏အရေပြား(သို့မဟုတ်) ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းသို့ သွင်းလျှင် ခန္ဓာကိုယ်တွင်းမှ **“ကြည်ခြင်း”**နှင့်

“သန့်ရှင်း စင်ကြယ်ခြင်း”ကို ဖြစ်စေသည်။

“သွေးကြည်ခြင်း”သည် သွေးကျခြင်းသဘော ဖြစ်သည်။ **“သွေးသန့်ရှင်း စင်ကြယ်ခြင်း”**သည် ရောဂါဘယအားလုံးကို ခုခံနိုင်စွမ်းရှိသည်။

ထို့ကြောင့် ရောဂါဘယအားလုံးကို ရွှေသွင်းခြင်းဖြင့် ကုသ ပြုပြင်နိုင်သည်။ (တစ်နည်း) ရွှေသွင်းခြင်းသည် **(ရွှေဆိုင်း၊ ရွှေပြားကို ဆိုလိုသည်။)** ဓမ္မရုပ်ဆီ၏ မူလစွမ်းအင်ကို ထပ်လောင်း အားဖြည့်ပေးသည့် သဘောပင် ဖြစ်သည်။

ရွှေသည် သွေးသားနှင့်ပတ်သက်၍ မျှတ ညီညွတ်စေရန် Balance ညှိပေးသည့်သဘောသတ္တိအစွမ်း ရှိသည်။ အပူတက်သူအား အပူကျစေ၍ အအေးပတ်ဖွဲ့သူအား အနွေးဓာတ်ရစေသည်။ သွေးစမ်းကြည့်သည့်အခါ အပူရှိက သာမန်ထက် သွေးတိုးနှုန်းမြန်၍ ရွှေသွင်းပေးပါက သွေးတိုးနှုန်းပြန်လည် မှန်လာစေပါသည်။

နုလုံးအားကျလွန်၍ သွေးတိုးနှုန်းနေးလာသူများအား ရွှေသွင်းပေးပါက ပုံမှန် သွေးခုန်နှုန်းသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိစေပါသည်။ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းသို့ ရွှေသွင်းကုသသည်ရှိသော် ဝေဒနာ အနုအရင့်အားလျော်စွာ ရွှေသွင်းပြီး (၃၀)မိနစ်အကြာမှ စ၍ (၂၁)ရက်အတွင်း ရွှေ၏ အစွမ်းသတ္တိအရ ရောဂါဝေဒနာ ပျောက်ကင်းချမ်းသာရာ ရရှိနိုင်ပါသည်။

ဓမ္မရုပ်ဆီ ပြုလုပ်နည်း

ဓမ္မရုပ်ဆီဟူသည်ကား နှမ်းဆီ(သို့မဟုတ်) ပဲဆီ(သို့မဟုတ်) မုန့်ညင်းဆီတို့ကို ဓမ္မရုပ်ဆီအဖြစ်သို့ ရောက်အောင် ပြုလုပ်ယူရပါသည်။

အထက်ပါ ဆီတစ်မျိုးမျိုးအနက်မှ ရရှိရာ ဆီ(၅)ကျပ်သားကို လုံကြီးကြီး တစ်လုံး၌ ဦးစွာ ထည့်ထားရပါမည်။ ဓမ္မရုပ်ရွှေ(ခေါ်) အခေါက်ရွှေ (၅) မူးသားကို အခြားလုံတစ်ခုတွင် ထည့်၍ ဟားဖိုဖြင့် ဖိုထိုးပြီး ရွှေအရည်ပျော်လုနီး (မျက်တောင်ခတ်အောင်)ထိ ဖိုထိုးပြီး ယင်းရွှေရည်ပူကို ကြိုတင်၍ ထည့်ထားသည့် ဆီလုံခွက်ကြီးအတွင်းသို့ လောင်းထည့်ရပါမည်။

ထိုရွှေရည်ပူသည် မူလဓာတ်ပြန်ကာ အေးခဲသွားပါက ထိုရွှေ (၅) မူးသားအခဲကို ဆီခွက်အတွင်းမှ ပြန်လည်ထုတ်ယူပြီး “ကပ်နေသေးသော ဆီ ကုန်စင်အောင် စစ်ရပါမည်။ ဤသို့ ဆောင်ရွက်ခြင်းသည် ဓမ္မရုပ်ဆီဖြစ်လာစေရန် စိမ့်ရာ၌ ပထမအဆင့် (သို့မဟုတ်) ပထမအကြိမ် ပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်သည်။

ယင်းသို့ အေးခဲသွားသော မူလရွှေ (၅)မူးသားကို လုံငယ်တွင် ပြန်ထည့်၍ ဟားဖိုဖြင့် နောက်ထပ် ရွှေရည်ပျော်လုနီး (ရွှေမျက်တောင်ခတ်) ထိ ဖိုထိုးပြီး ပထမအကြိမ် လောင်းထည့်ခဲ့သည့် ဆီ (၅)ကျပ်သားထဲ လုံကြီးအတွင်းသို့ ဒုတိယအကြိမ် မြှောက် လောင်းထည့်ပါ။

ရှေးနည်းအတိုင်း ရွှေအေးခဲလာပါက ဆီတွင်းမှ ပြန်လည် ထုတ်ယူဆီမပါ။ ဆီမကပ်စေရန် စစ်ပြီး ထိုရွှေခဲကို လုံ၌ ထည့်ပြီး ဖိုပြန်ထိုးပါ။

ဤသို့ ပြုလုပ်နည်းဖြင့် အကြိမ် (၁၀၀)မြောက်ထိ ရွှေကို ကြိမ်လောင်းထည့်ယူခြင်း ဖြစ်သည်။ အကြိမ်(၁၀၀)ထိ ဆောင်ရွက်ပြီးက မူလထည့်ထားသော နှမ်း(သို့မဟုတ်) ပဲဆီ(သို့မဟုတ်) မုန့်ညင်းဆီတို့သည် ဓမ္မရုပ်ဆီ ဖြစ်လာသည်။

မူလ ရွှေ(၅)မူးသားသည် အကြိမ် (၁၀၀) ဖိုထိုးခဲ့သော်လည်း လျော့နည်း ဆွားပါ။ ဆီသာလျှင် အနည်းငယ် လျော့နည်းသွားပါသည်။ ဆီ (၅) တွင်သားသည် ဓမ္မရစ်ဆီအဆင့်တွင် (၃)ကျပ်(၁၂)ပဲသား (သို့မဟုတ်) (၄)ကျပ် မတ်တင်းသားသာ တင်ပါ တော့သည်။ ကာလတန်ကြေးအားဖြင့် ဓမ္မရစ်ဆီ (၁၀)စီစီဝင် တစ်ပုလင်း တို့ (၅၅၀၀)ကျပ်ခန့် တန်ပါသည်။

ထို(၁၀)စီစီဝင် ဓမ္မရစ်ဆီသည် နှစ်လက်မပတ်လည် ရွှေပြား၊ ရွှေဆိုင် အချပ်ရေ (၃၀ မှ ၆၀)ချပ်ထိ ရွှေသွင်း ကုသရ၍ အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။ ရွှေပြား၊ ရွှေဆိုင်ဟူသည်မှာ မန္တလေးမြို့ မှုက်ပါးရပ် ရွှေဆတ်ပညာရှင်များ ပြု ထုတ်ထားသော ရွှေဆိုင်ကို ဆိုလိုပါ သည်။ ဆရာကြီး ဦးမြဟန် အသုံးပြု သော ရွှေဆိုင်မှာ (ရွှေအုတ်တံဆိပ်) ရွှေဆိုင်အမျိုးအစား ဖြစ်သည်။

ခန္ဓာကိုယ် အတွင်းအပြင် ရောဂါ
ဝေဒနာအလိုက် ရွှေသွင်းကုသခြင်း
မပြုမီ ရှေးဦး သိသင့်သော
အချက်များ

ရှေးဦးစွာ ရွှေပြား၊ ရွှေဆိုင်ကို ဓမ္မ ရစ်ဆီဖြင့် ခန္ဓာကိုယ် အရေပြားမှ ဆစ်ဆင့် အသားတွင်းသို့ သွင်းရာတွင် ရွှေသွင်းမည့် ခန္ဓာအစိတ်အပိုင်းပေါ် သို့ ဆီအစက် (၃)စက်မှ (၅)စက်ခန့် ထိ အစက်ချ သုတ်လိမ်း၍ မွေးညင်း ဆဲါက်များ ပွင့်ကျယ်လာသည်ထိ ထက်သန်သန်ဖြင့် အသာအယာ ပွတ် ဆိုက်ပေးရပါမည်။

(မှတ်ချက်။ ။ ထိုသို့ ရွှေသွင်း ကုသမှုပြုကြရာ၌ ရွှေသွင်းပေးမည့် ရွှေလ်သည် လူပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ပါက လက် မြို့ ပွတ်၍ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ပါက

ဓာတ်လုံး (သို့မဟုတ်) ပစ္စည်းတစ်ခုခု ဖြင့် ပွတ်သွင်းပေးကြရမည် ဖြစ်သည်။

ဓမ္မရစ်ဆီသွင်းပြီး ခေတ္တမျှအကြာ တွင် ရွှေဆိုင်၊ ရွှေပြားကို ဆီသွင်း နေရာပေါ်၌ ကပ်၍ ပေးရမည်။ လက် ဖြင့် ပွတ်သွင်းခြင်းမပြုပါက အချိန် (၅)နာရီကြာမှ အသားတွင်းသို့ အလို အလျောက် ရွှေများ အပြည့်အဝ ဝင်သွားမည်ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်၍ လက်ဖြင့်သာ ပွတ်သွင်း ပေးပါက ချက်ချင်းပင် ရွှေများ အရေပြားမှတစ်ဆင့် ခန္ဓာကိုယ် အတွင်းသို့ အားလုံး ဝင်သွားမည် ဖြစ်ပါသည်။ **အထူးသတိပြုရန်မှာ ရွှေပြားသွင်းပြီး (၄)နာရီအတွင်း ရေမထိစေရန် ဖြစ်သည်။** အကယ်၍ ရေနင့်ထိမိပါက ရေ၏ဖိအားကြောင့် ရွှေများ ဆီနှင့်အတူ အပြင်သို့ ပြန် လည် ထွက်သွားနိုင်ပါသည်။

ဝေဒနာအလိုက် ရွှေသွင်းရမည့် နေရာများမှာ...

ခန္ဓာကိုယ် ဦးခေါင်းပိုင်း၌
ဖြစ်တတ်သော ဝေဒနာများ

၁။ ဇက်ကြောတက်ဝေဒနာ
ဦးနှောက်သို့သွားသော ဇက်ကြော မကြီး ဝဲယာနှစ်ဖက်ပေါ်တွင် ဆံစပ်မှ ပခုံးစွန်းထိ နေရာအတွင်း၌ ရွှေပြား၊ ရွှေဆိုင် သွင်းနိုင်သည်။ နာရီဝက် အတွင်း ဝေဒနာ ပျောက်ကင်းမည် ဖြစ်သည်။

၂။ နားဆူ၊ နားကိုက်၊ နားထေ ထွက် ဝေဒနာ

နားနှစ်ဖက်၏နောက် နားကပ် နားပန်ထောက်သောနေရာတွင် ရွှေ ပြားသွင်းရန် ဖြစ်သည်။ နာရီဝက် အတွင်း ဝေဒနာ ပျောက်ကင်းသွားနိုင် ပါသည်။

၃။ မျက်စိပူခြင်း၊ မျက်ရည်ကျ ခြင်း၊ ကျိန်းစပ်ခြင်း၊ ထိပ်ထိုး ခြင်းနှင့် ဝေခြင်းသကဲ့သို့ ခံစား ရခြင်း ဝေဒနာများ

မျက်စိ၏ဘေး နားထင်ပေါ်တွင် ရွှေပြားသွင်းရန် ဖြစ်သည်။ မျက်စိ တစ်ဖက်ဖြစ်က တစ်ဖက်အတွက်သာ သွင်းရန်၊ နှစ်ဖက်ဖြစ်မှသာ မျက်စိ နှစ်ဖက်အတွက် ရွှေပြားသွင်းရန် ဖြစ် သည်။ နာရီဝက်အတွင်း ဝေဒနာ ပျောက်ကင်းနိုင်ပါသည်။

၄။ သွားကိုက်၊ သွားနာ ဝေဒနာ များ

ကိုက်သောနေရာ တည့်တည့် အထက်အရေပြားအပေါ်မှ ရွှေပြား သွင်းရန် ဖြစ်သည်။ နာရီဝက်အတွင်း ဝေဒနာ ပျောက်ကင်းမည်ဖြစ်သည်။

ခန္ဓာကိုယ်အလယ်ပိုင်း၌
ဖြစ်တတ်သော ဝေဒနာများ

၁။ နှလုံးအားနည်း၍ ကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း ဝေဒနာ

နှလုံးတည့်တည့်ဖြစ်သော လက်ဝဲ ဘက်ရင်သား၏ အထက် နှစ်လက်မ အကွာ နေရာမှ ရွှေပြားသွင်းရန် ဖြစ် သည်။ ဝေဒနာပေါ် မူတည်၍ ရွှေပြား တစ်ချပ်မှ ရွှေပြားသုံးချပ်ထိ သွင်းရန် ဖြစ်သည်။

၂။ မတည်မငြိမ် ရုန်းကန် ဖွတ်ရွာ လျက် ဝိညာဉ်လျင်မတော့မည့် ပုဂ္ဂိုလ်

ယင်းပုဂ္ဂိုလ်၏ ဝိညာဉ်ကို ညင်သာစွာ ချုပ်နိုင်စေရန် အပိုင်း(၁)ပါအတိုင်း နှလုံးအား ရွှေသွင်းပေးခြင်းဖြင့် ညင်သာစွာ ဝိညာဉ်ချုပ်သွားနိုင်မည် ဖြစ်သည်။

၃။ အသည်းဝေဒနာများ

အသည်းရောင်၊ အသည်းခြောက် ဝေဒနာအတွက် လက်ယာဘက် ရင်သားအောက် တစ်လက်မအကွာ နေရာ၌ ရွှေပြားသွင်းရန်ဖြစ်သည်။

၄။ ကျောက်ကပ်နှင့် ဆိုင်သော ဝေဒနာများ

(က) ကျောက်ကပ်အားနည်း၍ ဆီး ကိုက်ရောင်ခြင်း၊ ဆီးလမ်း မဖြောင့်ခြင်း၊ ဆီးပူခြင်း၊ ညောင်း ကျခြင်းတို့အတွက် ခါးဆစ်ရိုး၏ ဝဲယာနှစ်ဖက်စလုံးတွင် ရွှေပြား သွင်းရန်ဖြစ်သည်။

(ခ) ခါးနာ၊ ခါးကိုက်၊ အာရုံကြော ညစ်ခြင်းတို့အတွက် ခါးဆစ်ရိုး အပေါ်တည့်တည့်မှ ရွှေပြား သွင်းရန် ဖြစ်သည်။

၅။ ဒူးနာဝေဒနာ

နာသော နေရာတည့်တည့်သို့ လက်ဖြင့် ထောက်ကြည့်၍ အနာဆုံး နေရာ၌ ရွှေပြားသွင်းရန် ဖြစ်သည်။ ဆေးသွင်းပြီး (၃)နာရီခန့် လမ်း မလျှောက်ဘဲ အနားပေးရပါမည်။

၆။ နောက်ကြောထက် (သို့ မဟုတ်) နောက်လှန်လဲ ဝေဒနာ

နှစ်ဖက်သော ဒူးခေါင်းခွက် (တံကောက်ခွက်)အတွင်းသို့ ရွှေပြား သွင်းရန် ဖြစ်သည်။ ယင်းဝေဒနာ အပြင် ခြေထောက် အကိုက်အခဲ အညောင်းအညာပါ သက်သာ ပျောက် ကင်းစေပါမည်။

၇။ လက်၊ခြေ ကြွက်ထက်ဝေဒနာ

ကြွက်တက်သော အင်္ဂါအစိတ် အပိုင်းပေါ်၌ ရွှေပြားသွင်းရန် ဖြစ် သည်။

၈။ ခြေဖဝါး၊ လေပူဝေဒနာများ

ခြေဖဝါး၊ ခြေဖနောင်း၊ ခြေစောင်း များ၌ အက်ကွဲသော် အပြင်ဘက် ခြေမျက်စိ အောက်ချိုင့်ခွက်အတွင်း၌ ရွှေပြားသွင်းရန် ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် အိပ်ရာမဝင်မီ ခြေဖဝါးပြင်တစ်ပြင်လုံး ကို ဓမ္မူရစ်ဆီဖြင့် လိမ်းပြီး အိပ် သော် ရက်သတ္တတစ်ပတ်အတွင်း ဝေဒနာပျောက်ကင်းပါမည်။ ည၊ နံနက် လိမ်းမည်ဆိုကလည်း လိမ်းနိုင်သည်။

ခန္ဓာကိုယ် ပြင်ပဝေဒနာများ

၁။ အကျိတ်အဖု ဝေဒနာများ

အကျိတ်အဖုတို့ဖြစ်ပါက ထိုအဖု အကျိတ်အပေါ်သို့ တိုက်ရိုက် ရွှေပြား သွင်းရန် ဖြစ်သည်။

၂။ ဝက်ခြံ၊ တင်းတိပ် ဝေဒနာများ

ဝက်ခြံ၊ တင်းတိပ်တို့ ဖြစ်ပေါ်သော နေရာ၌ ရွှေပြားသွင်းရန် ဖြစ်သည်။ မျက်နှာပြင်ပေါ်မှ ရွှေသွင်းလျှင် ဝက်ခြံ များ ကျောဘက်မှ လာ၍ ထွက်တတ် သည်ဖြစ်၍ ကျောမှ ထပ်မံ ရွှေသွင်း ရန် ဖြစ်သည်။

၃။ အလှူအပအတွက် ရွှေသွင်း ခြင်း

အမျိုးသမီးငယ်၊ လတ်များ အလှူ အပအတွက် ရွှေသွင်းကြပါသည်။ ရွှေ၏သတ္တိသည် အသားအရေအား ဝင်းဝါရှိပြည်စေနိုင်သဖြင့် အများအား ဖြင့် ငယ်ရွယ်နုပျိုသူ အမျိုးသမီးများ ရွှေသွင်းကြသည်။ ယခုခေတ်တွင် အလှူပြုပြင်ရေးဆိုင်များ၌ ဤရွှေသွင်း နည်းဖြင့် အလှူပြုပြင်ပေးလျက် ရှိကြ သည်ဖြစ်၍ အလှူအပအတွက် ရွှေသွင်း ခြင်းကို အကျယ် မဖော်ပြတော့ပါ။

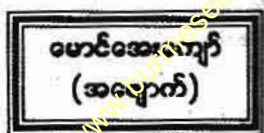
ကိုယ့်ထီးကိုယ့်နန်း ကိုယ့်ကြွနန်း နှင့် ကမ္ဘာတွင် မြန်မာဟေ့ဟု အချိန် ကြာမြင့်စွာကပင် အခိုင်အမာ ရပ်တည် လာခဲ့သည်။ ထို့အတူပင် မြန်မာ တိုင်းရင်း ဆေးပညာရှင်များ၏ ကိုယ်ပိုင် မူပိုင် မြန်မာ့ဆေးပညာရပ် တို့သည်လည်း ရှေးပဝေသဏီကာလ ကတည်းက အခိုင်အမာ ရပ်တည် သုံ့စွဲလာခဲ့ကြပေသည်။

အချုပ်အားဖြင့် တင်ပြလိုသည် မှာ...

၁။ မြန်မာ့ရွှေသွင်းကုသနည်း ပညာ ရပ်ကို ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက် လာရုံသာမက ပညာပြန့်ပွားစေ လိုသော စေတနာဆန္ဒဖြင့် မထိမ မချန် ဓမ္မူရစ်ဆီ ပြုလုပ်ပုံမှ အစ ရွှေသွင်းကုသပုံ ကုသနည်း တို့ကို ပြောပြပေးပါသော ဆရာ ကြီးဦးမြဟန် (အပျောက်)အား ကျေးဇူးအထူး တင်ရှိပါကြောင်း နှင့်။

၂။ မြန်မာ့တိုင်းရင်းဆေး ပညာရပ် နှင့် တိုင်းရင်းဆေးဝါးများသည် ခေတ်နှင့်အပြိုင် ယှဉ်ပြိုင် တိုးတက်၍ မြန်မာနိုင်ငံသူ နိုင်ငံသားတို့၏ ကျန်းမာရေး ကဏ္ဍတွင် ကြီးမားသော အားကိုး အားထားရာအဖြစ် အကျိုးဆောင် ရပ်တည် သွားနိုင်ကြပါစေ ကြောင်း ဆန္ဒပြုလျက် ဤ ဆောင်းပါးကို နိဂုံးချုပ်အပ် သတည်း။

နှလုံးစိတ်ဝမ်း အေးချမ်းကြစေ

နတ်မောက်မြို့၏ အရှေ့ဘက်
ခရိုင်ခန့်ဝေးသော လင်းဒလေးရွာသို့
ဆုတ်ရှိခဲ့ရာ ကျေးရွာ အေးချမ်း
သာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်းစီ
အဖွဲ့ ဦးကြည်ရွှေ၏ နေအိမ်တွင်
ဆည်းခိုနေထိုင် စားသောက်ခဲ့ရပါ
သည်။

စာရေးသူ ရောက်ရှိစဉ်တွင်
ဦးကြည်ရွှေ၏ နေအိမ်တွင် နွားများ
အာရန်အတွက် နွားတင်းကုပ်
ဆောက်အပ် အောက်လုပ်နေရာ
လှည့်လှပါသည်။

ကုလားရှင်ရွာမှ ဦးဖိုးကောင်းဆိုသူ
သည် ရောက်ရှိနေပြီး နွားများ အစား
မျက်ခြင်းကိစ္စ အာလာပသလ္လာဟ
စကားပြောပြနေကြပြီး ဗဟုသုတ
အားဖြင့်ရသဖြင့် ရေးသား တင်ပြလိုက်ပါ
သည်။

‘နွားတွေ အစားပျက်နေရင် ဆင်တုံးပုလဲ
ကို နှပ်နှပ်စဉ်ပြီး ဆန်ဆေးချသန့် တစ်ည
သိပ် စိမ်း ဆန်လဲ လက်တစ်ဆုပ်လောက်
ထုပ်ပေးနိုင်ရင် ကောင်းတယ်။ ဆား
ပြက်သိကာ(အနည်းငယ်)ဖြူးပြီး ငွေတိုက်
ပေးရင် အစား စားတယ်။

အဲဒီလို လုပ်နေရတာက ကရိုက်ထူး
တယ်။ အလိုလိုတယ်။ တိုက်ဆိုင်လို့ရရင်
ကြက်ဥတင်းကျွန်းဆောက် အကောင်ဆုံပဲ
ဤနေရာအရောက်တွင် စာရေးသူ
မှာ ဦးဖိုးကောင်း ပြောပြသော ကြက်ဥ

အမည်

ကြက်ဥတင်းကျွန်း ဆေး

တင်းကျွန်းဆိုသော စကားကို နား
မလည်သဖြင့် မျက်လုံး ပြူးခနဲ ဖြစ်
သွားပြီး ဖျတ်ခနဲ ဝင်ရောက် စကား
ထောက် စပ်စုမေးလိုက်မိပါသည်။

‘နေ...နေပါဦး ဦးဖိုးကောင်းရဲ့။
တဆိတ်လောက် ရှင်းပြပါဦး။ ကြက်ဥ
တင်းကျွန်းဆိုတာက ဘယ်လိုဟာလဲ
ဗျ။ ပရဆေးဆိုင်မှာ ဝယ်လို့ရတဲ့
ဆေးဖက်မျိုးလား’

စာရေးသူက ထိုသို့မေးလိုက်
သောအခါမှာ ဦးဖိုးကောင်းနှင့်အတူ
နွားတင်းကုပ် ဆောက်လုပ်နေသူများ
ပါ တဝါးဝါး တဟားဟား ရယ်မောကြ
ပါတော့သည်။ ပြီးမှ ဦးဖိုးကောင်းက
ရှင်းပြပါသည်။

‘ဟား ဟား ဟား ဟား ဒီမယ်
စာရေးဆရာ ကြက်ဥတင်းကျွန်းဆိုတာ
ဘယ်ပရဆေးကမှ ဝယ်လို့မရတဲ့
ဆေးဗျ။

ဒီလိုပဲ စာရေးဆရာရဲ့ ကြက်ဥတင်းကျွန်း
ဆိုတာ ကျုပ်တို့နေအိမ်မှာ မွေးထားတဲ့
မြွေဟကြက်ဟက ဥဥပြီး သားပေါက်တယ်
လေ။ ကြက်ဟတစ်ကောင်ကို (၇)လုံး
(၉)လုံး (၁၅)လုံးအထိ အလွန်ဆုံး ဥတတ်

တယ်။ ဥဥပြီး သားပေါက်အောင် မအေ
ကြက်ဟကြီက ကိုယ်တွေ့ပေါ့။ ယ်ကျင်မှာ
ယ်တယ်။

သူ့ရက်စွေလို ကြက်သားလေးတွေ ပေါက်
လာတဲ့အခါမှာ သန္ဓေပျက်လို့ပဲဖြစ်ဖြစ်
အခြားအကြောင်းကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ် ကြက်
သားလေး မပေါက်ဘဲ ကြက်ဥအရည်အကျ
အဖြစ်နဲ့ တစ်လုံးနှစ်လုံး ကျန်ရစ်တတ်တယ်။
အဲသလို ကျန်ရစ်တဲ့ ကြက်ဥကို ကြက်ဥ
တင်းကျွန်းလို့ ခေါ်တယ်ဗျ။ ခိုင်ခွာတစ်
ကောင် အစားပျက်နေရင် အဲသလို ကြက်ဥ
တင်းကျွန်းလို့လဲလောက် ဖောက်ပြီး တိုက်
ကျွေးပေးရင် အမြန် အစားပြန်စား ကျန်းမာ
စေပါတယ်။

ကြက်ဥတင်းကျွန်းဆိုတာ မအေ ကြက်ဟ
ကြီရဲ့ ကိုယ်တွေ့နဲ့ ချက်လုပ်ထားတဲ့ ဆေး
တစ်မျိုးလို့ ဆိုရမှာပေါ့ဗျာ’

‘ကျေးဇူးပါဗျာ။ နားရှင်းသွားပါပြီ’
ဦးဖိုးကောင်း၏ ရှင်းပြချက်မှာ
ဗဟုသုတ တိုးခဲ့ရသဖြင့် စာစီပြုတင်ပြ
လိုက်ပါသည်။

နတ်မောက် မျိုးခန့်

စာတိုက် ဆုတောင်း ပညာရှင်များ၏...
မြန်မာနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံလုံး နေထိုင်ရာသားသတ္တိ ပညာရှင်များရှိရာ နေထိုင်ရာသားသတ္တိ ပညာရေး အဖွဲ့အစည်းတို့က
တော်ပြုနေသော သေကြပါရန်နှင့် ပညာရှင်များ၏ ကံလည်း လမ်းညွှန် အသိပေးရန် မေတ္တာရပ်ခံ ပန်ကြားအပ်ပါ
သည်။
စာရေးသူ...
နတ်မောက်...
စာတိုက်...
စာရေးသူ...
www.burmeseclassic.com

ထိခိုက်ရှုနာများ အပုဒ်

ဆေးနည်းကောင်း

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလတွင် စာရေးသူနှင့် ကျော်ညွန့်(စစ်တွေ)တို့ သည် မင်းလှမြို့၏ အရှေ့ဘက် တောင်ပေါ်ရွာလေးတစ်ရွာ ဖြစ်သော ဘန်ဘွေကုန်းကျေးရွာသို့ ထင်း၊ ဝါး ဝယ်ယူရန် ရောက်ရှိခဲ့ကြသည်။

စာရေးသူနှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးသော ကိုအောင်ကျော်သိန်းနေအိမ်သို့ ရောက် ရှိသွားကြရာ...

ရွာခံ ကိုအောင်ကျော်သိန်းက စာရေးသူတို့အား နေအိမ်ညောင်ခန်းတွင် နေရာပေးပြီး...

‘ကဲ ဆရာခိုလ်တို့ တောင်ပေါ်ထိ လာကြတာ ကိစ္စအရေးတကြီး ရှိလို့ လား ကျွန်တော် ဘာကူညီပေးရမလဲ ပြောပါ’

ဟု ကိုအောင်ကျော်သိန်းက မေး ရာ စာရေးသူက...

‘ကိစ္စအတွေ့အထူး မရှိပါဘူးဗျာ။ ထင်းကား(၅)စီးနဲ့ ဝါးအလုံး(၁၀၀) ဝယ်ယူလိုကြောင်း’

ပြောပြလိုက်ပါသည်။

‘ဒီလိုဆို ကျွန်တော့်မှာ ထင်းတွေ ရှိပါတယ် လိုက်ပြမယ်။ ကြိုက်ရင်ယူ ပေါ့။ ဝါးကတော့ ရွာအရှေ့ဘက်ကို နည်းနည်းသွားပြီးမှ ဝယ်ကြတာပေါ့’

ဟု ပြောပြီး စာရေးသူတို့ (၃)ဦးသား ကိုအောင်ကျော်သိန်း ထင်းပုံရှိရာသို့ ရောက်လာခဲ့ကြပါသည်။

ထင်းပုံများကို လိုက်လံကြည့်ရှုရာ ထင်းခွဲသူ၊ ထင်းခုတ်သူ၊ ထင်းဖြတ်သူ တောက်သူ လူ(၁၀)ဦးခန့်ရှိသည်။

ထင်ထင်သသ အလုပ်သမားကိုလူပုံ ဆိုသူ လူငယ်တစ်ယောက် ထင်းခုတ် ရင်း ဓားရှုထိခိုက်ဒဏ်ရာရသဖြင့် သွေး အလွန်ထွက်နေသည်။ တောထဲ တောင်ထိဖြစ်၍ ဆေးက အလွယ်တကူ မရှိ၍ အခက်ကြုံနေကြသည်။

ထိုအချိန်တွင် ဘေးအနီးအနား ယာတ်မှ ကရင်တိုင်းရင်းသူအမျိုးသမီး ဒေါ်နော်အေးဖော့ ရောက်ရှိလာပြီး ကိုလူပု၏ ဒဏ်ရာအား ရေသန့်သန့် ဆေးကြော သန့်ရှင်းပြီးလျှင်...

‘ဒီဒဏ်ရာကုသဖို့ ကျွန်မမှာ ဆေးရှိ တယ်’

ဟု ပြောပြီး သူယာတ်သို့ အပြေး အလွှားသွားပြီးလျှင် ငှက်ပျောပူးပုလင်း ခန့် ဆေးပုလင်းတစ်လုံးကို ယူလာပါ သည်။

ထိခိုက်ရှုနာဒဏ်ရာအား ယင်းဆေး ရည်နှင့် ထည့်ပေးပြီး အဝတ်စတစ်ခု နှင့် ပတ်တီးပတ်ထားလိုက်ပါသည်။

ဆေးထည့်ပြီး (၅)မိနစ်အတွင်း သွေးတိတ်သွားသည်။ စာရေးသူက ဆေးနည်းကို သိရှိလိုပါသဖြင့်...

‘အစ်မရဲ့ဆေးက ဘာဆေးလဲ’

ဟု မေးမြန်းရာ...

‘ဪ ဒီဆေးက ကျွန်မအဖေရှိစဉ် ကပင် ဖော်စပ်ထားတဲ့ဆေးပါ။ ထိခိုက် ရှုနာဆိုရင် ဒီဆေးပဲ သုံးတာ၊ သိပ် ကောင်းတဲ့ ဆေးတစ်မျိုး’

ဟု ပြောပြပါသည်။

ဆေးဖော်စပ်နည်းကို အများပြည်သူ တွေ အကျိုးရှိစေရန် ပြောပြပေးလို့ ရမလား အစ်မဟု စာရေးသူက မေးရာ ဒေါ်နော်အေးဖော့က ဝမ်းသာအားရ စိတ်ထားဖြူစင်စွာဖြင့်...

‘ရပါတယ် ရပါတယ် ဆေးနည်းက လွယ်လွယ်လေးပါ’

ဟု ပြောပြီး ဆေးဖော်စပ်နည်းကို ပြောပြပါသည်။

ဆေးဖော်စပ်နည်း

၁။ အုန်းသီးထက်အုန်းရည် (၃)ဆ

၂။ ယဇာန်ထုံး (၁)ဆ

ဆေး(၂)မျိုးကို ပုလင်းနှင့် စိပ်ထား လိုက်ရင်ပြီးပြီ။ ထိခိုက်ရှုနာဖြစ်လျှင် ပုလင်းကိုလှုပ်ပြီး ဒဏ်ရာကိုထည့်ပါ။ (၃)ရက်ဆိုရင် ပျောက်ပြီ။

စာရေးသူလည်း ဒေါ်နော်အေးဖော့ ဆေးနည်းကို လက်တွေ့ ဖော်စပ်ထား ပါပြီ။ စာရှုသူများလည်း အနာရှိက ဆေးသိရန် လိုသည်။

ဒီဆေးနည်းကို လွယ်ကူစွာ ဖော်စပ် နိုင်ပါသဖြင့် လက်တွေ့အသုံးပြုနိုင်ကြ စေရန် ဆေးနည်းတစ်ခုအား ရေးသား ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

[ဆေးနည်း ပြောပြပေးသော ဒေါ်နော်အေးဖော့အား ဤစာမျက်နှာ ကျေးဇူးပြုပါသည်။]

အာရောဂျံ ပရမံ လာသံ

စိတ်မင်း (မင်းလှ)

မြန်မာ့အသံ

အသည်းရောဂါအတွက်ကိုယ်တိုင်ကုသထုတ်လုပ်ထားတဲ့

မင်းဂျာဇာ အသည်းအားဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

ဝယ်ယူသူ: မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၈၈၁၃ \ ၁၁၀၆၇၂ (စာသစ်က(စာနယ်ဇင်း) ၀၈၇/၁၂၀၂)

ဦးဘိုက်စံ(လားရှိုး)

ယနေ့ခေတ်၊ ယနေ့အခါတွင် ရောဂါများသည်ခေတ်နှင့် ချီတက်လျက် တူးထွေဆန်းပြားစွာ ပေါ်ပေါက်၍လာပေသည်။ သို့သော် ပေါ်ပေါက်စွဲကပ်လာသော ရောဂါများအနက်လွယ်ကူစွာ ကုသပေးနိုင်သော ရောဂါများရှိသကဲ့သို့ ခက်ခဲနက်နဲပြီး ဆေးပျောက်ကင်းသက်သောအောင်ကုသမရဘဲလျက်သက်သာရုံမျှသာကို ထိန်းချုပ်ထားရုံမျှသာ တတ်နိုင်သော ရောဂါများလည်းရှိ၏။

ထိုခေတ်နှင့်အပြိုင် ဆန်းပြားထွေလာသောရောဂါများအနက်မှ အသည်းနှင့်ပတ်သက်သောရောဂါသည်လည်း ယနေ့ခေတ်အခါတွင် ခေတ်စားအဖြစ်များသော ရောဂါတစ်မျိုးပင်ဖြစ်သည်။ အချို့အသည်းရောဂါများသည် ကာကွယ်ရုံမျှသာစွမ်းမပြု ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့လျှင် လုံ့လပျောက်ကင်းအောင်ကုသမှုခံယူရန် မဖြစ်နိုင်ဘဲလျက် ရောဂါကို ထိန်းထားရုံမျှသာ စွမ်းနိုင်သောရောဂါဖြစ်ပါသည်။

လွန်ခဲ့သောနှစ်နှစ်ကျော်လောက်က ကျွန်တော်၏ဝမ်းဗိုက်ထုသဖြင့် ညာဘက်ခြမ်းနိမ့်ဆုံးမှ အောင့်နာသည်။ ရင်ခေါင်းဆောင့်၏။ ပျို့အန်၏။ အစားအစာများစားချင်သောကံချင်စိတ်မျိုး ဝမ်းဗိုက်ထဲမှလေသံများ တကြီးကြားနေရ၏။ ဖျက်စီးနှင့်သောအရေများ ဝါပျော့လာ၏။ ဆီးနည်းလာ၏။ရင်ဝမ်းချုပ်၍ ရင် အပူဝမ်းကဲ့သို့ နည်းနည်းနှင့် ပျော့ပျော့သွား၏။ အားအင်နည်းလာ၏။ အိပ်မပျော်ဖြစ်လာ၏။ အစားဖျက်၊ အအိပ်ပျက်ကာ ခြိမ်းခြောက်လာ၏။ လူကသာပိန်လာသော်လည်း ဝမ်းဗိုက်ကလေးတော့ ပုတင်းနေ၏။ ဘာမှန်းမသိရသော ရောဂါတစ်မျိုးကို ကျွန်တော်ခံစားလာရသည်။

အစာမစားနိုင်သည်မှာ နှစ်လလောက် ဖြစ်လာတော့ အစာအိမ်ရောဂါလို့ထင်ခဲ့၏။ သည်လိုနှင့် ကျွမ်းကျင်သော အထူးကုသမားတော်ကြီးများနှင့် ပြသကြည့်တော့ လိုအပ်သော ဆေးစစ်ဆေးမှုများခံယူခိုင်း၏။ သည်မှာ ကျွန်တော်ကို နှစ်လကျော်ကျော်နှိပ်စက်နေသော အနီးရန်သူသည် B-ပိုးဖြစ်နေ၏။ ယင်းပိုးကြောင့် ကျွန်တော်၏အသည်းမှာ မာခြောက်နေ၏ဟု ဆရာဝန်ကြီးကမိန့်ကြား၏။ ထိုခဏမှာပင် ကျွန်တော်နှင့် ဇနီးဖြစ်သူတို့မှာ နွေခေါင်ခေါင် ပိုးကြီးပစ်ခံလိုက်ရသလို ခံစားလိုက်ရ၏။

ကျွန်တော့်ရောဂါအတွက် ရောဂါနှင့် ရောဂါကိုဖြစ်စေ

သော လက်သည်ကိုတော့ တွေ့ပါ၏။ သို့သော် ထိုလက်သည် B-ပိုးနှင့် အသည်းမာခြောက်သောရောဂါကို လုံးဝကင်းစင်သွားအောင် ကုသနိုင်သောဆေးဝါးက နတ္တိတဲ့လေ။ အသည်းပျက်စီးမှုကို မြန်မြန်မပျက်စီးစေရန် ထိန်းထားရန်နှင့် B-ပိုးကို အကောင်ရေ လျော့ချရုံသာစွမ်းနိုင်၏ဟု သမားတော်ကြီးက ဆိုလာလေတော့ ဆောက်တည်ရာမရခံစားရပြန်ပါ။

သည်လိုနှင့် ဟိုဆရာ ဟိုဆေးကောင်းနိုးနိုး၊ သည်ဆရာသည်ဆေးကောင်းနိုးနိုးနှင့် လိုက်ကုလိုက်တာ ရန်ကုန်ကို ရောက်လာပါလေရော။ ခေတ်မီဆေးဝါးများနှင့် ပျောက်ကင်းအောင် ကုသမှုမပေးနိုင်ဘူးဆိုတော့ ရေနစ်သံအတွက် ကောက်ရိုးတစ်မျှင်ကို ရှာရ၏။ မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏အကြံပေးမှုကြောင့် တိုင်းရင်းဆေးနှင့် ကုသရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ သည်လိုနှင့် ထိုမိတ်ဆွေမှ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အထူးကုပေးနေသကဲ့သို့ ဆေးကျမ်းများစွာလည်း ရေးသားနေသော သမားတော်ဆရာမြင့်ရှိရာ စကြာမင်း တိုင်းရင်းဆေးကုခန်းသို့ လိုက်ပို့ပေး၏။ သမားတော် ဆရာမြင့်ထံရောက်တော့ ဆရာက “ကျွန်တော်က အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကိုပဲ အဓိက ကုသပေးနေတာပါ။ ဒါပေမယ့် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါတုန်းကလိုပဲ ယနေ့ခေတ်မှာအဖြစ်များပြီး ဆေးတွေဖို့ခက်ခဲနေတဲ့ အသည်းရောဂါအတွက်လည်း ကုထုံးဆေးဝါးတွေ တစ်နိုင်တစ်ပိုင်

ကုသရင်း သုတေသနပြုနေပါတယ်။ အခုတော့ အသည်း
ရောဂါအတွက် ဆေးတစ်လက်တော့ တွေ့ထားတယ်။ အဲဒါ
ဦးအိုက်စံ ယူသွားပြီး တစ်ကြိမ် ဆေး ၅ ပြား တစ်နေ့ ၃ ကြိမ်
သောက်ပေးပေါ့။ သဘာဝ တိုင်းရင်းဆေးဖြစ်လို့ ဘေးထွက်
ဆိုးကျိုးမရှိပါဘူး။ “ဟုတ်ကဲ့ပါ။ ကျေးဇူးအများကြီး တင်ပါ
တယ်” ဟု ဆရာကို နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်လာခဲ့ပါသည်။

အိမ်ရောက်တော့ သမားတော်ဆရာမြင့် ပြောကြားသည့်
အတိုင်း ငါ့အတွက် အကျိုးတော့မယုတ်တန်ကောင်းဘူး
ဆိုပြီး သမားတော်ဆရာမြင့်ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကို ညွှန်ကြား
ချက်အတိုင်း ပုံမှန်သုံးစွဲပါသည်။ သည်လိုနှင့် တဖြည်းဖြည်းနှင့်
ကျွန်တော် စောစောကပြောခဲ့တဲ့ ကျွန်တော်ခံစားနေရတဲ့
ရောဂါလက္ခဏာတွေ တစ်စတစ်စ သက်သာလာတာကို
သတိပြုမိလာသည်။ ပုံမှန် အိပ်ရသည်။ ပုံမှန်စားကောင်း
လာသည်။ ဝမ်းဗိုက်၏ ညာဘက် နံရိုး အသုံးနားမှာ တစ်ဖျင်း
ဖျင်းနှင့် အောင့်နာနေသော နာကျင်မှုမရှိတော့။ ဒါနှင့် အား
တက်သွားပြီး ဂရုတစိုက်ဆေးကို သောက်မိ၏။ ဆေးသောက်
လို့ ၆ လလောက်ကြာတော့ ကျွန်တော် အတော်လေး ကျန်းမာ
ဝပြီလားသည်။ ပုံမှန် အသားအရေနှင့် နှုတ်အတိုင်း အားအင်
အပြည့်နှင့် လုပ်ငန်းဆောင်တာတွေကို လုပ်လာနိုင်သည်။

ကျွန်တော်လည်း ကျေးဇူးရှင် သမားတော်ဆရာမြင့်ရှိရာ
ရန်ကုန်သို့ ချီရက် မနီဆွေညီကားနှင့် လိုက်လာခဲ့ပါသည်။ ဆရာထံ
ရောက်တော့ “ဆရာရဲ့ကျေးဇူးကို ဘယ်လိုဆပ်ရမန်းကို မသိ
တော့ပါဘူး” လို့ ဆိုတော့ ဆရာက တွေ့တွေ့လေးစိုက်ပြီး
ကျွန်တော့်ကို ကြည့်နေတယ်။ “ဆရာ ကျွန်တော့်ကို မမှတ်
မိဘူးလား။ ကျွန်တော် အိုက်စံလေ။ အသည်းရောဂါဖြစ်လို့
ဆရာ့ဆီလာပြတာ ဆရာ ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကြောင့် အခု
ကျွန်တော်ရဲ့အသည်းရောဂါဟာ သက်သာကင်းဝေးသွားပြီ
ဆရာ” ဆိုမှ “ဪ မှတ်မိပြီ ဦးအိုက်စံကဲ့ အခုလို
ကြားရတာ ဝမ်းသာပါတယ်ဗျာ” “ဆရာကို ကျွန်တော် တစ်ခု
လောက် တောင်းဆိုချင်ပါတယ်ဆရာ” “ပြောပါ။ ကျွန်တော်
ဘာကူညီရမလဲ” “ဒီလိုပါဆရာ။ ကျွန်တော့်လို အသည်း
ရောဂါရှင်တွေအတွက် ကျွန်တော့်ကိုပေးတဲ့ဆေးကို ထုတ်လုပ်
ဖြန့်ဖြူးပေးပါလားဆရာ” “အင်း...ဦးအိုက်စံအနေနဲ့ အသည်း
ရောဂါသည်တွေအပေါ်ထားတဲ့ စိတ်စေတနာကို ကျွန်တော်

လေးစားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်မှာက ဆေးကုခန်း
ကတစ်ဖက်၊ အခြား ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိနေတဲ့ဆေးတွေက
တစ်ဖက်ဆိုတော့ ဒီအသည်းဆေးကို ထုတ်လုပ်ဖို့ မလွယ်
ကူသေးပါဘူး”

“ဆရာခွင့်ပြုမယ်ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်လို စိတ်ရော
ကိုယ်ပါ နာကျင်ခံစားနေရတဲ့ အသည်းရောဂါဝေဒနာရှင်တွေ
အတွက် ကူညီပေးချင်လို့ ဆရာမထုတ်ရင် ဒီအသည်းဆေးကို
ကျွန်တော် ထုတ်လုပ်ချင်ပါတယ်ဆရာ။ အသည်းရောဂါ
ဝေဒနာရှင်များ အလွယ်တကူသုံးစွဲနိုင်အောင်လို့ပါ။ “ဟာ...
ကောင်းတဲ့အကြံပဲဗျာ။ ဦးအိုက်စံထုတ်လုပ်ချင်ရင် ထုတ်ပါ”
“ဖော်ပြုလာဆရာက ပေးမှာလား” “ပေးပါဗျာ။ ပေးမို့
ဖော်ပြုလာတင်မဟုတ်ဘူး လိုအပ်တဲ့အရာတွေကိုလဲ ကူညီ
ပေးပါမယ်” “မြင့်မြတ်တဲ့ ဆရာစိတ်ထားကို အရမ်းထေး
စားပါတယ် ဆရာ”

ကဲ ကျွန်တော့်လိုအသည်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဝေဒနာခံစား
နေကြရသော အသည်းရောဂါရှင်များ...သမားတော် ဆရာမြင့်
ရဲ့စေတနာ၊ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် အသည်းရောဂါရဲ့ နှိပ်စက်မှု
ကို ခံစားခဲ့ရသည်မှလွတ်မြောက်၍ ရရှိခဲ့သော ပျော်ရွှင်
အရသာကို အသည်းရောဂါရှင်များထံ ဖြန့်ဝေပေးလိုက်
သည်။ ကျွန်တော့်ကို အသည်းရောဂါဝေဒနာ ဘေးဒုက္ခ
လွတ်မြောက်စေသော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ကလေး
မနီရောစာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေးပဲ ဖြစ်ပါသည်။
ဤမနီရောစာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး၏ အာနိသ
ကတော့ အသည်းအားနည်းခြင်း၊ အသည်းရောင်အသား
ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်း၊ အသည်းမာ၊ အသည်း
ကြီး၊ အသည်းခြောက် ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းတစ်ပိုင်း
အောင့်နာနေခြင်း၊ ပျို့အန်ခြင်း၊ ပိုးကြောင့်ဖြစ်သောရော
များအတွက် ထိရောက်သောဆေးဖြစ်သည်။ မနီရောစာ
အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေးကို အသည်းရောဂါအမျိုး
ခံစားနေရသူများ၊ အသည်းကိုထိခိုက်စေတဲ့ အရက်သေစာ
မကင်းနိုင်သူများ အသည်းပျက်စီးအောင် ကာကွယ်လိုသူ
မဖြစ်မနေသုံးစွဲသင့်တဲ့ဆေးကတော့ မနီရောစာအမှတ်တံဆိပ်
အသည်းအားဆေးပဲဖြစ်၏ ဟူ၍ သတင်းကောင်းလေး
လိုက်ပါသည်။

ဦးအိုက်စံ (ဟန်)

ဤဆေးသည် သဘာဝဆေးဖက်ဝင်ပစ္စည်းများဖြင့် စီမံဖော်စပ်ထားခြင်းကြောင့်
အသည်းပျက်စီးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပေးနိုင်သော ဆေးဖြစ်ပါသည်။

ပင်ရင်း-မန်ဂလာဒုံဆေးရုံ၊ ရန်ကုန်မြို့၊
အမှတ်(၁/၃၆)၊ ယုဒ္ဓာ(၈)လမ်း၊ ပ/ဥက္ကဏ္ဍ၊ ရန်ကုန်မြို့။
ရုံး-သင်္ဃာတေ၊ ဓမ္မဂူ၊ ၄၃၀၄

ရင်းမြစ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊
အမှတ်(၂/၉)၊ ဘူတလမ်း၊ ရန်ကုန်-၁၁၊ လာရှီမြို့။
ရုံး-၀၇၂ ၂၆၂၁၊ ဓမ္မဂူ၊ ၂၂၁၃။

ရုပ်ကလာပ်တော်မှ ဆံပင်များ ရှည်ထွက်နေသည်

သံသရာခရီးသုတ်စာစီရိုး

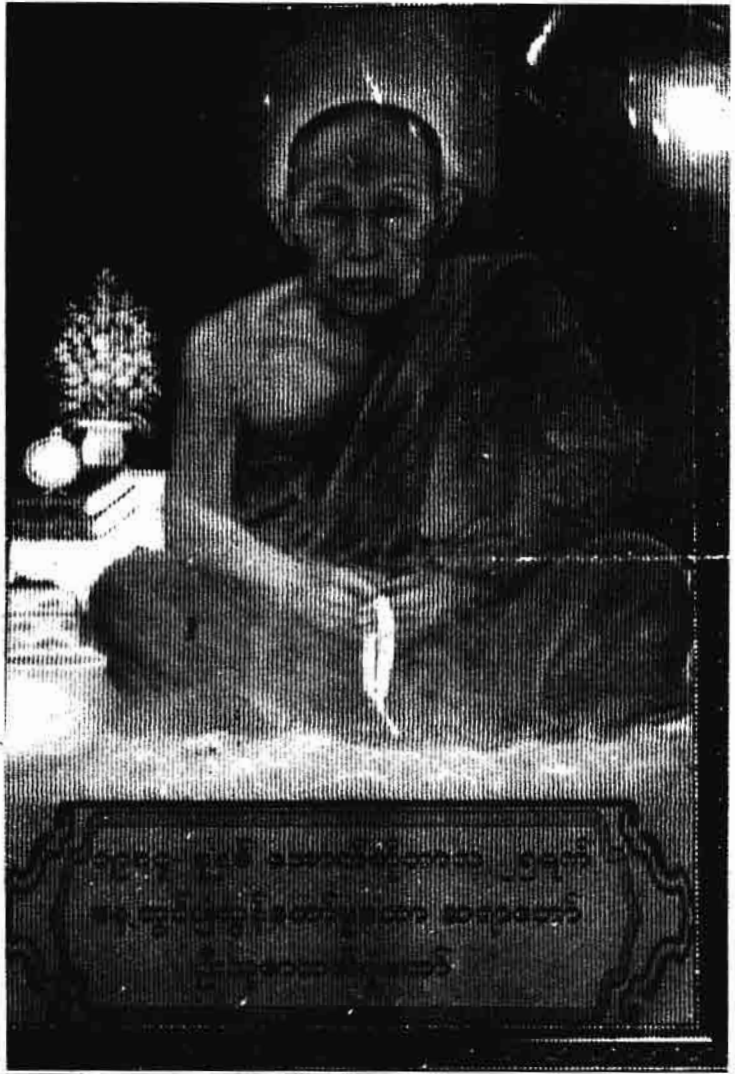
မုန့်ပုဆိုးသရုပ်တော် ခြီးသုတ်စာစီရိုး (၂)

ယခင်ပဌ အဆက်

ကထိန်သက်နိုးတော့ ကပ်ပေါ့၊ ငါတော့ နှိုးပယ်ထားဘူး၊
 ဘုရားပြန်လည် မိန့်ကြား၏။
 ထိုမှတစ်ဆင့် ကထိန်မခင်းမီအချိန် ဆရာတော်သည် အခြားကျောင်း ကထိန်ကိစ္စများသို့ ကြွရောက်ချီးမြှင့်၍ ကျွန်းမာစွာ သီတင်းသုံးနေရာမှ ဆန်ဆောင်မုန့်လဆန်း (၂)ရက်နေ့ နောက်တွင် ဝမ်းသွား၏။ ဆရာဝန်များ ကသိ၍ပရိ သုဇန(၂)နာရီ (၄၅)မိနစ် အချိန်တွင် ပျံလွန်တော်မူလေသည်။
 ရုပ်ကလာပ်ကို အလုံပိတ်ခေါင်း သွင်း မျက်နှာနေရာ၌ မှန်ပြားခံကာ ကောင်း၍ ပူဇော်ထားရှိသည်။ တစ်လ မကြာသည့်တိုင်အောင် အနံ့မထွက် မည်ပျက်သော်လည်း လေလုံခေါင်း သွင်း၍ ချွေးပုံ၍ ရုပ်ကလာပ် စိမ့်နေ သဖြင့် နတ်တော်လဆန်း(၆)ရက်နေ့ သွင်း မှန်ခေါင်းဖြင့် ပြောင်းရွှေ့ပူဇော် ကြသည်။
 နတ်တော်လဆန်း(၁၄)ရက်နေ့တွင် နတ်ခေါင်းမှထုတ်၍ သင်္ကန်းလဲလှယ်ရာ ရုပ်ကလာပ်မှာ ပျော့ပျောင်း၍ ကွေးဆန် ခြံရသည်ကို ကြည့်ညိဖွယ် တွေ့ရ၏။ ထိုနေ့တွင် ကြာကလာပ်ပလ္လင်သို့ ပြောင်းရွှေ့ပူဇော်ကြ၏။

ထူးခြားမှုများ

ပြာသိုလဆန်း(၂)ရက်နေ့ ည (၁၀)နာရီ (၃၀)မိနစ်တွင် ရုပ်ကလာပ် ပူဇော်ထားသည့် ကြာကလာပ်ပေါ်၌

နတ်တော်သရုပ်

(၅)ပေခန့် အဝိုင်းအတွင်း၌ (၂)ပေခန့် ကျောင်းနှင့် ကိုက်(၂၀၀)ကွာအခန့် အဖြူရိုင်းနှင့် အလယ်တွင် ရှောက်သီး တွင် နေထိုင်ကြသော ဦးအေးဝေ လုံးခန့် တောက်ပသော အလင်းလုံးကို ဒေါ်ထွေးသီတို့ကလည်း ဤသို့မြင်ရ မြင်တွေ့ရကြောင်း လွန်စွာနေ သည်ဆို၏။
 ဦးမောင်အုန်းက ပြောပြသည်။
 နတ်တော်လဆန်း (၈)ရက်နေ့ နံနက်

(၃)နာရီ (၁၅)မိနစ်လောက်မှာ သံဃာတော်
လောင်းဖို့ ကောက်ညှင်းပေါင်းနေတုန်း
ကျောင်းကုန်းတော်က အနီးသို့ အလင်း
လုံးကြီး လွှင့်ပျံလာတာ မိနစ် (၂၀)မှအကြာ
မှာ ဆရာတော်ရဲ့ ရုပ်ကလာပ်တည်တည်ဆီ
ကို ကျရောက်ပျောက်ကွယ်သွားပါတယ်
ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

မနယ်ကွင်း အ.မ.ကကျောင်းအုပ်
ကြီး ဦးထွန်းအောင်ကလည်း
(၂၁.၁၂.၁၉၈၄)ရက်နေ့ ည(၁၁)နာရီ
(၁၀)မိနစ်အချိန်တွင် လွန်ကျောင်း
မှ ထူးဆန်းသော အလင်းလုံးကြီး
ထွက်ပေါ်ကာ မိနစ်(၂၀)ခန့်ကြာ
အောင် မြင်တွေ့ခဲ့သည်ဟု ဆိုလေ
သည်။

ကြည်ညိုဖွယ် ဂုဏ်ရည်များ

ဆရာတော်သည် ကျိန်းစက်ချိန်မှ
လွဲ၍ အစဉ်အမြဲ ပုတီးကို လက်က
မချဘဲ စိပ်ပွားနေတတ်သည်။ တစ်ရက်
တွင် လေးနာရီသာ ကျိန်းစက်သည်။
တပည့် ဒါယကာများနှင့် တွေ့ဆုံရခိုက်
လောကီရေး၊ လူမှုရေးကိစ္စများ ပြော
ဆိုခြင်းမရှိဘဲ တရားစကားကိုသာ ပြော
ဆိုလေ့ရှိသည်။

သူတစ်ပါး အကျိုးမဲ့စေသည့် ပြော
ဆိုမှုများကို လုံးဝ ရှောင်ရှားသည်။
တပည့်ရဟန်းများ ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်ကို
အလေးအနက်ထား၍ စောင့်ထိန်းကြ
ရန် အမြဲသြဝါဒပေးသည်။

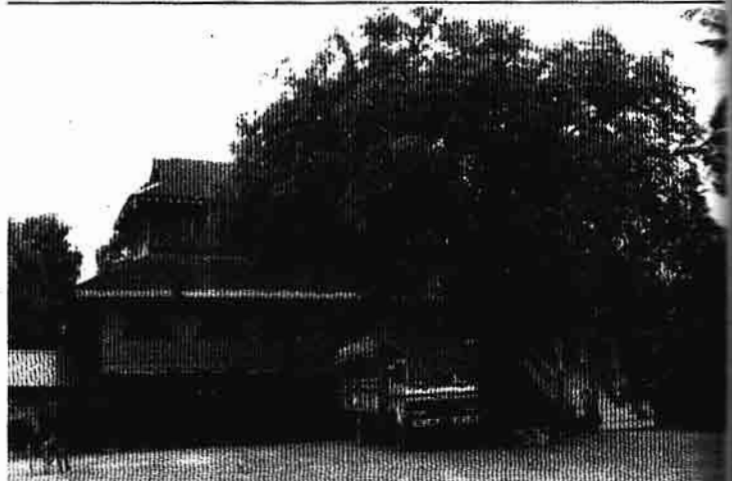
ကိုယ်ကိုယ်တိုင်လည်း ဝိနည်း
သိက္ခာပုဒ်ကို အလွန် လေးစားသည်။
ပလိဗောဓ အသုံးအဆောင်များကို
လည်း အလိုဆန္ဒနည်း၍ ခေါင်းပါးစွာ
ကျင့်ကြံနေထိုင်တော်မူသည်။

ဒကာ ဒကာမများကို တရားအား
ထုတ်ကြရန် အမြဲတစေ တိုက်တွန်း၍
တရားအားထုတ်သော ဒကာ ဒကာမ

ကျောင်းအုပ်ရုံး

ဆရာတော် ဦးစီးထောက်လုပ်ခဲ့သော လွန်ကျောင်းတော်ကြီး

များကို အလွန်သဘောကျတတ်သည်။
အဘိညာဉ်တန်ခိုးသတ္တိ ရှိသည်ကို
လက်တွေ့ သာဓကများအရ သိရှိရ
သည်။

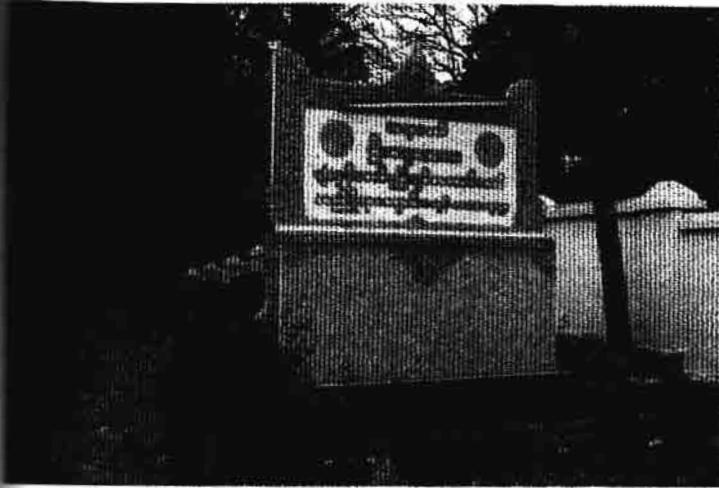
နတ်ဗြဟ္မာ တွေ့မြင်မှုသူ

၁၃၃၆ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လ
လကွယ်နေ့တွင် ဆရာတော်၏တပည့်
ဦးသုမင်္ဂလ ဈာပနအခမ်းအနား၌
အသုံးပြုရန် ဗြဟ္မာရုပ်ကြီးကို တွေ့ရ
သဖြင့် ဦးရေဝတအား ခေါ်မေး၏။

‘ဓမ္မာရုံရှေ့ကဟာ ဘာအရုပ်ကြီး
တုံး’

‘အလောင်းပိုက် ဗြဟ္မာရုပ်ပါဘုရား
ဆရာတော်က အနည်းငယ်ပြုံး၍
‘ဗြဟ္မာဆိုတာ ဒီလိုတော့ မဟုတ်ဘူးကွယ်
သုဒ္ဓါဝါသအနာဂါမ် ရဟန္တာဗြဟ္မာကြီးတွေ
ဆိုရင် အသားအရေတွေက ရွှေလိုက်ပြီး
အင်္ဂုလတန် လှလှချောချောကြီးတွေ
အင်္ဂုလတန်ကိုလဲ တပ်ထားကြတဲ့ ပျိုလ်တွေ
ကွယ်၊ အခု နတ်တို့ လုပ်ထားတဲ့ပုံနဲ့ကတော့
တခြားစိပ်’

‘ဆရာတော်ဘုရား နတ်ဗြဟ္မာ
တွေမှာ အချွန်အလက်တွေ ရှိကြ
တယ်ဆိုဟာ မဟုတ်သလားဘုရား’

ကလေးတို့၏ ဦးစားရပ် နေရာ

‘မင်းကို ဘယ်သူတွေ ပြောပြသလဲ
ဇာလ်’

‘ရှေးရှေး လူကြီးသူကြီးတွေ ပြောဖူး
ဆာလ်တစ်ကြောင်း၊ ပန်းချီ၊ ပန်းပုရုပ်
တွေမှာလဲ အချွန်အတက်တွေနဲ့ ရေးဆွဲ
ဆုလုပ်ကြတာလဲ တစ်ကြောင်း
ကြောင့်ပါ ဘုရား’

‘ဒီကတော့ကွယ်လွန်သူများမှာ အလှူတွေ
ပွဲလမ်းသဘင်တွေ သွားကြတဲ့အခါ အိမ်မှာ
နေသလို ရိုးရိုးအထိတွေ ယုတ်ကြတော့
ဘဲ လှပတင့်တယ်အောင် ထုဆင်ကြသလို
ပေါ့၊ နတ်တွေမှာလဲ လိုအပ်တဲ့အခါပျိုးမှာ
ဆပ်ပြန်တဲ့ ဒီအရာဟန်ဆာလို့ပေါ့တယ်၊
ဖျိုလို့ကတော့ ယုတ်တူး’

ဆရာတော် မိန့်ကြားပုံမှာ စာတွေ့
သဘောမျိုး မဟုတ်ဘဲ ကိုယ်တွေ့
မှန်မြင်ဖြစ်၍ ဖြေဆိုပုံအသွင်သဘော
ဆောင်နေသည်ဟု ဦးရေဝတက
မှတ်ချက်ချခဲ့သည်။

ဝိဇ္ဇာတွေ

ဦးရေဝတက ဆက်လက်၍ ဝိဇ္ဇာ
ဆက်ပျိုးနှင့် ပတ်သက်၍ မေးလျှောက်
၏။

‘လောကမှာ ဝိဇ္ဇာဇော်ရှိတော့ဆိုတာ

တကယ်ရှိကြပါသလား ဘုရား’

‘လောကမှာ လောကီဝိဇ္ဇာ ထွက်ရပ်ပေါက်
ပုဂ္ဂိုလ်တွေ အများကြီး ရှိတာပေါ့ကွယ်၊
ဂန္ဓမာဒနာတော်မှာဆိုရင် ပိုလိုပေါက်နေကြ
လေရဲ့’

‘ဒါဖြင့် ဒီဝိဇ္ဇာတွေဟာ ဘာကိုလို
ချင်လို့ ထွက်ရပ်ပေါက်လမ်းစဉ်ကို
ရအောင် ကြိုးစားနေတာလဲ ဘုရား’

‘ဝိဇ္ဇာ ထွက်ရပ်ပေါက်ဆိုတာမှာလဲ ဝိဇ္ဇာ
အမျိုးမျိုး ရှိတယ်ကွယ်၊ တချို့က အင်း
အတတ်နဲ့ ဝိဇ္ဇာထွက်ရပ်ပေါက် ဖြစ်ကြတယ်၊
သူတို့ ရည်ရွယ်ချက် လိုလာချက်ကတော့
ကုန်ပစ္စည်းအသက်ရှည်ပြီး အနိယာဖြစ်အောင်
ကြိုးစားတာပေါ့’

ဒီပေယျံ သူတို့ကိုလဲ မကောင်းတာ လုပ်
ကြသူတွေလိုတော့ မဆိုသင့်ဘူးပေါ့၊
ကောင်းတာကို လုပ်ကြတာပဲ၊ သို့သော်လဲ
သံသရာရှည်ပြီး သိပ်ပြီးထွေးရာကောင်း
တယ်၊ ကြိုးစားပယ်ဆိုရင် လောကုတ္တရာ
ဝိဇ္ဇာလမ်းစဉ်ကို ကြိုးစားကြ’

ပကတိသာဝကဆုနံကြ

‘လောကုတ္တရာ ဝိဇ္ဇာလမ်းစဉ်မှာ
တောင် ဆုထူးပန် သာဝကကြီးတွေ
ဖြစ်ရင် ပါရမီအကြာကြီး ဖြည့်နေရ

ဦးမယ်။

၁။ နှစ်သချေခွဲကမ္ဘာတစ်သိန်း ပါရမီ
ဖြည့်ပြီး ကြိုးစားရတာက ပစ္စေက
သာဝက ခေါ်တယ်။

၂။ တစ်သချေခွဲ ကမ္ဘာတစ်သိန်း
ပါရမီဖြည့်ပြီး ကြိုးစားရတာက
အဂ္ဂသာဝကလို့ ခေါ်တယ်။

၃။ ကမ္ဘာတစ်သိန်း ပါရမီဖြည့်ရတာ
က မဟာသာဝကလို့ ခေါ်တယ်။

၄။ အကာလိကော အခါမလင့် သစ္စာ
လေးပါး တရားအားထုတ်သူတော့
ပကတိသာဝကလို့ ခေါ်တယ်။

ခန္ဓာတုံးဆို သံသရာပြီးငွေ့ရင် ပစ္စေက
သာဝက၊ အဂ္ဂသာဝက၊ မဟာသာဝက
ဆုတွေ မတောင်ကြနဲ့ဟေ့။ သံသရာ
ထဲမှာ အကြာကြီး နေရဦးမယ်။ ပကတိ
သာဝကအနေနဲ့ နိဗ္ဗာန်ရောက်အောင်
ကြိုးစားကြပါ’

ဟူ၍ တိုက်တွန်းတော်မူလေသည်။

အောက်က အထက်ကို မသိနိုင်

၁၃၄၆ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလတွင်
ဆရာတော်က ပျံလွန်လျှင် ရုပ်ခန္ဓာမပုပ်
ကြောင်း ကြိုတင် မှာကြားပြီးနောက်
ဦးအုန်းမောင်ဆိုသော ဒါယကာက
ဤသို့တွေ့၏။

ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းဆိုင်ရာ စာပေ
များကို ဖတ်ရှုလေ့လာ၍ ဉာဏ်မီ
သလောက် ရုပ်နာမ်တို့၏ ဖြစ်ပုံပျက်ပုံ
ချုပ်ပုံတို့ကို လေ့လာထား၏။ ဆရာ
တော်ကြီး၏ ထ၊ ထိုင်၊ လျောင်း၊ လျှောက်
ဣရိယာလေးပါးကို ကြည့်ပါက
သာမဓိ အားကောင်းသည်ဟု ယူဆရ
သည့်အပြင် ကြိုတင် သိမြင်နိုင်သော
ဉာဏ်အမြင်ထူး ရှိမည်ကလည်း
သေချာလှပါသည်။

သိမြင်လျှင် ဆရာတော်သည်
ရှေးဖြစ်စဉ်များထဲကလဲသို့ သမထ

အဘိညာဉ် အာရုံ သက်သက်တွင်သာ နှစ်သက်နှစ်မွန်းလေရောသလားဟု အတွေးဝင်ကာ သွယ်ဝိုက်လျှောက်ထားကြည့်ရန် အကြံရ၏။

တော်သလင်း လဆန်း (၅)ရက်နေ့ နံနက်တွင် ကျောင်းသို့ သွားကာ ဆရာတော်အား ဝတ်ဖြည့် ကန်တော့စဉ်...

‘အုန်းမောင်လားမဟု’

‘မှန်ပါ ဘုရား’

‘အေး မင်းက ဆရာလုပ်ပြီး အန်တုမယ်လို့ လာတာကိုးကွယ်၊ ခွေးမသားပြန်တော့’

ဟု ငေါက်လွှတ်သဖြင့် နေရာမှ ထပြန်ခဲ့ရသည်။

တော်သလင်းလပြည့် ဥပုသ်နေ့တွင် တပည့် ဒါယကာ တစ်ရာကျော်အား ဤသို့ မိန့်၏။

‘ဒါယကာဦးစိန် သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ် ကိုမြင်ရင် သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်လို့ သိနိုင်ပါ့မလား’

‘မသိနိုင်ပါ ဘုရား’

‘ဒကာ ဒကာမအေးလုံး ကြားကြရဲ့လား’

‘ကြားရပါတယ် ဘုရား’

‘ဒါဖြင့်ရင် သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ ငါ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်လို့ ပြောပါ့မလား’

‘မပြောပါ ဘုရား’

‘သကဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်ကကော ငါ သကဒါဂါမ် ဖြစ်နေပြီလို့ ပြောပါ့မလား’

‘ပြောမယ်ထင်ပါ ဘုရား’

‘ဦးစိန် အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်ကိုမြင်ရင် ငါက အနာဂါမ်လို့ သိနိုင်ပါ့မလား’

‘ပိုလို့ ပိုလို့ မသိနိုင်ပါဘုရား’

◆ ဗိမာန်တွင်းမှ ရှိကလောင်တော်

‘အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်ကကော ငါ အနာဂါမ်လို့ ပြောပါ့မလား’

‘ပြောမယ်ထင်ပါ ဘုရား’

‘ဒါဖြင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကိုမြင်ရင် ဒါရဟန္တာကြီးလို့ သိနိုင်ပါ့မလား။ ရဟန္တာကကော ငါ ရဟန္တာလို့ ပြောပါ့မလား’

‘မသိနိုင် မပြောနိုင်ပါဘုရား’

‘အားလုံး ကြားကြတယ်နော်၊ အေး မပြောဘူးကွယ်၊ အထက်ပုဂ္ဂိုလ်က အောက်ပုဂ္ဂိုလ်ကို မြင်နိုင်သိနိုင်ပေမယ့် အောက်ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ အထက်ပုဂ္ဂိုလ်ကို မသိနိုင်ဘူးကွယ်။ ကဲ... အားလုံး သာဝုခေါ်ကြ’

ဟု ဆိုကာ ပရိသတ်ရှေ့မှ ထွက်ကြ သွားလေတော့သည်။ (ဦးရေဝေစ ဓမ္မသားသည် လျှောက်မအေးဆရာတော် ဦးသုဇာတ၏ ထေရုပ္ပတ္တိစာအုပ်မှ ထုတ်နုတ်ဖော်ပြခြင်း၊ ဖြစ်သည်။)

တိုက်တွန်းချက်

မြောက်ဦးဆရာတော်၏ သာသနာပြု ခရီးစဉ်တွင် မင်္ဂလာမြို့မှ တောင်ကုတ်-ရန်ကုန်လမ်းအတိုင်း ပြန်ရန်ဖြစ်သော်

လည်း အများဆန္ဒဖြင့် စရိတ်စကထပ်မံထည့်ဝင်ကြကာ ပေလီသို့ သွားရောက်ဖြစ်ခဲ့သည်။

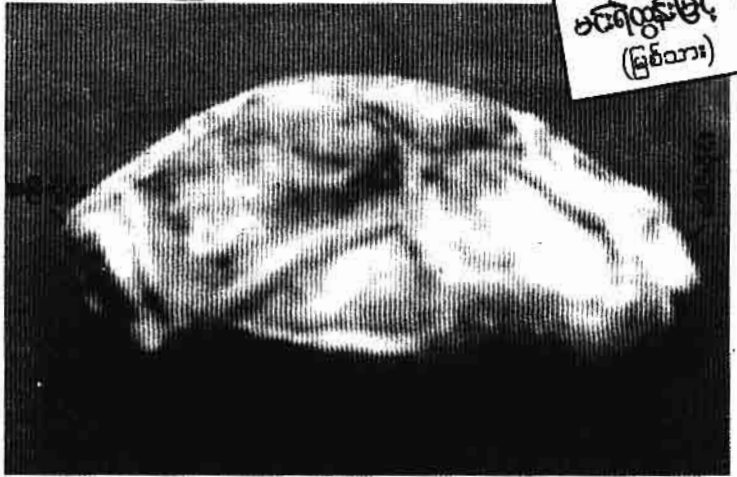
ပင်လယ်ကမ်းခြေမြင်ဒေသ၌ မွေးဖွားကြီးပြင်းခဲ့သည့် မိမိအတွက် ပင်လယ်ကမ်းခြေမှာ မထူးခြားလှသော်လည်း အပြန်တွင် သံတွဲ၊ ဂွဗျိုများမှတစ်ဆင့် ရန်ကုန်သို့ပြန်ခဲ့ရာ ဦးသုဇာတ ဗိမာန်အား ဝင်ရောက်ဖူးမြော်ခွင့် ရခဲ့ခြင်းက ထူးထူးခြားခြား အကျိုးရှိလှပါသည်။ ဆရာတော်၏ အကျင့်စရိတ်ကို ကြည်ညိုလေးစားခွင့် ရသည့်အပြင် သာသနာတော်အတွက် ဝမ်းမြောက်စွာ သာဝုခေါ်ခဲ့ရသည်။

ထို့ကြောင့် သံတွဲလမ်းခရီးသို့ ကြွကြိုက်ပါက သံတွဲမြို့မှ မဝေးကွာစွာ သော လျှောက်မအေး ဆရာတော် ဦးသုဇာတ၏ နှစ်ပေါင်း(၃၀)ပြာ မပုပ်ပျက်သော ရုပ်ကလောင်တော် အားဖူးမြော်သဒ္ဓါများကြည့်လိုကြောင်း လမ်းညွှန်တိုက်တွန်းလိုက်ရပေသည်။

သံသရာများသည်တစ်ဦး

အိမ်ပျက်လေးတု ကျောက်လိပ်လေး

မင်းထွန်းမြင့်
(မြစ်သား)

ကျောက်လိပ် တောင်ကြီးမြို့နယ်

ကျောက်လိပ်လေးနဲ့ ပတ်သက်လို့ ဆရာချင်နေတာ ကြာပါပြီ။ အကြောင်း အချိုးမျိုးကြောင့် မရေးဖြစ်ခဲ့နိုင်ဘူး။ ဒီနေ့တော့ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပါပဲ။ ကျောက်လိပ်ပိုင်ရှင် ဦးကြည်မောင်က သူ့ရဲ့ ကျောက်လိပ်လေးကို ယူလာတဲ့ အချိန်မှာ သတင်းရေးတဲ့ ဆရာ ဆန်းထွန်းနိုင် (မြစ်သား)ကလဲ အိမ်မှာ ရောက်နေတဲ့အချိန်နဲ့ တိုက်ဆိုင်နေပါတယ်။

ဒီတော့ ဆရာ ဆန်းထွန်းနိုင် (မြစ်သား)က သူ့မှာ အသင့်ပါလာတဲ့ ဒီဂျစ်တယ်ကင်မရာနဲ့ ကျောက်လိပ်နဲ့ ကျောက်လိပ်ပိုင်ရှင်ကိုပါ မှတ်တမ်းတင် ဓာတ်ပုံ ရိုက်ပေးတာနဲ့ အခုတော့ ကျောက်လိပ်လေးအကြောင်းကို ရေး နိုင်ခဲ့ပါတယ်။

ဦးကြည်မောင်အနေနဲ့ ကျောက် လိပ်လေးကို သူ့လုပ်ကိုင်နေတဲ့ လယ် တောကနေ အမှတ်မထင် ရခဲ့တာလို့ ဆိုပါတယ်။ တစ်ခုတော့ ရှိပါတယ် သူ လုပ်ကိုင်နေတဲ့ တောကွင်းဟာ တစ်ချိန်ကဆိုရင် အစောင့်အရှောက် ကြီးမားတဲ့ ရှေးဟောင်း ဘုရားစေတီ ကြီးတစ်ဆူ တည်ရှိရာ နေရာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျောင်းကြီးကုန်းဆိုရင် ကလေး၊ လူကြီး အားလုံးသိတဲ့ နေရာပါ။

ဦးကြည်မောင်ဟာ ကျောင်းကြီး ကုန်းလယ်မြေက ရခဲ့တဲ့ လိပ်လေးကို သူ့သိသလို၊ သူ့ကြားဖူးသလို ရေအင် တုံလေးတစ်ခုထဲမှာ ရေထည့်ပြီး လိပ် လေးကို အင်တုံထဲမှာ ထည့်ပေးထားပါတယ်။

ရေအင်တုံကိုတော့ ဘုရားအိုးစင် ပေါ်မှာ တင်ထားပေးပါတယ်။ ဖြစ်ချင် တော့ ဦးကြည်မောင်တစ်ယောက် ကျောက်လိပ်လေးရတဲ့နှစ်မှာပဲ မြစ်သား

မြို့မှာ ထူးထူးခြားခြား ရေကြီးမားစွာ တက်တဲ့နှစ်နဲ့ ကြုံပါလေရောလား။

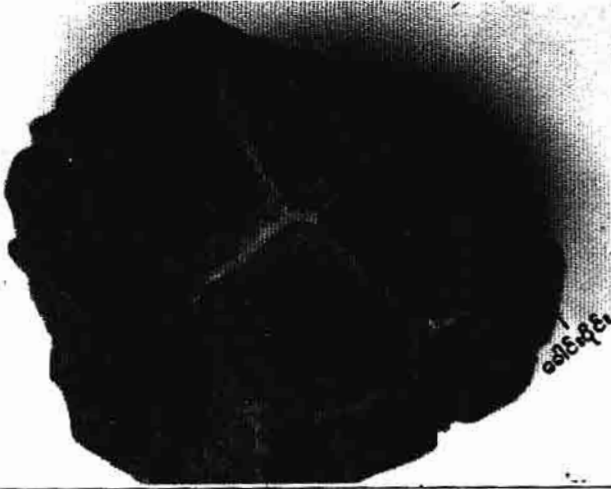
ရေကလဲ အိမ်တံစက်မြိတ် မြှုပ် အောင်ကို ကြီးတာဆိုတော့ ဦးကြည်မောင်တို့ မိသားစု အိမ်ကိစ္စနဲ့ပြီး ရေလွတ်ရာ ပြေးရပါတော့တယ်။ တစ်ပတ်ကျော်လောက်မှာ ရေကျသွား လို့အိမ်ပြန်ရောက်တော့မှ ဦးကြည်မောင် တစ်ယောက် သူ့ကျောက်လိပ်လေးကို သတိရပါတယ်။ သတိရလို့ ကျောက် လိပ်ထားရာ ဘုရားအိုးစင်ထက်ကို ကြည့်လိုက်တော့ ကျောက်လိပ်ရေ ကျောက်လိပ်ထည့်ထားတဲ့ ရေအင်တုံ ရော မရှိတော့တာကို တွေ့ရပါတော့ တယ်။

ဦးကြည်မောင်တစ်ယောက် ဗျာများ ရပါပြီ။ ရှားရှားပါးပါး ထူးထူးခြားခြား

ရထားတဲ့ ကျောက်လိပ်လေး ပျောက် သွားပြီဆိုတော့ ဦးကြည်မောင်အနေနဲ့ နှမြောတသမိတာ အမှန်ပဲပေါ့။

ဦးကြည်မောင်က ဘာသာရေး သမား သက်သက်ပါ။ အချိန်နဲ့အမျှ ဘာသာရေးနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဝေယျာဝစ္စ လုပ်ငန်းနဲ့ပဲ သူ့ရဲ့ နောက်ဆုံးအချိန်ကို ကုန်လွန်စေဖို့ ကြိုးပမ်းအားထုတ်နေသူ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီတော့ တရားသမားပီပီ “ကိုယ်နဲ့ မထိုက်လို့ပေါ့” ဆိုတဲ့ ခွင့်လွှတ် စိတ်နဲ့ပဲ သူ့ရဲ့စိတ်ကို သူ့ဆုံးမပြီး စိတ် လျှော့ထားလိုက်ပါတယ်။

ဦးကြည်မောင်က စိတ်လျှော့သား ပေမယ့် စိတ်မလျှော့နိုင်သူက ကျောက် လိပ်လေး ဖြစ်ပါတယ်။ တစ်ညမှာ ဦးကြည်မောင်တစ်ယောက် နှစ်နှစ် ခြက်ခြက် အိပ်ယျှပ်နေဆဲမှာ လိပ်လေး

• ကျောက်လိမ္မော် အထိပါး မြင့်မိုရ်

ကိုကြည့်မောင်နှင့် ကျောက်လိမ္မော်

က ဦးကြည်မောင်ရဲ့ အိပ်ရာထက်ကို ရောက်လာပြီး ဦးကြည်မောင်ကို နှိုး ပါတော့တယ်။ ဦးကြည်မောင် နီးပြီ ဆိုမှ...

‘သုကာ အကာအရံ အတားအဆီးတွေရှိတဲ့ နေရာမှာ နပ်ပြန်နေတဲ့အတွက် အချိန်မီ လာထုတ်ဖော် အသိပေးတာ’

လို့ ပြောပါတယ်။ ဦးကြည်မောင် အိပ်ရာက လန့်နိုးတော့ အိပ်မက် အကြောင်းကို စဉ်းစားရင်းနဲ့ မိုးလင်းဆွဲ ရတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

နံနက် မိုးလင်းတာနဲ့ ဦးကြည်မောင် တစ်ယောက် လိပ်ပျောက်ရှာတဲ့အခါ ဖွင့်ပါတော့တယ်။ အိပ်မက်ထဲမှာ အကာအရံ အတားအဆီးလို့ ဆိုလေ ဆတာ အကာအရံ အုတ်တံတိုင်းတွေ ရှိတဲ့ အင်းနားရွှေကုဘရားရဲ့ အုတ် ဘံတိုင်း ပတ်ပတ်လည်ကို ကျိုးကန်း တောင်းပောက် ခေါင်းတွေ မူးနေတာ လာတဲ့အထိ ရှာပါတယ်။

မလျော့သော ဇွဲလုံ့လနဲ့ တစ်ရက် တွေ့နိုးနဲ့ မျှော်ကိုးပြီး ရှာပေမယ့် ဝစ်ရက်ကြာလဲမတွေ့၊ နှစ်ရက်ကြာလဲ တွေ့ဆိုတော့ ဦးကြည်မောင်ခမျာ

လိပ်ပျောက်ရှာတဲ့လုပ်ငန်းကို လျော့လိုက်ပါတယ်။

ဦးကြည်မောင်က လက်လျှော့ပေ မယ့် လက်မလျှော့နိုင်တာက ကျောက် လိပ်လေးပါပဲ။ ညရောက်လို့ ဦးကြည်မောင် အိပ်ပျော်ပြီ ဆိုတာနဲ့ အိပ်မက်ထဲမှာ တကယ့်ကမ္ဘာနဲ့ လာပြီး “သူ့ကိုကယ်ဖို့ နားမူနေတယ် ဆိုပါ ရောလား”။ ဒီတော့ ဦးကြည်မောင် ခမျာ မနေသာတော့တဲ့ လိပ်ပျောက်ရှာ တဲ့ လုပ်ငန်းကို တစ်ကနေ ပြန်စပြန်ပြီ ပေါ့။

ဒီတစ်ခါတော့ ဦးကြည်မောင် တစ်ယောက် အချိန်တိုတိုနဲ့ လိုရင်း ရောက်အောင် ဉာဏ်ကို အသုံးပြုရပါ တော့တယ်။ အိမ်ပိုင်းထဲ ဝင်လာတဲ့ ရေစီးကြောင်းဟာ အိမ်ပိုင်းထဲကနေ ဘယ်ဘက်ကို စီးထွက်တာလဲ ဆိုတာ ကို တွေးဆရင်းနဲ့ ရေစီးကြောင်း သွား ရတာကို မျက်ခြည်မပြတ် လိုက်လာ ခဲ့ပါတယ်။

ဦးကြည်မောင်နေတဲ့ ပိုင်းနဲ့ နှစ်ပိုင်း ကျော်ကျော်မှာ ရှိတဲ့ အိမ်ပိုင်းတစ်ခုကို ရောက်တော့ ဝါး ဝင်းထဲရဲ့ ကာထား

တဲ့ အတားအဆီးကို ရုတ်တရက် တွေ့ လိုက်တာနဲ့ ဦးကြည်မောင်ခေါင်းထဲမှာ “ဒက်” ခနဲ အတွေးတစ်ခုကို ရလိုက် တာက “ဒီနေရာဟာ ငါရှာရမယ့် နေရာပဲ” ဆိုတဲ့ အတွေးပေါ့။

ဒီမှာတင် ဦးကြည်မောင် တစ် ယောက် ဝင်းထဲရဲ့ဘေးတစ်လျှောက်ကို လက်ထဲက ကိုင်လာတဲ့ ခက်ရင်ဆွနဲ့ ထိုးဆွပြီး ရှာပါတော့တယ်။ တစ်နေရာ အရောက်မှာ “ဒေါက်” ခနဲ အသံကို အမှတ်မထင် ကြားလိုက်ရတာနဲ့ တွေ့ သမျှ အမှိုက်တွေကို အထက်အောက် လှန်လိုက်တဲ့အခါမှာ ရွှံ့နှစ်တွေနဲ့ ပြည့် ဖုံးနေတဲ့ ရေအင်တုံနဲ့အတူ ကျောက် လိပ်လေးကို ပြန်တွေ့လိုက်ရပါတော့ တယ်။

ဦးကြည်မောင်ခမျာ ကံမကုန်လို့ ပြန်ဆုံရတဲ့ ကျောက်လိပ်လေးကို တယု တယနဲ့ ရေစင်အောင် ဆေးကြော ပွတ်တိုက်ပြီးတာနဲ့ ကျောက်လိပ်လေးရဲ့ မူလနေရာ ဘုရားအိုးစင်ထက်ကို ရေအင်တုံခွက်နဲ့မတူ ပြန်တင်ထား

ထိုက်ပါတယ်။ အခုတော့ ကျောက်လိပ်
လေးလဲ သူ့နေရာအမှန်ကို ပြန်ရောက်
နေပါပြီ။

ကျောက်လိပ်လေး ရောက်လာတဲ့
အချိန်ကစလို့ ဦးကြည်မောင်ဘဝမှာ
ထူးခြားမှုများ ရှိခဲ့သေးလားလို့ စကား
တီးခေါက် မေးမြန်းကြည့်တော့...

“စီးပွားရေး လုပ်ငန်းတွေအနေနဲ့ကတော့
သိသိသာသာကြီး ထူးခြားတာတွေ မရှိ
သေးတာတော့ အမှန်ပဲ ဆရာကြီးရေ
အိပ်ပယ် ကျပ်က အကြောနဲ့ ဟတ်သက်တဲ့
ရောဂါတွေ ကုတဲ့ ဆေးဆရာတစ်ဦး ဆို
တော့ ဒီကျောက်လိပ်လေး ရောက်လာ
ကတည်းက အကြောတွေနာရှင်တွေကို
ကျောက်လိပ်လေးနဲ့ ပွတ်သပ်ပေးခြင်း
ကကြည့်တဲ့အခါမှာ ထူးထူးခြားခြားပဲ ဝေဒနာ
တွေ ပျောက်ကင်းခဲ့တာကတော့ ကျုပ်
လက်တွေ့ ဆိုပါတော့’
လို့ ကျွေးကျေနပ်နပ် ဝမ်းပန်းတသာ
နဲ့ အဖြေပေးလာခဲ့ပါတယ်။

ဘာပဲပြောပြော ဂန္ထရုပစ္စည်းဆိုတာ

တစ်ခုမဟုတ် တစ်ခုတော့ ထူးခြားမှု
ရှိကြတာချည်းပါပဲ။ လက်ဝယ် ပိုင်ဆိုင်
ထားတဲ့ ကာယကံရှင်ရဲ့ သီလ၊ သမာဓိ၊
ပညာဉာဏ် ရင့်သန်မှုအပေါ်မှာ မူ
တည်ပြီး ပစ္စည်းရဲ့ အစွမ်းထက်မြက်မှု
က အနည်းအများ ကွာဟသွားမှာပဲ
ဖြစ်ပါတယ်။

ဦးကြည်မောင်အနေနဲ့ ရှေးအတိတ်
ကံကလဲကောင်းမယ်၊ ယခုလက်ရှိ
ပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှာလဲ ကံ၊ ဉာဏ်၊ ဝီရိယ
အားကောင်းပြီး သီလ၊ သမာဓိလဲ
ခိုင်မြဲမယ်ဆိုရင်တော့ ကျောက်လိပ်
လေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အကျိုးထူးတစ်ခု
တော့ ခံစား ရရှိကောင်း ရရှိလိမ့်မယ်လို့
မျှော်လင့်ရပါတယ်။

ကျောက်လိပ်လေးဟာ အလေးချိန်
အားဖြင့် (၂၅)ကျပ်သားလောက်
လေးပါတယ်။ ကျောကုန်းနဲ့ ဗိုက်သား
ပြင်ပေါ်မှာ တကယ် သက်ရှိထင်ရှား
ရှိတဲ့ လိပ်တို့ရဲ့ ပုံသဏ္ဌာန်အတိုင်း
အရစ်အပိုင်းနဲ့ အကန့်အကန့်တွေ ပါရှိ

ပါတယ်။

ခေါင်းပိုင်းနဲ့ ဖင်ပိုင်းကလဲ သိသိ
သာသာ ထင်ထင်ရှားရှား ဖြစ်နေတာဆို
အမှတ်တမဲ့ ကြည့်လိုက်ရင် တကယ်
သက်ရှိ လိပ်တစ်ကောင်အတိုင်းပါပဲ။

လေ့လာချင်သူများ ချီရင်တော့
အောက်ပါ လိပ်စာအတိုင်း ဆက်
သွယ်နိုင်ကြောင်း သတင်းကောင်း
ပါးလိုက်ပါတယ်ဗျား။

ဦးကြည်မောင်
ကလေးများ
မြို့အရှေ့ပိုင်း
မြို့သားမြို့

[မှတ်တမ်းစာတံပုံ ရိုက်ကူးပေး
သော စာရေးဆရာ ဆန်းထွန်းနိုင်
(မြန်သား)အား အထူး ကျေးဇူးတင်ရှိ
ပါကြောင်း။]

လင်းနေပင်သည် ရေချို၊ ရေအိုင်၊ ရွှံ့ညွန့် ထူထပ်သော
နေရာများတွင် ပေါက်ရောက်သည်။ လင်းနေသည်အပင်
ငယ်မျိုး ဖြစ်သည်။ လင်းနေသည် မြန်မာတိုင်းရင်းဆေး
များတွင် လင်းနေပင်၊ လင်းနေမြစ်တို့ ပါဝင်ကြသည်။
အရွက်အမြစ်ကို ပွတ်ခြေကြည့် လျှင် စူးရှသောဆေးနံ့များ
ရသည်။

အိမ်ခြံဝင်း နေရာများတွင် စိုက်ပျိုးပြီး နေ့စဉ် ရေလောင်း
ပေးပါက ဖြစ်ထွန်းလွယ်သည်။ ရေရလျှင် တစ်နှစ်ပတ်လုံး
စိမ်းလန်းရှင်သန်သည်။ အပွင့်မှာ ပွင့်တံတစ်လျှောက်
ဖူးပွင့်၍ မွှေးကြိုင်စူးရှသောအနံ့ ရှိသည်။ လင်းနေ၏အရွက်
နှင့် အမြစ်ဥကိုသာ အသုံးပြု သည်။

□ လသား၊ နှစ်သားအရွယ် ကလေးသူငယ်များ ဝမ်း
ပျက်၊ ဝမ်းလျှော့၊ ဝမ်းဖောဝမ်းရောင်ဖြစ်လျှင် အမြစ်
ကိုအသုံးပြု၍ ဝေဒနာ သက်သာလာအောင် ပြုလုပ်
နိုင်သည်။

လင်းနေမြစ်ကို ကျောက်ပျဉ်တွင် လက်ဖက်ရည်
ဖွန်းတစ်ဖွန်းခန့် သွေး၍ နှမ်းဆီကို အနည်းငယ် ထည့်ရော
မွှေပြီး ကလေး၏ချက်ပတ်လည်နှင့် ဆီးစပ်များသို့ အသာ
အသာ ပွတ်လိမ်းပေးပါ။ ဗိုက်ကိုလည်း ပွတ်လိမ်းပေးပါ။

မကြာမီ ကလေးမှာ လေသက်၍ ဝမ်းအနည်းငယ်ခြား

ကလေးများ

လေချပ်၍ ဝမ်းပျက်၊ ဝမ်းဖော၊
ဝမ်းဗိုက်နာလျှင်

သွားသည်ကို တွေ့ရပါမည်။ ဤနည်းဖြင့်
မကြာ မကြာ ပြုလုပ်ပေးခြင်းအားဖြင့်
သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

□ ကလေးများ လေချပ်ခြင်း၊ ဝမ်းဗိုက်ရောင်ခြင်း၊ ဝမ်း
ဗိုက်နာခြင်းများ ဖြစ်ခဲ့လျှင်...

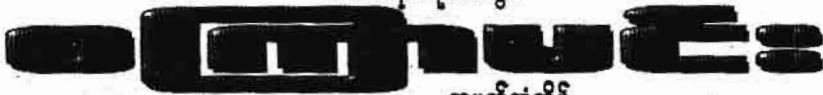
လင်းနေမြစ် သတ္တုရည်ကို နှမ်းကြီးဆီ အနည်းငယ်နှင့်
ရော၍ ဝမ်းဗိုက်နှင့် ကျောပြင်များကို နေရာအနှံ့ လိမ်းပေး
ခြင်းအားဖြင့် ဝမ်းဗိုက်နာများ သက်သာပြီး လေလည်၍
သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ဤဆေးနည်း ပြောပြသော ညောင်ပင်သာယာမှ
ဆရာတော် ဦးရေဝတအား အစဉ်ဦးချလျက် နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

မဟူရာ (ဓရာဝတီ) ကသာ

စကြာမင်း

လေးဖက်နာရောဂါအတွက်

အမှတ်တံဆိပ်

လေးဖက်နာရောဂါဆေးနဲ့ လိမ်းဆေး

“မမမျိုးရေ မမမျိုး”
“ဟဲ့ ဘယ်သူတုံး”
“ညီမလေး ခင်ခင်ပါ”
“ဪ ညီမလေး လာ အထဲကို ဝင်ခဲ့ဟယ်”

“မမမျိုး အပြင်တောင် မထွက်နိုင် အောင် ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့လဲ”

“အခန်းပြင်ထွက်ဖို့ နေနေသာသာ လက်ဆစ်ခြေဆစ်တွေ ရောင်ရမ်း နာကျင်ကိုက်ခဲနေလို့ အိပ်ရာထဲ ဟိုဘက်၊ ဒီဘက် လှည့်တာတောင် မချိမဆဲ့ ခံစားရပြီး အမယ်လေး တ၊နေ ရတယ်”

“ဒီလောက်ဖြစ်နေတာ ဆေးခန်းမပြ ဘူးလား”

“ဆေးခန်းလဲပြတယ်။ လိုအပ်တဲ့ စစ်ဆေးမှုတွေလဲ ခံယူတယ်”

“မမမျိုးဖြစ်တာ ဘာရောဂါတဲ့လဲ”

“ဆေးပညာရှင်တွေ ကတော့ လေးဖက်နာရောဂါတဲ့။ ဆေးမတွေ့ဘူး ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ ညီမလေး အစ်မလို လေးဖက်နာရောဂါ ဖြစ်တုန်းက သောက်သုံးပြီး သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတဲ့ဆေးက ဘာဆေး လဲလို့ သိချင်လို့ ခေါ်ခိုင်းလိုက်ရတာပဲ”

“ဪ ဟုတ်ပါရဲ့။ အဲဒီဆေးကတော့ စကြာမင်း လေးဖက်နာ ၁သက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးပဲ အစ်မရဲ့”

“ဟုတ်လား ဒီဆေးက ဒီလောက်တောင် စွမ်းသလား”

“စွမ်းဆို စကြာမင်း လေးဖက်နာဆေး ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိတဲ့ ဆရာမြင့်ဆိုတာ အမှီးကျီးပေါင်းရောဂါ၊ လေးဖက်နာရောဂါတို့ကို နှိပ်စက် ဓနစ်တကျ ကုသမှုတွေပေးနေတဲ့ ဆရာလေ။

ဆေးခန်းကို လာရောက် မကုသနိုင်တဲ့ လေးဖက်နာရောဂါရှင် တွေအတွက် မြန်မာနိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံလုံးသို့ ဖြန့်ချိလိုက်ပါပြီ”

“အဲဒီ စကြာမင်း လေးဖက်နာဆေးရဲ့ အညွှန်းလေးလဲ ပြာပြပါဦး”

“စကြာမင်း လေးဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လိမ်းဆေးရဲ့ အစွမ်း ဘန်သင်ကတော့ သွေးအနည်ထိုင်၍ဖြစ်တဲ့ အဆစ်နာ၊ အဆစ် ရောင်၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ လက်ဖဝါး၊ ခြေဖဝါး

(ယာယီတိုင်ရင်းဆေးပါး ပုတ်ပုံတင်အမှတ်ထုသ YR 0060 ၂၇)

(ယာယီတိုင်ရင်းဆေးပါး ပုတ်ပုံတင်အမှတ်-ထ်သု Y 0009၀၉)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၃/၀၅၁၃

များ တင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း၊ အဆစ်အမျက်များ ကိုက်ခဲနာကျင်ခြင်း၊ ခြေဆစ်၊ လက်ဆစ်များ ရောင်ပွပြီး ကြီးနေခြင်း၊ နံနက်အိပ်ရာထခွဲ ကြာကြာထိုင်ပြီး ပြန်အထများတွင် လက်ဖဝါး၊ ခြေဖဝါး ပဲ့၍ တင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း၊ နာကျင်မှု ပိုများခြင်း။

အဆစ်အမျက်များ အနည်းငယ် လှုပ်ရှား ရုံဖြင့် နာကျင်ခြင်း၊ အကြောများ တောင့်တင်း ၍ ဆိုင်းနေခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်း နှေးကွေးခြင်း၊ လက်မြှောက်မရခြင်း၊ ခါးနာ၊ ခါးတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ တင်းပါးခွက်ကြောနှင့် ပေါင်တွင်းကြောများ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ဒူးကိုက်၊ ဒူးဆစ်ရောင်ခြင်း တကောက် ခွက်ကြော တင်းခြင်း။

ဒူးဆစ် အကွေးအဆန့်မရခြင်း၊ အောက် ပိုင်းများ လေးလံ ညောင်းညာ ကိုက်ခဲနေခြင်း၊ လက်ခြေများ မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အာရုံကြောနဲ့ အကြောများ အားနည်းခြင်း၊ လေအားနည်း ခြင်း၊ လေဖြတ်၊ လေငန့်၊ သွက်ချပါဒဖြစ် ခြင်း၊ အမှီးကျီးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးဖြစ်ခြင်းနဲ့ အမှီးအဆစ်အကြောနဲ့ လေးဖက်နာရောဂါ များကို သက်သာပျောက်ကင်းစေတဲ့ဆေး ဖြစ်ပါတယ်”

ကံ စာဖတ်ပရိသတ်များ ညီမလေး ခင်ခင် အညွှန်းကောင်းတာနဲ့ စကြာမင်း လေးဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးကို သုံးစွဲလိုက်တာဟာ အခု ကျွန်မ ခံစားဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ လေးဖက်နာရောဂါဟာ သက်သာပျောက် ကင်းသွားပါပြီ။ အဲဒါကြောင့် ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ကို သတင်းကောင်းလေး ပါးရတာလေ။

“မှတ်ထားနော် လေးဖက်နာရောဂါဖြစ်ရင် စကြာမင်း လေး ဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးကို မမေ့နဲ့နော်”

ဆရာမြင့်

စကြာမင်းတိုင်ရင်းဆေးတိုက်

အမှတ်-၈/၆၆၆၊ သုဗောလမ်းမကြီး၊

သန္တာမှတ်တိုင်အနီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊

၃န်း-၁၂၂၅၄၁

အကျော်အမည် မြသိန်းစာန

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်နှင့် စာသြဃဝိမုတ္တိသိမ်တော်နှင့် လှိုက်အောင်မြေ

ရဲဘော်
(၇၆၇)

ခေတ်တိုင်းဒေသကြီး၊ ပြည်ခရိုင်၊ ရွှေ
တောင်မြို့၊ သာဓိကုန်းကျေးရွာအုပ်စု၊
နေလုံးချောင်းကျေးရွာရှိ “သမိဒ္ဓါ
ဘေကျောင်းပရိဝုဏ်” အတွင်း တည်
ရှိသော သီတင်းသုံးနေတော်မူလျက် ရှိပါ
သော ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များနှင့် စေတီ
များအား (၇)ရက်သားသမီးများ
အတင်းကျိုးအထွေထွေ တိုးပွားစေ၍
ထိုရာပန်းတိုင် ရောက်ရှိစေရန် ရည်
ညွှန်း၍ တင်ပြအပ်ပါသည်။

ရွှေတောင်မြို့ရှိ သမိုင်းဝင် ဘုရား
စေတီပုထိုးများကို တစ်ဆူပြီး တစ်ဆူ
ထိုက်လံ ဖူးမြော်ကြည်ညိုခဲ့ပါသည်။

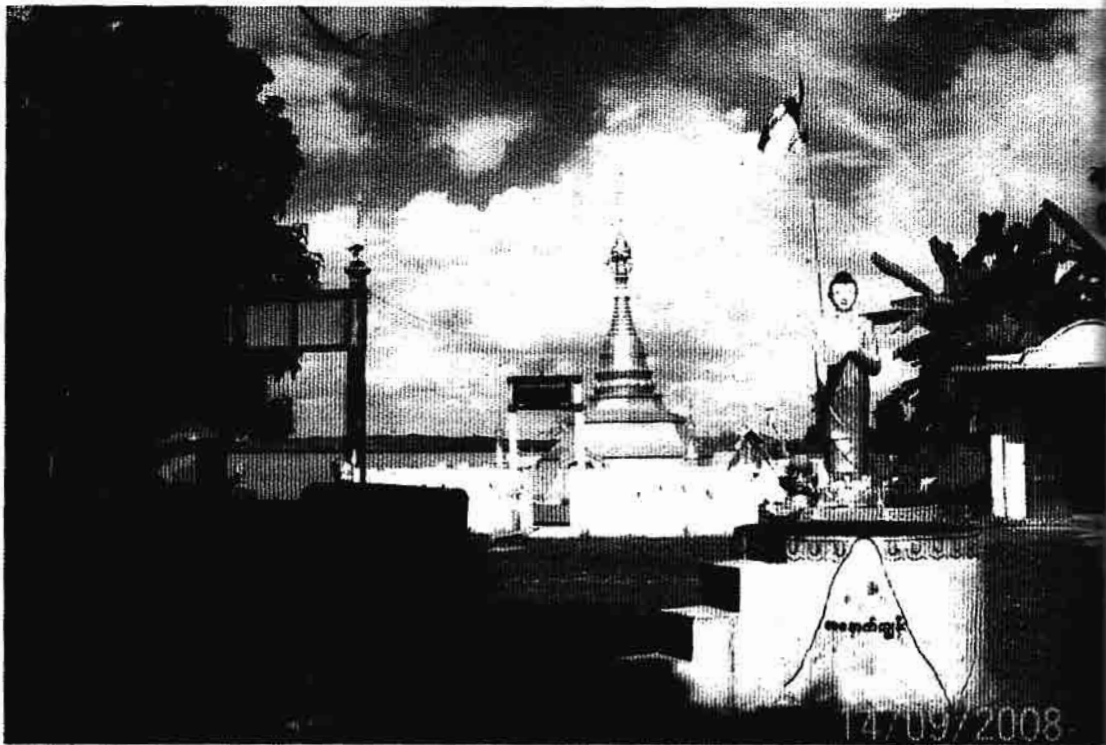
သို့နှင့် ထမင်းသုပ်ဆိုင် တစ်ဆိုင်သို့
ဝင်၍ ဆာလောင်မှုကို ဖြေဖျောက်နေ
မိတ် အနီးရှိ ဒေသခံလူတစ်ဦး (ဦးလှ
မြိုင်၊ တောင်ဘုရားကြီးလမ်း)နှင့်
ဆွေဆုံ စကားစမြည် ပြောဆိုရင်းမှ
သူ၏ လမ်းညွှန်မှုကြောင့် ကိုယ်တိုင်
မူရင်း သိရှိခဲ့ရသမျှကို ပြန်လည် တင်ပြ
ထိုက်ရပါတော့သည်။

ဦးလှမြိုင်နှင့်အတူ စကားစမြည်
ပြောရင်းဖြင့် ရွာတန်းရှည်(၃)ခု
သောက်ကို ဖြတ်သန်း၍အပြီး (၂၅)
မိနစ်ခန့်အကြာတွင် ထန်းလုံးချောင်း
ကျေးရွာသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြပေသည်။

ရောဝတီမြစ်ကမ်းပါးဘေး၌ တည်ရှိ
နေပါသော သမိဒ္ဓါရာမကျောင်း

• ဘဏ္ဍာရန်နှင့် ဩဇာတန် ရွာတန်းရှည်

သီရိဗုဒ္ဓဘုရားရှင်အရှင်မြတ်

ပရိဝုဏ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပြီး ကျောင်းတိုင် ဆရာတော်ဦးသောမနထံ ဝတ်ဖြည့်၍ တည်းခိုခွင့် တောင်းခံလိုက်ပါသည်။

ဆရာတော်ထံမှ ခွင့်ပြုချက်ရရှိပြီး ဦးလှမြိုင်ခေါ်ဆောင်ရာသို့ လိုက်ပါခဲ့ရာ ဂန္ဓကုဋိကျောင်းတော်ရာသို့ အဝင် တွေ့မြင်လိုက်ရပါသော “ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး သီတင်းသုံးနေတော်မူပါသည်” ဆိုသော သတိပေး စာတန်းကြောင့် မိမိ ကိုယ်ကူန္ဒေစိတ်အနေကို ပြုပြင်ပြီး အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့ရာ “အကျော် ဆူလှုံ မြသိန်းတန်” ဘွဲ့အမည်ရှိ ဗုဒ္ဓရှင်ပွားတော်မြတ်အား ဖူးမြင်လိုက် ရပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားရှင်အရှေ့ ဝပ်တွား ပူဇော် ဦးတိုက်ပူဇော်၍ အပြီး မိမိသိလို ပါသော အကြောင်းအရာများကို ဦးလှ မြိုင်ထံ စတင်မေးမြန်းခဲ့ရာ ဤ

သုဝဏ္ဏ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

“အကျော်ဆူလှုံ မြသိန်းတန်” ဘုရားကို (၇)နေ့နံပွား (၇)ရက်သား သမီးတို့အတွက် လောကီလောကုတ် ကောင်းကျိုးဖြစ်ထွန်းနိုင်စေရန် ရည်ရွယ်၍ လောကီအစီအရင် အတတ် ပညာများဖြင့် ပေါင်းစပ်၍ အလန်း ဆရာကြီးဘိုးနန္ဒ(ပထမတိုင်းဘိုးအောင်၏ တပည့်)မှ တည်ထားခဲ့ကြောင်း ပြောကြားခဲ့သည်။

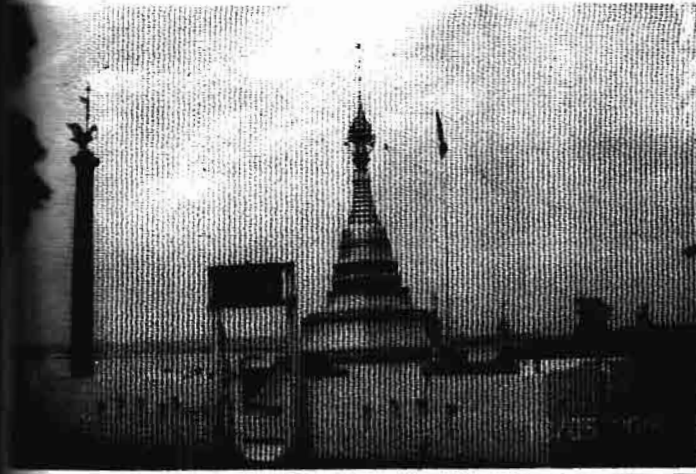
မိမိလည်း ဘုရားရှင်ဘွဲ့အစဉ်ကို လေ့လာကြည့်ခဲ့ရာ “အကျော်ဆူလှုံ မြသိန်းတန်” မှာ(၇)နေ့နံ အကုန်ပါ ဝင်လျက်ရှိကြောင်း လက်တွေ့သိရှိ လိုက်ရပေသည်။

ဘုရားဂန္ဓကုဋိမှအထွက် ဝင် ပေါက်တွင် တွေ့မြင်လိုက်ရသည် ကား “ဝယ ဓမ္မ သင်္ခါရာ အပ္ပမာဒေန သမ္မာဒေသ”ဟူသောသတိပဿနာတန်း ကြောင့် သံဝေဂဖြစ်ပွားခဲ့ရပေသည်။

ဤဘုရားရှင်ရှေ့တွင် ဆုတောင်းသော ကောင်းကျိုးဟူသမျှ ပြည့်ဝခဲ့ကြ ကြောင်း သိခဲ့ရပေသည်။

ဂန္ဓကုဋိစင်္ကြံလမ်းအတိုင်း လျှောက် လာကြရင်း “မာန်အောင်ရတနာသီရိ ဆုတောင်းပြည့်စေတီ” ဟူသော ရွှေတိဂုံ ပုံတူစေတီမြတ်အား လက်ယာ ရစ် ဝင်ရောက်ပူဇော်ပြီး တစ်ဖက် တစ်ချက်တွင် တည်ရှိနေပါသော “လေးကျွန်းမဏ္ဍိုင် နိဗ္ဗာန်ပေါင် ဝိဇ္ဇာသိပ္ပ ဓာတ်ပေါင်းပြည့်စုံစေတီ” အား ဖူးမြင်လိုက်ရပေသည်။

စေတီ၏ အမည်မှာ ဆန်းကြယ်သလို အသွင်သဏ္ဌာန်မှာ တစ်ထူးခြားနေသည်ဖြစ်၍ သေချာစွာမိမိ ကာ လေ့လာခဲ့ရာ စေတီပုံသဏ္ဌာန်နှင့် ဆွမ်းအုပ်ပုံသဏ္ဌာန်ဖြစ်ပြီး ဆွမ်းအုပ်အခြေကို ကျွန်းကြီး(၄)ကျွန်း (အရှေ့ကျွန်း၊ အနောက်ကျွန်း၊

မာရ်ဘောင်းဂျာနယ်ရှိစေတီတော်

ဗုဒ္ဓသာမဿ ပဋိပတ္တိသမ္ဘာတော်သို့ အာရုံစိုက်ပါ။

ထောင်ကျွန်း၊ မြောက်ကျွန်း)အပေါ်
အင်၌ တည်ထားဟန်ရှိပြီး စေတီ
အဝင်ဝတွင် ခြင်္သေ့(၂)ကောင်ရှိနေ
သော ဝင်ပေါက်အဖြစ် တွေ့ရသည်။
ထွက်ပေါက်တွင်မူ “ကရဝိက်
ဆောင်”တော်ပုံသဏ္ဌာန် ပုံဖော်ထား၍
နင်း(၂)ကောင်ဖြင့် ဖောင်တော်ကို
အင်ဆောင်ထားဟန်ရှိပေသည်။

စေတီပတ်လည်တွင် မဂ္ဂင်(၈)ပါးကို
ဖော်ကျူးထားပြီး ထွက်ရာအရပ်တွင်
ဓမ္မိပပဋိပဒါဟူသော စာတန်းကို
တွေ့ရှိရပြီး ထွက်လမ်းဟု ညွှန်ပြထား
သော စာတန်းနှင့် ကရိဝိက်ဖောင်တော်
ကို တွေ့ရှိလိုက်ရပေသည်။

မိမိလည်း အံ့သြဘာနန်းဖြစ်ရင်းဖြင့်
စေတီတော်ကို လက်ယာရစ်(၁)ပတ်
ပြည့်အောင် ပူဇော်ပြီး ထွက်ပေါက်မှ
ထွက်ခဲ့ပြီး မိမိသိရှိလိုသောကိစ္စများကို
မေးမြန်းခဲ့သည်။

ဦးလှမြိုင်မှ ဤစေတီသည် ဘုရား
ဆာ နိဗ္ဗာန်ပေါက်ပညာ လမ်းညွှန်
ကျမ်းများဖြစ်သော မဃဓမ္မာ ၈၄၀၀
ဇီဝကတ ၃၃)နှင့်အတူ ကျွန်းကြီး(၄)
ကျွန်းတွင် တည်နေကြကုန်သော

လောကီဝိဇ္ဇာများမှ ယင်းတို့၏
ဝိဇ္ဇာပညာများကို ဓာတ်သဘော
အားဖြင့် ရည်မှန်း၍ ပညာအုပ်
အတွင်း ထည့်သွင်း၍ စေတီတည်ထား
ပူဇော်ထားခြင်းဖြစ်ပြီး မဂ္ဂင်ဖောင်တော်
စီးကြ၍ သံသရာဝဲပင်လယ်မှ ထွက်
မြောက်ကြရန် ရည်ရွယ်တည်ထားခဲ့
ကြောင်း သိရပေသည်။

ဤစေတီတွင် လောကီ၊ လောကုတ္တ
ရာ ခရီးပန်းတိုင်အရောက် သွားလိုကြ
သော ပုဂ္ဂိုလ်များ လာရောက်အားထုတ်
ကြကြောင်းနှင့် ထူးခြားချက်မှာ ဤ
စေတီပရိဝုဇ်အတွင်း ဝင်ရောက်စဉ်
အတွင်း မိမိတို့၏ ထင်ရှားဖောက်ပြန်
နေသော ခန္ဓာဝေဒနာ နာမ်ခံစားမှုများ
ခေတ္တမျှ ငြိမ်းကုန်ကျလျက် မိမိတို့၏
ပူဇော်ဝတ်ပြုသည့် အလုပ်တရားများ
ကို ငြိမ်းအေးတည်ငြိမ်စွာ လုပ် ဆောင်
နိုင်ကြခြင်းပင် ဖြစ် သည်။

ထိုစေတီနှင့် ကပ်လျက်ရှိပါသော
ရပ်တော်မှ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်မှာလည်း
တစ်မူထူးခြားလျက် ရှိပြန်ပေသည်။
အခြေတည်ရာ (၂)ခု(ဝ၊ လုံး သဏ္ဌာန်)
တိုင်(၂)တိုင် ပိုင်းခြားတည်ရာ နေရာ

(၂)အဖြစ် သတ်မှတ်လျက် (၁)တိုင်ကို
နိဗ္ဗာန်နယ်အဖြစ် သတ်မှတ်၍ ကျန်
(၁)တိုင်ကို (၃၁)ဘုံနတ်(လူဘုံထင်ရှား
စေရန် ကျွန်း ၄ ကျွန်း သဏ္ဌာန်ဖော်၍)
ထားရှိပြီး ထိုနယ်ခြားတိုင် (၂)တိုင်ကို
တံတား တစ်စင်းစင်း၍ ကူးထားပုံဖြစ်
သည်။

နိဗ္ဗာန်ဟူသော နယ်ခြားတိုင်တွင်
ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရှင် ရပ်တော်မူတည်ရှိ
လျက် “ငါဘုရားတို့ရှိရာ နိဗ္ဗာန်သို့
ရောက်ရှိလိုသော အသင်သူတို့
သည် ဤလမ်းအတိုင်းသာ လျှောက်
လှမ်းလာခဲ့ကြကုန်လော့” ဟူ၍
ကမ္မည်းတင်၍ မြွက်ကြားထားပြီး
ဘုရားရှင်၏ လက်တော်မှာ တံတား
(မဂ်ပေါက်ဖိုလ်ဝင်တံတား၊ နိဗ္ဗာန်ကူး
တံတား)ဆီသို့ ညွှန်ပြလေဟန် ဖြစ်
သည်။

တံတားပေါ်တွင်လည်း မင်္ဂလာ(၄)
တန်ကို စာတင်၍ ဖော်ကျူးထားပြီး
တစ်ဖက်(၃၁)ဘုံ နယ်တိုင်ပေါ်တွင်

ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများ

အဘယထမ်းတို့ကိုးကောင်း

မဂ္ဂင်(၈)ပါ။ သတိပဋ္ဌာန်(၄)ပါ။ မဇ္ဈိမ ပဋိပဒါ။ ဘူတဘူတ တောပဿတိ၊ သဗ္ဗေသခါရာ အနတ္တာ၊ သဗ္ဗေ မော အနတ္တာ လမ်းညွှန်ကမ္မည်းများ တင် ရှိထားကြောင်း တွေ့ရှိခဲ့ရပေသည်။

ဤရုပ်ပွားတော် တည်ထားခဲ့ခြင်း ရည်ရွယ်ချက်ကို ဦးလှမြိုင်အား မေး မြန်းကြည့်ခဲ့ရာ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ရှိရာသို့ သွားလိုသော ပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် “တစ်ခုတည်းသော လမ်း” (ကော ယနမဂ်)ကို ဖော်ကျူးပူဇော်ထား ကြောင်း သိရှိခဲ့ရပေသည်။

ထိုမှတစ်ဖန် ကပ်လျက်ရှိသော သိမ် သို့ သွားရောက်ကြရာ သိမ်၏ နာမ ကမ္မည်းမှာ “စတုဩဃ ဝိမုတ္တိ သိမ် တော်”ဟူ၍ တွေ့ရှိရပြီး မိမိခန္ဓာစဉ်မှာ ပေါ့ပါးလွတ်လပ်သွားသလို ခံစားလိုက် ရပေသည်။

သိမ်တော်အဝင်ရှိ “ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး သီတင်းသုံးနေတော်မူသည်” ဆို

သော သတိပေးစာတန်းကြောင့် မိမိ စိတ်သဏ္ဌာန်ကို အချိန်မှီပြုပြင်၍ မှန်ကန်သော ဣန္ဒြေဖြင့် ဘုရားရှင် ရှေ့တော်သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့ပြီး နဖူး ဦးတင်ကာ ပူဇော်ကန်တော့လိုက်ပြီး ထူးခြားသော သဏ္ဌာန်ဖြင့် တည်ထား သော ဘုရားရှင်ကို လေ့လာမိလေ တော့သည်။

ထိုသိမ်တော်ကြီး၏ အရှေ့တွင် “သန္တိသုခ” နာမပညတ်ထားပါသော “ဇရပ်”တစ်ဆောင် တည်ရှိနေပြီး ထိုမှ တစ်ဖန် “ဝိမုတ္တိသုခ” ဟူသော မွှာရုံ တည်နေပြီး ထိုမွှာရုံအဝင်အဝတွင် ဖြင့် “ဤနေရာသည် သင့်အတွက် တရားရရန် နေရာဖြစ်ပေသည်”ဟု သော စာတန်းသည် လာရောက်ကြသူ ပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် စိတ်ဆန္ဒကို မြှင့် တင်အားပေးနေသယောင် ဖြစ်နေ တော့သည်။

ထိုမွှာရုံထဲတွင် သမာပတ်ဝင်စား နေဟန်ဖြင့် တည်ထားပါသော “နိရောဓဘုရားရှင်”အားလည်းကောင်း၊ အောင်ဆုကို ပေးသနားတော်မူနေပုံ

“အောင်ဆုပေး ဘုရားရှင်” ခေါ် ဘွဲ့တော်ဖြင့် ပူဇော်ထားပါသော ဘုရားရှင်တို့အား လည်းကောင်း၊ ဖူးမြင်ရပေသည်။

ထို့အတူ မွေ့စဉ်ဖြစ်သော ထို သမုပ္ပါဒ်ကားချက်ကြီးကို တွေ့မြင် သည်ကို ထောက်ရှုခြင်းဖြင့် သံသယ ပြတ်တရား အလုပ်စခန်းများ ရှိနေသော မလွဲမသွေ ဖြစ်ကြောင်း မိမိကိုယ် ကိုင် ကောက်ချက်ချလိုက်မိလေသော သည်။

ထိုမှတစ်ဖန် ဤသာသနာ့နယ် အား အစဉ်အဆက် သာသနာပြုခဲ့ သော သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်များ ကျေးဇူးသိသောအားဖြင့် မှတ်တမ်း တင် တည်ထားပါသောနေရာသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြပေသည်။

“ရက္ခန်းစင်တောင် ဆရာတော် ဦးဩဘာသ”၊ “ပထမတိုးတိုးအောင်” “ပေါက်ဆြာပထမ ဆြာဘိုးခန့်” “ပေါက်ဆြာနာရသိမ်ဆရာကြီး”ဟု ကမ္မည်းတင်သော ပုဂ္ဂိုလ်များအား တွေ့ခဲ့ရ၍ ဦးမာင်ဂါရဝပြုလိုက်

လောကီဝိဇ္ဇာကြီးများရှေ့၌ လိုအပ်သော လောကီဆုများကို တသိကြီး ဆုတောင်းလိုက်မိလေတော့သည်။

မိမိ၌ စိတ်အကြံတစ်ခုဖြစ်ပေါ်လာ၍ ဦးလှမြိုင်အား ပွင့်လင်းစွာဖြင့် ...

ဦးလှမြိုင် ခင်ဗျား ဒီနေရာမရှိတော့နဲ့ ဖတ်သက်ပြီး ဦးလှမြိုင်ကိုယ်တိုင် နက်နဲစွာ သိရှိခဲ့တာများရှိရင် (၇)ရက်သားသမီးများ ကောင်းကျိုးရည်မျှော်ပြီး ပြောပြပေးပါလားဟူ၍ မေးမြန်းခဲ့ရာ ဒီနယ်မြေမှာ လျှို့ဝှက်ချက်(၄)ချက် ရှိနေကြောင်း ထင်းတို့မှာ...

၁။ လောကီလောကုတ် ဆွတ်လမ်း အတွက် ဘူမိနက်သန် နေရာ ဒေသ တစ်ခုဖြစ်ကြောင်း။

၂။ ကျွန်းကြီး(၄)ကျွန်းရှိသော ဝိဇ္ဇာကြီးများ၏ ဝိဇ္ဇာပညာများ စုပေါင်း စုတည်နေကြောင်း။

၃။ “ရှင်လိုလျှင် ရွှေတောင်ပေါ်မှာ ဆိုက်” ဟူသော တဘောင်စာချိုး အရ လည်းကောင်း။

၄။ “ရွှေကိုလိုလေလျှင် ရွှေတောင်ရှိ ရာကို သွား၍ ရှာဖွေကြ” လမ်းညွှန် တဘောင်စာအရ လည်းကောင်း

ထို(၄)ချက်တို့ တည်ရှိနေခဲ့ကြောင်း ရှေးအစဉ်အဆက်မှပင် ကြားသိခဲ့ရကြောင်းနဲ့ ဘုရားအမျိုးထားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေရဲ့ ဝိဇ္ဇာပညာတွေဆိုတာ “သိသူ ခေါ်စား၊ မသိသူကျော်သွား” ဆိုတာ ဖြစ်ပေချာ။

အင်း... ကျွန်တော်တို့ ဖြစ်စေချင်တဲ့ ဆန္ဒကတော့ “မသိသေးတဲ့သူတွေ သိအောင်၊ သိသွားတဲ့သူတွေ ကိုယ်တိုင် ပိုင်းခြားထင်ထင် သိရှိလာအောင်” ကောင်းကျိုးကိုယ်စီကိုယ်ငါ ခြစ်ထွန်းလာစေချင်တာပါပဲ။

ဝိဇ္ဇာပညာ(သစ္စာ)ဆိုတာ ကိုယ်တိုင် ပိုင်းခြားထင်ထင်သိမှ ဖြစ်မှာကိုးဗျ။ ကျွန်တော်တို့က သမုတိနဲ့ ပတ်သက်ပြီး လိုသူတွေကို သမုတိပညတ်နဲ့ပေါ့။ ပရမတ်လိုသူကို ပရမတ်နဲ့ ပတ်သက်တာတွေကိုပေါ့။ ကျွန်တော်တို့ သိသလောက် တင်ပြပေးနေရင်းနဲ့ ဗုဒ္ဓဘုရားသာသနာကို အုတ်တစ်ချပ် သံတစ်ပွင့်အနေနဲ့ ပါရမီ ဖြည့်ဆည်းနေကြတယ်ဆိုရင် မမှားဘူးပေါ့။

တစ်ခါတည်း ခင်ဗျားကို ခက်မ(၅) ဖြာဖြစ်ပြီး တည်နေတဲ့ “မဟာဗောဓိ” (ဗုဒ္ဓဂါယာမှ ပင့်ဆောင်ပူဇော်ခဲ့တဲ့) ကို တစ်ခါတည်း ဖူးတွေ့နိုင်အောင် လိုက်ပြမယ်ဗျာ’

ကျွန်တော်လည်း ခေါ်ဆောင်ရာသို့ လိုက်ပါပြီး လေ့လာပူဇော်ခဲ့ရာ ခက်မ(၅)ဖြာတူညီစွာ တည်နေလျက်ရှိသော “မဟာဗောဓိ” နာမ ပညတ်ထားသော ဗောဓိပင်အား ဖူးတွေ့လိုက်ရပြီး နှစ်စဉ် ကဆုန်လ၌ ဗုဒ္ဓညောင်ရေသွန်းလှူခြင်း၊ အသံမစဲမဟာပဋ္ဌာန်း ပူဇော်ခြင်း၊ ဆီမီးပူဇော်ခြင်း၊ ဖိစိတဒါနပွဲနှင့် စတုဒိသာ ကျွေးမွေးပွဲများ ကျင်းပ ပူဇော်လျက် ရှိကြကြောင်း သိရှိခဲ့ရပေသည်။

ဤအချိန်အခါသမယတွင် မဟာဗောဓိပင်မှ ညောင်ရွက်များ ကန်တော့ ထိုး၍ ပူဇော်ကြကြောင်း ထူးခြားမှုအဖြစ် သိရှိခဲ့ရပေသည်။

ထို့အတူ ကျွန်တော်၏ နှလုံးအိမ်အား ချိုက်ခနဲဖြစ်အောင် ထိတွေ့သွားရသော လမ်းညွှန်ဆုံးမမှုတစ်ခု တွေ့ရှိလိုက်ရပြီး “ကိုယ်တိုင် မမေ့မလျော့ ရှိနေစေရန် ခွင့်တောင်း၍ ကူးယူခဲ့ပြီး မိမိကူးယူရရှိခဲ့သည့်အတိုင်း ဖော်ပြလိုက်ရပေသည်။ ဤသည်ကား ...

လွတ်မြောက်ရေးလမ်းစဉ်

၁။ သီလ၊ သမာဓိ၊ ခန္တီ၊ သစ္စာ၊ ပညာတို့ကို ဦးတည်၍ ပြုလုပ်ပါ။

၂။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အားကိုးပါ(အားကိုးမလွဲနဲ့)။

၃။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် လေ့လာဆန်းစစ်၍ ဖေဖန်သုံးသပ်ပါ။ (အဖြေကို တွေ့အောင်ရှာ)

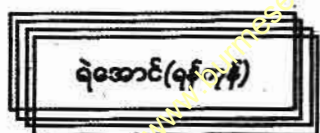
၄။ အမြေတွေလျှင် အရာရာကို သိအောင်လုပ် (သိမှလည်း ပြုလုပ်၍ ရနိုင်မည်)

၅။ အရာရာကို သိပြီးလျှင် လောကီလောကုတ် နှစ်ဌာနတို့တွင် ရှိအောင်ပြုလုပ်ပါ(ရှိမှလည်း တွေ့၍ ရနိုင်မည်)

၆။ သဘာဝတရားကို ယည်သည့်အခါမှ ယလွန်ဆန်လေ့နှင့် (လိုက်လျောညီထွေ နေထိုင်ကျင့်ကြံပါ)

ဤကဲ့သို့ (၇)ရက်သားသမီးများ သိရှိနိုင်ပါစေခြင်းငှာ မှန်ကန်သော စေတနာဖြင့် ထပ်ဆင့် တင်ပြနိုင်စေရန် ကူညီပေးခဲ့သော “သမိဒ္ဓါရာမ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ဦးသောမန (ထန်းလုံးချောင်း)၊ ဦးလှမြိုင် (ဘုရားကြီးလမ်း၊ ရွှေတောင်မြို့) နှင့်တကွ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းအား အထူးကျေးဇူး ဦးပကာရတင်ရှိပါကြောင်းနှင့် ကိုယ်တိုင် ဖူးမြင်သွားရောက် ကျင့်ကြံလိုသူများ အောင်မြေ နင်း၍ ပန်းတိုင်ရောက်စေရန် စိတ်ရည်သန်၍ တင်ပြအပ်ပါသည်။

[ရွှေတောင်မှ ထန်းလုံးချောင်း (သမိဒ္ဓါရာမ)သို့ ခရီးလမ်းညွှန် အလိုရှိပါမှ ဦးလှမြိုင် တောင်ဘုရားကြီးလမ်း၊ ရွှေတောင်မြို့သို့ အိမ်သို့ ဆက်သွယ်မေးမြန်းနိုင်ပါသည်။]

၁၃၃၁ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လ၏ မိုးရွာပြီး
 စ တစ်ခုသော နံနက်ခင်းတွင် မြစ်သား
 မြို့နယ်၊ မိုင်းမောအုပ်စု၊ ညောင်ပင်သာ
 ရွာမှ လူဖျိုပေါက်အရွယ်များဖြစ်သည့်
 မောင်ညွန့်ရွှေ၊ မောင်ပုနှင့် မောင်ရန်
 အောင်တို့ သုံးယောက်သည် မိုင်းမော
 မြို့ရိုးဟောင်းသို့ လွယ်အိတ်ကိုယ်စီဖြင့်
 တောလိုက်ထွက်ခဲ့ကြသည်။

ထိုစဉ်က မိုင်းမောမြို့ရိုးဟောင်း
 သည် ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းများ ထူထပ်
 သောကြောင့် ယုန်၊ ပုတတ် စသော
 သားကောင်ငယ်များ လွန်စွာပေါများ
 လှသည်။

မောင်ညွန့်ရွှေတို့သုံးယောက် သား
 ကောင်ရှာနေစဉ် အကောင်တစ်ကောင်
 သည် သူတို့အနီးရှိ ရှားစောင်းပင်ပေါ်
 သို့ တက်ပြေးသွားသည်ကို မြင်လိုက်
 ကြရသည်။ သူတို့၏ အမြင်တွင်
 ဇောတိက(ဖွတ်)ကြီး တက်သွားသည်
 ဟု အထင်မြင့် မောင်ညွန့်ရွှေက တုတ်
 နှင့်ထိုးချသည်။

မောင်ပုနှင့် မောင်ရန်အောင်တို့က
 အုတ်ခဲကျီးများနှင့် ပစ်ပေါက်ကြသည်။
 မောင်ညွန့်ရွှေထိုးချနေသော အကောင်
 သည် သူတို့ထင်သလို ဇောတိက(ဖွတ်)
 မဟုတ်။ တောကြီးမြွေဟောက် ဖြစ်နေ
 ပေသည်။

တောကြီးမြွေဟောက်သည် သူ့
 အား တုတ်နှင့်ထိုး၊ အုတ်ခဲများနှင့်
 ပေါက်သဖြင့် ဒေါသထွက်ပြီး အဆိပ်
 ခိုးများနှင့် မှုတ်ထုတ်လိုက်သည်။

တောကြီးမြွေဟောက်က မှုတ်ထုတ်
 လိုက်သော အဆိပ်ခိုးများသည်
 မောင်ညွန့်ရွှေ၏ မျက်စိထဲ ဝင်သွားခဲ့
 ရာ နေရာတွင်ပင် ဖြည်းဖြည်းချင်း
 မျက်စိများ ဝေလာကာ အမြင်အာရုံ
 ပျောက်ခဲ့ရသည်။

မြေအောက်မြွေ ပေါက်ကြီးသည်းခြေ

အမြင်အာရုံ ကွယ်သွားသော
 မောင်ညွန့်ရွှေအား မောင်ပုနှင့်
 မောင်ရန်အောင်တို့ နှစ်ယောက်က
 လက်တွဲပြီး အိမ်ပြန်ခို့ခဲ့ရသည်။
 မောင်ညွန့်ရွှေ၏အိမ် ရောက်သော်
 မောင်ညွန့်ရွှေ၏ ပထွေးဖြစ်သူ ဦးထိ
 အား အကျိုးအကြောင်း ပြောပြခဲ့ရာ
 ဦးထိမှ...

‘ငါ့သား ဘာမှ ယူခဲ့ အဖေ ယူလေတုန်း
 ကြီး လိပ်ကန်နားက စပါးကြီးသည်ခြေ
 တွေ့လို့ ဖယ်ထားတာရှိတယ်ကွ။ စပါးကြီး
 သည်းခြေက မြို့ပုတ်လိုက်လို့ မျက်စိပျဉ်
 ရတော့တဲ့လူကို သွေးပြီး ခတ်ပေးလိုက်ရင်
 ချက်ချင်း သက်သာပျောက်ကင်းတယ်လို့
 ပြောတယ်’

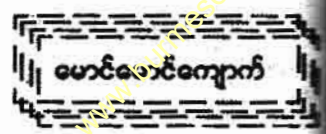
ဟု ပြောပြောဆိုဆို အိမ်ခန်းထဲသို့
 ဝင်သွားပြီး သေတ္တာထဲ၌ သိမ်းထား
 သော စပါးကြီးသည်ခြေအား ယူလာ
 ကာ ကျောက်ပျဉ်ပေါ်တွင် သွေး၍
 မောင်ညွန့်ရွှေ၏ မျက်စိနှစ်ဖက်စလုံး
 ကို ခတ်ပေးလိုက်သည်။

စပါးကြီးသည်ခြေသွေး၍ ခတ်ပေး
 ပြီးသည်နှင့် မိနစ်အနည်းငယ်အတွင်း

မှာပင် မောင်ညွန့်ရွှေ၏ မျက်စိနှစ်ကွင်း
 အလင်းပြန်ရခဲ့ကာ အကောင်းပကတိ
 ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။

မြွေဟောက်မှုတ်၍ မျက်စိကွယ်နေ
 သူများအတွက် စပါးကြီးသည်ခြေအား
 သွေး၍ ခတ်ပေးခြင်းဖြင့် မျက်စိ ပြန်
 လည်မြင်ရပါကြောင်း တင်ပြလိုက်ရန်
 သည်။

[မောင်ညွန့်ရွှေ၊ မောင်ပုနှင့်
 မောင်ရန်အောင်တို့သည် မြစ်သား
 မြို့နယ်၊ မိုင်းမောအုပ်စု၊ ညောင်ပင်
 သာရွာတွင် ယနေ့ထက်တိုင် အသက်
 ရှင်လျက် နေထိုင်ပါကြောင်းနှင့်
 ယင်းဖြစ်ရပ်မှန်အား တမင်တကာ
 လာရောက် ပြောကြားပေးသော
 ညောင်ပင်သာရွာသား ဆရာဦးအောင်
 ဆန်း(ယခု မြသုခရွာ)အား ကျေးဇူး
 တင်ရှိပါကြောင်း ဖော်ပြအပ်
 သည်။]

မြတ်ဗုဒ္ဓအောင်

ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲရအောင် ဆရာမြင့်ရဲ့ မြင့်မြန်မာ အကြောပြေ ဝမ်းမှန်ဆေးကို ဆောင်

“ဆရာကို တွေ့မှတွေ့ပါ့မလားလို့”

“အော် အင်ဂျင်နီယာကြီး ကိုနိုင်ဦးပါလား၊ လာဗျာ ထိုင်”

“ဆရာကို အကူအညီလေး တောင်းချင်လို့”

“ရပါဗျာ... ပြောလေ”

“ဒီလိုပါ ဆရာ၊ ကျွန်တော် ကိုယ်လက်တွေလေးလံ

ညောင်းညာပြီး ဦးခေါင်းတွေလည်း အံ့ခဲနေတယ် ဆရာ။

အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့များလည်းလို့ပါ”

“ကိုနိုင်ဦး ညာဘက်လက်လေးခဏပြဗျာ၊ သွေးစမ်း

ညှိရအောင်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“တွေ့ပြီကိုနိုင်ဦးရေ- ခင်ဗျားပြောသလို ခေါင်းတွေအံ့

နေမယ်။ မျက်လုံးမျက်ခွံတွေ လေးနေမယ်။ တစ်ကိုယ်လုံး

သေးလဲညောင်းညာနေတာတွေဟာ ဝမ်းတစ်လုံးမကောင်း

လို့ဗျ”

“ဆရာပြောတာ ကျွန်တော်နားမရှင်းဘူးဖြစ်နေတယ်”

“ဒီလိုလေ ကိုနိုင်ဦးရဲ့၊ လူတစ်ဦးဟာ ကျန်းမာတယ်

ကျန်းမာဘူးဆိုတာကို သိချင်ရင် ဆီး၊ဝမ်း၊လေ၊ ခွေးလို့

ပြောတဲ့ မလကြီးလေးပါးကို စိစစ်ရမယ်ဗျ။ ခင်ဗျားမှာက

အဲဒီမလကြီးလေးပါးထဲက အဓိကအကျဆုံးဖြစ်တဲ့ ဝမ်းလို့

ဆိုတဲ့ ဓာတ်ချုပ်တတ်တဲ့ လက္ခဏာတွေ့ရတယ်လေ”

“အော် ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ်။ ကျွန်တော်က Con-

struction လုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်တာဆိုတော့ Site ထဲမှာ

အလေးအပင်သွားချင်တဲ့အခါ အဆင်မပြေတာနဲ့ မသွား

ဖြစ်ဘူး၊ ဒီတော့ ဝမ်းကချုပ်တတ်တဲ့ အလေ့အကျင့်ဖြစ်နေ

ပြီ ဆရာ”

“အင်းပေါ့ဗျာ... မတားအပ်တဲ့အဟုန်ထဲမှာ ဆီး၊ဝမ်း၊

လေတို့ပါနေတော့ ဒီထဲက အထူးသဖြင့် ဝမ်းကို တားဆီး

လိုက်တော့ မကောင်းတဲ့ ဆီးအဆိပ်၊ ဝမ်းအဆိပ်၊ လေအဆိပ်

တွေဟာ ခန္ဓာကိုယ်အပြင်ကို မရောက်တော့ပဲ ခန္ဓာကိုယ်ထဲ

မြန်လည်ပြီး စီးဆင်းပျံ့နှံ့ရာက ဦးခေါင်းပိုင်းရောက်ရင်

ခေါင်းကိုက်တာ၊ ခေါင်းအုံတာ၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြော

ထိုးတာ၊ မျက်လုံးမျက်ခွံများလေးတာတွေ ဖြစ်စေတဲ့အပြင်

ခန္ဓာကိုယ်အနှံ့ ပျံ့နှံ့ပါက ကိုယ်လက်တွေ လေးလံ ညောင်း

ညာတာတို့၊ ထုံကျဉ်းကိုက်ခဲတာတို့၊ မအိမသာ ဖြစ်ပေါ်

ခံစားရတတ်ပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ဆရာ၊ အခုလို ဆရာပြောပြတော့မှ ဆီး၊

ဝမ်း၊ လေတွေနဲ့ ကျန်းမာရေးဟာ ဆက်စပ်နေတယ်ဆိုတာ

သိရတော့တယ်”

“ဟုတ်တယ် ကိုနိုင်ဦးရေ ဒါကြောင့် ရှေးကသမားတော်

ကြီးတွေက ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း၊ ခေါင်းမခဲဘူးလို့ မိန့်ခဲ့တာ

ပေါ့ဗျ”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာပြောမှ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲ

ဆိုတဲ့ ဆိုရိုးစကားရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို သိရတော့တယ်။ လူသား

တွေရဲ့ ကျန်းမာရေးဟာ ဒီ ဆီး၊ဝမ်း၊လေတွေနဲ့ ဆက်စပ်နေ

တယ်နော် ဆရာ”

“သိပ်ပြီး ဆက်စပ်နေတာပေါ့၊ လူတစ်ယောက်ဟာ

မကျန်းမမာဖြစ်တော့မယ်ဆိုရင် အရင်ဆုံး Sign ပြတာက

ဆီးနီနည်းတာတို့၊ ဒါမှမဟုတ် ဆီးဖြူများတာတို့ ဝမ်းချုပ်တာ၊

ဝမ်းပျက်တာ၊ စမြင်းခံတာ၊ ဝမ်းကိုက်တာ၊ အပူဝမ်းသွားတာ၊

လေချုပ်တာ၊ ခွေးငုပ်တာတို့ဆိုတဲ့ လက္ခဏာတွေ ပြတတ်

တယ်ဗျ”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“အဲ... အဲဒီထဲမှာ ဝမ်းပျက်ဝမ်းလျော့တာ၊ ဝမ်းကိုက်

တာတွေက ထင်ရှားတဲ့လက္ခဏာ ချက်ချင်းကုသရတဲ့ ရောဂါ

အဆင့်ပေါ်လွင်နေတော့ အများက သတိထားမိကြတယ်

ဗျ။ ဝမ်းချုပ်၊ စမြင်းခံတဲ့အခြေအနေကိုတော့ အမှူး၊ အမှတ်မဲ့

နေတတ်ကြတယ်။ ဒီလိုဖြစ်တာ ကြာလာတာနဲ့အမျှ အဆိပ်

အတောက် အဆင့်ရောက်နေတဲ့ ဆီး၊ဝမ်း၊လေ ဆိုတဲ့ မလ

အညစ် အကြေးတွေဟာ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းမှာ ပျံ့နှံ့စီးဆင်း

ကာ ကိုယ်တွင်းရှိ အတွင်းအင်္ဂါစုများဖြစ်တဲ့ ဦးနှောက်၊ နှလုံး၊

အသည်း၊ အဆုတ်၊ ကျောက်ကပ်၊ အစာအိမ်၊ ပန်ကရိယစတဲ့

ခန္ဓာကိုယ်အတွက် အရေးကြီးဆုံး အင်္ဂါစုများသို့ စုဝင်နေ့က်

ရှိ ခိုအောင်းအပြစ်ပြု ရာကစလို့ စောစောကပြောခဲ့တဲ့ သာ

မန်ရောဂါလေးမှစပြီး ကင်ဆာလိုမျိုးရောဂါများအပြင် ကုသ

နည်းမရှိတော့ဘဲ သေဆုံးရတတ်တာတွေ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲရအောင် ဆရာမြင့်ရဲ့

မြင့်မြန်မာ အကြောပြေ ဝမ်းမှန်ဆေးကို ဆောင်

ဆောင်

ဆောင်

ဆောင်

ဆီးဝမ်းမှန်၍ လေလည်းက အဆီကျလို အကြောလည်းပြတ် မြင့်မြန်မာ ဝမ်းမှန်ဆေး...

ရခက်ခဲတဲ့ရောဂါတွေ စွဲကပ်ဖြစ်ပေါ်စေပါတယ်”

“ဟာ . . ဟုတ်လားဆရာ၊ ကျွန်တော်တို့က ပေါ့ပေါ့တန်တန်ထားတဲ့ ဒီဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ ဆီးနည်းခြင်းတွေဟာ အလွန် မတန်ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ ရောဂါကြီးတွေရဲ့ ရှေ့ပြေးလက္ခဏာတွေပေါ့နော်”

“ဟုတ်ပါဗျာ၊ ဟုတ်ပါ”

“ဒါဆို နေ့စဉ် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေးတွေ မှန်နေအောင် ကျွန်တော်ဘာဆေးတွေ စားသင့်လဲဆရာ”

“ဆီး၊ ဝမ်းမှန်လို့လေရ အဆီပိုများကျပြီး ခန္ဓာကိုယ် ပေါ့ပါးကျန်းမာအောင်အတွက်ကတော့ ရော့ . . ဒီမှာ မြင့်မြန်မာ တောရှောင်သီး အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို သုံးစွဲပေးပေါ့ဗျာ”

“ဒီမြင့်မြန်မာအကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးရဲ့ အာနိသင်ကို လည်း ပြောပါဦးဆရာ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးရဲ့ အစွမ်းကတော့ ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်၊ လေချုပ်ရောဂါတွေ၊ စမြင်းခဲခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်တွေ လေးလံညောင်းညာ ကိုက်ခဲခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဒုလ္လာလိပ်ခေါင်းဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပူအပုပ်များခြင်း၊ ဆီးချုပ်၊ ဆီးကျန် ဝမ်းချုပ်၊ ဝမ်းကျန်ခြင်း၊ လေချုပ်ခြင်း၊ အသားအရေ ယားယံခြင်း၊ အသားအရေ ညစ်ထေမဲ့ခြောက်ခြင်း၊ အဖုအပိန့်အကွက်များဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ သွေးမသန့်ခြင်း၊ ပါးစပ်နံခြင်း၊ ကိုယ်နံ့ပြင်းခြင်း၊ အပူခိုး၊ အပုပ်ခိုးများ အပေါ်ကို ဆောင်တက်ပြီး လည်ချောင်းနာခြင်း၊ မျက်ရည်ပူများကျခြင်း၊ လျှာနှုတ်ခမ်း၊ အာခံတွင်းတွေမှာ အပူနာတွေဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးပူ၊ ဆီးအောင့်၊ ဆီးဝါ၊ ဆီးနီ၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ မျက်နှာမှာ တင်းတိပ်၊ ဝက်ခြံ၊ မှည့်ခြောက်ထွက်ခြင်း၊ သွေးဓာတ်ထဲနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ မလိုအပ်တဲ့ အဆီ(မလ)တွေ ပွားများလာပြီး အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်ထူခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်သုံးစွဲနိုင်ပြီး အကြောပြေကာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေသော အဆီပိုများကို ဖယ်ရှားပေးနိုင်ပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ ညီညွတ် မှန်ကန်စေပြီး ကျန်းမာပေါ့ပါးလန်းဆန်း တက်ကြွစေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်လိုသုံးစွဲရမလဲ ဆရာ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို ညအိပ်ရာ ဝင် ရေအေးနဲ့ ဆေး ၅ ပြားကို အစာနဲ့ဝေးဝေးမှာ သုံးစွဲပေးခြင်းဖြင့် အထက်ပါရောဂါတွေကို ပျောက် ကင်းသက်သာပြီး မဖြစ်သေးရင်လည်း ကာကွယ်ပြီး သားဖြစ်စေပါတယ်” (ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်၍ နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။ ဝမ်းချုပ်တတ်သူများ ဆေး ၅ ပြားမှ ၇ ပြား အထိ သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။)

“ဟုတ်ကဲ့ အခုလို ကျန်းမာရေးဗဟုသုတတွေ ရရှိအောင် ပြောပြလမ်းညွှန်ပေးတဲ့အပြင် သုံးစွဲရမယ့် ဆေး၊ ညွှန်ပြပေးတဲ့အတွက် ဆရာ့ကို အထူးပဲကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်

အမှတ် (၆၆၆) (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဗ္ဗလမ်း၊
ပြောက်ညွှန့်လမ်း၊ ဇုန်း - ၀၁၆၃၀၉၁၊ ၁၉၇၃၁၉၇၂၄

ရခိုင်မဟာမုနိကုန်းတော် မှ

ထူးခြားသော ညောင်ဝင်းနှစ်ဝင်

စင်သိုလ်

မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် မဟာ
ဓမ္မရာဇ် ၁၂၃ခုနှစ်တွင် ခညဝတီ
မြို့ပြည်သို့ ရဟန္တာဓမ္မဝန်အတူ
ကြွချီတော်မူခဲ့ရာ စန္ဒသူရိယမင်း၏
ဆောက်ထား တောင်းပန်မှုအရ
မြို့ပြည်ရ သီရိဂုဏ်ကုန်းတော်တွင်
အိမ်စားရုပ်ပွားတော် မဟာမုနိကို
ဘုရားကိုယ်တော်တိုင် ရင်ငွေတော်
အပ်အပ် သွင်းလျက် သွန်းလုပ် ပူဇော်
ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုရုပ်ပွားတော်အား ခညဝတီခေတ်၊
ဆယ့်လီခေတ်၊ လေးမြို့ခေတ်၊
မြောက်ဦးခေတ်အဆက်ဆက် စည်ကား
ဆိုင်ကြီးကြီးစွာ ပူဇော်ခဲ့ကြပြီးလျှင်
မြောက်ဦးဘုရင် မဟာသမ္မတရာဇာ
မင်းလက်ထက် မြန်မာသက္ကရာဇ်
ဆယ့် ၃၈၈တွင် ဘိုးတော်ဗဒုံမင်း၏
အားတော်အိမ်ရှေ့ဥပရာဇာ “သီရိဓမ္မ
ဝိဇယသီဟသူ” ဦးဆောင်သော
အမရပူရ တပ်သားများ မြောက်ဦးသို့
တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်သည်။

မင်းမိဖုရား ရဟန်းလှပညာရှိများစွာ
နှင့် ရုပ်ပွားဆင်းတုတော်များစွာကို ပင့်
ဆောင်သွားခဲ့ရာတွင် မဟာမုနိရုပ်ပွား
သည်လည်း အမရပူရနေပြည်တော်သို့
ကြွချီတော်မူရလေသည်။

(မဟာသမ္မတ ရာဇာမင်းသည်
မာန်အောင်ကျွန်းကို အုပ်ချုပ်ရ
သော ဆယ်ရွာစားသူကြီး အောင်
ကျော်စံအဖြစ်မှ မြောက်ဦးထီးနန်း
ကို စိုးစံရသူဖြစ်သည်။

ထိုအခါ ကြိတ်စင်ကျွန်းမှ “ငယ်
တွေ”မင်းသည် မြောက်ဦးမင်းနှင့်

ရခိုင်မဟာမုနိ ဘုရားကြီး

အင်အားချင်း မယှဉ်သာသဖြင့်
အမရပူရအင်းဝမင်းထံ တမန်စေ၍
မြောက်ဦးကို သိမ်းပိုက်ကာ မဟာ
မုနိဘုရားကြီးကို ပင့်ဆောင်ရန်
တိုက်တွန်းခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် ဘဒ္ဒင်္ဂခနစ် ပြာသို့လ
တွင် မြောက်ဦးမင်းမိဖုရားနှင့်အတူ
ရုပ်ပွားတော်များသည် တောင်ကုတ်
တောင်ကြားလမ်းမှ ပြည်ဆိပ်ကမ်း
ရောက်ရှိမြစ်ကြောင်းမာန်၍အမရပူရ

◆ ရန်ကုန်ကြီး အောက်ပုဗ္ဗိ
ဦးစောဘိဝံသကလေး သွန်းတူးကြီး ◆

သို့ ကြွချီတော်မူရလေသည်။)

ကုန်းတော်အိသို့

ရခိုင်ဘုရားကြီးဟု ခေါ်ကြသည့် မဟာမုနိဘုရားကြီး စံပယ်တော်မူသော "သီရိပုဂံ" ကုန်းတော်သည်ကျောက်တော်မြို့မှ (၅)မိုင်ခန့်အကွာ၌ တည်ရှိသည်။

ကုန်းတော်ထက်တွင် "ရခိုင်မဟာမုနိ" ဟုတွင်သော တင်ပျဉ်ခွေရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူကို ဖူးတွေ့ရသည်။

စန္ဒသုရိယမင်းမဟာမုနိရုပ်ပွားတော်ကို သွန်းလောင်းစဉ်က စံပြရသောပုံစံတော် "နောင်တော်ကြီးရုပ်ပွားတော်" ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

လက်ဝဲဘက် ကပ်လျက်တွင် သွန်းဘုရားကြီးတစ်ဆူကို ဖူးမြင်ရလျက် ယင်းရုပ်ပွားတော်ကြီးသည် စာပေမတတ်သော သူဆင်းရဲဘဝမှ အိန္ဒိယနိုင်ငံမှ ချီးမြှင့်သည့် ကျက်သရေ

ဆောင် ရွှေစလွယ်နှင့် သူဌေးဘွဲ့ကို လက်ခံရသည့် ရခိုင်တိုင်းရင်းသား သူဌေးကြီး ဦးရဲကျော်သူဖြစ်သည်။

(ထိုစဉ်က ရခိုင်ကမ်းမြောင်းဒေသနှင့် တနင်္သာရီကမ်းမြောင်းဒေသကို အင်္ဂလိပ်အစိုးရသိမ်းပိုက်ပြီး၌ အိန္ဒိယနှင့် ပူးတွဲ အုပ်ချုပ်သောကာလဖြစ်၏။)

ဦးရဲကျော်သူသည် မဟာမုနိကုန်းတော်ကို ခံဖွယ်များ ရှင်းလင်း၍ တန်ဆောင်၊ စောင့်တန်းလှေကားများ ပြန်လည် ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းသည်။

မဟာမုနိရုပ်ပွားတော် မရှိတော့သဖြင့် ထိုဘုရားရှင်အား ရည်မှန်းလျက် ကြေးသွန်းရုပ်ပွားတော် သွန်းလုပ်ခြင်း ရေကန်တူးခြင်း၊ မဟာရံတံတိုင်း ဆောက်လုပ်ခြင်းများ ကုသိုလ်ပြုခဲ့သည်။

မဟာမုနိပုံတူ ကြေးသွန်းရုပ်ပွားတော်ကြီးကို ၁၂၇၄ ခုနှစ်၊ ယထာဝါဆိုလ၌ တည်ထား လှူဒါန်းခြင်းဖြစ်သည်။

[ညောင်တော်ဆောင်လေး (မြောက်ဦး)၊ ရာက္ခပူရကြေးမုံတန်း၊ စာမျက်နှာ (၁၃၀

◆ အောက်ဘက်ဆုံးတန်းမှ ညောင်ပင်

◆ အောက်ဘက်ဆုံးတန်းမှ အောက်ဘက်ဆုံးတန်း

◆ အောက်ဘက်ဆုံးတန်းမှ ညောင်ပင်

၁၄၅)မှ ကောက်နုတ်ဖော်ပြသည်။

ရုပ်ပွားတော်နှစ်ဆူအား ဝပ်တွား ဝါရပ်ပြုလျက် ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်များ နှလုံး သွင်း ပူဇော်ပြီးသောအခါ Express ကား (၄)စီး ဆိုက်ရောက်လာသဖြင့် ဘုရားဖူးများအား နေရာဖယ်ပေးကာ စောင်းတန်းအတွင်း လှည့်ပတ် ကြည့်ညိုသည်။

ဇာတ်သရုပ်ဖော်ပုံများ

တန်ဆောင်းတိုင်မကြီးများ အစီအစဉ် ထောက်ကန်ထားသည့် ရုပ်ပွားတော် နောက်ကျောဘက်တွင်မူ လူသူ နည်းပါးသဖြင့် စိတ်တိုင်းကျ အချိန်ယူ လေ့လာခွင့်ရသည်။

လူတစ်ဖက်စာမျှ ကြီးမားသော တိုင်လုံးကြီးများက တန်ဆောင်း တည်ဆောက်စဉ်ကာလ ရှေးနှစ် တစ်ရာကျော်က မြန်မာ့သယံဇာတ ပေါကြွယ်မှုကို ညွှန်ပြနေကြသည်။

တိုင်ပတ်လည်တွင် “တေ-ေ- သု-နေ-မ-ဘူ-စန်-နာ-ဝိ-ဝေ” ဟူသော ဇာတ်တော်ကြီးဆယ်တွဲ

သရုပ်ဖော်ပုံများကို ဖောင်းကြွပန်ချီ လက်ရာများဖြင့် တွေ့မြင်ရသည်။

ပျက်ယွင်းမှု အလွန်နည်းပါးစွာဖြင့် မူလလက်ရာအတိုင်း လေ့လာနိုင် သည်။ ပြောင်မြောက်သော လက်ရာကို လေ့လာနိုင်ကြစေရန် သုဝဏ္ဏသာမ ဇာတ် သရုပ်ဖော်ခန်း တစ်ကွက်ကို မှတ်တမ်းပြု ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

သားဆုပန် ညောင်ပင်

တန်ဆောင်းအတွင်း လက်ရာများ ကို လေ့လာပြီးချိန်တွင် မိတ်ဆွေ ကိုသန်းထွန်း (ကျောက်တော်)က တန်ဆောင်းအပြင်သို့ထွက်၍ တောင်

ဘက်ရှိ ဇာမိညောင်ပင်ကြီးကို ညွှန်ပြ ပြောဆိုသည်။

‘သားဆုပန်ညောင်ပင်ကြီးဗုဒ္ဓ ရုပ်ရှင် ပင်သစ်(…)ဆိုရင် ဒီညောင်ပင်မှာ ဆုပန် သွားလို့ သားလေးတစ်ယောက် ပွေးတယ်၊ အခုဆိုရင် သရုပ်ဆောင်မင်းသားတောင် ဖြစ်နေလောက်ပြီ၊ တခြားဆုပန်ပြည့်တဲ့ မိခင်တွေလဲ အများကြီး ရှိကြပါတယ်’ ဟူ၍...

ညောင်ပင်အနီးသို့ သွားရောက် လေ့လာသောအခါ နှစ်တစ်ရာခန့်ကျင် ခန့်ရှိပြီဖြစ်ကြောင်း သိရ၍ ပင်ခြေ ပတ်လည်တွင် တင်ပုံစံခွေရုပ်ပွား တော်များ စံပယ်လောက်မူကြသည်ကို

• ညောင်ပင်မြို့ ရုပ်ပွားတော်

• ဥမင်ကွင်းခြင်ကွင်း

ဖူးတွေ့ရသည်။

အိမ်ထောင်သက် ရှည်ကြာသော်လည်း အိမ်ဆည်းလည်း သားသမီးရတနာများ မထွန်းကားသော အိမ်ရှင်မများသည် ဤညောင်ပင်အား (၉)ပတ်ပတ်၍ သုတ်ပရိတ်တော်များ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ရသည်။

များသောအားဖြင့် မင်္ဂလာသုတ်ပရိတ်တော်ကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော်လေ့ရှိကြသည်ဆို၏။ ထို့နောက် ဗောဓိပင်စောင့် ရုက္ခစိုးနတ်မင်းထံ သားသမီးဆုပန်ရခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ကေနပ်ဆန္ဒပြည့်ဝကြသည်ဟု သိရပေသည်။

ကျန်းမာရေး တိုင်တည်နိုင်သည့်

ညောင်ပင်

ထို့နောက် အနောက်ဘက်စောင်းတန်းသို့ သွားရောက်ကြကာ စောင်းတန်းအနီးရှိ ဗောဓိညောင်ပင်ကိုလည်း လေ့လာကြသည်။ တောင်ဘက်ရှိ ညောင်ပင်နှင့် သက်တမ်းတူ ရွယ်တူရှိသည်။ ဤညောင်ပင်တွင်မူ ကျန်းမာရေးအတွက် တိုင်တည်လေ့

ရှိကြသည်။

ညောင်ပင်ကို (၉)ပတ်လှည့်ကာ သုတ်ပရိတ်တော်များ ပူဇော်ရခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ သို့သော် လက်တွင်း၌ အတိုင်းအရှည်(အလျား) မှတ်သားထားသော တုတ်တစ်ချောင်း ကိုင်သွားရ၏။

(၉)ပတ်ပြည့်သောအခါ ပြန်တိုင်း ကြည့်ပါလျှင် မူလမှတ်သားထားသည့်ထက် ပို၍ ရှည်နေပါက အသက်ရှည်စွာ အနာကင်းလျက် နေထိုင်ရမည်ဟု ဆိုလိုသည်။

အကယ်၍ အနာမကင်း အသက်မရှည်ဟုဆိုလျှင်လည်း စိတ်ပျက်အားလျှော့စရာမရှိပါ။ မဟာမုနိဘုရားရှင်နှင့် ရုက္ခစိုးနတ်မင်းဆွီးအား တိုင်တည်ဆုတောင်းကာ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ ကုသိုလ်ပြုနိုင်လေသည်။

ဤညောင်ပင်ကို အနောက်ဘက်မှကြည့်ပါက ပင်ခြေအောက်တွင် မြေကျင်းတစ်ခုကို တွေ့ရပေမည်။ ရှေးယခင်က ဤနေရာမှ ဝင်ရောက်နိုင်သည့် ဥမင်လိုက်လမ်းဝင်ဖြစ်သည်ဟု ဘုံဆွားများ ပြောပြခဲ့ကြသည်။

မိမိမှတ်မိသော အချိန်တွင်မူ ညောင်မြစ်များထိုး၍ ဥမင်လမ်းပိတ်နေသည်ကိုသာ တွေ့ရသည်ဟု

ကိုသန်းထွန်းက ပြောပြသည်။

ထိုဥမင်လမ်းမှ ဝင်ရောက်သွားပါက (၄)ညအိပ်ခရီးခန့်တွင် ဖဟီ(မအီ)လမ္ဗ(လာမု)ရွာများသို့ ရောက်ရှိ၍ ယင်းမှ (၂)ညအိပ် ခရီးဆက်ပါက မင်းတုန်းမြို့ (ယခု ဥသျှစ်ပင်လမ်းခွေခံမြောက်ဘက်၌ရှိ၏။)သို့ ရောက်သည်ဟု ပြောစမှတ် ပြုကြလေသည်။

လမ်းညွှန်အပ်ပါသည်

ကျောက်တော်မြို့နှင့် (၅)မိုင်အကွာတွင်ရှိသော ရခိုင်ဘုရားကြီးခေါ် ရခိုင်မဟာမုနိရုပ်ပွားတော်အား ဖူးမြော်ရန် ရခိုင်တိုင်းရင်းသား မိတ်ဆွေများရှင်းလင်းပြောပြသည်များကို တင်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ရခိုင်မဟာမုနိ ရုပ်ပွားတော်အား အဖူးအမြော်ရောက်ခဲ့ပါက တောင်ဘက်ရှိ သားဆုပန်ညောင်ပင် သားသမီးထွန်းကားရေး၊ ရပြီဆိုသော သားသမီးများ လိမ္မာရေးရှိရေးတို့အတွက် အထူးပြု ဆုပေးပို့အနောက်ဘက်ရှိ ညောင်ပင်ထဲ ကျန်းမာရေးအတွက် တိုင်တည်ဆုပေးနိုင်ကြောင်းလမ်းညွှန်များသာရသော်

ဦးနောက်နှင့် အာရုံကြောရောဂါဟာ
များ/မအရွယ်မရွေး ဖြစ်တတ်တဲ့
ရောဂါဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီ အာရုံကြော
ရောဂါနဲ့ ဆက်နွှယ်ပြီး ဦးနောက်သွေး
ကြောပြတ်ခြင်း၊ ဦးနောက်သွေးကြော
ပေါက်ခြင်း၊ ပိတ်ခြင်း၊ ကိုယ်တစ်ခြမ်း
သေခြင်းစတဲ့ နောက်ဆက်တွဲရောဂါ
တွေ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။

အဲဒီဦးနောက်နဲ့ အာရုံကြောရောဂါ
များရဲ့ဖြစ်စဉ်နဲ့ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်
နည်းတွေကို တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်
တီရောက်တဲ့အခါ ဆရာဦးသီဟနဲ့
တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့ပါတယ်။

ဆရာဦးသီဟက တိုင်းရင်းဆေး
ဆရာကြီးဦးဝင်းလေးနဲ့ တိုင်းရင်းဆေး
ဆရာမကြီး ဒေါ်လှသိန်းတို့ရဲ့သား
ဖြစ်ပါတယ်။ ဆေးကုသက်(၁၅)နှစ်ခန့်
ရှိနေပြီဖြစ်တဲ့ ဆရာဦးသီဟနဲ့ တွေ့ဆုံ
ဆွေးနွေးမေးမြန်းခဲ့သမျှ ပြန်လည်
တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

■ 'ဆရာနဲ့ ဇီတစ်ပတ် ဆွေးနွေးရင်
တာကတော့ ဦးနောက်နဲ့ အာရုံ
ကြောရောဂါ ကာကွယ်ဆေး
ထုတ်နည်းများကို ဆွေးနွေးမှာ
ဖြစ်ပါတယ်။ ခု ပထမပေးပါရအောင်။
အာရုံကြောအမျိုးအစား ဘယ်နှမျိုး
ရှိသလဲ ဆရာ'

□ 'အာရုံကြောအမျိုးအစား နှစ်မျိုး
ရှိပါတယ်။ (၁) ဦးခေါင်းမှ ထွက်
သော အာရုံကြောများ၊ (၂)ကျော
အာရုံကြောမှထွက်သော အာရုံ
ကြောများ ဖြစ်ပါတယ်'

■ 'လူတို့ခန္ဓာကိုယ်မှာ အာရုံကြော
ဘယ်လောက်ရှိသလဲဆိုတာ ထက်ပြီး
ပြောပြပေးဦး'

□ 'လူတို့ရဲ့ခန္ဓာကိုယ်မှာ...
၁။ လေကိုဆောင်တဲ့ ပင်မအာရုံကြော
(၁၀)ခုရှိပြီး (၁၀)ခုက ခွဲထွက်တဲ့
အာရုံကြောပေါင်း (၁၄၅)ခု။
၂။ သည်းခြေကိုဆောင်တဲ့ ပင်မအာရုံ

နှ့်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ကျန်းမာရေး တိုင်းရင်းဆေးခန်း

ဆရာ ဦးသီဟ

(တဆ-၀၇၉၈၀)နှင့် တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးခဲ့သော ဦးနောက်နှင့်

အာရုံကြောရောဂါ

ကာကွယ်စောင့်ရှောက်နည်းများ

မြောက်မြားစွာ
အားပေးပါ

ဆရာ ဦးသီဟ (တဆ-၀၇၉၈၀)

ကြော (၁၀)ခုရှိပြီး (၁၀)ခုက ခွဲထွက်
တဲ့ အာရုံကြောပေါင်း (၁၄၅)ခု။
၃။ သလိပ်ကိုဆောင်တဲ့ ပင်မအာရုံ
ကြော (၁၀)ခုက ခွဲထွက်တဲ့ အာရုံ
ကြောပေါင်း (၁၄၅)ခု။
၄။ သွေးကိုဆောင်တဲ့ ပင်မအာရုံကြော
(၁၀)ခုက ခွဲထွက်တဲ့ အာရုံကြော
ပေါင်း (၁၄၅)ခု ရှိပါတယ်။

အဲဒီ လေ၊ သည်းခြေ၊ သွေးကို
ဆောင်တဲ့ ပင်မ(အကြောမ)(၄၀)က
ခွဲထွက်တဲ့ အာရုံကြောပေါင်း (၇၀၀)
ဖြစ်ပါတယ်။ ခန္ဓာကိုယ်အနှံ့ကို ဒေါသ
ဓာတ်မလေတို့ကို ပို့ဆောင်တဲ့ သိရာ
မည်သော အာရုံကြောပေါင်း (၇၀၀)ဖြစ်

ပါတယ်'

■ 'အာရုံကြောတည်ရာ လုပ်ငန်းတွေကို
ထက်ပြီး ပြောပြပေးဦး ဆရာ'

□ 'ခန္ဓာကိုယ်မှာရှိတဲ့ အလုံးစုံသော
အာရုံကြောများဟာ မျက်စိ၊ နား၊
နှာခေါင်း၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ အရေတို့
ရဲ့ မြင်ခြင်း၊ ကြားခြင်း၊ သိခြင်း၊ နှံ့ခြင်း၊
မွှေးခြင်း၊ စားခြင်း၊ အရသာမျိုးစုံ
ကိုသိခြင်း၊ အတွေ့အထိမျိုးစုံ
ကိုသိခြင်းစတဲ့ အာရုံကြောဆိုင်ရာ
လုပ်ငန်းတွေကို စဉ်ဆက်မပြတ်
လုပ်ဆောင်ကြပါတယ်'

■ 'အာရုံကြောရောဂါ ခြံစားတဲ့
အကြောင်းအရာများကို ထက်ပြီး
ပြောပြပေးဦးဆရာ'

□ 'အာရုံကြောရောဂါ ဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းရင်းများကတော့ အသနာ နည်းအရပြောရရင် လူတို့ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်မှာ လည်ပတ်ဖွဲ့စည်း ထားတဲ့၊ ပထဝီဓာတ်၊ တေဇော ဓာတ်၊ အာပေါဓာတ်၊ ဝါယောဓာတ် ဆိုတဲ့ ဓာတ်ကြီးလေးပါး ဖောက် ပြန်ခြင်းနဲ့အတူ ပထဝီဓာတ်ခိုင်မာ တောင့်တင်းခြင်း၊ ပိတ်ဆို့ခြင်း၊ ဝါယောဓာတ် အလွန်ဖောက်ပြန်ပြီး အာကာသဓာတ် ငုပ်လျှိုးခြင်းတို့ ကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။

စိတ်ကမူသဘောအရ လေဒေါသ လွန်ကဲခြင်းကြောင့် ဖြစ်ရတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ သိပ္ပံဆေးပညာအမြင်နဲ့ ပြောရရင် လူရဲ့ခန္ဓာကိုယ်မှာ လည်ပတ် ဖွဲ့စည်းထားတဲ့ ဦးနှောက်၊ ဦးနှောက် ငယ်၊ ဦးနှောက်သေး၊ ဦးဆက်ရိုးများ၊ ကျောရိုးခြင်ဆီများ၊ အာရုံအဖွဲ့အစည်း များ ရပ်တန့်စေခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါ တယ်။

ခန္ဓာကိုယ်ရှိ ဦးနှောက်နှင့် ဆက် သွယ်ထားတဲ့ အာရုံကြောချည်မျှင်တို့ ပိတ်ဆို့ခြင်း၊ ပိုင်းပြတ်ခြင်း၊ နာ၍နေ သည်ဖြစ်စေ၊ ထိုအာရုံကြောနှင့် ဆက် သွယ်လျက်ရှိသော အပိုင်းများဟာ မလှုပ်ရှားနိုင်ခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုအားနည်း ခြင်းတို့ကြောင့် အာရုံကြောရောဂါများ ဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းရင်းများဖြစ်ပါ တယ်။

■ 'ဦးနှောက်အာရုံကြောကို ထိခိုက် ခြင်းကြောင့် ဖြစ်တတ်တဲ့ ရောဂါ လက္ခဏာများကို ထက်မြက် ပြောပြ ထားပါအောင်'

□ 'ဦးနှောက်အာရုံကြောကို အရာဝတ္ထု တစ်ခုခုနဲ့ ထိခိုက်ဒဏ်ရာရလို့ဖြစ် ဖြစ်၊ သွေးတိုးလွန်ပြီး အပေါ်သွေး (၂၀၀)အထက် ဖြစ်လို့ဖြစ်ဖြစ်၊ ဦးနှောက်သွေးကြော အမျှင်ကလေး

များ မာကြောပိတ်ဆို့ ကျဉ်းမြောင်း ခြင်း။ သွေးကြောမျှင်ကလေးများ ပေါက်သွားခြင်းတို့ကြောင့်...

၁။ ရုတ်တရက် အရုပ်ကြီးပြတ်ပြိုကျ သွားခြင်း။

၂။ သတိမရတဲ့ အတန်ကြာမနေခြင်း။

၃။ မျက်စိ၊ ပါးစပ်၊ လျှာများ ရွံ့စောင်း သွားခြင်းများ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။

အဲဒီအချက်သုံးချက်ဟာ ဦးနှောက် သွေးကြောပြတ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်တတ် တဲ့ ရောဂါလက္ခဏာများဖြစ်ပါတယ်။

ဦးနှောက်သွေးကြောပိတ်၍ ဖြစ်စေ၊ ဦးနှောက်သွေးကြောပေါက်၍ ဖြစ်စေ ဖြစ်တတ်တဲ့ လက္ခဏာတွေကတော့ အထက်ပါ ဦးနှောက်သွေးကြောပြတ် တဲ့ လက္ခဏာတွေအပြင်...

၁။ ပါးစပ်မဟနိုင်၊ စကားမပြောနိုင်၊ အသံမထွက်ဆို့အခြင်း။

၂။ စိတ်အားငယ်ပြီး ငိုတုံ၊ ရယ်တုံ ဖြစ်ခြင်း။

၃။ စိတ်လှုပ်ရှား၍ ဒေါသကြီးခြင်း။

၄။ ကိုယ်တစ်ခြမ်း မလှုပ်ရှားနိုင်ဘဲ သေသွားခြင်း။

၅။ ခြေလက်များ မလှုပ်ရှားနိုင်ဘဲ သေသွားခြင်း။

၆။ မွေးညင်းပေါက်များ ကျယ်နေတတ် ခြင်း။

၇။ အစားအစာ မချိုနိုင်ခြင်း။

၈။ အသိဉာဏ်ချို့ယွင်းခြင်းစတဲ့ ရောဂါ လက္ခဏာတွေ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။

■ 'ဦးနှောက်ရှိ အာရုံကြောများကို ထိခိုက်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ကိုယ် တစ်ခြမ်းသေ အာရုံကြောရောဂါ၊ ကုသမှုကိုလဲ ထက်မြက် ပြောပြ ထားပါအောင်'

□ 'ကိုယ်တစ်ခြမ်း သေသူများဟာ အပေါ်သွေး (၂၀၀)ထက်ကျော်လွန် ပြီး အောက်သွေး (၁၀၀)ထက် ကျော်လွန်သူများ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။

ဦးနှောက်အာရုံကြောများ ထိခိုက် ခြင်းကြောင့် ကိုယ်တစ်ခြမ်းသေခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဦးနှောက်ပိုင်းဆိုင်ရာ ဘယ်ဘက် အာရုံကြောကို ထိခိုက်မယ်ဆိုရင် ညာဘက် ကိုယ်တစ်ခြမ်းသေပြီး ညာဘက် ဦးနှောက်ပိုင်းဆိုင်ရာကို ထိခိုက်မယ်ဆိုရင် ဘယ်ဘက် ကိုယ် တစ်ခြမ်းသေတာမျိုး ဖြစ်တတ်ပါတယ်။

ကိုယ်တစ်ခြမ်းသေတဲ့ ရောဂါဝေဒနာရှင် ကို အကြောင်းလမ်းဆေးအဆီနဲ့ အသားထဲ စိပ်ဝင်အောင် လိမ်းပေးရပါတယ်။ လိမ်းပေး ပြီရင် ကိုယ်တစ်ခြမ်းသေတဲ့ဘက်နဲ့ ကောင်း တဲ့ဘက် ခန္ဓာကိုယ်ရှိ အာရုံကြောများကို တဖြည်းဖြည်း ပြုပြင်ပေးရပါတယ်။

အကြောပြတ်တဲ့အခါ ခြေချောင်းက လေးများရှိ အာရုံကြောများ၊ ခြေဖဝါး နဲ့ ခြေချောင်းကလေးများရှိ အာရုံကြော များကို မနာကျင်အောင် ပြုပြင်ပေးရပါ တယ်။ အဲဒီနှောက် ခြေမျက်စိအောက် မှာရှိတဲ့သက်စောင့်အာရုံကြောများကို တဖြည်းဖြည်း ပြုပြင်ပေးရပါတယ်။

အကြောပြတ်တဲ့အခါ ခန္ဓာကိုယ်ရှိ အချက်အချာဗဟိုဖြစ်တဲ့ အကြောလိပ် တည်ရာချက်ကို ဗဟိုပြုပြီး အထက်၊ အောက်၊ ဝဲယာ အကြောများကို အဓိကထားပြီး ပြုပြင်ပေးရပါတယ်။

နှောက်ဆုံး အသက်သွေးရဲ့တည်ရာ နှလုံးနဲ့ပတ်သက်တဲ့ ဘယ်ဘက်နဲ့အုံ့ရဲ့ နို့သီးခေါင်းက တစ်လက်မအကွာ အကြောများကို မနာကျင်အောင် တဖြည်းဖြည်း ပြုပြင်ပေးရပါတယ်။

ဆေးချက်အနေနဲ့ ဆေးအမှတ် (၂) ပြည်လုံးချမ်းသာဆေးကြီးကို နှုတ် နေလယ်၊ ညနေ တစ်ကြိမ် (၃)ကြိမ် တစ်ကြိမ်လျှင် လက်ဖက်ရည်ဖွန်း တစ်ဖွန်ခန့် ရေနွေး သို့မဟုတ် ရှောင် ရည်နဲ့ တိုက်လို့ပါတယ်။

အိပ်ရာဝင်ရင် ရောဂါရှင်ရဲ့
အခြေအနေကိုကြည့်ပြီး ဆေး
ဆေး (၉) ဆီးဒုလ္လာဆေးနဲ့ ဆေး
ဆေး (၁၂) စက္ခုပါလဝမ်းပုပ်ချဆေး
ဆေးရောပြီး ဆေးလက်ဖက်ရည်
ဆေးနဲ့မှ နှစ်ဖွန်းအထိ ရေအေးနဲ့တိုက်
ရမယ်။

ဆေးဆေးအနေနဲ့ ဆေးအမှတ်(၂၉)
ဆေးဆေးဆေးစပ်ကြီးနဲ့ ဆေးအမှတ်
(၁၁) အကင်း(၁၀)ပါးဆေးကို ဆတူ
ဆေးပြီး နှမ်းဆီနဲ့ လိမ်းပေးရပါတယ်။
အဲဒီလို အကြောများပြုပြင်ပြီး စား
ဆေး လိမ်းဆေး၊ ဓာတ်စာများနဲ့ ကုသ
ရင် ကိုယ်တစ်ခြမ်းသေ အာရုံကြော
ရောဂါဟာ တဖြည်းဖြည်း သက်သာ
သောက်ကင်းသွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

■ **ဦးနှောက်နဲ့ အာရုံကြောရောဂါ**
ခြေတောက် ကြိုတင်ကာကွယ်
ဆေးဆေးကုသမှုကို ပြောပြ
ဆေးဦးဆောင်

□ ဦးနှောက်နဲ့ အာရုံကြောရောဂါကို
ကြိုတင် ကာကွယ်ချင်တယ်ဆိုရင်
ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရဆိုတဲ့
သမုဋ္ဌာန်တရား(၄)ပါးကို လိုက်
လျောညီထွေ နေထိုင်စားသောက်
ရပါမယ်။

ပစ္စုပ္ပန်ကံ၊ အတိတ်ကံကို တည်
ထည်ရွပါ။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ
ထွန်ကံခြင်း ရှောင်ရပါမယ်။ မစ္ဆရိယ
စိတ်ထားခြင်း ရှောင်ပါ။ ဥတုနဲ့အညီ
နေထိုင်ရပါမယ်။ နံနက်စောစော မိနစ်
(၃၀)ခန့် လမ်းလျှောက်ပါ။ နေခြည်နုနု
နံနက်(၇)နာရီမှ (၈)နာရီအတွင်း ခံယူ
ပါ။ နေပူပြင်းပြင်းသွားရင် ဦးထုပ်၊
ထီးဆောင်းပါ။

အခိုးများပွင့်စေဖို့ ရေချိုးလျှင်
ဆောင်းရာသီမှာ (၁၀)နာရီ၊ နွေရာသီ
မှာ (၉)နာရီ၊ မိုးရာသီမှာ (၁၁)နာရီ
ရေချိုးချိန်သတ်မှတ်ပါ။ ရေမချိုးမီ

ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုလုပ်ပါ။ နေဝင်း၊
မိုးချုပ် ရေချိုးခြင်း ရှောင်ရပါမယ်။
အိပ်ရာဝင်ချိန် ခြေလက်မျက်နှာ
ဆေးကြောခြင်း၊ ကိုယ်လက်သန့်စင်
ခြင်းသာ ပြုလုပ်သင့်ပါတယ်။

သွေးတိုးရောဂါ၊ ဆီးချိုသွေးချို
ရောဂါမဖြစ်အောင် ကြိုတင်ကာကွယ်
ပါ။ ရောဂါဖြစ်ခဲ့ရင် သွေးတိုးကျဆေး၊
ဆီးချိုကျဆေးဆောင်ထားပြီး ဆရာဝန်
သို့မဟုတ် တိုင်းရင်းဆေးပညာရှင်တို့ရဲ့
ညွှန်ကြားမှုအတိုင်း သုံးစွဲပါ။ တစ်ဖက်
သတ်ငန့်လွန်းသော အစားအစာနဲ့
ချိုလွန်းသော အစားအစာကို သတိ
ထားစားသောက်ပါ။

စားသောက်ရမယ့် အစားအစာတွေ
ကတော့ သွေးကြောလေကြော ပွင့်ပြီး
တေဇော၊ ဝါယောဓာတ် လှုပ်ရှားနှိုး
ကြားစေတဲ့ ပူ၊ ခါး၊ ချဉ်၊ စပ် အရသာ
ရှိတဲ့ အစာအာဟာရတွေ စားသောက်
ရပါမယ်။

ဥပမာ ဆိတ်သား၊ ကြက်သား၊
ငါးကြင်း၊ ငါးမြစ်ချင်း၊ ရှောက်သီး၊
ရှောက်ရွက်၊ ကင်ပွန်းချဉ်ရွက်၊ ဒန့်
သလွန်သီး၊ ဒန့်သလွန်ရွက်၊ ကြက်သွန်
ဖြူတို့ကို သင့်တော်သလို ချက်ပြုတ်
စားသောက်ရပါမယ်။

■ **ရှောင်ကြဉ်ရမယ့်အစားအစာတွေ**
ကတော့...

ပထဝီဓာတ်လွန်ကဲပြီး သွေးလေ
ထိုင်းမှိုင်းစေတဲ့ အေး၊ ချို၊ ဆိပ်၊ ဖန်
အစားအစာများကို လုံးဝရှောင်ကြဉ်ဖို့
လိုပါတယ်။

ဥပမာ ဝက်သား၊ ဘဲသား၊ ငါး
သလောက်၊ ငါးမြင်း၊ ငါးတန့်၊ မှို၊
မျှစ်၊ ကြက်ဥ၊ မြေပဲ၊ စားအုန်းဆီတွေ
ကို အထူးရှောင်ကြဉ်ရပါမယ်။ အစား
အစာစားတဲ့အခါ ရသာ(၆)ပါးမျှအောင်
စားသောက်ဖို့ လိုပါတယ်။

အထက်ပါပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း နေထိုင်
စားသောက်မယ်ဆိုရင် ဦးနှောက်နဲ့
အာရုံကြောရောဂါသာမက ရောဂါအား
လုံး ကာကွယ်ပြီးသား ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။

■ **ဦးနှောက်နဲ့ အာရုံကြောရောဂါ**
ရှင်များအတွက် ထောက်ပံ့ဆောင်ရွက်
ပညာအခြေခံပညာဦးစီးဌာန

□ ဦးနှောက်နဲ့ အာရုံကြောရောဂါရှင်
များသာမက ကျား၊ မ၊ မရွေး စား
သောက်နိုင်တဲ့ ဆေးနည်းတစ်ခု
ပြောပြပေးပါမယ်။

ဦးနှောက်နှင့် အာရုံကြောအားဆေး
သဖြင့် ရှက်ယူဝါးအရွက် အခြောက်ဖျန့်
၁၀ ကျပ်သား

၂။ ဆင်တုံးပွယ်ခြောက်အဖျန့် ၁၀ ကျပ်သား

၃။ ပျားရည်စစ်စ် ၂၀ ကျပ်သား

(ဆေး(၃)မျိုး၊ ဆေးချိန်(၄၀)

ကျပ်သားတိတ်။)

အထက်ပါ ဆေးဖက်ဝင်ပစ္စည်းများ
စုပေါင်းရောစပ်ပြီး ဖန်ပုလင်းသန့်သန့်
တွင်ထည့်ပါ။ နံနက်/ည တစ်နေ့
(၂)ကြိမ်၊ တစ်ကြိမ်လျှင် လက်ဖက်
ရည်ဖွန်း(၁)ဖွန်း ရေခွေးနဲ့သောက်ပါ။
အာရုံကြောများ အားကောင်းပြီး
ဦးနှောက် ကြည်လင်စေပါတယ်။

■ **ကျောဓာတ်ကြီးမားသော ဆရာ**

ဆရာဦးသီဟနဲ့ ဆက်သွယ်နိုင်တဲ့
လိပ်စာကတော့...

ဆရာ ဦးသီဟ

ကျန်းမာပါစေ ဟိုင်းရင်းဆေးခန်း
အမှတ်(၈၂)၊ လေယူလမ်း (၁၀)ရပ်ကွက်၊
တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊
ဖုန်း-၀၉ ၄၂၀၆၆၆၇၈၊
၀၉ ၇၃၀၈၅၄၄၊ ၀၉ ၅၀၅၅၇၇၀။

မြောင်းမြ မောင်ယဉ်လှိုင်

တိုင်ရင်းဆေးကုန်ကုမ္ပဏီ-0112 YR 007991

သွေးတိုးရောဂါရှင်များ...

စကြာမင်း အမှတ်တံဆိပ်

သွေးတိုးကျဆေး ကိုဆောင်ထား ကိုရ်

“အတော်ပဲ ဖြတ်တိုးအိမ် အလည်လာတာ ထမင်းပွဲနဲ့ တန်းတိုးတယ်ဟေ့” “အော် မမမြင့် လာ တစ်ခါထဲဝင်စားလိုက်လေ” “ဘာဟင်းချက်လဲဟင်” “မမမြင့်ရေ၊ မနေ့က စင်ကာပူက သားကြီးပြန်လာ တယ်လေ။ အဲဒါ သားကြီးက အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲ စားချင်တယ်ဆိုလို့ ထမင်းလွတ် ချက်စားနေကြတာပါ” “အမလေး အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲဆိုရင် အသံကြားတာနဲ့တင် သွေးတိုး ချင်ပြီ။ တော်ပါပြီအေမစားရဲပါဘူး” “မမမြင့်ကလဲ ရောဂါရှိရင် ဆေးရှိပါတယ်။ ကျွန်မလဲ အစက ဒီလိုပဲလေ။ သွေးတိုးရှိလို့ ဟိုဟာမစားရဲ၊ ဒီဟာမစားရဲနဲ့ ရှောင်လိုက်ရတဲ့အစား၊ အခုတော့ စားချင်တာစားလို့ရပြီ မမမြင့်ရဲ့” “အေး အဲဒါကြောင့် ငါအံ့ဩနေတာ။ အရင်ကဆို အစားအသောက်ရှောင်တာ မထက်တောင် ဖြတ်ကပိုသေးတယ်။ ခုတော့ အံ့ဩဘာနန်းပဲ” “ဟုတ်တယ် မမမြင့်ရေ အရင်ကတော့ နည်းနည်းလေးအစားမှားတာနဲ့ သွေးကတိုးတိုးလာတော့ အစားတစ်လုပ်အတွက်နဲ့ ရောဂါမခံစားချင်တာနဲ့ အစားအသောက်ကို ဂရုတစိုက် ရှောင်ကြည့်စားသောက်ခဲ့တာ။ အခုတော့ စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး အားကိုးရုံနေပြီ မမမြင့်ရဲ့” “ဟင် ဟုတ်လား၊ တစ်ယောက်ထဲ ကျိတ်ပြီး သုံးစွဲမနေနဲ့ဦး မမကိုလဲ ပြောအုံးလေ” “လာပါ မမမြင့်ရယ် ဆေးကို နောက်မှပေးမယ်၊ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကို အရင်တဝကြီးစားပြီးမှ ဆေးဘယ်လောက်စွမ်းသလဲဆိုတာ လက်တွေ့ပြမယ်” “ဟုတ်ရဲ့လား ဖြတ်ရယ်” “အော် မမမြင့်ရယ် ကျွန်မကိုယ်တိုင် ဒီမှာအားရပါးရ စားနေတာပဲ၊ မမမြင့်ကို ဘေးဖြစ်အောင်တော့ မလုပ်ပါဘူး” “စိတ်ချလက်ချသာစားပါ မမမြင့်၊ ကျွန်တော်နဲ့ ဖြတ်ကတော့ သွေးတိုးဝေမယ့် အစားအစာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးသောက်လိုက်တာပဲ” “ကဲပါလေ လင်ရောမယားပါ ဒီလောက်ညွှန်းနေမှတော့ စားပြီဟေ့ များများသာထည့်” “ဟားဟား၊ ဟင်း ဟင်း ဟင်း”

“ဖြတ်တိုးနီးမောင်နဲ့တိုက်တွန်းလို့ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကို တဝတပြစားပြီးပြီနော်၊ ကဲ ဆေးမြန်မြန်ပေးတော့လေ”

“မေးဖူးမယ်မမမြင့်ရယ်၊ ရော့ ရော့ ၅ ပြားသောက်လိုက်”

“မှန်း ဘာဆေးလဲ၊ ဟယ် စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးကို”

“ဟုတ်တယ်မမမြင့်ရေ သွေးတိုးရောဂါကာကွယ် ချင်လို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးနေလို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးရောဂါရှိလို့ စားချင်ရက်နဲ့ အစားအသောက် ရှောင်နေရသူများပဲဖြစ်ဖြစ် သွေးတိုးရောဂါနဲ့ပတ်သက်ဆင် အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စကလေးလေး

ဆေးကတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် သွေးတိုးကျဆေးပဲ ဖြစ်ပါသတဲ့ရှင်” “သမားတော် ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးဆိုရင် ယုံကြည်ပါတယ်၊ ဒါနဲ့အခြား ဘာရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲလို့ရလဲဟင်”

“သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့သွေးတိုးရောဂါဖြစ်ခြင်း သွေးတက်၊ သွေးတိုးခြင်း၊ သွေးပေါင် အမြဲတမ်းတက်နေခြင်း နောက်ကျောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမူးဝေခြင်း၊ ခေါင်းအုံခဲ၍ လေးလံထိုင်မိုင်းနေခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်းခြင်း၊ အကြောအားနည်းခြင်း၊ အဆစ်ရောင်အဆစ်ကိုက်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လက်ခြေများ ထုံကျဉ်းကိုက်ခဲခြင်း၊ အတက်စာ နည်းနည်း စားရုံဖြင့် သွေးတက်၊ သွေးတိုးလာခြင်း၊ အစာအိမ်အားနည်းခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်လည်း သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်”

“ဟယ် ! စကားကောင်းနေလိုက်တာ (၂) နာရီတောင် ကျော်ပါပေါ့လား၊ ပြန်အုန်းမှ ပြန်အုန်းမှ” “ဘယ်လိုလဲ မမမြင့်” “အေးဟဲ့ ဘယ်လိုမှမခံစားရဘူး၊ အရင်ကဆိုရင် ဒီလိုသွေးတိုးစာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးခန်း တန်းပြောရတော့တာပဲ” “ဒါကြောင့် သွေးတိုးရောဂါအတွက် အကောင်းဆုံးဆေးပါလို့ဆို” “ဟုတ်တော်၊ ဝမ်းသာလိုက်တာ။ အိမ်က ကိုရ်အတွက်လဲ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲ ယူသွားအုန်းမှပဲ” “ဒီမှာ မမမြင့်ရေ၊ အဆင်သင့်ထည့်ထားပြီဦး၊ ရော့ ဒါက စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး၊ ကိုရ်ကို ပြောလိုက်ပါ။ သွေးတိုးအတွက်တော့ စိတ်မညစ်နဲ့တော့လို့”

“အေးအေး၊ ပြောရုံမဟုတ်ဖူး၊ လက်တွေ့ပြလိုက်မယ်”

“ကဲ ကျွန်တော်ရဲ့ဇနီးနဲ့ ညီအစ်ကိုမောင်နှမသမီး ခင်မင်ရင်းနှီးတဲ့ ကိုအေးမင်းနဲ့မအေးမြတ်ဝင်းတို့ရဲ့ စေတနာမေတ္တာကြောင့် အခု ကျွန်တော့်မှာစွဲကပ်နေတဲ့ သွေးတိုးရောဂါဟာ ပိန်းကြာရွက်ပေါ် ရေမတင်သလို ပျောက်တည် ချမ်းသာရာရခဲ့ပါပြီ၊ ဒါကြောင့် စားဖတ်မိသတိကြီးရေ ကျွန်တို့ ခြင်း ဆုလာဘ်နဲ့ပြည့်စုံပြီး စားချင်တာစားရအောင်နော် ဒါပေး...စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေးတော့ ဆောင်ထားလို့လိမ့်မယ့်...”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းသွေးတိုး
အမှတ် (၆၆၆)၊ (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဗ္ဗေလင်၊
မြောက်ဥက္ကလာပ၊ ဖုန်း - ၆၆၀၀၉၁၊ ၇၂၂၄၄၁

ဖိတ်စာပြန်သွားမည် ပဲခူးမြို့များ (၁)

အစ်နေ ကျွန်ုပ်တို့သို့ ဟောင်းနွမ်း
ဖြစ်သော စာအုပ်လေးတစ်အုပ်
ကြောင်းကြောင်းကြောင့် ရောက်ရှိ
သည်။ ဤစာအုပ်လေး၏အမည်
"Card Fortune Telling" (Ancient
and Modern Methods)ဟူ၍ ဖြစ်
သည်။

စာအုပ်ကို ဖတ်ကြည့်ရာတွင် ယနေ့
သားကစားကြရာတွင် သော်
လည်းကောင်း၊ အပျင်းပြေအတွက်
သော်လည်းကောင်း အသုံးပြုကစား
ကြသည့် ဖဲချပ်များကို အသုံးပြုပြီး
အတွက်သော်လည်းကောင်း အခြား
သူများအတွက်သော်လည်းကောင်း
ချွန်မြစ် နောက်ဖြစ်တို့ကို ခန့်မှန်းနိုင်
သည့် နည်းများအကြောင်းဖြစ်သည်။
အလွယ်ပြောရပါလျှင် ဖဲဗေဒင်
စာအုပ်ပင်ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့လည်း
စိတ်ဝင်စားမှုရှိသဖြင့် မိမိ၏ မိတ်ဆွေ
များ အပေါင်းအသင်းများကို စမ်းသပ်
သည့်သဘောဖြင့် စာအုပ်ပါနည်းများ
ကို အသုံးပြုဟောကြည့်ရာ အံ့သြဖွယ်
အိုက်ဆိုင်မှုရှိကြသည်ကို တွေ့ရ
သည်။

ဤစာအုပ်ကို အကြမ်းခွဲကြည့်မည်
ဆိုလျှင် နှစ်ပိုင်းတွေ့ရသည်။ တစ်ပိုင်း
မှာ တစ်စုံတစ်ရာ ဆုံးဖြတ်ရန် ခက်ခဲ
နေမှုများ၊ အကြံဉာဏ်များ၊ မျှော်လင့်
ချက်များကို ဖြစ်နိုင်မဖြစ်နိုင် အတိအကျ
ဆုံးဖြတ်ချက်ပေးသော အပိုင်းနှင့်
အသေးစိတ် ရှေ့ဖြစ်နောက်ဖြစ်များကို
ဆန်းစစ်ကြည့်နိုင်သော အပိုင်းဟူ၍
နှစ်ပိုင်းတွေ့ရသည်။

ပထမပိုင်းများကို အသုံးပြုတတ်
လျှင် တိုင်ပင်ဖော်တိုင်ပင်ဖက်၊ မိတ်ဆွေ
ကောင်းသဖွယ် ဖဲချပ်လေးများကို
အသုံးပြုပြီး မိမိ၏ မတင်မကျ ဖြစ်နေ
သော စိတ်ကူးများကို အကောင်အထည်

ဖော်နိုင်မည် ဖြစ်သည်။

ထို့ပြင် ထိုနည်းများမှာလည်း လွယ်
ကူပြီး တစ်ကြိမ်ခန့် ဖတ်ပြီးသည်နှင့်
အသုံးပြု၍ ရနိုင်လေသည်။ မိမိကိုယ်
တိုင် ဗေဒင်ဆရာအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိ
သွားနိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် ထိုစာအုပ်ပါ နည်း
များစွာအနက် ဖဲချပ်များ၏ အဓိပ္ပါယ်
နိဒါန်းနှင့် လွယ်ကူသည့် နည်းများကို
ဖောက်သည်ချလိုက်ပါသည်။

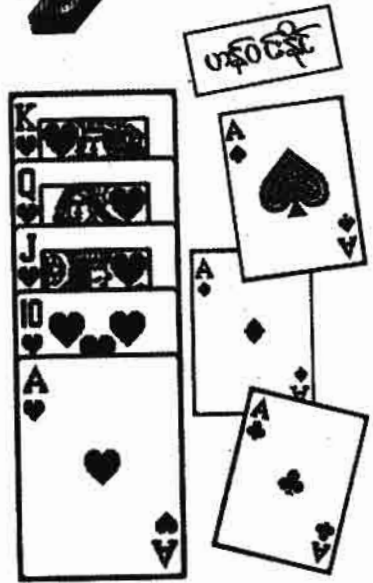
နိဒါန်း

ဘာသာရပ်တို့၏အစကို ပြန်
ကောက်ကြရာတွင် ထင်မြင်ချက် အမျိုး
မျိုး ရှိကြသလိုပင် ဖဲဗေဒင်အတတ်
ပညာ(The art of divination by Card)
၏ မူလအစနှင့် ပတ်သက်၍လည်း
ထင်မြင်ချက်အမျိုးမျိုး ပေးကြသည်။

ပညာရှင် ဆီဗာဒီယယ်ကမူ
ဤပညာ၏ မူလအစမှာ ရှေးဟောင်း
တရုတ်နိုင်ငံနှင့် အီဂျစ်နိုင်ငံတို့မှ အစ
ပြုသည်ဟုဆိုသည်။

မူလက ဖဲချပ်မှာ ကြေးပြား၊ ငွေပြား၊
ရွှေပြားတို့တွင် ပုံဖော်ထားသော အပြား
များဖြစ်သည်။ ရည်ရွယ်ချက်မှာ လူတို့
၏ ရှေ့ဖြစ်နောက်ဖြစ်များကို ဆန်းစစ်
ရန်ဖြစ်သည်။ နှောင်းကာလတွင်
လောင်းကစားမှုပြုရာတွင် အသုံးပြု
ကြသည်။

အီဂျစ်တို့၏ ဖဲချပ်ရှေ့ပြေးအပြား
တို့မှာ (၇၈)ခုရှိပြီး အီဂျစ်မှ ဟာမီး

(Hermes)ဆိုသော ဆရာကြီး၏
တီထွင်လုပ်ဆောင်ချက်ဖြစ်သည်။

တစ်ချပ်စီတွင် ကိန်းဂဏန်းများ၊
ပုံများပါဝင်ပြီး တစ်ချပ်ချင်းသည်
စာမျက်နှာ တစ်မျက်နှာကို ကိုယ်စား
ပြုသဖြင့် ထို(၇၈)ချပ်သည် ကျမ်းစာ
အုပ်တစ်အုပ်ပင် ဖြစ်သည်။ ယင်းကို
နှစ်ပိုင်းခွဲထားပြီး Major-arcanas
(၂၂)ချပ်နှင့် Minor-arcanas (၅၆)ချပ်
ပါဝင်သည်။

ယခု အသုံးပြုနေသော ဖဲချပ်တို့၏
ဇာစ်မြစ်မှာ ဘိုဟီမီးယန်းတာရော
ကဒ်(Bohemian-Tarot) ဖြစ်ကြောင်း
ပညာရှင်များက အဆိုပြုကြသည်။

ပညာရှင် ဖိုလီက မူရင်းတို့၏ မူလ
အစမှာ ရှေးဟောင်း(Zindus)
ယဉ်ကျေးမှုတွင် အစပြုခဲ့ပြီး အီဂျစ်သို့

ပျံ့နှံ့ခဲ့သည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် အနောက် နိုင်ငံများသို့ ပျံ့နှံ့သွားသည်ဟု ဆိုခဲ့ပါ သည်။

ဖဲချပ်တို့၏ မူလအမည်မှာ naibiဟု ခေါ်ဆိုပြီး၊ ဟိပ်ရှားနှင့် အာရပ်ဘာသာ အရမူ Naibi,naba,nabadဟု အသီးသီး ခေါ်ဆိုကြပြီး အဓိပ္ပါယ်မှာ ရှေ့ဖြစ်ကို ဟောပြောရန် (to foretell)ဟု ရလေ သည်။

မျက်မှောက်ကာလတွင် ရှေးနည်း အယူအဆများအတိုင်း ဖဲချပ်များကို ရှေ့ဖြစ်ဟောပြောရာတွင် ကျော်ကြား သော ပညာရှင်များ ရှိခဲ့ပါသည်။ ရှိလည်း ရှိနေကြဆဲပင်။

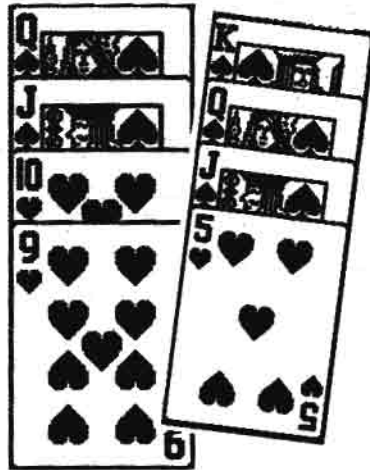
ထိုပညာရှင်များအနက် Madame Lenormandနှင့် Elteillaတို့မှာ ကျော်ကြားသူများ ဖြစ်ကြသည်။ ယခု ဤစာအုပ်တွင် ထိုပညာရှင်တို့၏ အသုံးပြုဝင်လွယ်သော နည်းအမျိုးမျိုးကို တစ်ဆင့် ဖောက်သည်ချလိုက်ပါသည်။ ဝါသနာရှင်များ၊ လေ့လာသူများ နှစ် ခြိုက်ကြမည်ဟု မျှော်လင့်ပါသည်။

ဖဲချပ်တို့၏ ယေဘုယျလက္ခဏာ

ဖဲချပ်တစ်ခုစီတွင် ယေဘုယျ ထူးခြားချက်များရှိကြသည်။ ဖဲချပ်တွင် အပွင့်အမျိုးအစား (၄)မျိုးရှိသည်။ ယင်းအပွင့်(၄)မျိုးသည် **နေဦးရာသီ (Spring)**၊ **နေရာသီ(Summer)**၊ **ဆောင်းဦးရာသီ (Autumn)**၊ **ဆောင်းရာသီ(Winter)** ဟူသော ရာသီဥတုလေးမျိုးနှင့် ဆက်စပ်နေပါ သည်။

ထိုနည်းတူ နေ့တစ်နေ့၏ အစိတ် အပိုင်းများဖြစ်သော **နံနက်၊ မွန်းတည့်၊ ညနေနှင့်ညဟူသော** အစိတ်အပိုင်း များနှင့်လည်း သဘောတရား တူပါ သည်။ ထို့ပြင် လူတစ်ဦး၏ အပိုင်းအခြား

၁၄၆ နက္ခတ္တရာဇ်မြေပုံစာရင်း

များဖြစ်သော လူငယ်ဘဝ၊ လူလတ် ဝိုင်း၊ လူကြီးဝိုင်းနှင့် ရောဂါဝိုင်းဟူသော ဘဝအပိုင်းအခြားများနှင့် ဆက်စပ်မှု ရယူနိုင်လေသည်။

ဖဲချပ်တို့၏ ယေဘုယျ စည်းမျဉ်းကို ချမှတ်ရသော **ဒိုင်းမွန်း ♦** ဟု ခေါ် သော ဖဲပွင့်သည် လူငယ်ဘဝကို ရည်ညွှန်းပြီး၊ **ညှင်း ♣** သည် လူလတ် ဝိုင်းကို ရည်ညွှန်းသည်။ ထို့အတူ **Heart ♥** ဟုတည်ဆဲ ရင့်ကျက်သော လူကြီးဝိုင်းနှင့် **စပိတ် ♠** သည် အိုမင်း ရင့်ရော်နေသော ရောဂါဝိုင်းတို့ကို အသီး သီးရည်ညွှန်းကြသည်။

ဒေါက်တာပက်ပါ(စ်) (Dr.Papas) ဟူသော ပညာရှင်က အောက်ပါ အတိုင်း ယေဘုယျ သတ်မှတ်ချက်များ ကို ပေးခဲ့သည်။

ညှင်း(club)သည် စီးပွားရေး လုပ်ငန်းကြီးများနှင့် အောင်မြင်ကျော် ကြားခြင်းကို ကိုယ်စားပြုသည်။

ဟတ်(Heart)သည် ချစ်ခြင်း မေတ္တာနှင့် ပျော်ရွှင်ခြင်းကို ကိုယ်စားပြု သည်။

ဒိုင်းမွန်း(Diamond)သည် ငွေကြေး နှင့် အကျိုးအမြတ်တို့ကို ကိုယ်စားပြု သည်။

စပိတ်(Spade)သည် ကြမ္မာဆိုးနှင့် အမုန်းတရားတို့ကို ကိုယ်စားပြုသည်။ ပညာရှင်ကြီး ဆီဟာဒီရယ်ကမူ ပိုမို ရှိ တိကျပြည့်စုံသော ဖွင့်ဆိုချက်များကို အောက်ပါအတိုင်း ပေးခဲ့သည်။

ဒိုင်းမွန်းသည် ယေဘုယျအားဖြင့် လူ့ဘဝကို ရည်ညွှန်းသည်။

ဟတ်သည် မိတ်သက်ဟု၊ ကြည်ညို လေးစားမှု၊ ချစ်ခင်စုံမက်မှုနှင့် အေးချမ်း ခြင်းတို့ကို ရည်ညွှန်းသည်။

ညှင်းသည် အာဏာ၊ စွမ်းဆောင် နိုင်မှုနှင့် ထူးချွန်ပေါက်မြောက်ခြင်းတို့ ကို ကိုယ်စားပြုသည်။

စပိတ်သည် ဆုံးရှုံးခြင်းနှင့် အထီး ကျန်ခြင်းတို့ကို အဓိပ္ပါယ်ညွှန်းလေ သည်။

**မိမိကိုယ်စားပြု
ဖဲတစ်ချပ်(Type Card)**

မိမိတို့၏ ရှေ့ဖြစ်နောက်ဖြစ်တို့ကို မေးမြန်းသိရှိလိုသူ တစ်ဦးအတွက် ပထမဦးဆုံး ကိုယ်စားပြု ဖဲတစ်ချပ် လိုအပ်ပေသည်။ ယင်းကိုယ်စားပြု ဖဲချပ်ကို ထိုသူ၏ ဥပမိဖြင့် ခန့်မှန်း သတ်မှတ်ရမည်။ အမျိုးသားများ အတွက် **ကင်း(King)**ကို ယူရပြီး အမျိုးသမီးများအတွက် **ကွင်း(Queen)** ဖဲချပ်ကို ယူရမည်။

အသားအရည်ဖြူသည် ကိုလူချော အတွက် **ဒိုင်းမွန်းကင်း**ဖဲချပ်ကို ကိုယ်စားပြု ဖဲချပ်အဖြစ် သတ်မှတ်ရ မည်။

အသားဖြူသည် မိန်းမချောအတွက် **ဒိုင်းမွန်းကွင်း** ဖဲချပ်ကို သတ်မှတ်ရ မည်။

အသားခတ်လတ်လတ် မဖြူမညို အမျိုးသားအတွက် ကိုယ်စားပြုဖဲချပ် မှာ **ဟတ်ကင်း**ဖြစ်သည်။ အသား

ဆတ်လတ်(မဖြူမညို) အမျိုးသမီး
အတွက် ကိုယ်စားပြုဖဲချပ်ကို
အထိကွင်းဟု သတ်မှတ်ရမည်။

အသာညှိသူ အမျိုးသားအတွက်
ကိုယ်စားပြု ဖဲချပ်မှာ ညှင်းကင်းဖြစ်ရ
ပြီး အသာညှိသူ အမျိုးသမီး၏
ကိုယ်စားပြုဖဲချပ်မှာ ညှင်းကွင်းဖြစ်ပါ
သည်။

အသာမည်သူ အမျိုးသား၏
ကိုယ်စားပြုဖဲချပ်မှာ စပိတ်ကင်းဖြစ်ပြီး
အသာမည်သူ အမျိုးသမီး၏ ကိုယ်
စားပြုဖဲချပ်မှာ စပိတ်ကွင်းဖြစ်သည်။

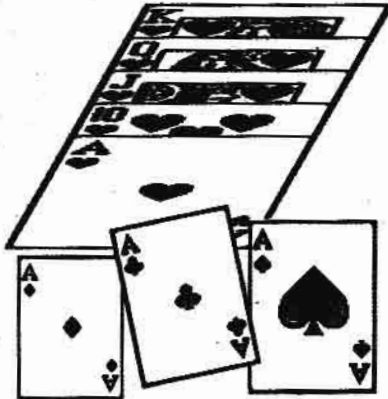
ပြောင်းပြန်ဖဲချပ်[Reversed Card]

လေ့လာသူအနေဖြင့် ဖဲချပ်များ၏
အတည်နှင့် ပြောင်းပြန် အနေအထား
ကို သတိထားရမည်။ ဖဲတစ်ချပ်၏
ပုံနှင့် အတည်အနေအထားအရ ဖော်
ဆောင်သော အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုချက်နှင့်
ပြောင်းပြန်အနေအထား၏ အဓိပ္ပါယ်
ဖွင့်ဆိုချက်များမှာ လုံးဝမတူညီသော
ကြောင့် ဖြစ်သည်။

တကယ်တော့ မူရင်းဖဲချပ်များတွင်
အတည်နှင့် ပြောင်းပြန်ဟူ၍ မရှိပါ။
သို့သော် အသုံးပြုမည့် မိမိကိုယ်တိုင်
က အသုံးပြုမည့် ဖဲထုတ်ပါ ဖဲချပ်များ
၏ မျက်နှာစာထိပ်တွင် အစက်ကလေး
တိုင်းသော် လည်းကောင်း၊ ပင်အပိုင်း
တိုင်းသော် လည်းကောင်း၊ ကိုယ်ပိုင်
အမှတ်အသားဖြင့် အတည် ပြောင်းပြန်
ကို မှတ်သားထားရမည်။

အပေါ်ဘက်(ထိပ်ဘက်)တွင် အမှတ်
အသား ရှိနေလျှင် အတည်ဖြစ်ပြီး
အောက်ဘက်တွင် အမှတ်အသား
ချက်နေပါက ပြောင်းပြန်ဟု မှတ်သား
ရမည်။

ချေဖြစ်နောက်ဖြစ် စစ်ဆေးရာတွင်
အသုံးပြုမည့် ဖဲတစ်ထုပ်တွင် ဖဲချပ်ရေ

(၃၂)ချပ်ကို အသုံးပြုလေ့ရှိကြသည်။
ထို့ကြောင့် (၂)၊ (၃)၊ (၄)၊ (၅)နှင့်(၆)
ဂဏန်းများပါသော ဖဲချပ်များကို
ထုတ်ပယ်ထားရမည်။

အချို့သော နည်းများတွင် ဖဲ(၃၆)
ချပ်ကို အသုံးပြုရန် လိုအပ်လေသည်။
ထိုအခါ (၂)ဂဏန်းပါသော ဖဲချပ်လေး
ကို ထည့်သွင်းအသုံးပြုရမည်။

ယေဘုယျအားဖြင့် ဖဲတစ်ချပ်စီ၏
အဓိပ္ပာယ်သည် အသုံးပြုသော နည်း
အားလုံးတွင် မပြောင်းလဲတတ်ပေ။
ကောင်းသော အဓိပ္ပာယ်ကို ဆောင်
သည့် ဖဲချပ်တစ်ချပ်သည် ကောင်းကျိုး
အဟောကိုသာ ပြသည်။

သို့သော် အသုံးပြုသော နည်းပေါ်
တွင် မူတည်ပြီး ဟောချက်တိကျမှုတွင်
အနည်းငယ်သာ ကွဲလွဲမှုရှိသည်။

ဥပမာအားဖြင့် နည်းတစ်နည်းတွင်
စပိတ်(၁၀)သည် ဆုံးရှုံးမှုများဟု
အတည်ဘက်တွင် အဓိပ္ပာယ်ကောက်
ပြီး သူ၏ပြောင်းပြန်ဘက်မှာ မျက်ရည်
(ဝမ်းနည်းကြေကွဲခြင်း)ဟု အဓိပ္ပာယ်
ရသည်။

အခြားနည်းတစ်နည်းတွင် စပိတ်
(၁၀)သည် အတည်ဘက်တွင် ပူဆွေး
သောကရောက်ခြင်းကို ဖော်ဆောင်ပြီး
ပြောင်းပြန်ဘက်အတွက် ဒုက္ခအခက်
အခဲများကို ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ခြင်းဟု

ယူရသည်။

စပိတ် ၇ သည် နည်းတစ်နည်းတွင်
အတည်၌ မျှော်လင့်ချက်ကို ဖော်ဆောင်
ပြီး ပြောင်းပြန်ဘက်တွင် မိတ်ဆွေ
သင်္ကဟဖြစ်သည်။ အခြားနည်းတစ်
နည်းတွင်မူ အတည်ဘက် အဓိပ္ပါယ်မှာ
ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြစ်ပြီး ပြောင်းပြန်ဘက်
အဓိပ္ပာယ်ကို ချစ်ရေးချစ်ရာ အခက်
အခဲဟူ၍ ယူရလေသည်။

ဖဲချပ်တစ်ချပ်စီ၏ ပုံမှန်တန်ဖိုးနှင့်
အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုချက်များကို အောက်ပါ
ဇယားအတိုင်း လေ့လာထားသင့်
သည်။

ဖဲတစ်ချပ်စီ၏တန်ဖိုး

ဟတ်ဖဲချပ်များ ဖော်ဆောင်သည့်

အဓိပ္ပါယ် ♥(Heart Values)

♥ ဟတ်တစ်(အတည်)

သတင်းကောင်း၊ အိမ်တစ်ဆောင်၊
မေတ္တာစာတစ်စောင်၊

(ပြောင်းပြန်)

စိတ်ပျက်စရာ၊ အပြောင်းအရွှေ့(သို့)
စိတ်ပြေလက်ပျောက် ခရီးသွားခြင်း၊

♥ ဟတ်ကင်း(အတည်)

ကြင်နာတတ်သော အသားဖြူ
သည့် နှစ်လိုဖွယ်ရာ ကိုလူချော၊

(ပြောင်းပြန်)

မရေရာမှု၊ မရေရာသည့်ချစ်သူ၊

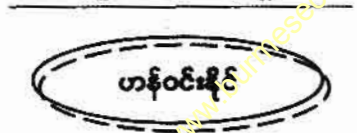
♥ ဟတ်ကွင်း(အတည်)

ရက်စရာမှု၊ ချစ်ခင်နှစ်သက်ဖွယ်
မိန်းမချော၊ သင့်တင့်မျှတမှု၊

(ပြောင်းပြန်)

အပြောင်းအလဲမြန်ခြင်း။

ရွှေ့လ ဆက်စပ်ပါရန်

အကြောနှင့်ဆရာမက်မိပါ မြန်မာ့ဆရာမက်မိပါ

ဆရာဦးလှိုင် (အကြောပညာရှင်) [တံတားဦး၊ အင်းဝ]

ထိုင်ရခက်၊ ထရခက်

ဒူးခေါင်းနာနေသော်

ကျွန်တော် မန္တလေးမြို့၊ ၃၈ လမ်း ၈၂ x ၈၃ လမ်းကြားတွင် ဆေးဆန်းဖွင့်လျက်ရှိရာ ကျွန်တော်၏ဆေးခန်းသို့ ကျွန်တော်နှင့် အလွန်ရင်းနှီး ခင်မင်သော ဦးအောင်မိုးနှင့်အတူ အသက် (၇၀)ကျော်အရွယ်ရှိ အမျိုးသားကြီး တစ်ဦး ရောက်ရှိလာသည်။

ကျွန်တော်မှ လိုက်လံပျံ့ငှာစွာ ဦးအောင်မိုးကို နှုတ်ဆက်ပြီး...

‘ဘာကိစ္စရှိသလဲ’

ဟု မေးရာ ဦးအောင်မိုးမှ...

‘ဒါ... ကျွန်တော်ငယ်ငယ်တုန်းက စာသင်ပေးတဲ့ ဆရာကြီးဦးစိန်သန်းပါ။ ဆရာကန်တော့ပွဲလာတုန်း ဆရာကြီး ထိုင်ရအခက်၊ ထရအခက် ဒူးခေါင်းနာနေလို့ ဆရာထံ လာရောက် ပြသခြင်း ဖြစ်ပါတယ်’

ကျွန်တော်မှ ဆရာကြီးအား ရိရိသေသေဖြင့်...

‘ဆရာကြီးခင်ဗျား... ဒူးခေါင်းကို တစ်ခုခုနဲ့ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ထိခိုက်မိသလား’

ဟု မေးရာ ဆရာကြီးမှ...

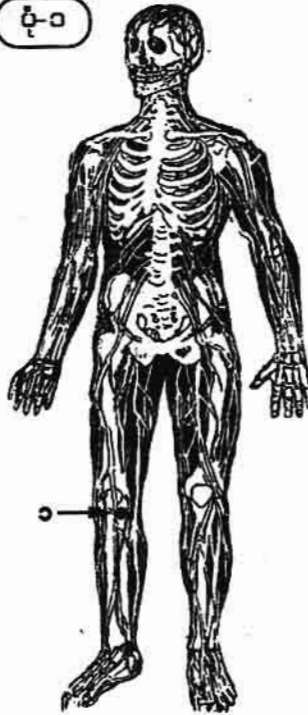
‘ဘာနဲ့မှ မထိခိုက်မိပါဘူး’

ဟု ပြောရာ ကျွန်တော်မှ ဆရာကြီး၏ ဒူးခေါင်းကို သေချာစွာ ကြည့်ပြီး “ဆရာကြီးရဲ့ ဒူးခေါင်းက သူ့အလိုလို ရောင်လာတာလား”

ဟု မေးရာ...

‘ဟုတ်ပါတယ် ခြေထောက်က

ပုံ-၁

၁။ ခုံညင်းခြင်းကြော

ကွေးပြီးရင် ဆန့်ရတာ ခက်တယ်။ ဆန့်ပြီး ကွေးရင်လဲ ဒူးခေါင်းက အရမ်းနာတာပဲ’

ဟု ပြောရာ ကျွန်တော်မှ...

‘ဆရာကြီးခင်ဗျား... ဆရာကြီးရဲ့ ဒူးခေါင်းဟာ အဆစ်ရောင်နေကြောင်း နာတာယဟုတ်ဘူး။ ဒူးခေါင်းမှာတည့်တဲ့ ယေဘွဲ့ ဆွန့်ဖောက်ပြန်လို့ အဆစ် ဒူးခေါင်းရောင်ပြီး နာလာတာပါ’

ဟု ပြောပြီး ကွေးရအခက် ဆန့်ရအခက်ဖြစ်သော ဒူးခေါင်းကို ကျွန်တော်မှ အကြောပညာဖြင့် ပြုပြင်

ပုံ-၂

၁။ တံကောက်
သွေးဖိပ်
ကြော
၂။ ဒါကြော
၃။ မေ့ကြော

ပေးပါသည်။

အကြော ပြုပြင်ပေးပြီးနောက် ကျွန်တော်နှင့် ဆရာကြီးမှာ အလွန်ရင်းနှီးသွားပါသည်။ ဆရာကြီး ကျွန်တော်ကို...

‘နာတာက ဒူးခေါင်း ပြင်ပေးဆေးခြေဖျားကစ တစ်ကိုယ်လုံး ဘာကြော ပြင်ပေးရတာလဲ’

ဟု မေးရာ ကျွန်တော်မှ...

‘ဒူးခေါင်းမှာတည့်တဲ့ ယေဘွဲ့သွေး ပြန်လို့ ဒူးခေါင်းရောင်ပြီး ပကျွန်ုပ်တို့ နာလာတာပါ။ ခြေသလုံးအကြော

သီဟိုဠ်ကြောဆွေ တစ်ပြီး အခဲရက်လို့
ဒုခေါင်က ပိန်လာတာပါ။

အဲဒီလို တစ်ကိုယ်လုံးမှာရှိတဲ့ အကြောဆွေ
ပြုပြင်ပေးရင်း အခါကတော့ ဒုခေါင်နာ
ထားကို ပြုပြင်ပေးခြင်းဖြစ်တယ်။

ဟု ကျွန်တော်မှ ဆရာကြီးကို ပြော
ပြန်သည်။

ဆရာကြီးမှလည်း ပင်စင်စား
ကျောင်းဆရာကြီးပီပီ ကျွန်တော်ကို...
'ဒူးခေါင်းနာရင် ဒီလိုပဲ ဒူးခေါင်းမှာ
ဆည်းတဲ့ သွေးနဲ့လေ ဖောက်ပြန်တာပဲ
ထား'

ဟု မေးရာ...

'မဟုတ်ပါဘူး။ ဒူးရဲ့ ဖြစ်တဲ့ရောဂါ
ဆက္ကဏာကို ကြည့်ပြီး ပြောတာပါ။
ဆချို့ ဒူးနာတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့ ပြင်း
ဆန့်စွာ ထိခိုက်မိလို့ဒူးနာခြင်း။ အဆစ်
ရောင်ရောဂါကြောင့် ဒူးနာခြင်း။ ဒူးဆစ်
လွှဲပြီး ဒူးနာခြင်း။ ခုံညင်းလွှဲပြီး ဒူးနာ
ခြင်း အစရှိတဲ့ ဒူးနာခြင်း တွေအမျိုးမျိုး
ရှိတာပေါ့။

ဆရာကြီးရဲ့ဒူးနာကတော့ အာယု
ဗွေဒသိရောမဏိကျမ်း အလိုအရ
ကောဋ္ဌသီလ လေရောဂါနဲ့ လက္ခဏာ
ပဲ။ ဒူးခေါင်းမှာတည်တဲ့ လေနဲ့သွေး
ဖောက်ပြန်လို့ ရောင်ရမ်းမယ်။ ကိုယ်ခံ
မယ်။ ခြေဖျားမှ ပေါင်းရင်းအထိ တုံ့
ဆိုင်းမယ်။ မြေခွေး၏ ဦးခေါင်းကဲ့သို့
ကြမ်းတမ်းခြင်းဖြစ်၏လို့ အာယုဗွေဒ
သိရောမဏိကျမ်းက ဆိုထားပါတယ်။

ဘယ်အရွယ်တွေမှာ အဖြစ်များ
သလဲဆိုရင် အသက် လေးဆယ်ကျော်
အရွယ်တွေမှာ အဖြစ်များပါတယ်'

ဟု ကျွန်တော်က ရှင်းပြပါသည်။

ဆရာကြီးအား...

'အခု အကြောပြုပြင်ပေးတာ
သက်သာသလား'

ဟု ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ ဦးအောင်
နိမ့် မေးရာ "များစွာသက်သာကြောင်း"

ဆရာကြီးက ပြောပါသည်။

ကျွန်တော်မှ "ဆရာကြီး ပခုက္ကူကို
မပြန်သေးရင် မနက်ဖြန်ခါ လာရောက်
အကြောပြင်ပါဦး" ဟု ပြောရာ နောက်
နေ့တွင် ဆရာကြီး လာရောက်
အကြောပြုပြင်ပါသည်။

ဆရာကြီးမှ "အခုလို ဒူးနာပြီး
ထိုင်ရအခက် ထရအခက်ဖြစ်တဲ့
ဝေဒနာ တာရှည်ခံစားနေရတာ
ကိုအောင်မိုးကျေးဇူးနဲ့ ဆရာကျေးဇူး
ကို မမေ့ပါဘူး" ဟု ပြောပြီး ပခုက္ကူသို့
ပြန်သွားပါသည်။

ဆရာကြီးကဲ့သို့ ဒူးခေါင်းနာသည့်
ဝေဒနာရှင်များ ဝါသနာရှင်များ အသုံး
ပြုနိုင်ရန်အတွက် ရုပ်ပုံကားချပ်နှင့်
တကွ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ
တစ်ဆင့် တင်ပြလိုက်ပါသည်။

၁။ တံကောက်သွေးဆိပ်ကြော

ယင်းအကြောကို ဖိဖိပြီး နှိပ်ပေးပါ။
ယင်းအကြောကို ဖိနှိပ်သည့်အခါ ခြေ
ဖဝါးအထိရောက်ရမည်။ (၅)ကြိမ်ခန့်

၂။ ခါကြော

ယင်းအကြောကို ခတ်ခတ်ပြီး ဖိဖိ
ပေးပါ။ (၁၀)ကြိမ်ခန့်

၃။ မော့ကြော

ယင်းအကြောကို ဖိဖိပြီး နှိပ်ပေးပါ။

၄။ ခုံညင်းမြင်ကြော

ယင်းအကြောကို ဖိဖိပြီး တွန်းပေးပါ။
ယင်းနည်းအတိုင်း ပြုပြင်ပေးပါက
ဒူးဆစ်ရောင်ရမ်းခြင်း ကိုက်ခဲခြင်း
နာကျင်ခြင်း၊ ထုံခြင်း သက်သာပျောက်
ကင်းနိုင်သည်။

**မှတ်ချက်။ ။ ယင်းဝေဒနာရှင်
များအား တစ်ကိုယ်လုံးအကြောများ
ကို ဖြေပေးပါ။ ဦးအောင်မိုး၊ ဦးစိန်
သန်း(ပခုက္ကူ)အား အထူး ကျေးဇူး
တင်ပါသည်။**

**ဆရာဦးလှည့်မိုး(အကြောပညာရှင်)
(တံတားဦးအင်း၀)**

မှတ်စု စာတတ်သိသတ်ရှားသို...

မိမိတို့အသံတွင်
အခိုးရတနာတို့ကိုများနှင့်
ဆက်သွယ်၍ ရပါက
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းအား
မှာယူနိုင်ပါသည်။
တန်ဖိုးပေးရွှေ့လှပေနိုင်ခြင်း
မှာကြာနိုင်ပါသည်။
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
တစ်အုပ်လျှင် ၂၅၀၀/-ကျပ်
(နှစ်ထောင်ငါးရာကျပ်နှုန်းခြင်း)

မိမိတို့
လက်ဝယ်အရောက်
ပို့ဆောင်ပေးပါမည်။
(၃)လ၊ (၆)လ၊ (၉)လ
(၁၂)လ စသည့်
မိမိလိုသောလကို
ရေသာရွှ်
မှာကြာနိုင်ပါသည်။

မှာကြာရန်လိုက်စား...

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတိုက်
အမှတ် ၂၁၉၊ (၂၉)လမ်း
ပန်းဆဲတန်းစာဆိုတော်
ရန်ကုန်မြို့
ခရိုင်-၀၁
ရက်-၀၁

ဗျူးချာ။ ငွေဝင်မည်။ သန့်သွား၊ လုပ်ငန်းများ ပုံမှန်လုပ်ကိုင်နေရမည်။ လျှပ်စစ်ပစ္စည်း၊ ဓာတ်ဓာတ်ပစ္စည်းများ အရောင်းအဝယ် ကောင်းမည်။ အင်္ဂါနံပစ္စည်းများ အရောင်းအဝယ်ကောင်းမည်။

ဇနီးမောင်နှမများ။ လူကြီးများ၏ ကူညီမှုကို ရရှိ၍ လုပ်ငန်းများ အောင်မြင်မည်။ ငွေကြေး ကိုင်တွယ်သုံးစွဲခွင့်ရမည်။

အိမ်တွင်းရေးရာ။ ငွေကြေးအဝင်များ၌ အိမ်ထောင်ဖက်နှင့် အဆင်ပြေနေမည်။ သားသမီးများနှင့် ပတ်သက်၍ စိတ်ချမ်းသာရမည်။

အချစ်ရေး။ အချစ်ရေး အဆင်ပြေလွန်းပြီး ချစ်ကဲကောင်း၍ အချစ်သစ် ထပ်မံ ဝင်ရောက်လာ၍ ပြဿနာဖြစ်ရလိမ့်မည်။

ပညာရေး။ ပညာရေးတွင် အချစ်ရေး ဝင်ရောက်လာမှုကြောင့် ပညာရေး ပျက်တတ်မည်။

ကုန်ပစ္စည်းများ။ သွေးတိုးရောဂါ အခံရှိသူများ သွေးတိုးရောဂါ ပြန်ဖြစ်ရတတ်သည်။ အဆီအငန်တို့ကို လျော့စားပါ။

ထောင်စုဂုဏ်များ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၉၊ ၂၉၊ ၃၁။

ကျန်းမာရေးများ။ ။ ၄၊ ၇၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၀။

ထိခိုက်မှုများ။ ။ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၁။

ထိခိုက်မှုများ။ ။ ၁၊ ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၁။

အထောင်စုဂုဏ်များ။ ။ ဆောင်ရွက်ရန် ကိစ္စရှိပါက ပြဿနာကိစ္စ ရှိပါက "ဥပဒေ" သို့မဟုတ် "အထိန်းသိမ်းရေး" သက်ဆိုင်ရာများ အချိန်မီလျှင် (၆) နှစ်ကိစ္စရှိပါသည်။

ဗျူးချာ။ ငွေကြေး အဝင်နှောင့်နှေးနေမည်။ လျှပ်စစ်ပစ္စည်းများ၊ စက်ပစ္စည်းများ အရောင်းအဝယ်ကောင်းမည်။ ယာဉ်ကား အရောင်းအဝယ် အမြတ်နည်းနေမည်။

ဇနီးမောင်နှမများ။ လုပ်ငန်းကိုင်ဖက်များ လုပ်ငန်းများ အောင်မြင်ပြီးမြောက်မည်။ လုပ်ငန်းသစ်များ ထပ်မံရရှိမည်။

အိမ်တွင်းရေးရာ။ ငွေကြေးအရောင်းအဝယ် လုပ်ငန်း အဆင်ပြေသလို မိသားစုလည်း အောင်မြင်ပျော်ရွှင်ရမည်။ သားသမီးတို့၏ ကျန်းမာရေး၊ ပညာရေး၊ စီးပွားရေး တိုးတက်ကောင်းမွန်မည်။

အချစ်ရေး။ ချစ်သူနှင့် ဘုရားများ၏ (သို့မဟုတ်) အပျော်ခရီးထွက်ခွင့်ကြုံရလိမ့်မည်။ မပျော်လင့်ဘဲ အိမ်ထောင်ကွဲတတ်သည်။

ပညာရေး။ ပညာရေး ကံစာတာ တက်နေသောကာလဖြစ်သည်။ ပညာရပ်ဆိုင်ရာ သင်တန်းများတက်လျှင် ထူးချွန်စွာ အောင်မြင်မည်။

ကုန်ပစ္စည်းများ။ နှလုံးရောဂါအခံမရှိလျှင် ရောဂါပြန်ထတတ်သည်။ စိတ်ရောကိုယ်ပါ အနားယူပေးပါ။

ထောင်စုဂုဏ်များ။ ။ ၂၊ ၄၊ ၇၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၈၊ ၂၈၊ ၃၁။

ကျန်းမာရေးများ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၀။

ထိခိုက်မှုများ။ ။ ၄၊ ၆၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၃၁။

ထိခိုက်မှုများ။ ။ ၂၊ ၄၊ ၇၊ ၉၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၁။

အထောင်စုဂုဏ်များ။ ။ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၁။

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဇေလ (၁) ရက်မှ (၃၁) ရက်နေ့အထိ ခုနှစ်ရက်သားသမီးများအတွက်

ဟောပြောချက်

ဆရာမောင်မြတ်

ရွက်ပွားပေးပါ။

ဗျူးချာ။ တိုက်ခန်းအရောင်းအဝယ် အိမ်ခြေအရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်းများ လျာထားချက်အတိုင်း မပြည့်မီနိုင်သေးပါ။ လုပ်ငန်းသစ်များ မစနိုင်သေး။ ငွေကြေးအခက်အခဲရှိမည်။

ဇနီးမောင်နှမများ။ မိမိ တာဝန်ယူထားရသော အလုပ်လုပ်ငန်းများ သတ်မှတ်ချိန်အတွင်း ပြီးစီးနိုင်၍ အတော်ကြိုးစားရလိမ့်မည်။

အိမ်တွင်းရေးရာ။ ငွေကြေးကြောင့် မိသားစုအတွင်း အဆင်မပြေမှုများ ဖြစ်ပေါ်လိမ့်မည်။ နှစ်ဖက်ဆွေမျိုးများ၏ အကူအညီရမည်။

အချစ်ရေး။ အချစ်ရေး အဆင်ပြေမည်။ ရိုးရိုးသားသား သစ္စာရှိချစ်မိတော့ လိုပါသည်။

ပညာရေး။ ပညာရေးတွင် အခက်အခဲ အနည်းငယ်တွေ့ရမည်။ ပြင်ဆင်သော ဆန္ဒရှိ လျှင် မအောင်မြင်နိုင်သောကိစ္စ မရှိပါ။

ကုန်ပစ္စည်းများ။ အအေးမိပြီး ဖျားတတ်၍ နွေးနွေးထွေးထွေး နေပေး။ နေပူပူ ပြန်လာလျှင် ရုတ်တရက် ရောဂါပျောက်မည်။

ထောင်စုဂုဏ်များ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၉။

ကျန်းမာရေးများ။ ။ ၄၊ ၇၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၃၀။

ထိခိုက်မှုများ။ ။ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၃၁။

ထိခိုက်မှုများ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၆၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၁။

အထောင်စုဂုဏ်များ။ ။ ဆောင်ရွက်ရန် ကိစ္စရှိသော် အခက်အခဲဆုံး "နယော" ဂါထာကို (၉) နှစ်ကိစ္စ ရွက်ပြီး ဆောင်ရွက်ပါ။

ဗျူးချာ။ သစ်လုပ်ငန်း၊ သံလုပ်ငန်း မျှော်မှန်းထားသလောက် အမြတ်ငွေ မရနိုင်သေးပါ။ ပွဲစား အကျိုးအောင် ရှေ့နေလုပ်ငန်းများ အယူသစ်၊ လုပ်ငန်းသစ် မရနိုင်သေးပါ။

ဇနီးမောင်နှမများ။ လုပ်ငန်းကိုင်ဖက်များ ဘဝတွင် မိသားစုကူညီမှုကြောင့် မိမိလုပ်ငန်းများ ပြီးစီးအောင်မြင်မည်။

အိမ်တွင်းရေးရာ။ အိမ်တွင်းရေး အဆင်ပြေမည်။ မိသားစုပျော်ရွှင်ရမည်ကာလဖြစ်သည်။ သားသမီးတို့ နိုင်ငံခြားခရီးထွက်ရန်

အဆင့်ရှိလျှင် ခရီးထွက်လိမ့်မည်။

ချစ်သူများ။ ချစ်သူများထဲ မှ မိမိနှင့် တာဝရ သစ္စာရှိရှိ ချစ်သူနှင့် မည်သူ မိမိကို အနှံ့တာခံမည်သူ ကို ရွေးချယ်ပါ။

ပညာရေး။ အခက်အခဲမရှိရင် ပိသေသဆိုတာ မရှိနိုင်ပါ။

ချစ်ရေး ကြောင့် ပညာရေးတွင် အခက်တွေ့မည်။

အခြားအခက်များ။ နာကျင်ကိုက်ခဲတတ်သည်။

အိမ်အိမ်များကို လေ့လာစားပါ။

အိမ်အိမ်များ။ ၂၊ ၄၊ ၆၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၁။

အိမ်အိမ်များ။ ၃၊ ၅၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၃၀။

အိမ်အိမ်များ။ ၄၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၈၊ ၃၁။

အိမ်အိမ်များ။ ၂၊ ၄၊ ၆၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၁။

အိမ်အိမ်များ။ ၂၊ ၄၊ ၆၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၁။

အိမ်အိမ်များ။ ၂၊ ၄၊ ၆၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၁။

အိမ်အိမ်များ။ ၂၊ ၄၊ ၆၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၁။

အိမ်အိမ်များ။ လုပ်နေကျလုပ်ငန်းမှ မဟုတ်ဘဲ အခြားလုပ်ငန်းမှ ရသင့်မည်။ ငွေကြေး နှစ်ကြိမ်နှစ်ခါဝင်မည်။ အလုပ်နှစ်မျိုး လုပ်ရမည်။

အိမ်အိမ်များ။ မိမိတာဝန်ယူရသော လုပ်ငန်းအပြင် အခြားလုပ်ငန်းမှ ရသင့်ပါ။ တာဝန်ယူလုပ်ဆောင်ရလိမ့်မည်။

အိမ်အိမ်များ။ မိသားစုအတွင်း အဆင်ပြေသာယာမည်။ သားသမီးတို့ အကျိုးမဟုတ်။ ပညာရေးကောင်းမွန်မည်။ မိသားစုစပ်စပ် ဘုရားပူဇော်ရန်ရှိသည်။

အိမ်အိမ်များ။ ချစ်သူမရှိသေးသူများ ပူးစာရင်နှင့် တွေ့ရမည်။ ချစ်သူမရှိသူများ ချစ်သူထပ်တွေ့ကိန်း ရှိနေ၍ သတိထားပါ။

အိမ်အိမ်များ။ ပညာရေး ကံစာတာ တက်ချိန်ဖြစ်၍ နည်းနည်းကြိုးစားပါ။

အိမ်အိမ်များ။ များများအောင်မြင်မည်ကာလ ဖြစ်သည်။

အိမ်အိမ်များ။ ချစ်လိမ့်ခြင်း ခြေထောက်နာခြင်းတို့ ဖြစ်တတ်၍ သတိထားသွားလားပါ။

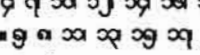
အိမ်အိမ်များ။ ၃၊ ၆၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၁။

အိမ်အိမ်များ။ ၄၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၂၉။

အိမ်အိမ်များ။ ၅၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၀။

အိမ်အိမ်များ။ ၃၊ ၅၊ ၈၊ ၉၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၁။

အိမ်အိမ်များ။ အချိန်အားဖြင့် “ငွေကြေး အရပ် သိပ္ပံ နာယ”ဟူသော ဂီတကို (၁၀၈)ကြိမ် ရွတ်ပွားပါ။

အိမ်အိမ်များ။ မီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ ပုံမှန်လည်ပတ်နေမည်။ မျှော်မှန်းသဘောကို အကျိုးအမြတ် မရရှိနိုင်သေးပါ။ လုပ်ငန်းလည်ပတ်မှု လုပ်ငန်းစီးဆင်းပုံတို့ကို ပြန်လည်သုံးသပ်ပါ။

အိမ်အိမ်များ။ မိမိ၏ လုပ်ဆောင်ကိုင်ရည်ကြောင့် တာဝန်သစ်များ

လုပ်ငန်းသစ်များ အပ်နှံလိမ့်မည်။ ကြိုးစားဆိုးသားစွာ မိမိတာဝန်ပါ။

အိမ်အိမ်များ။ အိမ်တွင်းရေး သာယာမည်။ ဆွေမျိုးများထံမှ ဆုံးဖြတ် ထင်ထားသော ကြေးမြီများပြန်ရမည်။

အိမ်အိမ်များ။ အချစ်ရေးကောင်းသောကြောင့် ချစ်သူနှစ်ယောက်ကြား ဗျာများရမည်။ ငါးရဲနှစ်ကောင် မဖမ်းဆီးနှင့်။

ပညာရေး။ ပညာရေး ကံစာတာတက်သောကာလ ဖြစ်သည်။ ကံကောင်းမှုတွင် ဉာဏ်နှင့် စိရိယ ပေါင်းစပ်လိုက်ပါ။

ကျန်းမာရေး။ ရုတ်တရက် ခိုက်အောင့်ခြင်း၊ လေထိုးခြင်း ဖြစ်တတ်၍ လေပွစာများကို ရှောင်ပါ။

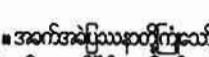
အိမ်အိမ်များ။ ၄၊ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၀။

ကျန်းမာရေး။ ၃၊ ၆၊ ၇၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၆၊ ၂၉။

အိမ်အိမ်များ။ ၄၊ ၈၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၃၁။

အိမ်အိမ်များ။ ၁၊ ၈၊ ၉၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၁။

အိမ်အိမ်များ။ အခက်အခဲပြဿနာတို့ကို ကျွန်ုပ်တို့ ပေးဆောင်ရွက်ပုံ “အောင်တစ်ရာရစ်တစ်ကွက် တွေ့ရ” ဂီတကို (၆)ခေါက် ရွတ်ပွားပါ။

အိမ်အိမ်များ။ လျှပ်စစ်ပစ္စည်းများ ထုတ်လုပ်ရေး၊ ရောင်းဝယ်ရေး လုပ်ငန်းများ အကျိုးအမြတ်များမည်။ မြေအရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်းတွင် အရှုပ်အရှင်ပြဿနာပေါ်တတ်၍ သေချာစိစစ်ပြီးမှလုပ်ပါ။

အိမ်အိမ်များ။ လုပ်ငန်းများ အချိန်မီ ပြီးစီးအောင်မြင်မည်။

ကျန်းမာရေး။ အသီးအနှံများကို ခံစားရမည်။

အိမ်အိမ်များ။ အိမ်ထောင်ရေး သာယာမည်။ သားသမီးတို့၏ သိတတ်လိမ္မာမှုကြောင့် စိတ်ချမ်းသာရမည်။ မိသားစုစပ်စပ် အပျော်ခရီး သို့မဟုတ် ဘုရားပူဇော်ရန်ထွက်ကိန်းရှိသည်။

အိမ်အိမ်များ။ အနေအထိုင် အပြောအဆို အပြုအမူကြောင့် ချစ်သူ၏ အထင်လွဲခြင်းကို ခံရတတ်သည်။

ပညာရေး။ ပညာရေး ကံကောင်းနေသော်လည်း ဉာဏ်နှင့်စိရိယ ကူညီပါမှ အောင်မြင်မှု ရပါမည်။

ကျန်းမာရေး။ သီးနှောင် ဖြစ်တတ်၍ ရေများများ သောက်ပေးပါ။ သဘာဝတရားများအတိုင်း လိုက်လျောညီထွေ ဖြစ်အောင် နေထိုင်ပါ။

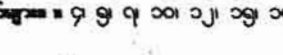
အိမ်အိမ်များ။ ၄၊ ၅၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၀။

ကျန်းမာရေး။ ၆၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၈၊ ၃၀။

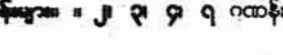
အိမ်အိမ်များ။ ၄၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၂၀၊ ၂၅။

အိမ်အိမ်များ။ ၂၊ ၃၊ ၄၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၁။

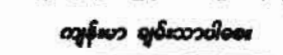
အိမ်အိမ်များ။ အရေးကြောင်း ပြဿနာများ ကြုံတွေ့သော် နှလုံးထော ဂီတကို (၁၀၈)ခေါက် ရွတ်ပွားပူဇော်ပြီးမှ ဆောင်ရွက်ရာများကို ဆောင်ရွက်ပါ။

ကျန်းမာ ရွတ်သောပါစေ
ဆရာ ရောင်မြည်

ကျန်းမာ ရွတ်သောပါစေ
ဆရာ ရောင်မြည်

ကျန်းမာ ရွတ်သောပါစေ
ဆရာ ရောင်မြည်

သားမင်း နှလုံးသည်းခြေဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

0211-008954 v.p. 7/2008 w.q.x.v (1625)

သမုတိသမ္မိတိယ ဘဏ္ဍာ (ပေး, ဇီ) 169/02010

အမောပြေ လန်းဆန်း ကျန်းမာ

BURMESE CLASSIC

သားမင်း (အမှတ်တံဆိပ်)

နှလုံးသည်းခြေဆေးကို သုံးစွဲကြ

ကလင်...ကလင်ဆိုတဲ့ ခေါင်းလောင်း သံကြောင့် တံခါးဖွင့်လိုက်ရာ ဂ-လွှာ တက် လာသော ဘရဏီကို တွေ့လိုက်ရသည်။

“တံခါးဖွင့်ပါဦး သရဏီရယ်... မောလိုက် တာ... နောင်ဆို ဂ-လွှာမှာမနေဘဲ တာဝတိံသာတက်နေ” ငေါင်တူးတူး ပြောလိုက်သော ဘရဏီစကားကြောင့် သရဏီက ရယ်ကျဲကျဲလုပ်ရင်း...

“နောက်မှပဲစိတ်ဆိုး... ခုတော့ အမော ပြေ ဒီဆေးလေးသောက်လိုက်... အမော တွေ ပြေသွားစေရမယ်”

ဆေးလက်ဖက်ရည်ဖွန်း တစ်ဖွန်းခန့် ရေအေးနှင့်သောက်ပြီး ခဏ ဘရဏီ မျက်နှာ ရွှင်ပျလာသည်။

“ဟယ်... ဆေးကလေးချို့ချို့အရသာလေးနဲ့ ကောင်းလိုက်တာ... အမောကို ပြေသွားတာပဲ... အခု ငါ့ကို တိုက်တာ ဘာဆေးလဲဟင်”

“ငါတို့မိသားစု အမြဲ သုံးစွဲနေတဲ့ သားမင်း အမှတ်တံဆိပ် နှလုံးသည်းခြေဆေးပါ”

ထိုစဉ် ဘရဏီ၏ မိခင် ဒေါ်မာလာရောက်လာကာ “ဟုတ် တယ်... ဘရဏီရေ... ဒေါ်ဒေါ်တို့က ဂ-လွှာမှာနေကြတဲ့သူတွေ ဆိုတော့ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ရဲ့ ဆေးလမ်းညွှန်မှုကြောင့် သမား တော် ဦးကိုကိုကြီး ဖော်စပ်ထားတဲ့ သားမင်းအမှတ်တံဆိပ် နှလုံးသည်းခြေဆေးကို အမြဲသုံးစွဲနေတာ သရဏီ ရုံးသွားရုံး ပြန်သောက်တဲ့ ဆေးဖြစ်သလို ဒေါ်ဒေါ်လည်း ဈေးသွားဈေးပြန် သောက်ရတဲ့ ဂ-လွှာအတွက် အမောပြေဆေးပါပဲကွယ်”

“ခုနက သရဏီပြောလိုက်တာ နှလုံးသည်းခြေဆေး ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ် ဘရဏီ... နှလုံးသည်းခြေဆေးပါ... နှလုံး ကောင်းမှ သည်းခြေနဲ့သွေးဟာ တစ်ကိုယ်လုံးပျံ့နှံ့သလို သွေးနဲ့ အမိသွေးသွေးပြောစပ်ကာ တစ်ကိုယ်လုံးပျံ့နှံ့ပြီး နှလုံးကို ပြန် စောင့်ရှောက်တာလို ပြန်ဟုတ်ဦးရင်းဆေးပညာကို လေ့လာထားလို့ ငါသိရတာ”

“နှလုံးသည်းခြေဆေးဟာ နှလုံးအတွက်ရော သည်းခြေ အတွက်ပါ အကျိုးပြုတယ်ဆိုရင် လူတိုင်း သုံးစွဲသင့်တဲ့ ဆေးတစ် လက်ပဲဦး... ဒါဆိုရင် အသက်ကြီးပြီဖြစ်တဲ့ ငါ့ရေဖေဖေနဲ့ မေမေ ကို သုံးစွဲဖို့ အသိပေးဈေးမယ်... အဲဒီ သားမင်းအမှတ်တံဆိပ် နှလုံးသည်းခြေဆေးဟာ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင် တယ်ဆိုတာ ပြောပြပေးပါဦး သရဏီ”

“ပြောပြမယ်... သေသေချာချာ နားထောင်... နှလုံးသည်းခြေ

အားနည်းခြင်း၊ နှလုံးသွေးကြောကျယ်ခြင်း၊ နှလုံးသွေးကြောကျယ်ခြင်း၊ နှလုံးသွေး ကြော အဆိပ်တိတ်ခြင်း၊ နှလုံးကြွက်သား များ အားနည်းခြင်း၊ ရောင်ခြင်း၊ နှလုံးတုန် ရင်ခုန်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊ အသက် ရှူကျပ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်မမှန် ပူးဝေ မောပန်း ခြင်းများကို ရေအေး(သို့မဟုတ်) ဆီးရော် ရည် ရရနှင့် သုံးစွဲနိုင်တယ်တဲ့”

“ဒါဆိုရင် လူတိုင်းနဲ့ သင့်လျော်တဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲ ဆက်ပြောပါဦး သရဏီ”

“ရင်ညှစ်၍ စူးအောင်ခြင်း၊ ကျောနှင့်ရင် ညှပ်အောင်ခြင်း၊ နှလုံးစူးအောင်ခြင်း၊

ရင်ဝပျံ့ မအိမ်သာဖြစ်ခြင်း၊ လေးလံထိုင်းမှိုင်းခြင်း၊ အနည်းငယ် လှုပ်ရှားရုံနှင့် မောပန်းနွမ်းသွားခြင်း၊ ဒေါသကြောင့်ဖြစ်စေ၊ စိုးရိမ် ကြောင့်ကြ တိတ်လန့်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်စေ၊ နှလုံးတုန် ရင်ခုန် မောပန်းခြင်းများကို ရေအေး (သို့မဟုတ်) ကြိုချည်ရရနှင့် သုံး စွဲနိုင်ပါတယ်...

ဆက်နားထောင် ဘရဏီ... နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်မပျော်သူများ စိတ်ပိစီးမှုများ၍ စိတ်မကြည်လင်သူ၊ စိတ်ရောဂါရှိသူ၊ ပင်ပန်း နွမ်းနယ်သူများ၊ အားအင်ကုန်ခန်းသူ၊ သတိမှတ်ဉာဏ်နည်းသူများ အထူးသဖြင့် အိပ်ပျက်ခံ ကျွက်မှတ်ရသော စာသင်သား၊ ရဟန်း သံဃာများ၊ ကျောင်းသူကျောင်းသားများ၊ စိတ်ရောဂါရှိသူ မောပန်းနွမ်းနယ်သူ ကာယ၊ ဉာဏ လုပ်သားများ၊ နာလန်ထူး လူနာများ၊ သက်ကြီးရွယ်အိုများ၊ ရေအေး (သို့မဟုတ်) ပျားရည်၊ နေ့စဉ် သုံးစွဲပါက ပင်ပန်းမှုပြေပျောက်လျက် စိတ်ကြည်ထူး လန်းဆန်းစေပါတယ်။

အမူအယဉ်များသူ၊ ဆီးနီး၊ ဆီးနည်းသူများ၊ ရေအေး (သို့မဟုတ်) မန်ကျည်းဖျော်ရည်နဲ့ သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်။ အထူးသဖြင့် နှလုံးအား သွေးအား၊ သည်းခြေအားနည်းသူများ၊ နှလုံးရောဂါရှင်များ ပုံမှန်သောက်သုံးသင့်ပြီး အရွယ်တင်နုပျိုလိုသူ၊ သွေးတိုးရောဂါ နှလုံးရောဂါ၊ လေဝန်းရောဂါ ကာကွယ်လိုသူများအတွက် နေ့စဉ် သောက်သုံးသင့်တဲ့ ဆေးတစ်လက်ဖြစ်ပါတယ်တဲ့ ဘရဏီ”

“အဲဒီလောက်ကောင်းတဲ့ သားမင်း အမှတ်တံဆိပ် သည်းခြေဆေးကို ငါတို့မိသားစုလဲ သုံးစွဲမယ် လိုအပ်လို့အတွက် လဲ သုံးစွဲနိုင်အောင် ပြည်ပေါ်မှာ ရွှေကြေးငြာထုတ်လုပ်ချင်တဲ့ ဘရဏီရယ်...”

ပင်ရင်း-သားမင်းဆေးတိုက် အမှတ် ၁၀၀၁။ ဣန္ဒာ၊ သမုတိ၊ ၆/ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ☎ ၀၉-၅၀ ၉၇၀

နန်ကရိုင်းပယ်တော်ကြီး

၈ သိန်းမှတ်တမ်း

၁၇၉ (ဗဟိုစည်)

ဘုရားရှင် ခြောက်ဝါမြောက် ရာဇ
ဦးပြည်အနီး ကုလပဗ္ဗတတောင်ခြေ
နားတော၌ သီတင်းသုံးတော်မူစဉ်
မြို့နယ်နိင်ပွားမှ စူဠသီလ၊ မဟာသီလ
နန်းသည်ညီနောင်နှစ်ဦးတို့အား...

“ဗီတုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံယူပြီးနောက်
သာသနာတော်နှစ် တစ်ထောင်လုံးရာကျော်
ပြီးလျှင် ဆံတော်ရှင်တည်ရာ သုဿန
တောင်၏ အရှေ့ဟံသာပဗ္ဗတ အမည်ရှိ
သော ဌာန၌ သမလက္ခဏာ၊ ဝိမလက္ခဏာ
အမည်ရှိ မင်းညီနောင်နှစ်ပါးမှ ဟံသာဝတီ
မင်း နေပြည်တော် တည်လိမ့်မည်”
ဟု တတိယဗျာဒိတ် စကား မိန့်တော်
မူခဲ့၏။

ထိုဗျာဒိတ်တော်နှင့်အညီ ကောဇာ
သတ္တရာဇ် ၁၈၇ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလပြည့်
ကျော်(၁)ရက်၊ တနင်္လာနေ့တွင်
သမလက္ခဏာမင်းသည် မွန်ဘာသာ
“တဝီထော်”မြန်မာလို “ရွှေပရုံ
ထော်” ဟု အမည်ရသော သတို့သမီး
အား “အဂ္ဂမဟေသီထိုက္ခမီ” မိဖုရား
ဆင်ကြီးဘွဲ့၊ ချီးမြှင့်၍ ဟံသာပဗ္ဗတ
တောင်အား ဟံသာဝတီဟူသော
အမည်ဖြင့် ကမ္ဘည်းမော်ကွန်းစိုက်ထူ
ပြီး ထီးသစ်နန်းသစ်တည်၍ ဘိသိက်
သွန်းမြှောက်မင်းပြုကာ ညီတော်
ဝိမလက္ခဏာအား အိမ်ရှေ့စံအဖြစ်
နန်းမြှောက်တော်မူလေ၏။

သမလက္ခဏာမင်းသည် ညီတော်
အိမ်ရှေ့စံ ဝိမလက္ခဏာမင်းအား
တက္ကသိုလ်တိုင်းပြည်သို့ ပညာသင်
သွားရောက်ရန်နှင့် ပညာစုံ၍ ပြန်လာပါ
F.20A. May, 2015.

BURMESE
CLASSIC

၁၇၉ နန်ကရိုင်းပယ်တော်ကြီး

က ကြီးစွာသော ချီးမြှောက်ခြင်းပြုမည်
ဟု ကတိထားပြီး ပညာသင်ရန် စေ
လွှတ်ခဲ့သည်။

သမလက္ခဏာမင်းကြီးသည် မိဖုရား

ကြီး ရွှေပရုံမယ်နှင့် သားတော်တစ်ပါး
မွေးမြင်ပြီးနောက် တက္ကသိုလ်တိုင်းပြည်
မှ ပညာသင်ပြီး ပြန်ရောက်လာသော
ညီတော်အိမ်ရှေ့မင်းအား ချီးမြှောက်

နက္ခတ္တဗေဒနိဗ္ဗာန်မဂ္ဂဇင်း ၁၇၃

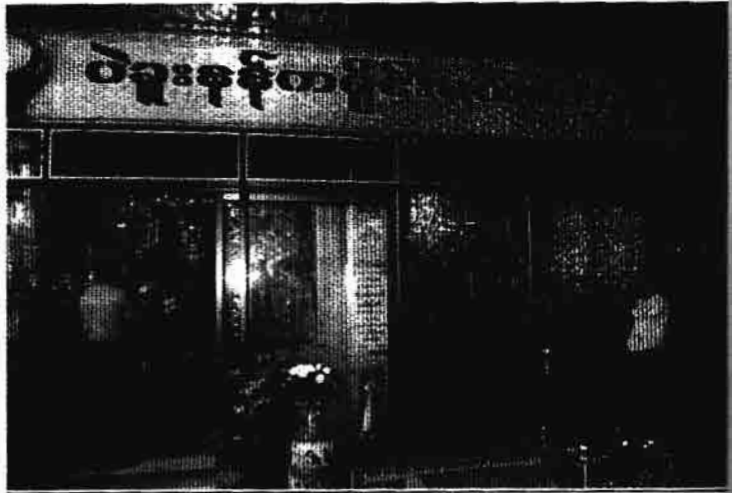
ရန် မေ့လျော့နေခဲ့သည်ကို အိမ်ရှေ့စံ
ဝိမလကုမ္ပဏီမင်းသား အမျက်ထွက်၍
အစ်ကိုတော် သမလကုမ္ပဏီမင်းအား
လုပ်ကြံပြီး ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၉
ခုနှစ်တွင် ဟံသာဝတီထီးနန်းကို
သိမ်းယူ၍ စိုးစံအုပ်ချုပ် မင်းလုပ်လေ
သည်။

ဝိမလကုမ္ပဏီမင်းမှ ထီးနန်းကို သိမ်း
ယူပြီး မင်းတော် ရွှေစံရံမယ်အား
မိဖုရားခေါင်ကြီးအဖြစ် ဆက်လက်
မြှောက်စားသော်လည်း သမလကုမ္ပဏီ
နှင့် ရွှေစံရံမယ်မိဖုရားတို့မှ မွေးဖွား
ထားသော သားတော်အား နယ်စွန်
နယ်ဖျားတွင် သွားရောက်စွန့်ပစ်ရန်
ရာဇသံပြု၍ ဟံသာဝတီနှင့် သထုံ
နယ်စပ် “ကွမ်အပ်သာ” တောစပ်တွင်
သားတော်လေးကို စွန့်ပစ်ခဲ့ရလေ
သည်။

ထိုသားတော်လေးအား နတ်ရွာစံ
ခမည်းတော် သမလကုမ္ပဏီမင်းမှ ရုက္ခ
စိုးဘဝဖြင့် လိုက်ပါ စောင့်ရှောက်လျက်
ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် သားတော်လေးအား
ကွမ်အပ်သာတောစပ်အနီး ကျွဲခြံထဲမှ
“နန်ကရိုင်း” အမည်ရှိ နတ်ကျွဲမကြီး
က တွေ့ရှိကာ မိမိ၏ နို့ချိုကို တိုက်
ကျွေး၍ ကြီးပြင်းစေခဲ့သည်။

နတ်ကျွဲမကြီး နန်ကရိုင်း၏ နို့အစွမ်း
ကြောင့် မင်းသားလေးသည် ခွန်အား
ဗလ ပြည့်စုံစွာဖြင့် ကြီးပြင်းလာခဲ့လေ
သည်။ [မွန်ရာဇာဝင်အချို့တွင် ကျွဲ
များ မွေးမြူလုပ်ကိုင် စားသောက်
သူ ရှေးအခေါ် တလိုင်းကရင်
တိုင်းရင်းသား (မွန်ကရင်တိုင်းရင်း
သား) မုဆိုးမကြီး မိနန်ကရိုင်းမှ
ကျွဲကျောင်းထွက်လာရင်း မင်းသား
လေးအားတွေ့ရှိ၍ ကောက်ယူ မွေး
စားသည်ဟု ပါရှိပါသည်။]

မင်းသားလေးကို စွန့်ပစ်ခဲ့ရာ ကွမ်

◀ သုဗ္ဗမယ်သက်ကြီး နတ်နန်း

◀ သုဗ္ဗမယ်သက်ကြီး နတ်နန်းရှိရာ အထောက်အကူ

အပ်သာအရပ်အား အစွဲပြု၍ “ကွမ်
အပ်သာမင်းသား”ဟု ခေါ်ကြရာမှ
ကာလကြာသော “အပ်သာမင်း
သား”၊ “အသားမင်းသား”ဟု ရွှေ
လျား ခေါ်ဆိုလာကြခြင်း ဖြစ်လေ
သည်။

မိခင်နတ်ကျွဲမကြီး နန်ကရိုင်း၏
နို့ချိုကို သောက်ခွင့်ရ၍ ခွန်အားဗလ
ပြည့်စုံနေသော အသားမင်းသားလေး
သည် ကရင်တိုင်းရင်းသားတို့၏ ဓလေ့
ထုံးစံဖြစ်သော လက်ဝှေ့ပညာနှင့် စား
နပ်ပတ် လှံထိုး အစရှိသော ကိုယ်ခံပညာ

များကိုလည်း သင်ကြား တတ်မြောက်
ခွင့်ရခဲ့လေသည်။

ဟစ်နေတွင် မိခင်နတ်ကျွဲမကြီး
နန်ကရိုင်းနှင့် ကျွဲအုပ်ကြီး၏ ချိုဖွား
ထက်တွင် စားနပ်ပတ် လှံထိုးနှင့် ကိုယ်ခံ
ပညာလေ့ကျင့် ဆော့ကစားနေသော
မင်းသားလေးနှင့် ဟံသာဝတီမှ အသက်
ရှာလာသော ချိုဖွားကြီးတို့သည်
တွေ့ဆုံရင်းနှီး၍ မိတ်ဆွေများ ဖြစ်ကြ
လေ၏။

ထိုအချိန် ဟံသာဝတီပြည်မှ မွန်
တိုင်းရင်းသားများက မောင်းနှင်ထုတ်

• သုဗ္ဗမယ်တော်ကြီး သားတော် အသက်ကျွမ်းသားနှင့် တွဲဖက်သား
ကိုးကားနိုင်(ကိုးကားနိုင်)နှင့် တွဲဖက်ရန်ထိန်းကြီး ဦးမြတ်သူ

ဆိုက်သော ဟိန္ဒူလူမျိုးများသည် အုပ်(၇)တောင် ရှိသော "လန်ဗား" အမည်ရှိ ကုလားကြီးအား စစ်သူကြီး နှံ့အပ်၍ ဟံသာဝတီအား စစ်ပြုရန် အလွှတ်ပြီး ဟံသာဝတီမင်း ဝိမလ ကုမ္မာထံသို့ "စစ်ပြုမည်လော၊ သူရဲ ဆောင်း တစ်ဦးချင်း၊ စီးချင်းထိုးမည် ဆော" ဟု သဝဏ်စာပေးပို့ခဲ့သည်။

ဝိမလကုမ္မာမင်းလည်း ထိုကိစ္စအား ခြံ့ရှင်းနိုင်ရေးအတွက် "လန်ဗား" အမည်ရှိ ကုလားစစ်သူရဲနှင့် တစ်ဦး ချင်း စီးချင်းထိုးနိုင်မည့် သူရဲကောင်းမှာ ဟံသာဝတီတွင် မရှိသဖြင့် စိတ်သောက ရောက်နေချိန်တွင် အသားမင်းသားနှင့် ရင်းနှီးသော မုဆိုးကြီးမှ ဘုရင်မင်းမြတ် အား ဟံသာဝတီနှင့် သထုံနယ်စပ် တွင်အပ်သော အရပ်တွင် ရဲစွမ်းသတ္တိ နှင့် ပြည့်စုံသော သူရဲကောင်းတစ်ဦး နှံ့ကြောင်း ထိုသူရဲကောင်းသည် "လန် ဗား" စစ်သူရဲနှင့် တစ်ဦးချင်း စီးချင်းထိုး အနိုင်ယူနိုင်မည်သူ ဖြစ်ပါကြောင်း လျှောက်တင်လေ၏။

ဝိမလကုမ္မာမင်းလည်း လျှောက် တင်ချက်အား နှစ်သက်တော်မူသဖြင့်

သမီးတော်နှင့်အတူ စေတမန်များ အား ကွပ်အပ်သောအရပ်သို့ စေလွှတ်၍ အသားမင်းသားအား နန်းတော်သို့ ခေါ်ဆောင်စေခဲ့ပါသည်။

အသားမင်းသား နန်းတော်သို့ ရောက်လျှင် ရုက္ခစိုးဘဝရောက်နေ သော နောင်တော်သမလကုမ္မာမင်းမှ ကိုယ်ရောင်ထင်ရှားပြပြီး ဝိမလကုမ္မာ မင်းအား...

'ဤမင်းသားသည် အခြားလူမဟုတ်၊ ငါနှင့် ချွေဖုံနယ်တို့မင်းသား သက်၊ တူတော်တော် ပင် ဖြစ်သည်'

ဟု ပြောပြသည့်အတွက် ဝိမလ ကုမ္မာမင်းလည်း တူဖြစ်သူ အသား မင်းသားအား ကောင်းစွာ သူကောင်းပြု ချီးမြှင့်မြှောက်စား၍ တိုင်းပြည်တွင် တွေ့ကြုံနေရသော ရန်အပေါင်းအား အောင်မြင်စွာ နှိမ်နင်းနိုင်ရန် အလို့ငှာ "အသက်ကျွမ်းသား" ဟူသော ဘွဲ့အမည်ပါ အပ်နှင်းခဲ့လေသည်။

ထို့နောက် ဝိမလကုမ္မာမင်းမှ အသားမင်းသားအား တိုင်းပြည်ကို ကျူးကျော်ရန်စီစဉ်သည့် ကုလား "လန်ဗား" စစ်သူကြီးအား တစ်ဦးချင်း

စီးချင်းထိုး၍ နှိမ်နင်းပေးရန်နှင့် တိုက်ပွဲ အောင်မြင်သောနေ့တွင် သမီးတော်နှင့် လက်ထပ်ထိမ်းမြား၍ အိပ်ရှေ့စံမင်း အဖြစ် ချီးမြှင့်ခန့်အပ်မည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောရာ မင်းသားမှ လက်ခံပြီး မိမိအား (၇)ရက် ဆိုင်းငံ့ပေးရန် ခွင့်တောင်း၍ မိခင်နတ်ကျွမ်းနန်းကရိုင်းရှိရာ ကွပ် အပ်သော အရပ်သို့ ပြန်ခဲ့လေသည်။

နို့တိုက်မိခင် နတ်ကျွမ်းကြီး နန်းကရိုင်းမှ တိုက်ခိုက်ရန် ခွင့်ပြုရုံမက စီးချင်းတိုက်ပွဲတွင် အောင်မြင်စေရေး အတွက် ဥပါယ်ဟံမျှနှင့် ရန်သူကို လှည့်စားတိုက်ခိုက်နည်းကိုပါ သင် ကြားပေးခဲ့လေသည်။

အသားမင်းသားသည် နို့တိုက်မိခင် နန်းကရိုင်းမယ်တော်ကြီးထံမှ ပြန်လာ ရာလမ်းခုလတ်ရှိ မြစ်တစ်ခုမှ ဒီရေတိုး ၍ လှိုင်တက်လာသည်ကို ဒီရေမတက် အောင်တား၍ ဆော့ကစားမိသဖြင့် မြစ်စောင့်နတ်သမီး "မေခလာ" စိတ် ဆိုးဒေါသဖြစ်ပြီး...

'မင်းသား သင့်မှာ အစွမ်းရှိလျှင် အချိန် တစ်ယောင်အတွင်း သင်က အရယ်ကျော ပြောင် အပြီးတစ်ထောင်ရအောင် ရှာပါ။ ငါက ချည်ခပ်တစ်ထောင် ရအောင် ရှာမည်။ ယှာခိုင်းသူက အရှုံးဖြစ်ပြီး နိုင်သူခိုင်းရာ လုပ်ရမည်'

ဟု ကတိကဝတ်ထား၍ တန်ခိုးပြိုင် ကြလေ၏။

အချိန်တစ်မောင်းအတွင်း မင်းသား မှ ဒရယ်ကျောပြောင် အပြီးတစ်ထောင် ရှာနိုင်သကဲ့သို့ မြစ်စောင့်နတ်သမီး မေခလာမှလည်း ချည်ခပ်တစ်ထောင် အား ဖန်ဆင်းထားလေသည်။

သို့ရာတွင် မင်းသားပေးသော ဒရယ်ကျောပြောင် အပြီးတစ်ထောင်မှ တစ်ခုသော အပြီးအား မိမိ၏ သံကြား တွင် ဂုဏ်ထားလိုက်ပြီး...

‘အသင်မင်းသား အမြီးတစ်ချောင်း လိုပါသည် သင်နဲ့ပဲ’
ဟု ပြော၍ မင်းသားမှလည်း အနံ့ပေးလေရာ မေမလောနတ်သမီးမှ...

‘သင်မင်းသား မဟာဆောင်သောနေ့တွင် ဇမ္ဗူလွင်ရွှေစင်ကိန်းသော ကျွဲခေါင်းကိုဖြတ်၍ ဝိအား ပူဇော်ပသရမည်’

ဟု မှာကြားရာ မင်းသားမှလည်း “ကောင်းပြီး ငါပူဇော်ပသပါမည်” ဟု တာဝန်ခံခဲ့လေသည်။

အသားမင်းသား ဟံသာဝတီသို့ ရောက်၍ ကုလား “လန်ဗား” စစ်သူကြီးနှင့် တစ်ဦးချင်း စီးချင်းထိုးကြရာ နို့တိုက်မိခင် နတ်ကျွဲမကြီး နန်ကရိုင်း သင်ကြားပေးလိုက်သည့်အတိုင်း အသံကို ပြင်းစွာပြု၍...

‘ဟေ့ လန်ဗား အနောက်မှာ အမိုးလာပြီ’

ဟု အော်လိုက်ရာ လန်ဗားကြီး နောက်သို့ လှည့်ကြည့်ခိုက် လုံဖြင့်ထိုးသဖြင့် လန်ဗားကျဆုံးပြီး ကုလားတပ်ကြီးလည်း ဆုတ်ခွာသွားကြလေသည်။

ဝိမလကုမ္ဘာမင်းကြီးလည်း ဂုဏ်ယူဝမ်းသာစွာဖြင့် သမီးတော် “စောစန္ဒာ” နှင့် လက်ထပ်ထိမ်းမြားပေး၍ အိမ်ရှေ့စံမင်းအဖြစ် ချီးမြှင့်မြှောက်စားလေသည်။

အသားမင်းသားလည်း လက်ထပ်သဘင်ဆင်ယင်မည့် အချိန်တွင် မေမလောနတ်သမီးထံ ကတိပြုခဲ့သည့်အတိုင်း ဇမ္ဗူရာဇ် ရွှေကိန်းအောင်းသည့် ကျွဲခေါင်းဖြင့် ပူဇော်နိုင်ရေးအတွက် ရှာဖွေရာ နို့တိုက်မိခင် နတ်ကျွဲမကြီး နန်ကရိုင်း၏ ဦးချိုဖျားတွင် ဇမ္ဗူရာဇ်ရွှေစင် ကိန်းအောင်းနေကြောင်း သိရသည့်အတွက် ဦးခေါင်းအား မဖြတ်ရက်ဘဲ ရှိလေ၏။
ထိုအခါ နို့တိုက်မိခင် နတ်ကျွဲမကြီး

နန်ကရိုင်းမှ...
‘သားတော် သင် ငါ၏ ဦးခေါင်းကို ခုတ်၍ မဖြတ်ပါနှင့် ငါ၏လည်ပင်းပေါ်သစ်၏ တားကို တင်လိုက်ပါ’

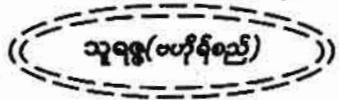
ဟု ပြော၍ မင်းသားက တားကို လည်ပင်းပေါ် တင်လိုက်စဉ် နန်ကရိုင်း မိခင်ကြီးမှ သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ပြုရာ ခေါင်းပြတ်ကျသွားလေ၏။

အသားမင်းသားလည်း နို့တိုက်မိခင် နတ်ကျွဲမကြီး နန်ကရိုင်း၏ ဦးခေါင်းဖြင့် မေမလောနတ်သမီးအား ပူဇော်ပသပြီး လက်ထပ်သဘင်ပွဲ ဆင်ယင်ကျင်းပခဲ့လေသည်။

အသားမင်းသားသည် ကောဇာသက္ကရာဇ် ၂၁၆ မှ ၂၂၃ ခုနှစ်အတွင်း အဿကုမ္ဘာမင်းအဖြစ် ဟံသာဝတီထီးနန်းကို စိုးစံချိန်မှစ၍ နို့တိုက်မိခင် နတ်ကျွဲမကြီး နန်ကရိုင်း၏ ကျေးဇူးအား တုံ့ပြန်ဆပ်သောအားဖြင့် တင်မြှောက်ပူဇော်ပသခဲ့ရာမှ ရိုးရာအစဉ်အလာ မယ်တော်ကြီးအဖြစ် နောင်လာ နောက်သားများမှ ယနေ့တိုင် ပူဇော်ပသ ယုံကြည်ကိုးကွယ်လာကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ပဲခူး နန်ကရိုင်းမယ်တော်ကြီး၏ မေတ္တာဒိဝ်တွင် ခိုလှုံလျက်...

- ကျမ်းကိုးစာရင်း
- ၁။ ဆရာကူး၏ ရွှေမောစော ဘုရားသမိုင်း။
 - ၂။ သုတေသီဦးဘညွန့်၏ မြန်မာ့မိရိုးဖလာဓလေ့နတ်သမိုင်း။
 - ၃။ ဟင်္သာကုန်း စေတီတော်မြတ်ကြီး ရင်ပြင်ပေါ်ရှိ ပန်းချီကား မှတ်တမ်းများ။

သီးရောဂါနှင့်

အဂ္ဂနာတို့အတွက်
ဆေးတစ်လက်

စာရေးသူတို့ရုံးတွင် မငယ်ဆိုသော ကလေးမက အနီတိရယ် ည(၁)နာရီ လောက်က ကျွန်မသား ဆီးတွေအောင်လို့ ငိုနေတာ အချိန်မတော်ကြီး ဆေးခန်းတို့ ဆေးဆိုင်တို့ကလဲ မဖွင့်သူများတွေ အိပ်ကောင်းနေတဲ့ အချိန်ကြီးဆိုတော့ ဘာဆေးတိုက်ရမှန်း မသိလို့ ဒုက္ခတွေရောက်လိုက်တာ မြန်မြန်လင်းပါစေ ဆုတောင်းနေရတယ်လို့ ပြောပြပါတယ်။

အခြားပုဂ္ဂိုလ်များကိုလဲ ထိုကဲ့သို့ ဒုက္ခ မရောက်စေလိုသောကြောင့် အချိန်မတော် ဆီးအောင်နေပါက မငယ်ကို ပေးခဲ့သော ဆီးဆေးဖော်ပြလိုက်ရပါတယ်။

သီးရောဂါ မျက်စိရောဂါတို့... များသောအားဖြင့် အပူကြောင့်ဖြစ်ရောဂါများ ဖြစ်ကြတယ်လို့ ရှေးလူများ ပြောလေ့ရှိကြပါတယ်။ ဖြစ်နိုင်

စာရေးသူ၏ညီဖြစ်သူသည် အင်းစိန်
မြို့ ဈေးကြီးအတွင်းတွင် ရွှေဆိုင်ဖွင့်
ထားပါသည်။ ဈေးကြီးအတွင်း၌
ရွှေဆိုင်တွေက များသဖြင့် အရောင်း
အဝယ်သိပ်မဖြစ်။ အခြားသော ကုန်
ပစ္စည်းများလည်း အရောင်းအဝယ်
မကောင်းကြပါ။

ဝယ်ယူမည့်သူက လူနည်းစုဖြစ်ပြီး
ဈေးရောင်းသူက အများစု ဖြစ်နေပါ
သည်။ ဈေးဦးပင် မပေါက်သောဆိုင်
များ ရှိမိပါ။

၂၀၁၀ ပြည့်နှစ် နွေရာသီကျောင်း
ပိတ်ရက်ကာလတွင် ညီဖြစ်သူသည်
ဆွေမျိုးများရှိရာ နေပြည်တော်
ပျဉ်းမနားမြို့၌ ရဟန်းဝတ်ပါသည်။
တစ်ဝါဆိုပြီး လူထွက်၍ ပြန်လာ၏။

တစ်နေ့တွင် ညီဖြစ်သူနှင့်အတူ
တရားစခန်းဝင်နေကျဖြစ်သော ဦးပွင်း
သည် လောကီပညာရပ်များကိုပါ
လေ့လာတတ်ကျွမ်းထားသူ ဖြစ်သဖြင့်
အကူအညီပေးမည်ဟု ပြောသောအခါ
ဝမ်းသာခဲ့ကြရသည်။

ဦးပွင်းက ရောင်းမထွက်သော
အရောင်းထိုင်းနေသော ရောင်းကုန်
ပစ္စည်းများကို အရောင်းထွက်စေရန်
နှင့် ရောင်းအားကောင်းစေရန် လုပ်
ဆောင်သွားမည့် အစီအစဉ်များကို
အောက်ပါအတိုင်း ရှင်းလင်းညွှန်ကြား
သွားပါသည်။

ပထမအဆင့်အဖြစ် ရောင်းအား
ကောင်းစေရန်နှင့် ကုန်ပစ္စည်းများ
မြန်မြန်ထွက်သွားရန် ဆိုင်တွင် ဦးစွာ
ပြုလုပ်ထားရမည့် အစီအစဉ်မှာ
အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။
ရှင်းလင်းစွာ သိရှိနိုင်ရန် ဇယားဖြင့်
ဖော်ပြပေးထားပါသည်။

* * *

ရောင်းကုန်ပစ္စည်းများ

မြန်မြန်ထွက်စေရန်

တက္ကသိုလ်စာဖတ်လုပ်

ဥပမာ

၁။ အိုး၊ အုန်း၊ အပ် စသည့် တနင်္ဂနွေနှင့်
ရောင်းကုန်ပစ္စည်းများ ဈေး
ကောင်းကောင်းနှင့် အမြတ်များ
များရ၍ ထွက်သွားစေလိုသော်...

တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက် (၇:၀၀)နာရီမှ
(၉:၀၀) နာရီအတွင်း သနပ်ကိုင်(၆)
ခက်ကိုယူ၍ ပစ္စည်းထားရာ နေရာ၏
မြောက်အရပ်၌ သံပုံးထဲတွင် သံထည်၌
သနပ်ကိုင်ကို သံပုံးထဲတွင် စိုက်ထားရ
မည်။

၂။ ကျောက်၊ ကျွဲ စသည့် တနင်္လာနံနက်

ပစ္စည်းများ ရောင်းထွက်သွားစေ
လိုသော်...

တနင်္လာနေ့ နံနက်(၇:၃၀)နာရီမှ
(၉:၀၀)နာရီအတွင်း လက်ပံကိုင် (၁၅)
ခက်ကိုယူ၍ ပစ္စည်းထားသော နေရာ
၏ အနောက်အရပ်၌ ဒန်အိုးတွင် နွင်း
ထည့်၍ လက်ပံကိုင်ကို ဒန်အိုးတွင်
စိုက်ထားရမည်။

၃။ ဆန်၊ ဆီ၊ ဆေး၊ ဆား၊ စောင်၊
စိန် စသည့် အင်္ဂါနံ ပစ္စည်းများ

ရောင်းကုန်နံ	ပြုလုပ်ရမည့်		ပြုလုပ်ရမည့် သင်္ကေတ အမျိုးအစား	အရေ အတွက် (အခက်)	ထားရမည့် အရာ	အသုံးပြု ရမည့် ပစ္စည်း
	နေ့	နာရီ				
တနင်္ဂနွေ	တနင်္ဂနွေ	၇:၀၀- ၉:၀၀	သနပ်	၆	မြောက်	သံပုံး
တနင်္လာ	တနင်္လာ	၇:၃၀- ၉:၀၀	လက်ပံ	၁၅	အနောက်	ဒန်အိုး
အင်္ဂါ	အင်္ဂါ	၉:၀၀-၁၀:၃၀	ယန်း	၈	အရှေ့မြောက်	မြေအိုး
ဗုဒ္ဓဟူး	ဗုဒ္ဓဟူး	၉:၀၀-၁၀:၃၀	ကသပ်	၁၇	အရှေ့	ကြေးအိုး
ကြာသပတေး	ကြာသပတေး	၁၀:၃၀-၁၂:၀၀	ပိတောက်	၁၉	-	စဉ့်ကူး
သောကြာ	သောကြာ	၆:၀၀- ၇:၃၀	ဇယပ်	၂၀	တောင်	လက်ရန်ပေါ်
စနေ	စနေ	၆:၀၀- ၇:၃၀	ပိတောက်	၁၀	အနောက်တောင်	ပုလင်း

ရောင်းထွက်သွားစေလိုသော်...

အင်္ဂါနေ့ နံနက်(၉:၀၀)နာရီမှ (၁၀:၃၀)နာရီအတွင်း မရန်းကိုင် (၈)ကိုင်ကိုယူ၍ ပစ္စည်းထားသော နေရာ၏ အရှေ့မြောက်ထောင့်အရပ်၌ မြေအိုးထဲတွင် စိုက်ထားရမည်။

၄။ ရွှေ့၊ ဝါး စသည့် ဗုဒ္ဓဟူးနံ ပစ္စည်းများ ရောင်းထွက်စေလိုသော်...

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နံနက်(၉:၀၀)နာရီမှ (၁၀:၃၀)နာရီအတွင်း ကသစ်ကိုင် (၁၇)ခက်ကိုယူ၍ ပစ္စည်းထားသော နေရာ၏ အရှေ့အရပ်၌ ကြေးအိုးထဲတွင် စိုက်ထားရမည်။

၅။ ပဲ၊ ပြောင်း၊ မြဲ၊ မြင်း၊ မြေ စသည့် ကြာသပတေးနံ ပစ္စည်းများ ရောင်းထွက်စေလိုသော်...

ကြာသပတေးနေ့ နံနက်(၁၀:၃၀)နာရီမှ (၂:၀၀)နာရီအတွင်း စဉ့်အိုးတွင် ပိတောက်ကိုင် (၁၉)ခက်ကိုယူ၍ စဉ့်အိုးတွင် စိုက်ထားရမည်။

၆။ သွပ်၊ သံ၊ သစ် စသည့် သောကြာနံ ပစ္စည်းများ ရောင်းထွက်စေလိုသော်...

သောကြာနေ့ နံနက်(၆:၀၀)နာရီမှ (၇:၃၀)နာရီအတွင်း ဇလင်ကိုင် (၂၁)ခက်ကိုယူ၍ ပစ္စည်းထားသော နေရာ၏ တောင်အရပ်၌ လက်ရန်းပေါ်တွင် စိုက်ထောင်ထားရမည်။

၇။ ထီး၊ ဖိနပ်၊ ခွား၊ ဓား စသည့် စနေနံ ပစ္စည်းများ ရောင်းထွက်စေလိုသော်...

စနေနေ့ နံနက်(၆:၀၀)နာရီမှ (၇:၃၀)နာရီအတွင်း ပိတောက်ကိုင် (၁၀)ခက်ကိုယူ၍ ပစ္စည်းထားသော နေရာ၏ အနောက်တောင်ထောင့်အရပ်၌ ပုလင်းထဲတွင် စိုက်ထားရမည်။

ပထမအဆင့်အဖြစ် နံနက်ပိုင်းတွင် ထိုသို့ ဆောင်ရွက်ထားပြီးနောက်

ဒုတိယအဆင့်အဖြစ် ညနေပိုင်းတွင် အောက်ပါအတိုင်း ဆောင်ရွက်သွားရမည်။ လုပ်ငန်းစဉ်ကို ရှင်းလင်းစွာ သိရှိနိုင်ရန် ဇယားဖြင့် ဖော်ပြပေးထားပါသည်။

* * *

ရောင်းကုန်နံ	ဆောင်ရွက်ရမည့်		ဆောင်ရွက်ရမည့်	ရိုက်ရမည့်
	နေ့	နာရီ	နေ့သား	အချက်
တနင်္ဂနွေ	တနင်္ဂနွေ	၁၃:၃၀	သောကြာ	၆
တနင်္လာ	တနင်္လာ	၁၃:၃၀-၁၅:၀၀	ကိုယ်တိုင်	၁၅
အင်္ဂါ	အင်္ဂါ	၁၃:၃၀-၁၅:၀၀	တနင်္ဂနွေ	၈
ဗုဒ္ဓဟူး	ဗုဒ္ဓဟူး	၁၅:၀၀-၁၆:၃၀	တနင်္လာ	၁၇
ကြာသပတေး	ကြာသပတေး	၁၅:၀၀-၁၆:၃၀	ကိုယ်တိုင်	၁၉
သောကြာ	သောကြာ	၁၆:၃၀-၂:၀၀	ဗုဒ္ဓဟူး	၂၁
စနေ	စနေ	၁၆:၃၀	ကြာသပတေး	၁၀

သစ်ကိုင်၊ သစ်ခက်များကို နံနက်ပိုင်းတွင် သတ်မှတ်ထားသော ပုံ၊ အိုး၊ ပုလင်းများတွင် စိုက်ထားပြီးနောက် ညနေပိုင်းတွင် အောက်ပါအတိုင်း ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ရပါမည်။

၁။ အိုး၊ အုန်း၊ အစ် စသည့် တနင်္ဂနွေ နံ ပစ္စည်းများအတွက်...

သံပဲထဲတွင် စိုက်ထားသော သနပ်ကိုင်(၆)ခက်ဖြင့် နေ့လယ်(၁၃:၃၀) နာရီအချိန်သို့ ရောက်သောအခါ သောကြာသားသမီးအား ရောင်းကုန်ပစ္စည်းကို အမြန်ထွက်စေဟု ပြောပြီး

(၆)ချက်ရိုက်ခိုင်းပါ။ ပြီးနောက် သံပဲထဲတွင် ပြန်စိုက်ထားပါ။ (၇)ရက်ပြည့်လျှင် အဟောင်းစွန့်၍ အသစ် ပြန်လဲပါ။

၂။ ကျောက်၊ ကျွဲ စသည့် တနင်္လာနံ ပစ္စည်းများအတွက်...

ဒဂုံအိုးတွင်စိုက်ထားသော လက်ပံကိုင်(၁၅)ခက်ဖြင့် နေ့လယ် (၁၃:၃၀) နာရီမှ (၁၅:၀၀)နာရီအတွင်း ကိုယ်တိုင် ပစ္စည်းများကို အမြန်ထွက်စေဟု ပြောပြီး (၁၅)ချက် ရိုက်ရမည်။ ပြီးနောက် ဒဂုံအိုးထဲတွင် ပြန်စိုက်ထားပါ။ (၇)ရက်ပြည့်လျှင် အသစ်ပြန်လဲပါ။

၃။ ဆန်၊ ဆီ၊ ဆေး၊ ဆား၊ စောင်၊

စိန် စသည့် အင်္ဂါနံ ပစ္စည်းများအတွက်...

မြေအိုးတွင် စိုက်ထားသော မရန်းကိုင်(၈)ခက်ဖြင့် နေ့လယ် (၁၃:၃၀) နာရီမှ (၁၅:၀၀)နာရီအတွင်း တနင်္ဂနွေသားသမီးအား ရောင်းကုန်ပစ္စည်းများကို အမြန်ထွက်စေဟု ပြောပြီး (၈)ချက် ရိုက်ခိုင်းပါ။ ပြီးနောက် မြေအိုးတွင် ပြန်စိုက်ထားပါ။ (၇)ရက်ပြည့်လျှင် အသစ်လဲပါ။

၄။ ရွှေ့၊ ဝါး စသည့် ဗုဒ္ဓဟူးနံ ပစ္စည်းများအတွက်...

ကြေးအိုးတွင် စိုက်ထားသော ကသစ်ကိုင်း(၁၇)ခက်ဖြင့် နေ့လယ် (၁၅:၀၀)နာရီမှ (၁၆:၃၀)အတွင်း တနင်္လာသားသမီးအား ရောင်းကုန် ပစ္စည်းများ အမြန်ထွက်စေဟုပြောပြီး (၁၇)ချက်ရိုက်ခိုင်းပါ။ ပြီးနောက် ကြေးအိုးတွင် ပြန်စိုက်ထားပါ။ (၇)ရက် ပြည့်လျှင် အသစ်လဲပေးပါ။

၅။ ပဲ၊ ပြောင်း၊ မြေ၊ မြင်း၊ မြေ စသည် ကြာသပတေးနံ ပစ္စည်းများ အတွက်...

စဉ်အိုးတွင် စိုက်ထားသော ပိတောက်ကိုင်း(၁၉)ခက်ဖြင့် နေ့လယ် (၁၅:၀၀)နာရီမှ (၁၆:၃၀)နာရီ အတွင်း ကိုယ်တိုင် ရောင်းကုန်ပစ္စည်းများ အမြန်ထွက်စေဟုပြောပြီး (၁၉)ချက် ရိုက်ပါ။ ပြီးနောက် စဉ်အိုးတွင် ပြန်စိုက် ထားပါ။ (၇)ရက်ပြည့်လျှင် အသစ်လဲ ပေးပါ။

၆။ သွပ်၊ သံ၊ သစ် စသည် သောကြာ နံ ပစ္စည်းများအတွက်...

လက်ရန်းပေါ်တွင် တင်ထားသော ဇလပ်ကိုင်း(၂၁)ခက်ဖြင့် ဗုဒ္ဓဟူးသား သမီးအား ရောင်းကုန်ပစ္စည်းများ

အမြန်ထွက်စေဟုပြောပြီး ညနေ (၁၆:၃၀)နာရီမှ (၂၁:၀၀)နာရီအတွင်း ပစ္စည်းများကို (၂၁)ချက်ရိုက်ခိုင်းပါ။ ပြီးနောက် လက်ရန်းပေါ်တွင် ပြန်တင် ထားပါ။ (၇)ရက်ပြည့်လျှင် အသစ်လဲ ပေးပါ။

၇။ ထီး၊ ဒီနပ်၊ နွား၊ ဘေး စသည့် ဓနနံ ပစ္စည်းများအတွက်...

ပုလင်းထဲတွင် စိုက်ထားသော ပိတောက်ကိုင်း(၁၀)ခက်ဖြင့် နေ့လယ် (၁၆:၃၀)နာရီအချိန်တွင် ကြာသပတေး သားသမီးအား ရောင်းကုန်ပစ္စည်းများ အမြန်ထွက်စေဟုပြောပြီး (၁၀)ချက် ရိုက်ခိုင်းပါ။ ပြီးနောက် ပုလင်းထဲတွင် ပြန်စိုက်ထားပါ။ (၇)ရက်ပြည့်လျှင် အသစ်လဲပေးပါ။

ဦးပွင်းသည် လောကီကျမ်းများကို နှစ်စဉ် ကျွမ်းကျင်သူတစ်ဦး ဖြစ်ပါ သည်။ ဦးပွင်း ညွှန်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ပြုလုပ်ကြည့်သောအခါ တစ်ပတ် အတွင်း ရွှေထည်ပစ္စည်းများသည် အရောင်းသွက်လာကြောင်း တွေ့ရ သည်။ ဈေးဦးမပေါက်သောနေ့ပင် မရှိတော့ကြောင်း ပြောပြလေသည်။

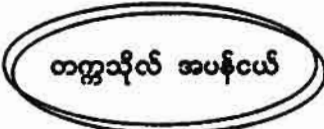
ရောင်းကုန်ပစ္စည်းများ ရောင်း ကောင်းရန်နှင့် အမြတ်များများ ရရှိ စေရန် ဖော်ပြပါနည်းများကို ယုံယုံ ကြည်ကြည် စွဲရှိရှိနှင့် ပြုလုပ်ကြရန် တိုက်တွန်းဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

သိမ်ကြီးစေ့မှ အထည်ရောင်းသော မွေမိတ်ဆွေတစ်ဦးကလည်း အဘ ရသေ့တစ်ပါး ချီးမြှင့်ထားသည့် ကုန် ရောင်းကောင်းသော မန္တန်တစ်ပိုဒ်ကို စာရေးသူအား ပေးလာပါသည်။

နံနက် ဆိုင်ဖွင့်ချိန်တွင် ဘုရားရှိခိုး သီလခံယူပြီးနောက် ထိုမန္တန်နှင့် ရေကို (၃၇)အုပ် မန်း၍ ကုန်များကို ပက်ဖျန်း ပါက ကုန်များ အမြန်ထွက်ကြောင်း နည်းပေးပါသည်။

ပွဲတွေ ကုန်အမြန်ထွက်နည်း ဖြစ် သဖြင့် ရွတ်ဆိုရမည့်မန္တန်ကို အောက် တွင် ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ဥံ သူရိယာနယ်၊ စာရင်း လမ်းသူရိယာ ဝင်ဆရာဝန်

စာမျက်နှာ (၁၅၆)မှ အဆက်

ရှိပါတယ်။ စာရေးသူတို့ ကလေးဘဝ တုန်းက မျက်စိနာရင် အမေက ရေ အစော ချိုးအပ်ပြီး မန်ကျည်းခေါက်အပွေ ရင့်ရင့်ကို ကျောက်ပွင့်မြင်ပေါ်တွင် ပျက်နေအောင် သွေး၍ တစ်ကိုယ်လုံး လိမ်းပေးပါတယ်။ မျက်စိနာရောဂါ ချက်ပိုင်း အတွင်း မျောက်ကင်းသွားပါတယ်။

ဆီးအောင့်မိကလဲ (အထူးသဖြင့် နေရာသီဥတုအားလုံးနှင့် နှိုင်း အခြေမဲ့ဖြစ်ပါတယ်။) ချက်အောက်မှ ဆီးနံ့ပေါ်ထိအောင် မန်ကျည်းခေါက်သွေး ပြီး လိမ်းပေးရပါတယ်။ ထိုသို့ လိမ်းပြီးပါက ကလေးငယ်ရဲ့ ချက် အောက် ခိုက်သားမြင်ကို စစ်ကြည့်လိုက်ပါက အပူငွေ့များက စမ်းနေသောလက်ကို လာပြီးဟပ်ပါတယ်။

ကြောအထဲ(၁ နာရီအတွင်း ၃ ကြိမ်လောက်) လိမ်းပေးပါက နာရီပိုင်း အတွင်း သက်သာသွားပါမယ်။ ကလေး လူကြီးအားလုံး ဆီးအောင့်မိက ထို နည်းကို သုံးလိုရပါတယ်။ မန်ကျည်းခေါက် ရေခဲရောင်သော အသားများတွင် ကရုဏာ စစ်ကိုလည်း သွေး၍ လိမ်းနိုင် ပါသည်။

ထုတ်လုပ်ခွင့်လိုင်စင်အမှတ် ၂/၂၀၁၂ဆာဆလ/ထို(၀၀၂၄)

ပင်ရင်း ကိန္နရီ အမှတ်တံဆိပ် ကန္တာရဝတီစေးတိုက် အမှတ်-၇၄၁၊ ဧကသိန္နီလမ်း၊ (၀)ရပ်ကွက်
မရန်းကုန်းမြို့နယ်၊ရန်ကုန်မြို့၊ ပုန်း ၀၉ ၅၁၄၀၃၈၉၊ ၀၉ ၄၂၀၀၀၃၀၀၅

ကြက်လည်ဆံ ဆီးဆေးပြား
အပြား ၁၀၀ပါ ဗူးကြီး

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်
TMR 007860 (1114)

ကြက်လည်ဆံ ဆီးဆေးပြား
အပြား ၄၀ပါ ဗူးငယ်

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်
TMR 007860 (1114)

မင်းမာကိုဋ်
သွေးမျို ဆီးမျိုကျဆေး

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်
TMR 012254(0916)

ရင်ငြိမ်းအေး
နှလုံးစေး

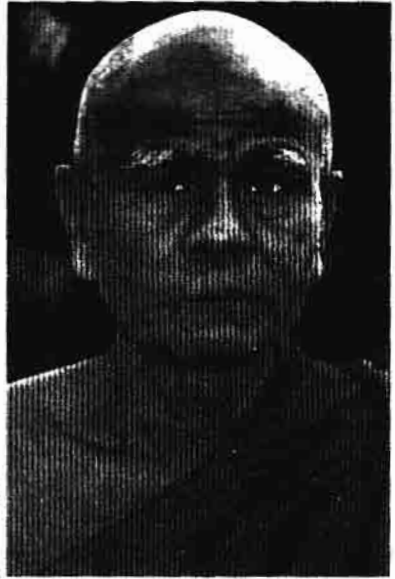
တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်
TMR 012014(0516)

နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ ဂူဇော်ထပ်ကောင်း

မဟာအုပ်စည်း ဂါထာတော်

အံ့ဩ

မွေးဖွားရာ ဇာတိမြို့ မဟုတ်သော်
မည်း အသက်(၅)နှစ်သားမှ စတင်
နစ်(၂၀)ကျော် နေထိုင်လာခဲ့သော
ထွဋ်အရပ် ဤမြို့လေးသို့ ပြန်လည်
ခြေချ အလည်အပတ် ရောက်ရှိခဲ့ရပါ
သည်။

နှစ်ပေါင်း(၃၀)ကျော်ကြာ ဝေးကွာ
ခဲ့ရသော်ငြားလည်း တစ်စိမ်းပြင်ပြင်
အသွင်မျိုးတော့ မဟုတ်ခဲ့ပါပေ။ မြို့၏
မြောက်ဘက်မှ အရှေ့ဘက်ကို ပတ်ခွေ
စီးဆင်းနေသော ချင်းတွင်းမြစ်၏ အလှ
မှာ ဘယ်သောအခါမှ ရိုးနိုင်လိမ့်မည်
ဟုတ်ပါ။

မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၏ ချင်းတွင်း
မြစ်ကမ်းနံဘေးတွင် တည်ရှိနေသည့်
တစ်ခုတည်းသော မြို့လေးရယ်ပါ။

ယင်းမြို့လေး၏ ထူးခြားသော
စီးဆင်းမှုမှာ မြို့နယ်နိမိတ်အဆုံးတွင်
မြန်မာနိုင်ငံ၏ အထင်ကရ မြစ်ကြီး
(၂)စင်းဖြစ်သည့် ဧရာဝတီမြစ်နှင့်
ချင်းတွင်းမြစ်တို့ ပေါင်းဆုံရာ မြစ်ဆုံ
အလှ သဘာဝမြင်ကွင်းပင် ဖြစ်ပါတော့
သည်။

နံနက်စောစောထကာ စည်ပင်
သာယာချေးကြီးကို လည်ရင်း ဒေသ
အစားအစာဖြစ်သည့် ထပ်တစ်ရာသုပ်
တစ်ပွဲကို မြီနီရှက်စွာ စားလိုက်ရသည်။
ကြက်ဥပြုတ်၊ ငါးဖယ်ဆုပ်၊ မတ်ပဲ
ကြော်နိုင်ချင်းဖြင့် စားရခဲ့သော

ထပ်တစ်ရာသုပ်မှာ လွန်စွာ ထူးခြား
အရသာရှိလှသည်။

မြို့လေး၏ နာမည်ကျော် အစား
အစာတစ်ခုဖြစ်သည့် အုန်းသီးဆန်များ
ဖုံးလွှမ်းနေသော ထန်းသီးမုန့်အရသာ
မှာလည်း ချိုမွှေးသင်းကာ ရေစကြိုမြို့
လေး၏ အမှတ်အသားတစ်ခု(Trade
mark)အဖြစ် မှတ်တမ်းတင်နိုင်ခဲ့သည့်
အညာဒေသ အစားအစာတစ်ခု ဖြစ်
သည်။

ဆန္ဒရှိရာ အညာအစားအစာများကို
စားပြီး ဗိုက်ပြည့်လာသဖြင့် ဈေးအနီး
ချင်းတွင်းမြစ်ကမ်းရှိ ရေကာတာကြီး
ပေါ်တွင် လမ်းလျှောက်နေမိသည်။

မြို့ကို ရေတိုက်စားခြင်း၊ ရေလွှမ်း
မိုးခြင်း စသည့် ဘေးရန်များကို
ကာကွယ်နိုင်ရန် မြို့မြောက်ဘက်နှင့်
အရှေ့ဘက်တွင် တစ်မိုင်ခန့် ရှည်လျား
သည့် ဤရေကာတာကြီးကို တည်
ဆောက်ထားခဲ့သည်မှာ နှစ်ပေါင်း(၅၀)
ကျော်လာခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

ရေတက်ချိန်တွင် ရေစီးသန်လှသော
ချင်းတွင်းမြစ်၏ အဟုန်ဖြင့် စီးဆင်း
ထိုးနှက်မှုကို နှစ်ပရိစ္ဆေဒ ကြာမြင့်စွာ
တောင့်ခံလာခဲ့သော သူရဲကောင်းကြီး
ကို စိတ်ထဲမှ ဂုဏ်ပြုမိသည်။

ရေကျချိန်တွင် မောင်တော်ဦး

ဘုရားခြေရင်းတွင် တစ်နံတစ်လျား
ပေါ်ထွန်းလာသည့် သဲသောင်ပြင်တွင်
သူငယ်ချင်းများနှင့် ဘောလုံးကန်၊
ဘော်လီဘောပုတ်ဖြင့် ဆော့ကစားခဲ့
ကြပုံများကို အတွေး၌ မြင်ယောင်လာ
မိသည်။

စိတ်အလျဉ်အတိုင်း အတိတ်ကာလ
ကို မျှော်တွေးရင်း လွမ်းမောနေမိလေ
သည်။ မည်မျှကြာအောင် အတွေးနယ်
ချဲ့မိသည်မသိ။

'ဟေ့ကောင် မောင်အံ့ ဘယ်တုန်း
က ရောက်နေတာလဲ၊ ဘာတွေများ
တွေးပြီး ဆွေးနေတာလဲကွ၊ ဟိုတစ်နေ့
ကပဲ မင်းအကြောင်း ပြောမိကြသေး
တယ်။ မင်းကို တွေ့ချင်နေတာ အခု
တော့ အတော်ပဲပေါ့ကွာ'

အတွေးဝင်ပါထဲ ရောက်နေသော
မောင်အံ့တစ်ယောက် ပခုံးပုတ်ကာ
ရင်းရင်းနှီးနှီး ပြောလာသဖြင့်
ရှက်တရက် လန့်သွားမိသည်။ မောင်အံ့
အဖြစ်ကိုကြည့်၍ ပခုံးပုတ်လာသူက
တဟားဟားနှင့် အော်ရယ်ရင်း...

'မောင်အံ့ မင်းဟာလေ သယ်ငယ်
တုန်းကလိုပဲ ရှက်တတ်၊ ကြောက်တတ်

တဲ့ အကျင့်ကလဲ မပျောက်သေးပါလား ကွ။ အသက်ကြီးလာလို့ ဆံပင်တွေဖြူ နေတာကလွဲရင် ငယ်ရင်လဲ မပျောက် ဘူးဟ။ မင်းကို အဝေးက မြင်ကတည်း က မောင်အံ့မှန်းသိလို့ လက်ဖက်ရည် ဆိုင်က ထလာခဲ့တာပဲကွ’

ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ အားပါးတရ ရင်းရင်းနှီးနှီး ပြောလာသူကို မောင်အံ့ အငေးသားကြည့်မိသည်။

အသက်က မောင်အံ့နှင့် မတိမ်း မယိမ်းရှိမည်ဖြစ်ပြီး စပို့ရှပ်လက်တို မီးခိုးရောင်၊ ယောပုဆိုးအနက်ကွက်နှင့် သင်ရပ်ခုံညားသော လူတစ်ဦးကို တွေ့၍ ကြောင်တောင်တောင်ဖြင့် ကြည့်နေ မိသည်။

‘ဟေ့ကောင် မောင်အံ့ ဘာကြောင် နေတာလဲ၊ ငါ့ကို မမှတ်မိဘူးလား။ သေချာကြည့်ပါဦးကွ။ မင်းခေါ်နေကျ အမြဲတမ်း ညစ်ပေနေပြီး ယစ်ထွေနေ တဲ့ ချစ်ဆွေလေကွာ။ သေချင်းဆိုး မမှတ်မိဘူးလားဟ’

မောင်အံ့ လက်မောင်းကို မနာ အောင်ထိုးရင်း ကျွန်လက်တစ်ဖက်က ပခုံးကို ဖက်လာသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို သေချာကြည့်ပြီး ငယ်ရုပ်ကိုဖမ်းမိတော့ မှ...

‘ဟာ ညစ်ပေယစ်ထွေ ချစ်ဆွေကြီး မင်းရုပ်ကို မနည်းဖမ်းယူရတယ်ကွာ။ အမြဲတမ်း ညစ်ပေစုတ်ပြတ် မူးထွေနေ တဲ့ ငမူးက အခုလို တသွေးတမွှေးနဲ့ ဆိုတော့ ဘယ်မှတ်မိမလဲကွာ။ ခွင့်လွှတ်ပါ သူငယ်ချင်းရာ တကယ် မမှတ်မိလို့ပါ။

မင်းကို အခုလို တွေ့ရတော့ ဝမ်းလဲ သာ ကျေနပ်အားရမှုလဲ ဖြစ်ရတယ် ကွာ။ မင်းအခု ဘယ်မှာနေတာလဲ၊ လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်(၃၀)ကျော်က ငါ့အရင် ဒီမြို့ က ပျောက်သွားတာ ဘာသတင်းမှ

မကြားရလို့ ဒီကောင်တော့ မူးမူးရွှေရွှေနဲ့ သေလောက်ပြီဆိုပြီး အမျှတောင် ဝေမိသေးတယ်ကွာ’

‘မင်းကတော့လုပ်ပြီ ငါ မသေဘူး ရေကျူးတတ်တယ်လို့ ဆိုရမှာပေါ့ကွာ။ ကဲ လာပါ။ ငါတို့ဘဝတွေ အကြောင်း ပြောရင်း လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ထိုင်ကြ တာပေါ့နော်၊ ငါ သောက်စ လက်ဖက် ရည်ခွက်တောင် မသိမ်းရသေးဘူးကွ။ လာ... လာ’

မောင်အံ့လက်ကဲ့ဆွဲရင်း အနီးအနား မှ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်၏ လူရှင်းရာ ထောင့်နေရာလေးသို့ ခေါ်သွားပါတော့ သည်။

‘ကဲ သူငယ်ချင်း ဘာသောက်မလဲ မှာကွာ။ မင်းလဲ အလုပ်လက်ကိုင်မရှိ ပ်စင်စားဆိုတော့ အေးအေးဆေးဆေး ပေါ့နော်၊ မင်း ပင်စင်ယူပြီး စာတိုပေစ ရေးနေကြောင်းတော့ တစ်နေ့က မြေငွေကြီး ပြောပြလို့ သိရတယ်။

သူပြလို့ မင်းရေးတဲ့ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ ဘုရားများရဲ့ ဂိုဏ်းဂါထာများအကြောင်း ဖတ်လိုက်ရလို့ မင်းကို တွေ့ချင်နေတာ ကွ။ အခုတော့ ငါ့ဆန္ဒပြည့်ပြီ’

‘ကဲပါ ငါ့အကြောင်းကို ခဏထား ပြီး မင်း မူးယစ်သားကောင်ဘဝက လွတ်လို့ အခုလို လူတစ်လုံး သူတစ်လုံး ဖြစ်လာရပုံကို ပြောပြစမ်းပါဦးကွာ’

‘အေး အဲဒီအကြောင်းကို ပြောပြ ချင်လို့ မင်းကိုတွေ့ချင်တာပဲကွာ။ ငါ့ ဇာတ်လမ်းကို စရရင်တော့ ငယ်ဘဝ က စမှ ပြည့်စုံမှာမို့ မင်းသိပြီးသားဖြစ် တဲ့ ဒီမြို့လေးက အခြေအနေကို စပြော ကြရအောင်ကွာ’

* * *

မောင်အံ့ ချစ်ဆွေနှင့် မြေငွေတို့သည် မြို့မ မူလတန်းကျောင်းတွင် လည်း ကောင်း အလယ်တန်းနှင့် အထက်

တန်းပညာကို ထိုသည်က တစ်ကျောင်း တည်းသာရှိသော အစိုးရအထက်တန်း ကျောင်း၌လည်းကောင်း၊ တပူးတွဲသို့ မခွဲမခွာ တစ်တန်းတည်း။ တစ်ခန်း တည်း အတူ ကြီးပြင်းလာကြသူများ ဖြစ်သည်။ ညီရင်းအစ်ကိုတမျှလည်း ရှိကြပေသည်။

ချစ်ဆွေမှာ အားကစားမှာ ထူးချွန် သူဖြစ်သဖြင့် ကျောင်းတွင်းအဆင့် သာမက မြို့နယ်အဆင့်၊ တိုင်းအဆင့်၊ ဘောလုံးသမား ဖြစ်ခဲ့လာရာ အပေါင်း အသင်းစုံ၍ ဆေးလိပ်၊ အရက် စသည် တို့ကို သောက်တတ်လာသည်။

ငယ်စဉ်ကပင် ဖခင်ဆုံးပါးသွားသူ ဖတဆိုး ချစ်ဆွေတစ်ယောက် (၉) တန်းရောက်သည့်နှစ်တွင် အားကိုး မှီခိုရာ တစ်ဦးတည်းသာရှိသော မိခင် ကြီးမှာ ရုတ်တရက် ဆုံးပါးခဲ့ပြန်ပါ သည်။

ဖခင်ဖြစ်သူမှာ ဤမြို့လေးဇာတိဖြစ် ပြီး မိခင်ကြီးမှာ အောက်ပြည်အောက် ရွာကဖြစ်ရာ ချစ်ဆွေဘဝသည် မှီခိုရာ ကင်းမဲ့သည့် တစ်ကောင်ကြွက် တစ်မျက်နှာ ဖြစ်ခဲ့ရတော့သည်။

နဂိုကပင် အသောက်အစား ခုံမင် သူတစ်ယောက်ဖြစ်၍ စိတ်ညစ်စရာ သောကမီးက ရင်နှင့်မမျှအောင် ခံစား ရသည့်အခါ ချစ်ဆွေမှာ ယစ်ထုတ်ကြီး လုံးလုံး ဖြစ်သွားတော့သည်။

ကျောင်းလည်း မှန်မှန်မတက်တော့ သလို အစားလည်း မမှန်ဘဲ ငတ်တစ် လှည့် ပြတ်တစ်လှည့်ဖြင့် စုတ်ပြတ် ပေရေကာ လူရုပ်တောင် မပီပြင်တော့ ပေ။

မောင်အံ့တို့နှင့် ဆုံသည့်ခေါ်တိုင်း ကိုယ်ဘဝကို ပြုပြင်ရန် လျော့နည်းမရသလို ဆရာ ဆရာမများသို့ ဆုံးမစကားတို့ လည်း နားမဝင်တော့ချေ။

လူတွေလျှင် အရက်ဖိုး ပိုက်ဆံ
အောင်းတတ်သည့် ကပ်တီးမူးလဲ
သူတစ်ပါးခွက်ကပ်ကျန် မော့သည့်
အောက်ဆုံးအဆင့် အရက်သမားဘဝ
ဆုတ်သွားသည်ကို ဝမ်းနည်းဖွယ်ရာ
တွေမြင်ကြရသည်။

သူငယ်ချင်းများက ညစ်ပေ ယစ်တွေ
ချစ်ဆွေဟု ခေါ်သော်လည်း နာရ
အောင်းမှန်း မသိတော့ပေ။

ဒီလိုနှင့် မောင်အံ့ တို့တစ်တွေ
အတ္တသိုလ်ဝင်တန်းအောင်၊ ဘွဲ့ရ၊
အလုပ်အကိုင်ကိုယ်စီ ဖြစ်ကြပေမယ့်
ချစ်ဆွေကြီးကား ငမူး ငပေ ယစ်ထုတ်
ဆာက မတက်သေး။

အမျိုးကောင်းသား တစ်ယောက်
အရက်သမားဘဝနှင့် အဆုံးသတ်
တော့မည်ကိုတွေး၍ စိတ်မကောင်း
ဖြစ်ကြသော်လည်း ဘာမှ မတတ်နိုင်။

မောင်အံ့တို့ အသက်(၂၅)နှစ်ကျော်
တွင် ဒီဗြိုလေးမှာ မီးအကြီးအကျယ်
လောင်ခဲ့ပြီး ဖြို့၏ သုံးပုံ တစ်ပုံခန့်
ဆုံးရှုံးခဲ့ရသည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ ချစ်ဆွေကြီး ပျောက်
သွားခဲ့ရာ သတင်းအစအနပင် မရခဲ့
ပေ။ သေလူအဖြစ် စာရင်းသွင်းခဲ့ကြ
သည်။

နောက်တစ်နှစ်တွင် မောင်အံ့လည်း
ရာထူးတိုးကာ ပြည်နယ်တစ်ခုသို့
ရောက်ရှိသွားရာ ယခုနှစ်ဆိုလျှင် (၃၀)
ကျော်ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

'ငါလဲ ဖြို့မီးလောင်တော့ သွားစရာ
နေစရာကလဲမရှိ သောက်စရာအရက်
ဖိုးကိုလဲ မီးဘေးဒုက္ခ ရောက်နေတဲ့သူ
တွေဆီ လက်ဖြန့်မတောင်းရက်တာနဲ့
မြစ်ကမ်းနံဘေး ရေကတာရဲ့အဆင့်
လှေကားထိပ်က အုတ်ခုံပေါ်မှာ ထိုင်
ပိုင်နေတုန်း အသက်(၅၀)နှစ်ကျော်
လောက်လူကြီးတစ်ဦး ရောက်လာပြီး

မင်းနာမည် ချစ်ဆွေလား မေးတော့
ဟုတ်ကြောင်း ပြန်ဖြေလိုက်တာပေါ့။

သူက ဆက်ပြီး မင်းမိဘတွေက
ဘယ်သူလဲ မေးပြန်တယ်။ ငါကလဲ
ဦးတိုးဝေခွဲ ဒေါ်သူဇာပါလို့လဲ ပြော
လိုက်ရော ဘာမပြော ညာမပြောနဲ့
အဲဒီလူကြီးက ငါ့ကိုဖက်ပြီး ကျူကျူ
ပါအောင် ငိုတော့တာပါပဲကွာ။

ငိုလို့ အားရတော့မှ ငါ့အမေရဲ့
အစ်ကိုကြီးဖြစ်ပြီး ဘကြီးလူမောင်
ဖြစ်ကြောင်း၊ ငါ့အဖေခွဲ သဘောမတူ
လို့ပစ်ထားတဲ့ ညီမဖြစ်သူ ကွယ်လွန်
တာကို မကြာခင်ကမှ သိရလို့ တစ်ဦး
တည်းကျန်တဲ့ တူဖြစ်သူ ငါ့ကို လာရှာ
တာဖြစ်ကြောင်း...

အားလုံးက ငါ့ကို ယစ်ထုတ်ကြီး
ဖြစ်ပြီး သေတယ်ရှင်တယ် မသိရတော့
ကြောင်း ပြောကြလို့ ပြန်ဖွဲ့ပင်နေတုန်း
လူတစ်ဦးက ဒီနေရာမှာတွေ့ကြောင်း
ပြောလို့ လာရှာရကြောင်းပြောပြီး
မနက်ဖြန် သူ့အပြန်မှာ ဟင်္သာတမြို့
ကို တစ်ပါတည်းလိုက်ခဲ့ဖို့ ခေါ်တာပေါ့
ကွာ။

ငါကလဲ ရေငတ်တုန်း ရေတွင်းထဲ
ကျဆိုသလို စားစရာ နေစရာ မရှိတဲ့
ဘဝမို့ အရမ်းပျော်သွားတာပေါ့။
ဒါပေမယ့်လဲ တစ်ဖက်ကကြည့်ရင် ငါ
နှစ်သက်စွဲလမ်းနေတဲ့ အရက်မသောက်
ရရင်ဆိုတဲ့ အတွေးဝင်လာပြီး ငိုငိုတိုင်း

တိုင်းနဲ့ ချိတ်ချတုံဖြစ်နေတဲ့ ငါ့ အမူအရာ
ကိုကြည့်ပြီး ဘကြီးလူမောင်က...

"ငါ့တူက အရက်မသောက်ရဟု ဆွေးပူ
နေတယ် မှတ်တယ်၊ ဘကြီးက အရက်ဖိုး
တော့ ပေးတော့ကွ လက်ဖက်ရည်ဖိုး တစ်နေ့
ငါ့ကျပ်တော့ပေးပယ်"

လို့လဲပြောရော ဒါဆိုရင် ဘကြီးနဲ့
လိုက်ပါမယ်ခင်ဗျလို့ ချက်ချင်းပြောမိ
ရက်သား ဖြစ်သွားတော့တာပဲ။

ဟုတ်တယ်လေ အဲဒီအချိန်က
အစိုးရကထုတ်တဲ့ BEDCခေါ် အရက်
ဖြူတစ်လုံးမှ သုံးကျပ်ခွဲတည်းရယ်
လေ။ ဘကြီးက ဆက်ပြောသေးတယ်
ကွာ။

ဒါပေမယ့် ငါ့တူရယ်၊ ဘကြီးက
ချက်ချင်းတော့ မပြန်သေးဘူး။ ဒီက
အပြန်မှာ "ရွှေပေါ်ကျွန်းစေတော်ဝင်
ကျောင်း" ကို ဝင်ဦးမှာလေ။ မင်းလိုက်
နိုင်ပါ့မလား မေးတော့ ရွှေပေါ်ကျွန်း
ဆိုတာ ဘာမှန်းမသိတဲ့ငါက လိုက်နိုင်
ပါတယ်ဗျလို့ လွယ်လွယ်ပဲ ပြန်ဖြေ
လိုက်တာပေါ့။

တိုတိုပြောကြပါစို့ကွာ နောက်
တစ်နေ့ မော်တော်နဲ့ မြင်းခြံကိုလိုက်၊
မြင်းခြံမှာ ဘကြီးက ဂျစ်ကားငှားပြီး
မလှိုင်မြို့နယ်ထဲက "ရွှေပေါ်ကျွန်း
စေတော်ဝင်ကျောင်း" ကို ဆက်သွား
ကြတာပေါ့။

ဒီနေရာမှာ ပြောရဦးမယ်ကွာ ရွှေပေါ်
ကျွန်းမသွားခင် မြင်းခြံရောက်တော့
BEတစ်လုံးဝယ်၊ ငါ့လွယ်အိတ်ထဲ
ထည့်လာခဲ့တယ်လေ။ ဘကြီးက သိ
ပေမယ့် ဘာမှ မပြောဘူး။ ပြုံးတောင်
ပြုံးနေ သေးတယ်။

မြင်းခြံက နေထွက်လာကတည်းက
သောက်ချင်လိုက်တဲ့ အရက်လိုဟာ
လေ ကားပေါ်မှာ ဘကြီးလို အားနာ
လို့ တံတွေးကိုပဲ ဖျံချနေရတယ်။ ခန့်

ဆုံးမှ အပြတ်မော့မယ်လို့ တေးထားတာပေါ့ကွာ။

“ရွှေပေါ်ကျွန်း စေတော်ဝင်ကျောင်းသို့” ဆိုတဲ့ လမ်းညွှန်ဆိုင်းဘုတ်ကလေးတွေပြီး တောလမ်းလေးကို ချိုးကျွေ့ဝင်လိုက်တာနဲ့ ငါ ချုပ်တည်းထားနေရတဲ့ အရက်သောက်ချင်စိတ်က ကြက်ဇျောက်ငှက်ပျောက် ဆိုသလို ဘာဆန္ဒမှ မရှိတော့တာကို အံ့သြဖွယ်ရာ ကြုံရတယ်ကွာ။

ဒီတော့မှ ဘကြီးကို ရွှေပေါ်ကျွန်းဆိုတာ ဘာလဲလို့ မေးမိတော့တယ်။ ဘကြီးက ပြုံးပြီး...

“ငါ့တူကြီးက အကုသိုလ်အတော်များတဲ့ ကောင်လဲ။ အရက်လွဲရင် ဘာမှ မသိပါလားကွာ။ ရွှေပေါ်ကျွန်း စေတော်ဝင်ကျောင်းဆိုတာ သာသနာ့နယ်မြေ သူတော်စင်ဘုန်းတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တဘဏိက သီတင်းသုံးတော်ပူရာ မေတ္တာစခန်းကြီးပဲကွ”

လို့ သက်သတ်လွတ် အာဟာရကို သာလျှင် ဝေနေယျတို့အား ကျွေးမွေးတဲ့အကြောင်း၊ ဆရာတော်ထံ သစ္စာခံယူ၍ အရက်ဖြတ်လိုသူများ လာကြကြောင်း၊ ငါ့ကို ဒါကြောင့်ခေါ်လာကြောင်း၊ ထာဝရ အေးငြိမ်းရာနယ်မြေလို့ ခေါ်ဆိုကြောင်း...

တရားတော် ဂါထာတော် ကျင့်စဉ်များဖြင့် လူအများကို ရင်ဝယ်သားကဲ့သို့ ကယ်ချွတ်နေပါကြောင်း၊ ဤသာသနာမြေတွင် သတ္တဝါအများ အသက်သတ်ခြင်း၊ စားသုံးခြင်းနဲ့ အရက်သောက်သုံးခြင်းကိုတားမြစ်ထားကြောင်း အသေးစိတ် ရှင်းလင်းပြောပြတာပေါ့ကွာ။

ငါ့စိတ်ထဲမှာလဲ အရက်သောက်ချင်တဲ့ဆန္ဒ မရှိတော့သလို ဝယ်လာတဲ့ အရက်ပုလင်း ပါလာတာကြောင့်လဲ မလုံမလဲ ဖြစ်နေရတယ်လေ။ ဒါကိုသိတဲ့ ဘကြီးက...

“ငါ့တူကြီးလဲ ပါလာတဲ့ ပုလင်းကြောင့် ရက်ရွံ့စိုးရိမ်နေတယ် ထင်တယ်။ ကိစ္စမရှိပါဘူး။ သာသနာ့နယ်မြေ ဝင်လာပြီမို့ ကျောင်းမရောက်ခင် မင့်ပုလင်းကို သောက်ပစ်လိုက်ကွ၊ မူးအောင်သောက်ပြီး အိပ်လိုက်ပေါ့”

လို့ ပြောတော့ ငါလဲ ဘုန်းကြီးနဲ့ မတွေ့ခင် သောက်လိုက်ဦးမယ်လို့ အားခဲပြီး ပုလင်းကို ဖွင့်ပြီးမော့လိုက်တော့ အရက်မဟုတ်ဘဲ ရေတွေဖြစ်နေတာကို အံ့သြဖွယ် တွေ့မြင်ရတော့တာပဲဟေ့။ ဒီတော့မှ ဘကြီးက အားရပါးရရယ်ပြီး...

“တို့ ဆရာတော်ရဲ့ မေတ္တာတတ်ကို ဒီနယ်မြေမှာ ဖြန့်ကြက်ထားတာကွ လာသမျှ ဝေနေယျတွေ ကောင်းကျိုးကိုပဲ ရစေရမယ်ဆိုတဲ့ မေတ္တာနဲ့ သစ္စာအခြေခံ ညွှန်းစေတဲ့ အတိုင်း ဖြစ်စေတာမို့ စေတော်ဝင်ကျောင်းလို့ ခေါ်ကြတာပဲပေါ့။

ကဲ ငါ့တူကြီး အရက်သောက်ချင်သေးလား၊ ဆရာတော်ရဲ့ လမ်းညွှန်ချက်နဲ့ အရက်ဖြတ်မလား ပြောပြဦးကွ”

လို့လဲ ဆိုလိုက်ရော ငါ ကျွတ်ချိန်တန်ပါပေါ့လားဆိုတဲ့ အသိပေါ်လာပြီး ဆရာတော် လမ်းညွှန်ချက်အတိုင်း ကျင့်ပြီး အရက်ဖြတ်မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်မိတော့တယ်လေ။

ကျောင်းရောက်တော့ ဆရာတော်ကို ဖူးမြော် ဆုံးမဩဝါဒ ခံခဲ့တယ်။ ပထမနေမှာ တရားပြတာတွေ၊ ကျင့်စဉ်တွေ ဘာမှ မလုပ်ရသေးဘဲ သက်သာသလို လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေဖို့ မိန့်တာကွ။

ငါက သမန်ရှည် အရက်ချိုးဆိုတော့ အိပ်လို့မှ ရပါမလား၊ အရက်နာကျလေမလားလို့ စိုးရိမ်တာပေါ့ကွာ၊ ဒါပေမယ့် ညလဲ ကောင်းကောင်းအိပ်

ပျော်တယ်။ နီးလာတော့လဲ အရက်နာကျ လေထတာတွေတောင် မရှိတော့ ဆရာတော်ကြီးရဲ့ မေတ္တာဓာတ် ကြီးထက်မြက်ပုံတွေကို အဖန်ဖန် တွေ့ဆုံအခါခါ ဦးချနေမိတယ်။

မနက်လဲလင်းရော ဆရာတော်ရဲ့ ခြေရင်းမှာ ဝပ်စင်းပြီး အရက်ဖြတ်တော့မည်ဖြစ်ကြောင်း အကြိမ်ကြိမ် ကတိပြုခဲ့တယ်။ မေတ္တာရှင် ဆရာတော်က ပြုံးပြီးကြီးကြည့်လို့ တစ်သက်တာ အရက်ဖြတ်ဖို့နဲ့ အမဲသား၊ ဝက်သားတတ်နိုင်သမျှ ရှောင်ဖို့မှာတယ်ကွ။

ကျင့်ကြံအားထုတ် ရွတ်ပွားဖို့လဲ “ကံပွင့်ကံမြင့်ဂါထာ”နဲ့ “မဟာအုပ်ဆောင်းဂါထာတော်ကြီး” ကိုလဲ ချီးမြှင့်ပြီး အမြဲရွတ်ပွားဖို့အပြင် အခွင့်အလမ်းတိုင်း ဆောင်ရွက်နိုင်တယ်လို့ မိန့်ကြားခဲ့တယ်လေ။

ရွှေပေါ်ကျွန်းမှာ (၁၀)ရက်တရားစခန်းဝင်ပြီး ဘကြီးနဲ့ ဟသံတင်လိုက်သွားတာ ကနေ့အထိပါပဲ။ အဲဒီမှာပဲ ဘကြီးရဲ့ ဆန်စက်နဲ့ ပွဲခုံတို့ကြီးကြပ်ရင်း အိမ်ထောင်ပါကျခဲ့တဲ့ အခုဆိုရင် သားသမီး(၄)ယောက်တောင် ရနေပြီကွ။

လွန်ခဲ့တဲ့ (၈)နှစ်လောက်က ဘကြီးဆုံးတာကြောင့် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေကို ငါပဲ ဦးစီးနေရတာပေါ့ကွာ။ အရက်ကို အနံ့တောင် မခံတော့တာ နှစ်(၃၀)ကျော်ခဲ့ပါပြီ။ ကဲ...ငါ့ဘဝအကြောင်းကတော့ ဒါပါပဲကွာ။ အခု မိဘနှစ်ပါး ခေါင်းချသွားတဲ့ ဒီပြုမှာ ကုသိုလ်ပြုနို့လာခဲ့တာပါ။ ရောက်တာတော့ တစ်ပတ်ပြည့်ပြီကွ။

သူ့ဘဝဇာတ်ကြောင်းကို မဟာမပန်း ရှည်လျားစွာ ပြောပြီးနောက် ရေခွေးကြမ်းခွက်ကို အားပါးတရ သောက်နေသော ချစ်ဆွေကို ကြည့်

အေးကွာ အခုလို လူတစ်လုံး
အတစ်လုံးနဲ့ မင်းကို တွေ့ရတော့
အသိသာရပါတယ်ကွာ။ နေပါဦးကွ
အတွေးစက မင်း ငါ့ကို တွေ့ချင်နေ
အသိလို ပြောခဲ့တယ်လေ။ ဘာကြောင့်
အသိချင်တာလဲ ပြောစမ်းပါဦးကွ’

‘မှန်တာပေါ့ သူငယ်ချင်းရာ မင်းကို
အသိတွေ့ချင်နေတာက ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊
ဇန်နဝါရီလ၊ အမှတ်(၃၄၂)၊
အချက်အား(၂၀၉) နက္ခတ္တရောင်ခြည်
ဆွမ်းမှာ မင်းရေးတဲ့ နှစ်ကဏ္ဍီရှစ်ဆူ
ဘုရားအလှူ ပူဇော်ယတြာပြုကြပါ
ဆိုတဲ့ ဆောင်းပါးကြောင့်ပဲကွ။

အဲဒီစာမူမှာ နှစ်ကဏ္ဍီရှစ်ဆူဘုရား
များနဲ့ ပတ်သက်လို့ ရှိခိုးဂီတ၊ ပရိတ်
တော်၊ ကျင့်စဉ်စရတေတွေကို ဖတ်ရ
တယ်ကွ။ ဒါပေမယ့် ငါ့စိတ်ထဲမှာ
ဘဝသိပ်မကျဘူးကွ။ မပြည့်စုံသေး
ဘူးလို့လဲ ထင်နေမိတယ်’

စကားကို အဆုံးမသတ်သေးဘဲ
ဓာတ်ဘူးထဲမှ ရေနွေးကြမ်းကို သောက်
လက်စွဲခွက်ထဲ ငွေထည့်ပြီး မှုတ်သောက်
နေသော ချစ်ဆွေကြီးအား...

‘မင်းကလဲ စကားကို ဆုံးအောင်
ပြောပါဟ ဘာမပြည့်စုံတာလဲ၊ ငါလဲ
ကြားနာရသမျှ ရေးတာလေကွာ၊
ပြည့်စုံပြီလို့ မပြောရပါလားကွာ’

‘အေးပါ ငါကလဲ အပြစ်တင်နေတာ
မဟုတ်ပါဘူး။ မင်းကို ငါသိထားတဲ့
ဂီတ၊ ကျင့်စဉ်တော်တွေ ဖြည့်စွက်
ပြောပြချင်တာမို့ မင်းကို ငါ သိပ်တွေ့
ချင်နေတာပဲကွ။

ဒီလိုလေ ငါ့ဘဝကို ပြောင်းလဲသွား
စေတာက ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ကြီး
ရဲ့ မေတ္တာတရားနဲ့ ဆုံးမမှုကြောင့်
ဆိုတာက ပြောဖို့တောင် မလိုပါဘူး။

ဒါ့အပြင် ကျင့်ကြံရွတ်ပွားစေတဲ့
ဂီတ(၂)ပုဒ်က နှစ်ကဏ္ဍီရှစ်ဆူဘုရား
ရှင်များနဲ့ အရင်းခံတဲ့ “ကံပွင့်ကံမြင့်
ဂီတ”နဲ့ “မဟာအုပ်ဆောင်းဂီတ
တော်”တို့ရဲ့ တန်ခိုးကြီးမား တန်ခိုး
ထက်မြက်မှုတွေကို မင်း သိစေချင်
ရေးစေချင်လို့ပဲကွ’

‘ဟုတ်ပါပြီ ဒါဆိုရင် ဂီတတော်
တွေကို ငါလဲ သိချင်ရချင်လို့ ရွတ်ဆို
ရှင်းလင်းစမ်းပါဦးကွ’

‘ကံပွင့်ကံမြင့်ဂီတ ဆိုတာက

မင်းလဲ သိပြီးဖြစ်မှာပါ။ သက်ဆိုင်ရာ
နေသားအလိုက်... ပွင့်တော်မူပြီးတဲ့
ဘုရားရှင်(၄)ဆူစီကို သက်ဆိုင်ရာ
ဂြိုဟ်ခွင်နဲ့ ပေါင်းစပ်ပြီး ရှိခိုးတဲ့နေ့
(၇)နေ့ ဂါထာတွေလေ။

အားလုံးသိပြီးသားမို့ တစ်နေ့ချင်း
အလိုက် အကျယ်မချဲ့တော့ပါဘူး။
ငါက တနင်္လာနေ့ပွားမို့ ငါ ရွတ်ဆိုနေတဲ့
ဂီတကို နမူနာရွတ်ပြမယ်ကွာ။

တနင်္လာနေ့ပွားအတွက်
ကံပွင့်ကံမြင့်ဂီတ

သရဏကံရော အနောမာစ၊
အတ္တဿိ ဝေဿတု၊
စန္ဒဝါရေ အဘိဇာတာ၊
တေ နုဿယိ သာအံ၊
နဝေနနေန ကပ္ပေ၊
ပေါရဏကံ ဝိနဿတု၊
စတုန္တံ ဗုဒ္ဓဘာလေ၊
သဒိသုဒ္ဓိ ဘဝန္တုပေ။

ဒီဂီတက တနင်္လာနေ့ပွားများ
အတွက် ဘုရား(၄)ဆူ ရှိခိုးဂီတကွ၊
ကျန်တဲ့နေ့ပွားတွေ အတွက်လဲ ပွင့်
တော်မူပြီးတဲ့ ဘုရား(၄)ဆူစီကို ပူဇော်
တဲ့ ကံပွင့်ဂီတတော်တွေလဲ ရှိပါ

မဟာအုပ်ဆောင်း ဂီတတော်ကြီး

အောင်ဇယံခရံ မဟာဇယံခရံ ကုပ္ပဏ္ဍဇယံ ခရံ တာရဉ္စ ဝိရုဏ္ဏ ကိရုဏ္ဏ ကုရေ ဇယံခရံ မဟာသ္မာဇယံခရံ ပုဏ္ဏကဇယံခရံ ဟတ္ထိ
အဿ သီဟ ဗျူ သံသုဟရ အဟိဝိတ္တိက အဂ္ဂိရာဇ ဓောရအဗ္ဗ ဗဟုနေ သောကရာဂါ ဒုက္ခဗျာဓိမရဏဇယံခရံ အောင်မဟာအဏ္ဏဝေ
အာကာသဝရ ဒေါနိံ ဩကာသလောက သတ္တဝါနိံ သပ္ပာယဗ္ဗဒေါ...

တဏှိရော၊ ပေဝကံရော၊ သရဏကံရော၊ ဒီပကံရော၊ ကောဏ္ဍညော၊ မင်္ဂလော၊ သုပနော၊ ရေဝတော၊ သောဘိတော၊ အနောပဒဿိ၊ ပဒုပေါ၊
နာရဒေါ၊ ပဒုပုတ္တရော၊ သုပေတော၊ သုလတော၊ ဝိယဒဿိ၊ အတ္တဿိ၊ ဓမ္မဿိ၊ သိဒ္ဓတ္တော၊ ဝိသော၊ ဖုဿော၊ ဝိပဿိ၊ သိမိ၊ ဝေဿတု၊
ကကုလန္တော၊ ကောဏာဂမနော၊ ကဿပေါ၊ ဂေါတမော...

က္ကမိနာ အဋ္ဌဝိယ သပ္ပုဒိ နဘာဝေန က္ကမိနာ အဋ္ဌဝိယ ဓမ္မာနဘာဝေန က္ကမိနာ အဋ္ဌဝိယ သံဃာနဘာဝေန၊ ဘုပ္ပာဒေါ၊ ရုက္ခဒေါ၊
အာကာသဒေါ၊ အာကာသမဟာဒေါ၊ ကုပ္ပဏ္ဍယက္ခဒေါ၊ ဂါ၊ ယပ္ပနာ အစီရဝတီ ယဟိ သရတု နေရဉ္စရာနံ၊ မဏိ ပေလောနံ၊
သုရသုတိတိတနံ၊ အာနဘာဝေန သဗ္ဗသတ္တု ဝိနဿန္တု၊ သိန္နန္တု၊ သိန္နန္တု၊ ပလာယန္တု၊ ပလာယန္တု၊

ဥံ သုပနံ ဝိယံဟန္တု၊ သဗ္ဗဘောကံ တိဌတု တိဌတု မင်္ဂလာဇယံ တိဌတု တိဌတု မနောရမ္ပံ တိဌတု တိဌတု ဟုလု ဟုလု ပံ အန္တေယာ
သွားဟံဟံ

မိုးဦးလှိုင်

ပိုမိုအေး (မင်းလှ)

မုန်တိုင်းအန္တရာယ် အတွက်

ဘေးရန်ကင်းရှာရာ ရာဇာဏဝါ ဝါယာတော်

စာရေးသူတို့ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ သာယာဝတီခရိုင်၊ မင်းလှမြို့၊ ဂန္ဓာရုံ ကျောင်းတိုက်၌ ဆရာတော်ကြီး ဦးယသမထေရ်မြတ် အဓိဋ္ဌာန်ပြု၍ တည်ထားပူဇော်သော မဟာဗောဓိ စေတီတော်မြတ် ရွှေထီးတော်တင် မင်္ဂလာအခမ်းအနားကို ၁၃၇၅ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့၊ နံနက် (၉) နာရီတွင် စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပခဲ့ကြပါသည်။

ရွှေထီးတော် တင်လှူပူဇော်ပွဲသို့ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ အလှူရှင်များ ကြွရောက်ကြပါသည်။ ထိုသို့ ကြွ ရောက်ခဲ့ကြသော အလှူရှင်များထဲက ရခိုင်ပြည်နယ်၊ မြေပုံမြို့နယ်၊ ဝက်ခေါင်း ကျေးရွာမှ ဒေါ်သူဇာဟုခေါ်သော သီလရှင်လေးတစ်ပါးနှင့် တွေ့ဆုံခွင့် ရရှိလိုက်ရပါသည်။

ကျောင်းတိုက်အကျိုးဆောင် စာ ဖတ်ရုံလမ်းတွင်နေထိုင်သော ဦးဝင်းက စာရေးသူအား...

‘ဆရာဗိုလ်ရခိုင်ကလာတဲ့ညည်းညာ တွေ ကျောင်းထဲကို ရောက်နေတယ်။ ဒီအထဲမှာ သီလရှင်လေးတစ်ပါးလဲ ပါတယ်။ ညည်းညာတော်များ တည်ဆို မယ့်နေရာ စီမံပေးရမယ်။ ဆရာဗိုလ် လိုက်ခဲ့ပါ’

ဟု ခေါ်သဖြင့် စာရေးသူ ဦးဝင်း နောက်က လိုက်ပါခဲ့ပါသည်။

ဆရာလေးကို ညည်းညာတော် ဆောင်ခေါ်ခေါင်းရင်းဘက် “မွေစကြာ”

ဆောင်တွင် နေရာစီမံပေးရပါသည်။ ရပ်ဝေးကလာကြသော ညည်းညာ တော်များကို သီးသန့်နေရာများ ပြုလုပ် ပေးကြပြီးလျှင် စာရေးသူနှင့် ကျောင်း အကျိုးဆောင် ဦးဝင်း၊ ဦးတင်အောင်၊ ဦးသံဝရတို့ သီလရှင်လေး ဒေါ်သူဇာ တည်းခိုရာ မွေစကြာဆောင်သို့ ရေခဲနွေး ရေသန့်ပူး စသည်များနှင့် ဝေယျာဝစ္စ ပြုလုပ်ရန် သွားရောက်ခဲ့ကြပါသည်။

စာရေးသူက...

‘သီလရှင်လေးက ရခိုင်ကနေ လာ ရောက်တာဆိုတော့ လိုအပ်တာရှိရင် တပည့်တော်တို့ အကျိုးဆောင်တွေ ကို ပြောပါ ဆရာလေး’

ဟု ပြောလိုက်ပါသည်။

‘သီလရှင်လေးက ရခိုင်ပြည်နယ် ဘယ်မြို့ကပါလဲ’

ဟု မေးလိုက်ရာ သီလရှင်လေး ဒေါ်သူဇာက...

‘မြေပုံမြို့နယ် ဝက်ခေါင်းကျေးရွာက လာခဲ့တာပါ ဒကာကြီး’

ဟု ပြောပါသည်။

သီလရှင်လေးက မြေပုံမြို့ကဟု ပြောလိုက်ချိန်တွင် စာရေးသူတို့ကိုယ် တိုင် အလှူငွေကောက်ခံ၍ လွန်ခဲ့သော (၄)နှစ်ခန့်က ရခိုင်ပြည်နယ် (ကိရိ မုန်တိုင်း)အထိခံကြရသော ဒုက္ခသည် များကို ကူညီထောက်ပံ့ပေးခဲ့သည့် အကြောင်းအရာများကို သတိရလာ ၍...

‘ကိရိမုန်တိုင်း တိုက်ခတ်တုန်းက

သီလရှင်လေးတို့ မြေပုံမြို့နယ် တော်တော် မုန်တိုင်းဒဏ် ခံလိုက်ရ တယ်နော်’

ဟု ပြောလိုက်ရာ သီလရှင်လေး ဒေါ်သူဇာက...

‘ဟုတ်ပါတယ် ဒကာကြီးကကောင်း လို့ မသေတာပါ။ ဆရာသမား သံဃာ တော်တို့နဲ့လက်ကျေးဇူးနဲ့ မြတ်စွာဘုရား ရဲ့ ပရိတ်ဒေသနာ စွမ်းပကားကြောင့် အသက်အန္တရာယ် မကျရောက်ခဲ့တာ ပါ။

ကိရိမုန်တိုင်းကြောင့် အကျိုးစီးပွား တွေ၊ အဆောက်အအုံတွေ ပျက်စီးကြ ပေမယ့် အသေအပျောက်တော့နည်းမိ တယ်။ ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး နာဂစ် တုန်းက လူတွေ တော်တော်များများ အသက်ဆုံးရှုံးကြရတယ်။

ကိရိမုန်တိုင်းမှာ သီလရှင်လေးတို့ မြေပုံမြို့လဲ အတော်လေး ပျက်စီးခဲ့ တယ်။ အဲဒီတုန်းက သီလရှင်လေးတို့ ရွာက ဆရာတော်ကြီး ဦးစိန္တတက မုန်တိုင်းမလာခင်ရက်များတွင် ပရိတ် ကြီး နီဒါနန်း ပါဠိတော်ထဲက...

“ရာဇာဏ ဝါ၊ စောရဇာဏ ဝါ၊ ယုဿ ဇာဏ ဝါ၊ အယုဿဇာဏ ဝါ၊ အဂ္ဂိဇာဏ ဝါ၊ ဥဒါဏဇာဏ ဝါ၊ ဝိသာစဇာဏ ဝါ၊ သီတကဇာဏ ဝါ၊ ကဏ္ဍကဇာဏ ဝါ၊

ကြေးငါးဆောင်းပါး

နှလုံးရောဂါနှင့် ပတ်သက်လာလျှင်

တန်ခိုးရှင် နှလုံးအားပျိုးထောင်ကျိ

[တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်တိုင်

၀၃၀၆ Y ၀၆၆၅၃

လိုင်စင်-၃/၂၀၀၄

တဆထလ (၁၂၅၁)]

မြောက်ဥက္ကလာပ မြို့နယ်၊ ရောက်တဲ့အခါ "နှလုံးရောဂါနှင့် ပတ်သက်လာရင် တန်ခိုးရှင် နှလုံးအားပျိုးထောင်ကျိ" ဆိုတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်စာတန်းတစ်ခုကို စတွေ့စဉ်ကဖတ်ပြီး ပြုံးခဲ့မိပါတယ်။

အလေးအနက် မထားမိရိုး အမှန်ပါ။ ဒါပေမယ့် ပန်းသတင်း လေညင်းဆောင်ဆိုသလို တန်ခိုးရှင် နှလုံးအားပျိုးထောင်ကျိ သောက်

ပြီး၊ နှလုံးရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ သက်သာပျောက်ကင်းသွားကြတဲ့ သတင်းကို တစ်ဆင့်စကားတစ်ဆင့်နားနဲ့ ကြားရဖန် များလာတဲ့အခါ စိတ်ဝင်တစား ရှိလာပါတယ်။

နှလုံးရောဂါအကြောင်းကိုလည်း သေသေချာချာ လေ့လာမိပြီး အဖြူဖြူအနယ်နယ်မှာ ရှိတဲ့ နှလုံးရောဂါဝေဒနာရှင်များ သိရှိနိုင်ဖို့ အကျိုးမျှော် နှိုးဆော်တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

ယနေ့ခေတ်တွင် အဖြစ်များသော ရောဂါများအနက် နှလုံးရောဂါ လဲ အပါအဝင်ဖြစ်ပါတယ်။ နှလုံးဟာ ဟဒယဝတ္ထုရှင် ဖြစ်ပါတယ်။ လူခန္ဓာကိုယ် ရင်၏ အတွင်းသားမြတ်နှစ်ခု အလယ် ပဒုမ္မာကြာင့် သတ္တနာတည်ရှိပါတယ်။ လူခန္ဓာကိုယ် တည်ဆောက်မှုမှာ ဟဒယ ခေါ် နှလုံးဟာ အဓိကအကျဆုံး ဖြစ်ပါတယ်။

နှလုံးဟာ မွေးဖွားသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှ ကာလပတ်လုံး နေ့ညမပြတ် အလုပ်လုပ်နေရတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက သက်စောင့် စက်ယန္တရားတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးမှာရှိတဲ့ လှည့်ပတ်နေတဲ့သွေးများကို သွေးဟောင်းက သွေးသစ်ဖြစ်အောင် ပြုလုပ်ပေးနေရပြီး တစ်ကိုယ်လုံးရှိ သွေးကြောအားလုံးကို ပို့ဆောင် ဆက်သွယ်ပေးနေရတဲ့ စက်တစ်ခုဆိုရင် မမှားပါဘူး။

နှလုံးသွေး ပုံမှန်လည်ပတ်စေဖို့ အဓိက အချက်ကတော့ ဝမ်းတွင်းမှူးရှိတဲ့ လေ(ဂါယော)ဟာ အဓိကကျပါတယ်။ လေအား နည်းရင် သွေးအားပုံမှန်တွန်းမပို့နိုင်တဲ့အတွက် နှလုံးသွေးဟာ ပျစ်ခဲပြီး နှလုံးသွေးလည်ပတ်မှု အားနည်းလာပါတယ်။

အဲဒီအခါ လေဖက်နာ၊ လေငန်းလေဖြစ်ရောဂါများ နောက်ဆက်တွဲ ဖြစ်ပွားလာနိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် နှလုံးရောဂါဟာ ဘယ်လောက် အရေးကြီးတယ်ဆိုတာ သိခွင့်ရခဲ့ပါတယ်။

နှလုံးတန်ခြင်း၊ နှလုံးအောင့်ခြင်း၊ နှလုံးရှူခြင်း၊ မောခြင်းကျပ်ခြင်း

တို့ဟာ သိတနဲ့ဥက္က ဝိရောဓိပွားကြောင့် ဖြစ်လာရခြင်းပါ။ အဲဒါအသိပ် အဆီးအစားများသော အစာအာဟာရများ လွန်ကျွေးစားသုံးခြင်း၊ အရက်အမျိုးမျိုး ဆေးလိပ်၊ စီးကရက်တို့ သောက်သုံးခြင်း၊ စိုးရိမ် ပူပန်မှုများခြင်း၊ စိမ်ခံမှုများခြင်း၊ ကိုယ်လက်ထုတ်ရှားမှုနည်းခြင်း၊ နေပူ မီးပူခိုခို ရေချိုးခြင်း၊ ပန်ကာလေ၊ ဆေးအေးစက်တို့တွင် နေထိုင်မှုများခြင်း စတဲ့ အကြောင်းအချက်များဟာ နှလုံးရောဂါ ဖြစ်ပွားလာခြင်းရဲ့ အဓိကအချက်များ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီ နှလုံးရောဂါကို လျင်မြန်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေတဲ့ ဆေးကတော့ တန်ခိုးရှင်နှလုံးအားပျိုးထောင်ကျိပါ။ ဘယ်လိုရောဂါတွေ သက်သာပျောက်ကင်းစေနိုင်တယ်ဆိုတော့ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း/ကျယ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်နှုန်းမြန်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊ အချိန်ပြည့် သွေးတိုးနေခြင်း၊ စိတ်ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ခြင်း၊ ပြင်းထန်စွာ လှုပ်ရှားမှုကြောင့် မောပန်းခြင်း၊ အိပ်မပျော် စားမဝခြင်း၊ သွေးအားနည်းခြင်း၊ ရင်တုန်ပူမဝခြင်း။

ကျောရင်ညှပ်အောင့်ခြင်း၊ လေထိုးလေအောင့်ခြင်း၊ နှလုံးရှူနှုန်းအောင့်ခြင်း၊ မီးယပ်ထိပ်၊ မီးယပ်ကျန်၊ မီးယပ်ငုပ်ခြင်း စသည့် ရောဂါများအတွက် ရေလဲအမျိုးမျိုးဖြင့် သောက်သုံးနိုင်ပြီး ကလေးငယ်မှအစ ကျား/မ အရွယ်မရွေး သောက်သုံးပါက ဆီ၊ ဝမ်းလေ မှန်ကန်၍ အိပ်ပျော်စားဝင် အားအင်ပြည့်ဝပြီး လန်းဆန်းစေပါတယ်။ ဤဆေးကို နေ့စဉ် သောက်သုံးခြင်းဖြင့် ဘာကြောင့်မောမော အမောပြေစေပါတယ်။

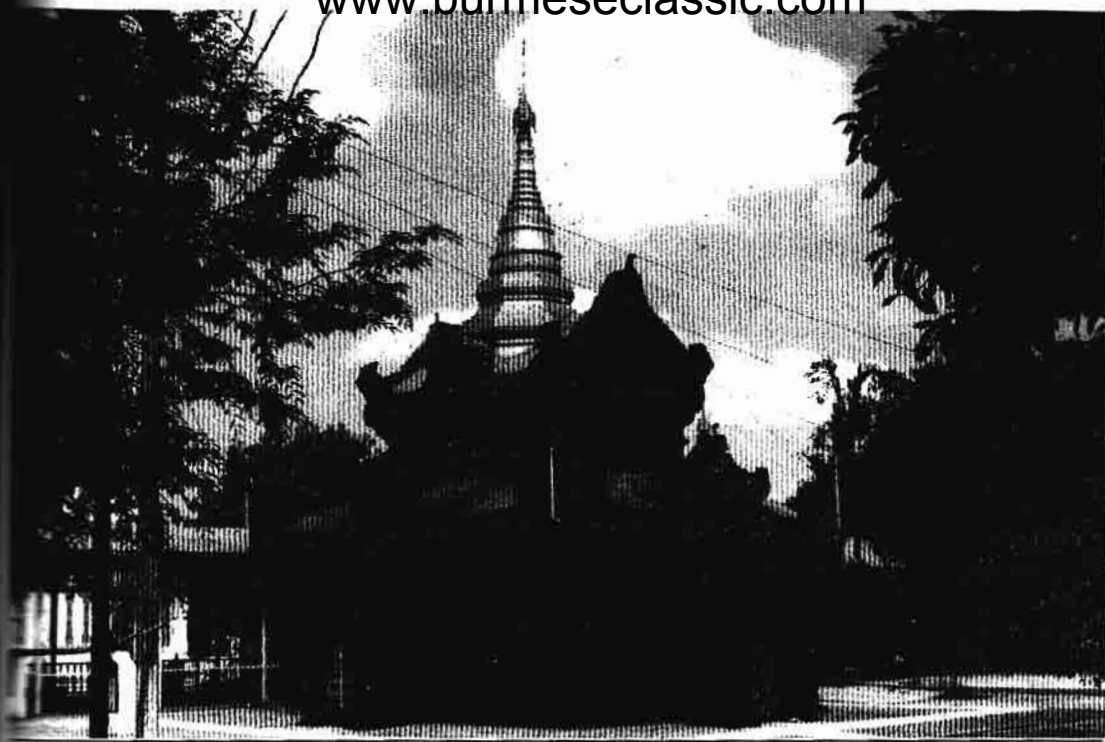
အဖြူဖြူ အနယ်နယ်ရှိ နှလုံးရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ အလွယ်တကူ ဝယ်ယူ သောက်သုံးနိုင်ရန် တန်ခိုးရှင်ဆေးတိုက်မှ ဖြန့်ဖြူး ပြည်တစ်ဝန်း ဖြန့်ချိ ရောင်းချလျက်ရှိကြောင်း မင်္ဂလာသတင်းကောင်း ပါးလိုက်ပါတယ်။

ပင်လင်း

တန်ခိုးရှင် ဆေးတိုက်

အမှတ်-(၁၃၂)၊ ၈၃(ဂ)လမ်း၊ (ည)ရပ်ကွက်၊
မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်းလွှဲ ၀၆၁၅၂၈။

မောင်းမယ်

◆ ဇော်ဝင်း၊ ဂျွန်ဆန်၊ ယိုးဒယား၊ ဝိဟာရ၊ ဘောဇိယ၊ ဘောဇိ

စားနပ်ရိက္ခာ ဖူလုံစေသော

ဂါထာနှင့် အစီအစဉ်

မြို့နယ်စာ

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးပြီး၍ မြန်မာနိုင်ငံ လွတ်လပ်ရေး ရအံ့ဆဲဆဲကာလ ၁၄၀၀ ပြည့်နှစ်လွန်နှစ် ကာလတစ်ခုတွင် ကနဲစီးရွာလုံးကျွတ်မျှ ရထားမီးဘေးသင့်ခဲ့သည်။

ထိုစဉ်က ဒီဇယ်သုံး စက်ခေါင်းများ ချိုသေး။ မီးရထားစက်ခေါင်းကို ကျောက်မီးသွေးဖြင့် မောင်းနှင်ရသည်။ ထိုရထားစက်ခေါင်းမှ စွန့်ပစ်သော မီးက သံလမ်းနံဘေးရှိ တဲအိမ်များကို လောင်ကျွမ်းရာမှ ရွာလုံးကျွတ်နီးမျှ ကူးစက်လောင်ကျွမ်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

မိမိ၏ ဆိုင်ကနားကြီး တစ်ခုလုံး နေချင်းညချင်း ပျောက်ကွယ်သွားသည် တို့ကြည့်၍ အဘွားပုသည် စိတ်သက်

သာရာရစေရန် ကနဲစီးရွာဦးကျောင်းသို့ သွားရောက်လေသည်။ ဆရာတော်ကြီးက တရားချတော်မူသည်။

‘အသက်ရှင်နေသရွှေ့ သံသရာကမလွတ်သရွှေ့ သုဒဒက္ခ လောကဝံတရားတွေ ခံရဦးမှာပဲ အားတင်ပြီး ပြန်ကြိုးစားဆု၊ ဒီယိကာမကြီး’

‘အားတင်းစို့ နေနေသာသာ ထမင်းတောင် ဘယ်နေမှန်း မသိပါဘူး ဘုရား’

‘အင်းလေ... ရှေ့မှာလာနိုး မျှော်ကိုးပြီး ကြိုးစားရမှာပေါ့။ ကဲ... စားနပ်ရိက္ခာ ဖူလုံစေတဲ့ နည်းကလေး ပေးလိုက်မယ် လုပ်ကြည့်ပါ ဒကာမကြီး’

ဆရာတော်က စားနပ်ရိက္ခာဖူလုံစေ

သော ဂါထာနှင့် စီစဉ်ပုံများကို လမ်းညွှန်ပေးတော်မူလေသည်။

အဘွားပုသည် ဆရာတော် ညွှန်ကြားသည့်အတိုင်း လိုက်နာလုပ်ကိုင်ကာ အနာဂတ်အတွက် မျှော်လင့်ချက်ဖြင့် ကြိုးစားခဲ့ရာ နှစ်၊ နှစ်မျှအကြာတွင် မူလအခြေနေတိုင်း ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားနိုင်တော့သည်။

အဘွားပု(အမေ၏ မိခင်)က ကျွန်ုပ်တို့ငယ်စဉ်က ထိုဂါထာကို နှုတ်တိုက်ချပေးကာ “**ရောက်လေရာမှာ အစားအသောက်အတွက် မပူပန်ရဘူး**” ဟု ပြောပြလေ့ရှိလေသည်။ စားနပ်ရိက္ခာ ဖူလုံစေသည့် ဂါထာ(၁)ပိုဒ် ပါရှိ၏။

- ၁။ ဟိပ္ပ ဝိပ္ပ ဟိပ္ပကံ သိရိ ပုဒ် အစိန္တေယျံ။
သိဒ္ဓိံ ကုဒ္ဓိံ ဝိတိန္ဒြိယံ ဝဿာဝိ တံ မဟာရာဇံ။
- ၂။ အရိန္ဒရိန္ဒ ဟရိန္ဒ၊ သုပ္ပိန္ဒ စိန္ဒ ရာဇိန္ဒ။
ပုဒ် ပုဒ် သုပ္ပိန္ဒ၊ နဝိန္ဒ မိန္ဒ တံဝဇ္ဇေ။
- ၃။ ဆိဆိ ဘိဘိ နစိ နာနိ၊ ဗုဒ္ဓိံ လုဒ္ဓိံ ရယိ သိရိ။
နယေ နယိ ဖာသုဏတိ အရိ သုတ္တိံ ကရိ ပုဒ်။
- ၄။ ဟမိ သဒ္ဓိံ ဝိဝိ ဝိဝိ၊ သိရိ သိရိ နိ သိဝိတံ။
ကောတိ သိရိ မဉ္ဇူ ပုဒ် ပုဒ်၊ ပုဒ် မု ပတ္တံ။
- ၅။ သတ္တံ သတ္တံ သတ္တ ပတ္တံ၊ နာလာ ဟံ နာတိ အပြု။
ဒန္တ သုတ္တာ အစိန္တေယျော၊ မင်္ဂလာနံ နယေဝိ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- ၁။ ပရိပူ = ပရိပု
ဝိပ္ပ = ဝိပမ
ဟိပ္ပကံ = ဟိပကံ
သိရိ = သိရိန်
ပုဒ် = ပုဒ်
အစိန္တေယျံ = အစိန်တေယျံ
သိဒ္ဓိံ = သိတိန်
ကုဒ္ဓိံ = ကုတိန်
ဝိတိန္ဒြိယံ = ဝိတိန်ဒရိယံ
ဝဿာဝိ = ဝန်ဒါဝိ
၂။ ဒရိန္ဒရိန္ဒ = ဒရိန်ဒရိန်ဒ
ဟရိန္ဒ = ဟရိန်ဒ
သုပ္ပိန္ဒ = သုပိန်ဒ
စိန္ဒ = စိန်ဒ
ရာဇိန္ဒ = ရာဇိန်ဒ
ပုဒ် = ပုဒ်
ပုဒ် = ပုဒ်
သုပ္ပိန္ဒ = သုပိန်ဒ
နဝိန္ဒ = နဝိန်ဒ
မိန္ဒ = မိန်ဒ
တံဝဇ္ဇေ = တံဝန်ဒေ
၃။ ဆိဆိ = ဆိဆိန်
ဘိဘိ = ဘိဘိန်
နစိ = နစိန်
နာနိ = နာနိန်
ဗုဒ္ဓိံ = ဗုဒ္ဓိန်

- လဒ္ဓံ = လတိန်
ရယိ = ရယိန်
သိရိ = သိရိန်
နယေနပိ = နယေနပိန်
ဖာသုဏတိ = ဖာသုဏတိန်
အရိသုတ္တိံ = အရိန်သုဘိန်
ကရိပုဒ် = ကရိန်ပုဒ်
၄။ ဟမိသဒ္ဓိံ = ဟမိန်သတိန်
ဝိဝိဝိဝိ = ဝိဝိဝိဝိန်
သိရိသိရိ = သိရိသိရိန်
ကောတိ = ကောတိန်
မဉ္ဇူ = မဉ္ဇူ
မုတ္တံ = မုတိတံ
၅။ သတ္တံသတ္တံ = သတိတံသတိတံ
သတ္တပတ္တံ = သတိတပတိတံ
ဒန္တ = ဒန်န
သုတ္တော = သုန်ဏာ
အစိန္တေယျော = အစိန်တေယျော
မင်္ဂလာနံ = မင်္ဂလနာနံ

အနက်

- ၁။ ပရိပူ - ဘဝ၏ အဆုံးအပိုင်းအခြား
ဇာတိ၏ အပိုင်းအခြားသို့လည်း
ရောက်တော်မူသော။ ဝိပ္ပ -
အောင်ရပ်မင်္ဂလာ ခေမာမည်ဆန်
ပြည်တော်နန်းသို့လည်း ကြွမြန်း
တော်မူသော။ ဟိပ္ပကံ - သင်္ချေ
နှစ်ဆယ် စွန်းကယ်သိန်းကပ်

တောင်းအပ်သော ပတ္တနာ ဆုမြတ်
၏ ပြည်စုံခြင်းသို့လည်း ရောက်
တော်မူသော။

သိရိ - တင့်တယ်ရွှင်ပြုံး မနွမ်းမည့်
သော ဂုဏ်သရေလည်း ရှိတော်မူ
သော။ မုဒ် - မဟာဗြဟ္မာကြီးထက်
ကြီးမြတ်သော မဟာဗြဟ္မာကြီးလည်း
ဖြစ်တော်မူသော။

အစိန္တေယျံ - ဉာဏအစိန္တေယျ
သော အစိန္တေယျ (၄)ပါးကို ပိုင်ဆိုင်
သိမြင်တော်မူသော။ သိဒ္ဓိံ - နတ်
ဆေးနတ်ဝါး နတ်မန္တရားနှင့်တူသော
အမြိုက်ရတနာ နတ်ဆေးဝါးလည်း
ရှိတော်မူသော။

ကုဒ္ဓိံ - ကုဒ္ဓိဆယ်ပါး ကုဿရိ
ရှစ်ပါးတို့နှင့်လည်း ပြည်စုံတော်မူ
သော။ ဝိတိန္ဒြိယံ - ဝါသနာနှင့်တူ
အောင်အပ်ပြီးသော ကုဇေလည်း
တော်မူသော။ တံမဟာရာဇံ -
ထိုမဟာသမ္မတ ခတ္တိယရိုး အမျိုးတော်
မြတ် ဝိသုဒ္ဓိနတ်မင်းကို၊ အတံ -
အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝဿာဝိ - ရိုသေမြတ်နိုး
ရှိခိုးပါ၏။

၂။ ဒရိန္ဒ - ဘေးရန်အပေါင်းတို့
ကောင်းစွာနှိပ်ချိုး အစိုးရတော်မူ
သော။ ရာဇိန္ဒ - အာဏာတော်နက်
ဓမ္မစက်ကို ဖျက်ဆီးကြကုန်သော
မိစ္ဆာဉာဏ်ရှိ ဒိဋ္ဌိအပေါင်းကို ကောင်း
စွာနှိပ်ချိုး အစိုးရတော်မူသော။
ပုဒ် - အင်္ဂါလေးတန် ညိဗ္ဗန်

စုံလင် လျင်သောလုံ့လ ဝိရိယလည်း
ရှိတော်မူသော။ သုပ္ပိန္ဒ - လူနတ်
ဗြဟ္မာသတ္တဝါတို့၏ အရှင်သခင် လည်း
ဖြစ်တော်မူသော။ အနိန္ဒ -
လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏
ညွတ်ပျောင်းချီငေါ် ပူဇော်ရာလည်း
ဖြစ်တော်မူသော။ ရာဇိန္ဒ - လူနတ်
နတ်ဌာနိ နိဗ္ဗာန်တို့ကို ပတ်ဆီးနေကြ

ဘုရားရှင် ဆွမ်းတင်ထားဟန်တော့

မူပြီးသော၊ **ဘိဘိ**-ကြောက်လန့်တတ်သော ဒေါသတရားကိုလည်း ခွဲဖျက်တော်မူပြီးထသော၊

နာနီ-သံသရာတွင် ကျင်လည်ကြောင်းဖြစ်သော သင်္ခါရတရားတို့ကို မဆောင်ထသော၊ **ဗုဒ္ဓိ**-သစ္စာလေးပါး မြတ်တရားကို ပိုင်းခြားသိမြင်ခြင်းရှိသော ဉာဏ်ကို၊ **လဒ္ဓိ**-ရတော်မူထသော၊ **ရယိ**-ထက်မြက်သော တန်ခိုးအဟုန် ရှိတော်မူထသော၊

သိရီ-ဘုန်းကျက်သရေနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ **ဖာသုဏတိ**-ချမ်းသာရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ကူးမြောက်ခြင်းကို၊ **နဝိ**-ညွတ်တော်မူသော၊ **အရိ**-ကိလေသာ ရန်သူကို၊ **သန္တိ**-ကောင်းစွာ ခွဲဖျက်တော်မူထသော၊ **မုနိ**-မြတ်သော အသိဉာဏ်ကို၊ **ကရိ**-ပြုတော်မူထသော မြတ်စွာဘုရားကို၊ **နမေ**-ရှိခိုးပါ၏။

* * *

ပုဂံ တောင်သူကြီးမင်းလက်ထက် က ကြောင်ဖြူရွာသားလုလင်သည် ဤ ဂါထာဖြင့် နေ့စဉ် ဘုရားရှိခိုး ဝတ်ပြုလေ့ရှိရာ တောင်သူကြီးမင်းထံ **"ကွမ်းဆော်"** (အခွန်ကောက်ခံသူ) အဖြစ် အမှုထမ်းခွင့်ရသည်။

ကွမ်းဆော်အဖြစ် အမှုထမ်းစဉ်တွင် လည်း မိခင်ထုပ်ပေးလိုက်သော ထမင်းထုပ်ကို နေ့စဉ် စောင်ချမ်းပင်ကြီးအောက်၌ နားကာ စားသုံးစဉ် စားဦးကို စောင်ချမ်းပင်နတ်အား တင်၏။ ကြာသော် စောင်ချမ်းပင်နတ် ကိုယ်ထင်ပြ၍...

'ငါ့ပါးလတ်နီ၍ အနုသဟိဆယ်ပါးကို တစ်နေ့ နှစ်ထောင်ရအောင် စီးဖြန့်လေ' ဟု တိုက်တွန်းသည်။

လုလင်သည် စောင်ချမ်းပင်နတ်ဆိုသည့်အတိုင်း လိုက်နာ၍ ဂါထာငါးပုဒ်ကို မပြတ် ရွတ်ဆိုရှိခိုးလေရာ မပင်မပန်း၊ အကြမ်းမဖက်၊ စင်မက် မတိုက်

နတ်တရားရှင်မြတ်စွာရှင် ၁၈၁

နီဝရဏခြောက်အင် သော့တံကျင်တို့လည်း သုတ်သင်တော်မူထသော၊
မုနိ-မိကျောင်း မကရ်း ရက္ခိုက်တို့နှင့် တူကုန်သော အဝိဇ္ဇာ ရာဂ ဒေါသတရားတို့ကို ပယ်ရှားတော်မူထသော၊
မုနိန္ဒ-သတ္တဝါ အပေါင်းတို့အား ချမ်းသာအရေကို ပေးသနားတော်မူထသော၊
သမ္ဘိန္ဒ-ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် စက်ရဟတ်၏ အစက်အယှက်ကို ဖျက်ဆီးတော်မူထသော၊ **နမိန္ဒ**-သတ္တဝါအပေါင်း

တို့၏ မျက်စိအလင်း နေမင်းနှင့်လည်း တူတော်မူထသော၊
ဗိန္ဒ-လမ်းမကဲ့သို့ ချမ်းအေးသော ရွှေနည်းတော်လည်း ရှိတော်မူထသော၊
တံသကျမုနိ-ထိုသာကိဝင် အရှင် ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားကို၊ **အဟံ**-အကျွန်ုပ်လည်း၊ **ဝန္တေဝန္တာပိ**-ရှိသေ မြတ်နိုး ရှိခိုးပါ၏။
၃။ ဘိဘိ-အကျိုးတရားများကို ဖျက်ဆီးတတ်သော အကုသိုလ်တရားတို့ကို မြတ်တောက် ပယ်ဖျက်တော်

ရက် ၃၂၆ ခုနှစ်တွင် ပုဂံထီးနန်းကို ရရှိရာ “**ကွမ်းဆော်ကြောင်ဖြူမင်း**” ဟု ထင်ရှားလေသည်။

ဤပုံပြင်ကိုလည်း ပြောပြကာ “**စားနပ်ရိက္ခာအပြင် မင်းအဖြစ်၊ မင်းစည်းစိမ်ကိုတောင် ချီနိုင်သေး တယ်**” ဟူ၍ ဂါထာကို မပြတ်ရွတ်ဖတ် ရှိခဲ့ရန် တိုက်တွန်းခဲ့လေသည်။

ဆွမ်းကပ်ပို့ အစီအစဉ်

နေ့စဉ် ထမင်းချက်တိုင်း ဆန် တစ်ဆုပ်၊ တစ်ဖွန်းမျှကို ဦးပယ်ထားရ သည်။ လဆန်း(၁)ရက်နေ့တွင် ထိုဆန် များကို ဆွမ်းချက်၍ ဆွမ်းဘုဉ်းနေ သော မုဒြာဟန်တော်ရှိသည့် ဘုရား သို့မဟုတ် ရဟန္တာရုပ်တုတော်အား ဆွမ်းကပ်လှူရသည်။

အထက်ပါ ငါးဂါထာ ရွတ်ဖတ် ပူဇော်ပြီးနောက် “**ဤတစ်လပတ်လုံး စားနပ်ရိက္ခာ ဖူလုံထောက်ပံ့ခြင်း အဖြစ်ကို ပေးသနားပါ**” ဟု လျှောက် ထားရသည်။

တစ်နှစ်ပတ်လုံး ဦးဖယ်၊ စုဆောင်း၍ နှစ်ဆန်း(၁)ရက်နေ့တွင် ဆွမ်းကပ်ပါ က တစ်နှစ်တာပတ်လုံးအတွက် ဆု တောင်းပြည့်ဝနိုင်သည်။ ဘုရား၊ ရဟန္တာအား ဆွမ်းကပ်ပြီးနောက် ဆွမ်းခံသံဃာများကိုလည်း လောင်း လှူရကြောင်း သိရ၏။

ကျွန်ုပ်မှတ်မိသမျှ ဆွမ်းဘုဉ်းပေး တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားရှင် ရုပ်ပွား တော် မဖူးမမြင်ဘူးပါ။ ရှင်ဥပုတ္တ ဆွမ်းဘုဉ်းနေပုံကိုသာ ဆွမ်းကပ်လှူရ သည်ကို တွေ့ခဲ့ရ၏။

စစ်ကိုင်းရွှေမင်းခံရပ်ကွက်၊ ပေါ်တော် မူကုန်းတော်သို့ ရောက်ရှိသောအခါ “**ဝိဟာရဘောဇနိယစေတီ**” ဟု ခေါ် သည့် ဂန္ဓကုဋ်အုတ်တိုက်အတွင်းနှင့်

မြတ်စွာဘုရားရှင် ဆွမ်းဘုဉ်းပေးဟန် ရုပ်ပွားတော်နှင့် သာဝက ရဟန္တာများ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးဟန် ရုပ်တုများကို ဖူး တွေ့ရ၏။

ထိုပေါ်တော်မူ ကုန်းမြေသည် အင်းဝမင်း(ညောင်ရမ်းမင်း) ဆက် နောက်ဆုံးဘုရင် ဟံသာဝတီရောက် မင်းနှင့် ကုန်းဘောင်ခေတ်ဦး အလောင်းမင်းတရားတို့ တံဆိပ်တော် များ လှူဒါန်း၍ မင်းဆရာအဖြစ် ကိုး ကွယ်ခြင်းခံရသော ကြက်သွန်ခင်း ဆရာတော်ခေါ် အရှင်ပါသံသ သီတင်း သုံးရာ တောကျောင်းနှင့် ဘေးမဲ့တော ဖြစ်ကြောင်းသိရသည်။

မုဆိုးထောင်ထားသော ကျောကွင်း ၌ ငြိနေစဉ် ကျောကွင်းပိုင်ရှင် ရောက် လာသည့်အထိ ဆွမ်းမဘုဉ်းရဘဲ သည်းခံ စောင့်ဆိုင်းတော်မူသည်ကို အလောင်းမင်းတရား ကြားသိ ကြည်ညို၍ ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်ပြီး နောက် ဆရာတော် အလှူခံသည့် အတိုင်း ဘေးမဲ့တောအဖြစ် သတ်မှတ် လှူဒါန်းခဲ့သည်ဆိုပေသည်။

(ဤဖြစ်စဉ်များကို ပေါ်တော်မူ ဆရာ တော် အရှင်ဣန္ဒက၊ က စုဆောင်းရှာဖွေ ကျညီပေးသည်။)

သို့ဖြစ်လေရာ ဘုရားရှင် ဆွမ်းဘုဉ်း ပေးဟန်ပုံတော်အား အများ ကြည်ညို နိုင်စေရန် မှတ်တမ်းပြု စားနပ်ရိက္ခာ ဖူလုံစေသော ဂါထာအစီအစဉ်နှင့် တွဲဖက် ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

မြန်မာ့ရိုးရာ ပဋိမာသိပ္ပံကျမ်းများ တွင် ဤမုဒြာပုံတော်ကို “**ပတ္တဟတ္ထ**” မုဒြာဟု ခေါ်တွင်လျက် ဤရုပ်ပွား ဆင်းတုအား ထုလုပ်လှူဒါန်း ပူဇော် ကိုးကွယ်သူသည်...

စားသောက်ဖွယ်ရာပေါများ ကြွယ်ဝ ခြင်း၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ ကုံလုံပြည့်ဝခြင်း။

ဆုတောင်းပြည့်လွယ်ခြင်း၊ အင်အား ကြီးမားခြင်း၊ တန်ခိုးအာနုဘော် ထင် မြက်ခြင်း၊ အလိုဆန္ဒပြည့်လွယ်ခြင်း မကောင်းသော ဂြိုဟ်စီးဂြိုဟ်နင်း လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခြင်း၊ အကျိုးဆု တရားများ ခံစားရရှိနိုင်ကြောင်း ဖွင့် ထားပေသည်။

ပဉ္စဂုဏ် အဟံ ဝန္တာမိ

“**ငြိမ်းသော်တာ**”

ပါဠိဆရာကြီး၏ ဓုတ်ဓုတ် ဤဂါထာ(၅)ပုဒ်တွင် ရှေ့ဂါထာ ပုဒ်သည် ဓမ္မစေတီမင်းကြီး၏ ရွှေမင်း ဘေစေတီ ထီးတော်ဟောင်းမှ စိန္တာ (၁၅)ဂါထာတွင် ပါဝင်ပါသည်။

ဤဂါထာ(၂)ပုဒ်အနက်ကို မူလ ဂီတိကို တည်ထောင်ခဲ့သော ဆရာ ဆရာတော်ကြီးက အနက်ပေးခဲ့ ခဲ့သော ဆရာတော်ကြီးသည် ပါဠိ သက္ကတပါ ကျွမ်းကျင်သောကြောင့် အနက်ပြန်ဆိုနိုင်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

နမိတ်(၁)ပုဒ်ကို ပါဠိဆရာကြီး ကြံစည်၍ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။

နမိတ်(၄,၅)ပုဒ်တို့ကိုမူ ရှေးဆရာ တို့ပြန်ဆိုထားခြင်းလည်းနဲ့ ပါဠိဆရာ ကြီးမူလည်း မပြန်ဆိုနိုင်ဘဲ ဆိုပါသော ပါဠိအဋ္ဌကထာစဉ်၌ မလာသောကြောင့် အနက်ပြန်ဆို၍ ခက်ပါသည်ဟု ဆိုချက်ဖြစ်ပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ နမိတ်(၄,၅)ပုဒ်တို့၏ အနက်ပြန်ဆိုနိုင်သူ ပညာရှင်များ ပြန်ဆိုသောပုံရန် မေတ္တာရပ်ခံ ပန်ဆင်ပါသည်။

ထေးစာစာရွက်

နိဂုံး

စာတည်း

နဂါးရောင်မြတ်

ကျန်းမာရေးညံ့သူကို

ယတြာပြုရန် တွက်နည်းနှင့်အတူ

ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရဟု ဆိုသော အကြောင်းအရာလေးပါးကြောင့် တွက်နည်းတို့၏ ခန္ဓာကိုယ်အတ္တဘောသည် ခြစ်ပျက်ဟုဆိုသော ဒုက္ခအကျိုးတရားတို့ကို နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ရရှိ ခံစားနေကြရပါသည်။

ခန္ဓာကိုယ်ရရှိလာသော သတ္တဝါတိုင်းပင် ထိုသင်္ခါရတရားကြီးကို ဆည်သူမျှ မလွန်ဆန်နိုင်ပေမယ့် ဥစ္စာကံစောင့်၊ အသက်ဉာဏ်စောင့် ဆိုသည့်စကားအတိုင်း အထိုက်အလျောက်တော့ ဟန်တား ကာကွယ်ထားနိုင်သည့်အတွက် ကျန်းမာရေးညံ့လာလျှင် ဆေးစားဆေးကု ပြုလုပ်၍ နေကြခြင်းပင် မဟုတ်ပါလား။

ယခု ကျွန်ုပ်တင်ပြမည့်နည်းသည် ထိုသို့ သူနာသည် ဆေးစားဆေးကု ပြုလုပ်၍ ထူးခြားမှု ရှိမလာဘူးဆိုလျှင် တစ်ဖက်မှ မြန်မာ့ရိုးရာပဒေသာနှင့် ယတြာပြုလုပ်ပေးလျှင် လွန်မည့်အရာ မဟုတ်ပေ။

ထို့ကြောင့် ကျန်းမာရေး အလွန်ညံ့နေသော သူနာအတွက် ရှေးပညာရှိများ၏ ယတြာတွက်နည်းချေနည်းကို ကျန်းမာရေးအထောက်အကူအတွက် ရှာဖွေ ရေးသားလိုက်ရပါသည်။

ယတြာပြုရန် တွက်နည်းမှာ...

ယခုတွက်လိုသည့် နောက်ဆဲ ကောဇာ သက္ကရာဇ်ကို တည်ပါ။ သူနာ၏ မွေးဂြိုဟ်သက်နှင့်ပေါင်းပါ။

ထိုပေါင်းပြီးကို (၃)နှင့်မြှောက်၍ (၇)နှင့်စားပါ။ စာကြွင်းအတိုင်း အောက်ပါယတြာတို့ကို လေ့လာပါ။

၁။ ခုကြွင်းလျှင် ဘုရားတွင် ထီးပူဇော်ရပါမည်။

၂။ ခုကြွင်းလျှင် ဘုရားမှာ ထွေးရာပါမည်။

၃။ ခုကြွင်းလျှင် ရာက္ခိဇုတ်ဆင်းအား ထီး သင်္ခါတို့နှင့် ပူဇော်ရပါမည်။

၄။ ခုကြွင်းလျှင် ဝိသက်အရ လွှတ်ရပါမည်။

- မည်။
- ၅။ ခုကြွင်းလျှင် သံသာတော်များအား ထွေးလှင်ထွေးရပါမည်။
- ၆။ ခုကြွင်းလျှင် ဘုရားဆီသို့ ထွေးရာပါမည်။
- ၇။ သုညကြွင်းလျှင် ကိုယ်တိုင် မြလုပ်၍ ထီးပူဇော်ရပါမည်။

အထက်ပါ ယတြာနည်းအတိုင်း ပြုလုပ်ပေးပါက သူနာသည် သက်သာပျောက်ကင်းမှုကို ရရှိပါလိမ့်မည်။

အထက်ပါနည်းအတိုင်း နမူနာတွက်ပြပါမည်။ တစ်ဖက်တွင် ရေးပြထားသော မွေးနံဂြိုဟ်သက်ဇယားကို အရင်ကြည့်၍ မှတ်သားထားပါ။ အထက်ဂြိုဟ်အောက်က ဂြိုဟ်သက် ဖြစ်ပါသည်။ (၀)ကိုစနေဟုယူပါသည်။

၁၆	၂၅	၃၈
၆၂၀		၄၃၇
၅၅	၅၅	၁၀

တွက်နည်းနှင့်	၁၃၇၆
မှားသား၏ နံဂြိုဟ်သက်	+၁၇
	၁၃၉၃
	× ၃
	၄၁၇၉ = ၅၉၇ - ၆၀၇
	၃၅
	၆၇
	၆၃
	၇၉
	၇၉
	၀ - အကြွင်းကို ယူပါ

ဥပမာ။ သူနာသည် ၄၇၆ သက်ရှိ၊ တွက်နည်းနှင့် ၁၃၇၆ ၇၉၃ ဖြစ်၍...

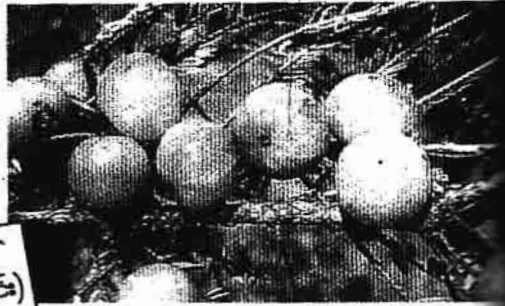
ဥပမာ - တွက်ကြည့်သူ ၄၇၆ သက်ရှိ၊ အကြွင်းမှာ (၀) သည်ဖြစ်၍ ကိုယ်တိုင်ပြုလုပ်ကာ မြေမြှုပ်သင်္ဂြိုဟ်

ယတြာ ပြုလုပ်ရပါမည်။

(မှတ်ချက်) မှားမွန်းလွဲ မွေးသူကို ရာဟုသားဟုယူပါသည်။

သုန္ဒကုတ္တိကောင်း၊ သောနကုတ္တိနှင့် ကြံ၍ ကောင်းကျိုးများ ရရှိနိုင်ကြောင်း၊ (ကေတုပိနန်) (သမ္ဘုတိဓိ) (ဝက်လက်)

ဆီးဖြူသီး

ဆေးဖက်ဝင် အစွမ်းဖြင့် ရောဂါအတွေ့တွေ ကုသနည်း

ယခင်လတွင် ဆီးဖြူသီး၏ ဆေးဖက်ဝင် အာနိသင်ဖြစ်ပေါင်းများ အကြောင်းကို စုံလင်စွာ ရေးသား တင်ပြခဲ့ပြီဖြစ်၍...

ယခုလတွင် ဆီးဖြူသီး၏ ဆေးဖက် ဝင်အစွမ်း အာနိသင်ဖြင့် ရောဂါအတွေ့ တွေ ကုသနည်းများကို စာရှုသူ ပရိသတ်ကြီး အကျိုးရှိစေရန် ရည်ရွယ် ၍ ဆက်လက်တင်ပြပေးပါမည်။

ရုက္ခအပင်ထွက် ဆေးဖက်ဝင်ပစ္စည်း အသီးအနှံများထဲတွင် ဆီးဖြူသီးသည် အငန်အရသာမှတစ်ပါး ကျန်အရသာ (၅)မျိုး ပါဝင်ဖွဲ့စည်းနေသည်မှာ ယင်း ၏ ထူးခြားသည့် စွမ်းအင်သတ္တိပင် ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဆီးဖြူသီးသည် အသက် ကိုရှည်စေပြီး အနာကင်းစေသည့် "ရသာယန" ဂုဏ်စွမ်းရည်နှင့် ပြည့်စုံ စေသည့်အသီး ဖြစ်ပေသည်။

သို့ဖြစ်၍ ဘုရားရှင်သည် တပည့်၊ ရဟန်း၊ သံဃာများကို ဝိနည်း မဟာဝါ တွင် ရဟန်းများ အနာရောဂါကုစားရန် အနာရောဂါ မဖြစ်ပေါ်စေရန် ဆီးဖြူ၊ ဖန်ခါးသီးတို့ကို နွား၊ ကျင်ငယ်ရည် ဖြင့်စိမ်၍ အချိန်အခါမရွေး "ဝိလာန ဘောသစ္စ" ဆေးအနေဖြင့် ခွင့်ပြုပေး သနားတော်မူခဲ့ပေသည်။

ထို့ကြောင့်...

'ရေပါယာ နွားနက်ဖတ် ဆားစွက်ခတ် ဆောက်ပီ မန်လည်ပြီ၊ နဂရာတွင် ဆရာတော် စွဲသည် လက်သုံး' အစရှိသည့် စာချိုးကို မန်လည်

အိမ်ထောင် (ရွှေနဝင်း)

ဆရာတော်ကြီးမှသိကုံးစပ်ဆိုခဲ့ပါသည်။

ထိုဆီးဖြူ ဖန်ခါးသီးတို့ကို နွား ကျင်ငယ်ရည် (နွားနက်မှရသော ကျင်ငယ်ရည်က ပို၍ ဆေးအာနိ သင် ရှိပါသည်။)ဖြင့် စိမ်၍ ဆား အနည်းငယ်စွက်၍ အရည်ကိုသောက် အသီးကို စားသုံးပေးပါက...

အဖျားအို၊ အဖျားဟောင်း၊ ငှက်ဖျား စသည်တို့ပျောက်ကင်း၍ညောင်းကိုက်၊ ဒုလ္လာရောဂါ၊ အကြောရောဂါတို့ပျောက် ကင်းပြီး...

ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေကို ညီညွတ်မျှတ စေပြီး ကျန်းမာရေးကို အကျိုးပြု အထောက်အကူရပေသည်ဟု အတိ အလင်း စာဖွဲ့ရေးသား မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ ပေသည်။

ဆေးဖက်ဝင် ဆီးဖြူသီးနှင့် ပတ်သက်၍ စာရေးသူတို့မိသားစု ကိုယ်တွေ့ ဆေးသုံးနည်းကိုလည်း တင်ပြပေးပါဦးမည်။

စာရေးသူတို့ငယ်စဉ်က အဘိုးသည် လက်သမားဆရာကြီးဖြစ်၍ နေပူစပ်ခါး အလုပ်ကို လုပ်ကိုင်ရပေရာ ဆီးရောဂါ ခံစားရပြီး အလုပ်ပျက်အကိုင်ပျက် ဖြစ်၍ လူမှု အသားအရေခြောက်ခန်း၍ ခါးနာ၊ ဆီးအောင့်၊ ဆီးပူရောဂါ ဝေဒနာ ကို အတန်ကြာ ခံစားခဲ့ရပါသည်။

ဆေးစုံ ဆရာစုံနှင့် ပြသကုသသော် လည်း အမြစ်ပြတ်ပျောက်ကင်းသွား သည်ဟု မရှိခဲ့ပါ။

[လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း (၃၀)

ကျော် အချိန်က ခေတ်မီ ဆေးခန်း များကလည်း တောနေလူတန်းစား များအတွက် လက်လှမ်းမီသည် အနေမှာ ရှိခဲ့ပါသည်။]

ဤသို့ဖြင့် အလုပ်လည်း မဆင်းနိုင်၊ ဝေဒနာကလည်း ခံစားနေရသဖြင့် မိသားစုများ စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်နေ ကြချိန်ဝယ် အိမ်သို့ အလှူခံလာသော ရသေ့ကြီးတစ်ပါးက အကျိုးအကြောင်း မေးမြန်းပြီး...

'ဒါများဒကာကြီးတို့ရယ်ယောက်ကူး မှာဆီး၊ မိန်းမမှာမီး ဆိုသမို့လား ဆေး မတွေ့သေးတော့လဲ တလည်လည် ဖြစ်နေကြမှာပေါ့။ ဘာရသေ့ ပြောခဲ့တဲ့ အတိုင်းသာ သေချာ လုပ်ကြည့်ပါ။ နင်နေ ငါသွား ဆီးရောဂါ ပျောက်သွား ပါလိမ့်မည်'

ဟု အားပေးစကား ပြောကြားပြီး ဆေးဓာတ်စာနည်းကို ပေးသွားလေ သည်။

ထိုနည်းအတိုင်း စာရေးသူအဘိုး က ယုံကြည်စွာလုပ်ဆောင်ခဲ့ရာ ယခု အသက်(၉၄)နှစ်မှာ ဆုံးပါးသွားသည် အထိ ဆီးနှင့်ပတ်သက်၍ ဘာပြဿနာ မှ မရှိတော့သည်ကို လက်တွေ့ တွေ့ကြုံခဲ့ရပါသည်။

ရသေ့ကြီးပေးသွားသည့် ဆေး ဓာတ်စာနည်းမှာ ဆီးရောဂါခံစားနေရ သော ဝေဒနာရှင်ကို "ဆီးဖြူသီးနှင့် ဝက်သားကို ဓာတ်ဟအနေဖြင့် စားပေး

နံနက်(၆)နာရီလောက်မှာ ဝေဒနာ
ဆိုတဲ့ ချောင်းရေ(သို့မဟုတ်) မြစ်ရေ
မှာ ချက်မှစ၍ ခါးအောက်ပိုင်း
ထစ်ထစ်လုံး မြှုပ်နေအောင် ရေစိမ်ပေးရ
ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ နံနက်ပိုင်း ရေစိမ်ပေးခြင်းကို
အထွက်လာသည့် (၇)နာရီ (၈)နာရီ
ထောက်အထိ ရေစိမ်ပေးပါသည်။
ဆိုသို့ ဓာတ်စာစားပြီး ရေစိမ်ပေးသည့်
အချိန်များမှာ ပထမရက်မှာ ရေစိမ်နေ
ရင်း ဆီးသွားချင်သော်လည်း ဆီးပူ
အောင်နေ၍ ဆီးသွားရမှာ ကြောက်နေ
သည်။

သို့သော် ဒုတိယနေ့မှစပြီး ဓာတ်စာ
စားပြီး ရေစိမ်လိုက်သည်နှင့် ဆီးမှာ
ကြောခဏာ ရေထဲမှာပင် သွားချင်နေ၍
ရေထဲမှာပင် မကြာခဏာ ဆီးသွားနေရ
ပေသည်။ ဆီးပူအောင်ခြင်းလည်း
မရှိတော့ပါ။

ဤသို့ ဆေးဓာတ်စာကိုစားပြီး
ရေစိမ်ခြင်းကို (၇)ရက်ခန့် မှန်မှန်
ပြုလုပ်လိုက်သောအခါ စာရေးသူ
အဘိုး၏ နှစ်ရှည် ခံစားနေရသော
ဆီးရောဂါမှာ ရသေ့ကြီးပြောသကဲ့သို့
အမှန်တကယ်ပင် “နင်နေ ငါသွား”
ဖြစ်သွားပြီး ပျောက်ကင်းသွားပါသည်။

‘ဆေးဓာတ်စာစားသည့် နေရာတွင်’
ဆီးဖြူသီးနှင့် ဝက်သားကို ချက်စား
၍သော်လည်းကောင်း (သို့မဟုတ်)
ဝက်သားဟင်းနှင့်တွဲ၍ ဆီးဖြူသီးကို
နိုင်နိုင် တို့မြှုပ်၍ စားပေးလျှင်လည်း
ရပေသည်။ အဓိကမှာ ဆီးဖြူသီးနှင့်
ဝက်သား တဝကြီး စားပေးရန်သာဖြစ်
သည်။

စာရေးသူ၏အဘိုး ပြောပြသည်
မှာ...

‘အေးကွ ရောဂါကလဲ ပျောက်ချင်လို့
သွေးကတောင်းတာလားတော့ မသိ
ဘူး ငါ့ပါးစပ်ထဲမှာ ဆီးဖြူသီးနဲ့ ဝက်
သား ဓာတ်စာစားရတာ ငါတစ်သက်

စားခဲ့သမျှ ထမင်းဟင်းတွေထဲမှာ
အရသာအတွေ့ဆုံးလို့ ထင်တယ်’
ဟု ပြောပါသည်။

✦ **သွေးအန်ခြင်း၊ နှာခေါင်းသွေးယို
ခြင်း၊ သွေးဝမ်းသွားခြင်း၊ မီးယပ်
သွေး လွန်စွာဆင်းခြင်း စသည့်
သွေးယိုသွေးကျရောဂါများတွင်...**
ဆီးဖြူသီးသတ္တုရည်+ပျားရည်ဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ဆီးဖြူသီးအမှုန့်+သကြား
စပ်၍ လည်းကောင်း တစ်နေ့(၃)ကြိမ်
ရေအေးဖြင့် သောက်ပေးပါက ပျောက်
ကင်းပေသည်။

✦ **ဆီးအန်ပြင်း၊ ဆီးပုတ်ရောဂါများ
တွင်...**
ဆီးဖြူသီးအမှုန့်+ပျားရည်နှင့် တေ၍
နံနက်/ည ပုံမှန် ကော်ဖီဖွန်း(၁)ဖွန်း
ရေအေးဖြင့် သောက်ပါ။

✦ **အပူဝမ်းပျက် ဝမ်းလျှောရောဂါ
များတွင်...**
ဆီးဖြူသီးမှုန့် + ဆားမီးဖုတ် မန်
ကျည်း(၁)စေ့ခန့်စပ်၍ ကေရာဇ်မြစ်
သွေးရည်နှင့် တိုက်ပေးပါ။

✦ **ယားနာလိမ်းဆေးအနေဖြင့်...**
ဆီးဖြူသီးအစိုကို သွေး၍+နံ့သာဖြူ
+သံပရာရည်တို့ဖြင့် ရောစပ်၍ လိမ်း
ပေးပါ။

✦ **မွေးလွေးယားသီး အမွေးစူး၍ မခံ
နိုင်အောင် ယားယံနေခဲ့လျှင်...**
ဆီးဖြူသီးကို ဝါးစားပြီး ယင်း
ဆီးဖြူသီးသတ္တုရည်ကို တစ်ကိုယ်လုံး
လိမ်းပေးပါက ယူပစ်သလို ပျောက်
ကင်းသွားမည်။

✦ **အပူလောင်နာများ သို့မဟုတ်
အိပ်ယာနာများကို...**
ဆီးဖြူသီးမှုန့် + လက်ဖက်ခြောက်
လှော်မှုန့် + အုန်းဆီနှင့်ဖျော်၍ တစ်နေ့
(၃)ကြိမ် လိမ်းပေးပါ။

✦ **မီးယပ်ဖြူဆင်း ရောဂါကို...**
ဆီးဖြူသီးမှုန့် + တိုင်းရင်းဆေး
အမှတ်(၁၆) + သကြား ဆတူစပ်၍

တစ်နေ့(၃)ကြိမ် ရှေးအေးဖြင့်သောက်
ပါ။

✦ **သက်ကြီးရွယ်အိုများ မကြာခဏ
ပျားမော် ရင်တုန်နေခဲ့သော်...**

၁။ ဆီးဖြူသီးပြုတ်အနစ်တိုက်ပြီး
(၂၅)ကျပ်သား

၂။ သံပရာသီး (၅)လုံးပြုတ်ပြီး အနစ်
၃။ သကြား (၅၀)ကျပ်သား

၄။ ဆားမီးဖုတ် (၁)ကျပ်သား
ယင်း(၄)မျိုးကို ရောကျို၍ လက်

ကော်ရသည့်အနေတွင်ချ၍ နံနက်/ည
စားပွဲဖွန်းကြီး(၁)ဖွန်း စားပေးပါ။

✦ **ခန္ဓာကိုယ်တွင်း သွေးပူ၊ သွေး
ယား၍ အနာစက်၊ အနာပီး
Allergic ခေါ် သွေးယားနာများ
အတွက်...**

ဆီးဖြူသီးမှုန့် + ကေရာဇ်မြစ်မှုန့် +
သကြားဆတူစပ်၍ တစ်နေ့(၃)ကြိမ်
သောက်ပေးပါက ရောဂါပျောက်ကင်း
စေသည်။

✦ **ဝမ်းချုပ်လွန်းသော သူများ
အတွက်...**

ဆီးဖြူသီးကိုပြုတ်၍ ဆီးဖြူသီး
သုတ်၊ ဆီးဖြူသီးသနပ်၊ ဆီးဖြူသီးယို
ကို မကြာခဏ စားပေးပါ။

✦ **လယ်သမား၊ ကိုင်းသမားများ။
လယ်ယာ ကိုင်းမြေများတွင်
အဆိပ်ရှိသော မြေဆိုးများ
မလာရောက်နိုင်စေရန်...**

မိမိတို့ လယ်ယာကိုင်းမြေများတွင်
ဆီးဖြူသီးအခြောက်ကို ကျပ်ကတ်ထား
ပါက အဆိပ်ရှိသောမြေဆိုးများ မလာ
ရောက်နိုင်ပါ။

အထက်ဖော်ပြပါ တင်ပြချက်များ
သည် ဆေးဖက်ဝင် ဆီးဖြူသီး၏ လက်
တွေ့အလွယ်တကူ အသုံးပြုနိုင် အသုံး
ဝင်စေသည့် နည်းကောင်းများပင် ဖြစ်
ပါတော့သည်။

ဦးမင်းဝင်း (ရန်ကုန်)

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ မေလအတွက်

လှေကောင်းရက်သံ

ရွေးချယ်ပါ

ကျွန်ုပ်တို့သည် နံနက် ဖိုးလင်း အိပ်ရာမှ ထ မျက်စိနှစ်လုံး စဖွင့်သည်မှစ၍ ဤနေ့ဤရက်သည် ငါ့အတွက် ကံကောင်းသော နေ့တစ်နေ့ ဖြစ်မည်လော၊ ဤနေ့ဤရက်သည် ငါ့အတွက် ကံမကောင်းတတ်သော နေ့တစ်နေ့ ဖြစ်မည်လော စသည်ဖြင့် မိမိတို့၏ နေ့စဉ် ကံကြမ္မာအကောင်းအဆိုးကို လူတိုင်းလိုလိုပင် သိချင်ကြပေလိမ့်မည် ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးအား ဤနေ့ဤရက်သည် သင့်အတွက် ကံကောင်းနိုင်သည်၊ ဘာပဲလုပ်လုပ် အဆင်ပြေ အောင်မြင်နေမည်။ အရေးကြီးသောလုပ်ငန်း ဆောင်တာများကိုလုပ်ပါ။ ဤနေ့ဤရက်သည် မကောင်းပြဿနာများ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။ တတ်နိုင်သမျှ ငြိမ်ငြိမ်လေးနေပါ။ အရေးကြီးသော လုပ်ငန်းတွေ ဘာမှ မလုပ်မိပါစေနဲ့...

ဟု ထိထိရောက်ရောက် အနီးကပ် ကူညီပံ့ပိုး အကြံပေးလို၍ တစ်ဦးစီတစ်ဦးစီ၏ ကိုယ်ပိုင်ကံကောင်းသော နေ့ရက်များနှင့် ကံဆိုးသော နေ့ရက်များကို သေချာကန့်သိရှိစေရန် အလွှာ စေတနာ ရှေ့ထား လက်ဆောင်ပါးကာ ရေးသားလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

✧ ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ မေလ ✧

တနင်္ဂနွေ	တနင်္လာ	အင်္ဂါ	ဗုဒ္ဓဟူး	ကြာသပတေး	သောကြာ	စနေ
31 ၈					1 ၅	2 ၆
3 ၇	4 ၈	5 ၉	6 ၁	7 ၂	8 ၃	9 ၄
10 ၅	11 ၆	12 ၇	13 ၈	14 ၉	15 ၁	16 ၂
17 ၃	18 ၄	19 ၅	20 ၆	21 ၇	22 ၈	23 ၉
24 ၁	25 ၂	26 ၃	27 ၄	28 ၅	29 ၆	30 ၇

မူလပြက္ခဒိန်ရက်စွဲများကို အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ဖော်ပြထားပါသည်။ ယင်းနေ့များကို လွှမ်းမိုးနေသော စိုးမိုးဂဏန်းများမှ မြန်မာဂဏန်းဖြင့် ဖော်ပြထားပါသည်။

တွက်ပုံတွက်နည်းမှာ သင်၏ အင်္ဂလိပ်မှရက်နှင့် တွက်လိုသောနေ့၏ စိုးမိုးဂဏန်းကိုပေါင်းပါ။ တစ်လုံးတည်းကျန်အောင် ပေါင်းပါ။ ဥပမာ အင်္ဂလိပ် (၂၃)ရက်နေ့တွင် မွေးဖွားသူဆိုပါစို့။

မေလ (၁၁)ရက်နေ့ကို တွက်လိုသည်ဆိုပါစို့။ (၁၁)ရက်နေ့၏ စိုးမိုးဂဏန်းမှာ (၆) ဟု တွေ့ရပေလိမ့်မည်။ ယင်းမွေးရက် (၂၃)နှင့်ပေါင်းလျှင် (၂၉) ရ၏။ ယင်း (၂၉) ကို တစ်လုံးတည်းဖြစ်အောင်ပေါင်းလျှင် $၂ + ၉ = ၁၁ = ၂$ ရ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုသူအတွက် မေလ(၁၁)ရက်နေ့တွင် (၂) ဂဏန်း ကြီးစိုးနေ၏။

၁-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် အသစ်စတင်ခြင်း၊ တီထွင်ဖန်တီးခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။

၂-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင်

မှန်းသည်အတိုင်း အောင်မြင်မှုများ ကြုံရတတ်၏။

၄-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် အကျပ်အတည်းများ၊ စိတ်ညစ်စရာများ ကြုံရတတ်၏။

၅-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ပျော်ရွှင်ကြည်နူးစရာ ကြုံရတတ်၏။

၆-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် လွှမ်းမောက်သဖြင့် အပြစ်အပျက်များ တိုးလိုးတန်းလန်းဖြစ်ခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။

၇-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်များ၊ မထင်မှတ်သော ဖြစ်ရပ်များ ကြုံရတတ်၏။

၈-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် စိတ်ညစ်ခြင်း၊ ထွက်ပေါက်မိတ်ခြင်း၊ ရည်ရွယ်ချက် ပျက်စီးခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။

၉-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ဘာသာရေး၊ ပညာရေး၊ ဆရာသမားနှင့် ပတ်သက်သော ကိစ္စများ ကြုံရတတ်၏။

မိတ်ဆွေအနေနှင့် ၄၊ ၈၊ ၆ ဂဏန်းရသော ရက်များကို သတိပြုရှောင်ကြဉ်သင့်ပါသည်။ အကောင်းဆုံးမှာ ၃၊ ၅ ဂဏန်းရသော ရက်များပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဒုတိယ အကောင်းဆုံးမှာမူ ၁၊ ၂၊ ၇၊ ၉ ဂဏန်းရသော ရက်များပင် ဖြစ်ပေတော့သည်။

ကောင်းရက်ရှောင်၊ ကောင်းရက်ဆောင်ကာ မြှားမြှောင်ကိစ္စ ဆောင်ရွက်ကြလျှင် ဆန္ဒပြည့်ဝ လူလုံးလှက လေးစားအလယ် ဝတ်စဉ်ကြွယ်သည် လေးစားပညာ အကျိုးတည်း။

ကောင်းမှုအကြောင်းပြု ကောင်းမှုပြည့်ပါစေ။

(သုခရစ်(သို့)ကံလတ်)

တောင်းထားသော အကူအညီများရရှိခြင်း၊ မိမိက အကူအညီပေးရခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။

၃-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ရည်

မ္ဗူလင်ဂူကျောင်းမှ သက်တော်ရှည် ဆရာတော်ကြီး၏

ကျယ်တွေ့ ဆေးနည်းကျောင်းပွား

မွန်ပြည်နယ်၊ ကျိုက်ထိုမြို့နယ်၊ မ္ဗူလင်ကျေးရွာရှိ ဂူကျောင်းသို့ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလအတွင်းက ကျွန်ုပ်တို့သားစု ဘုရားဖူး သွားရောက် ခဲ့ပါသည်။

ဂူကျောင်း ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ ကုဏ္ဍလမှာ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၈၇ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လဆန်း (ရက် မမှတ်မီ) တနင်္လာနေ့တွင် ဝင်းပတော ရွာ၌ ခမည်းတော် ဦးဖိုးထွန်း၊ မယ်တော် ဒေါ်သဲရင်တို့၏ အထွေးဆုံးသားအဖြစ် မွေးဖွားသန့်စင်ခဲ့ပါသည်။

ငယ်စဉ် ဘုန်းကြီးကျောင်းသားဘဝ ကတည်းက ဂူကျောင်းရောက်ရှိခဲ့ရာ ယခုဆိုလျှင် နှစ်ပေါင်း (၈၀)ခန့်ကြာမြင့် ပြီဖြစ်သည်။ ယခုအခါ ဆရာတော်မှာ သက်တော်(၉၀)နှစ်၊ သိက္ခာတော်(၇၀) ဝါရှိပြီ ဖြစ်ပါသည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာအုပ် ကို လစဉ်ဖတ်ရှုကြောင်း ပြောပြသည်။ ယခုသက်တော်(၉၀)အထိမျက်မှန်တပ် မူးခြင်းမရှိဘဲ မျက်စိကြည်လင်စွာ ဖတ် နိုင်ပြီး မျက်စိနှင့်ပတ်သက်သော ရောဂါဝေဒနာများခံစားရမူးခြင်း မရှိဟု ပြောပြပါသည်။

ဤ အသက်အရွယ်တိုင်အောင် မျက်စိရောဂါကင်းရှင်းပြီး မျက်မှန်လွတ် စာဖတ်ရှုနိုင်အောင် မည်သည့်ဆေး များ သုံးစွဲပါသလဲဘုရားဟု ကျွန်ုပ်က မေးမြန်းလျှောက်ထားသဖြင့် ဆရာ တော်ကြီးက အောက်ပါအတိုင်း ဖိန့် ကြား ရှင်းပြပါသည်။

◆ ဂူဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တကုဏ္ဍလ

‘လွန်ခဲ့တဲ့ အနှစ်(၅၀)လောက်က အထက် အညာက ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးနဲ့ ဘုရား ဖူးသွားရင်း ဆုံခဲ့တယ်။ သက်တော်(၉၀)ကျော် တဲ့အထိ မျက်မှန်မတပ်ရဘဲ စာကောင်း ကောင်း ဖတ်နိုင်တာတွေ့လို့ အရှင်ဘုရား... ဘာဆေးများ စာပီသလဲ ဘုရားလို့ လျှောက် ထားလိုက်တော့ အဲဒီဆရာတော်ကြီးက ဘာ ဆေးမှ မစာပါဘူး။ ဒါပေမယ့် မျက်စဉ်း တော့ နေ့စဉ်ဆတ်ပါတယ်လို့ ပြန်ဖြေတယ်။ အဲဒီမျက်စဉ်းဆေးက ဘယ်လိုပါလဲဘုရား လို့ ထပ်မေးတော့ တွေ့ထွေထူးထူး မဟုတ် ပါဘူး။ ဆေးရွက်ကြီး နည်းနည်းကို ရေနဲ့ စိပ်ပြီး အဲဒီဆေးရွက်ကြီးစိပ်ထားတဲ့ မျက်စဉ်း ရည်ကို ဆတ်ထားလို့ ပြန်ပြောတယ်။ အဲဒီဆရာတော်ကြီး ပြောတဲ့နည်းအတိုင်း မျက်စဉ်းဆတ်လာတာ အခုဆိုရင် နှစ်ပေါင်း (၄၀)ကျော်ပြီပေါ့။ ညနေဘက် ဒါမှမဟုတ် ညဘက်မှာ နေ့တိုင်းဆတ်ခဲ့တယ်။ ယထာအကြိမ် မျက်စဉ်းဆတ်တော့ မျက်စိ ထဲမှာ တော်တော်ပူစပ်တယ်။ ဒါပေမယ့်

နောက်တော့ မဆတ်ဘဲ မနေနိုင်တော့ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ မျက်စဉ်းမဆတ်ခင်နဲ့ ခပ်ပြီးချိန်နဲ့ လုံးဝမတူဘဲ မျက်စိပိုကြည်လာ တယ်လို့ ခံစားရလို့ပဲကွယ်။ အဲဒီ မျက်စဉ်းဆတ်ပြီးတဲ့ နောက်ပိုင်း မျက်စိ ပဝေဘူး။ မျက်ဝတ်မထွက်ဘူး။ မျက်ရည်ပူ မကျဘူး။ မျက်စိမကျိန်းဘူး။ မျက်သား ပတက်ဘူး။ မျက်စိမနာဘူး။ မျက်ရိုးမကိုက် ဘူး။ မျက်စိမပူဘူး။ မျက်စိနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ရောဂါ ဝေဒနာတွေ လုံးဝမခံစားရဘူး။ ဒုအသက်အထိ ပုံမှန် စာလုံးသေးသေးတွေ ကိုတောင် ထင်ထင်ရှားရှား တွေ့မြင် ဖတ်ရှု နိုင်တယ်’ ညစဉ် မျက်စဉ်းဆတ်ရန်အတွက် ဆေးရွက်ကြီးကို မည်မျှ ရေစိမ် ကြောင်း၊ မည်သို့ ရေစိမ်ကြောင်း မေးမြန်းရာ ဆရာတော်၏ ဝေယျာသစ္စ များကို ဆောင်ရွက်ပေးနေသူ မခင်လှ (ဆရာတော်တူမက မွေးသော မြေး တော်သူ)က လက်လှေ့ လုပ်ဆောင်

ပြပါသည်။

စတီးဇွန်းထဲသို့ ဓာတ်ဘူးထဲက ရေ နွေးထည့်ပြီး ဆေးရွက်ကြီးအပိုင်းအစ အနည်းငယ်ကို ခြေမှုပြီး စတီးဇွန်းထဲရှိ ရေနွေးတွင် ခဏစိမ်ပါသည်။ ဆေး ရွက်ကြီးကို လက်ချောင်းများနှင့် ရေနွေးတွင် ဖိညှစ်ပါသည်။

ညိုညစ်ညစ်အရေများ ဇွန်းထဲတွင် ဖြစ်လာသောအခါ ထိုဇွန်းထဲရှိ အရည် များကို သွန်ပစ်ပါသည်။ ထို့နောက် ဇွန်းထဲရှိ ဆေးရွက်ကြီးပေါ်သို့ ဓာတ်ဘူး ထဲက ရေနွေးပူနောက် တစ်ကြိမ် လောင်းထည့်ပါသည်။

ယခင်အတိုင်း ဆေးရွက်ကြီးဖတ် များကို လက်ချောင်းနှင့် ဖိညှစ်ပြန် သည်။ ညိုညစ်ညစ်အရောင်အရေများ ဖြစ်လာသော်လည်း ပထမအကြိမ် လောက် ညိုမည်းခြင်းမရှိဘဲ အနည်း ငယ် အရောင်ကြည်ပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ တစ်ရေသွန်ပြီး ဒုတိယ ဆေးရွက်ကြီးစိမ်ရည်ကို ငါးမိနစ်ခန့် ကြာအောင်ထားပြီးမှ ဇွန်းထဲသို့ လက်ညှိုး လက်ချောင်းထိပ်နှစ်ချုံ မျက်စိ ဘယ်ညာကို မျက်စဉ်း သုံး ခလေးစက် ခတ်ပေးပါသည်။

ထိုမျက်စဉ်းခတ်ပြီး တစ်ပတ် လောက်ကြာလျှင် ပူစပ်ခြင်းဒဏ်ကို ကောင်းစွာ ခံနိုင်ရည်ရှိသွားကြောင်း ဝရာတော်မှ မိန့်ကြားပါသည်။

ဂူဝကျောင်း ဆရာတော်ကြီးမှာ နား ခနည်းငယ် လေးသည်မှအပ ကောင်း ၁ ကျန်းမာပြီး လူတို့ မလိုဘဲ လမ်း လျှောက်နိုင်သည်။

နာတာရှည် အိပ်ရာထဲလဲလောက် အောင် ရောဂါကြီးများ မရှိခဲ့ကြောင်း ရသဖြင့် အသက်ရှည် ကျန်းမာ အောင် မည်သည့်ဆေးများ သုံးစွဲပါ လဲ ဘုရားဟု မေးမြန်း လျှောက်

◆ ယန်ဒါလီများ စိမ်ထားရုံ

ထားသောအခါ အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြမိန့်ကြားပါသည်။

‘ဘုရားဆေးပဲ နေ့စဉ်စားပါတယ်။ နွားနက် ကျင်ငယ်ရည်ကို ဆူဝေအောင် ပထမ ကြို ချက်ရတယ်။ ဒီမှ ကျင်ငယ်ရဲ့အနှံ့ ပျောက် သွားတယ်။ မကြိုချက်ပဲ ဆားအနုတော် ထည့်ရတယ်။’

ကျင်ငယ်ရည်က ကိုယ်ရဆောင်လို ရနိုင် သလောက်ပေါ့ကွယ်။ အဲဒီကြိုချက်ပြီး နွား နက်ကျင်ငယ်ရည်မှာ ဖန်ဒါလီစိမ်တွေ စိမ် ထားရတယ်။ ဖန်ဒါလီပြန်ပေါ့။ (၃)လ လောက် ကြာရင် အဲဒီဖန်ဒါလီကို စားလို ရပြီ။

ဆွမ်းစားတဲ့အခါ တစ်ကြိမ်မှာ (၁)လုံး လောက် စားတယ်။ အရည်လဲ တစ်ခါတစ်ရံ သောက်ပါတယ်။ ပန်းကန်တစ်လုံးစာ လောက်ပါပဲ။ ဆီဝမ်းသွေလေ ညှိပေးတော့ အသက်ရှည်တာပေါ့။’

ထိုဆေးနည်းနှင့် ပတ်သက်၍ အသက်(၈၀)ကျော် ကျွန်ုပ်၏ ဖခင်၏ အတွေ့အကြုံမှာ တစ်မျိုးထူးခြားပါ သည်။

‘အဖေတို့ ရွာဦးကျောင်းသစ် ဆရာတော် ကြီးက အသက်(၉၀)ကျော် (၁၀၀)နှီးအထိ

အသက်ရှည်ခဲ့တယ်။ ဖန်ဒါလီနဲ့ နွားကျင် ငယ်ရည်စိမ်ပြီး နေ့လုန်းတယ်။ ဘုရား ဆေးနည်းက “နွားနက်ကျင်ငယ်ရည်” ဆိုတော့ နွားနက်(နွားမည်း)ပျိုရင် ဘယ်လို လုပ်မလဲလို့ အဖေက ဘုန်းကြီးကို လျှောက် တင်တယ်။

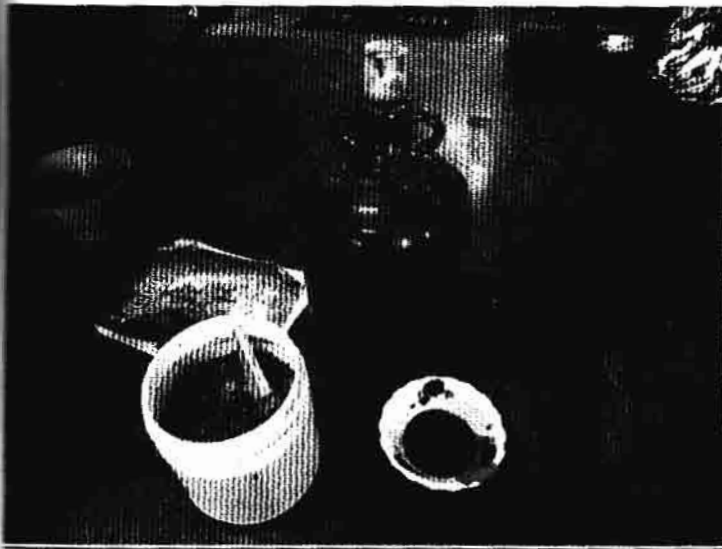
ဒီတော့ ဆရာတော်ကြီးက နွားနက် ကျင်ငယ်ရည်ဆိုတာ နွားနက်(နွားမည်း)ကို ပြောတာ မဟုတ်ဘူး။ နွားတွေ မနက်ပိုင်မှာ ရွှံ့တဲ့ကျင်ငယ်ရည်လို ပြောတာ မှတ်ထားလို သိကြာမဲ့တယ်။

အဲဒီ နွားကျင်ငယ်ရည်ကို ယူရတာလဲ မလွယ်ဘူး။ နွားကျင်ငယ်ရည် ရွှံ့တဲ့အခါ ကျင်ငယ်ရည်သွားခံတာနဲ့ နွားက ဆက်ပြီး ကျင်ငယ်ပွန်နဲ့ အောင့်ထားလိုက်တယ်။

အကောင်ဆုံကတော့ မနက်စောစောပိုင်း နွားမတွေက နွားပေါက်လေးတွေကို နို့တိုက် ခါနီး နို့တိုက်စရာ ကျင်ငယ်ပွန်လေ့ရှိတယ်။ အဲဒီအချိန် ကျင်ငယ်ရည်ခံမှ ရတယ်။

နွားမတွေက အဲဒီအချိန်ဆိုရင် ကျင်ငယ် ရည်ကို အောင့်ပူထားနိုင်ဘူး။

နွားကျင်ငယ်ရည်ခံတဲ့အခါ ပထမကျင်ငယ် နွားမကျင်ငယ်ဆိုပြီး လေးခုပါဘူး။ ဒီပထမ နွားမကျင်ငယ်ရည်ခံဖို့ မလွယ်ပါဘူး။

အဖောရောဂါကုသရေး၊ ထိပ်ဆာနဲ့

ဆရာတော်ကြီးက နွားကျွယ်ရည်ထဲမှာ ဖန်ခါးသီးတွေထည့်ပြီး နေ့စဉ်နေ့ပိုင်းမှာ ထုတ်လှန်းတယ်။ အမှန်ကတော့ နေပူလှန်းထားတာကို မယ်တံ နှစ်ပေါက်အထိထားတာပဲ။ ရေတွေ သူ့အလိုအလျောက် ခန်းခြောက်သွားတော့ ဖျာကြမ်းမှာ အသီးတွေကို ဖြန့်လှန်းခိုင်းတယ်။ ခြောက်သွေ့သွားတော့မှ ဖန်ပုလင်းကြီးတွေထဲ ထည့်ထားတယ်။

အဲဒါကို နေ့တိုင်း နှစ်လုံး သုံးလုံးစာတယ်။ ကျောင်းက ဦးပွင်းတွေ၊ ကိုရင်တွေ ဘုန်းကြီးကျောင်းသားတွေကိုလဲ ကျွေးတယ်။ ကျွယ်ရည်အနံ့ မနံဘူး။ စားလို့ အရသာတော်တော်ရှိတယ်။

အဖောအယောင် ရောဂါဝေဒနာ ခံစားရပြီး တိုင်းရင်းဆေးခန်း၊ အနောက်တိုင်းဆေးခန်း၊ ဆေးရုံ၊ ဆေးဆရာ၊ ဆရာဝန် စသည်တို့က ကုသ၍ မရနိုင်တော့ဟု ဆိုကာ လက်လွှတ်လိုက်ပြီးသော ရောဂါဝေဒနာသည်တို့ ရောက်လာသည့်အခါ အသင့်ဖော်ထားသော ဆေးလုံး၊ လေးခွက်စာပေးလိုက်သည်နှင့် ထူးခြားသက်သာပြီး အမြန်ဆုံး(၃)ရက်မှ အကြာဆုံး(၁၀)ရက်အတွင်း အဖောရောဂါ

ပျောက်ကင်းသွားကြကြောင်း ဆရာတော်ကြီး၏မြေး မခင်လှက ပြောပြပါသည်။

သို့နှင့် ထိုသို့ အဖောရောဂါ ပျောက်သွားသူ ဘယ်လောက်ရှိပြီလဲဟု မေးလျှောက်သောအခါ နှစ်ပေါင်း လေး၊ ငါးဆယ်ကြာပြီဆိုတော့ အဖောရောဂါ ပျောက်သွားတဲ့သူတွေ ရာထောင်မက ရှိရောပေါ့ဟု ပြောပြပါသည်။

‘အဖောရောဂါ ပျောက်သော ဆေးနည်းကို ဘယ်လိုရရှိပါသလဲ’

ဟု ကျွန်ုပ်က ဆက်မေးသဖြင့် ဆရာတော်က အောက်ပါအတိုင်း ရှင်းပြပါသည်။

‘ဘုန်းကြီး အသက်(၅၀)လောက်က အဖောရောဂါစားနေရတဲ့ ဦးပွင်းကြီးတစ်ပါး ဒီကျောင်းကိုရောက်လာပြီး ဆေးတောင်းတယ်။ ဘုန်းကြီးနဲ့ ဦးလေးတော်စပ်တဲ့ ကန်ကြီးဆိပ်ရွာကျောင်း ဆရာတော်ဆီ လွှတ်လိုက်တယ်။

အဲဒီဆရာတော်က ဆေးဖော်ကျွေးလိုက်တာ အဖောရောဂါပျောက်သွားတယ်။ ဒီကြောင့် ဘုန်းကြီးလဲ ဦးလေး ဆရာတော်ထံက ဆေးနည်းဉာဏ်ပြု အဖောရောဂါ

ဖော်ထားလိုက်တယ်။

ကိုယ့်အကား အကားမတွေ့ အဖောရောဂါ ဖြစ်ရင် ငြိမ်ဆံ့ကျန်တာ အပြန်ပျောက်အောင် ဆေးလားတောင်းရင် ပေးလိုက် တယ်။ အဖောရောဂါပျက်သမျှ ရောဂါနှင့် (၃)ရက်၊ (၅)ရက်နဲ့ပျောက်ပြီး ရောဂါကြီးနှင့် (၇)ရက်၊ (၁၀)ရက်နဲ့ ပျောက်ကင်းပါသည်။’

ကျွန်ုပ်က ထိုအဖောပျောက် ဆေးနည်းတောင်းပါသည်။

ဆေးနည်း(အဖောဆေး)

၁။ ကြက်ဟောက်ဆူပြန်	ပွင်းပါး
၂။ ထန်းသီး	ပွင်းပါး
၃။ ဇုံပယ်	ပွင်းပါး
၄။ သက်ရင်ကြီး	ပွင်းပါး
၅။ ဆူးပဒေါင်း	ပွင်းပါး
၆။ ပျဉ်းတော်သိပ်	ပွင်းပါး
၇။ ဟင်းနုနုဆူပေါက်	ပွင်းပါး
၈။ ပိစပ်	ပွင်းပါး
၉။ ဆေးအိုးပုတ်	ပွင်းပါး

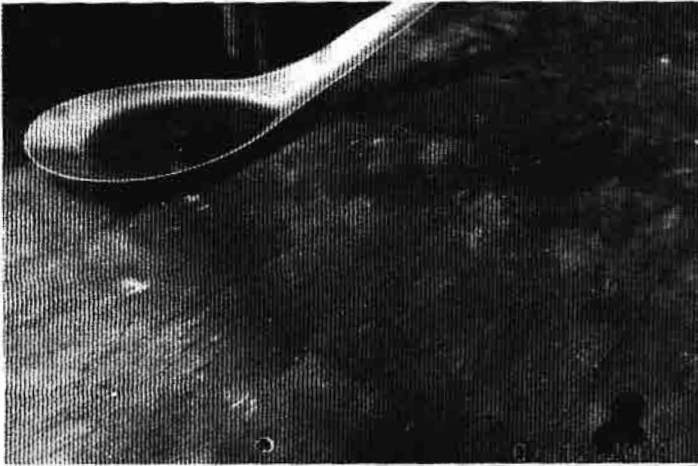
‘အထက်ပါ (၉)မျိုး တစ်တောင်းစီကို ရုပ်ငြီး ဖိ၊နှိပ်တယ်။ ရတဲ့ပြာတွေကို ရေနဲ့ ရောပြီး ဆားချက်ယူတယ်။

ရတဲ့ ဆားမနံကျည်းစေ့ခန့်ကို ပျားရည်တစ်စွန်းနဲ့ သမအောင်မွှေပြီး ဘီလပ်ရည်(လိမ္မော်၊ ကရင်ဆိုဒါ) ရှောက်ရည်၊ သံပရာရည် ရော တစ်မျိုးမျိုးဖြင့် သောက်ရတယ်။

မနက်၊ နေ့လယ်၊ ညနေ တစ်နေ့ (၃)ကြိမ်သောက် (၃)ရက် သောက်ပြီးမှ ဝမ်းနုတ်ရတယ်။

ဆေးနည်း(ဝမ်းနုတ်ဖို့)

၁။ တရုတ်စံကားခေါက်	(၁)ပိသာ	နပ်နပ်ခတ်ကုန်း
၂။ ထန်လျက်	(၅၀)ကျပ်သား	
၃။ မန်ကျည်းသီးမှည့်	(၂၅)ကျပ်သား	
၄။ စပုန်ပျိုးပါး	(၅)ကျပ်သား	

• မျက်စိတောက်ဆွာ ထောင့်ကြီးမိနည်း

ဥပဒေရေးရာ၊ လိုက်လံစောင့်

မောင်အောင်ဆိုင်(ဆိုင်ကယ်တက္ကသိုလ်) •

စုစုပေါင်းပြီး ရေနဲ့ (၃)ခွက် (၁)ခွက် ကျန်အောင် (၃)ကြိမ် ပြုတ်ရတယ်။ အဲဒီဆေးဖြစ်ရင် (၃)ခွက်၊ ကျဲရင် (၅)ခွက်၊ မနက်(၈)နာရီမှာ သောက်ရတယ်။ နေ့လယ် (၁၂)နာရီလောက် ဆိုရင် ဝမ်းသွားမယ်။

ဒီဆေး သောက်ချိန်တွေမှာ တက်စာတွေ မစားရဘူး။ ဥပမာ ငါးသလောက်၊ ဝက်သား၊ ကြက်သား၊ ကောက်ညှင်း၊ ငှက်ပျောသီးတွေ ရှောင်ပေါ့။

ဝမ်းနုတ်ဆေးစားပြီး ဝမ်းသွားတဲ့အခါ အပုပ်တွေဆင်းတဲ့အတွက် အလွန် နံပါတယ်။ အဲဒါမှ အမြစ်ပြတ်ပျောက်တယ်။ ဝမ်းနုတ်ဆေးမစားရင်၊ အမြစ်မပြတ်ဘူး။ ရက်(၂၀)၊ တစ်လကြာရင် ပြန်ဖောလာတတ်တယ်။

ဒီအဖောဆေးဟာ ဗိုက်အောင့် ဗိုက်နာ ကုမပျောက်ဘူးဆိုတဲ့ ရောဂါ ဝေဒနာကိုလဲ မန်ကျည်းစွေလောက်ကို ရှောင်ရည်၊ သံပရာရည်ရရာနဲ့ သောက်ရင်၊ တစ်ခွက်တည်းနဲ့ ပျောက်ပါတယ်။

ဆေးရုံက လက်မခံတော့တဲ့ ဝန်ထမ်းအရာရှိ လူနာတွေလဲ ဒီ ကျောင်းကိုလာပြီး ဆေးတောင်း သောက်လို့ ပျောက်သွားကြတယ်။

ရောဂါက လွန်သွားပြီး ကုမရတော့ ဘူးလို့ ပြောလွှတ်လိုက်တဲ့ လူနာတွေလဲ ရောက်လာကြတယ်။ ဒီမှာဆေးတောင်းပြီး သောက်လို့ (၇)ရက် မကြာခင် ပျောက်တာပဲ။

ဘုန်းကြီးဆိုတာ ဆေးမကုရဘူး။ အာပတ်သင့်တယ်။ ဒါပေမယ့် ဆေးလာတောင်းသောက်ရင်တော့ ဆေးပေးလိုက်လို့ ရပါတယ်။ ဆွမ်းကွမ်း ပစ္စည်းလေးပါး ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမတွေရဲ့ အသက်ကိုကယ်တင်ပေးခြင်း၊ ရောဂါဝေဒနာဒုက္ခတွေကို တတ်နိုင်သလောက် ကယ်မပေးခြင်းမျိုးတော့ လုပ်ကောင်းပါတယ်။

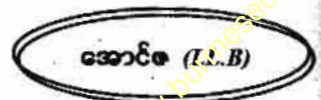
ဒီဝန်းကျင်မှာ နေထိုင်ကြသူတွေက ဆင်းရဲတာများတယ်။ ဆေးရုံ၊ ဆေးခန်း မသွားကုနိုင်ကြဘူးလေ။ တချို့ ငွေကြေးတတ်နိုင်လို့ ဆေးသွားကုပေမယ့်လဲ ပိုက်ဆံကုန်ပြီး ရောဂါ

မပျောက်တဲ့အခါ ဒီကို ရောက်လာကြတာပဲ

အဖောရောဂါ၊ ဗိုက်အောင့်ရောဂါ ခံစားနေရပြီး ဘယ်မှာမှ လိုက်ကုလို့ မပျောက်သောသူများ ဆေးရုံ၊ ဆေးခန်းတို့က ကုသလို့ မရတော့ဟု ဆုံးဖြတ်ပေးလိုက်သူများ ဤဆောင်းပါးကို ဖတ်ရလျှင် မွန်မြည်နယ်၊ ကျိုက်ထိုမြို့နယ်၊ မုပွလင်ကျေးရွာ၊ ဂူဝကျောင်းကိုသွားပြီး ဆေးတောင်းသောက်ပါဟု ထိန်းညွှန်ပါရစေ။

မုပွလင်ရွာထိပ်မှာ တက္ကစီဆိုင်ကယ်များရှိပါသည်။ လိုက်ပို့ခိုင်းလျှင် သူတို့ လိုက်ပို့ပေးကြပါမည်။

ဝေဒနာမှန်လျှင် ကံကောင်းမည်

နာခေါင်းချောင်းဆရာတော်၏

နဂါးပင်းတတ်လမ်းဝဉ်

မြန်မာနိုင်ငံမြောက်ပိုင်း တောတွင်း
 နေရာတွင် တစ်မတော်စစ်ကြောင်း
 တစ်စိတ်တစ်ခု ရန်သူတပ်များ ပိုင်း
 ကြရသည်။ တောတောင်ထူထပ်
 နေရာဖြစ်၍ တောတွင်းအနံ့ ပန်း
 ဆူနေရင်း ထူးဆန်းစွာ ဆရာတော်
 တစ်ပါးနှင့် တစ်စိတ်တစ်ခုတို့ တွေ့ဆုံ
 ဆရာတော်က တည်ကြည်
 ဆနက်စွာဖြင့် ထွက်ပေါက်ရှိသည့်
 နားကို ညွှန်ပြပေးလိုက်သည့်အတွက်
 တစ်စိတ်တစ်ခုလုံး ဘေးအန္တရာယ်မှ
 ဖယ်ကင်းခဲ့ကြရသည်။

နောင်တွင် မိမိတို့တပ်ဖွဲ့အား လမ်း
 ညွှန်ပေးလိုက်သော ဆရာတော်ကြီးမှာ
“နာခေါင်းချောင်း ဆရာတော်ကြီး”
 ဖြစ်ကြောင်း သိကြရသည်။ ထိုဆရာ
 တော်ကြီးမှာ ထွက်ရပ်ပေါက်ဆရာ
 တော်ကြီးဖြစ်ကြောင်း ကြားသိရ၍
 နန္ဒာအံ့သြမိရကြောင်း ကိုယ်တွေ့
 ကြုံခဲ့ရသူများက တစ်ဆင့်ပြောပြ၍
 သိခွင့်ရခဲ့ပါသည်။

**“နာခေါင်းချောင်း ဆရာတော်
 ကြီး”**နှင့် တွေ့ကြုံခဲ့ဖူးသော အဖြစ်
 အပျက်များကို စိတ်ဝင်စားခဲ့သော်
 ဆည်း လူကိုယ်တိုင် မတွေ့ကြုံခဲ့ရ
 ဘူးပါ။

သို့သော်ကံအားလျော်စွာ တစ်နေ့
 တွင် စစ်ကိုင်းဗြို့မှ အင်္ဂလိပ်ပညာရှင်
 အငြိမ်းစားကျောင်းဆရာကြီးတစ်ဦးနှင့်
 တွေ့ဆုံခွင့်ရ၍ နာခေါင်းချောင်း ဆရာ
 တော်ကြီး တပည့်တစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း
 နှင့် အင်္ဂလိပ်ပညာကို ဆရာတော်ကြီး
 ညွှန်ပြသည့်နည်းလမ်းဖြင့် လက်တွေ့
 ကြိုးစားလိုက်နာ ဆောင်ရွက်ခဲ့ရာ
 အတော်အတန် ခရီးပေါက်နေကြောင်း
 ပြောပြပါသည်။

မိမိက ရိက္ခာထောက်အတွက်
 နည်းလမ်းများရှိပါက ချီးမြှင့်ပေးပါရန်

တောင်းခံခဲ့သော်လည်း ကတိကဝတ်
 များရှိ၍ ရိက္ခာထောက်နည်းလမ်းကို
 ပေး၍မရကြောင်းသို့ရာတွင်ဆရာတော်
 ညွှန်ပြခဲ့သည့် နည်းလမ်းအတိုင်း
 လိုက်နာဆောင်ရွက်ခဲ့ပါက ရိက္ခာ
 အတွက် ပူဇော်မရှိကြောင်း ဆရာကြီး
 က မိန့်ကြားခဲ့ပါသည်။

ထိုဆရာကြီးကပင် ထပ်မံမိန့်ကြား
 သည်မှာ မိမိက နာခေါင်းချောင်းဆရာ
 တော်ကြီး ဓာတ်လုံးလမ်းကြီးကို မိန့်
 ကြားပေးဖို့ ထပ်မံ တောင်းခံခဲ့သည့်
 အတွက် ဆရာတော်ကြီးက စေတနာ
 အမှန်ဖြင့် ဤနည်းလမ်းကို ချီးမြှင့်
 ပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာကြီးက...

‘လူလေး ဒီနည်းလမ်းကို ဆရာတော်ကြီးက
 နဂါးပင်းတတ်လမ်းလို့ခေါ်ကြောင်း မိန့်ကြား
 ခဲ့တယ်။ ယင်းကို ဆရာတော်ကြီး လမ်းညွှန်
 ချက်များအတိုင်း အပြည့်အစုံပြောပြလိုက်
 ယယ်။ ဖွဲ့ လုံ့လ၊ ဝီရိယနဲ့သာ ကြိုးစား
 ထုတ်ပေးတော့မင်း ဖြစ်ရတာတွေ အားလုံး

ဖြစ်လာပါလိမ့်မယ်’
 ဟု ဆိုကာ ဆရာတော်ကြီး၏
 ဓာတ်လုံးတက်စဉ် အဆင့်ဆင့်ကို
 မိန့်ကြားပေးခဲ့ပါသည်။

‘ဒီလမ်းက နဂါးပင်းတတ်လမ်းဆို
 တော့ ပြဒါးဓာတ်လုံးလမ်းလို့ မှတ်ရ
 မယ်။ အဓိကကတော့ ပြဒါးကို ဖမ်း
 ချုပ်၊ အဆင့်ဆင့်သတ်ပြီး တက်တဲ့
 နည်းလမ်းပဲ။ မီးကိုင်ကောင်းဖို့ အရေး
 ကြီးတယ်။ မီးကိုင်မကောင်းရင်အလေ
 အလွင့် များတတ်တယ်။’

ဆရာပြောပြတဲ့အတိုင်း အဆင့်ဆင့်
 ကို စနစ်တကျနဲ့ တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့်
 တက်သွားရင် အောင်မြင်မှုကို ရလာ
 မှာ အသေအချာပဲ။ ကံ မင်းအနေနဲ့
 ဓာတ်တက်စဉ်အဆင့်ဆင့်ကို မှတ်ထား
 ပြီး ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ ဆောင်ရွက်ပေး
 တော့”

ဟု ဆို၍ ဓာတ်လုံးတက်ပုံ နည်း
 လမ်းအစမှအဆုံးအထိ အောက်ပါ
 အတိုင်း မိန့်ကြားပေးခဲ့ပါသည်။

ခဲ (၁၀)ကျပ်သားကိုကတ်ကြေးစာ
ချ၍ ကျောက်ဆေးဒန်း (၁)ကျပ်
(၄)ပဲသားနှင့်တွဲရမည်။ တွဲစပ်ပုံမှာ
ဦးစွာ ကျောက်ဆေးဒန်းငါးမတ်သားကို
အမှုန်ပြု၍ခဲတပ်ထပ်၊ ကျောက်ဆေးဒန်း
မှုန့် တစ်ထပ်စီတင်ပြီး နံပါတ်(၆)လုံ
ထဲသို့ ထည့်ထားပါ။

ထိုလုံအား ပထမ မီးလျှံမီးဖြင့်ထိုး၍
တဖြည်းဖြည်းချင်း ခါးတိုက်၊ ဓာတ်
တိုက်မီးများဖြင့် အချိန်နှစ်နာရီမှ သုံး
နာရီအထိ ကြာမြင့်အောင် ထိုးရမည်။

အချိန်စေ့ပါက လုံကိုချ၍ အအေး
ခံပါ။ ဓာတ်သားမာသွားအောင် မခဲမီ
ညွှန်းသားဖြင့် ထုံခွက်နှိပ်ထားပါ။ လုံ
အေးသွားပါက လုံကို ခွဲ၍ ခွာယူပြီး
လုံအသစ်တစ်လုံးထဲသို့ ထည့်ထားပါ။
ပြဒါးအရည်(၅)ကျပ်သားကို မီးအနည်း
ငယ်အပူပေးပြီး ထုံခွက်နှိပ်ထားသည့်
ဓာတ်အား အပေါ်သို့ တင်လိုက်ပါ။

ယင်းထုံခွက်ကို မီးသွေးမီးကျိုးခဲ
(၄,၅)ခဲဖြင့် ပတ်၍ အပူပေးထားပါက
ပြဒါးသည် အောက်သို့ စိန်ဝင်သွားမည်။
အောင်ခြေ၍ ခဲ၍နုလိမ့်မည်။ ဤနည်း
အတိုင်း (၃)ကြိမ်တိုင်အောင် ထုံတင်၍
ပေးရမည်။ ပြဒါးအမာခဲကို ရ၏။

ထိုပြဒါးခဲကို နံပါတ်(၆)လုံတွင်
ထည့်၍ ထုံကို ထောင်းထည့်လိုက်ပါ။
အပေါ်မှ ပျားဖယောင်းကို လုံအပြည့်
ထည့်ရမည်။ ထိုလုံကို မီးလျှံမှစ၍
မီးကစားပေးရ၏။ မီးကစားခြင်းကို ထုံ
သားအလေးချိန်ကုန်သည်အထိ ကစား
ရမည်။ ဤတွင် ပြဒါးအမာသား
(၅)ကျပ်သားကိုရ၏။

ဤနည်းအတိုင်း (၁၀)ကြိမ်တိုင်
အောင် နာနှင့်ဆေးဒန်းတွဲ၍ ကျွေးထိုး
သွားရမည်။ ဤအတိုင်းကျွေးပါက
ခဲ(၁)ပိဿာနှင့် ဆေးဒန်း (၁၂)

ကျပ်ခွဲသား ကုန်မည်ဖြစ်ပါသည်။
ဤကဲ့သို့ (၁၀)ကြိမ်ကျွေးပြီးပါက
မီးကိုင်ကောင်းလျှင် ပြဒါး(၃)ကျပ်
(၈)ပဲသားအထိ ရရှိနိုင်ပါသည်။
မီးရင့်ပြဒါးကို ရပါပြီ။

ရရှိလာသော မီးရင့်ပြဒါးကို ဆက်၍
သတ်ရပါမည်။ ရရှိလာသော ပြဒါး
(၃)ကျပ်(၈)ပဲသားက(၁)ကျပ်(၈)ပဲသား
ကိုယူပါ။ ယင်းကို လုံရည်တစ်လုံးထဲ
သို့ထည့်၍ မီးရည်မီးပြင်း (၃)လုံ ထိုးရ
မည်။ (၃)ကြိမ်ထိုးပြီးပါက လက်ချား
အစိမ်းပေါက်၍ ထိုးပါ။ ပြဒါး (၁)ကျပ်၊
(၄)ပဲခန့် ကျန်လိမ့်မည်။

ပထမအကြိမ်အဖြစ် ထိုပြဒါး
(၁)ကျပ်(၄)ပဲကို “ခြင်သေ့ဆေး”
[ကန့် (၂)ပဲ၊ ဆေးဒန်းရွှေဝါ (၂)ပဲ၊
ဟင်းခိုင်းနီ (၂)ပဲနှင့် ဘော်(၁)ကျပ်
ကို သတ်ထားသော ဆေးဖြစ်သည်]
ထို ခြင်သေ့ဆေး (၄)ပဲသားထည့်၍
ကျွေးပြီးထိုးပါ။ ထိုအခါ ဓာတ်သားမှာ
(၁)ကျပ် (၂)ပဲခန့် ကျန်လိမ့်မည်။

ဤနည်းအတိုင်း “ခြင်သေ့ဆေး”
ကို (၁)မူးနုနုထည့်၍ (၃)ကြိမ်မျှ
ထပ်မံကျွေးထိုးရမည်။ ခြင်သေ့ဆေးဖြင့်
(၈)ကြိမ်ကျွေးထိုးပါက ဤအဆင့်ကို
ဘော်တစ်လေးကျွေးပြီးပြီဟု သတ်မှတ်
ရမည်။

ဤနည်းအတိုင်း တစ်လုံလျှင်
“ခြင်သေ့ဆေး” (၂)ပဲသားချင်း ထည့်
ကျွေးပြီး အဆင့်ဆင့် ထိုးသွားရမည်။
စုစုပေါင်း ဘော် (၁၂)လေးကုန်အောင်
ကျွေးပြီးထိုးသွားပါလျှင် အစွမ်းရှိသော
ဓာတ်လုံးအဆင့်သို့ ရောက်လာလိမ့်
မည်။

ယင်းဓာတ်လုံးကို မီးဆက်တက်နိုင်
လေ ကောင်းလေဖြစ်၏။ ဤအဆင့်မှာ
ပင် လိုရာခန့်သို့ ရောက်ရှိနိုင်မည်

ဖြစ်ကြောင်း ဆရာကြီးက မိန့်ကြားပါ
သည်။

ဤတွင် “ခြင်သေ့ဆေး” မှာ အရေး
ပါလှ၍ ခြင်သေ့ဆေးဖော်စပ်ပုံကို
အသေးစိတ် ဖော်ပြပေးပါဦးမည်။

ဤနည်းလမ်းအရ အသုံးပြုသည့်
“ခြင်သေ့ဆေး” ဖော်စပ်ပုံမှာ...

ဘော် (၁)ကျပ်ကို ယူပါ။ ကျည်တောင်
ကန့် (၂)ပဲ၊ ဆေးဒန်းရွှေဝါ (၂)ပဲ၊ ဟင်းခိုင်း
(၂)ပဲ၊ အချိုးအတိုင်း ချိန်တွယ်ယူ၍
ဘော်ကို ကျိတ်ပြားထိုး၊ ကတ်ကြေးစာ
ကျန်ဆေးများကို ညက်စွာထောင်ပြီး
သံရာရည် အနည်းငယ်ထည့်၍ သံရာရည်
နယ်ရမည်။

ဘော်ကို ဆေးဖြင့် သဖအောင် နယ်သွင်း
ပေးပြီး လုံထဲသို့ ထည့်ပါ။ လုံကို အနုပိတ်
ပြီး ဖော်ပံပါ။ ချိုင့်ဝှမ်း(တစ်မျှ) လက်တစ်ဆင့်
စာနံယှဉ် လုံပတ်လည်ကို ဖုတ်ပေးပြီး
ပတ်တီးလိပ်အစဖြင့် စည်းပါ။ ရွှံ့စေ့ဖြင့်
(၂)ထပ်၊ (၃)ထပ်တိုင် လိပ်ကံ၍ အခြောက်
လှမ်းထားပါ။

ခြောက်သွေ့သွားပါက (၄)ပြည့်ဖြင့် ဖတ်
ပါ။ ဖွဲပျားကုန်သွားက လုံကို အအေးခံထား
ရမည်။ အေးပါက လုံတွင်းမှ ဘော်ကိုထုတ်
ယူပါ။ ယင်းဘော်ကိုထောင်၍ လုံထဲမှာထည့်
အဖုံးဖုံးပြီး ပတ်တီးစည်း၊ ဖော်ပံကာ မိန့်
ဖုတ်နိုင်သလောက် ဖုတ်ပေးလိုက်ပါ။
အကောင်ဆုံး “ခြင်သေ့ဆေး” ကို ရရှိ
ပါကြောင်း စောနာနာမိန့် ဖော်ပြပေး
လိုက်ရပါသည်။

အဓိရတ်ပညာရှင်၊ ဝါသနာရှင်များ
ထွန်းပေါက် အောင်မြင်နိုင်ကြပါစေ။

ဤဆောင်းပါးဖြင့် ဧည့်သည်
(၁၆)လမ်းမှ ကိုတိုက်သင်းအား
ဂုဏ်ပြုအပ်ပါသည်။

အောင်လန့် (ပုသိမ်ကြီး)

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်နှင့်

လက်ဆောင်ယတြာ(၂)

မဟာဘုတ်အရ...

လက်ဆောင်ယတြာအဖြစ် မင်းစိုး

ဘုရားနဲ့ အကြောင်းအရင်းရှိသော

အိတွင် အာစရိယဝါဒအရ လက်

ဆောင်ယတြာအဖြစ် ရာဇအိမ်ရှိ

ဆင့်ဂြိုဟ်ကို ပေးရပါမယ်။ ဤသည်

လက်ဆောင်ယတြာ(၂) ဖြစ်ပါ

မယ်။

၁-ကြွင်းမဟာဘုတ်အရ...

♦ သရက်သီး လက်ဆောင်ပေးပါ။

♦ သဘောသီး

	၅	
၀	၃	၆
၄	၁	၂

၁-ကြွင်း မဟာဘုတ်

၂-ကြွင်းမဟာဘုတ်အရ...

♦ ဆောဟ်သီး

♦ နှုတ်သီး စသည် လက်ဆောင်ပေးပါ။

	၆	
၁	၄	၀
၅	၂	၃

၂-ကြွင်း မဟာဘုတ်

၃-ကြွင်းမဟာဘုတ်အရ...

♦ ဥယျာဉ်သီး

♦ ဩဇာသီး စသည် လက်ဆောင်ပေးပါ။

	၆	
၁	၄	၀
၅	၂	၃

	၀	
၂	၅	၁
၆	၃	၄

၃-ကြွင်း မဟာဘုတ်

၄-ကြွင်းမဟာဘုတ်အရ...

♦ ကျွဲကောသီး

♦ ကြက်မောက်သီး စသည် လက်ဆောင်ပေးပါ။

	၁	
၃	၆	၂
၀	၄	၅

၄-ကြွင်း မဟာဘုတ်

၅-ကြွင်းမဟာဘုတ်အရ...

♦ ဆီး(ဖီး)ချိုသီး

♦ စပျစ်သီး စသည် လက်ဆောင်ပေးပါ။

	၂	
၄	၀	၃
၁	၅	၆

၅-ကြွင်း မဟာဘုတ်

၆-ကြွင်းမဟာဘုတ်အရ...

♦ လိမ္မော်သီး

♦ ရှောက်ချိုသီး စသည် လက်ဆောင်ပေးပါ။

	၂	
၄	၀	၃
၁	၅	၆

	၃	
၅	၁	၄
၂	၆	၀

၆-ကြွင်း မဟာဘုတ်

၇-ကြွင်းမဟာဘုတ်အရ...

♦ ပန်းသီး

♦ ပိန့်သီး စသည် လက်ဆောင်ပေးပါ။

	၄	
၆	၂	၅
၃	၀	၁

၇-ကြွင်း မဟာဘုတ်

အေးပါစေ အောင်ပါစေ။

ဦးစင်မောင်နိုင်

စကားချပ်

လက်ဆောင်ယတြာ (၂)သည်

ရာဇအိမ်ရှိ ဂြိုဟ်ရဲ့ နံသင့် မည်သည့်

ပစ္စည်းကိုမဆို ပေးနိုင်ပါတယ်။

သို့သော် ဤစာစု ရေးပြုရာတွင်

အစီအစဉ်တကျ ဖြစ်စေရန် အတွက်

ဥပမာအဖြစ်ဖြင့် သစ်သီးယတြာ

များသာ ဖော်ပြထားခြင်း ဖြစ်ပါ

ကြောင်း ။

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ မေလအတွင်း

လတ်လတ်

ရွှင်လန်းကြစေမိ

ဆုတောင်းပါ။

ဤလတွင် လတ်လတ်လတ်လတ်
၍ ရရန်ရှိသော၊ ရသင့်ရထိုက်သော
ငွေကြေး၊ နေဥစ္စာများ ဝေဝေဆာဆာ
ရရှိနိုင်ကြစေရန်...

● **မိဿရာသီ(မတ်လ ၂၁ ရက်မှ
ဧပြီလ ၂၀ ရက်အတွင်း)၌ ဖွားမြင်
သူတို့သည်** ရွက်လှပန်း၊ အရွက်(၈)
ရွက်၊ ဆွမ်း(ထမင်း) (၆)ပန်းကန်၊
ခရေညွန့်(၆)ညွန့်တို့ကို အများ
ကိုးကွယ်သည့် စေတီ၌ အနောက်
တောင်ထောင့် စနေဂြိုဟ်တိုင်အနီး
မှ ကပ်လှူ ဆုတောင်းပါ။

● **ပြဿရာသီ(ဧပြီလ ၂၁ ရက်မှ
မေလ ၂၀ ရက်အတွင်း)၌ မွေးဖွား
သူတို့သည်** သီးညွန့် သို့မဟုတ်
သီဟိုဠ်သရက်ညွန့် (၆)ညွန့်၊ ယပ်
တောင် သို့မဟုတ် ကြက်လျှာ (၃)
ခု၊ ဒန်းညွန့် သို့မဟုတ် ဒေါနပန်း
(၆)ခက်တို့ကို အရှေ့တောင်ထောင့်
အင်္ဂါဂြိုဟ်တိုင်အနီးမှ ကပ်လှူ ဆု
တောင်းပါ။

● **မေထုန်ရာသီ (မေလ ၂၁ ရက်မှ
ဇွန်လ ၂၀ ရက်အတွင်း)တွင် မွေး
သူတို့သည်** ဆီးညွန့် သို့မဟုတ်
မြေစာညွန့်(၃)ညွန့်၊ ရေ(၅)ခွက်၊
ရွက်လှပန်း(၅)ညွန့်တို့ကို တောင်
အရပ် , ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်တိုင်အနီးမှ
ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

● **ကရကဋ်ရာသီ(ဇွန်လ ၂၁ရက်မှ
ဇူလိုင်လ ၂၁ရက်အတွင်း) မွေးသူ
တို့သည်** သပြေ(၅)ညွန့်၊
ဖယောင်းတိုင်(၇)တိုင်၊ သီးညွန့်
(သီဟိုဠ်ညွန့်) (၇)ညွန့်တို့ကို အရှေ့
မြောက်တောင့် တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်တိုင်
အနီးမှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

● **သီဟိုဠ်ရာသီ(ဇူလိုင်လ ၂၂ ရက်မှ
ဩဂုတ်လ ၂၁ရက်အတွင်း) ဖွား
မြင်သူတို့သည်** ဒေါနပန်း(၇)ခက်၊
ဆွမ်း(၁၀)ပန်းကန်၊ အုန်းရွက် (သို့

မဟုတ်) အင်ရွက်(၁၀)ရွက်တို့ကို
အနောက်အရပ် ကြာသပတေး
ဂြိုဟ်တိုင်အနီးမှ ကပ်လှူ ဆု
တောင်းပါ။

● **ကန်ရာသီ(ဩဂုတ်လ ၂၂ရက်မှ
စက်တင်ဘာလ ၂၁ ရက်အတွင်း)**
မွေးဖွားသူတို့သည် ပိတောက် သို့
မဟုတ် ဒန်းညွန့်(၁၀)ညွန့်၊ ယပ်
(ကြက်လျှာ) (၉)ခု၊ အုန်းရွက်(၉)
ရွက်တို့ကို အနောက်အရပ်
ကြာသပတေးဂြိုဟ်တိုင် အနီးမှ
ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

● **တူရာသီ (စက်တင်ဘာလ ၂၂
ရက်မှ အောက်တိုဘာလ ၂၂ရက်
အတွင်း)** ဖွားမြင်သူတို့သည်
စံပယ် (၉)ညွန့်၊ ရေ(၃)ခွက်၊ သီး
ညွန့်(သီဟိုဠ်ညွန့်) (၃)ညွန့်တို့ကို
အရှေ့မြောက်ထောင့် တနင်္ဂနွေ
ဂြိုဟ်တိုင်အနီးမှ ကပ်လှူ ဆု
တောင်းပါ။

● **ဗြိစ္ဆာရာသီ (အောက်တိုဘာလ
၂၃ ရက်မှ နိုဝင်ဘာလ ၂၁ ရက်
အတွင်း)** မွေးသူတို့သည် ဩစာ
ညွန့် (၃)ညွန့်၊ ဖယောင်း(၆)တိုင်၊
ခရေ (၆)ညွန့်တို့ကို တောင်အရပ်
ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်တိုင်အနီးမှ ကပ်လှူ
ဆုတောင်းပါ။

● **ဓနုရာသီ(နိုဝင်ဘာလ ၂၂ရက်မှ
ဒီဇင်ဘာလ ၂၀ရက် အတွင်း)** ဖွား
မြင်သူတို့သည် သီဟိုဠ်(၆)ညွန့်၊
ဆွမ်း(၄)ပန်းကန်၊ စွယ်တော်(၄)
ညွန့်တို့ကို အရှေ့တောင်ထောင့်
အင်္ဂါဂြိုဟ်တိုင်အနီးမှ ကပ်လှူ

● **မကာရရာသီ (ဒီဇင်ဘာလ ၂၁
ရက်မှ ဇန်နဝါရီလ ၁၉ရက်
အတွင်း)** မွေးဖွားသူတို့သည်
ခရေ(၄)ညွန့်၊ ယပ်(ကြက်လျှာ
(၂)ခု၊ တမာ(၂)ညွန့်တို့ကို မြောက်
အရပ် သောကြာဂြိုဟ်တိုင်အနီးမှ
ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

● **ကုရာသီ(ဇန်နဝါရီလ ၂၀ရက်မှ
ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၈ ရက်အတွင်း)**
ဖွားမြင်သူတို့သည် ကွမ်းရွက်(၂)
ရွက်၊ ရေ(၁)ခွက်၊ ဩစာညွန့်(၁)
ညွန့်တို့ကို အနောက်မြောက်ထောင့်
ရာဟုဂြိုဟ်တိုင်အနီးမှ ကပ်လှူ
ဆုတောင်းပါ။

● **မိနိရာသီ(ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၉ရက်
မှ မတ်လ ၂၀ရက်အတွင်း)** နေ
ဖွားသူတို့သည် အုန်းရွက်(၁)ရွက်
ဖယောင်းတိုင်(၈)တိုင်၊ ၄(၈)ညွန့်
တို့ကို အရှေ့အရပ် တနင်္လာဂြိုဟ်
တိုင်အနီးမှ ကပ်လှူ ဆုတောင်းပါ။
ကံဆိုးပိတ်ပင်မှုများ လျော့ပါးစေ

ရရန်ရှိသော လတ်လတ်လတ်လတ် နေငွေကြေး
များ လွယ်လင့်တကူ ဝင်ရောက် လာ
လိမ့်မည်။ မိမိတို့ မွေးနေ့တွင် ကပ်လှူ
ကြရန် ဖြစ်သည်။
နက္ခတ်သုတေသီ
နက္ခတ်သုတေသီ

မည်သည့်လ၌မဆို (၁၂)ရက်နေ့
ဆွတ်မွေးဖွားကြကုန်သော (၇)နေ့ဖွား
များအတွက် ကံကောင်းစေရာ အကြံပြု
ချက် ယတြာများ ဖြစ်ပါတယ်။

(၁၂)ရက်နေ့ (၁၂)ဂဏန်းသည်
ဆရာတော်စာရေးခြင်းနဲ့ စိတ်သောက
ဖြစ်ခြင်းလို့ ဆိုထားပါတယ်။ နက္ခတ်
သဘောက စွန့်လွှတ်ခြင်း၊ မိနိပ်ခံရ
ခြင်းလို့ ဆိုထားပါတယ်။

သာမန်အားဖြင့် (၁၂)ရက်ဖွား (၇)
ရက်သားသမီးများသည် လုပ်ကြံခံရ
ခြင်းလို့လဲ ဆိုထားပါတယ်။ သို့ပါ၍
ကံကောင်းတဲ့ ကိန်းဂဏန်းမဟုတ်
ကြောင်း ထင်ရှားစေပါတယ်။

(၁၂)ရက်ဂဏန်းကို ဂဏန်းတစ်လုံး
စည်းကျန်အောင် ပေါင်းကြည့်လိုက်
ရင် (၁+၂) = ၃ ဂဏန်း ရသဖြင့်
ကြာသပတေးဂြိုဟ် စိုးမိုးထားပါတယ်။

သို့သော်လဲ (၁၂)ရက်မွေး (၇)ရက်
သားသမီးများသည် အခက်အခဲ
အနှောင့်အယှက်များနဲ့ အစဉ် ယှဉ်တွဲ
နေတတ်ပါတယ်။

သစ္စာဖောက်ခံရခြင်း၊ ချောက်တွန်း
ခံရခြင်း၊ အနှောင့်အယှက်ခံရခြင်းတို့လဲ
ယှဉ်တွဲလျက်ရှိပါတယ်။ သို့ပါ၍ (၁၂)
ရက်မွေးဖွား မိတ်ဆွေများအတွက်
ကံကောင်းစေရာ အကြံပြုချက် ယတြာ
များကို တင်ပြပေးပါမယ်။

ဤယတြာများသည် ရတနာသုံးပါး
ကို အထွတ်တင်ထားသည်ဖြစ်ရာ
ကြာသပတေးနံ့သင့် ပညတ်ကောင်း
အဖြစ် ဓမ္မစကြာတရားဦးဟောဟန်
ရုပ်ပွားတော်ရှေ့တွင် လည်းကောင်း၊
ဝံ့တော်ရှေ့၌ လည်းကောင်း ပူဇော်
ဓါရဝပြုရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဓမ္မစကြာတရားဦး ဟောဟန်
ရုပ်ပွားတော်ရှေ့၌ သက်တော်
ထင်ရှား မြတ်ဘုရားကို အထူးအာရုံ

• (ရန်ကုန်၊ ဇွန်လဆန်းလဆန်း၊ နယ်လှည့်ဆရာတော်)
ဓမ္မစကြာ (တရားဦးဟောဟန်) ရွှေရုပ်ပွားတော်

၁၂-ရက်မွေးဖွား

မိတ်ဆွေများသို့

ကပ်သိရေမကပ်

ထားပြီးတော့ ဘုရားရှိခိုးခြင်း၊ ဆီမီး၊
ရေချမ်း၊ ပန်း၊ အမွှေးနံ့သာများကို
သဒ္ဓါအလျောက် လှူဒါန်းရမှာ ဖြစ်ပါ
တယ်။

ပြီးရင်...

ဘုရားရှင်ကို အထူးအာရုံပြုပြီး...

• ပန်း(၁၂)ပွင့်ကို လှူဒါန်းပါ။ သပြေပန်းများနဲ့
ရေယုက်ပြီး လှူပါ။

• အလင်းတိုင်(၁)တိုင်လှူပါ။ (နာရီတိုင်
သုံးပါး)

ပြီးလျှင်...

"ဘ" ရွတ်ချက်ဂါထာကို ပေါက်
သား (ဝါ) ပေသား (၉)လုံး ပုတီးဖြင့်
(၁၂)ပတ်စိပ်ရပါမယ်။ ဆုတောင်းပါ။

ပြီးရင်...

• ကြာသပတေးမွှေး ရဟန်းတော်တစ်ပါး၊
အား ကိတ်ပန်း(၁၂)လုံးလှူပါ။

(၁၂)ရက်မွေးဖွား မိတ်ဆွေများ
အတွက်...

- ❖ ရန်ကင်းခြင်း
 - ❖ မိတ်ဆွေကောင်းများရခြင်း
 - ❖ ဉာဏ်ပညာပွင့်လင်းစေခြင်း
- စသည့် ဂုဏ်ဒြပ်များ ဖြစ်ပေါ်စေမယ့်
ကံကောင်းစေရာ အကြံပြုချက် ယတြာ
ကို လစဉ်(၁၂)ရက်နေ့တိုင်း ဆောင်
ရွက်ရမှာလဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဘ-ချက်ဂါထာတော်

ဘဝံကန္တော ဘဝေယောဂေါ၊
ဘဝံပါတု ဘဝိပ္ပရော၊
ဘဝံန္တော ဘဝေဒဂေါ၊
ဘဝံဒီတု ဘဝိဿရော။

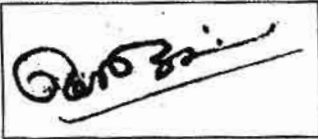
ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

ဘဝံကန္တော = ဘဝံကန်တော့
ဘဝိပ္ပရော = ဘဝိပ်ပရော
ဘဝံဝန္တော = ဘဝံဝန်တော
ဘဝိဿရော = ဘဝိတ်သရော

စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော

ထိုးမြဲလက်မှတ်များအကြောင်း

၁။ * * *

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၁) နေရာမှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင်ကတော့ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၃၅ ခု၊ တပေါင်းလ၊ ကြာသပတေးသား ဖြစ်ပါတယ်။

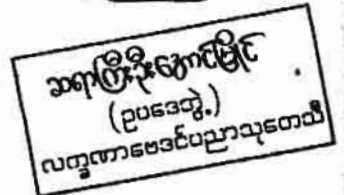
‘ဘာလုပ်လုပ် အဆင်မပြေဘူး’

ထိုးမြဲလက်မှတ်ရှင်က ထိုစကားကို တစ်လုံးချင်း လေးလေးတွဲတွဲ ပြောပါတယ်။ မူလမဟာဘုတ်ခွင်နဲ့ နာမက္ခရာတိုင်စဉ် ချကြည့်မယ်။

* * * [နံပါတ်-၁]

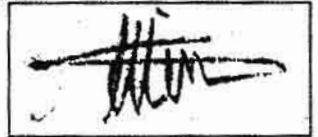
ဒါပေမယ့် ဘက်+မရဏ-အနိဋ္ဌ+အနိဋ္ဌ နာမည်မျိုးဖြစ်လို့ နာမည်ညံ့ပါတယ်။ ဒီနာမည်မျိုးမှာ လက်မှတ်ရွေးထိုးဖို့ အလွန်ခက်ပါတယ်။ မဖြစ်မနေ လက်မှတ်ရေးထိုးမယ်ဆိုရင်တော့ နှစ်လုံးတွဲလက်မှတ်မထိုးဘဲ မရဏဌာန

☆ ဆရာကြီးပဲ၊ အကျွန်ုပ်ရှည်သင့်ပါ။

☆ လက်မှတ်အောက် မှည့်မထားသင့်ပါ။

၂။ * * *

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၂)နေရာမှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင်ကတော့ “**အောင်စေ့**”တဲ့ အမျိုးသမီး ဖြစ်ပါတယ်။

“**ဝင်း**”ဆိုတဲ့ နာမည်ရှေ့စာလုံးကို အင်္ဂလိပ်လို လက်မှတ်ရွေးထိုးထားခြင်း ဖြစ်တယ်။ ၁၃၂၀ ပြည့်နှစ်၊ ကဆုန်လ၊ ဗုဒ္ဓဟူးဖွား ဖြစ်တယ်။

‘ဘာလုပ်လုပ် အဆင်မပြေ ဖြစ်နေတာ ဘာကြောင့်လဲ’

ထိုးမြဲလက်မှတ်ရှင်ရဲ့ ညည်းညာပြောစကားကြားရတော့ သိပ်မအံ့သြမိပါဘူး။ သူ့ထိုးမြဲလက်မှတ်ပုံသဏ္ဌာန်က ထောင်နေတဲ့ အပြိုင်မျဉ်းတွေကို ကန့်လန့်မျဉ်းတွေက ဖြတ်သန်းတဲ့ အတွက်ပါပဲ။

မူလမဟာဘုတ်ခွင်နဲ့ နာမက္ခရာတိုင်စဉ် ချကြည့်မယ်။

* * * [နံပါတ်-၂]

ဗုဒ္ဓဟူးဘက်ဖွား(၁) ဗုဒ္ဓဟူးအစ၊ အင်္ဂါအဆုံးနေ့(၁) အင်္ဂါအဆုံးနေ့

	အဝိပတိ	
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ
မရဏ	ဘက်	ပုတိ

	၂	
၄	၀	၃
၁	၅	၆

←

နံပါတ်-၁

၄
၃ ၂
၁ ၀
၆ ၅

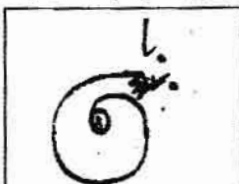
(မူလမဟာဘုတ်ခွင်)

(နာမက္ခရာတိုင်)

“**မောင်အေး**”ဆိုတဲ့ နာမည်နှစ်လုံးတွဲကို လက်မှတ်ရေးထိုးထားတာပါ။ ကြာသပတေး ဘက်ဖွားဖြစ်သူဖို့ ကြာသပတေးအစ၊ တနင်္ဂနွေအဆုံးနာမည်ဟာ နာမက္ခရာတိုင်စဉ်မှန်တယ်။ အပြိုင်စိတ်ပြုတ်တွဲဖြစ်တယ်။

က “**အေး**”ဆိုတဲ့ စာလုံးကိုပဲ ရွေးထိုးသင့်တယ်။

* * *

	အမိပတိ				နံပါတ်-၂
					၃
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ		၂	၁
			၃	၆	၆
မရဏ	ဘက်	ပုတိ	၀	၄	၅

(မူလမဟာဘုတ်ခွင်) (နာမကွရုတိုင်)

နာမည်ပေးမှားပေးမယ့် ဘက်+ အထွန်း
= အနိဋ္ဌ+ကုဋ္ဌဖြစ်လို့ အလွန် မညံ့
မိဘူး။ နာမကွရုတိုင်စဉ်လဲ မှန်ပါတယ်။

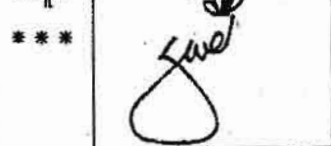
ဒါပေမယ့် သင်္ချာဗေဒင်ပညာအရ
ဝင်း=၁၂၊ ဆွေ=၁၄ စုစုပေါင်း(၂၆)
ဏန်း တွဲရနေတယ်။

လူပေါင်းမှားခြင်းကြောင့် မမျှော်လင့်
ဘဲ ပျက်စီးဆုံးရှုံးရတတ်ခြင်း၊ ချင့်ချိန်
တွက်ဆမှု မှားယွင်းခြင်း၊ မှားယွင်း
သောအကြံပေးချက်များကို လက်ခံမိ၍
ပျက်စီးဆုံးရှုံးရခြင်းဆိုတဲ့ နိမိတ်ဆိုး
တွေရဲ့ ကိုယ်စားလှယ်ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနာမည်မျိုးမှာ “ဝင်းဆွေ” (၂)
လုံးကို လက်မှတ်မထိုးသင့်ဘူး။

“ဝင်း”ဆိုတဲ့ စာလုံးဟာ ဗုဒ္ဓဟူးနံ
အကွရာ မူလမဟာဘုတ်မှာ “ဘက်”
ဌာနဖြစ်လို့ လက်မှတ်ရွေးမထိုးသင့်
ဘူး။ “ဆွေ”ဆိုတဲ့စာလုံးဟာ အထွန်း
ဌာနက အကွရာဖြစ်လို့ လက်မှတ်ရွေး
ထိုးဖို့ အကောင်းဆုံး ဖြစ်ပါတယ်။

ငွေအိတ်သင်္ကေတ တည်တည်
လှလှ ဆွဲသင့်တယ်။ ပွင့်ဖတ်(၄)ခုပါတဲ့
ပန်းပွင့်သင်္ကေတ ထည့်သင့်တယ်။
လက်မှတ်အောက်က မျဉ်းမသားသင့်
ပါဘူး။

၄။ * * *

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၃)နေရာ
မှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ်
ပိုင်ရှင်ကတော့ ၁၃၄၅ ခုနှစ်။

	အမိပတိ				နံပါတ်-၃
					၀
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ			၆
			၀	၃	၅
မရဏ	ဘက်	ပုတိ	၄	၁	၂

(မူလမဟာဘုတ်ခွင်) (နာမကွရုတိုင်)

နတ်တော်လ၊ သောကြာစွား
အမျိုးသားစာလုံး ဖြစ်ပါတယ်။

“သန်းမင်း”ဆိုတဲ့ နာမည်နှစ်လုံး
တွဲကို မြန်မာစာလုံး သင်္ကေတနဲ့
လက်မှတ်ရွေးထိုးထားကြောင်း သိရပါ
တယ်။

စီးပွားရေး ဘယ်တော့ ထိခိုက် ရောက်
မလဲ

ထိုးမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင်ရဲ့ အမေး
ကား ဖြစ်ပါတယ်။

ထိုးမြဲလက်မှတ် ပုံသဏ္ဌာန်က အပေါ်
ရော အောက်ပါ အပြိုင်သင်္ကေတတွေ

ရှိသလို လက်မှတ်နောက်ဆုံးမှာလဲ
ထောင်လိုက်မျဉ်းတို တစ်ချောင်းက
ပိတ်ထားပါတယ်။

နိမိတ်ကတော့ အလုပ်အကိုင် စီးပွား
ရေးမှာ အပြိုင်အဆိုင် ရှိသလို အိမ်
ထောင်ရေးမှာလဲ အပြိုင်ပေါ်မယ်။
နောက်ဆုံးတော့ အိမ်ထောင်ပျက်
စီးပွားပျက် ဖြစ်တတ်တယ်။

ဒါကြောင့် စီးပွားရေးထိပ်ဆုံး ဘယ်
တော့မှ မရောက်နိုင်ဘူး။ နာမည်ကလဲ
သောကြာအစ ကြာသပတေးအဆုံး
နာမည်ကို အမြစ်အနှစ်နာမည်မျိုး ဖြစ်
နေတယ်။

မူလမဟာဘုတ်ခွင်နဲ့ နာမကွရုတိုင်
စဉ် ခြကည့်မယ်။

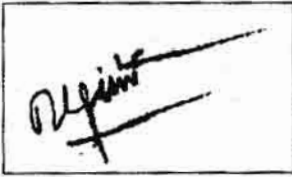
* * * [နံပါတ်-၃]

သောကြာရာဇစွားကို သောကြာ
အစ ကြာသပတေးအဆုံးနာမည်ပေး
ထားတာ ရာဇ+အမိပတိ=ကုဋ္ဌ+ကုဋ္ဌ
နာမည်ကောင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့်နာမကွရုတိုင်စဉ်မှာတယ်။
ဒီနာမည်မျိုးကို နှစ်လုံးတွဲ လက်မှတ်
မထိုးသင့်ဘူး။ သန်းတစ်လုံးတည်း
ရွေးထိုးသင့်တယ်။

- ❖ ငွေအိတ်သင်္ကေတ လှလှဆွဲသင့်တယ်။
 - ❖ လက်မှတ်အညွန့် ယူညှပ်သင့်ဘူး။
 - ❖ လက်မှတ်အောက်မှာ ဖျဉ်းမထားသင့်ဘူး။
- ၄။ * * *

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၄)နေရာမှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ် ပိုင်ရှင်ကတော့ ၁၃၃၀ ပြည့်နှစ်၊ တော်သလင်းလ၊ သောကြာသမီး “မသိန်းညွန့်”ဖြစ်တယ်။

နာမည် နောက်ဆုံးစာလုံးဖြစ်တဲ့ “ညွန့်”ကို အင်္ဂလိပ်လို လက်မှတ် ရွေးထိုးထားခြင်းဖြစ်တယ်။

‘အပြဟ်း ရောက်ချောတာ တာကြောင့်လဲ တာလုပ်လုပ် အဆင်မပြေ ဖြစ်နေရတာ တာကြောင့်လဲ’

ထိုးမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင်ရဲ့ မေးခွန်း တွေပဲဖြစ်ပါတယ်။ လက်မှတ်ပုံသဏ္ဌာန် က တော်တော်ညံ့နေပါတယ်။

လက်မှတ်ရွေးထိုးထားတဲ့ စာလုံး မှန်ကန်မှု ရှိရဲ့လား ဆိုတာကို သိဖို့ မူလမဟာဘုတ်ခွင်နဲ့ နာမက္ခရာတိုင်စဉ် ကို ချကြည့်မယ်။

* * * [နံပါတ်-၄]

သောကြာ အထွန်းဖွားဖြစ်သူကို သောကြာအစ အင်္ဂါအဆုံး နာမည်ပေး ထားလို့ အထွန်း+မရထ-ကုဋ္ဌ+ အနိဋ္ဌ နာမည်ညွှတ်တယ်။ နာမက္ခရာတိုင် စဉ်လဲ မှားနေတယ်။

ဒီနာမည်မှာ မရထဌာနက အင်္ဂါနံ အက္ခရာစာလုံးကို လက်မှတ်ရွေးထိုး ထားခြင်းကလဲ မှားတယ်။ လက်မှတ် အောက်ခြေက ဝိတ်မျဉ်းရဲ့ သင်္ကေတ နဲ့ ထိပ်စာလုံး “N”ရဲ့ ပုံစံတွေလဲ ညွှတ်တယ်။

ဒီလက်မှတ်မျိုးကြောင့် ကံကြမ္မာ အညံ့အပျက်တွေ များရခြင်းလို့ ယူဆ ပါတယ်။ “သိန်း”ဆိုတဲ့ စာလုံးဟာ မွေးနံ သောကြာ အထွန်းဌာနဖြစ်လို့ လက်မှတ်ရွေးထိုးရင် ပိုကောင်းမယ်။

* * *

လက်မှတ်အောက်က မျဉ်းမသား သင့်ဘူး အောက်ခြေပြား ငွေအိတ် သင်္ကေတနဲ့ ပွင့်ဖတ်(၆)ခုပါတဲ့ ပန်းပွင့် သင်္ကေတတည့်သင့်တယ်။

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာဗေဒပညာသုတေသီ

အဓိပတိ			၄			နံပါတ်-၄		
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ	၆	၂	၅	၆		
						၅	၄	
မရထ	ဘင်	ပုတိ	၃	၀	၁	၃	၂	
						၁	၀	

(မူလမဟာဘုတ်ခွင်) (နာမက္ခရာတိုင်)

စာမျက်နှာ (၁၈၅)မှ အဆက်

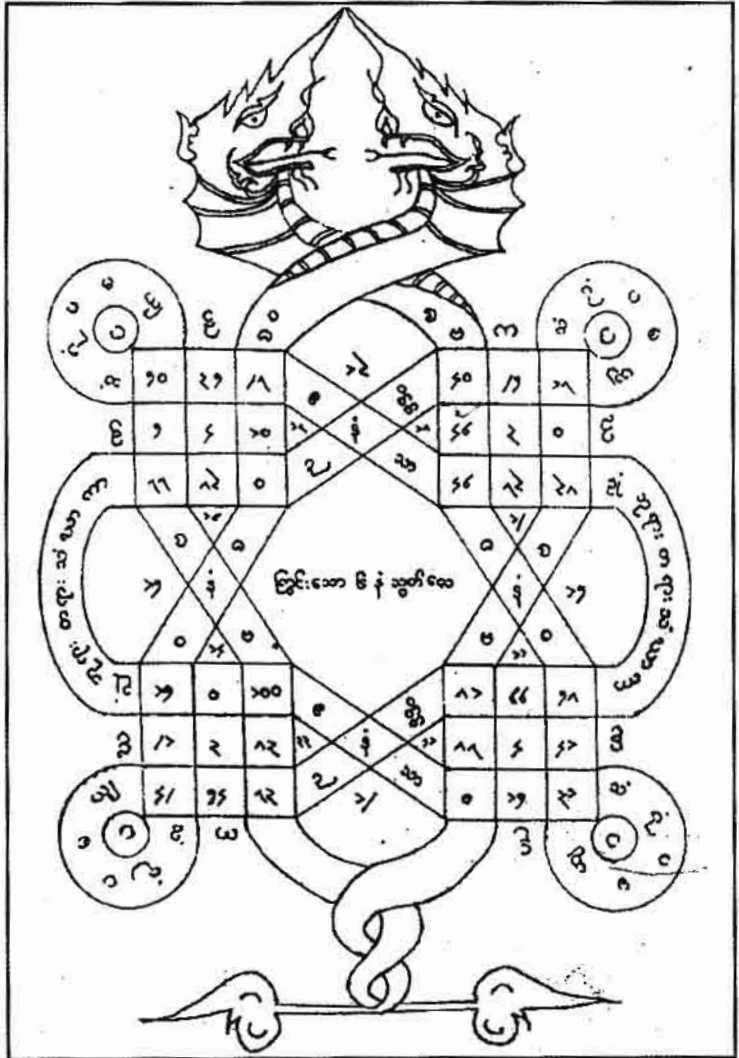
အနက်အဓိပ္ပာယ်
ဘဝ၊ သတ္တဏ်ထိတိုင် ဆောက်တည် အောင် အတိဉာဏ် ခြိုးမြတ်စွာ ခြင်းသုံး
ကန္တော၊ သဏ္ဍာန် ကောက်တော်မူ ထသော။
ဘဝ၊ ပွားကြောင်းစိစိ ပါရင် အကျဉ်း
ယောဂေါ၊ ယှဉ်တော်မူပြီးထသော (ဝါး)
ဘဝ၊ အကျဉ်းတို့ကို
ယောဂေါ၊ ဟုဉ်းမဆုတ် အားထုတ် တော်မူပြီးထသော။
တင်ပို့ရေး၊ ရန်ပုံစံပုံစံလဲ ပွား ခြင်းနိဉာဏ်ထက် သာလွန်မြင့်မြတ် တော်မူသော ခြတ်စွာဘုရားသည်။
ဘဝ၊ ဘုံသုံးလံကို လောကီ လောကုတ် မယုတ်ဖွဲ့ထား ကြိုမြင်မှု အောင်။
ဝါ၊ နေ့ညဉ့်နိဉာဏ် စောင့်မတော်မူ ပါစေသတည်း။
ဘဝ၊ ဘဝတောတာကို
ဝန္တော၊ မင်္ဂလာမြင့် အကြွင်းမရ ကျေးအန်တော်မူပြီရကား။
ဘဝ၊ ဘဝသုံးပါး
နုဇာ၊ မဂ်မတည် ကုမိလည်ခြေ သွားလာခြင်း ကင်းတော်မူပြီးထသော။
ဘဝ၊ သာသနာ၊ ဘုံသုံးပါး ပွားခြင်း နိဉာဏ် နတ်နတ်လူကို လွယ်ကူစွာ အနိဉာဏ်မဟော ဘုရားမြတ်သည်။
ဘဝ၊ အက္ခရ်အား။
ဘဝ၊ ကံတက်သင်္ခါယာခြင်း။
ဒါ၊ ဖော်တော်မူပါစေသတည်း။
သင်္ဂဟအောင် ခုတ်မြင့်၊ ဆရာ ကင်ပါစေ။
ဘဝ၊ ဆရာမတိ

ရဲရဲဝင်း (ဟင်္သာတ)

နဝလောကုတ္တရာဂိုဏ်းတော်ကြီး၏ မြွေမှော်ပညာနှင့်

အဆိပ်ကုသနာကျမ်း

မြွေမှော် နဂါးလိမ် အင်းတော်ကြီး

နဝလောကုတ္တရာ ဂိုဏ်းတော်ကြီး၏ မြွေမှော်ပညာနှင့် အဆိပ်ကုသနာကျမ်းသည် ရှေးကျမ်းကြီးဖြစ်ပြီး မြွေများနှင့် ဆက်သက်၍ စောင့်ထိန်းအပ်သော သီလ၊ သမာဓိနှင့် သစ္စာစကားတို့ကို အလေးအမြတ်ပြုသော မြွေပညာရပ်အဆင့် ဖြစ်သည်။

အဆိုပါဂိုဏ်းတော်ကြီးသည် ယနေ့အထိ ဆရာကြီးများက စောင့်ထိန်းဆိုက်နာ ကျင့်သုံးလျက်ရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဤဂိုဏ်းတော်ကြီးထဲသို့ ဝင်ရောက် ပညာယူလိုသူသည် အောက်ပါ စည်းကမ်းချက်များကို အတိအကျ ဆိုက်နာကြရမည် ဖြစ်သည်။

၁။ အနန္တ အနန္တဝိပါကီ ရှိသောမည်။
၂။ ကာမေသုဂ္ဂစ္ဆာစာနှင့် သုရာဓရယက် နှစ်ပါးကို အသက်ထက်ဆုံး ရှောင်ကြဉ်ရမည်။

၃။ ရာသက်ပန် မြွေ၊ မြွေသားများကို မစားသောက်ရ၊ မြွေများကို ပညာအားကိုးဖြင့် မညှဉ်းဆဲ မနှိပ်စက်၊ မသတ်ဖြတ်ရ။

၄။ ယောနိက အဖိုးအနွယ် ဖြစ်သော ပြိတ္တာများနှင့် နတ်တို့ကို ရိုနှိုးခြင်း၊ ပုဆော်ယခြင်း၊ ခဲဖွယ်တောင့်ချိတ်တို့ဖြင့် တင်မြှောက်ခြင်း စသည့် အရကဂံပျက်သည်ကိုစွဲများကို လုံးဝ မပြုလုပ်ရ။

အခြားသက်ဆိုင်သည့်ဦးစီးက ပြုလုပ်ပေးနိုင်သည်။ ပြုလုပ်ခွင့်ရှိသည်။ နတ်မြှောက်ထားသော အစာများကို မစားရ။

၅။ ဘုရားမီး၊ မီးနေသည် မီး၊ အသုဘမီး အဆိုပါမီးများမှ ဆေးလိပ်မီး ညှိခြင်း ချက်ပြတ် စားသောက်ခြင်းများကို လုံးဝ မပြုလုပ်ရ။

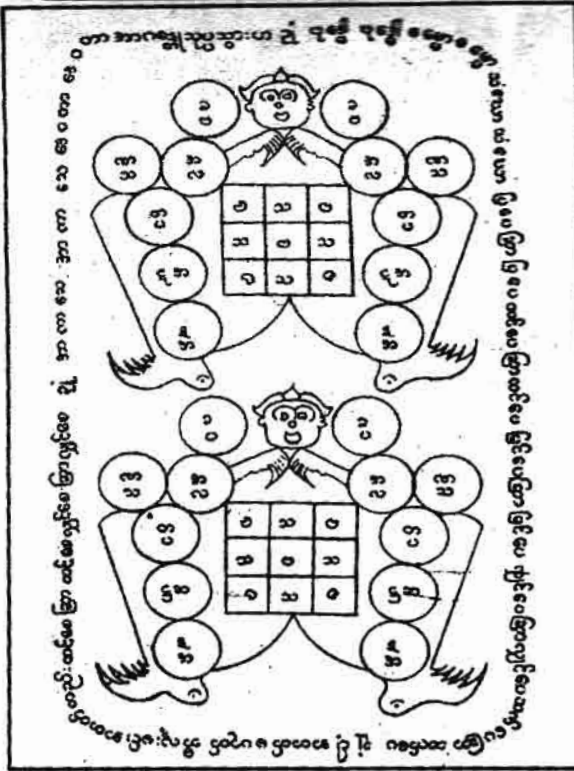
နဝလောကုတ္တရာ ဂိုဏ်းတော်ကြီးသို့ ဝင်ရောက်သော ဂိုဏ်းဝင်အဆိပ်သီးတို့သည် အောက်ဖော်ပြပါ သစ္စာပြု

ဆုတောင်းကို ရွတ်ဆိုရပါမည်။

‘အရှင်ဘုရား... ဘုရားစာညွှတ်တော်သည် နဝလောကုတ္တရာဂိုဏ်းတော်ကြီးမှ နဂါးလိမ် အင်းတော်ကြီး (၁)ချပ်နှင့် ဘီလူးအချပ် အင်းတော်ကြီး(၁)ချပ်ကို ထိတွင်ဆို့

သောက်သုံးသွင်းသွင်းယနေ့မှ အစပြု၍ အသက်ထက်ဆုံး ဘုရားကိုလည်း ရှိသေးပါမည်။ တရားကိုလည်း ရှိသေးပါမည်။ သံဃာတော်များကိုလည်း ရှိသေးပါမည်။ အမိအဖကိုလည်း ရှိသေးပါမည်။ အာစရိယ ဆရာ

ဘိနာဆန် ဘိနာကြီး

သစ်ပျားကိုလည်း ရှိသေးပါသည်။
မြို့ပွဲ မြို့သားများကိုလည်း ပေးသောက်
ပါ။ မြို့ပျားကို မညှဉ်ဆဲ၊ မနိပ်စက်၊ ယုတ်
ခြံပ်ပါ။ သုတစ်ပါး၏ ကာမပိုင် လက်ရှိ
သားပေး။ အမျိုးသားတို့ကို ကိုယ်ထိလက်
ရောက် ပြစ်ပွား မကျူးလွန် ပစ်စက်ကာပါ။
ပူပန်စေတတ်သော ဘိနာတင်။ ကစား၊
လှော်စား၊ အရက်၊ ထန်ရည်များကို
သောက်စားပါ။
ဤကတိသစ္စာများကို ကျူးလွန်ဖောက်ဖျက်
မိပါက ယခုတစ်ဆင့် ဆေးအမျိုးမျိုးသင့်၍
အသေဆုံးအမျိုးမျိုးနှင့် ဆေးရပ်စေသော။
သေပြီးသည့် အခြားတစ်ဆင့် ငရဲ ငရဲတင်း
ဘက်ဖြစ်၍ ဘုရားအဆုတ်ချွတ်၍ မကျွတ်ဘဲ
ပါစေသော။
ဤသစ္စာမရှိပါက မြို့အစရှိသော အဆိပ်ရှိ
ဘဝအပေါင်းတို့အား အဆိပ်အာဏာပေး
၀ နာဂဏ္ဍရာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တို့သည် အကျွန်ုပ်အလိုမရှိပါက ကုဆု
ကုဆု တက်ဆိုင်ရလည်း တက်ပါစေသော...
ဘဝတစ်လျှောက်လုံးတွင် သေမည်လူနာ
များနှင့် မတွေ့ဆုံ မကြုံရဘဲ ပျောက်ကင်းနိုင်
မည် လူနာများနှင့်သာ တွေ့ဆုံကြုံရပါလိမ့်။
သတ္တဝါအပေါင်းအား ကယ်တင်နိုင်ပြီး
သာသနာအခွင့်ရည် စည်ပင်ပြင်ပေး
တိုးတက်အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်
တစ်ယောက် ဖြစ်ရပါလိမ့်။
အရိုးမတွေ့ယူပြတ်စွာဘုရား ပွင့်သည့်
ကာလ ရှေးဦးစွာ ပူဇော်၍ တရားဦး ရရ
ပါလိမ့်။ ပုဒ်အားဖြင့် ပြည့်စုံ၍ မဂ္ဂဇင်းနှင့်
သို့ လှုပ်ပြန်စွာ ရောက်ရပါလိမ့်။ အရှင်
ဘုရား
(ဆရာမှ တပည့်၏ ဦးခေါင်းကို
လက်ဖြင့် ထိကိုင်၍ ခွေမှ တိုင်ပေးရ
မည်)

မြို့အစရှိသည့်
အဆိပ် နိုင်ငံ၌
မြို့အစ ရှိသော
အဆိပ်ရှိ သတ္တဝါ
အပေါင်း ကိုကံ
သော အဆိပ်နာ
မှန်သမျှတို့ အား
လည်း ဖုတ်ပေး
လျှင် ဆေး မြေ
ပေးလျှင် ဆေး
ရောဂါလျှင်လည်း
ဆေးဖြစ်၍ နှုတ်
ဖြင့် အော်ဝေါက်
မြက်ဆီရှိလက်
ဖြင့် သတ်ချုပ်မှု
ရက် ပန်းပေရုံ
ဖြင့် အဆိပ် ဟု
သမျှတို့သည် မြေ
ပျောက်ပါစေသော
အဆိပ် ဟူသမျှ

ပွဲအပ်သည့် အခမ်းအနားတွင်
လည်း ဆရာမှ တပည့်အားလုံးကို ဦး
တိုက်စေပြီး ဦးတိုက်လျက် အနေအထား
နှင့်ပင် ဦးခေါင်းကို လက်ဖြင့် ဆုတ်
ကိုင်လျက် သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ပွဲအပ်
ပေးရမည်။
ပွဲအပ်ရာတွင် ဆရာမှ ကျန်လတ်
တစ်ဖက်ဖြင့် အမွှေးနံ့သာခွက်ကို ကိုင်
ထားရမည်။ တစ်ကြိမ် ပွဲအပ်ပြီးသည့်
နှင့် ဆရာမှ အမွှေးနံ့သာခွက်ထဲမှ
အမွှေးရောင်နှင့် တပည့်၏ ဦးခေါင်းကို
လက်နှင့် သပ်ရပေး(တောက်ချ)ရမည်။
ပွဲအပ်သည့်အချိန် ဆရာဖြစ်သူ၏
ခွတ်ဖတ်မှု ရည်လျားသဖြင့် နောက်
ဆုံးအပုဒ်ကိုသာ ကောက်နုတ်၍
အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြအပ်ပါသည်။
'အရှင်နတ်တို့၊ အနောက်နတ်တော်
တံတိကွန်တိုင်း မြောက်ပုဂံကြယ်၊ နယ်နိမိတ်
လေးရပ် သက်ပတ်လျက်သည် တောတောင်
ရေမြေ သယုဇရာခန်းခြောက်မှ ဤဆေး
ခန်းခြောက်စေရမည်။ သစ္စာရှိသစ္စာ
အာဏာတည်စေရမည်။ လက်ဆယ်ချောင်း
မှ ဆေးဆယ်တောင့် ဖြစ်စေရမည်။
ထိစ ခိုက်စ၊ ချပ်စ၊ ပိစ၊ ကျစရမည်။
မြို့အဆိပ် ကင်းဆိပ်၊ ဂူအဆိပ် အဆိပ်ဟူသမျှ
အားလုံး ပြေးစ၊ ပျောက်စ၊ ကျစရမည်။
မိသွေးတိုင်း၊ အသွေးတိုင်း ရှိစေရမည်။
ရေအဆိပ်၊ လေအဆိပ် ဖြစ်စေရမည်။ သစ္စာ
တည်စ၊ အာဏာတည်စ၊ အကြောင်းရှိ
တတ်မြဲစေရမည်'
ဟူ၍ ခွတ်ဆိုပါသည်။
ပွဲအပ်ပြီးသည့်နောက် အမိန့်တော်
ပြန်ကို အောက်ပါအတိုင်း ဆက်လက်
ခွတ်ဆို၊ ဆရာမှ တပည့်(ဆေးအသုံးခံ)
၏ ဦးခေါင်းကို လက်ဖြင့် အုပ်ကိုင်၊
ကျန်လက်တစ်ဖက်ဖြင့် အမွှေးနံ့သာ
ခွက်ကို ကိုင်ထားရမည်။

အမိန့်တော်တစ်ခါ ပြန်တိုင်း အမွှေး
 ခြံဖြင့် တောက်ချ(သင်ချ)ပေးရမည်။
 ကြိမ်တိုင်တိုင် အမိန့်တော်ပြန်ပါ။
 ကကုသန၊ ကောဏာဂုံ၊ ကဿပ၊
 ဆိတပ စသော မြတ်စွာဘုရားရှင်တို့
 အမိန့်၊ အရိမေတ္တေယျအလောင်း
 ဆာနတ်သားအမိန့်၊ ရှင်မဟာဗုဒ္ဓ
 သာသ ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီး၏
 အမိန့်၊ ဘုန်းဘုရားအမိန့်၊ အထက်
 ဆရာအိတ်၊ ဆရာဇ၊ ဆရာဗိုလ်သစ်၊
 နိဗ္ဗာနသား ဆရာဇေ၊ မန္တလေးဦးရွှေဂုံ၊
 ဆရာညွန့်၊ ယောထီးလင်း ဆရာမြကြီး၊
 သဗ္ဗသိဒ္ဓိ ဆရာမြလေး၊ ဝိသုတိကိစ္ဆက
 ဦးစွာတွဲတော်ရ အဘဆရာကျော်၊
 အဘဆရာကြီး ဦးစံတင်၊ အဘွား
 ဆရာမကြီး ဖော်ခင်ကြည်တို့၏
 အမိန့်...

ရှင်မဟာဗုဒ္ဓဃောသဂိုဏ်း၊ နဝ
 လောကုတ္တရာဂိုဏ်း၊ ပထမအုပ်ဂိုဏ်း၊
 ညောင်တီဂိုဏ်း၊ ပျောက်စေဂိုဏ်း၊
 အလမ္ဘတဂိုဏ်း၊ နေသာရဂိုဏ်း၊
 ဘုရိတဂိုဏ်းများမှ အထက်ဆရာကြီး
 များ၊ ဂိုဏ်းတော်စောင့်၊ ဆေးတော်၊
 အင်းတော်၊ မှော်စောင့်များနှင့်တကွ
 ဘုရားငါးဆူအမိန့်၊ ကျွန်ုပ် စောင့်ထိန်း
 ခဲ့သော သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ၊ သစ္စာ
 တရားတို့ကြောင့်...

ဤ(.....)နေ့သား/သမီး၏ အရိုး၊
 အကြော၊ အသား၊ (၃)ကောဠာန
 အတွင်း၍ တည်ရှိသော မြွေဆိပ်၊
 ကင်းဆိပ်၊ ဂျပ်ဆိပ် အဆိပ်ဟူသမျှ
 အားလုံးပြေစေ၊ ပျောက်စေ၊ ပျက်စေ၊
 ကျစေ၊ ရေအတိ၊ လေအတိဖြစ်စေ
 မိမွေးတိုင်းမွေးတိုင်း ဖြစ်စေ၊ ရှိစေ’
 အမိန့်တော်ပြန်ဆိုသည်မှာ မြွေဆိပ်

ကုသော ဆရာမ တပည့်(ဆေးကုသခံ
 သူ)၏ ဦးခေါင်းကို လက်ဖြင့် အုပ်ကိုင်၊
 ကျန်လက်ကမ်းကမ်း၌ အမွှေးနံ့သာ

ခွက်ကို ကိုင်ထားရမည်။

အမိန့်တော် တစ်ခါပြန်ပြီးတိုင်း
 အမွှေးရည်ဖြင့် လူနာအပေါ် သင်ချပေး
 ရမည်။ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် အမိန့်တော်
 ပြန်၍ ကုသရမည်ဖြစ်သည်။

ကြီးမှော်(ခေါ်) မြွေမှော်တက်စဉ် ဆောင်ရွက်ရန်

‘ဥံ ဣယထ ယာသနဿ ဖုဒ္ဓေါ ယာ
 ယထ ယာသနဿ ဖုဒ္ဓေါ ဖုဒ္ဓေါ...
 ဖုဒ္ဓေါပေ သတ္တပါ ကာရော’

မြတ်စွာဘုရား၏ရှေ့တွင် နဝဂံ
 သီလ(၉)ပါးကို (၉)ရက်တိတိ ခံယူ
 ဆောက်တည်ရမည်။ ပန်း၊ ဆီမီး၊
 ရေချမ်း၊ အမွှေးနံ့သာနှင့် သက်သတ်
 လွတ် ဆွမ်းတော်ကပ်ရမည်။ ယင်း
 နောက် အစာလွတ် ချည်မျှင်အသစ်ကို
 လက်ညှိုးတွင် (၉)ပတ်ရစ်ပတ်ပြီး
 အထက် ဖော်ပြပါ မန္တန်ကို (၃၇)ခေါက်
 မန်းပြီး မျိုချပါ။ (၉)ရက်ပြည့်မှ ကျင့်စဉ်
 အောင်မည်။ ရက်ပျက်လျှင် ပညာ
 တက်စဉ်ပျက်ပြီး အစက ပြန်လုပ်ရ
 သည်။

ပညာပေးသူ ဆရာမလည်း သက်
 သတ်လွတ်စားရသည်။ ပညာတက်ပြီး
 သူသည် အထက်ပါ မန္တန်ကို အမြဲ
 ရွတ်ဖတ်နေရပြီး ငါးပါးသီလကိုလည်း
 အမြဲထိန်းနေရမည်။

မိမိဆိုထားသော သစ္စာစကားကို
 မထိန်းနိုင်ပါက ကြိုးမှော်(ခေါ်) မြွေမှော်
 တက်စဉ်ကို မတက်ပါနှင့်။ သစ္စာ
 ဖောက်ပြန်မိပါက မျိုထားသော ချည်
 မျှင်များ ဒွါရ(၉)ပေါက်က ပြန်ထွက်
 လိမ့်မည်။ **ပြေဆေးမခံပါ။**

ထို့ကြောင့် မိမိ၏ အကျင့်သီလ၊
 သမာဓိကို ထိန်းနိုင်မှသာလျှင် တက်
 ရောက်ခွင့်ရသော ကြိုးမှော်(ခေါ်)
 မြွေမှော်ပညာရပ်တစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ နဂါးလိမ်အင်းတော်
 ကြီးနှင့် ဘီလူးအချုပ်အင်းတော်ကြီး
 များကို သောက်ပြီး သစ္စာဆိုပြီးမှသာ
 ကြိုးမှော်(ခေါ်) မြွေမှော်တက်စဉ်ကို
 လည်း တက်ခွင့်ရှိပါသည်။

နဝလောကုတ္တရာ ဂိုဏ်းတော်ကြီး၏
 မြွေမှော်ပညာနှင့် အဆိပ်ကုထုံးကျမ်း
 တွင် လူ့ခန္ဓာကို ထိုးရန် အင်းကွက်များ၊
 ဆရာကိုင် အင်းတော်ကြီးများ၊ ကုထုံး
 ကုကွက် မူရင်းများ၊ တေဇောဒက
 တတ်ပေါင်းရည်နှင့် မြွေဆေးတော်ကြီး
 များ၊ မြွေကိုင်ရွေးနည်းနှင့် မကိုင်အပ်
 သော မြွေအမျိုးအစားများ။

မြွေကို ကိုင်တွယ်ဖမ်းဆီးရာတွင်
 ဆရာများ သိရှိရန် အချက်များ စသည်
 ဖြင့် များစွာ ကျန်ရှိနေပါသေးသည်။
 အလျဉ်းသင့်ပါက ဆက်လက် ရေး
 သား ဖော်ပြသွားပါမည်။

ယခုဖော်ပြပါ နဝလောကုတ္တရာ
 ဂိုဏ်းတော်ကြီးသည် အထက်ဂိုဏ်း
 ကြီးဖြစ်ပြီး မြွေများကို သစ္စာစကားဖြင့်
 နိုင်နင်းစေကာ ရှေးမြန်မာကြီးတို့၏
 အတတ်ပညာတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

ယခုအချိန်ထိ မြွေဆိပ်ကို နိုင်နိုင်
 နင်းနင်း ကုသနိုင်သော (မြွေဆိပ်ကို
 ဖြေနိုင်သော)ဆရာကြီးများ ရှိနေဆဲ
 ဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာတို့၏ ရတနာသုံးပါး
 ဆည်းကပ်မှုနှင့် သစ္စာစကားတို့အား
 အလေးအနက်ထား ရေးသား ဖော်ပြ
 အပ်ပါသည်။

ရဲရဲထွန်း(ဟင်္သာထ)

ကျမ်းကိုး။ ။ ထွန်းထွန်း၏ နဝ
 လောကုတ္တရာ ဂိုဏ်းတော်ကြီး၏
 မြွေမှော်ပညာနှင့် အဆိပ်ကုထုံးကျမ်း
 မှ ကောက်နုတ်ပေါ်ပြပါသည်။

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ မေလတွင်

ဆုကြီးများ ဆွတ်ခူးနိုင်ဖို့

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ မေလတွင် ဖွင့်လှစ်မည့် ထိဆုငွေများနှင့် ကံဆုံ နီးစပ်နိုင်ကြစေရန် အတွက် အဓိကရွေးချယ်သင့်သော ဂဏန်းများမှာ ၂၊ ၅၊ ၉ ဂဏန်း ခြေများဖြစ်ကြ၍ ယင်းတို့နှင့်အတူ ပ၊ ဖ၊ ဗ၊ ဘ၊ မ အက္ခရာများကို တွဲဖက်နိုင်သည်။

ဂဏန်းတူ၊ ဂဏန်းထပ် အလိုရှိပါက ၂၊ ၅၊ ၉ ဂဏန်းခြေများမှ နှစ်လုံးနှင့် အထက်ပို၍ ပါဝင်သော ထိလက်မှတ်ကို ရွေးချယ်ကံစမ်းပါ။

ဤလတွင် ကောစာပြုတ်မြင်အရ ကြာသပတေး၊ သောကြာနှင့် စနေနေ့သားတို့မှာ လာဘ်လာဘအင်္ဂါလန်း၍ ထိပေါက်နိုင်ကြသည်။ မိမိမွေးဖွားရာ လရာသီများအရ ကံစမ်းလိုပါက အောက်ပါအတိုင်း ရွေးချယ်ပါ။

ဥပမာ။ ကုံရာသီဇွား(စန်နဝါရီလ ၂၀ ရက်မှ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၈ရက် အတွင်း မွေးဖွားသူ)သည် (၈)ဏန်းသည် ကံပွင့် ဂဏန်းဖြစ်၍ ညောင်ကူးသော အရောင်၊ ကြာသပတေးနေ့၊ မဟူရာကျောက်နှင့် အနောက်တောင် ထောင့်အရပ်တို့က လာဘ်လာဘ ပွင့်လင်းစေလိမ့်မည်။

ငါးပိ၊ အချဉ်စိမ်း(အိုးစိမ်း)ကဲ့သို့သော စားဖွယ်များက ကံကောင်းစေမည်။စနေ နေ့ဖွားသူနှင့် တွဲဖက်၍ ကံစပ်နိုင်သည်။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများမှာ ရန်ဘက်ကျသဖြင့် ပူးပေါင်းလုပ်ကိုင်ရန်မသင့်ပါ။

ဤတွင် သတ်ဖြတ်ရန်မှာ မေထုန်ရာသီဇွား၊ ကရကုတ်ရာသီဇွားတို့သည် သောကြာနေ့တွင် လာဘ်လာဘ ပွင့်လင်းစေသော်လည်း သောကြာသားသမီးများမှာ ရန်ဘက်ကျသဖြင့် ပေါင်းစည်းရန် မသင့်ပါ။

အလားတူပင် တူရာသီဇွားများသည်လည်း စနေနေ့တွင် လာဘ်လာဘအင်္ဂါလန်းစေတတ်သော်လည်း စနေသားသမီးများနှင့် တွဲဖက်လုပ်ကိုင်ရန် မသင့်ချေ။

ထိလက်မှတ် အရောင်းဆိုင်တည် နေရာအရ ရွေးချယ်လိုပါက...

ရေဆိပ်၊ ချောင်း၊ မြစ်ကမ်း၊ ပင်လယ်ကမ်းခြေ၊ ရေစင်ရေစက်၊ ရေကန် စသည်တို့ အနီးတွင် ဖွင့်လှစ်ရောင်းချသောဆိုင်...

အတွင်းဘက်၊ လမ်းဆွယ်၊ ချောင် ကျကျတွင် ဖွင့်လှစ်ထားသည့်ဆိုင်...

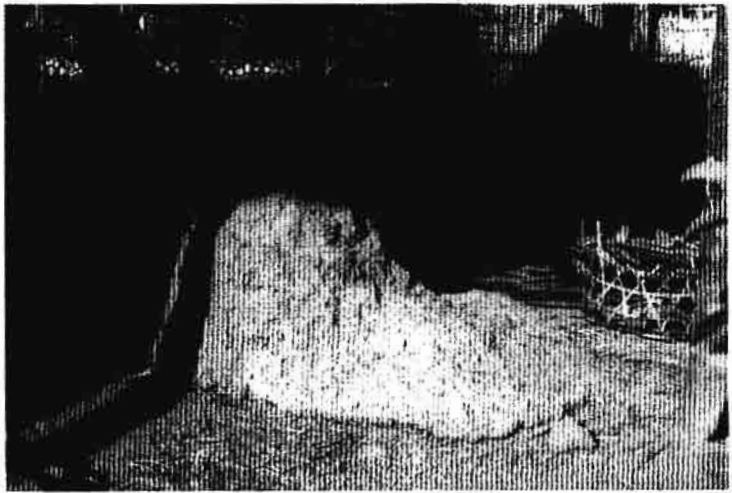
ဆိုင်မျက်နှာစာတွင် ပန်းရောင် အားကောင်းစွာ တန်ဆာဆင် ခြယ်သားထားသောဆိုင် စသည့် ဆိုင်များက ထိဆုကြီးများကို ဆွတ်ခူးပေးနိုင်ပါလိမ့်မည်။

နေရာအတည်အကျ ဖွင့်လှစ်ရောင်းချသော ဆိုင်များကို ရွေးချယ်ပါ။ တွန်းလှည့်၊ မော်တော်ယာဉ် စသည့် ဖြင့် ရောင်းချသော “ရွှေလျှာသိုင်း” များတွင် ကံစပ်ရန် မသင့်ပါ။

ထက်မခါးကျော်စွာ

မွေးလရာသီ	မိမိ	စာရောင်	အရပ်	လာဘ်ပွင့်နေ့	ငါး	ကျောက်မျက်	စပ်တူထိုးပွင့်	ရှောင်ရန်
မိသယံဇာတ	၃	ယမ်း	တောင်	တနင်္လာ	မီး	သတ္တ	သောကြာ	တနင်္ဂနွေ
ဥသယံဇာတ	၅	အဝါ	အရှေ့မြောက်	ဗုဒ္ဓဟူး	ချိုဆိပ်	ဥသယံဇာတ	တနင်္ဂနွေ	တနင်္လာ
ယေဘုယျ	၇	အနက်	အနောက်	သောကြာ	စန်	နီလာ	ဗုဒ္ဓဟူး	သောကြာ
ကရကုတ်	၈	အနက်	အနောက်	သောကြာ	စန်	နီလာ	ဗုဒ္ဓဟူး	သောကြာ
သိပ်	၉	အဝါ	အရှေ့မြောက်	ဗုဒ္ဓဟူး	ချိုဆိပ်	ဥသယံဇာတ	တနင်္ဂနွေ	တနင်္လာ
ဥယျာဓိ	၉	ယမ်း	တောင်	တနင်္လာ	မီး	သတ္တ	သောကြာ	တနင်္ဂနွေ
တနင်္ဂနွေ	၆	အပြာ	အရှေ့တောင်	စနေ	ချဉ်	စိန်	အဝါ	စနေ
ဥယျာဓိ	၄	အစိမ်း	မြောက်	တနင်္ဂနွေ	ချော့ချော့	မြ	တနင်္လာ	ဗုဒ္ဓဟူး
မုန့်	၂	အဖြူ	အနောက်မြောက်	အဝါ	ငန်	ပုလဲ	ဗုဒ္ဓဟူး	ကြာသပတေး
မဟာရ	၁	အနီ	အရှေ့	ဗုဒ္ဓဟူး	စပ်	ပတ္တမြား	ကြာသပတေး	အဝါ
ကုလန်	၈	မြောက်ကူး	အနောက်တောင်	ကြာသပတေး	ပုလဲ	မဟာရ	စနေ	ဗုဒ္ဓဟူး
မိန့်	၆	အပြာ	အရှေ့တောင်	စနေ	ချဉ်	စိန်	အဝါ	စနေ

တစ်ချက်အတွက် (ကဏ္ဍ-၄၄)
မြန်မာနိုင်ငံသစ်တောကျောင်း

မြောက် မြို့

သတိထား

ထူးခြားဆန်းကြည်လှသည့် ဤ
ဆာကကြီးဝယ် ကမ္ဘီရသဖွယ် ဖြစ်ရပ်
ဆန်များအား လူအနည်းနှင့်အများ
ဆွကြပြီးကြပေလိမ့်မည် ဖြစ်သည်။
အဲဒီအတူ စာရေးသူ တွေကြုံခဲ့ရသည့်
ခြေတောင်ပိုက်တစ်ခုအကြောင်း ဗဟု
သုတ အလို့ငှာ မျှဝေတင်ပြအပ်ပါ
သည်။

အချိန်ကား ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ စစ်ကိုင်း
ဆင်းခွာကြီး ကျွန်းလှမြို့နယ်
အတွင်းရှိ ပြည်ထုံးချမ်းသာ ရေနံ
ချက်တွင် ဖြစ်သည်။ စာရေးသူ နေထိုင်ရာ
ဆံနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်တွင် ရေနံတွင်း
ဆရာ ကိုကြည်နိုင်နှင့် ဦးလေးဖြစ်သူ
ဦးပြုံးတို့နေထိုင်ကြရာ စာရေးသူနှင့်
ထွန်စွာ ရင်းနှီးကာ ဝင်ထွက်သွားလာ
တာ စားသောက်အိမ်ကဲ့သို့ ဖြစ်၍နေ
တော့၏။

ကိုကြည်နိုင်သည် မိုးသားအေးဆေး
စွာနေတတ်ပြီး ဆေးပေါ့လိပ်နှင့် ရေ
နွေးကြမ်းမလွဲ၍ ဘာသာတရား ကိုင်း
နွဲ့ပြီး အသောက်အစားကင်းသူ လူမျိုး
ကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်ပေသည်။

ဤသို့ဖြင့် တစ်နေ့သည့် ကိုကြည်နိုင်
သည် ရေနံတွင်းမှ အလုပ်သိမ်းပြီး
မြန်လာစဉ် နေထိုင်ရာ တဲအတွင်းမှ
စာရေးသူအား...

‘ဟေ့ ဖိုးထူးရေ... ဒီမှာ လာကြည့်ပါ
ဦးကွ၊ ငါ့အိမ်ထဲမှာ ခြေတောင်ပိုက်ကြီး
နည်းတာမဟုတ်ဘူး’

ဟု ဆိုကာ စာရေးသူအား ခေါ်ပြ
လေသည်။

စာရေးသူလည်း တဲအတွင်းသို့ ဝင်
၍ ကြည့်လေရာ အောက်ခြေမှာ ဆန်

ကောဝိုင်းခန့်ခိုပြီး အမြင်မှာ သုံးတောင်
ခန့်ရှိသော ခြေတောင်ပိုက်တစ်ခုအား
တွေ့လိုက်ရပေသည်။

‘ဟုတ်တယ်၊ ကိုကြည်နိုင် မနေညနေက
ဒီတောင်ပိုက်ကြီး မှီသေးဘူး၊ ညကမှ ဒီ
ခြေတောင်ပိုက်ကြီး မှီနေတုန်းပဲ’
ဟု ပြန်ပြောရာ ကိုကြည်နိုင်မှ...

‘ဒီအတိုင်းပဲထားလို့ မဟုတ်ကွ၊ ခြေတောင်ပိုက်
ပေါက်ရင် စုတ်ရောလတ်ရော ဝတ်တတ်
တယ်၊ ကျုပ်ကလည်း’

ဟု ဆိုကာ ငါးအစုံတစ်လုံးကို ခွဲ၍
ရာမေတ်ကွက်ရက်ပြီး ခြေတောင်ပိုက်ကြီး
အား ကာထားလိုက်ပေတော့သည်။

ညရောက်သော် ကိုကြည်နိုင်သည်
ဘုရားရှိခိုး မေတ္တာပို့ပြီးလျှင် ခြေတောင်
ပိုက်ကြီးအား အမွှေးတိုင်ထွန်းပေးခြင်း၊
သပြေရွက်ဖြင့် ပရိတ်ရေးဖုန်းပေးခြင်း
တို့ကို ညစဉ် ဆောင်ရွက်ပေးနေတော့
သည်။

ဤသို့ဖြင့် ခြေတောင်ပိုက်ကြီးရောက်
လာပြီး တစ်ပတ်ခန့်အကြာတွင်

ကိုကြည်နိုင်၏ ကံပေလော၊ ခြေတောင်
ပိုက်ကြီး၏ အစွမ်းပေလော မသိပေ၊
တောင်ပေါ်မှ လက်ဖက်ရည်သောက်
ပြီး အူဖြူးစွာ ပြန်လာသော ကိုကြည်
နိုင်မှ...

‘ဖိုးထူးရေ... ဒီနေ့ မင်း အလုပ်
မဆင်းနဲ့တော့၊ ငါ ဒကာခံမယ်’
ဟု ပြောလေသည်။

‘ဟ...ဟုတ်လှချည်လား ကိုကြည်
နိုင်၊ ဘယ်က ပွပေါက်တိုးလာတာလဲ’
ဟု မေးလေရာ...

‘ဗွဲ့ဆို ဟိုတစ်နေ့က ကံစမ်းလိုက်တဲ့
ထီလက်မှတ်တွေထဲက ဆုသေးဝင်
တာ (၁၂)သိန်းကျော်တောင် ရတယ်
မောင်ရေ’

ဟု ပြောလေ၏။ ငွေကြေးကျပ်
တည်းနေချိန်တွင်ဖြစ်၍ အားလုံး
ဝမ်းသာ ပျော်မြူးကြရလေ၏။

ကိုကြည်နိုင်သည် ညစဉ် ဝတ္ထုအား
မပျက် ဘုရားရှိခိုး မေတ္တာပို့ပြီးလျှင်
ခြေတောင်ပိုက်ကြီးအား အမွှေးတိုင်ထွန်း
ပေးခြင်း၊ သပြေရွက်ဖြင့် ပရိတ်ရေးဖုန်း

ဖျန်းပေးခြင်းတို့ကို ညစဉ် ဆောင်ရွက်ပေးလေသည်။

လူတစ်ယောက်၏ ကံကြမ္မာအလှည့်အပြောင်းမှာ အံ့ဩစရာကောင်းလှပေသည်။ ထိပါးကိစ္စဝမ်းသာမဆုံးမီ ဝမ်းနည်းစရာ အလှည့်သို့ မမျှော်လင့်ဘဲ ရောက်ခဲ့ပေတော့သည်။

ရေနံမော်သည် အထက်မော်နှင့် အောက်မော်ဟူ၍ရှိရာ အထက်မော်တွင် ရေနံတူးဖော်လုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်နေသော ကိုကြည်နိုင်၏ အစ်ကိုကြီးဖြစ်သူ ကိုမြအေးမှာ အမူးသမားတစ်ယောက်၏ ရန်ရှာမှုအား ခုခံကာကွယ်ရင်း လက်လွန်ကာ လူသတ်မှုဖြစ်ပွားပြီး သက်ဆိုင်ရာ ရဲစခန်းသို့ သွားရောက် အဖမ်းခံလိုက်ရခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ကြားရသူအပေါင်း စိတ်မကောင်းဖြစ်ရပါသည်။

အသိမိတ်ဆွေများမှ ခြံတောင်ပို့ကြီးကြောင့် ဖြစ်နိုင်ကြောင်း ကိုကြည်နိုင်သည် ဘုရားတရားလုပ်၍ ထိပါးကိစ္စ ကျန်မိသားစုတစ်ဦးမှာ ယခုကဲ့သို့ ကံဆိုးတတ်ကြောင်း အမျိုးမျိုး ဝေဖန်ပြောဆိုကြပေသည်။

မည်သို့ပင်ဆိုစေ အဆိုးရော အကောင်းပါ အမှန်တကယ်ဝင်ခဲ့သည့် ခြံတောင်ပို့ကြီး အတွေ့အကြုံကြောင့် မိမိတို့၏ အိမ်၊ ခြံ၊ မြေလုပ်ငန်း ဝေယျာအတွင်း ခြံတောင်ပို့ပေါက်လျှင် ပေါ့ဆစွာ မနေမိကြစေရန် စေတနာရှေ့ထား၍ ရေးသား တင်ပြအပ်ပါသည်။

သတ္တဝါမှန်သမျှ ဘေးဘယာ ဝေက္ခာ ကြပါစေသတည်း။

တင်အောင်မိုး(ကသ-၄၄)
မြန်မာနိုင်ငံသစ်တောကျောင်း

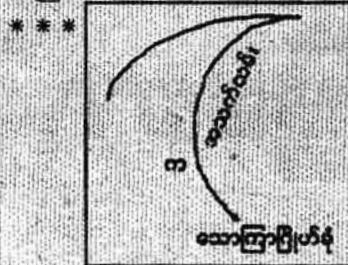
စာမျက်နှာ (၁၉၅)မှ အဆက်

သက္ကဏာပဇာတိ အခြေမှား

၁။ ပြည်တွင်းမှာသာ အခြေချနေထိုင်လုပ်ကိုင် အကျိုးပေးနိုင်သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်... အသက်လမ်းကြောင်း အရင်းပိုင်ကာ

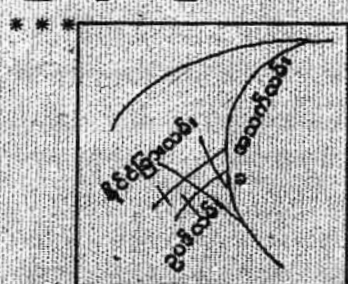
သောကြာဂြိုဟ်နံတွင်သို့ နီးကပ်စွာ ကွေးဝင် အဆုံးသတ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ "က"

၂။ နိုင်ငံခြားသွားဖို့ကိစ္စ ကြိုးစားလျှင် အဆင်မပြေနိုင်ပါ။

အနှောင့်အယှက်၊ အခက်အခဲများ ကြုံတွေ့ရတတ်ပြီး ပျက်ပြားရတတ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်...

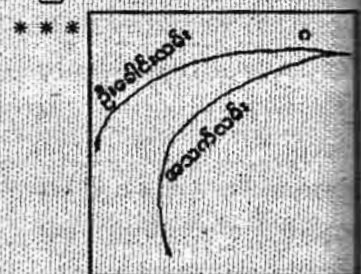
အသက်လမ်းကြောင်းမှ ထွက်သော နိုင်ငံခြားသွားလမ်းများကို ကန့်လန့် ဥပဒ်လမ်းများ ဖြတ်သန်းနေခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ "ခ"

၃။ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်းနှင့် ဝန်တမ်းလုပ်ငန်းဆိုလျှင် ဝန်တမ်းလုပ်ငန်းက ပိုပြီး အကျိုးပေးနိုင်ပါသည်။

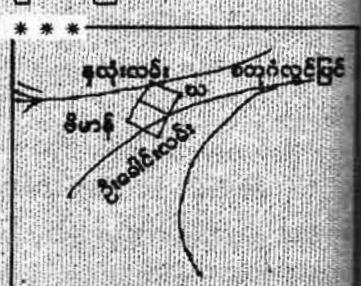
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်...

ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်း အဖျားနှင့် အသက်လမ်းကြောင်းအဖျား ထိနေသည့်အပြင် ဦးခေါင်းလမ်းအဆုံးပိုင်းက အသက်လမ်းကြောင်းသက်သို့ နီးကပ် ကွေးကျနေခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ "ဂ"

၄။ ကိုယ်ပိုင်အိမ်ခြေ တိုက်ခန်းတို့နှင့် ပိုင်ဆိုင်နေထိုင်ရကိန်း ရှိပါသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်... နှလုံးလမ်းကြောင်းနှင့် ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်းကြားရှိ စထုတ်လွှပ်ပြင် နေရာမှာ မိမိ၏သက်တမ်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ "ဃ"

(လက္ခဏာပညာသုတ ကိုးမျှော်ကြပါစေ)

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီးပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင် (ဥပဇေဇ္ဈ) လက္ခဏာပညာသုတေသီ

လက္ခဏာပရော်

အခြေခံကြမ်း

ဆရာကြီးဒီဂျော့ဗိုလ်
(ဥပဒေဆွဲ)
လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသူတော်

ယခုလအတွက် ဖော်ပြပေးလိုက်သော ဘယ်လက်ပုံစံပိုင်ရှင်မှာ ပြည်ခိုင်တော် အသက် (၄၁)နှစ်အရွယ် အမျိုးသမီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ လက်ချောင်းများပါဝင်သော လက်ဖဝါး ပြင်တစ်ခုလုံးကို သေချာစွာ ကြည့်ရှု စစ်ဆေးပြီးမှ အောက်ပါမေးခွန်းများကို ဖြေကြည့်ပါ။

- ၁။ ပြည်တွင်းနှင့်ပြည်ပ ဘယ်မှာ အခြေချနေထိုင်လုပ်ကိုင် အကျိုးပေးနိုင်ပါသလဲ။
- ၂။ နိုင်ငံခြားသွားဖို့ကိစ္စ ကြိုးစားရင် အဆင်ပြေနိုင်သလား။
- ၃။ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်းနဲ့ စနစ်တကျလုပ်ငန်း ဘယ်လုပ်ငန်းက ပိုပြီး အကျိုးပေးနိုင်ပါသလဲ။
- ၄။ ကိုယ်ပိုင်အိမ်ပြေတိုက် ခန့်တို့နဲ့ ငှားရမ်းနေထိုင်ရက်နဲ့ ရှိသလား။

အထက်ပါ မေးခွန်းများဆွဲအဖြေကိုအကြောင်းပြချက်နဲ့တကွ သီးခြား စာရွက်လွှတ်မှာ ရေးမှတ်ပြီးမှသာ လက္ခဏာ ပဟောဋ္ဌိအဖြေများနဲ့ ညှိနှိုင်းတိုက်ဆိုင်ကြည့်ဖို့ တိုက်တွန်းအပ်ပါတယ်။

ပဟောဋ္ဌိ အဖြေများကို စာမျက်နှာ(၁၉၄)တွင် ကြည့်ရှုပါရန်။

ဗျူဟာ

အမှိုက်ထွက်စေသော

ရောဂါကြော
(မအူပင်)

အချိန်ကာလကတော့ ၁၉၈၃ ခုနှစ်က ဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူသည် ထိုအချိန်အခါက မအူပင်မြို့၏ တောင်ဘက်မြို့နှင့် မလှမ်းမကမ်းမှာ ရှိနေသည့် ငါးရစ်ဆယ်ဆိုသည့် ရွာကလေးတစ်ရွာ၏ အစိုးရမူလတန်းကျောင်းကလေးမှာ...

ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးက ဦးမြင့်ဆွေ ယခု(ငြိမ်း)နှင့် 'လက်ထောက်ဆရာ ဦးအောင်မြင့် ယခု ကွဲတက်အ.ထ.က တို့နှင့် တွဲဖက်ပြီး အနီးတစ်ဝိုက်ရှိ ရွာသူရွာသား ကလေးငယ်များကို ပညာ သင်ကြားပေးဖြစ်ခဲ့သော ကျောင်းဆရာတစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ထိုစဉ်အခါက ယခုအခါလို လမ်းပန်းဆက်သွယ်မှုက မဖွံ့ဖြိုး။ ယခုလို မအူပင်-ကျိုက်လတ် ဟိုင်းဝေး ကားလမ်းမကြီးကလည်း မဖောက်လုပ်ရသေး။ ရေလမ်းကနေ လှေဘောက်တူ

တို့နှင့်သာ သွား၍ ရသည်။ ဒါမှမဟုတ် လယ်ကွက်ထဲက ခြေကျင်လျှောက်မှ ရမည်။ စာရေးသူ စာသင်ပေးခဲ့သော ငါးရစ်ဆယ် မူလတန်းကျောင်းကလေးကို စာရေးသူတို့ကိုယ်တိုင် လေ့လျော်၍ ကျောင်းတက်ရပါသည်။

ဒါကလည်း တစ်နေ့တည်း အလုပ်တော့ မဟုတ်ပါ။ ကျောင်းမပိတ်မချင်း ပါပဲ။

ကျောင်းကိုရောက်တော့ အမောက မပြေ။ အချိန်ကလည်း လှည့်မကြည့်နှင့်။ ကွက်တိပဲ။ အဝတ်အစားလဲသူကလဲ၊ ကျောင်းတက် ခေါင်းဆောင်းတိုးသူကထိုး အားလုံးပြီးတော့လည်း ကျောင်း၏ သန့်ရှင်းရေး၊ ကလေးတွေ၏ ကျန်းမာရေး၊ ပညာရေး အားလုံးတို့ကို လေ့လာရသေးသည်။

'မှန်း...ကလေးတွေ ဒုတိယတန်းက မောင်မြင့်အောင် ကျောင်းမတက်ဘူးလား'

စာရေးသူက မိမိအတန်းက ကလေး

မုန့်

တစ်ယောက် မတွေ့၍ မေးပါ၏။ 'ဆရာလေး သူ ကျောင်းတက်မိတယ်။ စောစောကတောင် တွေ့သေးတယ်'

ကလေးတစ်ယောက်က အဖြေမေးပါ၏။ ကလေးမတစ်ယောက်မှ...

'ဆရာ မောင်မြင့်အောင် ဟိုကျောင်းဆောက်က ကျောင်းစာအုပ်များ ပျက်လုတ်အမှိုက်ထဲလိုက် ပြောင်ဆန်းနေတာ'

ဟု ကျောင်းသူကလေးမတစ်ယောက်က သတင်းပို့ပါသည်။

စာရေးသူ ဘာမှ ရှည်ရှည်ဝေးဝေး မတွေးနေတော့ဘဲ ကျောင်းစောင့်ကြီး အိမ်တက်သို့ ကူးလာခဲ့ပါသည်။ ရောက်လျှင်ပဲ လေ့ကြီးတစ်လုံးထဲတွင် ရေအပြည့် ထည့်ထားပြီး မျက်စိကိုနှစ်၍ ဖွင့်လိုက်မိတ်လိုက် လုပ်နေသော မောင်မြင့်အောင်ကို တွေ့ရပါသည်။

ဘေးနားက ကျောင်းစောင့် အမျိုးသမီးကလည်း အားပေးနေသံကို ကြားရပါသည်။

'မှန်း မောင်မြင့်အောင် မင်းမျက်စိ အမှိုက်ဝင်နေလို့ မဟုတ်လား'

မောင်မြင့်အောင်က စာရေးသူအသံကို ကြားတော့ မော့ကြည့်ပြီး ဦးခေါင်းကို ညိတ်ပြသည်။

'မင်း ကောင်းသွားပြီဗျာ'

'မကောင်းသေးဘူး ဆရာ'

'ကဲ အိမ်ရှင်အစ်မကြီးရေ ကျွန်တော်

သရဉာဂုရှင်ရသေ့သည် ရှင်
အစ္စဂေါဏဆရာတော်၏ တပည့်
ညီလတ် နေကုသရရှင်ရသေ့၏
တပည့် ဖြစ်ပါသည်။ ဗားထီးရသေ့ခေါ်
ရှင်မထီးဆရာတော်၏ ဆရာရင်းသည်
ဖြစ်ပါသည်။

ရှင်အစ္စဂေါဏ ဆရာတော်သည်
သာသနာသက္ကရာဇ် ၆၉၆ ခုနှစ်တွင်
ထွက်ရပ်မြန်းခဲ့ပြီး ရှင်မထီးဆရာတော်
မှာ သက္ကရာဇ် ၇၁၁ ခုနှစ်တွင် ထွက်
ရပ်မြန်းပါသည်။

သရဉာဂုရှင်ရသေ့မှာ ၆၉၆ ခုနှစ်နှင့်
၇၁၁ ခုနှစ်ကြားမှာ ထွက်ရပ်မြန်းသည်
ဟု တွက်ဆမိပါသည်။

ရှင်ရသေ့သည် ထိုခေတ်ထိုအခါ
တွင် ဘောသစ္စရှင်ရသေ့နှင့် ပညာခေတ်
ဦးမြားဖြစ်သော်လည်း ဘောသစ္စရှင်
ရသေ့သည် သရဉာဂုရှင်ရသေ့အား
အင်္ဂါရတ်လုပ်ရတ် သဘောလမ်းထွင်၍
ကျမ်းပြုစုသည်ကို အားပေး ကူညီခဲ့ဖူး
ပါသည်။

ယခု ယင်းထွင်ခဲ့သော သဘောပုံ
သထုံ ပညတ်ကျမ်းနှင့် ယင်းရေးသား
ခဲ့သော ကျမ်းအား မူရင်းမူမှန်အတိုင်း
ရေးသားပူဇော် တင်ပြလိုက်ပါသည်။

သဘောပုံ သထုံပညတ်

မှတ်လောအဟုတ်၊ သဘောထုတ်အံ့၊
သမှတ်နေနတ် စီရင်လတ်၍ ကိတ်တတ်ပဲ့
ဖျား နေပြဌာန၊ တစ်ကို ကျွန်ယုတ် နာ
ယမ်း ကြမ်းသည့်ကျား၊ ဂျှတ်လဲ ကျောက်
ချဉ်ဟောက်လျှင် သံသေး၊ ရွှေအောင်ထ
ကြောင်သံလက္ခဏာ၊ ဆင်မင်းဘာမူ ခေါ်ခြား
ဘင်သာ ပြင်သီလာတည်း၊ ရတုကြက်မင်း
သုတယွင်၍၊ ဟင်းသပြေအံ့၊ ရိုင်းခတ်ကား
တည်း။

ကြီးမားစွာ သွယ်လှော်ကာ စီရင်ပြန်သေး၊
ယုတ်လေးလေး၊ မြွေလည်ဆိပ်တန်

သရဉာဂု ရှင်ရသေ့

ရန်ကုန် စနေသား

စွမ်းရာနော၊ အလောသုံးဆယ်၊ ပဲ့ပြင်ကျယ်
သည်၊ ပျောက်ကွယ်ထီးနှင့် အရှင်တည်း။

- ဖြီး -

[မူရင်းသတ်ပုံအတိုင်း]

သရဉာဂု ရှင်ရသေ့ကျမ်း

သရဉာဂု၊ ပယ်သည်ပြုမှ၊ လေးခု
အကွရာ၊ လေးလုံးစာကို၊ သိသာခြား
နား၊ ခိုင်ကာထားသည်၊ စား၍မကုန်၊
ဓာတ်အဟုန်ကား၊ ဂဠုန်ဂဠုန် ဆိုကြ
ကုန်၏။ တစ်မူနိမ္မားမွှား၊ အယုမား၍၊
နဂါးမသေ၊ ဖားမကျေ၊ တစ်ပြည်တစ်ဝ၊
မစားရတည်း၊ နဂါးမသေ၊ ဖားပြု
အကျိုး၊ ဆင်ကန်းတိုးသို့ အကျိုး၊
အကြောင်း မကောင်းစေတတ်၊ ဓာတ်
မတတ်က မအပ်မရာ။

လေးထွေအကွရာ၊ လေးလုံးစာကို
တောမုခြသေ့ဟော၏၊ အာကာ

တစ်ခွင် ထက်ကောင်းကင်က အလျင် သိန္ဓောရောက်၊ ရှစ်သောင်းတစ်သိန်း လေးထောင့်တွင်၊ အလျင်နဂါးရောက်၊ တစ်လုံးပျောက်သည့်အကွရာ၊ ပညာ တွေးဆနောက်၊ ကရုဏီယအောက်၊ ဝလေးထောက်၊ ပုဂံရှင်ကြီးထီးနှင့် ပျောက်။

နဂါးတကောင်၊ စားရအောင်၊ ဆယ် ကောင် ဖားကိုယူ၊ ပထဝီဓာတ်နှင့်ခြေ၊ အာပေါဓာတ်နှင့်ရပ်၊ တေဇောဓာတ်နှင့် သက်၊ တစ်နှစ်သုံးလေး၊ စာမထွေးနှင့်၊ ခြောက်နှင့်ခုနစ်၊ ရှစ်နှင့်ကိုးမှာ လက်ဝဲ စာ။

ပပယ်ပယ်၊ ပပင်လယ်၊ ပသွယ် ပနှင့် ပေါင်း၊ ကိုးသောင်းသူကြွယ်၊ ပ ပင်လယ်၊ ဘလယ်ပသို့ပေါင်း၊ အကြောင်းသင့်လွယ်၊ ပပင်လယ် အလွယ်မရေးဘူး၊ ဉာဏ်နှင့်ကူးက ဖြစ်ဖူးများစွာ၊ သဘောဓာတ်မှာ၊ ပဒေသာဟု၊ ပညာရှိများ၊ ဓာတ်နှင့်စာ၊ ထုံတက်မမှာ၊ ထုံနှင့်စာ၊ ဟိုင်းကား

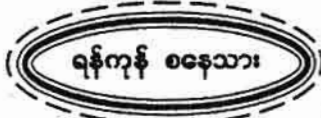
ဟောက်၍ တက်၊ ထုံတက်ဖန်များ၊ ထုံနှင့်စာ၊ ထုံ ကားသည့်ပြင်၊ ထုံလေးဝင်ကာ တစ်ဆင့် နှစ်ဆင့်၊ သုံးဆင့် မြှောက် ထား၊ လေးဆင့်မှာကား အမှန်သား၊ ငါးဆင့်ခြောက်ဖြစ်၊ တစ်ဆယ်နှစ်မှာ စင်စစ်အမှန်၊ ဝေကန်ဟု၊ လူထပ်ပျော် ရသေ့ကျော်တို့ ဘောသဇ္ဇတည့်၊ ဖြစ်ထ ဆရာ၊ အလိုမှာကား၊ အိုလူများတို့၊ နဂါးဌာန၊ ဘောဂဝတီ၊ စီအုဉ်စီသို့၊ ဝိုးတည်မလျှင်၊ သုညနှင့်တစ် အသက် ဖြစ်၏။

တစ်တလုံးမှာ လက်ပန်စိုးတည့်၊ ထိုရာဇာ၊ အာကာသဓာတ်၊ အရုပ်ပါ၊ ထောင့်တန်းချ၊ ပြလျှင် နားလည်စေ၊ မှတ်သားသည်မှ၊ စည်ကိုတီးက၊ စည် ကြီးအသံ ငြိမ့်ငြိမ့်ညံ့၊ သစ်သံပေလား၊ သားရေလား၊ လက်အသံလား၊ ပတ် ကလား၊ ဂဠုန်နှင့်တွေ့ နဂါးမေ့၏။ ဖွဲ့ပုံ၍ ဖုတ်၊ ငါးအရုပ်၊ လုပ်သည့် ပတ်စာ၊ တနင်္လာ၊ လက်မှာ ပစ်ခတ်

စတုပါဒ်၊ နှစ်၍စားလေ နဂါးသေ။
- ပြီး -
[မှရင်းသတ်ပုံအတိုင်း]

အထက်ပါကျမ်းတွင် ပါပလေးလုံး ၏ခြင်္သေ့(၃)ကိုလည်းကောင်း၊ ဘုရား ရှင် သိန္ဓောမြင်းဘဝ တစ်ဘဝ ဖြစ်ခဲ့ တာကို ဂဠုန်(၁)ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်သောင်းခွင်ဆိုတာ ဟိုင်း(၈)ကို လည်းကောင်း ယင်းဖော်ပြပြီး နဂါး ဆိုသော အကွရာတစ်လုံး ပျောက် သည်ကို ဖော်ပြပါသည်။

နဂါးနေရာမှာ ငါးအရုပ်နှင့် တနင်္လာ ဖော်ပြပြီး နဂါးအသက်မှာ သုညနှင့် တစ်ဖြတ်၊ သုညမှာ ခုနစ် နဂါး၊ တစ်မှာ ဂဠုန်၊ နဂါးနှင့် ဂဠုန်ပေါင်းမှ အသက်ရှိလာမည် ဖြစ်သည်။ ဆက် လက်၍ ဖားဆယ်ကောင်ရအောင် ကျွေးရန် တွေးဆနိုင်ကြပါစေ။

စာမျက်နှာ (၁၉၆)မှ အဆက်

ကို တဆိတ်လောက် ကူညီပါဦး၊ ရေသန့်သန့်လေး တစ်ခွက်လောက် စောင်းယူပြီးဘုရား ရှင်ကို ကပ်လှူပြီး ငါးပါးသီလယူပါသည်။ သစ္စာတည်ပါ သည်။(သစ္စာဆိုခြင်း)

သတ္တဝါအားလုံး ကျန်းမာချစ်သာကြစေရန် မေတ္တာ ပို့သပြီး အမှိုက်ထွက်စေသော ဂါထာမန္တန်နှင့် ရေကို(၃၇) အုပ်တိတိ မနပ်ပါသည်။

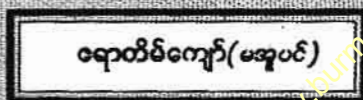
ထို့နောက် ရေလုံထဲကို ရေပွားပြီး မျက်စိကိုနှစ်၍ ဖွင့်လိုက်ပိတ်လိုက် လှုပ်နှံပါသည်။ ရေလုံထဲကို ရေပွား များထည့်ပြီး ပြုလုပ်လျှင်လည်း အလုပ်မဝိုဘဲ ပိုကောင်း ပါသည်။

အချိန်အားဖြင့် (၁၀)မိနစ်ခန့် ကြာသောအခါ အခြေ အနေ အရပ်ရပ်ကောင်းသွားပြီဟုအမြဲထွက်လာပါသည်။ စာရေးသူအဖို့ အမှန်ပဲ ဝမ်းသာပီတိ ဖြစ်မိပါသော့သည်။

မျက်စိအမှိုက် ထွက်စေသောဂါထာ
'ဥုံ ဩ ဩ သွားဟုံ'
စာဖတ်သူများကို မေတ္တာရပ်ခံချင်သည့်မှာ ယင်းဂါထာ မန္တန်သည် တိုတောင်းသော်လည်း အထင်မသေးသင့်ပါ ကြောင်း၊ ထိုသို့ ဒုက္ခဝေဒနာခံစားနေရပြီး သောကရောက် နေရသော ခုနစ်ရက်သားသမီးများအား သုခဝေဒနာနှင့် မွေ့ပျော်စေခြင်း အလို့ငှာ ဂါထာမန္တန်ကောင်းတစ်ပုဒ်ကို တင်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

စာဖတ်သူများကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ရွှင်လန်းချင်မြေ့ပါစေ။

သဗ္ဗေ သတ္တာ အဝေရာ ဟောစွ

အကြော်ကောင်းကောင်း

စားရအောင်

မြန်မာ့ရိုးရာ အစားအစာတစ်မျိုးဖြစ်တဲ့ အကြော်ဟာ ကျွန်တော်တို့ မြန်မာလူမျိုးများအားလုံးလိုလို နှစ်သက်စွာ စားသုံးနေတဲ့ အစားအစာတစ်မျိုး ဖြစ်ပါတယ်။

မနက်စာ၊ ညနေစာ ထမင်းစားရာမှာလည်းကောင်း၊ ပွဲဈေးတန်းများမှာလည်းကောင်း အကြော်ဟာ လူကြိုက်များလှတာကို အများအသိပင် ဖြစ်ပါတယ်။

ကျေးရွာတိုင်း၊ ရပ်ကွက်တိုင်းမှာလဲ အကြော်ဆိုင်များစွာကို တွေ့ရှိရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

စာရေးသူတို့နေတဲ့ ကျေးရွာမှာတောင် အကြော်ဆိုင် သုံးဆိုင် ရှိပါတယ်။ အကြော်ဆိုင်များပေးမယ့် ည(၈)နာရီ၊ (၉)နာရီလောက်ဆိုရင် အကြော်များရောင်းကုန်သွားကြတာမျိုးပါပဲ။

စာရေးသူလဲ အကြော်ကြိုက်သူမို့ ကြုံသလို ဝယ်စားဖြစ်ပါတယ်။ စာရေးသူ ဝယ်စားရင်းနဲ့ သတိထားမိတဲ့ ဆိုင်တစ်ဆိုင်ရှိပါတယ်။

သူ့ဆိုင်က အကြော်က ပိုကောင်းပြီး စားရတာလဲ ပိုမို အရသာရှိတာကြောင့် လူကြီးကဲအချိန်မှာ အကြော်

သည် မမော်မော်ထံမှာ မေးမြန်းစပ်စုမိပါတယ်။

မမော်မော်ပြောသမျှ အကြော်စားကောင်းအောင် ပြုလုပ်ပုံလေးကို အခြားအကြော်သည်များလဲ သိရှိ ပြုလုပ် ရောင်းကောင်းကြစေခြင်း အလို့ငှာ အောက်ပါအတိုင်း ရေးသား တင်ပြပေးလိုက်ပါတယ်။

အကြော် မကြော်မီ ပြင်ဆင်

ပြုလုပ်ပုံ

၁။ ယမန်နေ့က ချန်ထားသော မုန့်နှစ် (၆)လက်မ စတီးဇလုံနှင့် တစ်လုံး။

၂။ မုန့်နှစ်ကြိတ်ရန် ဆန်(၁)ပြည်နှင့် (၄)လုံး+ ကောက်ညှင်းဆန်နှစ်လုံး ရေစိမ့်၍ မုန့်နှစ်ရအောင် ကြိတ်ပါ။ ယင်းမုန့်နှစ်မှ နောက်နေ့အတွက် (၆)လက်မ စတီးဇလုံနှင့် တစ်လုံး ခပ်ပြီး ဖယ်ထားပါ။

၃။ ဇီးကြမ်းငှက်ပျောသီး အမှည့်တစ်လုံး အခွံခွာပြီး မုန့်နှစ်ထဲ ရောနယ်ပါ။ (အခြား ငှက်ပျောသီးထည့်၍ ပကောင်းပါဟု မမော်မော်က ပြောပါသည်။)

၄။ ရွှေချိုမှုန့် (၂)ကျပ်သား ရောထည့်ပါ။

၅။ ဟင်းခတ်မှုန့် (၂)ကျပ်သားထည့်ပါ။

၆။ စားဆော်ဒါမှုန့် စတီးဇလုံ (ဟင်းစား ဇွန်း နှစ်ဇွန်းထည့်ပါ)။

၇။ ဆား ဟင်းစားဇွန်း တစ်ဇွန်း ထည့်ပါ။

၈။ ပဲမှုန့်သုံးဇွန်း မောက်မောက် ထည့်ပါ။

၉။ မိမိကြော်လိုသော ဘူးသီး၊ ဂေါ်ရခါးသီး၊ ကြက်သွန်နီ၊ အာလူး၊ တို့ဟူးစသည့် လှီးထားသည့် အဖတ်များကို ရောနယ်ပြီး ထုံးစံအတိုင်း ဆီပူအိုးတွင်ထည့်ကြော်ရပါမည်။ ကျက်ပြီးဆိုလျှင်တော့ အရသာရှိ စားကောင်းလှသည့် အကြော်ပူပူလေး ရပါပြီ။

သဘာဝချဉ်စပ်ပြုလုပ်နည်း

မန်ကျည်းမှည့်အစေ့ ထွင်ပြီးသားကို မိမိဖျော်မည့်ရေတွင် စိမ်ပြီး အနှစ်ရည်ကို ရယူပါ။ မလိုအပ်သည့် အဖတ်များကို ဖယ်ပစ်ပါ။ ယင်းမန်ကျည်းသီးမှည့် အနှစ်ရည်ထဲသို့ ထန်းလျက် (၂/၃)လုံးခန့်ထည့်ပါ။ ယင်းနောက် ကြက်သွန်ဖြူ၊ ချဉ်း၊ ကုလားအော် ငရုတ်သီးစိမ်းတို့ကို လိုအပ်သလောက် ထောင်းထည့်ပါ။

ဆိုးဆေးများရန်က ကင်းဝေးသည့် သဘာဝချဉ်စပ်ကလေးသည် အကြော်ပူပူလေးနှင့် လိုက်ဖက်လှပါကြောင်း စပ်စု၍ရေးသားတင်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

† ကြက်နှစ်ဖွား

ကြာတွေ့ရင်ဆိုင်နေရသော အခက်အခဲ ပြဿနာများ လျော့နည်းပပျောက်သွားလိမ့်မည်။

ရပ်ဝေးမြေခြား ရောက်နေသူများမှာ ဇာတိမွေးမြူ မိသားစုထံသို့ ပြန်လည် ရောက်ရှိဖွယ် ရှိသည်။

လျှပ်စစ်နှင့်ပတ်သက်သော ပစ္စည်းများ အကျိုးပေးထက်သန်သည့်ကာလ ဖြစ် သည်။

† နွားနှစ်ဖွား

ရတနာပုံဆွဲကုန်များ ကြုံသောကာလ ဖြစ်သည်။

ငွေကြေးအစုအပုံလိုက် ရရှိခံစားရမည်။ ထို ကံစမ်းမိနှင့် အခြား သောလာဘ်လာဘများ ဝေဝေဆာဆာ ဝင်ရောက်လာလိမ့်မည်။

နေအိမ်တွင် ဦးမွှား၊ ခြံ၊ ပုရွက်၊ ကြမ်းပိုး၊ ကြွက်စသည် အပျက်အစီးများ လျော့ပါး သွားမည်။ အမျိုးသားအာတာရှင်တို့ ဇနီး မယားရကုန်များရှိသည်။

† ကျားနှစ်ဖွား

ပညာရေးနှင့် ပွဲလယ်တင် သောကာလ ဖြစ်သည်။

အခြေအရံ တပည့်တပန်းရရှိမည်။ မိခင်၏ ဆွေမျိုးသားချင်းများထံမှ အကူ အညီအထောက်အပံ့များ ရရှိနိုင်ကြသည်။

သစ်ဝါကြိမ် သစ်တောထွက်ပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုးပေး ထက်သန်သည့် ကာလဖြစ်၏။

† ယုန်နှစ်ဖွား

ဆူးဖြောင့်၊ သစ်ဝါကြိမ် တို့ကြောင့် ထိခိုက်အနာတရ ဖြစ်ခြင်းကို သတိပြု ရှောင်ရှားပါ။

ကိုယ်စားလှယ်၊ လူယုံ ဒုက္ခပေးတတ် သဖြင့် လုပ်ငန်းကိစ္စများတွင် ကိုယ်တိုင် ကိုယ်ကျ လုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်သင့်သည်။

ခါးဝတ်တန်ဆာဝင်ကုန်း ရှိသည်။ မိမိ နှင့်မသက်ဆိုင်သော ကိစ္စများတွင် ပါဝင် ကူညီခြင်းကို ဆင်ခြင်ပါ။

† နဂါးနှစ်ဖွား

ငွေကြေးအတန်အသင့် ဝေဆာသောကာလဖြစ်သည်။ နှုတ်ကလက်မှ အတတ်စွမ်းများလည်းကောင်း၊ ကြံ့တင် ဖြည့်စုံရင်းနှီး စုဆောင်းထားသော ငွေကြေး အရင်းအနှီးများမှ လည်းကောင်း အကျိုး အမြတ်များ ပြန်လည်ရရှိတတ်သည်။

အမွေနှံသား ပေါင်ဒါ၊ မျက်နှာသစ် များ ဝင်ကုန်းရှိသည်။ ဖခင်၏ မွေးချင်း ဆွေမျိုးများထံမှ အကူအညီ အထောက် အပံ့များ လက်ခံရမည် ရှိသည်။

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ စေတအတွက် ပုံစံပုံရိပ်တို့၏

ကံကြမ္မာ

† မြွေနှစ်ဖွား

တန်ခိုးအာဏာ တိုးတက်မြင့်မား၍ နေအိမ်ဝန်းကျင်တို့၌ လေးစားနေရာပေး ခြင်း ခံရမည်ရှိသည်။ မိတ်ဆွေသားချင်းတို့ ၏ အရေးအရာကိစ္စ ပြဿနာများတွင် ခံသမာဓိလူကြီးအဖြစ် ဖျန်ဖြေပေးရတတ် သည်။

နေအိမ်ခြံမြေ ကောင်းမွန် တိုးပွားလာ နိုင်သည်။ အမျိုးသမီးအာတာရှင်များ အား ကိုးအားထား ခင်ပွန်းလောင်းလျာ ရရှိတတ် သည်။

† မြင်းနှစ်ဖွား

ရပ်ဝေးမြေခြားမှ ဝမ်းမြောက်ဖွယ် သတင်းစကား များ ကြားသိရတတ်သည်။ အမွေအနှစ် များလည်း ခံစားရမည်ရှိသည်။ ဖိစိပ်ပစ္စည်း ဝင်နိုင်သည်။

နားအကြားအာရုံ၊ ကျောက်ကပ် ဆီး အိမ်ဆိုင်ရာဝေဒနာများ သတိထား ကုသ ကာကွယ်သင့်သည်။

ပင်လယ်ကမ်းခြေနှင့် ရေထွက်ပစ္စည်း များကြောင့် ငွေကြေးအမြတ်အစွန်း ရရှိနိုင် ကြသည်။

† ဆိတ်နှစ်ဖွား

ငွေကြေးအခက်အခဲများ ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းရတတ်သည်။ ဤကာလ တွင် ငွေကြေး အရင်းအနှီး ပြောက်ပြားစွာ ဖြုတ်ခံရခြင်းခံရသော လုပ်ငန်းကိစ္စများကို ဆိုင်းငံ့ထားသင့်သည်။

လောင်းကစားမှု စသည် သောက မကင်းသော ငွေကြေးများနှင့်လည်း ဆက် စပ် ပတ်သက်နေရတတ်သည်။ ယာဉ်၊ ရထား မတော်တဆဖြစ်ခြင်း၊ အမှုနှင့် အဆုတ်ဆိုင်ရာရောဂါ စသည်တို့ကို သတိ ပြုပါ။

† ဆူကန်နှစ်ဖွား

အိမ်ခြံမြေ လုံခြုံရေးအတွက် ပြုပြင် မှမ်းမရကုန်များရှိသည်။ လွှတ်ပြင်ကျယ်ဒေသများသို့ အလည်အပတ် သွားရောက်ရတတ်သည်။

ကတိစကား တည်ကြည်မှုကြောင့် ကျေးဇူးတင်ပြန်ခြင်းများ ခံစားရမည်ရှိသည်။

နုလုံးသားရေးရာတွင် ရင်ခန့် ကြည်နူး ဖွယ်ဖြစ်ရပ်များ ကြုံဆုံရလိမ့်မည်။

† ကြက်နှစ်ဖွား

ကြံဆောင်လုပ်ကိုင်သမျှ အောင်မြင်မှုများသောကာလ ဖြစ်သည်။ အနာဂတ်အတွက် စီမံကိန်းများ ရေရှည်မျှော်လင့်ချက်များအတွက် စတင် အကောင်အထည် ဖော်သင့်သောကာလ ဖြစ်သည်။

အိုးအိမ်ခြံမြေဝင်ကုန်းရှိသည်။ သွားနှင့် ခံတွင်းဆိုင်ရာ ဝေဒနာများ သတိပြု ကာ ကွယ်ပါ။ စိန်၊ ကျောက်၊ တွင်းထွက် ပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ ငွေကြေး အမြတ်အစွန်း ရရှိတတ်သည်။

† ခြွေနှစ်ဖွား

ငွေကြေးပြဿနာများ ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းရတတ်သည်။ ဤကာလတွင် ငွေကြေး ပိုင်ဆိုင်မှုပစ္စည်း များနှင့် ပတ်သက်၍ အာမခံ တာဝန်ခံ ယူပေးခြင်းတို့ကို ဆင်ခြင်သင့်သည်။

မိခင်၏ မွေးချင်းဆွေမျိုးများအတွင်း ဒုမင်္ဂလာ နာရေးကိစ္စများ ပေါ်ပေါက်၍ ကိုယ်ရောဂါပင်ပေါ် ကူညီပေးရကုန် ရှိသည်။ သံစ၊ သတ္တုစများ ထိခိုက်မှုဘေးကို ကြိုတင် ရှောင်ရှားပါ။

† ထွားနှစ်ဖွား

သောကပုပန်မှု နည်းပါး၍ ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့ဖွယ်ကာလ ဖြစ်သည်။

ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရသော ရောဂါ ဝေဒနာများ သက်သာလျော့ပါးသွား မည်။ ရှေးဟောင်းဒေသ ကျောင်းကျန် ဘုရားများသို့ အလည်အပတ် သွားရ ကုန်းရှိသည်။ ဖန်ထည်မှန်ထည် ပစ္စည်း များ၊ မီးဖိုဆောင်သုံးပစ္စည်းများ အကျိုး ပေးထက်သန်သည့်ကာလ ဖြစ်သည်။

ဤလ ကံကြမ္မာ ပေးပို့နိုင်ပါသော တို့သည် အနောက်အရပ်ရှိ သက်ငယ် ပိုင်း အမျိုးသမီးတစ်ဦးအား ပျော်ရွှင် (၇)ခွက် သို့မဟုတ် ကော်ဖီဖိစက်သို့ သော အပျော်ပစ္စည်း (၇)ထုပ်ကို လှူဒါန်းပါ။

ကြာသပတေးနေ့တွင် ပြုလုပ်ရန်ဖြစ် သည်။ ကံကြမ္မာအဆိုးများ လွင့်ပါးပျောက် ကွယ်၍ ကြံဆောင်သမျှ အောင်မြင်မှု ရှိ လိမ့်မည်။

ကြံဆောင်သမျှ အောင်မြင်ကြပါစေ။

ဟုဂျင်းဇီ (R: Jin Zhi)

www.burmeseclassic.com

ဘွန်တော်ဟာသရဏဂုံ
နယ်၊ ဂါထာတော်ကို
သီတင်းကပင် နှစ်သက်
ကြည်စွာ ရွတ်ခဲ့ပါတယ်။
အထူးဆန်းတဲ့ ကိုယ်
ဆွေ ကောင်းကျိုးတွေ
နဲ့လဲ ကြုံတွေ့ခဲ့ဖူးပါ
တယ်။

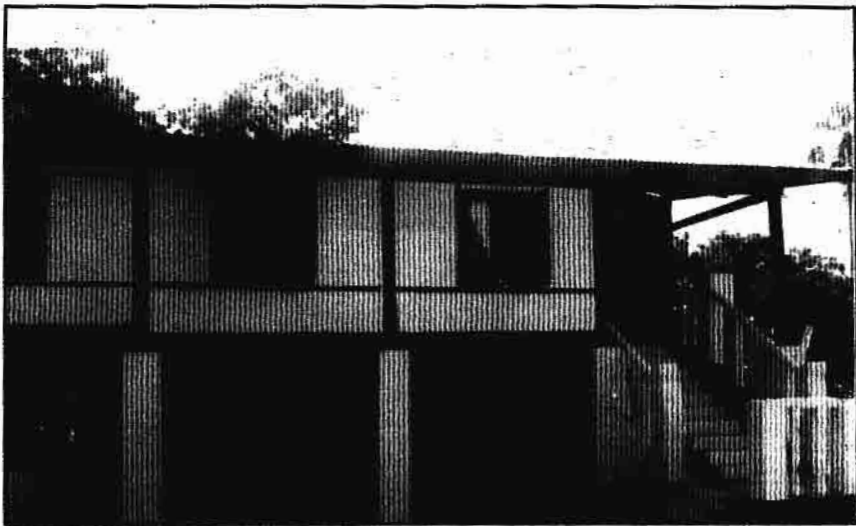
ဒါပေမယ့် ဒီနေ့အချိန်
တော့ “သရဏဂုံ
ဆိုလို့” ဂါထာကို မကြား
ဘူးပါ။

၁၃၇၆ ခုနှစ်၊ ဝါတွင်း
ကာလမှာ ကျွန်တော်ရဲ့
သားရားကန်ကိုပါဆိုသင်္ကန်း
ဆပ်လှူဖို့ မိတ္ထီလာ
ဦးနယ် ကုတ္တိကုန်းရွာက
ရွာဦးကျောင်း (အောင်သိဒ္ဓိ
ကျောင်း)ကို ရောက်ခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီ ရွာဦးကျောင်း အောင်သိဒ္ဓိ
ကျောင်းကို ရောက်တဲ့အခါ ကျောင်း
ထိုင် ဆရာတော်ဦးဉာဏိကကို သွား
ရောက် ကန်တော့ပါတယ်။ လှူဖို့ ယူ
လာတဲ့ မုန့်ကို ကပ်လှူလိုက်ပါတယ်။
အဲဒီအခါ ဆရာတော်က ဆုတွေပေးပြီး
ဒီလို မိန့်ခဲ့ပါတော့တယ်။

‘အကာကြီးရောက်လာတာနဲ့ အတော်ပဲ
တယ်ဘုန်းကြီးမှ ဖွတ်တဲ့ဂါထာ ဘုန်းကြီး
တစ်ပါး ဖွတ်တဲ့ဂါထာအကြောင်း ကိုယ်တွေ
ထူးတာတွေအကြောင်း ပြောပြချင်တာ’
‘ဟာ...ကောင်းတာပေါ့ဘုရား၊ မိန့်
တော်မူပါ ဘုရား’

‘သရဏဂုံဂါထာကို ဒကာကြီး သိ
မှာပါ။ (ဗုဒ္ဓ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံ
သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ သံဃံ သရဏံ
ဂစ္ဆာမိ)အဲဒါ အနုလုံပေါ့ ဒကာ။ အဲ...
ပဋိလုံကိုတော့ ဒကာကြီး ကြားဖူးမယ်

• မိတ္ထီလာဦးနယ် ကုတ္တိကုန်းရွာရှိ ဦးအောင်ကြည်နှင့် ထိန်းဝေ
တို့ဖောင်ခုံ ထောက်လှုပ်လှူဒါနခဲ့သော အောင်သိဒ္ဓိကုန်းကြီးကျောင်း

သရဏဂုံပဋိလုံအစွမ်း

မထင်ဘူး’

‘တင်ပါ့ဘုရား မိန့်တော်မူပါဘုရား’
‘ပြီးတော့ အဲဒီဂါထာကို ရေးပေး
လိုက်ပါမယ်။ အခုပြောချင်တာ
ကတော့ ဒီဂါထာတော်ရဲ့အစွမ်းပါပဲ။
ဘုန်းကြီးဒီကျောင်းကို စပြီး သီတင်းသုံး
ခဲ့စဉ်က တဲကျောင်းလေးပဲ။ ရွာထဲက
ဒကာ၊ ဒကာမတွေကပဲ ဝိုင်းပြီးဆောက်
ပေးခဲ့တာပါ။ အခုမြင်နေရတဲ့ နှစ်ထပ်
ကျောင်းဆောင် မရှိသေးဘူး။ ဒီ
ကျောင်းဒကာ၊ ဒကာမက ဦးအောင်
ကြည်နဲ့ ဒေါ်ရင်မေတို့ ဇနီးမောင်နှံပေါ့
ဒကာ။

ဒီမှာ တဲကျောင်းနဲ့ ဘုန်းကြီးတစ်ပါး
တည်း သီတင်းသုံးနေတုန်းက တစ်နေ့
မှာ သူတို့လင်မယား ရောက်လာတယ်။
ဦးပွင်းနဲ့က ဟိုးအရင်ကတည်းက
ခင်မင်သူတွေလဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီရွာ
ဇာတိတွေပဲ၊ ဒါပေမယ့် သူတို့က

ကောင်မလေးမိန့်

မိတ္ထီလာမှာနေကြတာပါ။ စီးပွားရေး
ကောင်းတယ်။

သူတို့က ဘုန်းကြီးဆီကို အကူအညီ
တောင်းတာပါ။ တခြားတော့ မဟုတ်
ဘူး။ သူတို့သမီးလေးဟာ ပယောဂ
အတိုက်ခံထားရလို့ ဘာလုပ်ရမလဲလို့
အကြံလာတောင်းတာပါ။

ဆရာတွေလဲရှိပြီ၊ ဆေးရုံဆေးခန်း
တွေလဲ စုံနေပြီလို့ ပြောကြပါတယ်။
စီးပွားပြိုင်ဖက်တွေရဲ့ လက်ချက်ပဲ ဖြစ်
မယ်လို့ သူတို့က ပြောပြကြပါတယ်။

ဘုန်းကြီး ဘာမှ မတတ်ပါဘူး။
သူတို့က အားကိုးယုံကြည်လို့ လျှောက်
နေမှတော့ ဘုန်းကြီးကလဲ နည်းစားရ
တာပေါ့။ ဒါနဲ့ စိတ်ကူးတစ်ခုရလို့
(သရဏဂုံအနုလုံ)ကို မရွတ်ဘဲ

(သရဏာပုဗ္ဗိလုံ)ရွတ် မန်းပေးလိုက်တယ်။

အနီးမှာရှိနေတဲ့ မန်ကျည်းပင်က မန်ကျည်းရွက်ကို လက်ပြန်တစ်ဆုပ်နှုတ် ထောင်ပင်က ထောင်ရွက်ကို လက်ပြန်တစ်ဆုပ် ချလိုက်ပြီး (သရဏာပုဗ္ဗိလုံ)ဂါထာနဲ့ မန်းပေးလိုက်တယ်။

အိမ်ပြန်ရောက်ရင် အဲဒီအရွက်တွေကို ရောထောင်းပြီး အရည်ညစ်တိုက်လို့ မှာလိုက်တယ်။ ဘာမှမယူနဲ့ ပျောက်သွားလိမ့်မယ်လို့ အားပေးလိုက်တယ်။

အဲဒီဂါထာကိုလဲ သင်ပေးလိုက်တယ်။ အမြဲရွတ်ဖို့လဲ မှာလိုက်တယ်။ သမီးကလဲ သင်ပေး။ ရွတ်ခိုင်းဖို့ မှာလိုက်တယ်။

တကယ်အံ့စရာပဲ... (၃)ရက်ကြာတော့ သူတို့လင်မယားဟာ သမီးလေးပါ ခေါ်ပြီး ရောက်လာတယ်။ သမီးလေး အကောင်းပကတိ ဖြစ်သွားလို့တဲ့ ဝမ်းသာအားရရောက်လာပြီး လှူဖွယ်တွေစုံအောင် ယူလာပြီး လှူသွားတယ်။ ပြီးတော့ ဘုန်းကြီး သီတင်းသုံးဖို့ နှစ်ထပ်ကျောင်းလဲ ဆောက်ပြီး လှူမယ်လို့ လျှောက်သွားတယ်။

‘ဪ...ဒါကြောင့် ဒီနှစ်ထပ်ကျောင်းဒကာက သူတို့ဖြစ်နေတာကိုး’

‘ဟုတ်တယ် ဒကာဇေ၊ အဲ... ဂိုဏ်းထူးတာကတော့ သူတို့လင်မယား နှစ်ယောက်ဟာ ဒီကျောင်းကို ဆောက်လှူပြီးတော့ နဂိုထက် အဆသုံးဆယ်လောက် ကြီးပွားချမ်းသာသွားသေးတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီကျောင်းအတွက် လိုအပ်သမျှ အမြဲလှူတယ်။’

ဒီဂါထာကို ဘုန်းကြီး ယုံကြည်သွားပြီး ရွာထဲက ကြက်ရိုးပျက်တဲ့ဒကာ၊ ငါးရိုးပျက်တဲ့ဒကာတွေကို ကုပေးခဲ့

တယ်’

‘ပျောက်လား ဘုရား’

‘ဟာ... ပျောက်တာပေါ့ဒကာ၊ တကယ်ကို အံ့သြဖို့ ကောင်းတယ်။ ရွာထဲက လက်သမားဆရာကိုညွှန်ဝင်းပေါ့ဗျာ။ သူ့အလှူမှာ ကျွေးဖို့ချက်တဲ့ ကြက်သားဟင်းကို မြည်းလိုက်တာ အဆင်မသင့်ချင်တော့ ကြက်ရိုးက လည်ချောင်းထဲမှာ ကန့်လန့်စူးဝင်နေတယ်။ အခံရခက် အနေခက်ဆိုပြီး သူတို့ ဘာမှ မလုပ်တတ်ကြတော့ဘူး။’

ဘုန်းကြီးက အဲဒီအချိန်မှာ ရွာထဲက ဒကာတစ်ဦးက ပင့်တာနဲ့ ရွာထဲရောက်နေခဲ့တယ်။ ဒီသတင်းကို ကြားတာနဲ့ ကိုညွှန်ဝင်းကို ခေါ်ခိုင်းလိုက်တယ်။

ဘုန်းကြီးက သောက်ရေအိုးက ရေတစ်ခွက် ခပ်ခိုင်းလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ အဲဒီရေခွက်ကို (သရဏာပုဗ္ဗိလုံ)ဂါထာနဲ့ မန်းပြီး ကိုညွှန်ဝင်းကို တိုက်လိုက်တယ်။ ရေသောက်ပြီး ချက်ချင်းပဲ ကြက်ရိုးပြန်ထွက်လာခဲ့တယ်’

‘ဟာ...အတော်ကို စွမ်းတာပဲနော်’

‘ပြီးတော့ ရွာထဲကပဲ ကိုသောင်းညွှန်သမီး သီသီမျိုးလို့ ခေါ်တယ်။ ငါးရိုးစူးတာ သူလဲ ဘာမှ လုပ်မရလို့ ဘုန်းကြီးဆီ ရောက်လာတယ်။ ဘုန်းကြီးကတော့ ဒီဂါထာနဲ့ပဲ ရေတစ်ခွက်ကို မန်းပြီး တိုက်လိုက်တာ။ ရေသောက်ပြီး ငါးရိုးချက်ချင်း ပြန်ထွက်သွားတယ်။’

နောက်ပြီး (၆)လသားကလေး၊

လေးဗျာ...အဲဒီကလေးကို ငါးနဲ့ ထမင်းရောကျွေးသတဲ့ဗျာ။ ကလေးငါးရိုးပျက်တာပေါ့။ ဒါလဲ ဘုန်းကြီးပဲ ရေတစ်ခွက်ကို ဒီဂါထာနဲ့ မန်းတိုက်ပေးခဲ့တယ်။ ချက်ချင်း ငါးရိုးပြန်ထွက်ပြီး သက်သာသွားခဲ့တယ်။ ရွာထဲက မမြင့်စန်းမြေးပါပဲ’

‘ဆရာတော်ဘုရား... အဲဒီဂါထာကို သိချင်လှပြီဘုရား။ ရေးပေးပါဘုရား’
‘ဟုတ်ပြီ ရေးပေးမှာပေါ့ ကဲ...ကဲ’
ဆရာတော်က အောက်ပါဂါထာကို ရေးပေးခဲ့ပါတယ်။

‘ဗိဏာဂ် ဣရသဝံရံ’

‘ဗိဏာဂ် ဣရသယံ’

‘ဗိဏာဂ် ဣရသယံသံ’

‘ဒီဂါထာကို ဘယ်နှစ်ခေါက် ရွတ်ရမလဲ ဘုရား’

‘ပျားများရွတ်စရာ မလိုဘူး။ သုံးခေါက်ပဲ မန်းပေးရတယ်။ အနုလုံဆိုတာ(အဝင်) သဘော၊ ယိုလုံဆိုတာ (အထွက်) သဘောပဲလေ။ ဘုန်းကြီးကတော့ ဉာဏ်နဲ့ယှဉ်ပြီး သုံးကြည့်တယ်။’

မြေရောင်းမထွက်တဲ့သူတွေ၊ ရှေးရောင်းမကောင်းတဲ့သူတွေကိုလဲ ပေးခဲ့တယ်။ ထူးတဲ့သူတွေရှိတယ်။ ယုံယုံကြည်ကြည် လုပ်ရင် အောင်မြင်တာများပါတယ်’

‘တင်ပါ့ဘုရား၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဘုရား။ ဒီဂါထာကို တပည့်တော်အရင်က မကြားခဲ့ဖူးပါဘူးဘုရား။ အရေးကြီးရင် သက်လုံကောင်းအောင် ဆောင်ထားပါမယ်ဘုရား။ သူတစ်ပါးကိုလဲ ကူညီမှာပါဘုရား။ ဆောင်းပါးကလဲ ရေးပါမယ်ဘုရား’

‘ကောင်းတယ်...ကောင်းဟယ်... ဒကာ၊ အများလဲ အကျိုးရှိတာပေါ့’

ရှောက်ပျားအရက်

ဆတူဖက် အသက်ရာကျော်ရှည်

မှာ ပုဂ္ဂိုလ်ချင်းချီးမြှင့်၍ အနံ့မှာ ချောကလက်နံ့သင်းသည်။

စတင်သောက်သုံးပြီး တစ်ပတ်ခန့်မှ စ၍ ဆေးအစွမ်းကို သိသာနိုင်ပါသည်။ ဓာတ်ပေါင်းတစ်ခု ဖြစ်သွားသော ကြောင့် ဤဆေးကို အကြောင်းအမျိုးမျိုးဖြင့် အရက်ရှောင်ထားသူများလည်း သောက်သုံးနိုင်ပါသည်။

ကလေး လူကြီး ယောက်ျား မိန်းမ အသက်အရွယ်မရွေး သောက်သုံးနိုင် သောဆေးဖြစ်ပြီး ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး လုံးဝ မရှိပါ။

သွေးပေါင်တက်နေသူများ ဆက် တိုက်သောက်ပါက တဖြည်းဖြည်း သိသိသာသာ သွေးပေါင်ကျလာ၍ ပုံမှန်ရှိနေရမည့် အဆင့်တွင် သွေးပေါင် ဆက်မကျတော့ဘဲ ရပ်တန့်နေမည်။

သွေးပေါင်ကျနေသူများ သောက်ပါ က တဖြည်းဖြည်း သွေးပေါင်တက်လာ ကာ ပုံမှန်ရှိနေရမည့် အဆင့်တွင် ဆက်လက်မတက်တော့ဘဲ တန့်နေ မည်။

ဤသည်မှာ ရှားပါးထူးခြားသည့် ဆေး၏ အာနိသင်ကောင်းတစ်ခု ဖြစ်ပါ သည်။ ထို့ကြောင့် တချို့က နန်းတွင်း သက်စောင့်သွေးညှိဆေးဟု အမည် ပေးကြသည်။

ဆေး၏ပူရင်းမှာ သာယာဝတီခရိုင်၊ လက်ပံတန်းမြို့နယ်၊ သာရဝေါမြို့ ကလေးမှ နတ်ဘုရင်ဆေးတိုက်ပိုင် ရှင် ဆရာကြီး၏ ပူပိုင်ဆေးနည်း ဖြစ်ပါသည်။

၁၉၄၀ ပြည့်နှစ် စစ်ကြောင်းကြီး

ငါးကြောင်းခေတ် အနော်ရထာစစ် ကြောင်း သာရဝေါမြို့ ရောက်ရှိစဉ်က နတ်ဘုရင်ဆရာကြီး၏ လက်မောင်း အနာအား စစ်ကြောင်းတွင် ပါလာ သော လက်ပံတန်းမြို့နယ်ဆရာဝန်ကြီး ဒေါက်တာ စောကလစ်ဖို့ချ်(နောင် ခွဲစိတ်အထူးကုဆရာဝန်ကြီး)က ခွဲစိတ် ကုသ၍ အမြန်ပျောက်ကင်းသဖြင့် နတ်ဘုရင်ဆရာကြီးက ကျေးဇူးတုံ့ပြန် ၍ ပေးလိုက်သော ဖိစိတဒါန လက် ဆောင်မွန်ဆေးနည်း ဖြစ်ပါသည်။

အချိန်ကြာမြင့်စွာ အညောင်းထိုင် အလုပ် လုပ်ရသူများ၊ ခိုဝံသာများမှာ တရားအားထုတ်နေကြသော ယောဂီ များ၊ ရဟန်းသံဃာတော်များနှင့် လူမျိုး ဘာသာမရွေး အများပြည်သူ အပေါင်း အတွက် ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ကို ဆက်လက်၍ အသိပေးပါသည်။

ဖော်စပ်သုံးစွဲ မှီဝဲသူ တိုက်ဆိုင်သူ အပေါင်း ကောင်းစွာပျောက်ကင်း ချမ်းသာ၍ သောသန္ဓေဒါန ပြုပေးပါသော သာရဝေါမြို့မှ နတ်ဘုရင်ဆေးတိုက် မိသားစုနှင့် ထပ်ဆင့်၍ ဖိစိတဒါနပြု ပေးသော ဆရာဝန်ကြီး ဒေါက်တာ စောကလစ်ဖို့ချ်တို့ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ နှစ်ဖြာ ကောင်းကျိုးဆပွားတိုးကြစေ ကြောင်း ဆုမွန်တောင်းလျက် ဤစာစု ဖြင့် ကန်တော့ပန်းဆင်အပ်ပါသည်။ ရှောက်ပျားအရက် ဆတူဖက်၌ အသက်ရာကျော် ရှည်ကြပါမော့နု။

အောင်ချစ်ကြည်
(ကြို့ဝင်သော်)

ယခု ဖော်ပြလတ္တံ့သော မြန်မာ ဆေးနည်းကား ရှေးမြန်မာတို့၏ သက် စောင့် အိမ်ဆောင် ဆေးကောင်းတစ် ထက်ဖြစ်သည်။ လူတိုင်းကိုယ်တိုင် ဖော်စပ်နိုင်ပြီး ဆေးဖက်ဝင်ပစ္စည်း အလွယ်တကူ ရရှိနိုင်လျက် ဖော်စပ် ပြီး ချက်ချင်းသောက်သုံးနိုင်သော ဆေးနည်းဖြစ်ပါသည်။

ဤဆေး၏ အထူး အားသာချက်မှာ ခန္ဓာကိုယ်တွင်း သွေးအတက်အကျကို ထိန်းညှိပေးနိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။

မကြာခဏ သွေးတက်ခြင်း၊ သွေး ပေါင်ကျခြင်း၊ ခြေလက်လေးလံ ခြင်း၊ ခြေအန်လက်အန်သော၌ ကိုယ် တွယ်မမြဲခြင်း၊ ရင်ဝတစ်နေရာ တည်းကွက်၍အေးခြင်း၊ ခြေဖျား လက်ဖျား မလုံဘဲ အေးစက်နေခြင်း၊ အိပ်မပျော်ခြင်းနှင့် အထူးသဖြင့် သွေးတိုးလေငန်းရောဂါ ဖြစ်ခြင်းကို သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။ ဆေးဖော်စပ်နည်းမှာ အောက်ပါ အတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဆေးဖက်ဝင် ပစ္စည်းများ...

- ၁။ ရှောက်ရည်
- ၂။ ပျားရည်
- ၃။ ဆန်အရက်

ဤဆေးအမည်သုံးမျိုးကို ဆတူ ရောစပ်၍ နံနက်စာစားပြီး တစ်ကြိမ်၊ ညစာစားပြီး တစ်ကြိမ် တစ်နေ့ နှစ်ကြိမ် ပုံမှန်သောက်သုံးရန် ဖြစ်ပါသည်။

သောက်ရမည့် ဆေးပမာဏမှာ တစ်ကြိမ်လျှင် စတီးဇွန်းဖြင့် (၃)ဇွန်း နှုန်း ဖြစ်ပါသည်။

သန့်ပြန့်စွာ အရည်ညှစ်ထားသော ရှောက်ရည်၊ ပျားရည်၊ အရက်တို့ကို ဆတူရောစပ်၍ ပုလင်း၊ ဘူးတို့တွင် လေလုံအောင် ထည့်ထားခြင်းဖြင့် ကြာရှည်သုံးနိုင်ပါသည်။ ဆေးအရသာ

သုဝဏ္ဏဘူမိ

အင်အင် အပျက်အင်

စာသုတေသီ

ဘုရားကြီးကျောင်းတိုက်သို့ ပြန်ရောက်သောအခါ ဆရာတော်ကြီး ပြန်ရောက်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ နံနက်အရုဏ်ဆွမ်း ဘုဉ်းပေးပြီးချိန်တွင် ဆရာတော်ကြီးက ဤသို့ မိန့်တော်မူသည်။

မော်လမြိုင် မုပွန်ဘူတာနားက စာရေးကြီးကုန်းကျောင်းမှာ မီးရထားကော်ပိုရေးရှင်းက ရှင်(၁၁)ပါး၊ ရဟန်းခံပွဲရှိတယ်။ သိမ်သမုတ်ပွဲတစ်ခုလည်း ရှိနေလို့ အရှင်ဘုရားက တပည့်တော်ကိုယ်စား စာရေးကြီးကုန်းကို သွားပေးပါ။

သို့ဖြစ်၍ စာရေးကြီးကုန်းကျောင်းတိုက်တွင် ရဟန်းလောင်း အမေးအဖြေပြုခြင်း၊ ကမ္မဝါစာရွတ်ဖတ်ခြင်း စသည်သွားရောက်ဆောင်ရွက်၍ မွန်းလွဲချိန်တွင် ပေါင်မြို့ ဘုရားကြီးကျောင်းတိုက်သို့ ပြန်လာခြင်းဖြစ်သည်။ ဆရာတော်ကား သိမ်သမုတ်ပြီး၍ ပြန်ရောက်နေဟန်တူပါသည်။

ဆရာတော်အား ဝတ်ဖြည့်ကာ စာရေးကြီးကုန်းဆရာတော် ဆက်ကပ်လိုက်သည့် လှူဖွယ်ဝတ္ထုများကို ဆက်ကပ်သည်။

‘သွားရတာ အဆင်ပြေရဲ့လားဦးစန္ဒော’

‘တင်ပါ့ဘုရား။ ပေါင်မြို့ကဆိုတော့ နားမလည်ကြဘူး ပေါင်ကွဲခြံဆိုမှ သိကြတယ်’

‘အင်းပေါ့၊ ကျွန်တို့က ဝါကြီးတာကိုး ဇင်းကျိုက်တောင်က ဟိသကပ္ပာနဲ့ ကျွန်တို့ရွာသူကြီးသီး နာသုတတို့ ပေါင်းဖက်နေထိုင်ကြမှ ပေါင်မြို့ပေါ်ပြန်လာတာ၊ ကျွန်တို့ ပြဿနာသက် ကြီးတာပေါ့၊ နောက်တော့ သုဗ္ဗုရ သထုံပြည်ရှင်းပိရားဆစ်တိုက်သွားကြတဲ့အခါ ပေါင်မြို့

ကလေးကို အစောင့်အနေထားပြီး ထိန်းသိမ်းခဲ့ကြလို့ အခုဆိုရင် ပြဿနာ ၂၀၀၀ ကျော်ပြီပေါ့။

သထုံမြို့ကတော့ ကပ်ရောဂါဘေးကြောင့် တိက္ကလာကို တစ်ကြိမ်ပြောင်းသွားလို့ ပြုဆက်ပြတ်ခဲ့ပေမယ့် ပေါင်မြို့ကတော့ စဉ်ဆက်မပြတ် စည်းပုံအတိုင်းပဲ

‘ရဟန္တာသောဏနဲ့ ဥတ္တရမထေရ်တို့ သာသနာပြု ကြရောက်တာ ဘယ်သထုံလဲဘုရား’

ဘုရားရှင်ကိုယ်တိုင် ကြံခဲ့တာက အခုလက်ရှိ သထုံမြို့နေရာပါ။ သာသနာပြုရဟန္တာနှစ်ပါး ကြရောက်တာကတော့ အခု ဘီးလင်းမြို့နယ် တိက္ကလာရွာနားက သထုံမြို့။

အဲဒီကနေပြီးမှ မူလသထုံမြို့နေရာကို တတိယမြောက် သုဝဏ္ဏဘူမိ သထုံမြို့တော်အဖြစ် ပြန်ပြီးထူထောင်ကြတာ မနော်ဟရီရာဇာလို့ခေါ်တဲ့ မနုဟာမင်းတိုင်အောင်ပါပဲ။

သောဏ၊ ဥတ္တရမထေရ်ဆိုလို့ ဦးစန္ဒောအတွက် မှတ်စရာတစ်ခုပေးရဦးမယ်။ သုဝဏ္ဏဘူမိဂန္ဓာနဆိုတဲ့ဂါထာကို ရတယ် မဟုတ်လား။

ရပါတယ်။ အရှင်ဘုရားချပေးလို့

တပည့်တော် ရေးမှတ်ထားပါတယ်။ လာဘ်လာဘ အခြွေအရံပေါများပြီး ရောဂါဘယ ဘေးအန္တရာယ် ကင်းဝေးနေတဲ့ဂါထာပါ။

ဒီဂါထာကို သုဝဏ္ဏဘူမိမြို့တော်မှာ ရေဘီလူးတွေ သောင်းကျန်းနေလို့ သောဏနဲ့ ဥတ္တရမထေရ်နှစ်ပါးက နရသီဟရုပ်တု ဖန်ဆင်း၊ ဗြဟ္မဇာတ သုတ်တော်ဟောကြားပြီး ကာကွယ်ပေးခဲ့တာ အကြောင်းခံပြီး ကုန်းဘောင်မင်းဆက် နောင်တော်ကြီး လက်ထက် သာသနာပိုင် မ ကာလောပ ဆရာတော်ခင်ကြီးပျော်စာထွက်စေ ဝင်စေအင်း စီရင်ပေးခဲ့တယ်။

ဂါထာ

သုဝဏ္ဏဘူမိ ဂန္ဓာန သောဏုတ္တရာ မ ဟိန္ဒိကာ။
၁၂ ၃ ၄၅ ၆၇ ၈ ၉ ၁၀ ၁၁၂ ၁၃၁၄ ၁၅ ၁၆

ဝိသာစေ နိဒ္ဒ မိတ္တာန၊ ဗြဟ္မဇာလမဒေသလံ။
၁၇ ၁၈ ၁၉ ၂၀၂၁၂ ၂၃ ၂၄ ၂၅ ၂၆၂၇ ၂၈ ၂၉ ၃၀ ၃၁ ၃၂

လေးကွက်ထောင့်၊ အင်းကွက်ထိမ်း
ဒီးကွက် တစ်မျက်နှာမှာ လေး ကွက်စီ
ဆိုတတ်ရတဲ့ “နိန့်နိန့်” အင်းကွက်
ဒီး ကွက်။ စုစုပေါင်း ၃၂ ကွက် ရှိတယ်။
လေးနားစဉ်အတိုင်း ဂါထာကို မြင်း
သွားသွားတယ်။ လက်ခံတော်
အထိဆုံထောင့်က ဆွမ်းပြီ အလယ်
ကွက်ရဲ့ အထက်လက်ခံကွက်မှာတယ်။

ရွှေပြား၊ ငွေပြား၊ ကြေးပြား (ဒန်)
သတ္တုပြား၊ မိုင်းကိုင်စက္ကူ၊ နံသင့်သစ်
သား သစ်ရွက်ပေါ်မှာ စီရင်ရတယ်။
မြို့ရွာပျက်ရင် စည်ပင်အောင် မြို့တံ
ခါး (လမ်း)လေးခုမှာ မြို့ပုံ ကြက်ပျံကု
စည်ကားတယ်ဆိုပါတယ်။

အိမ်ရဲ့ထောင့်လေးထောင့် လျှောက်
တန်းလေးနေရာမှာထားရင် နေအိမ်မှာ
လာဘ်လာဘ ခြွေရံပရိသတ်ပြည့်စုံ
စေတယ်။

အထွက်အင်းအတွက် အလယ်
လေးကွက်မှာ အထက်လက်ခံထောင့်
ကစတင်ပြီး အပေါ်ဆုံးလက်ခံထောင့်
မှာ အဆုံးသတ်ရတယ်။ အထွက်အင်း
ကို ကျီးမနားထန်းရွက်မှာ ရေးပြီး
စီရင်မြှုပ်နှံထားရှိရတယ်။

မြို့ရွာအတွင်း ကပ်ရောဂါ ဘေးဥပဒ်
အန္တရာယ်များကျရောက်ခြင်း၊ ဘုတ်
တစ္ဆေ အယုတ်ဘီလူးစတဲ့ နှောင့်ယှက်
ခြင်းတို့ ကင်းဝေးပျောက်စေဖို့အတွက်
အသုံးပြုနိုင်တယ်။

	သု	န	ဒွိ	လ	
သိ	ဟိ	စာ	ဝ	သော	ကာ
နိ	နွာ	ယံ	မ	န	ဇ္ဇ
မ	စေ	ဒွ	ဟွ	ဝိ	ဇျ
ဂ	စေ	ရာ	တွာ	သု	ဗြ
	မေ	ဝိ	သာ	ဇ္ဇ	

အဝင်အင်း

	သု	ဗြ	သာ	ဝိ	
ဝ	စေ	ဂ	သိ	န	ဝိ
မ	ဟွ	သု	ဘု	သော	စေ
နိ	ဇ္ဇ	ရာ	နွာ	ကာ	တွာ
စာ	ဟိ	ဒွ	ဇျ	မ	န
	ဇ္ဇ	လ	ဒွိ	မေ	

အထွက်အင်း

နေအိမ်များမှာလဲ မကောင်းသော
ဘေးရန်ရောက်ဘယ၊ အနှောင့်အယှက်
များ ကျရောက်နေရင် ပျောက်ပျက်
စေဖို့ အသုံးပြုနိုင်ပါတယ်။ အိမ်ရဲ့
ထောင့်လေးထောင့် ထုပ်တန်းမှာ
ထားရတယ်။

သုဝဏ္ဏဘူမိအင်းအင်းကို နေအိမ်
အတွက် စီရင်ရန် “လျှောက်” တွင်

	ဝ	စ	သွ	၂စ	
၃၁	၁၄	၂၇	၂	၉	၁၆
၂၀	၇	၃၂	၂၉	၂၄	၃
၁၃	၃၀	၂၁	၂၆	၁၇	၁၀
၆	၁၉	၁၂	၂၃	၄	၂၅
	၂၂	၅	၁၈	၁၁	

အင်းဆန်သွင်းပုံအင်္ဂါအစဉ်

	၃၂	၂၅	၁၈	၅	
၂	၁၉	၆	၃၀	၂၄	၁၇
၁၃	၂၆	၁	၄	၉	၃၀
၂၀	၃	၁၂	၇	၁၆	၂၃
၂၇	၁၄	၂၁	၁၀	၂၉	၈
	၁၁	၂၈	၁၅	၂၂	

ရှေးသွင်းပုံအင်္ဂါအစဉ်

ထားရှိစရာ ယောက်(ကျောက်)အထိ
ပညတ်အာရုံ ကျောက်ခြံခြံစိတ်ထောင် ရှိ
ထွက်စေသောအင်းကို ထုပ်တန်း၍
ထားရှိသဖြင့် “ထုတ်” ခြင်း၊ ဖယ်ရှား
ခြင်းစိတ်ထောင်နေမည်ကို တွေ့ရ
ပေမည်။

ထိုသို့စီရင်သောအခါ အိမ်ရှင်၏
နေသည့်က မိတ်ကျသောနေ့များ၌
ပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် ပိုမိုထိရောက်၍ အစွမ်း
ထက်မြက်မှု ပိုမိုကြောင်း ဆရာအရှင်
က မိန့်ကြားတော်မူခဲ့သည်။

ပေါင်မြို့ဘုရားကြီးကျောင်းတိုက်မှ
ဘဝနတ်ထံဖျံလွန်တော်မူလေပြီဖြစ်
သော ဆရာအရှင် ပညာဒီပ၏ ပညာ
ဂုဏ်ကျေးဇူးအနန္တကို ဂါရဝဖြင့်
ပါသည်ဘုရား...

အင်းသုဝဏ္ဏဘူမိ

နက္ခတ္တရေသီလိမ္မိတိ

နေသတ္တိက မိတ်များ	အိမ်ရှင်	နေသတ္တိက မိတ်ကျသောနေ့များ
အောင်ကျော်စံရွှေ ဝိဒီအိမ် (ညို)ပြုံးအေးခါပင် လအဆွင် တန်းအပ်ကြံစွင့် သီလနှင့် နတ်ဝင်းသား မဟာမိတ်ဟူပတ်	တနင်္ဂနွေ တနင်္လာ အင်္ဂါ ဗုဒ္ဓဟူး ကြာသပတေး သောကြာ စနေ	တနင်္လာ အင်္ဂါ ကြာသပတေး တနင်္လာ ဗုဒ္ဓဟူး တနင်္ဂနွေ တနင်္လာ ကြာသပတေး တနင်္ဂနွေ သောကြာ တနင်္ဂနွေ တနင်္လာ အင်္ဂါ ဗုဒ္ဓဟူး စနေ ဗုဒ္ဓဟူး သောကြာ

ပျားအိုကို မပျက်အေးကု

ရှောက်သန်လင်း [ဘီ-အေ]

အနောက်တောင် မုတ်သုံလေသည် မြန်မာနိုင်ငံမှ မကြာမီရက်ပိုင်းအတွင်း ဆုတ်ခွာတော့မည်ဖြစ်၍ မိုးရွာချိန်လည်း နည်းပါးလာသည်။ မိုးလရာသီကုန်ဆုံးတော့မည်။

နံနက်တွင် ရေမချိုးမီ အိမ်ဝန်းအတွင်း ပေါင်းရှင်းမြက်နုတ် သန့်ရှင်းရေးကိစ္စတစ်ခုခုကို ပြုလေ့ရှိရာ ယနေ့တော့ လဲပြီနေသော ငွေပန်းပင်များကို ရှင်းလင်းရန် ဓားတစ်လက်ဖြင့် ဖိုးအောင် အလုပ်လုပ်ရန် ပြင်ဆင်နေသည်။

ငွေပန်းပင်တစ်ပင်ကို ခုတ်လိုက်ပြီး ဆွဲထုတ်လိုက်ရာတွင် မျှော်လင့်မထားသော ဖြစ်ရပ်တစ်ခုကို ဖိုးအောင် ရင်ဆိုင်လိုက်ရသည်။

ငွေပန်းပင်အောက်မှ ပျားတစ်အုပ် ထွက်ပေါ်လာပြီးနောက် အင်္ကျီချွတ်၍ အလုပ်များနေသော ဖိုးအောင်ကို တုပ်လေရာ သုံးလေးချက်မျှ ခံလိုက်ရလေသည်။ ပျားမှာ ယင်ပျားအမျိုးအစား ဖြစ်ပြီး အကောင်သေးမျိုးဖြစ်၍ တော်ပေသေး၏။

သို့သော် အဆိပ်ရှိသတ္တဝါ တိုက်ခိုက်ခြင်းခံရ၍ နာကျင်မှုကြောင့် ရုတ်တရက် ဒေါသကို မထိန်းနိုင်ဘဲ အနီးတွင် အသင့်ရှိနေသော ပလတ်စတစ်အိတ်နှင့် ထည့်ထားသော အမှိုက်ကို မီးရှို့၍ ပျားကောင်ထွက်လာသော နေရာအောက်ကို ချထားလိုက်သည်။ မီးခိုးငွေ့များ ထွက်လာခြင်းနှင့်အတူ ပျားကောင်များလည်း

လေထဲမှာ ပျံဝဲနေသည်။

ထိုသို့ဖြစ်ပျက်နေသော အခြေအနေကို မြင်တွေ့သွားသော ဖိုးအောင်၏ သားက...

'ဟာ...ဖေဖေကြီး ဘယ်လို လုပ်နေတာလဲ မသိဘူး။ ပျားစွဲတယ်ဆိုတာ လာဘ်ဝင်မယ့်နိမိတ်။ ထိပေါက်တာလဲ ဖြစ်တတ်တယ်လို့ ဖေဖေ ဖတ်နေတဲ့ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှာ ပါတယ်လေ'

သားဖြစ်သူ၏ စကားသံကြောင့် ဇနီး ဒေါ်အေးအေးက ထွက်လာပြီး ကြည့်သည်။

'သူ လုပ်လိုက်ရင် ဒီအတိုင်းချည်းပဲ တော်တော့ မီးကို ငြိမ်းလိုက်ပါ။ ဆက်ပြီး မလုပ်ပါနဲ့၊ ပျားအုံကို သွားထိရင် ပျားတုပ်တာ ခံရမှာပေါ့။ ခံရတာနည်းသေးတယ်'

ဖိုးအောင်လည်း ကိုယ်ရှိန်သတ်လိုက်ပြီးနောက် ချုံရှင်းသော အလုပ်ကို ရပ်လိုက်သည်။

* * *

ဖိုးအောင်၏ နေအိမ်သည် ပျဉ်ထောင် သွပ်မိုးအိမ် ဖြစ်သည်။ ၂၀၀၈ ခုနှစ် နာဂစ်မုန်တိုင်းခတ်တော့ သွပ်ခေါင်မိုး သွပ်ပြား လေးပုံသုံးပုံလောက် လွင့်ထွက်သွားခဲ့ဖူးသည်။ ယခုအခါ အိမ်အသစ် ပြန်ဆောက်နိုင်အောင်အားထုတ်နေဆဲကာလဖြစ်သည်။ အိမ်တစ်လုံး ပြန်ဆောက်လုပ်ရန်

မိမိ လက်ထဲရှိ ငွေကြေးနှင့် မဖြစ်နိုင်သေးပေ။ ထို့ကြောင့် ပုလဲမြို့သစ်ရှိ မြေကွက်တစ်ကွက်ကို ရောင်းထုတ်လိုက်လျှင်ကား လုံလောက်သွားနိုင်လေသည်။

ထိုမြေကွက် ရောင်းချနိုင်ရေးအတွက် ပွဲစားနှင့် ဆက်သွယ်ဆောင်ရွက်နေခဲ့ရာ အကောင်အထည် မပေါ်နိုင်သေးပေ။ ယနေ့နံနက်လင်းကတည်း ထိုမြေအရောင်းအဝယ်ကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ တယ်လီဖုန်း အဆက်မပြတ် ဝင်နေလေသည်။

ဦးစွာ ပွဲစားက လူကိုယ်တိုင် ရောက်ရှိလာလေသည်။ အရောင်းအဝယ်ကိစ္စ ထမြောက်အောင်မြင်လျှင် ပွဲစားအတွက် သူ မနစ်နာရအောင် ကြိုတင်စည်းဝါးရိုက်တောင်းဆိုရန် ဖြစ်လေသည်။

သူမသည် အသက်(၃၅)နှစ်ခန့် မိန်းမတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး အသားညိုညို အရပ်မြင့်မြင့်နှင့်ဖြစ်သည်။ အဖော်လူငယ်တစ်ယောက်လည်း ပါလာသည်။

'အန်တီတို့က ငါးရာခေါ်ထားတာကို ခြောက်ရာရအောင် လှင်းပေးပါမယ်၊ ဒါပေမယ့် သမီးကိုလော့ နည်းနည်းတင်ရိုက်ပြီး စားဖို့ပေးပါ'

သူဖြစ်ချင်တာကို ပွဲစားက ပွင့်ပွင့်
ဆင်းလင်းပြော၍ တောင်းဆိုလေ
သည်။

‘သမီးက ဝယ်လက်ကို ဈေးနှုန်း
အယ်လောက်လို့ ပြောထားသလဲ’

‘ခုနစ်ရာရအောင် ပြောထားပါတယ်
အန်တီ’

ထိုအခါ ဒေါ်အေးအေးက...

‘တင်ရိုက်တာ ခွင့်ပြုနိုင်ပါတယ်။
အကြောင်း မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့်
အန်ရာတန်ကြေးထက် ဈေးနှုန်းသိပ်
မြင့်နေရင် ပွဲပျက်သွားနိုင်တယ်ဆိုတာ
ကို သတိမမေ့သင့်ဘူး’

‘အန်တီ ပြောတာကလဲ မှန်ပါတယ်။
ငွယ်တော့ ဘယ်လွယ်ပါ့မလဲ။ စကား
တော်တော်ပြောရတာပေါ့’

ထို့နောက် ပွဲစားမလေး ပြန်သွား
သည်။ သူမ ပြန်သွားပြီးနောက် နာရီ
မိုင်းအတွင်း တယ်လီဖုန်းဆက်တိုက်
လာနေပြန်သည်။

‘အန်တီ ဘယ်မှမသွားပါနဲ့ အိမ်က
စောင့်နေပါ။ ဝယ်သူက ခြံ(မြေကွက်)
ကို ဒီနေ့ သွားကြည့်ဖို့ ဝင်ခေါ်မယ်။
နက်ဖြန်အပြီး ငွေပေးချေမယ်’
ဟု ဆိုသည်။

ယနေ့ကား၊ စနေနေ့၊ နက်ဖြန်
တနင်္ဂနွေနေ့ဖြစ်သည်။ ဒီနေ့ ခြံကို
သွားကြည့်ရှုလိုသော ကိစ္စအတွက်
အခက်အခဲမရှိပါ။

သို့သော် နက်ဖြန်တွင် စရန်ငွေကို
သာလက်ခံပြီး နောက်နေ့မှ ငွေအကျေ
ပေးချေသင့်ကြောင်း၊ အိမ်မှာ ငွေရေ
စက်မရှိ ဘဏ်မှာသာရှိ၍ ဘဏ်မှာ
ငွေပေးချေလိုစေကြောင်း၊ အိမ်နှင့်
ဘဏ်က အလွန်နီးကြောင်း ပြန်ပြော
လိုက်သည်။

ဒေါ်အေးအေးအနီးတွင် ဖိုးအောင်
နီသည်။ သားကတော့ (Hand Set)

တစ်ခုနှင့် အင်တာနက် သုံးနေလေ
သည်။

‘မေမေ ငွေကြေးကိစ္စတွေ သတိ
ထားပြီးလုပ်ပါ။ တာမွေဘက်မှာ
အသက်(၂၈)နှစ်ရှိတဲ့ လူတစ်ယောက်
တစ်သောင်းကျပ်တန် ငွေတုတွေနဲ့
အတူ မိလို့တဲ့’

‘မေမေလဲ အဲဒီငွေအတုကိစ္စ
ကြောက်လို့ ဘဏ်မှာ ငွေချေဖို့ကိစ္စ
ပြောနေတာ သားရဲ့၊ ငွေတုက သာမန်
လူထက် ဘဏ်ကလူက ခွဲခြားတတ်
တယ်’

နက်ဖြန်တွင် အရောင်းအဝယ်ကိစ္စ
အတွက် ငွေအကျေချေမည်ဆိုသော
ဝယ်လက်(ခြံဝယ်သူ)သည် တနင်္လာ
နေ့ ဘဏ်မှာ ငွေချေရန် တောင်းဆိုရာ
မှာ ခြံလာကြည့်မည့် ကိစ္စကိုလည်း
ဟိုလိုလိုဒီလိုလိုနှင့် ပျက်သည်။ လာ
မကြည့်တော့ပေ။ ခြံဝယ်ရန်ကိစ္စ
နောက်မှ ပြန်ပြောမည်။ မနက်ဖြန်
အရေပေါ်ခရီးသွားရန်ကိစ္စ ပေါ်လာ
သည်ဟုဆိုသည်။

ဘယ်တော့မှ ပြန်အလုပ်ဖြစ်မလဲ
ပြန်မပြောနိုင်တော့ပေ။ ပွဲစားမလေး
ခဲလေသမျှ သဲရေကျသွားရသည်။

‘ဖေဖေက ပျားအုံကို မီးခိုးမိုင်း
သွားတိုက်ပြီး မောင်းထုတ်တာကို။
ခုတော့ လာဘ်ဝင်မယ့်ကိစ္စ လွဲဖြစ်
အောင်လွဲပြီလေ’

သားဖြစ်သူကို ဖိုးအောင်က ဘာမှ
ပြန်မပြောပေ။ ဇနီးဖြစ်သူကိုသာ...

‘မအေး ခြံဝယ်မယ်ဆိုတဲ့ ဘက်က
မမှန်ဘူးကွ။ အရောင်းအဝယ်ကိစ္စ
ကြီးမှာ ဈေးနှုန်းကို များများဆစ်ရမှာ။
လုံးဝ မဆစ်ဘဲ ခေါ်ဈေးထက်တောင်
ပိုပေးနေလိုက်သေးတယ်။ ဟင်းရွက်
ကန်စွန်းရွက် ရောင်းဝယ်နေတာ
မဟုတ်ဘူး။ ငွေကျပ်သိန်းပေါင်း ရာနဲ့

ချီပြီး အရောင်းအဝယ် လုပ်နေတာ။

သူတို့ဘက်က မှုမမှန်ဘူး ဖြစ်နေ
တာ မရှိသေးတာဘဲ။ တစ်ခါ အရောင်း
အဝယ်မှာ စရန်ပေ။ နောက်မှ ငွေ
အကျေချေတယ်ဆိုတာ လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်
ထုံးစံလို ဖြစ်နေတာကို သွေဖီပြီး
တနင်္ဂနွေရုံးပိတ်ရက်မှာ တစ်ကြိမ်
တည်းနဲ့ ငွေအပြီးချေဖို့ ကြိုးစားတယ်။
နောက်တစ်နေ့ တနင်္လာမှ ဘဏ်မှာ
ငွေချေဖို့ တောင်းဆိုတာနဲ့ အရောင်း
အဝယ်ကိစ္စကို နောက်ဆုတ်သွား
တယ်။

လုပ်နည်းလုပ်ဟန်တွေက အတော်
စဉ်းစားစရာ ကောင်းနေတယ်။ အရ
တော်လိုက်လေဆိုပြီး လောဘာနောက်
လိုက်မိသွားရင် ငွေတုနဲ့ ငုတ်တုတ်မေ့
သွားမယ်။ ညည်းရဲ့ခြံကို အလကား
ပေးလိုက်ရသလို ဖြစ်သွားမယ်နော်
သတိထား’

ဖိုးအောင်၏ ပြောစကားကို ဇနီး
ဒေါ်အေးအေးက သဘောတူလေ
သည်။

ပုပ်သိုးသွားမှာ မစိုးရိမ်ရသော
ဖိုးအောင်၏ ရောင်းကုန်ကို အစုံထုတ်ဖို့
အချိန်ကာလတစ်ခုခု စိတ်ရှည်ရှည်
ထားပြီး စောင့်ရေပေဦးမည်ဖြစ်သည်။
စာကြွင်း ။ ဝင်မည့် လာဘ်လာဘ
ဤကဲ့သို့ အဟောသိက်

ဖြစ်မသွားရလေအောင် ပျားအုံ
ရွဲလာခဲ့ပါက အနီးတွင် ပျားများ
သောက်ရန် ခေရုက်ဖြင့် ခေရုထား
ပေးပြီး ကြိုဆိုပါ။ ပျားများကိုလည်း
မေတ္တာရှိ အမျှဝေ ပြုလုပ်သင့်ပါ
သည်။

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ မေလအတွက်

ကျန်းမာရေးအတွက် အခြေခံဗေဒ

ဤလတွင်...

◆ ပိသရာဇီ(ပတ်လ ၂၀-ရက် မှ ပြီလ ၂၀-ရက်အတွင်း)၌ ဖွေးဖွားသူတို့သည် ပထဝီဓာတ် ဖြစ်ပါသည်။

နဝင်းစက် စန်းယဉ်ကိန်းအရ အောက်ပါ ပထဝီဓာတ်ဆောင် ဓာတ်စာများ နှိပ်ပေးခြင်းဖြင့် ကျန်းမာရေးကို အထောက်အကူ ပေးနိုင်ပါလိမ့်မည်။

ပထဝီဓာတ်စာများ

ကြက်သား၊ ချို၊ ခါ၊ ဆတ်၊ ဆိတ်သားများ၊ အမဲသား၊ နွားနို့၊ ကြက်ဥ၊ ဘဲဥ၊ ငါးရူး၊ ငါးကြင်း၊ ပုစွန်၊ ရွှေဖရုံသီး၊ မြေပဲ၊ ပဲကြီး၊ မန်ကျည်းမှည့်၊ မုန်လာဥ၊ ဒူးရင်းသီး။

အာပေါဓာတ်စာများ ရှောင်ကြဉ်ပါ။

◆ ပြီသရာဇီ(ပြီလ ၂၀-ရက် မှ မေလ ၂၀-ရက်အတွင်း)၌ ဖွေးဖွားသူတို့သည် ဝါယောဓာတ်စာများကို စားသုံးပြည့်စုံသင့်သည်။

ဝါယောဓာတ်စာများ

ငါးမြင်း၊ ငါးခုံးမ၊ ငါးစင်ခိုင်း၊ ငါးမြစ်ချင်း၊ ကကတစ်၊ ကဘီလူး၊ ကြောင်လျှာ၊ ခွေးတောက်၊ တမာ၊ ခံတက်၊ ကြက်ဟင်းခါး၊ မဲလီ၊ ဆူးပု၊ မုန်ညင်း၊ ဟင်းနုနယ်။

တောဓာတ်စာများကို ရှောင်သင့်သည်။

◆ မေထုန်ရာဇီ(မေလ ၂၀-ရက် မှ ဇွန်လ ၂၀-ရက်အတွင်း)၌ ဖွေးဖွားသူတို့သည် အာပေါဓာတ်စာများကို စားသုံးသင့်သည်။

ကာပေါဓာတ်စာများ

ကွဲသား၊ ဝက်သား၊ ရေကြက်သား၊

လိပ်သား၊ ချိုင်း၊ ငါးသိုင်း၊ ဘဲသား၊ ငါးခူ၊ ငါးကျည်း၊ ငါးသလဲတို၊ ဘူးသီး၊ သပွတ်သီး၊ သခွားသီး၊ ကျောက်ဖရုံသီး၊ ကန်စွန်းရွက်၊ ရေညှိ၊ ကျောက်ပွင့်၊ မန်ကျည်းစိမ်း၊ သဘောသီး၊ ဖိကြင်းငှက်ပျောသီး။

ပထဝီဓာတ်စာများကို ရှောင်သင့်သည်။

◆ ကရုဏ်ရာဇီ(ဇွန်လ ၂၀-ရက် မှ ဇူလိုင်လ ၂၀-ရက်အတွင်း)၌ ဖွေးဖွားသူတို့သည် တောဓာတ်စာများကို အားပြုသင့်။

တောဓာတ်စာများ

ငါးပြေမ၊ ငါးဖန်းမ၊ ငါးသလောက်၊ ကြက်သား၊ ငါးတန့်၊ ဖိုး၊ မျှစ်၊ ငရုတ်သီး၊ ငရုတ်ကောင်း၊ ပိတ်ချင်း၊ ချင်း၊ မရန်းသီး၊ သံပရာ၊ ရှောက်၊ တောင်သလဲရွက်၊ ဒန်သလွန်ရွက်၊ ပေါက်ပန်းဖြူ၊ ကုက္ကို၊ ကြာဟင်း၊ ဓမ္မသီး၊ ဆီးဖြူသီး၊ ပတ်ကော၊ ဒူးရင်းသီး၊ ထန်းရည်။

ဝါယောဓာတ်စာများ ရှောင်ကြဉ်ပါ။

◆ သိဟရာဇီ(ဇူလိုင်လ ၂၂-ရက် မှ ဩဂုတ်လ ၂၀-ရက်အတွင်း)၌ ဖွေးဖွားသူတို့သည် ပထဝီဓာတ်စာများ(အထက်၌ ဖော်ပြပြီး) စားသုံးပါ။

အာပေါဓာတ်စာများ ရှောင်ပါ။

◆ ကန်ရာဇီ(ဩဂုတ် ၂၂-ရက် မှ စက်တင်ဘာလ ၂၀-ရက်အတွင်း)၌ ဖွေးဖွားသူတို့သည် ဝါယောဓာတ်စာများ စားသုံးပါ။ တောဓာတ်စာများ ရှောင်ပါ။

◆ တူရာဇီ(စက်တင်ဘာ ၂၂-ရက် မှ အောက်တိုဘာ ၂၂-ရက်အတွင်း) ဖွေးဖွားသူတို့သည် အာပေါဓာတ်စာများ သုံးဆောင်အားပြုပါ။ ပထဝီဓာတ်စာများ ရှောင်ကြဉ်ပါ။

◆ ပြိတ္တရာဇီ(အောက်တိုဘာ ၂၃-ရက် မှ နိုဝင်ဘာလ ၂၀-ရက်အတွင်း)၌ ဖွေးဖွားသူတို့သည် တောဓာတ်စာများကို အားပြု၍ ဝါယောဓာတ်စာများ ရှောင်ကြဉ်ပါ။

◆ နေရာဇီ(နိုဝင်ဘာ ၂၂-ရက် မှ ဒီဇင်ဘာ ၂၀-ရက်အတွင်း)၌ ဖွေးဖွားသူတို့သည် ပထဝီဓာတ်စာကို ဖြည့်ဆည်းစားသုံးပါ။ အာပေါဓာတ်စာများ ရှောင်ကြဉ်ပါ။

◆ မကာရာဇီ(ဒီဇင်ဘာ ၂၀-ရက် မှ ဇန်နဝါရီ ၁၉-ရက်အတွင်း)၌ ဖွေးဖွားသူတို့သည် ဝါယောဓာတ်စာများ စားသုံးခြင်းဖြင့် ကျန်းမာရေးအထောက်အပံ့ ဖြစ်စေ၍ တောဓာတ်စာများ ရှောင်သင့်သည်။

◆ ကုန်ရာဇီ(ဇန်နဝါရီ ၂၀ မှ ဖေဖော်ဝါရီ ၁၈) ဖွေးဖွားသူတို့သည် အာပေါဓာတ်စာများကို သုံးဆောင်ပြည့်စုံစေ၍ ပထဝီဓာတ်စာများ ရှောင်ကြဉ်ပါ။

◆ မိန်ရာဇီ(ဖေဖော်ဝါရီ ၁၉-ရက် မှ မတ်လ ၂၀-ရက်အတွင်း)၌ ဖွေးဖွားသူတို့သည် တောဓာတ်စာများ အဓိကစားသုံး၍ ဝါယောဓာတ်စာများကို လျော့ပေါ့သုံးဆောင်သင့်သည်။

ဆေးသုခဟာသီ

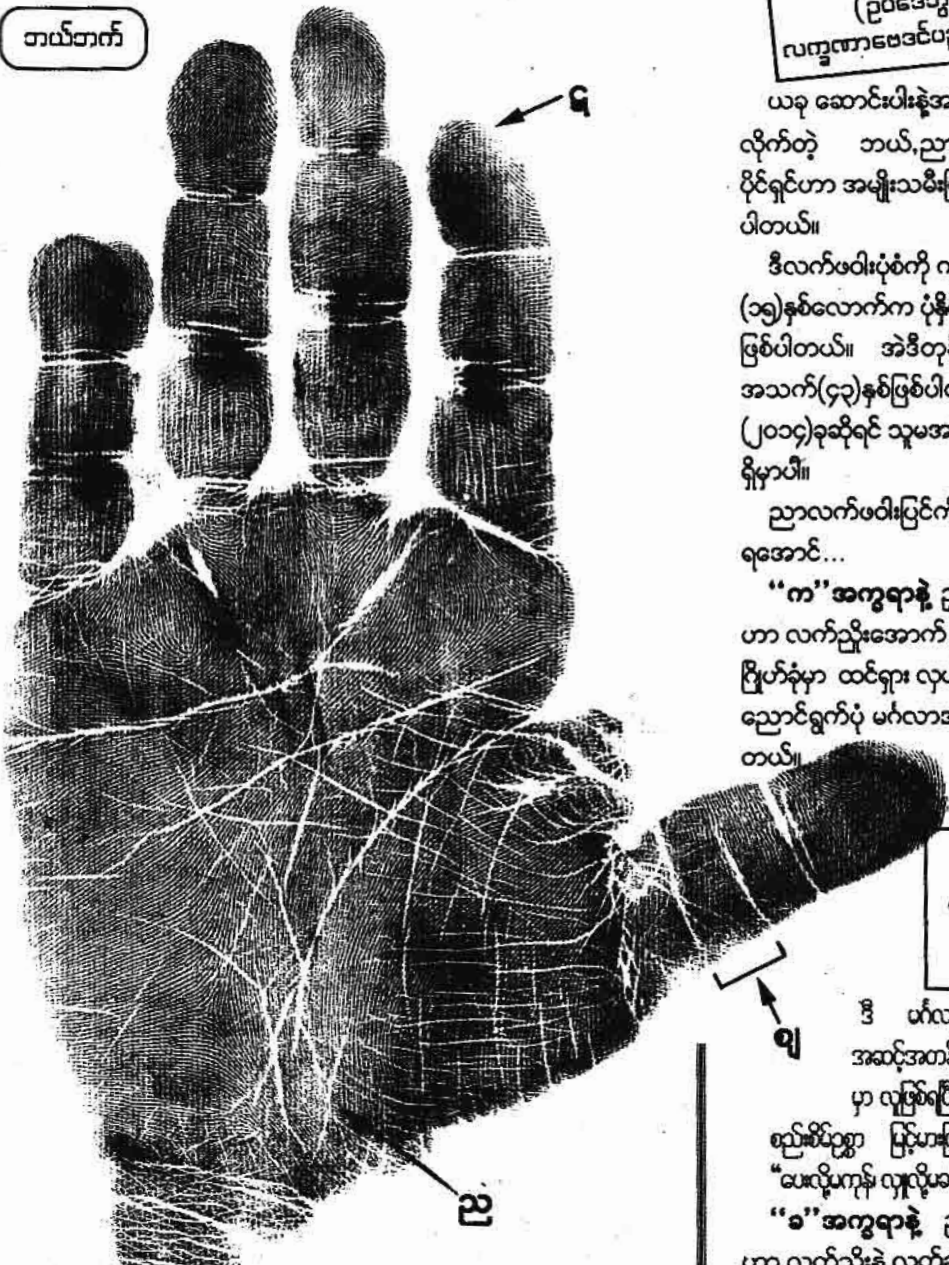
လှူမကုန်၊ လေးမကုန်၊ သုံးမကုန်လောက်အောင်

ချစ်သောကြွယ်ဝသော

လက္ခဏာ

ဘယ်ဘက်

ဆရာကြီးခိုအောင်မြင်
(ဥပဒေဆွဲ)
လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

ယခု ဆောင်းပါးနဲ့အတူ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ဘယ်ညာလက်ဖဝါးပုံစံပိုင်ရှင်ဟာ အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီလက်ဖဝါးပုံစံကို ကျွန်ုပ် လွန်ခဲ့တဲ့ (၁၅)နှစ်လောက်က ပုံနှိပ်ယူထားခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီတုန်းက သူမရဲ့ အသက်(၄၃)နှစ်ဖြစ်ပါတယ်။ ယခု (၂၀၁၄)ခုဆိုရင် သူမအသက် (၅၈)နှစ်ရှိမှာပါ။

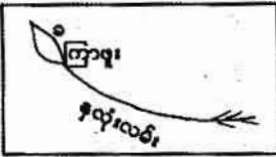
ညာလက်ဖဝါးပြင်ကို အရင်ကြည့်ရအောင်...

“က”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာဟာ လက်ညှိုးအောက် ကြာသပတေး ဂြိုဟ်နံမှာ ထင်ရှား လှပပေါ်လွင်နေတဲ့ ညောင်ရွက်ပုံ မင်္ဂလာအခြံအရံ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီ မင်္ဂလာအခြံအရံကြောင့် အဆင့်အတန်း ပြင်းမာတဲ့ပျိုချိုမှာ လူဖြစ်ပြီး ဩဇာအာဏာနဲ့ စည်စိပ်ညွှနာ ပြင်းမာကြွယ်ဝဖြစ်ရတာပဲ။ “မေလို့မကုန် လှူလို့မကုန်” ဆိုတဲ့ နှိပ်ပါး “ခ”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာဟာ လက်ညှိုးနဲ့ လက်လယ်ကြားမှာ

ကြားဖူးထွန်းနေတဲ့ နှလုံးလမ်းကြောင်း အများပိုင်းဖြစ်တယ်။

ဒီကြားဖူးကြောင့် ခပ်ပွန်းကောင်းရရှိခြင်း ခပ်ပွန်းအာကျိုးခံစားရခြင်း အိပ်ထောင်ရေး သာယာပျော်ရွှင်နိုင်ခြင်းတို့ကို ဖြစ်ပေါ်တယ်။

“ဂ” အကွရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာဟာ လက်သူကြွယ် လက်ချောင်းထိပ်က ခရုပတ်ဗွေ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျန်တဲ့ လက်မ၊ လက်ညှို့၊ လက်ခလယ်၊ လက်သန်းတို့မှာ ခရုပတ်ဗွေ မရှိဘူး။

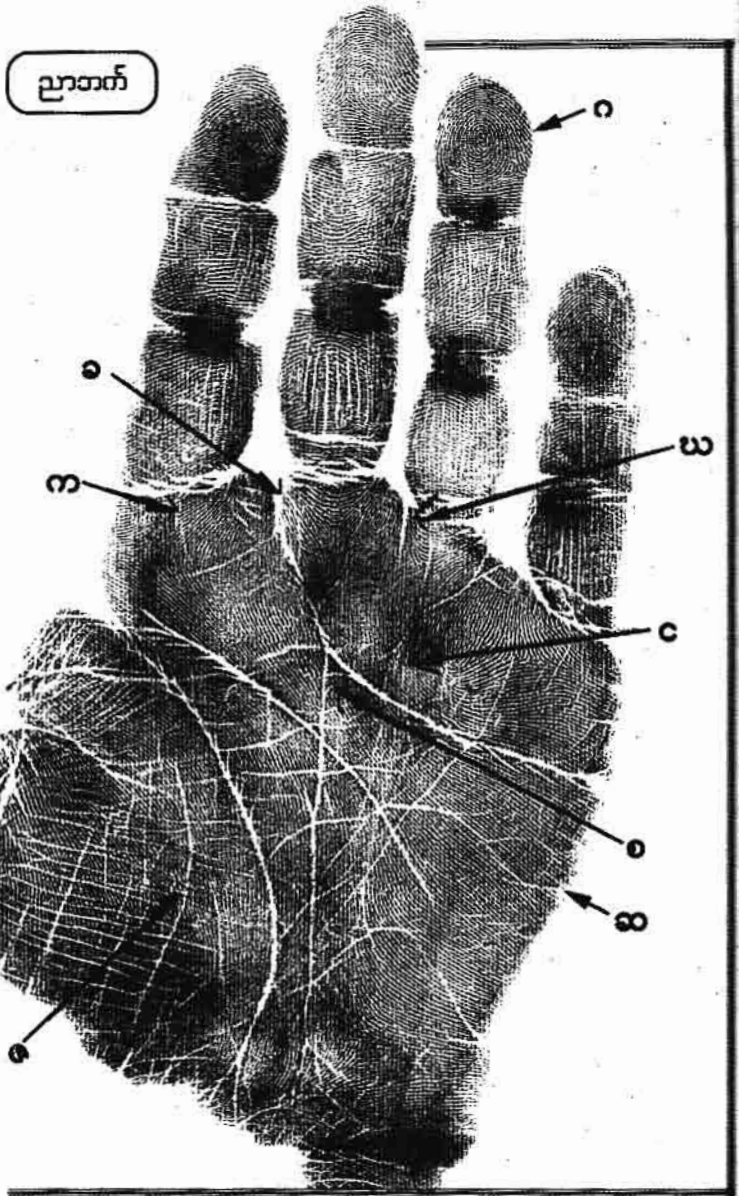

ဒီကြောင့် ချမ်းသာကြွယ်ဝ အောင်မြင်ကြီးပွားတိုးတက်ဖို့ အတိတ်ကံ ရှိခဲ့သူ ဖြစ်ကြောင်း သိရှိပါတယ်။

“ဃ” အကွရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာဟာ လက်သူကြွယ် လက်ချောင်းရင်းအနီးက အောက်ဘက်ကို ဆင်းနေတဲ့ ထောင်လိုက်လမ်းငယ်ဖြစ်တယ်။ ဒီလမ်းကြောင်းပါရှိသူကို အချို့က “သိုက်ကာလာသူ”၊ “သူဌေးလူဝင်စား” စတဲ့ အခေါ်မျိုးလုပ်ကြတယ်။ လက္ခဏာပညာရှင်အချို့က “သိုက်သက်လမ်း” လို့ ခေါ်ကြပါတယ်။

“င” အကွရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာ

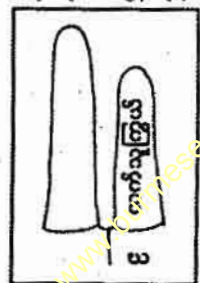
ညာဘက်

က လက်သူကြွယ်အောက် နှလုံးလမ်းကြောင်းပေါ်မှာ သရဖူထွန်းခြင်း အောင်မြင်ရေးလမ်းက သစ်ပင်ပုံဖြစ်ခြင်းပါပဲ။

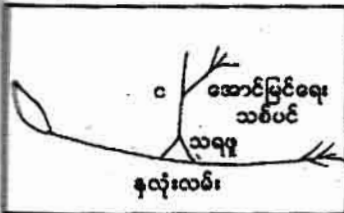
ဒီသင်္ကေတကြောင့် ခပ်ပွန်းကောင်းရခြင်း အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီးပွားခြင်း မိဘမောင်နှမတွေဖို့တို့ကို ပေးကမ်းစောင့်ရှောက်နိုင်ခြင်း ဖြစ်ပေါ်တယ်။ စစ်ဘက်

လက်နက်ကို အဖွဲ့အစည်းများမှာ လုပ်ကိုင်တဲ့ ဖခင်လို့မဟုတ်ခပ်ပွန်းတို့ရှိ အထောက်အကူ

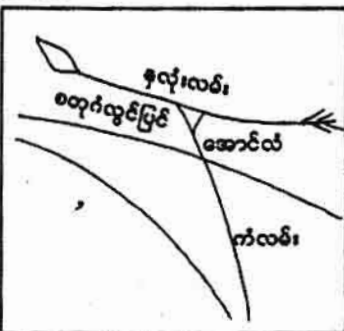
အပုံကောင်း ရှိပါတယ်။

“စ”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာက အလမ်းကြောင်းဟာ စတုရန်းပြင်မှာ အောင်လံထူထားခြင်း ဖြစ်တယ်။ ကျယ်ပြန့်တဲ့ စတုရန်းပြင်လဲ ရှိတယ်။

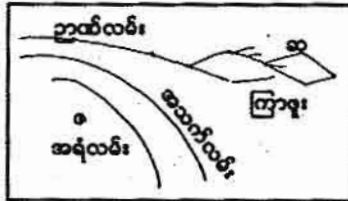
အဲဒီသင်္ကေတကြောင့် အပြင်ကျယ်ခြင်း အများအကျိုးအောင်မြင်ခြင်း သက်လက်ရှိမှု စတင်ပြီး အထူးအောင်မြင်တိုးတက်ခြင်း အလှူအတန်းကြီးကျယ်စွာ ပြုခြင်း အလှူ အတန်း အပေးအကမ်း ရက်ရောခြင်းများ ဖြစ်စေနိုင်တယ်။

“ဆ”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာ ဟာ ဉာဏ်လမ်းကြောင်း အဆုံးမှာ ကြားဖူးထွန်းခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

ဒီသင်္ကေတကြောင့် ဉာဏ်ပညာ ထူးချွန် ထက်မြက်ခြင်း ဘွဲ့ထူးရတယ်လို့များ ဆွတ်ခူး ရရှိခြင်း ဖြစ်စေနိုင်တယ်။

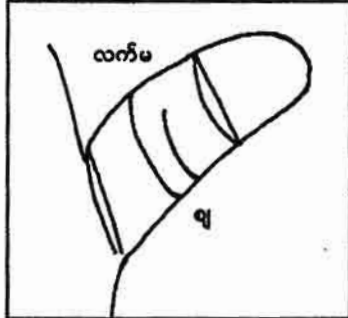
“ခ”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာ ဟာ အရံအသက်လမ်း ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီလမ်းရှိမှ အညံ့အပျက်တွေကို ကာကွယ် ပေးနိုင်မယ်။

အိမ်ထောင်ရေး စီးပွားရေးတွေနဲ့ စည်စိမ် ချမ်းသာတွေ ရေရှည်ရှိပြီ တည်တံ့စေနိုင် ယယ်။

ဘယ်လက်ဖဝါးကို ပြန်ကြည့်ရ အောင်...

“ဈ”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတဲ့ သင်္ကေတဟာ လက်မရဲ့ ဒုတိယဆစ် မှာ ကန့်လန့်အရစ်ကြောင်း (၂)ကြောင်း ပါရှိခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီသင်္ကေတဟာ ညာလက်မမှာလဲ ပါရှိတယ်။

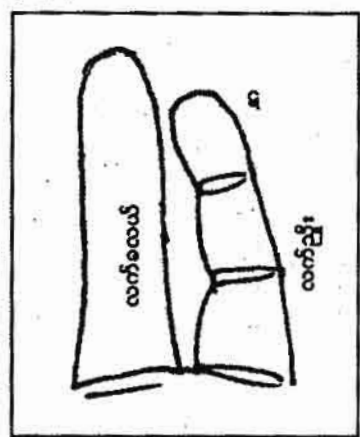

ဒီသင်္ကေတကြောင့် ဆိုင်လုပ်ငန်းအမျိုးမျိုး ကုမ္ပဏီလုပ်ငန်းများ ဟိုတယ် စက်ရုံလုပ်ငန်း ကြီးများ တည်ထောင် လုပ်ကိုင် အကျိုးပေး နိုင်မယ်။

“ည”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာ က အသက်လမ်းကြောင်းအဆုံးမှာ ငါးကြင်းပြီး မင်္ဂလာအခြေအခံရှိခြင်း ဖြစ် ပါတယ်။

ဒီမင်္ဂလာအခြေအခံကြောင့် ပျိုကြီးပျိုကြီးမှာ အခြေချ နေထိုင်လုပ်ကိုင်ခြင်း ဒီတော ကောင်ခြင်း လုပ်ငန်းကြီးများ တည်ထောင် ပြီးဆောင်လုပ်ကိုင် ကြီးပွားတိုးတက်ခြင်း ရှိနိုင်တယ်။

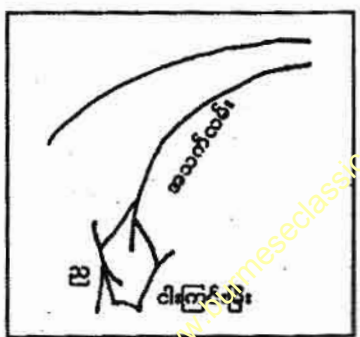
“င”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာ က လက်ညှိုးထိပ်ဖျားဟာ လက်ခလယ် ဘက်ကို သိသိသာသာ ကွေးနေခြင်း ဖြစ်တယ်။

ဒီသင်္ကေတကြောင့် ဟတ်ဝန်းကျင်မှာ အလွန် လူသိများလိမ့်မယ်။ အောင်မြင်ကျော်ကြား လူသိများခြင်းကိုလဲ လိုလာမယ်။ အောင်မြင် ကျော်ကြားလူသိများမယ့် အလုပ်မျိုးကိုလဲ လုပ်ကိုင်လိမ့်မယ်။

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာ ကြီးပွားအောင်...

ဆရာကြီးဦးအောင်မြိုင် (ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

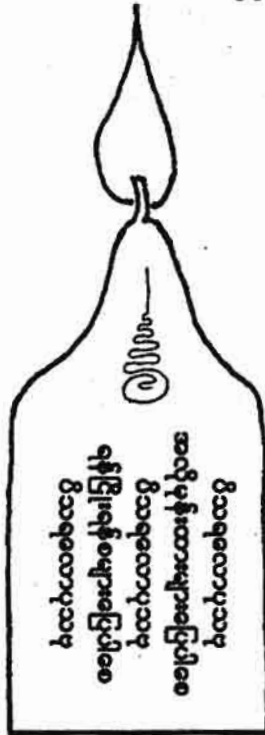

နက္ခတ္တရေးမြေဦးမူရင်း ၂၁၁

လက်တော်သည်းခြေ

လိုရာသုံး အစီအရင်များ

ဂါမဂါမ (ပိဋကဓရ)
စစ်ကိုင်း

တစ်နေ့သောအခါတွင် ကျွန်ုပ်၏
ဇာတိချက်မြို့ပုံဖြစ်သော မြင်းပျဉ်နယ်
ကန်ဆွယ်ရွာမှ ကိုစိန်တင့်ဆိုသူသည်
ရောက်ရှိလာလေ၏။

ထို ကိုစိန်တင့်ကား ရွာ၌ပင် အခြေ
ချ၍ ငယ်စဉ်ကပင် လွန်စွာ ဖိုးသားလေ
၏။ တောဘုန်းကြီးကျောင်းထွက် ဖြစ်
သောကြောင့် လောကီ၊ လောကုတ်
စာပေတို့၌ သင့်တင့်စွာ တတ်မြောက်
လေ၏။

ယခုအခါ၌ ရွာ၏ သာရေး နာရေး
တို့တွင် တက်ကြွစွာ လုပ်ကိုင်နေသူ
ဖြစ်လေ၏။

ကျွန်ုပ်ထံသို့ ရောက်လျှင်...

‘ကိုစိန်တင့် လာဗျ။ လက်ဖက်ရည်
ဆိုင်သွားကြဖို့ ဟိုရောက်မှ ရှေးဟောင်း
နောင်းဖြစ် ပြောကြတာပေါ့’

ဟု ကျွန်ုပ်မှ လောကွတ်ပြု၍ ခေါ်
သောအခါ...

‘တော်စမ်းပါဖိုးဇော်ရာ၊ မင်းတို့
လက်ဖက်ရည်လဲ မကြိုက်ပါဘူး။ အိမ်
မှာတင် ရေနွေးကြမ်းနဲ့ စကားပြောရ
တာလောက် အရသာရှိမှာ မဟုတ်ပါ
ဘူး’

ဟု ပြန်ပြော၍ အိမ်မှာ အရံသင့်ရှိ
သော လက်ဖက်ခွက်နှင့် ဆေးလိပ်
တည်၍ ရေနွေးကြမ်းနှင့် ညှော်ခံရလေ
တော့၏။

‘ဘယ်နယ်တုန်း ရွာက အရီးမြို့တို့
ဘိုးခင်တို့ရော နေကောင်းကြလား’

ဟု ကျွန်ုပ်မှ စကား စ၊ မေးသော
အခါ...

‘ကောင်းကြတယ်ဟ ငါလဲ မအား
တဲ့ကြားထဲက အလုပ်ကိစ္စ တစ်ခု
အတွက်ရော မင်းဆီလာချင်တာရော
ဒါနဲ့ ဇွတ်ထွက်လာခဲ့တာ ဒီလိုမှ

မလာရင် ရောက်မှာ မဟုတ်တော့ဘူး’

ဟု ကိုစိန်တင့်မှ ပြောလေ၏။

‘အောင်မာ မင်းက ဘာကိစ္စတွေ
ကြောင့် ငါ့ဆီ လာချင်ရတာလဲ’

‘အရင် စိန်တင့်များ မှတ်နေလား
ဖိုးဇော်ရာ၊ မင်းလို ဗေဒင်ဟောစာတွေ
ရေးသာမလုပ်နိုင်တာ၊ အခုရွာမှာ
ဘာကိစ္စဖြစ်ဖြစ် ငါ့ဆီကို လာလာ
မေးနေကြတယ်ဗျ’

ဟု ကိုစိန်တင့်မှ ပြောလျှင်...

‘အေးပါ ဒါနဲ့ ငါ့ဆီလာတာနဲ့ဆိုင်
ရောလား’

ဟု ကျွန်ုပ်မှ မေးသောအခါ...

‘မဆိုင်ဘဲလားဟ မင်းကကြီး မင်းတို့အသုံး’

ဆရာဝင်ရှိတုန်းက ရွာမှာ အခက်အခဲ
ရှိရင် ဆရာဝင်ဆီ မေးကြတယ်။ အခု
ဆရာဝင်မရှိတော့ ငါ့ဆီ မေးကြတယ်။
ငါကလဲ မတောက်တခေါက် တတ်တာ
ဆိုတော့ ငါ့ကို ပညာသင်ပေးဖို့ မင်းနား
တာဝန်ရှိတာပေါ့ ဖိုးဇော်ရာ’

‘မဆိုင်တာ ငါ့မြင်ရာ အဲဒီစိန်တင့်
ရာ။ ဘယ်နယ်ကြောင့် ငါ့တာဝန်ဖြစ်
ရတာလဲ’

ဟု ကျွန်ုပ်မှမေးလျှင်...

‘ဟေ့ကောင် မဆိုင်တာဆိုတာ
ဘေးချိတ်ကွာ မင်းရွာ ငါ့ရွာ ကောင်း
ကျိုးအတွက်ကွ။ ဒီတော့ မင်းငါ့တို့
သင်ပေးရမှာပဲ မောင်’

ဟု ကိုစိန်တင့်မှ ပြောလေ၏။

‘အေးပါကွာ ဒါပေမယ့် ပညာရင်
ဆိုတာက ကုန်တယ် မရှိဘူးဟ။ မင်း
ကလဲ ရက်ရှည်နေမှာ မဟုတ်တော့
ဘယ်နယ် သင်ရပါ’

ဟု ကျွန်ုပ်မှပြောလျှင်...

‘မင်းကလဲကွာ အကုန်တော့ ဘယ်
ဟုတ်ပါမလဲ နည်းနည်းနဲ့ များများ
အသုံးချလို့ရမယ့် ပညာမျိုးကို နည်း
နည်းချင်းဆီ သင်ပေးပေါ့’

‘မင်းဟာကလဲ နည်းနည်းတွေရော
များများတွေရော လားပါကွာ။ ဒီတော့

မင်းတို့အသုံး’

ထားသည့်ခြေ”လိုရာသုံး ဆိုတဲ့
ယောင်းတိုင် မီးထွန်းတဲ့နည်းကို
သေလိုက်မယ်ကွ ဟုတ်ပြီလား’
ဟု ကျွန်ုပ်မှပြော၍ “ဂုဏ်တော်
ထားခြေလိုရာသုံး”အစီအရင်များကို
ရေးသား၍ ပေးလိုက်ရပါတော့သည်။

အစီအရင်များ

ခါထာ

- ၁။ ဣန္ဒြာဂတ္ထရသော
(ဂြိုဟ်စီးဂြိုဟ်နင်းမကောင်းလျှင်)
- ၂။ တိဟံစတောရောထိနံ
(သူများပြုစားလျှင်)
- ၃။ ဝိသရလောပုသဗု
(ရန်ငြိုးမုန်းထားပြေလိုလျှင်)
- ၄။ သောမ္မာနကရိတ္တာဒွေိ
(လိုရာဆန္ဒပြည့်လိုလျှင်)
- ၅။ ဘသသဝိသဒေဘု
(အခြွေအရံရလိုလျှင်)
- ၆။ ဂမ္မုဒ္ဓရဝဂ
(ငွေကြေးစီးပွားတိုးတက်လိုလျှင်)
- ၇။ ဝါဒွေိန္ဒော အဗ္ဗမဝါ
(အထက်လူကြီးအမှုအခင်းကြုံလျှင်)
- ၈။ အဝိသုနုသာနုတိ
(ကံဇာတာပွင့်လိုလျှင်)

- ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
- ဣန္ဒြာ = အိရစ်ဇာ
- ဂတ္ထ = ဂတ်တ
- ရသော = ရတ်သာ
- သောမ္မာန = သွန်မာန
- ကရိတ္တာဒွေိ = ကရိတ်ထတ်ခေါ
- ဂမ္မုဒ္ဓ = ဂမ်ဗုဓ်ပ
- ဝါဒွေိန္ဒော = ဝတ်ခွန်နော
- အဗ္ဗမဝါ = အမ်မဝါ

အစီအရင်ပြုလုပ်ပုံ

- ၁။ အစီအရင် ပြုလုပ်လိုလျှင်
နေ့ကောင်းရက်သာရွေးပါ။ ရက်

ကောင်းရလျှင် ဖယောင်းတိုင်
တစ်တိုင်ယူထားပါ။ (ဝတ်ကြီးကြီး
ဖယောင်းတိုင်ဆိုလျှင် ကောင်း၏။)
ညဦးပိုင်းအချိန်အခါတွင် အိမ်ဦးခန်း
ဘုရားသို့မဟုတ် သင့်တော်သော
ဘုရားစေတီစသည်တို့၌ ကိုယ်လက်တို့
ကို သန့်စင်စေကာ ငါးပါးသီလခံယူပြီး
လျှင် ဖယောင်းတိုင်ပတ်လည်၌ မိမိ
အလိုဆန္ဒရှိသောဂါထာကို လေး
ကြောင်းမျှ ဘောလ်ပင်စသည်နှင့်
ရေးရပါမည်။ အထက်၌ မွေးရှင်တော်
နဝင်း(၉)တို့နှင့် ရေးရပါမည်။
ယင်းဂါထာလေးကြောင်း အကြား၌
ဆုတောင်းစာများ ရေးသွင်းရပါမည်။
၂။ ပြီးလျှင် ယင်းဂါထာနှင့် (၉)ခေါက်
ရွတ်ဆို၍ သိဒ္ဓိတင်ရပါမည်။
၃။ ယင်းနောက် ဘုရားရှင်၏ ရှေ့တော်
တွင် မီးထွန်းညှိပူဇော်ရပါမည်။ မီး
ပူဇော်နေသည့်အချိန်တွင် ဂါထာကို
ရနိုင်သလောက် ရွတ်ဆိုပူဇော်ပါ။
၄။ ဤအတိုင်း (၉)တိုင်၊ (၉)ရက်၊ (၉)
ခေါက် အချိန်မှန် ဘုရားရှင်၌ ပူဇော်
ဆုတောင်းမှု ပြုရပါမည်။

ဗိမိ

မိမိအပေါ်၌ သူတစ်ပါးတို့မှ စီးပွား
ရေး၊ လူမှုရေး၊ ပညာရေးစသည်တို့

တွင် မလိုမုန်းထား၍ အမျက်ရန်ငြိုး
များ ထားရှိနေပါလျှင် (၃)နံပါတ်
ဂါထာဖြစ်သော ဝိသရလောပုသဗု
ကို လေးဖက်လေးတန်ရေး၍ စီရင်ရပါ
မည်။

ဤသို့ပင် အခြားသော မီးထွန်း
အစီအရင်များကို ပြုလုပ်ရပါမည်။
ဂြိုဟ်စီးဂြိုဟ်နင်းများ မကောင်းခြင်း၊
ဒသာညံ့ခြင်းစသည်တို့ ကြုံတွေ့ရပါ
လျှင်(၁)နံပါတ် “ဣန္ဒြာဂတ္ထရသော”
ဂါထာကို မီးထွန်းစီရင်ပူဇော်ပါ။

စုန်းတိုက်၊ နတ်တိုက်မှစ၍ သူပြု
စားခြင်းစသည် ကြုံရပါလျှင် (၂)နံပါတ်
“ဗြဟံစတောရောထိနံ”။

သူတစ်ပါးတို့၏ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းစသည်
ကြုံရပါလျှင် (၃)နံပါတ် “ဝိသရလော
ပုသဗု” ဂါထာ။

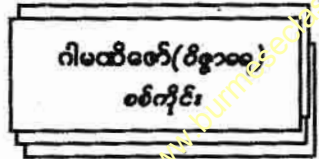
စီးပွားလာဘ်လာဘစသော လိုရာ
ဆန္ဒများပြည့်လိုလျှင် (၄)နံပါတ်
“သောမ္မာနကရိတ္တာဒွေိ” ဂါထာ။

အခြွေအရံအသင်းအပင်း လိုအပ်
လျှင်(၅)နံပါတ် “ဘသသဝိသဒေဘ”
ဂါထာ။

ငွေကြေးစီးပွား တိုးတက်လိုလျှင်
(၆)နံပါတ် “ဂမ္မုဒ္ဓရဝဂ” ဂါထာ။

အထက်လူကြီးစသည်တို့နှင့် အမှု
အခင်းကြုံရလျှင်(၇)နံပါတ် “ဝါဒွေိန္ဒော
အဗ္ဗမဝါ” ဂါထာ။

ကံဇာတာတက်၍ ပွင့်လန်းလိုလျှင်
(၈)နံပါတ် “အဝိသုနုသာနုတိ”
ဂါထာကို မီးထွန်းအစီအရင်များ ပြုလုပ်
ပါလျှင် ကေနပ်ပင် အလိုဆန္ဒ ပြည့်ဝ
တတ်ပါသည်။

လွန်ခဲ့သော ၁၃၆၃ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလဆုတ်(၈)ရက် (ဧပြီလ ၁၀ ရက်၊ ၁၉၀၁ ခုနှစ်)ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နံနက်ပိုင်း(၉)နာရီ အချိန်လောက်တွင် စာရေးသူတို့ နေထိုင်သော ကျောင်းတိုက်သို့ သက်တော်(၇၀)ကျော်ခန့် ဆရာတော်ကြီး တစ်ပါး ကြွရောက်လာပါသည်။

စာရေးသူသည် ဆရာတော်ကြီးအား ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်း၊ နေရာထိုင်ခင်းပေးခြင်း၊ ရှိခိုးဦးချ ကန်တော့ခြင်းများ ပြုလုပ်ပြီးလျှင် ကိုရင်တစ်ပါးကိုခေါ်၍ ရေခွေးပွဲများ ပြုလုပ် စီမံခိုင်းပြီးလျှင် ဆရာတော်ကြီး၏ အနားတွင် ရှိသောစွာ လက်အုပ်ချီလျက် ထိုင်နေပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် မေတ္တာဓာတ်လွမ်းခြုံလျက် ဟိုဟိုသည်သည်ကို ကြည့်၍ ကြည်လင်သောမျက်နှာ၊ ပြုံးရွှင်သော ပါးစပ်၊ သာယာသော အသံတော်ဖြင့်...

‘တပည့်တော်က ရန်ကုန်မြို့၊ စမ်းချောင်းမြို့နယ်၊ ကိုးထပ်ကြီး သုခဝတီကျောင်း၏ ဦးစီးပဓာန နာယက ဆရာတော်ဦးကောဝိဒပါ။ တပည့်တော်ရဲ့ ဇာတိချက်ကြွ မွေးရပ်မြေဖြစ်တဲ့ မြိုင်မြို့နယ်၊ ဝယ်တောင်ကျေးရွာမှာ ဘိုးဘွားအစဉ်အဆက်က တည်ထား ကိုးကွယ်တော်မူလာခဲ့ကြတဲ့ စေတီတော်များ၊ ပျက်စီးယိုယွင်းနေတဲ့ အတွက် တပည့်တော် ဦးစီးပြုပြင်ဆောင်ရွက်လာခဲ့တာ ယခုဆိုရင်စေတီလေးဆူမြောက်ရှိသွားပါပြီ။’

၁။ ၁၃၆၁ ခုနှစ်မှာ “ဝေနေယျသုခ အဓိဋ္ဌာန်အောင် ဆုတောင်းပြည့်” ရှစ်မျက်နှာ စေတီတော်မြတ်ကြီးကို ပြုပြင်၍ ဦးစီး အောင်မြင်ခဲ့ပါတယ်။

၂။ ၁၃၆၂ ခုနှစ်မှာ “ညီညွတ်ရေး အောင်ဆုရ”စေတီတော်မြတ်ကြီးနှင့်...

၂၁၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရွှေဘုံ (မုန့်လှ)

အောင်မြင်မှုများ ရက်စွဲပါဏ္ဍိုင်

ဤပုဒ်မိန့်နည်း ပုဒ်မိတ်ပါ

၃။ “ခန္တိပါရမီ အဓိဋ္ဌာန်အောင်”စေတီတော်မြတ်ကြီး(၂)ဆူတို့ကို ပြုပြင်၍ ဦးစီး အောင်မြင်ခဲ့ပါတယ်။

၄။ ၁၃၆၃ ခုနှစ်မှာ “ရွှေပြောင်း”စေတီတော်မြတ်ကြီးကို ပြုပြင်၍ ဦးစီးအောင်မြင်ခဲ့ပါတယ်။

ယခု အဲဒီ ရွှေပြောင်းစေတီတော်မြတ်ကြီးကို ကဆုန်လဆန်း(၁)ရက်၊ (၂)ရက်နေ့မှာ ထီးတော်တင်၊ စိန်ပူးတော်တင် အနေကဇာတင် ကုသိုလ်မင်္ဂလာပြုလုပ်မှာဖြစ်တဲ့အတွက် ကြွရောက်လာခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ခရီးပန်းတာနဲ့ ဘုန်းတော်ကြီးလေး သီတင်းသုံးတဲ့ ရပ်ကွက်ထဲမှာ တပည့်တော်တို့ရွာဆက်အိမ်မှာ ခေတ္တသီတင်းသုံးနေပါတယ်။ ဒီနားတင် အညောင်း

ပြေ လမ်းလျှောက်ရင်းနဲ့ ဝင်လာခြင်း ဖြစ်ပါတယ်’

စာရေးသူမှ...

‘မုန့်လှပါ...နောက်နောင် ကြွရှိလာပါက တပည့်တော်ရဲ့ကျောင်းမှာ သီတင်းသုံးလို့ရပါတယ် ဘုရား’

ဟု လျှောက်ထားသောအခါ ဆရာတော်ကြီးက...

‘ဘုန်းကြီးလေး ကျောင်းက ပရိသတ်နဲ့ဆိုတော့ ကျောင်းက ငယ်နေသေးတယ် အစားအသောက်၊ ရေ၊ မီး မပြည့်စုံသေးဘူး။ ဆင်းရဲတယ်လို့ ကြားသိရတဲ့အတွက် အားနာလို့လာမတည်းတာ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် “စိတ်ပျော်စွဲသန် သည်ညည်းမံ ပြုနေသာသနာ” ဆိုတဲ့အတိုင်း သာသနာပြုတယ်ဆို

မလွယ်ပါဘူး။ အစစအရာရာ
ဆင်လှည့်ခွဲသန့်ပြီး သည်းညည်းခံပြီး
ဆော့ လုပ်မှ အောင်မြင်တာ။

ကောင်းသော အလုပ်တွေကိုသာ
များကြီး ပြုလုပ်ပေးပါ။ ဘုန်းကြီး
တန်းပဲဖြစ်ဖြစ်၊ လူပဲဖြစ်ဖြစ် အလုပ်
ဆိုတာ အများကြီး မဟုတ်ဘူး။ (၂)

နဲ့ ရှိတယ်။ (၁) အတ္တဟိတ-မိမိ
အတွက် ပြုလုပ်မှာလား။ (၂) ပရဟိတ
အများအတွက် ပြုလုပ်မှာလား။

နောက်တစ်ခုက ဘုန်းကြီးရဟန်း
ဆိုရင် ပရိယတ်ကို လုပ်မှာလား။
ပုတီးကိုလုပ်မှာလား။ အဲဒီ(၂)ခု
ဆရာတော့ လုပ်ရမယ်။ ဒါမှသာလျှင်
အတွက်လဲ အကျိုးရှိ၊ အများ
အတွက်လဲ အကျိုးရှိမယ်။

ဘုန်းကြီးလေးကို အထူးသဖြင့် မှာ
ပြောကြားလိုတာကတော့
“ဟာဒီ ပုတီးစိပ်နည်းလေးကို စိပ်
ညှပ်စမ်းပါ” ပုတီးစိပ်တယ်ဆိုတာ
သေကျင့်စဉ်ပါပဲ။ ပုတီးစိပ်ရင် စိတ်
ညှပ်ပြီးမှတော့ ရရှိလာပြီး သမာဓိအား
တွေ ကောင်းလာပါလိမ့်မယ်။ သမာဓိ
တွေ ကောင်းလာပြီဆိုပါရင်
ဓမ္မနာဘက်ကို ကူးပေါ့

စာရေးသူမှ ...
“မှန်လှပါ... ဘယ်လို ပုတီးစိပ်ရမှာ
လဲ ဘုရား။ စိပ်နည်းကိုလဲ မိန့်ကြား
တာမှ ပါဘုရား”

ဟု လျှောက်ထားသောအခါ ဆရာ
တော်ကြီးမှ...

“ဒီလို ဘုန်းကြီးလေးရဲ့... အထူး
အထွေတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ သရဏဂုံ
ပုတီးစိပ်နည်းပါပဲ။ ဒီသရဏဂုံ
ပုတီးစိပ်နည်းကို ဘုန်းကြီးက
သဘောကျတယ်။ ဘာကြောင့်လဲ
တော့ “ဗုဒ္ဓါနုဿတိ၊ ဓမ္မာနုဿတိ၊
သမာနုဿတိ” ကိုလဲ ပွားများရာ

ရောက်တယ်။ မိမိကိုယ်ကို မိမိ
သရဏဂုံ တင်ပြီးသား၊ တည်ပြီးသား
လဲ ဖြစ်တယ်။

နောက်ပြီးတော့ “ဘုရားဖက်တော့
အသက်ရှည်၊ တရားဖက်တော့
အမျက်ပြေ၊ သံဃာဖက်တော့ အခက်
ဝေ” ဆိုတဲ့ စကားလုံးလေးကို ဘုန်းကြီး
လေးလဲ ကြားဖူးပြီးသား၊ သိဖူးပြီးသား
ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်

‘မှန်လှပါ။ ကြားဖူးပြီးသားပါ ဘုရား’
ဆရာတော်ကြီးမှ...

‘နောက်တစ်ခုက ဗုဒ္ဓဿပူဇံ မဟာ
တေဇဝန္တော-မြတ်ဘုရားကို ကိုးကွယ်
မှီဝဲ ဆည်းကပ်ကြတဲ့အတွက် တန်ခိုး
ကြီးခြင်း၊ ဩဇာအာဏာပါရှိခြင်းနဲ့
ပြည့်စုံမယ်။ ဓမ္မဿပူဇံ မဟာတေဇ

ဝန္တော-မြတ်စွာဘုရား ဟောကြား
တော်မူသော တရားတော်ကို ကိုးကွယ်
မှီဝဲ ဆည်းကပ်ကြတဲ့အတွက် အသိ
အလိမ္မာ ဉာဏ်ပညာနဲ့ ပြည့်စုံမယ်။
သံဃဿပူဇံ မဟာ တေဇဝန္တော-
မြတ်စွာဘုရားရဲ့ တပည့်သား သမ္မာတိ
အရိယာ သံဃာတော်အပေါင်းကို ကိုး
ကွယ် မှီဝဲဆည်းကပ်ကြတဲ့အတွက်
စီးပွားဥစ္စာ လာဘ်လာဘာပေါများခြင်းနဲ့
ပြည့်စုံမယ်။ ကဲ...ဘယ်လောက်
ကောင်းသလဲ၊ ဘာများလိုသေးလဲ”
‘မှန်လှပါ... ကောင်းပါတယ်၊ မလို

ပါဘူးဘုရား’

‘အေး... ဒီလောက်ကောင်းတဲ့
သရဏဂုံသုံးပါး ပုတီးစိပ်ကို ဘုန်းကြီး
လေး ယုံယုံကြည်ကြည်ဖြင့် နေ့စဉ်
ဝတ်မပျက် စိပ်ပေးပါ။ အားလုံး အခက်
အခဲဟူသမျှကို ကျော်လွှားပြီးတော့
အောင်မြင်မှုတွေကို ရရှိလာပါလိမ့်မယ်’

‘မှန်လှပါ။ နေ့စဉ်ဝတ်မပျက်အောင်
စိပ်ပေးပါမယ်ဘုရား’

‘သရဏဂုံသုံးပါး ပုတီးစိပ်နည်းက
ဒီလိုပါ...

၁ ၂ ၃ ၄ ၅ ၆ ၇ ၈
ပု ခွံ သ ရ ဏံ ဂ ဣ ပိ

“ဗုဒ္ဓ”ဆိုရင် ပုတီးတစ်လုံးချ၊
“မ”ဆိုရင် ပုတီးတစ်လုံးချ၊ “သ”
ဆိုရင် ပုတီးတစ်လုံးချ၊ “ရ”ဆိုရင်
ပုတီးတစ်လုံးချ၊ “ဏံ”ဆိုရင် ပုတီး
တစ်လုံးချ၊ “ဂ”ဆိုရင် ပုတီးတစ်လုံး
ချ၊ “ဣ”ဆိုရင် ပုတီးတစ်လုံးချ၊
“ပိ”ဆိုရင် ပုတီးတစ်လုံးချ၊ အားလုံး
ပေါင်းလိုက်ရင် ပုတီးအလုံးရေ (၈)လုံး
ရတယ်လို့ မှတ်ထားပါ’

‘မှန်လှပါ မှတ်ထားပါ့မယ်ဘုရား’
‘နောက်ပြီးတော့...

၁ ၂ ၃ ၄ ၅ ၆ ၇ ၈ ၉ ၁၀
ပု ခွံ ဝ ပွံ သ ရ ဏံ ဂ ဣ ပိ

ဓမ္မရဲ့ရှေ့မှာ “ဗုဒ္ဓ”ဆိုတဲ့ (၂)လုံး
ကို ထည့်ပြီးတော့ ဆိုရင် (၁၀)လုံး ရ
တယ်လို့ မှတ်ထားပါ။

နောက်ပြီးတော့...

၁ ၂ ၃ ၄ ၅ ၆ ၇ ၈ ၉ ၁၀
ပု ခွံ သံ ဗံ သ ရ ဏံ ဂ ဣ ပိ

မှာလဲ သံဗံရဲ့ရှေ့မှာ “ဗုဒ္ဓ”ဆိုတဲ့
(၂)လုံးကို ထည့်ပြီးတော့ဆိုရင် (၁၀)
လုံး။ သုံးခုလုံး(၈+၁၀+၁၀) ပေါင်းလိုက်
ရင် ပုတီးလုံးရေ (၂၈)လုံးဖြစ်သွား
ရှင်းရဲ့လား’
‘မှန်လှပါ ရှင်းပါတယ်ဘုရား’

၁၂၃၄၅၆၇၈၉၁၀၁၁၂၁၃
ဒုတိယပိုဒ် ၃ နှစ်သစ် ၈ နှစ် ၆
မှာလဲ “ဒု”ဆိုရင် တစ်လုံးချ၊

“တိ”ဆိုရင် တစ်လုံးချ၊ “ယိ”ဆို
ရင် တစ်လုံးချ၊ “ဝိ”ဆိုရင် တစ်လုံး
ချ၊ “ဗိ”ဆိုရင် တစ်လုံးချ၊ “မိ”ဆို
ရင် တစ်လုံးချ၊ “သ”ဆိုရင် တစ်လုံး
ချ၊ “ရ”ဆိုရင် တစ်လုံးချ၊ “ထ”ဆို
ရင် တစ်လုံးချ၊ “ဂိ”ဆိုရင် တစ်လုံး
ချ၊ “ဆာ”ဆိုရင် တစ်လုံးချ၊ “ဝိ”
ဆိုရင် တစ်လုံးချ အားလုံးပေါင်းလိုက်
ရင် (၁၂)လုံးရတယ်လို့ မှတ်ထားပါ။
'မှန်လှပါ မှတ်ထားပါမယ်ဘုရား'
ဆရာတော်ကြီးမှ ...

‘နောက်ပြီးတော့...

၁၂၃၄၅၆၇၈၉၁၀၁၁၂၁၃၄၅
ဒုတိယပိုဒ် ၃ နှစ်သစ် ၈ နှစ် ၆
မွေ့ရဲ့ ရှေ့မှာ “ဗုဒ္ဓ”ဆိုတဲ့ (၂)လုံးကို
ထည့်ပြီးတော့ ဆိုလိုက်ရင် (၁၄)လုံး
ရတယ်လို့ မှတ်ထားပါ။

နောက်ပြီးတော့...

၁၂၃၄၅၆၇၈၉၁၀၁၁၂၁၃၄၅
တတိယပိုဒ် ၃ နှစ်သစ် ၈ နှစ် ၆
သံသယရဲ့ ရှေ့မှာ “ဗုဒ္ဓ”ဆိုတဲ့ (၂)လုံး
ကို ထည့်ပြီးတော့ ဆိုလိုက်ရင် (၁၄)လုံး
ရတယ်လို့ မှတ်ထားပါ။ သုံးခုလုံး(၁၂
+၁၄+၁၄) ပေါင်းလိုက်ရင် ပုတီးအလုံး
ရေ (၄၀)ဖြစ်ပါတယ်။ ရှင်းရဲ့လား၊
'မှန်လှပါ ရှင်းပါတယ် ဘုရား'
'နောက်ပြီးတော့...

၁၂၃၄၅၆၇၈၉၁၀၁၁၂၁၃၄၅
တတိယပိုဒ် ၃ နှစ်သစ် ၈ နှစ် ၆
မှာလဲ ပေါင်းလိုက်ရင် ပုတီးအလုံး
ရေ (၁၂)လုံးရတယ်လို့ မှတ်ထားပါ။
နောက်ပြီးတော့...

၁၂၃၄၅၆၇၈၉၁၀၁၁၂၁၃၄၅
တတိယပိုဒ် ၃ နှစ်သစ် ၈ နှစ် ၆
မွေ့ရဲ့ ရှေ့မှာ “ဗုဒ္ဓ”ဆိုတဲ့ နှစ်လုံးကို
ထည့်ပြီးတော့ ဆိုရင် (၁၄)လုံးရတယ်

လို့ မှတ်ထားပါ။
နောက်ပြီးတော့...

၁၂၃၄၅၆၇၈၉၁၀၁၁၂၁၃၄၅
တတိယပိုဒ် ၃ နှစ်သစ် ၈ နှစ် ၆
သံသယရဲ့ ရှေ့မှာ “ဗုဒ္ဓ”ဆိုတဲ့ နှစ်လုံး
ကို ထည့်ပြီးတော့ဆိုရင် (၁၄)လုံး ရ
တယ်လို့ မှတ်ထားပါ။ သုံးခုလုံး (၁၂
+၁၄+၁၄)ပေါင်းလိုက်ရင် ပုတီးအလုံး
ရေ (၄၀)ဖြစ်ပါတယ်။ ရှင်းရဲ့လား၊
'မှန်လှပါ ရှင်းပါတယ်ဘုရား'
ဆရာတော်ကြီးမှ...

‘အေး...အေး သရဏဂုံ(၃)ပါးကို
ပထမ(၂၈)လုံး။ ဒုတိယမှာ(၄၀)၊
တတိယမှာ (၄၀) သုံးခုလုံး အားလုံး
ပေါင်းလိုက်ရင် (၁၀၈)လုံး ကွက်
တိပဲ။ ပုတီးလုံးရေလိုနေရင်
(၁၀၈)လုံး မကိုက်ဘူး။ ပိုနေရင်
လဲ မကိုက်ဘူး။ အဲဒါ ဘာကြောင့်
လဲဆိုရင် စိတ်ပျံ့လွင့်နေလို့ စိတ်တည်
ငြိမ်မှုမရှိလို့ဘဲ။

စိတ်ကို တည်ငြိမ်မှုရရှိလာ
အောင် သတိနဲ့ထိန်းပြီး စိတ်မည်
ဆိုပါက အပိုအလိုမရှိ (၁၀၈)လုံး
ကွက်တိဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။

အထူးသဖြင့် ဘုန်းကြီးလေးကို မှာ
ချင်တာကတော့ “ဗုဒ္ဓ သရဏ
ဂစ္ဆာမီ” လို့ ဆိုလိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်
နက် စိတ်ထဲက မြတ်စွာဘုရားကို
ကိုးကွယ် နှိပ်ဆည်းကပ်ပါ၏ ဘုရား။
“ဓမ္မ သရဏ ဂစ္ဆာမီ” လို့ ဆိုလိုက်
သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် စိတ်ထဲက
မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူသော
တရားတော်မြတ်ကို ကိုးကွယ် နှိပ်
ဆည်းကပ်ပါ၏ဘုရား။ “သံဃသရဏ
ဂစ္ဆာမီ” လို့ ဆိုလိုက်သည်နှင့်
တစ်ပြိုင်နက် မြတ်စွာဘုရား၏
တပည့် သားသမ္မုတိ အနိယာသံဃာ
တော်အပေါင်းကို ကိုးကွယ် နှိပ်ဆည်း

ကပ်ပါ၏ ဘုရား။

နောက်ပြီးတော့ ဒုတိယပိုဒ် တတိယ
ပိုဒ်တို့ကိုလဲ ထိုနည်းအတိုင်းပဲ အာရုံ
ပြု နှလုံးသွင်း၍ စိတ်ပေးမည်ဆိုပါက
ပိုမို ထိရောက်ပြီး ကောင်းသော အကျိုး
အာနိသင်များကို ရရှိလာပါလိမ့်မယ်။

နောက်ပြီးတော့ ပုတီးစိပ်ပြီးတိုင်
မေတ္တာတို့ အမျှပေးဝေပါ။ တပည့်တော်
ကိုယ်တိုင် အဲဒီ သရဏဂုံသုံးပါး ပုတီး
စိပ်ကို နေ့စဉ် ဝတ်မပျက်ဘဲ စိတ်ထား
တဲ့အတွက်ကြောင့် တိုက်တာ
အဆောက်အအုံတွေ၊ ပစ္စည်းလာ
လာဘာတွေပေါများပြီး ပြောသမျှ
သမျှ၊ အကြံအစည် ဟူသမျှတွေ
အောင်မြင်လာခဲ့ပါတယ်ဘုန်းကြီး
ဟု မိန့်ကြားတော်မူပြီး ပြန်ကြွ
ပါတော့သည်။

စာရေးသူသည် ဆရာတော်ကြီး
တော်မူခဲ့သည့်နေ့မှစ၍ ယနေ့ထိ
အောင် နေ့စဉ်ဝတ်မပျက်ဘဲ “သရဏ
ဂုံ သုံးပါး” ပုတီးစိပ်ကို စိတ်လာခဲ့
အတွက်ကြောင့် တိုက်တာ၊ အဆောက်
အအုံ၊ အစားအသောက်၊ ရေ
ပစ္စည်းလာဘ်လာဘများ ပြည့်စုံ
အောင်မြင်လာသည်မှာ အမှန်တကယ်
ဖြစ်ပါကြောင်းကို တင်ပြရင်း
စာရှုသူအပေါင်းတို့လည်း အောင်
မှုများကို ရလိုပါလျှင် “သရဏ
သုံးပါး ပုတီးစိပ်” ကို ယုံယုံ
ကြည်ကြည် စိတ်ပေးကြပါဟူ၍ တိုက်
ခြင်းသမူ ပြုလိုက်ရပါသတည်း။

သရဏဂုံသုံးပါး ပုတီးစိပ်နည်း
ပေးတော်မူသော ဆရာ
ဦးကောဝိဒ (ပဓာန နာယက
တော်) သုခဝတီကျောင်း
ကိုးထပ်ကြီး ဝမ်းချောင်းမြို့
ရန်ကုန်မြို့အား ဤဆောင်
ဂုဏ်ပြု မှတ်တမ်းတင် ရေးသား
အပ်ပါသည်။

ရွှေဘုန်း(မှန်လှ)

၁၃၇၇ ခုနှစ်

နှစ်သစ်ပွား

တကောင်းပြီးရင်း ကောင်းကြစေဖို့

ဟောပြောချက်
(ကျိက်လတ်)

ကျွန်တို့ကို မိနစ်စာ၊ မိနစ်ကို နာရီ
နာရီကို ရက်စာ၊ ရက်ကို လ၊ စာ၊
လကို နှစ်စာဖြင့် အချိန်ကာလ
သတ္တရာကြီးသည် မှန်မှန်လေး တရွေ့
ချွေ့ချွေ့လှည့်လည်နေရာ မြန်မာသက္ကရာဇ်
၁၃၇၇ ခုနှစ်သို့ ရောက်ရှိ၍ လာခဲ့ပါပြီ။
၁၃၇၇ ခုနှစ်၏ မူလဘူတ မဟာဘုတ်
မှာ (၅) ကြွင်း မဟာဘုတ်ဖြစ်ပါသည်။

ကုဋ္ဌအထွန်းဌာနတွင် မြင့်မြတ်သော၊
အထွတ်အမြတ်ဖြစ်သော ဘုရား၊
ရဟန္တာ၊ ဓာတ်တော်၊
ဘာသာရေး၊ သာသနာနှင့် ပတ်
သက်သော သိုက်ဌာနတွင် တရား၊
နတ်ကောင်းနတ်မြတ်၊

များ၏ ကွန်ပျူတာနှင့် ဘုရား ခေတီ
ပုထိုးတို့တွင် တန်ဆီပြာပြာများ ဖြစ်ထွန်း
ပေါ်ပေါက်လာမည်။

မြို့ကြီးပြို့ကြီးများတွင် သာမက ကျေးရွာ
လေးများထိပါ တရားပွဲများကို ကာကွယ်၊
ထိန်းသိမ်းပြုစုပေး၊ တည်တံ့ပြန်ပွားစေမည်
ပွဲစကားများ၊ တရားပွဲများ၊ တရားစခန်းများ
နေရာအနှံ့ ပြန့်ပွားဖြစ်ထွန်းမည်။

တရားကိုစောင့်သော သာသနာပြု မင်း
ကောင်းမင်းမြတ်များ ပေါ်ထွန်းမည်။ လောက
ပါလနတ်မင်းကြီးများ သာသနာတော်ကို
အထူးတလည် စောင့်ရှောက်ကြမည်။

စစ်ဘက်ဆိုင်ရာကလည်း ထက်မြက်သော၊
ခေတ်ပီသော၊ တိုးတက်သော၊ အင်အား
ကောင်းသော တပ်မတော်အဖြစ် နိုင်ငံတော်
၏ ကာကွယ်ရေးနှင့် လုံခြုံရေးအတွက် ထိ
ရောက်စွာ၊ ကောင်းစွာ ရပ်တည်နေမည်
ဖြစ်ကြောင်း မင်္ဂလာဆိုင်ကောင်း သတင်း
ကောင်းပါး ရေးသားလိုက်ရပါသည်။

ဤတွင် ကျွန်ုပ်ကလည်း ယခု ၁၃၇၇
ခုနှစ်တွင် မြန်မာနိုင်ငံသူ နိုင်ငံသားများ
အပေါင်း ဘေးကင်းရန်ရှင်း အန္တရာယ်
ကင်းစွာဖြင့် မကောင်းသော အညံ့များ
ကင်းစင် လွင့်ပျောက်၍ ကံပွင့်ကံမြင့်
စေကာ ကံကောင်းပြီးရင်း ကံကောင်း
အောင် မေတ္တာစေတနာ ရှေ့ထား၍
တစ်နှစ်တာအတွင်း ဆောင်ရန် ရှောင်
ရန်နှင့် အစွမ်းထက် ယဉ်ကျေးမှုများကို
အလွန် တိကျမှန်ကန်လှသော မြန်မာ

၅ ကြွင်း မဟာဘုတ်				
	၂		အင်္ဂါ(စစ်ဘက်)	-ရာဇ
၄	၀	၃	} ကုဋ္ဌဗြဟ္မာ (ဘုရား၊ ရဟန္တာ၊ ဓာတ်တော်) စနေ(မင်း တရား၊ နတ်)	-အထွန်း
၁	၅	၆		-သိုက်

(၅) ကြွင်းမဟာဘုတ်တွင် စင်ကြယ်
သော ကုဋ္ဌဗြဟ္မာအဖြစ် ပေါ်ထွက်လာ
သော ဗြဟ္မာ(၃)လုံးမှာ အင်္ဂါဗြဟ္မာ၊
ဗုဒ္ဓဟူးဗြဟ္မာနှင့် စနေဗြဟ္မာတို့ပင် ဖြစ်ပါ
သည်။
ထိုဗြဟ္မာ(၃)လုံးတွင် အား အကောင်း
ဆုံးဖြစ်သော အထွန်း ဗုဒ္ဓဟူးဗြဟ္မာ၏
ပရိယာယ်မှာ ဘုရား၊ ရဟန္တာ၊ ဓာတ်
တော်တို့ပင် ဖြစ်ပါသည်။
သိုက်ဌာနရှိ စနေဗြဟ္မာ၏ ပရိယာယ်
မှာ မင်း တရား၊ နတ်တို့ဖြစ်ပါသည်။
ရာဇဌာနရှိ အင်္ဂါဗြဟ္မာ၏ ပရိယာယ်မှာ
စစ်ဘက်(တပ်မတော်)ဖြစ်ပါသည်။
အဘယ်လောက် လိုက်လျောညီ
ထွေ အံဝင်ခွင်ကျ ဖြစ်နေပါသနည်း။
အမြင့်မြတ်ဆုံး၊ အထွတ်မြတ်ဆုံး

ထက်မြက်သော သဘောရှိသည့်
(မင်း)ရာဇဌာနတွင် စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ
စသည်ဖြင့် သူဌာနနှင့်သူ၊ သူ့အကြောင်း
နှင့်သူ အံဝင်ခွင်ကျ အပ်အပ်စပ်စပ်
လိုက်ဖက်ညီစွာ ရပ်တည်နေခြင်းများ
မှာ အလွန်ပင် အံ့သြဖွယ်ရာ ကောင်း
လှပါသည်။
ထို့ကြောင့် အထက်ပါအချက်
အလက်များကို စုစုပေါင်း နှိမ့်ဖိဖတ်
ဟောချက်ထုတ်ကြည့်ရသော်...
မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၇၇ ခုနှစ်တွင် ကျွန်ုပ်
တို့၏ မြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီး အသစ်အသစ်
သော ကိုးကွယ်ပူဇော်ရာ ဘုရား ခေတီ
ပုထိုးများ ပြုစုပေး ထိန်းသိမ်းလာမည်
ရဟန္တာ သုတေသနသော ရဟန်းတို့
ပုဂ္ဂိုလ်များ ပေါ်ထွန်းလာမည်၊ ဖတ်တော်

မိုးရာ ဆန်းကုန်းမေဝင်ပညာဖြင့်သေသေ
ချာချာ စိစစ် တွက်ချက်၍ ရေးသား
တင်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

ယုံယုံကြည်ကြည် လေးလေးစား
စား လိုက်နာကျင့်သုံးခြင်းဖြင့် ကံ
အကောင်းကြီး ကောင်းကြပါစေ။
အန္တရာယ်ရှင်း ဘေးကင်း၍ ကိုယ်စိတ်
နှစ်ဖြာ ကျန်းမာချမ်းသာစွာဖြင့် လိုရာ
ဆန္ဒဟူသမျှ တစ်လုံးတစ်ဝတည်း
ပြည့်ဝကြပါစေသတည်း။

(အဟောပိုင်းတွင် မွေ့နုပြီဟု
ပရိယာယ်တစ်ခုတည်းကိုသာ ရွေးချယ်
၍ ဟောပေးထားပါသည်။ ထောင်ရန်၊
ရှောင်ရန်နှင့် ယတြာများကိုသာ ဦးစား
ပေး ထင်မြဲသွားမည် ဖြစ်ပါသည်။)

တနင်္လာသားသမီး

ထင်မှတ်မထားသည်များ ထ.ဖြစ်
တတ်သည်။ ဖြစ်လာသည်က
အကောင်းတွေဖြစ်မည်။ အခက်အခဲ၊
အကျပ်အတည်း ပြဿနာများကြားမှ
အဆင်ပြေ လွတ်မြောက်လာမည်။
ရောဂါအဟောင်း၊ အနာဟောင်း၊
ဝေဒနာဟောင်းတို့ဆရာသမားကောင်း
တွေပြီး သက်သာပျောက်ကင်းလာ
မည်။

ဖခင်၊ ကြီးကဲသူတို့ထံမှ ထင်မှတ်
မထားသော အကျိုးအမြတ်အကျိုးပြုခြင်း
တို့ ခံရတတ်သည်။ အိုးအိမ်၊ အလုပ်
အကောင်းသော အပြောင်းအလဲ တိုး
တက်မှုတို့ကြုံမည်။

အိမ်ထောင်ရေး၊ အိမ်တွင်းရေးတို့
အဆင်ပြေလာမည်။ အလုပ်အကိုင်မရှိ
သေးသူများ အလုပ်ရရှိမည်။ ရှေးဟောင်း
အင်း၊ အဆောင်တို့ ဝင်လာမည်။ အိုး
အိမ်အဟောင်းတို့ ပြင်ဆင်နိုင်မည်။
တနင်္ဂနွေနံလုပ်ငန်းများ ပြန်လည်
ဦးမော့လာမည်။ အသင်းအဖွဲ့အစည်း
တို့တွင် ဦးစီးခေါင်းဆောင် ထ.ဖြစ်

တတ်သည်။

မအောင်ရန်

ပထမကောင်း ဗုဒ္ဓဟူးကြာသပတေး
ဆိုင်ရာ၊ ဒုတိယကောင်း တနင်္ဂနွေဆိုင်
ရာ နာမည်ရှင်များ၊ နေ့သားများ၊ နေ့
ရက်များ၊ အရပ်ထောင့်များ၊ မြို့ဒေသ
များ၊ ကုန်ပစ္စည်းလုပ်ငန်းများ၊ ဂဏန်း
များ၊ အရောင်များ အကျိုးပေးမည်။

မရှောင်ရန်

တနင်္လာ၊ အင်္ဂါ၊ သောကြာ၊ စနေ
ဆိုင်ရာ နာမည်ရှင်များ၊ နေ့သားများ၊
နေ့ရက်များ၊ အရပ်ထောင့်များ၊ မြို့
ဒေသများ၊ ကုန်ပစ္စည်းလုပ်ငန်းများ၊
ဂဏန်းများ၊ အရောင်များ အကျိုးပေး
ပါ။ [မှတ်ချက်။ ။ ပူးတွဲဇယားဖြင့်
အသုံးပြုရန်]

မကောင်းသောအညံ့များ လျော့နည်း
ပပျောက်ရန်

- ❖ သူစိမ်းကလေးများကို ဆီးသီး၊ ဆီး
ယိုကျွေးပါ။
- ❖ သူတောင်းစားကို သဘောသီးကျွေး
ပါ။
- ❖ ကျီးကန်း(သို့မဟုတ်)ခိုများကို အစာ
ကျွေးပါ။
- ❖ နွမ်းပါးသော ကလေးများကို
ထန်းလျက်များ ကျွေးပါ။
- ကံပွင့်ကံမြင့်ရန်
- ❖ သောကြာအရပ်မှနေ၍ ရွက်လှ(၄)

ညွန့် ဘုရားရှင်ကို ကပ်လှူပါ။

❶ အိမ်မှ ဘုရားရှင်ကို ရွှေချီ(၄)တုံး
ကပ်လှူပါ။

❷ ဘုန်းကြီးကို ပန်းသီး(၅)လုံး ကပ်
လှူပါ။

❸ ကိုရင်ကို သကြားလုံးများ ကပ်လှူ
ပါ။

❹ “ဝ,စကြာ” ဂါထာကို နေ့စဉ် သင်
စေ့ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။

❺ ‘သုဂတောလောကဝိဒူ’ ကို ပုတီး
(၉)ပတ် နေ့စဉ်စိပ်ပါ။

တနင်္လာသားသမီး

လာဘ်လာဘတို့ ရှင်မည်။ မိခင်
အဘွားတို့ထံမှ လက်ဆောင်တို့ရမည်။
ချူချာတတ်။ ရောဂါဘယများတစ်
သော်လည်း စိုးရိမ်စရာမရှိပါ။ မျှော်ထင်
မထားသည်များ ဖြစ်လာတတ်သည်။
ဖြစ်လာသည်က အကောင်းတွေ ဖြစ်
မည်။ စန်းပွင့်မည်။ ချစ်သူတွေ့တစ်
သည်။

ကျောက်မျက်ရတနာတို့ လက်
ဆောင်ရတတ်သည်။ အဖြူရောင်၊ နေ
ရောင်ရှိသော ပစ္စည်းတို့ ဝင်လာမည်။
ထင်မှတ်မထားသော ငွေကြေး ဝင်လာ
ခြင်းများ ကြုံမည်။ တနင်္လာနံလုပ်ငန်း
များ အသင့်အတင့် အကျိုးပေးလာ
မည်။

မအောင်ရန်

တနင်္လာ၊ အင်္ဂါ၊ သောကြာ နာမည်
ရှင်များ၊ နေ့သားများ၊ နေ့ရက်များ၊
အရပ်ထောင့်များ၊ မြို့ဒေသများ၊ ကုန်
ပစ္စည်းလုပ်ငန်းများ၊ ဂဏန်းများ၊
အရောင်များ အကျိုးပေးမည်။

မရှောင်ရန်

တနင်္ဂနွေ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ စနေ နာမည်
ရှင်များ၊ နေ့သားများ၊ နေ့ရက်များ၊ အ
ထောင့်များ၊ မြို့ဒေသများ၊ ကုန်ပစ္စည်း

လုပ်ငန်းများ၊ ဂဏန်းများ အရောင်များ
အကျိုးမပေးပါ။ [မှတ်ချက်။ ။ ပူးတွဲ
ဇယားဖြင့် အသုံးပြုရန်]

မကောင်းသောအညွှန်းများ ပြောနည်း
ပပျောက်ရန်

- ❖ သူစိမ်းကလေးများကို အာလူးကြော်
ကျွေးပါ။
- ❖ ဝက်(သို့မဟုတ်)ဝက်ဝံကို အစာ
ကျွေးပါ။
- ❖ နွား(သို့မဟုတ်)ဒရယ်များကို အစာ
ကျွေးပါ။
- ❖ ဘုန်းကြီးကျောင်းတွင် မြက်နုတ်
ခြင်း၊ မြေဖွဲခြင်း ကုသိုလ်ကို ဆောင်
ရွက်ပါ။

ကံပွင့်ကံမြင့်ရန်

- ❖ ဗုဒ္ဓဟူးထောင့်မှနေ၍ သပြေ(၆)ညွန့်
ဘုရားရှင်ကို ကပ်လှူပါ။
- ❖ အိမ်မှ ဘုရားရှင်ကို သစ်သီး(၆)တုံး
ကပ်လှူပါ။
- ❖ ဘုန်းကြီးကို ဆေးဝါးလှူပါ။
- ❖ ကိုရင်ကို ကိတ်မုန့်ကပ်လှူပါ။
- ❖ “သမ္မုဒ္ဒေ” ဂါထာကို နေ့စဉ် သက်
စေ့ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။
- ❖ “သုဂတောသိဒ္ဓိ” ကို ပုတီး(၉)ပတ်
နေ့စဉ်စိပ်ပါ။

အင်္ဂါသားသမီး

ကံကောင်းခြင်းနှင့် ကံဆိုးခြင်းကို
ယှဉ်တွဲ၍ ကြုံတွေ့ရမည်။ အိမ်မကပ်
အသွားအလာများနေမည်။ အငြိမ်နေ
လှုပ်ရှားမှု များနေတတ်သည်။ ဟိုလိုလို
သည်လိုလိုနှင့် မရေရာသော အနေ
အထားများကို ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။
မတည်မြဲသော သဘောတရားတို့
ကို မျက်ဝါးထင်ထင် ကြုံတွေ့ရမည်။
စက်ပစ္စည်းတို့ ကောင်းလိုက်ပျက်လိုက်၊
ဝင်လိုက်ထွက်လိုက် ဖြစ်နေမည်။
ခင်ပွန်းသည်နှင့် တည်လိုက် မတည်

လိုက် ဖြစ်နေတတ်သည်။ သူသည်
အိမ်မကပ် အသွားအလာများ နေမည်။
အောက်လက်ငယ်သားတို့ အကျိုး
ပေးလိုက် မပေးလိုက်ဖြစ်နေမည်။ အင်္ဂါ
နံ လုပ်ငန်းများ ထင်သလို အကျိုးမပေး
တတ်ပါ။

ဆောင်ရန်

ပထမကောင်း ဗုဒ္ဓဟူး၊ ဒုတိယ
ကောင်း တနင်္ဂနွေ၊သောကြာ၊စနေ
နာမည်ရှင်များ၊ နေ့သားများ၊ နေ့ရက်
များ၊ အရပ်ထောင့်များ၊ မြို့ဒေသများ၊
ကုန်ပစ္စည်းလုပ်ငန်းများ၊ ဂဏန်းများ၊
အရောင်များ အကျိုးပေးမည်။

ရှောင်ရန်

တနင်္လာ၊ ကြာသပတေး၊ နာမည်ရှင်
များ၊ နေ့သားများ၊ နေ့ရက်များ၊ အရပ်
ထောင့်များ၊ မြို့ဒေသများ၊ ကုန်ပစ္စည်း
လုပ်ငန်းများ၊ ဂဏန်းများ၊ အရောင်များ
အကျိုးမပေးပါ။ [မှတ်ချက်။ ။ ပူးတွဲ
ဇယားဖြင့် အသုံးပြုရန်]

မကောင်းသောအညွှန်းများ ပြောနည်း
ပပျောက်ရန်

- ❖ သူစိမ်းကလေးများကို သကြားသုံး
ကျွေးပါ။
- ❖ သူတောင်းစားကို ငွေကြေးများ
စွန့်ကြဲလှူဒါန်းပါ။
- ❖ ဘိ(သို့မဟုတ်)မျောက်များကို အစာ
သွားကျွေးပါ။

ကံပွင့်ကံမြင့်ရန်

- ❖ ဗုဒ္ဓဟူးထောင့်မှနေ၍ သစ်ခွ(၆)ခိုင်
ဘုရားရှင်ကို ကပ်လှူပါ။
- ❖ အိမ်မှ ဘုရားရှင်ကို လက်ဖက်ရည်
(၄)ခွက် ကပ်လှူပါ။
- ❖ ဘုန်းကြီးကို သစ်သီး(၆)မျိုး (သို့
မဟုတ်) သက်နှင်းကပ်လှူပါ။
- ❖ ကိုရင်ကို ထန်းလျက် ကပ်လှူပါ။
- ❖ “ရတနသုတ်” ကို နေ့စဉ် ရွတ်ဖတ်

ပူဇော်ပါ။

❖ “ဝိဇ္ဇာစရတသမ္ပန္နော” ကို ပုတီး
(၉)ပတ် နေ့စဉ်စိပ်ပါ။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး

အဆိုးအညွှန်းများ အနည်းငယ် ရှေ့က
ခံပြီးမှသာ အကောင်းကြုံရတတ်သော
နှစ်ဖြစ်သည်။ အစစအရာရာ အနေ
အထား ကောင်းနေပါသော်လည်း
သောကဗျာပါဒများကတော့ တွေ့ကြုံ
နေရမည်။

သားသမီးတို့အတွက် အနည်းငယ်
ပုပ်ရတတ်သည်။ ညီအစ်ကိုမောင်နှမ
တို့သောကနှင့် ယှဉ်၍ အကျိုးပေးမည်။
ရွှေထည်ဝင်လာတတ်ပြီး စိတ်ညစ်
စရာ ကပ်ပါလာတတ်သည်။ အချစ်
ရေး၊ ငွေကြေးကိစ္စ၊ မိခင်တို့အတွက်
ပူရပင်ရတတ်သော်လည်း ပြန်လည်
အဆင်ပြေ ကောင်းသွားမည်။

ဆောင်ရန်

တနင်္လာ၊ ကြာသပတေး၊ သောကြာ
နာမည်ရှင်များ၊ နေ့သားများ၊ နေ့ရက်
များ၊ အရပ်ထောင့်များ၊ မြို့ဒေသများ၊
ကုန်ပစ္စည်းလုပ်ငန်းများ၊ ဂဏန်းများ၊
အရောင်များ အကျိုးပေးမည်။

ရှောင်ရန်

အင်္ဂါ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ စနေ၊ တနင်္ဂနွေ
နာမည်ရှင်များ၊ နေ့သားများ၊ နေ့ရက်
များ၊ အရပ်ထောင့်များ၊ မြို့ဒေသများ၊
ကုန်ပစ္စည်းလုပ်ငန်းများ၊ ဂဏန်းများ၊
အရောင်များ အကျိုးမပေးပါ။ [မှတ်
ချက်။ ။ ပူးတွဲဇယားဖြင့် အသုံးပြု
ရန်]

မကောင်းသောအညွှန်းများ ပြောနည်း
ပပျောက်ရန်

- ❖ သူစိမ်းကလေးများကို ရွှေချို(၄)တုံး
ကျွေးပါ။
- ❖ သူတောင်းစားကို နှင်းနီ(သို့မဟုတ်)

နို့ဆီလှူပါ။

❖ စာကလေး(သို့မဟုတ်) ဆိတ်များကို အစာကျွေးပါ။

❖ အုတ်ကျီးများ လမ်းခင်း ချိုင့်ခွက်ဖို့ ပါ။

ကံပွင့်ကံမြင့်ရန်

❖ ဗုဒ္ဓဟူးအရပ်မှနေ၍ သရက်သီး (၆)လုံး ဘုရားရှင်ကို ကပ်လှူပါ။

❖ အိမ်မှဘုရားရှင်ကို သရက်ယို ကပ် လှူပါ။

❖ ဘုန်းကြီးကို ကိတ်မုန့်ကပ်လှူပါ။

❖ ကိုရင်ကို ပန်းသီး ကပ်လှူပါ။

❖ “သိရသွီ” ဂါထာကို နေ့စဉ် သက် စေ့ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။

❖ “လောကဓိပုသိဒ္ဓိ” ကို ပုတီး(၉) ပတ် နေ့စဉ်စိပ်ပါ။

ကြာသပတေးသားသမီး

မကောင်းသောဘက်များသို့ စိတ် များ ယိုင်နေတတ်သည်။ ထင်မှတ် မထားသောကိစ္စများ ထ၊ဖြစ်တတ် သည်။ စိတ်လေစိတ်ဓာတ်ကျ၊ စိတ် ဒေါသထွက်စရာများ ကြုံတွေ့ရမည်။ စိတ်မတည်မငြိမ်ဖြစ်မည်။ သူများ အတွက် အသက်ရှင်နေရသကဲ့သို့ ခံစားရမည်။

ကောင်းသည်ဖြစ်စေ၊ ဆိုးသည်ဖြစ် စေ ဘာမဆို အကြိမ်ကြိမ် ကြုံမည်။ အိမ်မှ ထွက်ချင်စိတ်များနေမည်။ ကိုယ် ပိုင်ဝင်ငွေ လျော့နည်းတတ်သည်။ ငွေ ကြေးများ သူများကို ချေးလျှင် ဆုံး တတ်သည်။

မြေ၊အမွေကိစ္စတို့ ပြဿနာပေါ် မည်။ ပညာရေးတွင် အခက်အခဲ ပြဿနာတို့ကြုံရတတ်သည်။ မိတ်ဆွေ တို့နှင့် ရန်ပေါ်မည်။ ကိုးကွယ်ရာ ဆရာ သမားတို့ ကျန်းမာရေးညံ့မည်။ မိန့်မ ကိစ္စ အရှက်ရစရာ၊ သိက္ခာကျစရာတို့ ပေါ်မည်။

ဆောင်ရန်

အင်္ဂါ၊ဗုဒ္ဓဟူး၊သောကြာ၊ စနေ နာမည်ရှင်များ၊ နေ့သားများ၊ နေ့ရက် များ၊ အရပ်ထောင့်များ၊ မြို့ဒေသများ၊ ကုန်ပစ္စည်းလုပ်ငန်းများ၊ ဂဏန်းများ၊ အရောင်များ အကျိုးပေးမည်။

ရှောင်ရန်

တနင်္ဂနွေ၊တနင်္လာ၊ ကြာသပတေး နာမည်ရှင်များ၊ နေ့သားများ၊ နေ့ရက်များ၊ အရပ်ထောင့်များ၊ မြို့ဒေသများ၊ ကုန် ပစ္စည်းလုပ်ငန်းများ၊ ဂဏန်းများ၊ အရောင် များ အကျိုးမပေးပါ။ [မှတ်ချက်။ ။ ပူးတွဲဇယားဖြင့် အသုံးပြုရန်]

မကောင်းသောအညံ့များ လျော့နည်း

ပပျောက်ရန်

❖ ကျောက်ခဲများ လမ်းခင်း ချိုင့်ခွက် ဖို့ပါ။

❖ သူတောင်းစားကို ပဲမုန့်၊ ပဲကြော် ကျွေးမွေးပါ။

❖ ဘုန်းကြီးကျောင်းကို အုန်းခြေသုတ် ခုံ လှူပါ။

ကံပွင့်ကံမြင့်ရန်

❖ ဗုဒ္ဓဟူးအရပ်မှနေ၍ သီဟိုဠ်(၆) ညွန့် ဘုရားရှင်ကို ကပ်လှူပါ။

❖ အိမ်ဘုရားရှင်ကို ရှောက်သီးသုပ် ကပ်လှူပါ။

❖ ဘုန်းကြီးကို နို့ဆီဘူး ကပ်လှူပါ။

❖ ကိုရင်ကို စမုသာ ကပ်လှူပါ။

❖ “ဒါဝါတပတ်” အစချီ ဂါထာကို နေ့ စဉ် သက်စေ့ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။

❖ “နမောဗုဒ္ဓါယသိဒ္ဓံ” ကို ပုတီး ၉ ပတ် နေ့စဉ်စိပ်ပါ။

သောကြာသားသမီး

အဆင်ပြေ ကံကောင်းနေရာ ရှုတ်တရက် ပြဿနာပေါ်ခြင်း ကျန်းမာရေးညံ့ခြင်းတို့ ကြုံတွေ့ တတ်ပြီး အဆင်ပြေ ပြန်ကောင်းမည်။ အကောင်းမလာခင် အဆိုးများ ရှေ့ ခံသောကိန်းဖြစ်သည်။ ပြဿနာရှောင် စိတ်တို့ ပေါ်မည်။ ခရီးစဉ်တို့ ပျက်တတ် သည်။

ဇနီးသည် ကျန်းမာရေးညံ့တတ် ယင်းနှင့် ပြဿနာပေါ်မည်။ ဆွေမျိုး များနှင့် အဆင်မပြေဖြစ်မည်။

အသံထွက် အနုပညာပစ္စည်း။ စိမ်း ပစ္စည်းတို့ ပျက်မည်၊ ထွက်မည်။ အစား အသောက်ကြောင့် ကျန်းမာရေး ညံ့ တတ်သည်။

စကားပြောမှားဆိုမှား ဖြစ်တတ် သည်။ နှုတ်ထွက်စကားတို့ ကြမ်းတမ်း လာတတ်သည်။ စကားကြောင့် ပြဿနာပေါ်မည်။ သီလပျက်သော လုပ်ရပ်၊ သီလပျက်သောသူတို့၏ ဝေးဝေးရှောင်ပါ။

ဆောင်ရန်

တနင်္လာ၊ဗုဒ္ဓဟူး၊ ကြာသပတေး ဆိုင်ရာ နာမည်ရှင်များ၊ နေ့သားများ၊ နေ့ရက်များ၊ အရပ်ထောင့်များ၊ မြို့ ဒေသများ၊ ကုန်ပစ္စည်းလုပ်ငန်းများ၊ ဂဏန်းများ၊ အရောင်များ အကျိုးပေး

မည်။

ရှောင်ရန်

အင်္ဂါ၊ သောကြာ၊ စနေ ဆိုင်ရာ နာမည်ရှင်များ၊ နေ့သားများ၊ နေ့ရက်များ၊ အရပ်ထောင့်များ၊ မြို့ဒေသများ၊ ကုန်ပစ္စည်းလုပ်ငန်းများ၊ ဂဏန်းသင်္ချာများ၊ အရောင်များ၊ အကျိုးပေးပေးပါ။
[မှတ်ချက်။ ။ ပူးတွဲဇယားဖြင့် အသုံးချရန်]

မကောင်းသောအညံ့များ၊ လျော့နည်းပပျောက်ရန်

- ❖ ဘုရား၊ ဘုန်းကြီးကျောင်းတွင် တံမြက်စည်း သွားလှည်းပါ။
- ❖ သူတောင်းစားကို ဆန်၊ ဆီ လှူပါ။
- ❖ ခန္ဓာကိုယ်အောက်ပိုင်း မကောင်းသူကို အစားအစာများ ကျွေးမွေးပါ။

ကံပွင့်ကံမြင့်ရန်

- ❶ သောကြာအရပ်မှနေ၍ ရွှေပန်းများ ဘုရားရှင်ကို ကပ်လှူပါ။
- ❷ အိမ်ဘုရားရှင်ကို လက်ဖက်ရည်နှင့် ရွှေချို ကပ်လှူပါ။
- ❸ ဘုန်းကြီးကို မြွေပဲကြော် ကပ်လှူပါ။
- ❹ ကိုရင်ကို ကြံရည် ကပ်လှူပါ။
- ❺ “**ဘုရားဂုဏ်တော်(၉)ပါး**” ပုတီး (၉)ပတ် နေ့စဉ် ဝတ်ပါ။
- ❻ “**ဂုဏ်တော်ကွန်ချာ**” ကို နေ့စဉ် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။

စနေသားသမီး

ရပ်ဝေးဒေသ အကျိုးပေးမည်။ ငြိမ်သက်နေသော ကံကြမ္မာများ ပြန်လည် နိုးထ ကောင်းမွန်လာမည်။ အစစအရာရာ အနေအထားများ တဖြည်းဖြည်း ပြန်ကောင်းလာမည်။ သူတစ်ပါး အကျိုးဆောင် ကိုယ့်အကျိုးအောင်မည်။ တရားထူး တရားမြတ်ရမည်။ တစ်ရပ်တစ်ရွာရောက်လျှင် ထိထိုး ဖြစ်အောင် ထိုးပါ။ ထိပေါက်တတ်

သည်။ အိမ်အကျ အလုပ်သမားကောင်းများ ရလာမည်။ လူမျိုးကွဲတို့ အကျိုးပေးမည်။

လောဘရှိသလောက် စွမ်းအားပြည့်ဆောင်ရွက်ကာ တိုးတက်အောင်မြင်မည်။ အိမ်တွင် ကိုယ်ဝန်ဆောင်သည် ပေါ်မည်။ ရင်ဆိုင်နေရသော အမှုအခင်းများ အနိုင်ရမည်။

ဆောင်ရန်

အင်္ဂါ၊ သောကြာ၊ စနေ ဆိုင်ရာ နာမည်ရှင်များ၊ နေ့သားများ၊ နေ့ရက်များ၊ အရပ်ထောင့်များ၊ မြို့ဒေသများ၊ ကုန်ပစ္စည်းလုပ်ငန်းများ၊ ဂဏန်းများ၊ အရောင်များ၊ အကျိုးပေးမည်။

ရှောင်ရန်

တနင်္ဂနွေ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ ကြာသပတေး ဆိုင်ရာ နာမည်ရှင်များ၊ နေ့သားများ၊ နေ့ရက်များ၊ အရပ်ထောင့်များ၊ မြို့ဒေသများ၊ ကုန်ပစ္စည်းလုပ်ငန်းများ၊ ဂဏန်းသင်္ချာများ၊ အရောင်များ၊ အကျိုးပေးပါ။ **[မှတ်ချက်။ ။ ပူးတွဲဇယား**

ဖြင့် အသုံးချရန်]

မကောင်းသောအညံ့များ၊ လျော့နည်းပပျောက်ရန်

- ❖ သူစိမ်းကလေးများကို ပဲကြော်များ ကျွေးပါ။
- ❖ အုတ်ကျိုးများ လမ်းခင်း၊ ချိုင့်ခွက် ဖို့ပါ။
- ❖ ဝက်သားဟင်း(၄)တုံး ခွေးကျွေးပါ။
- ❖ ငါး(၈)ကောင် လွှတ်ပါ။

ကံပွင့်ကံမြင့်ရန်

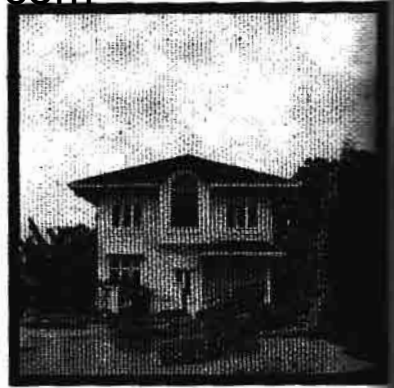
- ❶ ဗုဒ္ဓဟူးအရပ်မှနေ၍ သစ္စာပန်း (သို့မဟုတ်) သဇင်ပန်းများ ဘုရားရှင်ကို ကပ်လှူပါ။
- ❷ အိမ်ဘုရားရှင်ကို သစ်သီးဆွမ်း မကြာခဏ ကပ်လှူပါ။
- ❸ ဘုန်းကြီးကို ဆေးဝါးလှူပါ။
- ❹ ကိုရင်ကို ထန်းလျက်လှူပါ။
- ❺ “**ဝိဇ္ဇာမထီ” မန္တန်** ကို နေ့စဉ် သက်စေ့ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။
- ❻ “**နမော ဗုဒ္ဓဿ**” ကို ပုတီး(၉)ပတ် နေ့စဉ် ဝတ်ပါ။

	အရပ်၊ ထောင့်	မြို့/ဒေသ	ကုန်စည်/လုပ်ငန်း	ဂဏန်း	အရောင်
တနင်္ဂနွေ	အရှေ့မြောက်	အထွက်အပေါက်	အိုး၊ အုတ်၊ အုန်း၊ အိမ်ထောင်ပစ္စည်း၊ အုန်းသီးကွက်စည်း	၁	အနီ
တနင်္လာ	အရှေ့	ကျိုက်ထိုက်၊ ရိုးယား	ကျောက်ကား၊ ခြံမြဲ၊ ကွမ်း၊ ကွမ်းဟာ၊ ထွေထွေ၊ ငါးကြောင်၊ ကုန်ထွက်	၂/၉	အပြာ၊ ပြင်
အင်္ဂါ	အရှေ့တောင်	စိန်ကိုင်၊ စိန်ကယု	ဆန်၊ ဆီ၊ ဆေး၊ ဆား၊ စာအုပ်၊ စာရေးကိရိယာ၊ စက်ပစ္စည်း	၃	အဝါ၊ နီ၊ ခို
ဗုဒ္ဓဟူး	တောင်	လှိုင်သာယာ၊ လအို	ရွှေ၊ ရတနာ၊ ရတနာ၊ ရတနာ၊ လက်ဖက်၊ လက်ဖက်ရည်၊ ရုပ်ရှင်	၄/၈	အိမ်၊ ရွှေ၊ နီ
ကြာသပတေး	အနောက်	ဖွဲ့လေး၊ မလေး	ပဲ၊ ပဲခူး၊ ပဲခူး၊ ပဲခူး၊ ပဲခူး၊ ပဲခူး၊ ပဲခူး၊ ပဲခူး	၅	အဝါ၊ အပြာ
သောကြာ	မြောက်	သာစည်၊ မာန်	သစ်၊ သစ်၊ သစ်၊ အသံထွက်ပစ္စည်း၊ ဟင်း	၆	အောက်အပြာ၊ အောက်အပြာ၊ အောက်အပြာ
စနေ	အနောက်တောင်	တောင်ကြီး၊ ထိုင်း	ထီး၊ သစ်၊ သစ်၊ သစ်၊ သစ်၊ သစ်၊ သစ်၊ သစ်	၇/၀	အနီ၊ အပြာ

မိသားစုထဲမှာ

ဩဇာအရှိဆုံး

မိုးညွှန်းစော
(ရမည်းသင်း)

‘မိသားစုတစ်စုလုံးမှာ အိမ်ထောင် ဦးစီးလုပ်တဲ့သူသာ အဲဒီအိမ်မှာ ဩဇာ အရှိဆုံးမဟုတ်လား ဆရာကြီး’

ကျွန်တော့်အမေးကို ဖေဒင်ပညာရှင် ဆေးဆရာကြီး ဦးမင်းဖြူက နားထောင် ၍ အတန်ကြာ ငြိမ်သက်နေပြီးမှ...

‘အဲဒီလို အကြမ်းဖျင်းအနေနဲ့တော့ ပြောလို့ရတယ်ကွယ်၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီ အိမ်မှာ ရှိနေကြတဲ့ မိသားစုဝင်တွေရဲ့ ကံဇာတာပေါ်မှာ အခြေခံအနေနဲ့ သိထားပြီးမှ ဖေဒင်အတတ်ပညာနဲ့ ပြောမယ်ဆိုရင် အိမ်ထောင်ဦးစီးလုပ် သူဟာ နာမည်ခံအဆင့်လား၊ တကယ် ပဲ ဩဇာရှိသူလား၊ ခွဲခြားသိနိုင်သလို ဟောပြောလို့ရတယ်။’

မူးသောအားဖြင့် မိသားစုတိုင်းမှာ အိမ်ထောင်ဦးစီးဆိုသူဟာ ဖခင်ဖြစ်သူ ပဲ။ အိမ်ရဲ့ဦးစီးနေရာမှာ ထားကြတာ သဘာဝပဲကွယ်။ (၉၀)ရာခိုင်နှုန်းက တော့ မိန်းမပြီးမှ ပြီးကြသူတွေချည်းပဲ။ ဒါက အလွယ်နဲ့ သိနိုင်တယ်’

‘ဆရာကြီးအနေနဲ့ (၉၀)ရာခိုင်နှုန်း က တကယ်တော့ အိမ်ထောင်ဦးစီးဟာ မိန်းမလို့ ပြောချင်တာလား’

‘ဟဲ့... ဟဲ့... ထားပါတော့ကွယ်၊ လောကဖြစ်ပုံကို ပြောတာပါ’

ကျွန်တော့်အမေးကို ဆရာကြီးက ပြုံးရွှင်စွာ ပြန်ပြောရင်းက ရေနွေးခွက် ယူသောက်နေသည့် ဆရာကြီးကို...

‘ဒါဆိုရင်လဲ ဆရာကြီးရယ်၊ မိန်းမ တွေကိုပဲ အိမ်ထောင်ဦးစီးနေရာမှာ ထားလိုက်ကြ ပြီးရောပေါ့’

‘ဟဲ့ လူကြီးတို့ ဦးစီးတဲ့ဆိုတာတွေက အရာရာတိုင်းကို အာမခံနိုင်ရတယ်။ တာဝန် ယူပေးကြရတယ်။ ပိန်းယာတွေကတော့ အဲဒီတာဝန်တွေ မထမ်းနိုင်ဘူး။’

သူတို့က နှုတ်အာဏာစာပို့ရတယ်။ ကျွန်တကာမအာဘူး။ အဲဒီအိမ်ထောင်ဦးစီး ဆိုတာကြီးကို သမိုင်းပညာရှင်လို အစဉ် အလာအတိုင်း ယောက်ျားလုပ်တဲ့သူအပေါ် မှာပဲတယ်။ ထိန်းမက နောက်ကွယ်ကနေ ကျွေးကွက်ရွှေ့နေတာ။

ဒါတွေထားပါ။ ဆရာကြီး ပြောချင် တာက အိမ်တစ်အိမ်မှာ မိဘပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သားသမီးပဲဖြစ် ဩဇာအရှိဆုံးသူ တစ်ယောက်ယောက်ကတော့ ရှိနေ တတ်တာပဲ။

တချို့ဆို မိဘဖြစ်ပေမယ့် ဘာကြောင့် မှ မရှိဘဲ သူတို့မွေးထားတဲ့ အငယ်ဆုံး သားသမီးတွေရဲ့စကား နားထောင်နေ ကြတဲ့ မိသားစုတွေလဲ ရှိနေကြတယ်။

အဲဒီသားသမီးတွေကတော့ မွေးရာ ပါ ကံဇာတာရယ်ကြောင့် မိသားစု အပေါ်မှာ လွှမ်းမိုးထားနိုင်လို့ ဘာ အလုပ်မှ မည်မည်ရရ မလုပ်ဘဲ အနေ ချောင် အစားချောင်တဲ့ ကလေးမျိုးကို မိသားစုတွေထဲမှာ ဘယ်သူကမှ အပြစ် ရယ်လို့ မယူတတ်ကြဘဲ ခွင့်လွှတ်နေ တတ်ကြတယ်။

မိသားစုဝင်တွေ အားလုံးဟာ ဒီကလေးရှိလာမှ သူတို့မှာ အစစ

ခက်ခဲမှု မရှိတော့ဘဲ တစ်နှစ်ထက် တစ်နှစ် စီးပွားရေး ပြေလည်နေတာမျိုး စတဲ့ မိသားစု လက်ခံကျေနပ်နေတတ် တဲ့ ယုံကြည်မှုမျိုး တစ်ခုခု အလိုလို ရနေတတ်ကြတာ မွေးရာပါ ကံဇာတာ ကြောင့်လို့ ဖေဒင်ပညာအရ ပြောလို့ ရသကွယ်။

ကံထူးတဲ့ သူတွေပေါ့ကွယ်၊ မိသားစု ပေါ်မှာ ငယ်ပင်ငယ်ငြားသော်လဲ ဩဇာ သက်ရောက်နေလေ့ရှိတယ်။ အတိတ် ကံကြောင့်ပဲ။ ယခု ပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှာ ထူ ဖြစ်လာတော့ အထက်တန်းဖြစ်တဲ့ တိုင်ထိပ်မှာ မွေးနံရံနေတဲ့ ဇာတာရှင် ဖြစ်လေ့ရှိတာ ဆရာကြီးရဲ့ အတွေ့ အကြုံအရ မိသားစုတွေထဲမှာ ဩဇာနဲ့ သူဖြစ်နေတာ အမြဲတွေ့ရတယ်’

‘ဘယ်လို ဇာတာရှင်မျိုးလဲ ဆရာ ကြီး’

‘တခြားဟုတ်ရိုးလားကွယ် လွယ် လွယ်နဲ့ သိနိုင်တဲ့နည်းပါပဲ။ မဟာဘုရင် ခွင်မှာ ပုတီး၊ ဘင်္ဂါ၊ မရထား၊ အထွန်း သိုက်၊ ရာဇ၊ အဓိပတိဆိုတာ ရှိတယ်။’

မိသားစုအားလုံးက သူပြီးပြီဟု သူ့ဩဇာညောင်းတဲ့ အထက်က ပြော ခဲ့တဲ့ ကလေးရဲ့ဇာတာမွေးနံပါတ် တိုင် ထိပ်မှာရှိတဲ့ အဓိပတိဖွားဖြစ်တဲ့ ဇာတာ ရှင်မို့ပေါ့။

စောစောက ကိုအောင်ဝင်း မေးခဲ့တဲ့ မေးခွန်းမှာ အိမ်ထောင်ဦးစီးဆိုသူဟာ

ဆဲဒီအိမ်မှာ ဩဇာအရှိဆုံးလားလို့ မေးတဲ့ မေးခွန်းရဲ့ အဖြေကို ချင့်တွက် သိနိုင်လောက်ပါပြီ။

အိမ်ထောင်မီးလုပ်တဲ့ ဖင်ဟာ အိမ်တိ ဖွားဖြစ်နေမယ် ဆိုရင်တော့ မိသားစုဝင်အား လုံးဟာ ဖင်ရဲ့ စကားကို ခြေဝယ်မကျ နားထောင်ကြလိမ့်မယ်။

ဖင်ဟာ အနေအထိုင် အပြုအမူ အပြော အဆိုတွေ မှားနေရင်တောင် မိသားစုဝင်တွေ ဟာ အဲဒီအများကို ထောက်မပြုရလောက် အောင်ကို ဩဇာရှိနေတာကို တွေ့ရလိမ့် မယ်။

အဖေကလဲ အမိပတိ၊ သားသမီး တွေထဲမှာလဲ အမိပတိ တစ်ယောက် တစ်ယောက် ရှိနေရင် ဖအေမရှိရင် မိသားစုထဲက အမိပတိဖွားသားသမီး က စိမ့်သွားလိမ့်မယ်။ ဒုတိယဩဇာ

ရှိသူပေါ့။

အရပ်ထဲမှာ သတိထားဆန်းစစ် ကြည့်မယ်ဆိုရင် ဆရာကြီးပြောတဲ့ မိသားစုထဲမှာ ဩဇာအရှိဆုံးသူကို သိလာလိမ့်မယ်။ လေ့လာကြည့်ပေါ့ ကွယ်။

ဟု ဆရာကြီး ဦးမင်းဖြူက ကျွန်တော့်ကို မိသားစုထဲမှာ ဩဇာ အရှိဆုံးသူကို သိနိုင်သည့်နည်းကို အထက်ပါကဲ့သို့ ပြောပြပါလေသည်။

///အေးချမ်းအောင်(ရမည်းသင်း)

စာစုသူ သုတေသီပညာရှင်များသို့...

ဤသောင်းပါးပါ ဆရာကြီး၏ ဖခင်အယူအဆကို ထောက်ခံ တန်ဖိုးထား နိုင်ပါသည်။

မိမိတို့ အတွေ့အကြုံများ ရေးသားပေးဖို့ကြပါရန် ဖိတ်ခေါ်အပ်ပါသည်။

ထေးစာစာဖြင့်...

ဦးကျော်မိုးသိန်း

စာတည်းချုပ်

နက္ခတ္တဇာန်မြည်မဂ္ဂဇင်း

စာမျက်နှာ (၂၁)မှ အဆက်

ယတြာများကို ပြုလုပ်ရာတွင် ယုံယုံကြည်ကြည် လေးလေးစားစားစေတနာ ပါပါ ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့် ယတြာ၏ အကျိုးကျေးဇူးများကို ပြည့်ပြည့်ဝဝစံစား ကြရမည်။

[မှတ်ချက်။ ။ မဟာဘုတ်ပညာရပ်တွင် အမိပတိဌာနသည် ဣဋ္ဌဌာန ဖြစ်သော်လည်း အနိဋ္ဌသဘော ရောယုက်နေသောဌာန ဖြစ်ပါသည်။

အမိပတိဌာနသည် အကြီးအမှူးဖြစ်ခြင်း၊ အစိုးအမိန့်ကြီးခြင်း၊ ဝတ္ထုရာ များခြင်း၊ ဩဇာထက်မြက်ခြင်း သဘောရှိပါသည်။

တနင်္လာဂြိုဟ်၏ ပရိယာယ်မှာ မိခင်ဖြစ်ပါသည်။ ယခု ၁၃၇၃ ခုနှစ် တွင် အမိပတိဌာန၌ တနင်္လာဂြိုဟ် ရပ်တည်နေသည်ဖြစ်ရာ စိုးရိမ်တတ် သော၊ တာဝန်ကြီးသော၊ အကြီးအမှူးဖြစ်သော သဘောရှိသည့် အမိပတိ ဌာနတွင် မိခင်၏ ပရိယာယ် တနင်္လာဂြိုဟ်ရပ်တည်နေခြင်းကလည်းထူးထူး ခြားခြားဖြင့် အံဝင်ခွင်ကျ လိုက်ဖက်လွန်းလှပါသည်။

ဤအချက်ကို ဟောချက်ထုတ်ပါဟု ဆိုလာလျှင် ဖြန့်မာမြည်သူမြည် သားများအပေါ် အစိုးအမိန့်ကြီးသော၊ ဩဇာအာဏာ ထက်မြက်သည့် အကြီးအကဲမိခင် (အမေနှင့် တူသောသူ)တစ်ဦးလည်း ရပ်တည်ပေါ်ထွန်းနေ ဆဲ ဖြစ်ပါသည်။]

၁၀၀၈၈၈ လှကြပါစေ။

///အောင်နန္ဒစံ(ကျိက်လတ်)///

စာစုသူ သုတေသီ

ပညာရှင်များသို့...

လယ်၌ ၂၀၁၅ ခုနှစ်

ဇူလိုင်လထုတ်အညွှန်း

နက္ခတ္တဇာန်မြည်မဂ္ဂဇင်း၏

(၂၉)နှစ်မြည့် အမှတ်စာရ

အထူးထုတ်လုပ်ခြင်းပါသည်။

သိုခြစ်၍

မည်သူမဆို

ပါဝင်ရေးသားနိုင်ပါကြောင်း

ဖိတ်ခေါ်အပ်ပေးအပ်ပါသည်။

စာမူအကျဉ်း

ဦးကျော်မိုးသိန်း

စာတည်းချုပ်

နက္ခတ္တဇာန်မြည်မဂ္ဂဇင်း

www.burmeseclassic.com

ချို(အမရပူရ) ရေးသားသော ကုံလုံ ဆရာတော်ကြီး ရွတ်ဖတ်သော ဂါထာတော်ကြီးနှင့် ဆန်မန်းတို့၏ တန်ခိုးကြောင့် အန္တရာယ်မှ ကင်းလွတ်ခဲ့ခြင်း ဆောင်းပါးကို ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလထုတ် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းအမှတ် (၂၆၇) တွင် ဖတ်ရှုခဲ့ရပါသည်။ စာရေးသူအနေဖြင့် နေ့စဉ် ရွတ်ဖတ်သော ဇလွန်မြို့ ပြည်တော်ပြန် စမ္မဏိဂါထာဖြစ်ပါသည်။ ဂါထာကိုမူ ရေးသား မဖော်ပြတော့ပါ။ ယတြာအစီအမံအဖြစ် သုံးနည်းမှာ အလုပ်အကိုင်နေရာဌာနအတွင်း အခက်အခဲ၊ အကျပ်အတည်းများ၊ ယနေ့ခေတ်အတိုင်အတာ ပစ်စား၊ တိုင်စာများ အမှုအခင်း ပြဿနာများရင်ဆိုင်ရပါက အောက်ပါအတိုင်း ယတြာအစီအမံများ ပြုလုပ်ရန်ဖြစ်ပါသည်။

၁။ သာသနာပွဲပေးရပါမည်။ ငှက်ပျောသီး(၅)ဖီး၊ အုန်းတစ်လုံး၊ ဆေး၊ ကွမ်း၊ လက်ဖက်၊ သပြေပန်း၊ ဆီမီး၊ ပန်းမွှေးတိုင်များဖြင့် ဘုရားအား ဆက်ကပ် လှူဒါန်းပူဇော်ရပါမည်။

၂။ ဘုရားဆင်းတုတော်ဖြစ်စေ၊ မရှိပါက ဘုရားပုံတော်ရှေ့တွင် ကလပ်တစ်ခုပေါ်တွင် မိုင်းကိုင်စက္ကူပေါ်မှာ စမ္မဏိဂါထာကြီး ရေးပြီး တင်ထားပါ။

အဆိုပါ ဂါထာရေးသားထားသော မိုင်းကိုင်စက္ကူကို စမ္မဏိဂါထာဖြင့် (၃၇)ခေါက်ရွတ်ပြီးပါက ကလပ်ပေါ် တင်ထားပါ။ (သို့မဟုတ်) ဆင်းတုတော် လက်ဖက်ပေါ်တွင် တင်ထားပါ။

ဆီမီး(၃၇)တိုင်၊ ပန်းမွှေးတိုင် (၃၇)တိုင်၊ သောက်တော်ရေ (၃၇)ခွက် ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပါ။

ဘုရားရှိခိုး၊ ငါးပါးသီလ ဆောက်တည်ပြီး မောရသုတ်တော်ရွတ်ပါ။ ဖေတ္တာပို့ အမျှဝေပါ။ သစ္စာဆိုပါ။

သစ္စာဆိုရာတွင် အမည်ရှင်နှင့် နေ့သားနံကိုပါ ရွတ်ဆိုပြီး ဤကောင်းမှုကံတို့ကြောင့် လက်ရှိရောက်နေသော အခက်အခဲ၊ အကျပ်အတည်းများ ကျော်လွှား အောင်မြင်ပါစေဆိုပြီး (၃)ကြိမ် သစ္စာဆိုပါ။ တစ်ပတ်တိတိ လှူဒါန်းထားပါ။

အခက်အခဲ၊ အကျပ်အတည်းများ လွန်မြောက်လာမည် ဖြစ်ပါသည်။ မွေးနေ့ နံနက်(၉)နာရီ(၄၅)မိနစ်တွင် စီရင်ဆောင်ရွက်ပါ။

နေရာဒေသ အပြောင်းအရွှေ့ လိုအပ်ပါက နေ့စဉ် မီးပူဇော်ပြီး (၃၇)ခေါက် ရွတ်ပါ။ အဝေးသို့ ရောက်သူများ ပြန်လည်ရောက်မည် ဖြစ်ပါသည်။ နေရာဌာန ရာထူးအတွက်လိုအပ်ပါက ဇလွန်မြို့ ပြည်တော်ပြန်စမ္မဏိဂါထာရှိရာ စေတီဘုရား၌

ဓမ္မသင်္ဂါယနာတော်ကြီး

နှင့် ယတြာအစီအမံများ

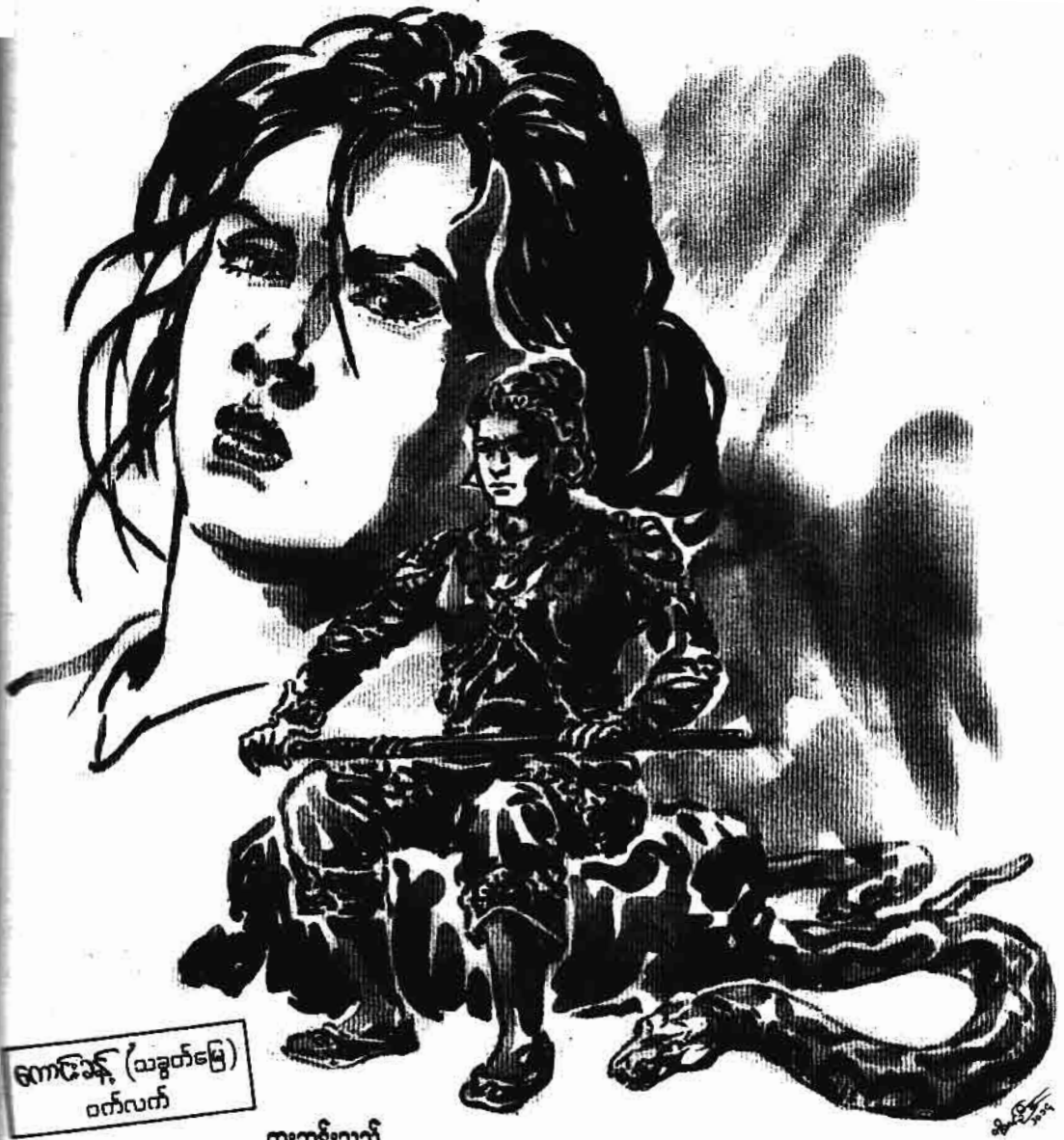
သက်စေ့ပုတီးစိပ်ခြင်းဖြင့်လည်း ရာထူးနေရာ ဌာနတိုးတက်နိုင်ပါသည်။

ပွဲတွေ့ အစီအမံများဖြစ်သဖြင့် ယုံကြည်မှုဖြင့် ကြည်ညိုသဒ္ဓါပွားပြီး ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။ နားနောင် ဆရာတော်ဦးကလျာဏ၏ ဝေဒပညာရှင်များ အစဉ်အဆက် မှာကြားချက်အရ ဖြစ်ကြောင်း မိန့်ဆိုခဲ့ပါသည်။

ရေလမ်းခရီး၊ ကုန်းလမ်းခရီးနှင့် ဝေဟင်ခရီးသွားသူများအဖို့လည်း ရွတ်ဖတ် ကြည်ညိုသဒ္ဓါပွားနိုင်ပါသည်။

အာယု ဝတ္ထော သုဓံ ဗလံ

မောင်ပဟိန်း(အင်းတော်)

ကောဇိန် (သခွတ်မြေ)
ဝက်လက်

ထူးဆန်းသည့်

မြေပေးသော

ကား...

ဣတေပွတ်၊ မေတ္တပွတ်၊
ပိတကာရီ ဥတယတ္ထ တပွတ်၊
ပိပ်မော တွန့်တပွတ်၊
ဘိယောတပွတ်၊ ဒုက္ခတိတော၊
အထက်ပါ ပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ်

မကောင်းမှုကို ပြုလုပ်သောသူသည် ယခု
ဘဝ၌လည်း ပုန်ရမ်း နောင်တမလွန်ဘဲ
ဤလည်း ပုန်ရမ်း ယခု တမလွန် နှစ်တန်
ဘဲ ဖြစ်သမျှတို့၌ ပုန်ရမ်း ထီသည်
မကောင်းမှုကို ပြုမိခဲ့လေပြီဟု တွေ့တော့မိ

သော်ကား အလွန်ပုန်ပူများ ဖြစ်ရပြီး
မကောင်းသော လားရာတိုဘဲ ဒုက္ခတိသို့
လားရောက်ရလေ၏။

သတ္တဝါတွေသည် လူတို့ နတ်တို့ ခြံပွားတို့
ဟုဆိုသော သုက္ကတိတုံတွေသို့ အရောက်
နည်းနေကြပြီး ဒုက္ခတိတုံများဖြစ်သော ဇန့်
တိရစ္ဆာန်၊ ဗြဟ္မာ အသုရကာယတုံတို့၌သာ
အရောက်များနေကြခြင်း၊ အကြောင်း
ရင်းကား...

နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စုပ္ပန် ၂၂၇

ဘဝပေါင်းများစွာ ကျင့်လည်ခဲ့ကြရသည် နှင့်အမျှ သုစရိုက်ဟု ဆိုသော ကောင်းမှုတွေ က နည်းပြီး ဒုစရိုက်ပါပဲ မကောင်းမှုတွေက သာ ပျားပြာစွာ ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးယာ ကိုယ်စီ ပါရှိခဲ့ကြ၏။

ထို မကောင်းမှု ကံဟောင်းတို့ကပင် သက် ဆိုင်ရာဌာန သက်ဆိုင်ရာဘဝသို့ ပို့ဆောင် ရမည့် တတ္တရားရှိလည်းအတိုင်း အပါယ် လေးဘုံဌာနသို့ ကံဟောင်း ထုထည်ကြီးက ဆက်တိုက် တွန်းပို့နေသောကြောင့် ထိုဘုံ တွေဆီသို့သာ အရောက်မှာနေကြရခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ယခု ကျွန်ုပ် ရေးသားတင်ပြမည်ဖြစ် သော အဖြစ်အပျက် ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ် သည်လည်း မကောင်းခဲ့သော ရှေး အကုသိုလ်ကံကြောင့် ယခုဘဝ၌ အဟိတ်တိရစ္ဆာန်အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိ နေရသော မြွေကြီးတစ်ကောင်နှင့် အကျိုးဆက်ရှိသူများနှင့် တစ်စိတ် တစ်ဒေသသော ဘဝအကြောင်းပင် ဖြစ်၏။

နေရပ်နှင့် လူနာမည်အမှန်တို့ကို တော့ လူမှုရေးအရ အမှန်မဖော်ပြ တော့ဘဲ မန္တလေးမှ မိုးကုတ်သို့ သွားရာ ကားလမ်းမကြီး၏ တစ်နေရာ စည်ကားသော ရွှေလုပ်သားတို့၏ နေထိုင်လုပ်ကိုင်ရာ ဌာနတစ်ခုဟူ၍ သာ ဆိုကြပါစို့။

* * *

လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်း သုံးဆယ် ကျော်ကပင် စတင်၍ ရွှေလုပ်ကွက် ပေါ်ထွက်ခဲ့သော ဤနေရာသည် ယခု အခါ၌ ပစ္စည်းစုံရရှိနိုင်သော စတိုးဆိုင် ကြီးများ၊ စားသောက်ဆိုင်ကြီးများနှင့် လျှပ်စစ်မီးထိန်ထိန် အလင်းရောင် အောက်တွင် ရောင်းဝယ်ဖောက်ကား အလွန်စည်ကားသော တောမြို့လေး တစ်မြို့ပမာ ဖြစ်၍နေချေပြီ။

စာရေးသူသည် လွန်ခဲ့သည့် နှစ် ပေါင်း သုံးဆယ်ကျော်က ဓာတ်ပုံဆရာ ဘဝနှင့် ကျောက်မြောင်းအထက် မြစ် ကြောင်းတစ်လျှောက်တွင် ရှိသော ဂဗွက်ရွှေကျင်း သပိတ်ကျင်း၊ မှန်သာ စသည့် ရွှေတောတို့၌ လည်းကောင်း...

မန္တလေး-မိုးကုတ် ကားလမ်း တစ်လျှောက် လက်ပန်လှမှ အထက်ရှိ ဇရပ်ကွင်း၊ ချောင်းကြီး၊ ကျောက်ဖြူ၊ ဝက်သေ၊ ဖက်ရှည်၊ ဝါးဖြူတောင်၊ ခုနစ်မိုင်၊ လေးမိုင် စသည့် ရွှေလုပ်သား စခန်းများကိုလည်းကောင်း တော်တော် နှံ့စပ်အောင် ရောက်ရှိခဲ့ဖူး၏။

ထိုစဉ်က ယခုရွှေတောသည် ပစ္စုပ္ပန်ကာလမှာကဲ့သို့ တိုက်တာ အဆောက်အအုံများစွာ မရှိသေးပေ။ တံငယ်လေးတွေထိုးကာ အစား အသောက်ဆင်းရဲစွာနှင့် ဖြစ်သလို နေထိုင်လုပ်ကိုင် စားသောက်နေကြရ ၏။

ရွှေကျင်ယူရာ၌လည်း ယခုကဲ့သို့ စက်အင်အား မပါပေ။ မိမိ၏ ခွန်အား ကို အသုံးပြုကာ ပေါက်ပြာ၊ ပေါက်တူး တို့နှင့် ပင်ပန်းစွာ တူးကြရ၏။

အပေါ်မြေသား မြေလွှာတို့ကို ခွန် အားစိုက်၍ တူးဖော်ကြရသည်။ ထိုသို့ တူးရသည်ကို “ခေါင်းဖုံးကျင်း” သည်ဟု ခေါ်သည်။

ရွှေအင်းတူးရာတွင် မြေသားအခြေ အနေအလိုက် တူးပုံတူးဖော်နည်း

နှစ်မျိုးရှိ၏။ မြေသားများသော ခြေ အခင်း ပြန့်သောနေရာတွင် အဝကျယ် သော အင်းပြိုက် တူးလေ့ရှိပြီး တောင် ကုန်းတောင်စောင်း မြေကြပ်တည်း ကျောက်သားများသော မြေတို့တွင်မူ တွင်းစကျဉ်းကျဉ်း အနက်တူးရသော တွင်းအင်းအဖြစ် တူးဖော်ကြ၏။

ဖြုန်းသားမြေကြော (ရွှေပါသော မြေမှု) မတွေ့မချင်း တူးကြရသည်။ ဖြုန်းကြောတွေ့လျှင် ကြက်တွေ ကျန် တွင်း မြေစာတူးသကဲ့သို့ ဘေးသို့ ဖြုန်းကြောအလိုက် တူးသွားကြရ သည်။ ထိုသို့ လိုက်တူးသည်ကို “ခေါင်းသားလိုက်သည်”ဟု ခေါ်မိ သည်။

အချို့ ရွှေလုပ်သားတို့တွင် မိမိတို့၏ ရှေးကုသိုလ်ကံ ထောက်မမှုကြောင့် အပေါ်မြေသား ခေါင်းဖုံးတို့ကို ထူး ငါးရက်မျှ တူးဖော်ရုံနှင့် ရွှေပါသော ဖြုန်းကြောကို တွေ့ရသည်။ သို့ သော်...

ကုသိုလ်ကံ မကောင်းသူတွေက တော့ တစ်လကိုးသီတင်း တူးသော် လည်း ရွှေကြောမတွေ့၍ စားစရိတ် ငှားစရိတ် နှုံးကြသူတွေလည်း အများ အပြားပင် ရှိကြ၏။

ကံကောင်း၍ ဖြုန်းကြောတွေ့ ကတော့ ထိုဖြုန်းမြေတို့ကို ဆင်း ရွက်များဖြင့် လည်းကောင်း၊ နွားသွေး ဖြင့်သော် လည်းကောင်း ရေရှိသော တူးဖော်သယ်ယူပြီး ရွှေကျင်ကြရ၏။

ဤနေရာတွင် ထိုခေတ်က ရွှေ ယူနည်းကို စာဖတ်သူတို့ ဗဟုသုတ ရစေခြင်းငှာ အနည်းငယ် တင်ပြ သည်။

ရေရှိရာ ရေအိုင် ရောင်းမြောင်း ရေစပ်တွင် ရေခိုနိုင်အောင်မြင့် အထိ ရှည်လေး တိုင်စပ်လေးတွေ ဆောက်

ထိုစင်ပေါ်သို့ ဝါးမျော သို့မဟုတ် အသားကိုထွင်း၊ စင်လုပ်ထားသော အသားမျောတင်ရသည်။

ဝါးမျောတွင် ရွှေတင်ကျန်နေရန် ဇုန်နီအိတ်ဖတ်လေးတွေ တင်ခင်းရ သကဲ့သို့ အသားမျောမှာတော့ ရွှေခံ မြောင်းထစ်ကလေးတွေ ပါရှိသဖြင့် ဇုန်နီခင်းစရာမလိုပေ။

ရွှေကျင်လုပ်သားသည် မျော အရင်း၌ မြေထည့်ရန် လေးထောင် ဇယားခွက်(ဆန်ကာပါသော)ကို တင် ပြီး လေးခွက်ထဲသို့ ဖြုန်းမြေထည့်ကာ ရေနှင့် နည်းနည်းချင်း လောင်းမွှေချရ သည်။

မိမိတို့ သတ်မှတ်ထားသော တောင်းအရေအတွက်၊ ဇယားအရေ အတွက်ပြီးလျှင် မျောပေါ်တွင် တင် ကျန်ရစ်သော ရွှေပါသော မုံနှစ်တို့ကို **အင်သားကို ထွင်းလုပ်ထားသော (ရင်းနှီးမောက်ပုံကဲ့သို့) အင်ခွက်**

ပိုင်းထဲသို့ ရေနှင့်ပက် မျောထည့်ယူကာ ထိုအင်ခွက်ကဲ့သို့ ရောနည်းငယ်ပက် ထည့်ကာ မုံနှစ်မြေနသားတို့ ထွက်နိုင် သမျှ ထွက်သွားအောင် အင်လှည့်ရ၏။ **(ဆန်၊ ဆန်ကောပိုင်းသလို ပိုင်းထည့်၏)**

ရွှေပတ်ရွှေမုန့်တို့နှင့် မုံအနည်းငယ် ကျန်မှ ပြဒါးအနည်းငယ် လောင်းထည့် ကာ သမအောင် နယ်မွှေရသည်။ **ပြဒါးကို ဆေးဟု ခေါ်ကြ၍ ပြဒါး ထည့်မွှေသည်ကို ဆေးစပ်သည်ဟု ခေါ်ကြသည်။)**

ရွှေမုန့်ရွှေပတ်ရှိသမျှသည် ပြဒါး ရှိရာသို့ စုကာ အစုအလုံးလေး ဖြစ် သွားသော် ကျန်ရှိနေသော မုံနှစ်တို့ ကုန်စင်အောင် ရေနှင့် အင်ခွက်ထပ်ပြီး လှည့်ရသည်။

အင်ခွက်ထဲတွင် မုံနှစ်တို့ကုန်၍ ပြဒါးရည်နှင့် ရွှေမုန့်တို့စုနေသော

ရွှေလုံးလေးကို ပေါပါးထဲတွင် စောင်း ထည့်ပြီး ပြဒါးရည်တို့ကို ညစ်ထုတ် လိုက်သော် ပေါပေါ်တွင် ရွှေနှင့် ပြဒါး အနည်းငယ် ရောနေသော အလုံးလေး ကိုရ၏။

ထိုရွှေလုံးလေးကို ကြေးစွန်းတွင် ထည့်ပြီး မီးဖို၌ မီးကင်လိုက်ရာ ပြဒါး တို့ ကုန်စင်၍ ဝင်းဝါသော ရွှေသားလုံး လေးကို ရရှိပါသည်။

ထိုသို့ အဆင့်ဆင့် ရွှေကျင်ယူနည်း ကား လွန်ခဲ့သည့် နှစ်သုံးဆယ်ကျော် ခန့်က ကျင်ယူနည်းဖြစ်ပြီး ယခုအခါ မှာတော့ ခေတ်နှင့်လျော်ညီစွာ တိုး တက် ပြောင်းလဲ၍ လာခဲ့ရာ မြေကော် စက်၊ မြေတူးစက်တို့နှင့် တူးဖော်၍ လည်းကောင်း၊ ရွှေချက်ကန် ရွှေချက် စက်တို့နှင့်သန့်စင်၍ လည်းကောင်း စက်တွေနှင့်သာ အများအားဖြင့် အသုံး ပြု၍ လာကြတော့၏။

စက်အင်အား၊ လူအင်အား အသုံးပြု ၍ အရင်းအနှီးကြီးသလို ရွှေအပွင့်များ ၍ ချမ်းသာကြသူများရှိကြ၏။ တချို့ သူတို့မှာလည်း စက်သုံး လူသုံးစရိတ် ရှုံးကြသူတွေလည်း ဟိုခေတ်တုန်း ကလို ရှိနေမြဲပင် ဖြစ်တော့သည်။

* * * * *
ကိုစန်းလွင်နှင့် မမြခက်တို့

လင်မယား ဒီရွှေတောသို့ ရောက်လာ သည်မှာ တစ်နှစ်နီးပါးမျှ ရှိခဲ့ပြီဖြစ်၍ လင်မယားနှစ်ယောက်လုံး အသက်သုံး ဆယ်ကျော် အရွယ်ကောင်းလေးများ သာ ဖြစ်ကြသည်။

‘အခု... ငါ့ရောက်နေတဲ့ ရွှေတောက ရွှေပွင့်ချက်ကတော့ကွာ မှီတို့လို အရင်း အနှီးတောင့်တောင့်နဲ့ ထုတ်နိုင်ပြီ လုပ်လို့ ကတော့ တစ်နှစ်အတွင်း တိုက်ဆောက်၊ ကာစီနိုပို သေချာပေါက်ပဲကွာ’

သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ၏ မစားရဝေမန်း ပြောစကားကြောင့် သားသမီးမရှိသေး သော သူတို့လင်မယားသည် စိတ်သွား ရာကိုယ်ပါ ဆိုသကဲ့သို့ စိတ်တူကိုယ်တူ ရှိသမျှ လယ်တောလေးတွေ ပေါင်နဲ့ပြီး အရင်းအနှီးပြုလုပ်ကာ ယခုရွှေတော သို့ ရောက်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်၏။

တစ်အင်းပွင့်နီး နေသောတစ်ကျင်း ပွင့်နီးနှင့် လူငှား၊ စက်ငှား အရင်ဆိုက် ထုတ်၍ ရွှေလုပ်ငန်း လုပ်လာကြသည် မှာ ယခု တစ်နှစ်နီးပါးမျှ ရှိလာသော အခါမှာတော့ ပါလာသမျှ အရင်းအနှီး လေးတွေ တက်တက်ပြောင်၍ စား စရိတ်အတွက်ပင် သူများ အင်း၌ နေစား အငှားဆင်းနေကြရ၏။ ဪ... ရွှေမငွေ လူပြောနှင့် လွမ်းမိ ကြသူများပါတကား...

တစ်ညတွင် ဇနီးဖြစ်သူ မမြခက် ထူးဆန်းသော အိပ်မက်တစ်ခု မက်၏။ အလွန်တရာကြီးမားသော မြွေကြီးတစ် ကောင်၏ ကျောပေါ်သို့ သူမ ရောက် နေသည်။ မြွေကြီးသည် အလွန် လျင်မြန်သော အရှိန်ဟုန်နှင့် လူးလွန်း ရွှေလျားရာနောက်သို့ သူမ လိမ်မကျ စေရန် မြွေကြီး၏ ကိုယ်လုံးကို ကြောက်ရွံ့စွာ ဖက်တွယ်လိုက်ခဲ့၏။

တောင်မြင့်မြင့် နှစ်ခုအကြားရှိ လျှိုကြီးထဲက ကုန်းမောက်မောက်

လေးပေါ် အရောက်တွင် သူအောက်မှ မြွေကြီးသည် ရုတ်တရက် ပျောက် ကွယ်သွားကာ...

‘ပြဒေါ... သင်သည် ဟိုလွန်ခဲ့သော ဝါသကာ ကျွန်ုပ်၏ ဇနီးဖြစ်သည်’

မမြခက် အသံကြားရာ နောက်သို့ လှည့်ကြည့်မိရာ နန်းစုတ်နန်းစားဆန် ဆန် ဝတ်ဆင်ထားသော လူရွယ်တစ်ယောက်ကို တွေ့ရ၏။

‘ကျွန်ုပ်တို့ဘဝပျက်စီးလှပုံကို မကောင်းသလို အခုလို ဘဝမှာ အဖန်ဖန်တလဲလဲ ဖြစ်နေရ ပေမယ့်လို့ ကျွန်ုပ် သင့်ကို မယူမနဲ့ဘူး။ သင်ကတော့ ဘဝအဆက်ဆက် လူပြန် ဖြစ်ပြီး ကျွန်ုပ်ကို မပျောက်ကာ ကြင်ဖော် အသစ်သစ်တွေနဲ့ ပျော်ရွှင်စွာ မှီလျော်နေ တယ်။’

အခု ဒီဘဝ ဒီအချိန်မှာ စိတ်ဆင်ရဲ ကိုယ်ဆင်ရဲဖြစ်နေတာ မပြတ်ရက်လို့ ကျွန်ုပ် သင့်ကို ဒီနေရာ ခေါ်ခဲ့တာပဲ။ ဒီနေရာကို သင် တူးဖော်ပါ။ ရွှေတွေ အများကြီး ရလိမ့်မယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်ုပ်ကိုမယူမနဲ့ ကျွန်ုပ် အတွက် ကောင်းမှုကုသိုလ် ပြုလုပ်ပေးပါ။ ဒါမှ ကျွန်ုပ်လဲ စွဲလမ်းမှု သံယောဇဉ်တွေ ဖြတ်နိုင်ပြီး ကောင်းရာဘဝကို ကျွန်ုပ်မှာ ယောဒီနေရာကို ကြည့်’

ထိုသူ * လက်ညှိုးညွှန်ပြရာသို့ မမြခက်ကြည့်ရာ များစွာသော ရွှေမှုန့် ရွှေချပ်တို့ကို တွေ့မြင်ရ၏။

‘ဟင်... ရွှေတွေ... ရွှေတွေ’

* * *

‘ဟင်... ရွှေတွေ... ရွှေတွေ အများကြီးပဲ’

‘မြခက်... မြခက် ဘာတွေယောင် ပြီး အော်နေတာလဲ’
ခင်ပွန်းဖြစ်သူ ကိုစန်းလွင်၏ လှုပ် နှိုးမှုကြောင့် မြခက်တစ်ယောက် နီး လာ၏။

‘ကျွန်မ... ကျွန်မ အိပ်မက်မက်နေ တာ ကိုစန်းလွင်ရယ်။ မြွေကြီးက ကျွန်မကို ခေါ်သွားပြီး ရွှေတွေရှိတဲ့ နေရာကို ပြတယ်တော်။ ရွှေတွေမှ အများကြီးပဲ’

အိပ်ရာပေါ်မှ ထထိုင်ကာ အားပါး တရ ပြောနေသော ဇနီးသည်ကို ကြည့် ၍ ကိုစန်းလွင်တစ်ယောက် အားပါး တရ ရယ်တော့၏။

‘ဟား...ဟား...ဟား... ဟား မြခက်ရယ် အိပ်မက်ထဲက ရွှေတွေ တွေ့ပြီး အားပါးတရဖြစ်နေလိုက်တာ အခု လက်တွေ့ ထမင်းမထော်အောင် နေ့စားဆင်းရဲဦးမယ်။ ထမင်းချက် တော့ကွာ။ အခု လေးနာရီထိုးနေပြီ’

‘အယ်... ဟုတ်သားတော် မနက် ဖြုန်းသယ်ဖို့ ရှိသေးတယ်’

မြခက် အိပ်ရာမှ လူးလဲထပြီး မျက်နှာ ကပျာကယာသစ်ကာ ထမင်း အိုးတည်ရန် မီးဖိုချောင်သို့ ဝင်ခဲ့ရ တော့၏။

နောက်ရက် ညတွေမှာလည်း ထို အိပ်မက်မျိုး ပြန်လည်မက်ကာ သုံးခါ မြောက် အိပ်မက်မက်အပြီးမှာတော့ ‘ကိုစန်းလွင်... ကျွန်ုပ်အိပ်မက်က ဂိုဏ်း ယေယျံ ဒီအတိုင်း တစ်ပုံတည်း ထူးထူး ဆန်းဆန်း သုံးခါတောင် ထပ်ပြီး မက်နေ တော့ ထူးချွန်ထင်တယ် ကိုစန်းလွင်ရယ်။’

ကျွန်မတော့ အဲဒီနေရာကို ရှာပြီး လက်တွေ့ တူးကြည့်ရင်တယ်တော်’
‘အင်း... တစ်နေ့နေ့ သွားကြည့်ကြ တာပေါ့ကွာ’

* * *

ရာသီမေထုန် လနယုန်ဟု ခေါ် အဆိုရှိသည့်အတိုင်း ဘာဏုရာဇာ နှစ် နေမင်းသည် မေထုန်ရာသီသို့ တူး ဆင်းခဲ့ပြီဖြစ်၍ ကာလအားဖြင့် နှစ် နှောင်းဝသန် ကာလဟု ခေါ်ရချေမည်။
မိုးလေး တစ်ပြက်၊ နှစ်ပြက် ရွာသွန်း ထားသောကြောင့် လမ်းဘေးစန်းတစ် ချောင်းရှိ အပင်ကြီးငယ်တို့မှာလည်း မိုး တစ်အိုး၊ မိုးတစ်ပေါက် ဆိုသည့်အတိုင်း သောက်လိုက်ရသော မိုးရေ တန်ဖိုး မြို့မောက် တက်ကြွစိမ်းလန်းသော ပင်ကိုအလှကို ဆင်မြန်းထားကြ ဖြစ်၏။

မြခက်တို့လင်မယားသည် မိမိတို့ အတွက် နံနက်စာ ထမင်းထုပ်နှင့်အတူ တူးဖော်ရန် လက်နက်ပစ္စည်း အား အလင် ယူဆောင်၍ ရွှေကွက်သစ် တွက်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်၏။

မြခက်၏ အိပ်မက်ထဲက ပြင်ပ အတိုင်း တောင်ကြီးနန်းလုံးတစ်ကြောင်း လျှိုမြောင်အတိုင်း လာခဲ့ကြရာ သူတို့ နေထိုင်သော ရွှေတောစခန်း

ခြောက်ဖာလုံမျှ အကွာအဝေး
အရောက်မှာတော့ အိပ်မက်ထဲကနှင့်
တထေရာတည်းတူသော ကုန်းမို့လေး
ကို တွေ့မြင်ရသည်။ မနီး
မဝေးတွင် ရေအိုင်တစ်အိုင်
လည်း ရှိနေ၏။

‘ကျွန်းကို လက်ညှိုးညွှန်းကာ
ဒီနေရာလေး ကိုစုန်းလွင်’

ပါလာသည့် ထမင်းထုပ်နှင့် ပစ္စည်း
တို့ကို နေရာချကာ ဝေါက်ပြားယူလျက်
ဇနီးသည်ညွှန်ပြသော နေရာကို
ကိုစုန်းလွင် စတင်၍ တူးဖော်သည်။

တူးသူတူး၊ မြေစာသယ်သူက သယ်
နှင့်လင်မယားနှစ်ယောက် စိတ်အား
ထက်သန်စွာ ခေါင်းပုံးကျင်းခြင်းအလုပ်
ကို လုပ်ဆောင်ကြရာ နေ့မှန်းတည့်ချိန်
အရောက်မှာတော့ တူးနေသော
အင်းပြိုအနက် ငါးတောင်၊ ခြောက်
တောင်ခန့်ကို ရောက်ရှိလာခဲ့၏။

‘ဟော...ဟော...ဖြန်းကြောကို တွေ့ပြီ
ပိုင်းပရ’

လင်ယောက်ျား၏ အားရဝမ်းသာ
ပြောသောအသံကြောင့် မြခက်သည်
သယ်နေသည့် မြေတောင်းကို ပစ်ချ
ကာ အင်ခွက်ယူပြီး အပြေးအလွှား
ရောက်လာ၏။

‘ကိုစုန်းလွင် ဒီထဲ တစ်ခွက်လောက်
အပြည့်ထည့်လိုက်ပါ။ တစ်အင်
လောက် လှည့်ကြည့်ရအောင်’

ဖြန်းသားကို အင်အပြည့်ထည့်ပြီး
ရေအိုင်ရှိရာသို့ ခွက်သွက်သွက် ယူ
သွားသည်။ ကိုစုန်းလွင်လည်း မနေနိုင်
အင်းပေါ်သို့တက်ကာ မြခက် အင်
လှည့်ရာသို့ လိုက်သွား၏။

မြခက်သည် မိန်းမသားပီပီ ရေစပ်၌
စိတ်ရှည်လက်ရှည် အင်လှည့်ရာ
မြေသားတို့ကုန်လု၍ မှန်တို့သာ ကျန်
သောအခါမှာတော့ ဝင်းလက်နေသော

ရွှေဖတ်ရွှေမှန်တို့ကို အတိုင်သား မြင်
တွေ့ရတော့၏။

ရွှေမှန်တို့ကို ပြဒါးနှင့်ဖမ်း၍ ပဝါနှင့်
ညစ်အပြီးမှာတော့...

‘ဟာ... ဖြန်းကြမ်းတစ်အင်ထဲ လှည့်ကာ
တောင်ရွှေကြီးတစ်လုံးစာလောက် ပါတယ်
ဆိုတော့ ဟား...ဟား...ဟား...ဟိုတော့
သူငွေဖြစ်ပြီ မြခက်ရ’

လင်မယားနှစ်ယောက်လုံး လုပ်
သက်ရင့်သော ရွှေလုပ်သားများ ဖြစ်
သဖြင့် ရွှေထွက်ကို ခန့်မှန်းနိုင်ကြ ၏။

ထို့ကြောင့် ထိုနေရာသို့ နေချင်း
ညချင်း ပြောင်းရွှေ့ တဲထိုးကာ တခြား
လူသူမသိစေရန် လက်မျှောက် အသုံး
ပြုပြီး တစ်နိုင်တပိုင် လင်မယားနှစ်
ယောက် တက်ညီလက်ညီ ကျင်ယူကြ
တော့သည်။

ပထမရက်၌ပင် ရွှေနှစ်ကျပ်သားခန့်
ပွင့်၏။

* * *

နောက်တစ်နေ့ ဖြန်းသားတို့ကို
စိတ်ရှည်လက်ရှည် တူးဖော်ယူနေသော
ကိုစုန်းလွင်သည် ဆေးလိပ်သောက်
လိုသဖြင့် အင်းပေါ်သို့တက်ကာ ဆေး
လိပ်ယူ၍ တဲရှိရာသို့ လာခဲ့သည်။

တဲအတွင်းအရောက် သူတို့အိပ်ရာ
ဘေး တဲထောင့်တွင် ရွှေနေသော
ခြေသလုံးခန့်တုတ်သည့် စပါးအုံးမြွေ

ကြီးကိုတွေ့ရာ တုတ်ရှာပြီး ရိုက်ခြောက်
လိုက်၏။ လူကို အန္တရာယ်ပြုသော
မြွေမျိုးမဟုတ်သဖြင့် သတ်တော့
မသတ်လိုက်ပေ။

ဆေးလိပ်သောက် အနားယူပြီး
ဖြန်းမြေကို ဆက်လက်ထုတ်ယူကာ
မျှောထိုးနေသော မြခက်ရှိရာသို့
မြေတောင်းကို သယ်ယူသည်။

တစ်မျောပြီး မြခက်အင်လှည့်
နေရာမှ...

‘ဟင်... ကိုစုန်းလွင်လာ...လာပြီတော်
ဒီ...ဒီတစ်မျှောက ဘာပဲလဲ ပေါ့ဘူး’

ကိုစုန်းလွင် အပြေးအလွှား ရောက်
လာသည်။

‘ဟာ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ မြခက်ရာ၊
အရင်မျှောက ရွှေအများကြီးပါရက်ခဲ့
အခုတစ်မျှောကြမှ ဘယ်လိုကြောင့်
မပါရတာလဲဟ’

ထိုသို့နှင့် ညနေ အလုပ်သိမ်းချိန်
အထိ ကြိုးစား၍ ကျင်ယူကြသော်
လည်း ရွှေအပွင့်နည်းကာ ထမင်းဖိုးမျှ
သာ ပွင့်တော့၏။

စိတ်ပျက်လက်ပျက်နှင့် ညစာ
ထမင်းပင် မစားနိုင်ကြတော့ဘဲ အိပ်ရာ
ပေါ်သို့ ခြေပစ်လက်ပစ် ထိုးလှဲရာမှ
ညအိပ်ပျော်ခြင်းသို့ ရောက်သွားကြ
လေတော့သည်။

* * *

‘ပြဒေဝီ သင့်ကို သနားလို့ ကျွန်ုပ် ရွှေရန်
ကို ညွှန်ပြပေးတယ်ပေါ့၊ ကျွန်ုပ်ရဲ့ မျှော်
ဆိုတဲ့ သံယောဇဉ်ကြောင့် သင်ရှိရာကို
လာပြီပေတယ်။ သင်တို့ကို မထိခိုက်ပါဘူး။
ခုတော့ သင့်ယောက်ျားက ကျွန်ုပ်ကို ရိုက်
ပုတ်သောင်းထုတ်တယ်။’

ဒါကြောင့် ဒီနေ့ ရွှေငွေပျောက်ကွယ်လွှား
တာပဲ။ ရွှေဆက်ပြီးလိုချင်ရင် နောက်ကို ဒီ
အပြုအမူမျိုး ဆက်မလုပ်ဖို့ လိုသောကိစ္စ
ကို ပြောထားပါ’

အိပ်မက်ကြောင့် အိပ်ရာမှ လန့်နိုးကာ အထက်ပါ အိပ်မက်ကို ပြန်စဉ်းစားပြီး ယောက်ျားဖြစ်သူကို နှိုးလိုက်သည်။

‘ကိုစန်းလွင်...ကိုစန်းလွင် ထပါဦး၊ တော် မနေ့က ဘာလုပ်လိုက်လဲ’

‘ဟာ... မြခက်ကလဲကွာ အိပ်နေတာကို အတင်းနှိုးပြီး ကဲ... ဘာလဲ’ အိပ်မက်မှန်းမှားနှင့် ထထိုင်ပြီးမေး၏။

‘တော် မနေ့က ဘာကောင်တွေလို့ ဘယ်လိုလုပ်လိုက်လဲ’

‘ဝါ၊ မနေ့က တဲထဲမှာ ပြေတစ်ကောင် ဝင်နေတာ ဆွေလိုက်လို့ ရိုက်ခြောက်ထုတ်လိုက်တယ်’

‘အဲ...အဲဒါပဲ၊ အဲဒါ တော်အပြစ်ကြောင့် မနေ့က ရွှေမပွင့်တာ၊ ရွှေပျောက်သွားတာ၊ နောက်ကို ဒီလို မလုပ်ပါနဲ့ ကိုစန်းလွင်ရယ်၊ အခု ကျွန်မကို အိပ်မက်ပေးတယ်။ ရွှေလိုချင်ရင် သူ့ကို ဒီအပြုအမူမျိုး မလုပ်ပါနဲ့တဲ့၊ သူက ကျွန်မကို သံယောဇဉ်ကြီးလို့ အခုလို လာနေပြီး ရွှေတွေပေးနေတာတဲ့’

နောက်တစ်နေ့ နံနက်စောစောပင် သူ ရိုက်ခြောက်ထုတ်လိုက်သော မြွေကြီးသည် မနေ့က နေရာ၌ပင် မနေ့က ပုံစံအတိုင်း တွေ့မြင်ရ၏။

ဒီတစ်ခါတော့ သူ ရိုက်ခြောက်ပြီး မထုတ်ခဲ့တော့ပေ။ ရွှေချင်သည်ကို။ ထူးဆန်းစွာပင် မြွေကြီး ပြန်လည်ရောက်ရှိလာသည် အချိန်မှစပြီး ပထမဦးဆုံးရက်ကအတိုင်း ရွှေအပွင့်များခဲ့ကာ တစ်လကျော်ကျော်အထိ ဆက်လက်ပြီး ရွှေတို့ကို ပေးခဲ့၏။

မိုးဖြိုင်ဖြိုင်ရွာသော ဝါခေါင်လသို့ ရောက်သည်နှင့် လျှို့ဝှေ တောင်ကျရေတို့ ဆင်းလာသောကြောင့် ကျေးဇူးရှင်မြွေကြီးလည်း ပြောင်းရွှေ့သွားသကဲ့သို့ သူတို့လည်း ယခုနေရာမှတစ်ဖန် နေရာဟောင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ရလေတော့သတည်း။

* * *

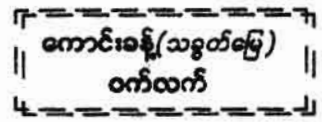
‘တေန မုတ္တော သတ္တောနာမ နတ္ထိ’
‘တေန-အပရာပရိယ ဝေဒနိယခေါ် ထိုက်ဟောင်းမျိုးမှ၊ မုတ္တော-ကင်းလွတ်နိုင်သော၊ သတ္တောနာမ-

သတ္တောနာမ သတ္တဝါမျိုးဟူသည်၊ နတ္ထိ- သုံးဆယ့်တစ်ဘုံအတွင်း၌ မရှိခဲ့ပေ။

ကျွန်ုပ် အပါအဝင် လူသားသတ္တဝါများတို့သည် ချားရဟတ်နှင့်တူသော သံသရာ၌ ကျင်လည်ခဲ့ကြသည်မှာ ဘဝပေါင်းများစွာ မရေမတွက်နိုင်အောင် များခဲ့ကြလေပြီ ဖြစ်၏။ ထိုသို့ ဘဝများ များခဲ့သလောက် ကံအဟောင်းတွေကလည်း သတ္တဝါတိုင်းမှာပင်လျှင် ထုထည်ကြီးမားစွာ ပါရှိခဲ့ကြ၏။

ကောင်းသောကံကို ပြုခဲ့လျှင် ကောင်းရာသို့ ရောက်ရှိနိုင်ကြသလို မကောင်းသော ဒုစရိုက်ကို ပြုလုပ်ခဲ့လျှင်လည်း ထိုကံဟောင်းကပင် မကောင်းသော ဘုံဘဝသို့ ပို့ဆောင်ပေးမည်မှာ မလွဲပင်တည်း။

ကောင်းကျိုးကုသိုလ် ပြုနိုင်ကြပါစေ

တညင်းသီးဆားရည်စိမ်ကို အချို့က ထမင်းမြိန်၍ ကြိုက်ကြသည်။ အချို့က တညင်းသီးမနုမရင့်ကို ဆားရည်စိမ်စားကြသည်။ ဝါး၍ကောင်း၏။ ငန့်ပေါ်ဖြစ်၍ ငါးပိရည်ပျစ်ပျစ်နှင့်အကိုက်၊ အဲ...အချို့ တညင်းသီးရင့်ဆားရည်စိမ်ကိုတော့ မာတောင့်တောင့်၊ သွားများပင် လန့်ထွက်မတတ်။

တညင်းသီး

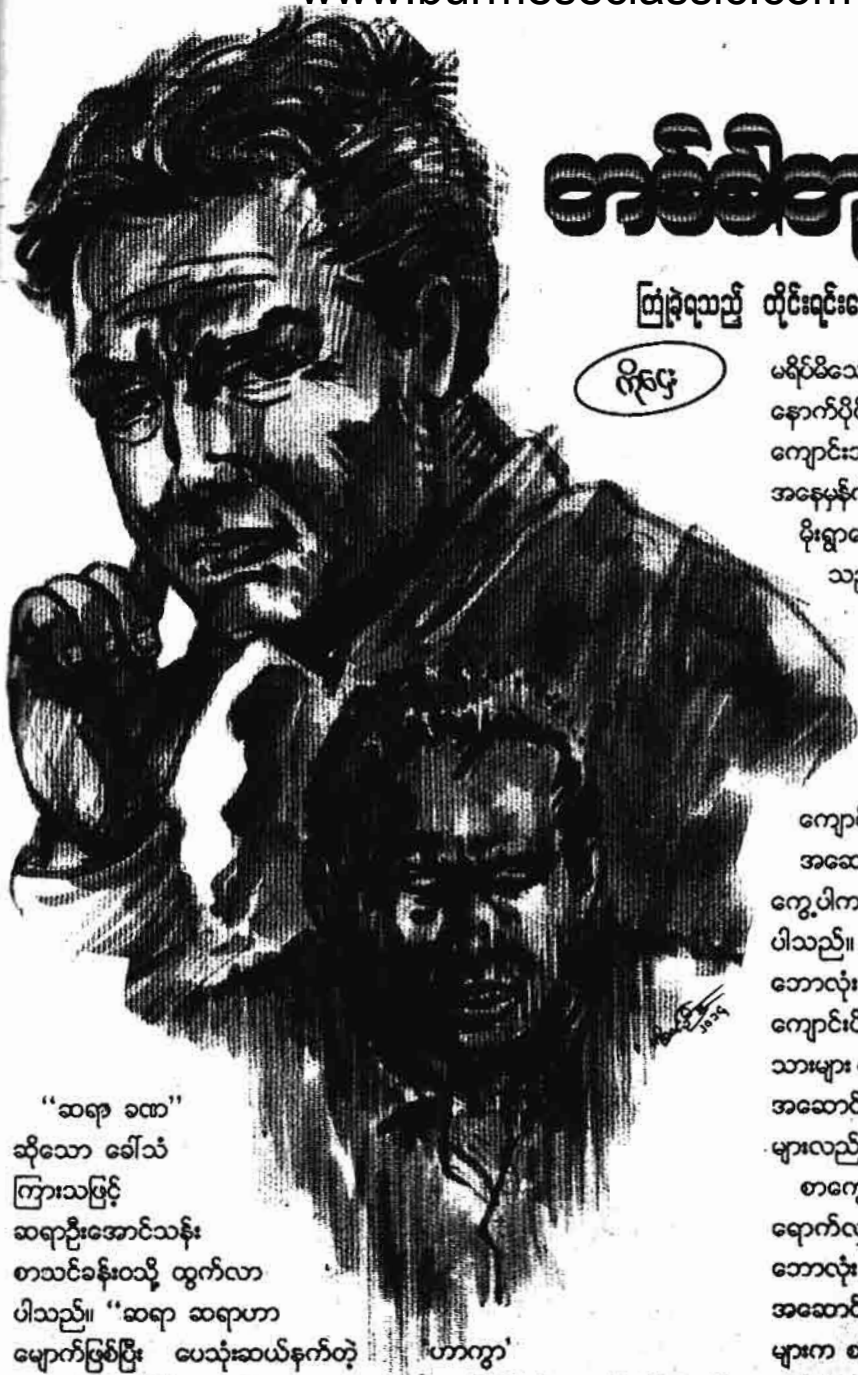
ကြပ်ကြပ်လေးရအောင် ဆားရည်စိမ်နည်း

တညင်းသီး နုသာမက တညင်းသီးရင့်ပါ ကြောင်ပုစွန်စား ကြပ်ကြပ်ဝါး ဆိုသလို ဝါး၍ကောင်းသော နည်းတစ်ခုကို လက်ဆောင်ပေးပါမည်။ နည်းကား ဤသို့...

‘ဆားရည်စိမ်ယံ တညင်းသီးတွေကို စွဲအိုး (သို့) တခြားအိုးနဲ့ ရေနဲ့အတူ စိထားပါ။ ဆားပြိတ်ဟု ပထည့်ရပါ။ သ-ရက် ၁၅-ရက်လောက်ရမူ တညင်းသီးအစိမ်းကို ကိုယ်ကြိုက်တဲ့ ဆားအမျိုးအစားကို ထည့်ရပါမယ်။ စားလို့ရလောက်တဲ့ အချိန်ကျမှ ထုတ်စားပါ။’

တညင်းသီးရင့်များဟာ မာတောင့်တောင့် မဟုတ်ဘဲ ‘ကြပ် ကြပ် ကြပ် ကြပ်’နဲ့ စားလို့ ကောင်းတာကို သိရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဟု လေးမကရွာနေ ဒီးငွေရိုမိုးက ပြောပါသည်။ သူကလည်း ဦးဒေရယ် ဇနီး မုဂါးနို့ဩလာထံကရသည်ဟုဆိုပါသည်။

တစ်ခါတုန်းက

ဤနေ့သည် ထိုင်းရင်းဆေးဝညာရှင်တစ်ဦး

ဂိုဏ်း

မရိပ်မိသော်လည်း ခွင့်လွှတ်ခဲ့ပါသည်။
 နောက်ပိုင်းတွင်တော့ ဆရာများရော
 ကျောင်းသားများပါ စာကွေး၏အခြေ
 အနေနှင့်ကို သိရှိနားလည်လာပါသည်။
 မိုးရွာနေသော တစ်နေ့တွင် ဖြစ်ပါ
 သည်။ စာကွေး ထီးဆောင်းပြီး
 ကျောင်းဝင်းထဲသို့ ဝင်လာ
 ပါသည်။ ထားဝယ်
 ဒေသကောလိပ်အဝင်လမ်း
 ၏ ညာဘက်တွင်
 ကျောင်းသားဆောင်နှင့်
 ကျောင်းသူဆောင်များ ရှိပါသည်။
 အဆောင်များလွန်ပြီး ဘယ်ဘက်သို့
 ကွေ့ပါက ဒေသကောလိပ်သို့ ရောက်
 ပါသည်။ ဒေသကောလိပ်ရှေ့တွင်
 ဘောလုံးကွင်းရှိပါသည်။ ထိုနေ့က
 ကျောင်းပိတ်ရက်ဖြစ်သဖြင့် ကျောင်း
 သားများ ဘောလုံးကန်နေကြပါသည်။
 အဆောင်မှ ကျောင်းသူကျောင်းသား
 များလည်း ကြည့်နေကြပါသည်။

စာကွေးမှာ ဘောလုံးကွင်းနား
 ရောက်လျှင် ထီးဆောင်းလျက်နှင့်
 ဘောလုံး ဝင်ကန်ပါတော့သည်။
 အဆောင်မှ ကျောင်းသူကျောင်းသား
 များက စာကွေးအား ဆူညံစွာ အော်
 ဟစ် အားပေးကြပါသည်။ ယခုအခါမှာ
 တော့ စာကွေး၏အခြေအနေကို
 အားလုံး သိရှိနေကြပြီဖြစ်ပါသည်။
 ကျောင်းတွင် အခမ်းအနားတစ်ခု
 ပြုလုပ်ပါသည်။ ဆရာ၊ ဆရာမ

“ဆရာ ခဏ”
 ဆိုသော ခေါ်သံ
 ကြားသဖြင့်
 ဆရာဦးအောင်သန်း
 စာသင်ခန်းဝသို့ ထွက်လာ
 ပါသည်။ “ဆရာ ဆရာဟာ
 မျောက်ဖြစ်ပြီး ပေသုံးဆယ်နက်တဲ့
 တွင်းထဲကို လိမ့်ကျတယ်ဆိုပါတော့၊
 တစ်နေ့ကို သုံးပေ ကုပ်တက်တယ်၊
 နှစ်ပေပြန်လျှော့ကျတယ်။ ဆရာ
 တွင်းအပေါ်ကိုရောက်ဖို့ ဘယ်နှစ်ရက်
 တက်ရမလဲ”

ဟာကာ’
 ဟု ပြောပြီး ဦးအောင်သန်း အခန်း
 ထဲသို့ ပြန်ဝင်သွားပါသည်။
 ဦးအောင်သန်းကို ခေါ်သူမှာ
 စာကွေးဖြစ်ပါသည်။ ထိုစဉ်က စာကွေး
 ၏အခြေအနေကို ဦးအောင်သန်း

www.burns

သုတေသန အဆက်

'ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာ'

နောက် သုံးလလောက်ကြာ
 နောင် ရန်ကုန်မြို့ရှိ ဆရာကြီး
 ဒီပဲခေါင်သို့ ဆရာဟိန်းဖော်
 ဆက်လာသည်။ ဆရာကြီး
 အား ကန်တော့ပြီး စကား
 ခြေည်ပြောကြသည်။
 ဆရာကြီး ဦးဒီပဲမှ...
 'အညာဘုရားပွဲ ဗေဒင်
 ဟောခန်းက ငါ ရန်ကုန်
 ပြန်တော့ မင်းတို့
 အခြေအနေ
 ဘယ်လိုဖြစ်ကြသေးလဲ'
 ဆရာဟိန်းဖော်သည်
 ဟား ဟား ဟားနှင့်
 သဘောကျသော
 အမူအရာဖြင့်
 ပြောပြသည်။
 'ဆရာပြန်တဲ့နေ့
 နေ့လယ်ပိုင်းမှာ
 ဘုရားပွဲတော်ဈေးထဲက
 သံထည်ပစ္စည်းရောင်းတဲ့
 ဆိုင်ကိုသွားပြီး ငှက်ကြီးတောင်
 ဓားတစ်လက် ဝယ်ရတယ်။ ငှက်ကြီး
 တောင်ဓားဖျားကို ကန်တော့ပွဲထဲက
 အုန်းသီးမှာ ထောင်စိုက်ထားလိုက်
 တယ်။

ညရောက်တော့ လူဆယ်ယောက်
 ခန့် ကျန်တော့ဗေဒင်ဟောခန်းရှေ့
 ရောက်လာကြတယ်။ "ဟေ့ ဟိန်းဖော်
 မင်းသတ္တိရှိရင် ဟောခန်းအပြင်
 ထွက်ခဲ့ကွ" လို့ ရန်ပြုတဲ့အသံတွေနဲ့
 တစ်ယောက်တစ်ပေါက် စိန်ခေါ်နေကြ
 တယ်။
 ပထမတော့ ဆရာပြောခဲ့သလို
 ဝန်ချတောင်းပန်ဖို့ပါ။ ဟောခန်းအပြင်

စာပေ ဦးစော

ရွာကွဲစိုက်ပျက်အစွမ်း

နှင့် ဂုဏ်စိုးမှော်အတွက် ကျွန်ုပ် (၂)

ဘက်ထွက်သွားရင် ပိုင်းလုပ်မယ့်
 အခြေအနေပဲဆရာရေ။ ဒါကြောင့်
 ကြိုတင်စီစဉ်ထားတဲ့အတိုင်း စွမ်းရည်
 ကို ပြရတော့တယ်'
 'ဘယ်လိုပြတာတုံး'

'ဟေ့လူတွေ မင်းတို့က ငါ့ကို
 ဘယ်လိုလူမှတ်လို့လဲ၊ ငါ ဘယ်လိုလူ
 ဆိုတာ ကြည့်ကြဦးလို့ သူတို့အာရုံ
 စိုက်လာအောင် အသံလှယ်ကျယ်နဲ့
 အော်ပြောလိုက်တယ်။

ကျွန်တော့်နောက် နှစ်လံလောက် အကွာမှာ အုန်းသီးပေါ် စိုက်ထားတဲ့ ငှက်ကြီးတောင်စားကြီးကို လက်နဲ့ အဝေးမှ လှမ်းဆွဲသလို ဟိတ်လို့ ပါးစပ်က မြည်လိုက်တယ်။ အုန်းသီးမှာ စိုက်ထားတဲ့ ငှက်ကြီးတောင်စားကြီးနဲ့ ကျွန်တော့်လက်ထဲ အလိုလို ရောက်လာတယ်။

အဲဒီလူတွေ အံ့သြ

တုန်လှုပ်သွားတဲ့ အမူအရာတွေ ဖြစ်ကုန်တယ်။ ကျွန်တော် ခပ်တည်တည်နဲ့ မင်းတို့ ငါ့အစွမ်းကို မြင်တယ် မဟုတ်လား။ ဓားစကြာလွှတ်လိုက်ရင် မင်းတို့ အကုန်သေကုန်မယ်။

ဘယ်လိုလဲ လွှတ်လိုက်ရမလား ကျွန်တော် ဟန်ပါပါနဲ့ ဓားကို သူတို့ဆီ ပစ်လွှတ်မယ့်ဟန် လုပ်လိုက်တယ်။ အားလုံး မလုပ်ပါနဲ့ဗျာ၊ မလုပ်ပါနဲ့ဗျာ ဆိုပြီး ကမန်းကတန်း ပြန်သွားကြတယ် ဆရာ'

ဆရာကြီး ဦးဒီပမှ...

'နေပါဦး နှစ်လံအကွာမှာ အုန်းသီးကို စိုက်ထားတဲ့ ငှက်ကြီးတောင်စားက မင်းဆီကို အလိုလို ဘာလို့ရောက်လာရသလဲကွ'

'ဆရာ မေ့သွားပြီထင်တယ်။ ခန်းစည်းအနောက်ဘက်မှာရှိတဲ့ စီးကရက်၊ စီးခြစ်၊ ပန်းသီးတွေကို ကျွန်တော် ထိုင်ရာကနေ ယူပြတာ ဆရာမြင်ဖူးပြီပဲ။ ကျွန်တော်နဲ့ နှစ်လံအကွာမှာရှိတဲ့ ငှက်ကြီးတောင်စား လက်ထဲရောက်လာအောင်ယူတာ ပိုလွယ်တာပေါ့ ဆရာ'

'အေး အေး မင်းက ရုက္ခစိုးမော်အောင်လို့ ယူရတာလို့ ပြောခဲ့တာ သတိရပြီ၊ ရုက္ခစိုးမော်အောင်အတတ်ပညာစွမ်းရည်နဲ့ ရှိပြန်ပြီဟာကောင်းပါတယ်။ လက်ရံနည်းနဲ့ မဖြေရှင်းဘဲ နှလုံးနှလုံးနဲ့ တော့ ပြန်လွှတ်တာ

ပေါ့'

အထက်ပါ အကြောင်းအရာတွေကတော့ စာရေးသူ၏ဆရာ ပြောပြသော ဆရာကြီးဦးဒီပ ကိုယ်တွေ့ ရုက္ခစိုးမော်အောင်မြင်သူ၏ စွမ်းရည်များ ဖြစ်ပါသည်။

* * *

စာရေးသူ၏ ဆရာမှ...

'ရုက္ခစိုးမော်သွင်းနည်းတော့ စာပေမှာ မတွေ့ဖူးသေးဘူး။ မင်း...တွေ့ဖူးလား'

'တွေ့ဖူးပါတယ် ဆရာ'

'ဒီလိုဆို ပြောပြစမ်းပါဦး'

စာရေးသူမှ...

'ရုက္ခစိုးမော်သွင်းနည်းက ဒီလိုပါ ဆရာ ရုက္ခစိုးမော် သွင်းတော့မယ်ဆိုရင် ပထမဦးဆုံး ငါးပါးသီလ၊ ရှစ်ပါးသီလ၊ ကိုးပါးသီလ၊ ဆယ်ပါးသီလ တစ်ခုခုကို ဆောက်တည်ရတယ်။

မိမိနေရာဒေသနဲ့ မနီးမဝေး တောစိုးသစ်ပင်ကြီးများရှိရင် အဲဒီသစ်ပင်ကြီးများအောက်မှာ သရဏဂုံ(၃၀)ကို ညလုံးပေါက် ပုတီးစိပ်ရပါတယ်။

သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်ကို (၁၂)ည ပြည့်အောင် စိပ်ရပါတယ်။ အဲဒီအတိုင်း

တောစိုးသစ်ပင်ကြီး (၁၂)ပင်ပြည့်အောင် သရဏဂုံ(၃၀)ကို ညလုံးပေါက် ပုတီးစိပ်သွားရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

တောစိုးသစ်ပင်ဆိုတာ အခြားသော သစ်ပင်များထက် ကြီးပြီးမြင့်တဲ့ သစ်ပင်ကိုခေါ်တာပါ။ အဲဒီလို ညလုံးပေါက် သစ်ပင်ကြီးအောက်မှာ တစ်ယောက်တည်း သရဏဂုံ(၃၀)ကို ပုတီးစိပ်တဲ့အခါမှာ အခြောက်အလှန့်များစွာ တွေ့ရတတ်ပါတယ်။

ကြောက်တတ်ရင် အားမထုတ်ဘဲ နေတာ ပိုကောင်းပါတယ်။ ခြောက်လှန့်တယ်ဆိုတာလဲ အစကနဦးလောက်သာ ခံရတတ်တာပါ။ နောက်တော့ မခြောက်မလှန့်တော့ပါဘူး။

ခြောက်လှန့်ပုံကတော့ အမျိုးမျိုးပေါ့။ သစ်ပင်ပေါ်က သစ်ကိုင်းချိုးချသလိုလို တင်ပျဉ်ခွေပေါ် အရာဝတ္ထုတစ်ခုခု ဖျတ်ခနဲ ကျလာသလို ထင်ရအောင် ခြောက်လှန့်တတ်ပါတယ်။

ကြောက်လန့်ဖွယ် အသံများလဲ ပြုလုပ်တတ်ပါတယ်။ အဲလို ခြောက်လှန့်ပေမယ့် ပုတီးကို အာရုံမမီ တွင်တွင် စိပ်နေပါက အခြောက်အလှန့်မှုတွေ ပျောက်ကွယ်သွားပါတယ်။

တောစိုးသစ်ပင်ကြီး (၁၂)ပင်ပြည့်ပြီး အောင်မြင်ပါက အဲဒီသစ်ပင်ကြီး (၁၂)ပင်များက ရုက္ခစိုးများနဲ့ အကျွမ်းဝင်ရင်းနှီးသွားတယ်။ မိမိ ပတ်ဝန်းကျင်မှ လူများက ဆရာ ဆရာလို့ မြှောက်စားလာကြတယ်။ ရောဂါကြီးငယ်များကိုလဲ ရေကို သရဏဂုံမနီးပြီးတိုက်လိုက်ရုံနဲ့ ပျောက်ကင်းသွားတယ်။

ကြည့်ညိုသူများ တစ်နေ့တခြား တိုးတက်လာတယ်။ ရုက္ခစိုးများက ပြောကြားပြသဖြင့် ကံအားလျော်စွာ အကြားအမြင်များလဲ ရလာတတ်တယ်။

သေသူရဲ့အကြောင်းကို အာရုံပြု
ထိုက်ရင် သိလာတယ်။ အချစ်အားဖြင့်
ပြောရရင် ရုက္ခစိုးနတ်များနဲ့ မိတ်ဖွဲ့
အောင်မြင်လို့ ရုက္ခမူအောင်တယ်လို့
ခေါ်ကြတယ်။

အဲသလို အောင်မြင်လာရင် အဖျက်
အဆီးများနဲ့လဲ တွေ့ရတတ်တယ်။
အဖျက်အဆီးဆိုတာက မိမိရဲ့ သီလ
ဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်တွေကို
ဖျက်ဆီးတတ်တဲ့ **မိန်းမနဲ့ငွေပါပဲ။** အဲဒီ
လို မှတ်သားရမယ့်ပါတယ်ဆရာ။

တကယ်လို့ ကျင့်စဉ်ကို အားထုတ်
နေတုန်း အကြောင်းတစ်ခုကြောင့်
ပျက်ကွက်သွားပါက မိမိနှစ်သက်တဲ့
သီလကို ဆောက်တည်ပြီး အထက်က
ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း တောစိုးသစ်ပင်ကြီး
(၁၂)ပင်အောက်မှာ သရဏာဂုံ(၃၀)ကို
ပြန်ပြီး ပုတီးစိပ်နိုင်ပါတယ်။ အဲဒါက
တော့ ရုက္ခစိုးမှော်သွင်းနည်း ဖြစ်ပါ
တယ်'

သရဏာဂုံ(၃၀) ပုတီးစိပ်ရန်...

* * *

အနက်

၁။**ဇာတိပရိယတ္တိ**-ပဋိသန္ဓေ နေခြင်း
ဇာတိဆုံးသည့်တိုင်အောင်၊ **ဗုဒ္ဓ**-
မြတ်စွာဘုရားကို၊ **သရဏ**-
ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ **ဂစ္ဆာမိ**-ဆည်း
ကပ်ပါ၏။ **ဓမ္မ**-တရားတော်မြတ်
ကို၊ **သရဏ**-ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊
ဂစ္ဆာမိ-ဆည်းကပ်ပါ၏။ **သံဃ**-
သံဃာတော်မြတ်ကို၊ **သရဏ**-
ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ **ဂစ္ဆာမိ**-ဆည်း
ကပ်ပါ၏။

၂။**ဘောဇ္ဇပရိယတ္တိ** - စည်းစိမ်ဥစ္စာ
ဆုံးသည့်တိုင်အောင်

၃။**ဇီတိပရိယတ္တိ** - အသက်ဇီဝ
ဆုံးသမျှတိုင်အောင်

၄။**ယာဝဇီဝ**-အသက်ထက်ဆုံး

၅။**မရဏပရိယတ္တိ** - သေခြင်း ဆုံး
သည့်တိုင်အောင်

၆။**မရဏကာလပရိယတ္တိ** - သေရ
သောကာလ ဆုံးသည့်တိုင်အောင်

၇။**အရဟတ္တမဂ္ဂပရိယတ္တိ** - အရဟတ္တ

သရဏာဂုံ(၃၀)

ခေါ်စဉ်-ဇာ၊ ဘော၊ ဇီ၊ ယာ၊ ယ၊ ယ၊ အ၊ အ၊ နိ နိ

၁။ဇာတိပရိယတ္တိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဣဿိ။

ဇာတိပရိယတ္တိ ဓမ္မံ သရဏံ ဣဿိ။

ဇာတိပရိယတ္တိ သံဃံ သရဏံ ဣဿိ။

၂။ဘောဇ္ဇပရိယတ္တိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဣဿိ။

ဘောဇ္ဇပရိယတ္တိ ဓမ္မံ သရဏံ ဣဿိ။

ဘောဇ္ဇပရိယတ္တိ သံဃံ သရဏံ ဣဿိ။

၃။ဇီတိပရိယတ္တိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဣဿိ။

ဇီတိပရိယတ္တိ ဓမ္မံ သရဏံ ဣဿိ။

ဇီတိပရိယတ္တိ သံဃံ သရဏံ ဣဿိ။

၄။ယာဝဇီဝံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဣဿိ။

ယာဝဇီဝံ ဓမ္မံ သရဏံ ဣဿိ။

ယာဝဇီဝံ သံဃံ သရဏံ ဣဿိ။

၅။မရဏ ပရိယတ္တိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဣဿိ။

မရဏ ပရိယတ္တိ ဓမ္မံ သရဏံ ဣဿိ။

မရဏ ပရိယတ္တိ သံဃံ သရဏံ ဣဿိ။

၆။မရဏကာလ ပရိယတ္တိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဣဿိ။

မရဏကာလ ပရိယတ္တိ ဓမ္မံ သရဏံ ဣဿိ။

မရဏကာလ ပရိယတ္တိ သံဃံ သရဏံ ဣဿိ။

၇။အရဟတ္တ ပရိယတ္တိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဣဿိ။

အရဟတ္တ ပရိယတ္တိ ဓမ္မံ သရဏံ ဣဿိ။

အရဟတ္တ ပရိယတ္တိ သံဃံ သရဏံ ဣဿိ။

၈။အရဟတ္တ ဣဿ ပရိယတ္တိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဣဿိ။

အရဟတ္တ ဣဿ ပရိယတ္တိ ဓမ္မံ သရဏံ ဣဿိ။

အရဟတ္တ ဣဿ ပရိယတ္တိ သံဃံ သရဏံ ဣဿိ။

၉။နိဗ္ဗာန ပရိယတ္တိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဣဿိ။

နိဗ္ဗာန ပရိယတ္တိ ဓမ္မံ သရဏံ ဣဿိ။

နိဗ္ဗာန ပရိယတ္တိ သံဃံ သရဏံ ဣဿိ။

၁၀။နိဗ္ဗာန ဣဿ ပရိယတ္တိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဣဿိ။

နိဗ္ဗာန ဣဿ ပရိယတ္တိ ဓမ္မံ သရဏံ ဣဿိ။

နိဗ္ဗာန ဣဿ ပရိယတ္တိ သံဃံ သရဏံ ဣဿိ။

မဂ်ဆုံးသည့်တိုင်အောင်

၈။**အရဟတ္တကာလမဂ္ဂပရိယတ္တိ**

- အရဟတ္တမဂ်ကာလ ဆုံး
သည့်တိုင်အောင်

၉။**နိဗ္ဗာနပရိယတ္တိ** - နိဗ္ဗာန်လျှင်
ဆုံးသည့်တိုင်အောင်

၁၀။**နိဗ္ဗာနကာလပရိယတ္တိ**-နိဗ္ဗာန်
ရရာကာလ အဆုံးတိုင်အောင်

[**ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဣဿိစသည့်
အနက်များကို နိပါတ်(၁)ပုဒ်
အတိုင်း ဆိုရန်**]

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို
နက္ခတ္တဓာတ်ခြည်မဂ္ဂဓင်းနှင့် ပါရမီ
မဂ္ဂဓင်းတို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာ
ဆရာကြီး ဦးသန်းအောင်ရွှေ
[ဓမ္မာစရိယ (မဟာဝဂ္ဂါဒိဋ္ဌိနိကာ
ဂုဏ်ထူး)]၊ ဒီဃဘာဏက-ဒီဃ
နိကာယ ကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)]
မှ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။]

လောကီပညာ တစ်စက်ကမ်း
စတ်ပြီး မဂ်လမ်းသို့ ကူးနိုင်ကြပါစေ။

မိုးမလေ့ရှိ နတ်မီးတောင်မှ

ဖြစ်ရပ်ဆန်း (၂)

ရာဇာဓိ

ယခင်လူမှု အဆက်

သာယာဝတီ နန်းဗျိုတော်နှင့် အတန်ငယ်ဝေးသော အရပ်ဖြစ်သည့် စမတောင်နှင့် ဝေဘာတောင်အကြားတွင် မြင့်မားမတ်စောက်၍ နံဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်၌ ပြန့်ကားပြီး အလယ်တည့်တည့်တွင် မတ်စောက်ချွန်ထွက်နေသော တောင်ထွတ်ကြီးသို့ ရောက်မှပင် ရန်သူနှင့် အတော်အတန် ဝေးခဲ့ပြီး ဖြစ်သဖြင့် လုံခြုံရာနေရာ တစ်ခုကို ရွေးပြီး ခေတ္တစခန်းချ နေထိုင်ခဲ့ကြ၏။

၂၃၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စည်း

မြန်နွာဒေဝီလေးမှာ ချစ်သူနှင့်အတူ တကွ ရှိနေသဖြင့် နှလုံးကြည်မွေ့ရသော်လည်း နန်းတော်ကြီးအတွင်း ကျန်ခဲ့သည့် ဖယ်တော်အတွက် ရတက်မအေးဖြစ်ရပြန်သည်။

သို့ကြောင့် တပ်မှူးလေးမင်းခေါင်က...

'သခင်မဘုရား စိတ်အေးအေးထားပြီး စံနေပါ။ အဲဒီအနေအတွက် အကျွန်ုပ် စုံစမ်းပေးပါမယ်'

ဟု ပြောလေသည်။

ထိုအခါမြန်နွာက...

'မောင်တော်ဘုရား နှမတော်ကို သခင်မ၊ သခင်မနဲ့ ခေါ်တော်မပူပါနဲ့

တော့ဘုရား နှမတော်ဟာ မောင်တော်နဲ့ အတူစံနေပြီပဲ။ နှမတော်လို့သာ ခေါ်ဖို့ တောင်းပန်ပါတယ်'

ဟုပြောလေ၏။

'ကောင်းပါပြီ နှမတော် နှုတ်ကနဲ့ နေလို့ သည်းခံတော်မူပါ'

တပ်မှူးလေးက ထိုသို့ပြောရင်း မြန်နွာဒေဝီလေးကို ရင်ခွင်ထဲ ဆွဲသွင်းလိုက်ပြီး အသာလေး ပါချင်းကပ်ထားလိုက်လေသည်။ ထို့နောက်...

'နှမတော် ဘာမှနောက်မကြောင်း တွေးတော ကြောင့်ကြံတော်မူပါနဲ့ မိုးသောက်လပါလင်းဟဲ့ ကာလ

ဆောင်တော် နန်းတော်ကို သွားပြီးစုံစမ်း
ဆေးပါမယ်'

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

'မောင်တော် နန်းတော်ထဲရောက်ရင်
အမည်းတော်စုံရာစက်ရာ ခန်းဆောင်ရဲ့
အထက်ပြတုရာနဲ့ ပလွင်ထက်မှာ နန်းစဉ်
အဆက်ဆက်က ပတ္တမြားရတနာ ရှိလေစဲ့
အဲဒီပတ္တမြားကို ဖာရာကုယ်တိုင် ပုဂံနန်း
တော်က ဆောင်ယူခဲ့တာပါ။ မောင်တော်
ပတ္တမြားရတနာကို ဆောင်ကြဉ်းပေးနိုင်ပါ
က ဆောင်ကြဉ်းတော်မူခဲ့ပါ မောင်တော်။
အဲဒီနန်းစဉ်ပတ္တမြားကြီးကို ရရှိ လက်ဝယ်
ထားနိုင်သူဟာ တစ်ချိန်ယုတ် တစ်ချိန်
မင်းအဖြစ်ကို ရရှိမှာပါ မောင်တော်ဘုရား'
မြနန္ဒာဒေဝီက နန်းစဉ်ပတ္တမြား
ရတနာကို ဆောင်ကြဉ်းခဲ့ပါရန်
မှာကြာသည်နှင့် တပ်မှူးလေးက
နှစ်နှစ်ကာကာ ပြုံးလိုက်လေသည်။
ထို့နောက် ထိုင်မသိမ်းအင်္ကျီ
အတွင်း၌ အိတ်တစ်လုံးနှင့် ထည့်ယူ
ဆောင်လာသော လက်ဖက်ရည်
မန်းကန် တစ်လုံးစာမျှ ကြီးမားသည့်
ခဲရဲပြောင်ပြောင်ဖြင့် အရည်များ ရွှန်းလဲ့
ဝင်းမှည့်နေသည့် ပတ္တမြားကြီးကို
ထုတ်ပြလိုက်ရင်း...

'ဒါ မဟုတ်ပေပါ နမတော်... မင်း
တရားကြီး နတ်ရွာလားပြီဆိုတဲ့ သတင်း
စကား ကြားကတည်းက မောင်ဘုရား
ဒီနန်းစဉ်ရတနာ ပတ္တမြားကြီးကို
အရယူခဲ့တာပါ'

ဟုပြောလိုက်လေ၏။

ပတ္တမြားကြီးကို မြင်တော့ မြနန္ဒာ
ဒေဝီလည်း ဝမ်းသာအားရဖြစ်သွားကာ
တပ်မှူးလေးကို ရွတ်ခနဲ တစ်ချက်
နှမ်းလိုက်ပြီး တပ်မှူးလေး၏ လည်တိုင်
ကို ဖက်ထားလိုက်လေသည်။

ထို့နောက် တပ်မှူးလေးကို ကျေးဇူး
တင်သော မျက်လုံး ယုံကြည်ကိုးစား၍

အထင်ကြီးသော မျက်လုံးများနှင့်
ရွှန်းရွှန်းစားစားကြည့်နေလိုက်သည်။

သောကတွေ တစ်ပွေ့တစ်ပိုက်ကြီး
အကြားမှ သူတို့ချစ်သူနှစ်ဦး၏ မေတ္တာ
က လောကကြီးကို မေ့လျော့လောက်
အောင် ကြည်မွေ့ချစ်ကြည်မှုလေး
ဖြစ်သွားရလေသည်။ သို့သော် မကြာပါ
ချေ။

'ဟား ဟား ဟား ဟား။ ဟား ဟား
ဟား ဟား'

နားကွဲမတတ် လှောင်ပြောင်
ရယ်မောသံတွေက သူတို့ပတ်ဝန်းကျင်
တွင် လျှံထွက်သွားသည်။

ကြည့်လိုက်တော့ သူတို့ကို ဝိုင်းထား
ကြသည့် ငမဲကောင်နှင့် ဘက်တော်
သားတစ်စု လရောင်အောက်၌ သူတို့
ကိုင်ဆောင်ထားကြသော ဘေးတွေက
တလက်လက် လေမှာ ဝေ့ယမ်း၍
လည်း သွေးဆာစွာဖြင့် တရွှမ်းရွှမ်း
ဟန်ရေပြနေကြသည်။

'မင်းတို့ ဘယ်ပြေးမှာလဲ၊ ဘယ်မှာ
လဲ နန်းစဉ်ရတနာပတ္တမြားကြီး'

ငမဲကောင်က လက်နှစ်ဖက်ပိုက်၍
ဟန်ပါပါမေးလိုက်၏။ သူ့နောက်လိုက်
တစ်စုကတော့ အားလုံး အသင့် အနေ
အထား...

'သာယာတီထီနန်းကို ငါတို့သိမ်းပြီးပြီပြီ
ငါ့အင်္ကျီ အခု သာယာတီတိုင်းနယ်ကို
ရဲဘုရင်ထီးတုရားပဲ။ ငါက ဘုရင် အမိတ္တော
အနဲ့ စစ်ဆေးနာယာချုပ် အာလုံဟာ
ငါ့အင်္ကျီ ကျေးတော်ပြီး ကျွန်တော်ဖို့ချေ
ဖြစ်ကုန်ပြီ'

ငမဲကောင်က အောင်မြင်သည့်
လေသံမျိုးနှင့် ခပ်ကြွားကြွား ပြောရင်း
တပ်မှူးလေးမင်းခေါင်နှင့် မြနန္ဒာဒေဝီ
လေးကို အကဲခတ်သလို ကြည့်လိုက်
၏။ နောက် ခပ်မဲ့မဲ့ ပြုံးလိုက်သည်။

'မင်းတို့ကို အခွင့်အနေတစ်ခုတော့

ငါပေးမယ်၊ မင်းခေါင်က မောင်မင်းဆိုး
လာတဲ့ နန်းစဉ်ပတ္တမြားကြီးကို ငါ့လက်
ပြန်အပ်၊ နောက် ငါ့အမှုတော်ကိုထမ်း။
မြနန္ဒာက နုနယ်ပျိုမြစ်ချစ်ချင်စဖွယ်
အရွယ်လေးဆိုတော့ စောဖြူမယ်တို့၊
ဝက်လှမယ်တို့ကို သတ်သလို ငါ
မသတ်ရက်ဘူး။

ဒါကြောင့် ငါ တော်ကောက်မယ်၊
အဲဒါဟာ မောင်မင်းတို့နှစ်ယောက်
အတွက် အသက်ချမ်းသာရာရမယ့်
အခွင့်အရေးပဲ။ ဒါမှ မဟုတ်ရင်တော့
ဟဲ ဟဲ ဟဲ'

ငမဲကောင်က ထိုသို့ ပြောရင်း
မသိမသာ ကျောမှာ လွယ်ထားသော
ဓားရိုးကို ကိုင်ပြလိုက်၏။

တပ်မှူးလေးနှင့် မြနန္ဒာဒေဝီတို့
အဓိပ္ပာယ်ပါပါဖြင့် တစ်ယောက်မျက်နှာ
တစ်ယောက် ကြည့်လိုက်ကြသည်။
ထို့နောက် ငမဲကောင်ကို နှစ်ယောက်
ပြိုင်တူ စူးစူးဝါးဝါး ကြည့်လိုက်ကြပြီး
မြနန္ဒာဒေဝီကစ၍ မဆိုတင်က ဝမ်းနည်း
ဒေါသဖြစ်သော အသံနှင့်...

'ဟဲ့ လူယုတ်မာ ကျေးဇူးသစ္စာကို
မထောက် နင့်လောက်မိုက်တဲ့
လူယုတ်မာရဲ့မယား ငါဘယ်တော့မှ
အမြစ်မခဲဘူး။ သီလား ငမိုက်သားရဲ့'

ဟု အော်ပြောလိုက်သည်။

မြနန္ဒာကိုကြည့်၍ ငမဲကောင်
ကတော့ သဘောကျစွာ တဟားဟား
ရယ်လျက်ရှိ၏။

'အေးလေ ရပါတယ် သဘောတူရင်
တော့ တစ်သက်တာ သဘောမတူဘူး
ဆိုရင်တော့ တစ်ရက်စာနဲ့ ကိစ္စဖြတ်
ရမှာပေါ့'

ငမဲကောင်က အာသာငမ်းငမ်း
ရွှေ့ကမ်းစားသည့် လေသံနှင့်ပြောရင်း
မြနန္ဒာဒေဝီလေးဆီကို တစ်လှည့်ချင်း
တိုးကပ်လာသည်။

ထိုခဏတွင်ပင် တပ်မှူးလေး
မင်းခေါင်က ဘေးကို ဘေးအိမ်မှ ချွတ်
ဝင်လိုက်ပြီး ငမဲကောင်နှင့် မြန်နွာဒေဝီ
လေးရှေ့ ခုန်ရပ်လိုက်ကာ မြန်နွာ၏
လက်ကို လျှပ်တပြက် ဆွဲ၍ နောက်
ဘက်ရှိ တွင်းနက်ကြီးဆီ
ပြေးရင်း...

‘မင်းတို့လက်ချက်နဲ့တော့
ဘယ်တော့မှ ငါတို့ အသက်အသေ
မခံဘူးဟေ့’

ဟု အော်ပြီး နှစ်ယောက်သား
တွင်းနက်ကြီးထဲသို့ လက်ချင်းတွဲလျက်
ဖြိုင်တူခုန်ချလိုက်ကြလေတော့၏။

အလွန်နက်ရှိုင်းသည့် တွင်းကြီးထဲ
သို့ တပ်မှူးလေး မင်းခေါင်နှင့် မြန်နွာ
ဒေဝီထိပ်ထားလေးတို့လည်း အသက်
ချင်းဆက် လက်ချင်းယှက်လျက် ကျ
သွားကြလေတော့သည်။

* * *

သည်မှာတင် မြန်နွာဒေဝီခေါ် အမျိုး
သမီးငယ်လေး၏ စကားက ရပ်သွား
သည်။

သူ့မျက်လုံးအိမ်ထဲမှာ ခိုဝှေ့ပြည့်လှုံ
နေသည့် မျက်ရည်တွေကအပြည့် သူ့
စကားအဆုံး ကျွန်တော်က ဆေဝေငါးပါး
ဖြင့် သူ့ကို ကြည့်နေမိ၏။

‘ဒါဆို ဒီတွင်းနက်ကြီးထဲက ထိုး
ထွက်နေတဲ့ အလင်းတန်းကြီးက...’

‘နှစ်စဉ်ဟူပြာရဲ့ အရောင်ပါ အမောင်
တွင်းကြီးကနက်တော့ အလင်းရောင်က
ဘေးကို ယှဉ်တော့တဲ့ အပေါ်ပို လှောက်
နေတာပါ’

အမျိုးသမီးငယ်သည် တစ်စုံတစ်ရာ
ကို ပြောလိုဟန်နှင့် ကျွန်တော့်ကို
ငေးငေးမောမောလေး ကြည့်လိုက်
သည်။

နောက် “အမောင် အရာရာကို
မေ့နေခဲ့ပြီကော” ဟု ညည်းသလို

ပြောလိုက်၏။

‘ဘာရယ် မိန်းကလေး ဘာပြော
လိုက်တယ်’

အမျိုးသမီးငယ်ထံမှ မမျှော်လင့်ဘဲ
ကြားလိုက်ရသည် စကားကြောင့်
ကျွန်တော် အံ့အားသင့်သွားသည်။
သို့ကြောင့် အလောတကြီး ပြန်မေး
လိုက်မိ၏။

‘ဪ...အမောင် အရာရာကို မေ့နေခဲ့ပြီ
ကော အမောင်ရယ် တကယ်တော့ မြန်နွာ
ထိပ်ထားလေးရဲ့လှုံလှုံ တပ်မှူးလေး မင်းခေါင်
ဆိုတာ အမောင်ပါ။ အစကတော့ နန်းစဉ်
ရာဇာဟူပြာကြီးကို အမောင်နဲ့ မြန်နွာ
ထိပ်ထားတို့အတူ စောင့်ရှောက်ခဲ့ကြတာ
ပါ။’

ဒီဇယယ် အမောင်က လူ့ပြည်ပြန်ပြီး
ကုသိုလ်တရားတွေလုပ်မယ်၊ အလှူဒါနတွေ
လုပ်မယ်၊ နောက်ထိပ်ထားတို့ ဒီဘဝက
လွတ်အောင် အပူအတန်ခံမယ်ဆိုပြီး
ပြန်သွားခဲ့တာပါ။

ဒီဇယယ် နှစ်ပရိစ္ဆာေတွေ ကြာညောင်းခဲ့
သည့်တိုင် အမောင်ဟာ ထိပ်ထားလေးဆီ
ပြန်ရောက်လာခဲ့တော့ပါက... ထိပ်ထားလေး
လဲ အမောင် ပြန်လာမယ်ရက်ကို လက်ချိုး
ရေတွက်ရင်း စောင့်ခဲ့ဇယယ် ရာသီတွေ
အလီလီပြောင်လို့ နှစ်တွေသာ တစ်နှစ်ပြီး
တစ်နှစ် ပြောင်ခဲ့တယ်၊ အမောင်ကတော့
ပြန်ပြောင် ခေါ်လာတော့ပါကလေ’

အမျိုးသမီးငယ်သည် ကျွန်တော်
မျှော်လင့်မထားသော စကားများကို
ဝမ်းနည်းပန်းနည်း ပြောရင်း တဟုတ်
ဟုတ်ငိုရှက်လာ၏။

တသိမ့်သိမ့်ဖြင့် ငိုရှက်နေသည့်
သူမကိုကြည့်ပြီး

ကျွန်တော့်စိတ်ထဲတွင်လည်း

အမျိုးအမည် မသိသော ဝေဒနာ
တစ်မျိုးကို ခံစားလိုက်ရသည်။

သို့သော် ကျွန်တော့်နှုတ်ကတော့...

‘မင်း ဘာတွေပြောနေတာလဲ၊
မိန်းကလေး မင်းပြောတာတွေ ငါ
ဘာတစ်ခုမှ နားမလည်ဘူး’

ဟု ပြောလိုက်သည်။ တကယ်
လည်း သူမစကားတွေက ကျွန်တော်
အတွက် ပဟောဠိတွေ ဖြစ်နေသည်။
နားမလည်စရာချည်းပါ။

‘အခုတော့ အမောင် ဒီစကားနဲ့
ပဲ ပြောမယ်ဆိုတာ မြန်နွာထိပ်ထား
လေး နားလည်ပါတယ်။ ကာလတွေ
က ကြာခဲ့ပြီကော။ ဒါပေမယ့် အမောင်
ကို ထိပ်ထား အခွင့်အရေးတစ်ခု
တောင်ချင်ပါတယ်။ အမောင်ကူညီဆီ
နော်’

‘ဘာတောင်ချင်တာလဲ တတ်နိုင်
တာဆို ပေးပါမယ်’

‘ဒီတွင်းနက်ကြီးထဲက နန်းစဉ်ရာ
ဇာဟူပြာကြီးကို အမောင် ဖြစ်တဲ့နည်း
ဘုရားလှူပေးပါ၊ နောက်ပြီး နယုတ်ဆေး
မြန်နွာကို အပူပေးဆေးပါလို့’

မြန်နွာဒေဝီခေါ် အမျိုးသမီးငယ်
တဟုတ်ဟုတ်ငိုရှက်နေရာမှ ကျွန်တော်
အားကိုးတကြီး အကူအညီ တောင်း
လိုက်ပါ၏။

‘မင်းရဲ့ဆန္ဒတွေကို ငါ ဘာလောက်
သလောက် ဖြည့်ဆည်းပေးပါမယ်လဲ
စိတ်ချနေပါ’

ကျွန်တော်က သူမကိုကြည့်

ကြင်နာစွာဖြင့် ကတိပေးလိုက်ပါသည်။

‘ဆရာ ဆရာ’

ထိုစဉ်ပင် နားနားအပ်၍ ခေါ်သံနှင့် အတူ ကိုယ်ကိုလှုပ်နှိုးခြင်း ခံလိုက်ရ၍ ကျွန်တော်လည်း အိပ်မက် မက်နေရာမှ နိုးသွားပါတော့၏။

* * *

တကယ်တော့ ကျွန်တော်သည် တွင်းနက်ကြီးဆီမှ ထွက်ပေါ်နေလော့ အလင်းရောင်ကြီးအကြောင်း စဉ်းစားရင်း အိပ်ပျော်သွားရာမှ အိပ်မက် မက်နေခြင်းသာဖြစ်၏။

‘ဆရာ ဘာတွေ ယောင်နေတာလဲ၊ မင်းဆန္ဒတွေရော ဖြည့်ဆည်းပေးပါ မယ် ဆိုတာတွေရော စုံနေတာပဲ’

ကိုဇော်ကြီးက အိပ်ရာမှ နိုးလာသော ကျွန်တော့်ကို မေးလိုက်သဖြင့် ကျွန်တော်လည်း ကျွန်တော် မက်ခဲ့သည့်အိပ်မက်ကို အစမှ အဆုံးတိုင် တစ်လုံးမကျန် ပြောပြလိုက်ပါသည်။

ထိုအခါ ကိုဇော်ကြီးက...

‘ဟာ ဆရာအိပ်မက်ကလဲ ဒီနတ်မီးတောင်နဲ့ ငါးမိုင်လောက်ဝေးတဲ့ တောင်ခြေ ရွာကြီးတစ်ရွာက စောဖိုးခ ပြောပြတဲ့ ဇာတ်လမ်းလေးနဲ့ တစ်ထပ်တည်းပါပဲလား။ စောဖိုးခက တွင်းနက်ကြီးက ထွက်နေတဲ့ အရောင်တွေဟာ ဖုန်ခေတ် မင်းအဆက်ဆက် လက်ထက်က နန်းစဉ်ရတနာပစ္စည်းကြီးက ထွက်ပေါ်နေတဲ့ အလင်းရောင်တွေ ဖြစ်တဲ့အကြောင်း ပြောပြခဲ့တယ်။ တပ်မှူးလေးနဲ့ ထိပ်ထားလေးတို့ ပစ္စည်းကြီးနဲ့အတူ ဒီတွင်းကြီးထဲမှာ သေဆုံးခဲ့ကြတာ’

ထိုနေ့နက်က ကိုဇော်ကြီးတို့ အမဲလိုက်မထွက်ခင် ကျွန်တော်တို့ အားလုံး တွင်းနက်ကြီးရှိရာသို့ သွားရောက်ကြည့်ရှုခဲ့ကြသည်။

အံ့သြဖွယ်ကောင်းသည်မှာ တွင်းနက်ကြီးမှာ ကျွန်တော် အိပ်မက် မက်ခဲ့သလိုပင် နတ်မီးတောင်ကြီး၏ အလယ်လောက်တွင်ရှိပြီး ထိုတွင်းနက်ကြီးအဝဌ် အိပ်မက်ထဲကအတိုင်း ဗြည့်စင်ပင်ကြီးတစ်ပင်နှင့် ကြီးမားသော ကျောက်ဖျာကြီးတစ်ချပ် ရှိနေခြင်းပင် ဖြစ်ပါတော့၏။

* * *

ကျွန်တော်က ကိုယ်တိုင်သွားရောက်လေ့လာခဲ့သော နတ်မီးတောင်အကြောင်းကို အပေါင်းအသင်း မိတ်ဆွေ စာရေးဆရာများကို ပြောပြရာ သူတို့လည်း ကိုယ်တိုင် လေ့လာလိုသည့်အတွက် လိုက်ပါဖို့ဆောင်ပေးပါရန် နားပူနားဆာ လုပ်ကြသဖြင့် ကျွန်တော်လည်း ကြိုပင်ကောက် အလယ်ကုန်းမှ ကိုဇော်ကြီးကိုပင် အကူအညီတောင်းကာ ရာသီဥတုကောင်းမွန်သည့် နေ့တစ်နေ့ နတ်မီးတောင်ကြီးသို့ သူတို့အားလုံးကို ဖို့ဆောင်ပေးခဲ့ပါသည်။

ထို့နောက် နတ်မီးတောင် တွင်းနက်ကြီးကို လေ့လာပြီးကြသည်နှင့် ကရင်တိုင်းရင်းသားကြီး စောဖိုးခပြောသော သမိုင်းအကြောင်း အပါအဝင် ကျွန်တော် မက်ခဲ့သည့် ထူးဆန်းသော အိပ်မက်ပါ ဆက်စပ်၍ တွင်းနက်ကြီးအကြောင်းကို အမျိုးမျိုး ထင်ကြေးပေးဝေဖန်ကြရင်း...

‘ဆရာ ဒီတွင်းနက်ကြီးနဲ့ တွင်းနက်ကြီးထဲက တောက်ပနေတဲ့ အလင်းရောင်ကြီးအကြောင်းကို နိုင်ငံတော်ကို တင်ပြရရင် မကောင်းဘူးလားဆရာ’

ဟု မောင်သာမန်က အကြံပြုပါသည်။

ကျွန်တော်က...

‘ဆရာ မောင်သာမန်ပေးတဲ့ အကြံဉာဏ်က ဆီလျော်ပါတယ်။ ကောင်းပါတယ်ဗျာ။ ဒါပေမယ့် နိုင်ငံတော်ကို မတင်ပြခင် တစ်ခုတော့ လုပ်ချင်သေးတယ်’

ဟု ပြောလိုက်၏။

‘ဆိုပါဦးဆရာ... ဆရာ ဘာလုပ်ချင်လို့လဲ’

‘ဒီလို ဆရာမောင်သာမန်ရဲ့... ကျွန်တော် ဒီနတ်မီးတောင်ကို ရောက်တဲ့ညက ထူးထူးဆန်းဆန်း အိပ်မက်တစ်ခု မက်ခဲ့တဲ့အကြောင်း ကျွန်တော် ဆရာတို့အားလုံးကို ပြောခဲ့တာ မှတ်မိလား’

‘ဟုတ်ကဲ့ မှတ်မိပါတယ်’

‘အေးဗျာ အိပ်မက်ထဲမှာ ပြန်နာထိထား ဆိုသူလေးက ကျွန်တော်ကို ဒီတွင်းနက်ကြီးထဲမှာရှိတဲ့ နန်းစဉ်ရတနာပစ္စည်းကြီးကို တစ်ယောက်ယောက်လက် အဖို့ယူပြောတဲ့ ဒါပေမယ့် အဲဒီပစ္စည်းကြီးကိုလည်း သူက အမှုအတန်း ဝေပေး ပာခဲ့တာပဲ အိပ်မက်ဆိုတော့လဲ တော်တော်တော့ ခက်တဲ့ အလုပ်ပဲ’

အိပ်မက်ထိပ်ထားလေး ပြောသလို
ဒီပတ္တမြားကြီးကို လှူဖို့ဆိုတာ ဘယ်
လိုမှ မျှော်လင့်မရတဲ့ကိစ္စဗျ။ ဘယ်လို
ရအောင်ယူပြီး ဘယ်သူ့ကို လှူရမှာ
လဲ။ အဲဒီအကြောင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး
ဆရာသိပ္ပံမင်းလွင်နဲ့ ဆရာဦးအောင်
သိန်း(အ.ထ.ပြ) ဆရာဦးအေးလှိုင်
(ကျန်း/မှူး)တို့ကို အကြံဉာဏ်
တောင်းကြည့်တော့ ဒီမမြင်ရတဲ့ နန်းစဉ်
ရတနာပတ္တမြားကြီးကို နောင်ပွင့်လာ
မယ့် အရိမေတ္တယုဘုရားရှင်ကို ရည်စူး
လှူဒါန်းပြီး ပတ္တမြားကြီးကို စွဲလမ်းနေ
တဲ့ ထိပ်ထားလေးကို ရေစက်ချ
အမျှအတန်းပေးဝေဖို့ တစ်ပြိုင်နက်
အကြံပေးကြတယ်။

ဒါကြောင့် ဆရာမောင်သာမန်ပေး
တဲ့ အကြံစကားထားပြီး အဲဒီဆရာတွေ
ပေးတဲ့ အကြံဉာဏ်အတိုင်း လုပ်ချင်
သေးတယ်ဗျာ’

ကျွန်တော်က ကျွန်တော် ပြုလုပ်
လိုသည့် အကြောင်းအရာများကို
မောင်သာမန်နှင့် မောင်မောင်သိန်း
(ဖီးကုန်း)တို့ကို ရှင်းပြလိုက်ပါသည်။

‘ကောင်းတာပေါ့ဗျာ’

သူတို့ သုံးယောက်ကလည်း
သဘောတူ ထောက်ခံကြောင်း ပြောပြ
ကြပါ၏။

သို့ကြောင့်ပင် ကျွန်တော်သည်
ကိုဇော်ကြီးအား နတ်မီးတောင်နှင့်
ငါးမိုင်လောက်ဝေးသော စောဖိုးခတို့
ရွာမှ ဆရာတော်အား တွင်းနက်ကြီး၏
နံဘေးရှိ မြည့်စင်ပင်ကြီးအောက်မှ
ကျောက်ဖျာကြီးဆီသို့ ပင့်ဆောင်စေ
ခဲ့ပြီး တတ်အားသမျှ လှူဖွယ်ဝတ္ထုများ
ဆက်ကပ်၍ ဆရာတော်အား အကျိုး
အကြောင်း လျှောက်ထားကာ တွင်း
နက်ကြီးထဲရှိ ပတ္တမြားကြီးကို ရေစက်
သွန်းချလျက် အရိမေတ္တယု ဘုရားရှင်

ကို ရည်စူး၍ လှူလိုက်၏။
ထို့နောက် မြန်နွာထိပ်ထားလေး
အား...

‘ထိပ်ထားလေး၏ ဆန္ဒအတိုင်း
ပတ္တမြားကြီးကို ဘုရားအမျိုးရှိသည့်
သံဃာတော် အရှင်မြတ်များရှေ့မှောက်
၌ ဒါတဗ္ဗလှူဖွယ်ဝတ္ထု အစုစုတို့ ဆက်
ကပ်၍ အရိမေတ္တယုဘုရားရှင်ကို
ရည်စူးလှူဒါန်းပြီးပါကြောင်း။ ဤ
ကောင်းမှုအစုစုတို့ကို အမျှပေးဝေပါ
ကြောင်း ပြောဆို၍ “မြန်နွာထိပ်ထား
လေးရေ အမျှ...အမျှ...အမျှ” ဟု
အမျှ ပေးဝေလိုက်ပါသည်။

ထိုသို့ မြန်နွာထိပ်ထားလေးအား
အမျှပေးဝေစဉ် ကျွန်တော့်ရင်ထဲ၌
ဆိုးဆိုးနစ်နစ် လွှမ်းလွှမ်းမောမောလေး
နှင့် အမျိုးအမည်မသိသော ဝေဒနာ
တစ်ရပ်ကိုလည်း ခံစားလိုက်ရပါသည်။

ထိုစဉ်...

ရုတ်တရက် လေပြင်းမုန်တိုင်းများ
တိုက်ခတ်၍ တောင်ကြီးတစ်ခုလုံး
တသိမ့်သိမ့်နှင့် လှုပ်ယမ်းသွားကာ
တစ်တောလုံး တစ်တောင်လုံး မည်
သည့်ရန်မျိုးနှင့်မှ မတူသည့် ရန်တစ်ခု
ကို သင်းပျံ့မွှေးကြိုင်စွာ ရှူရှိုက်လိုက်
ကြရပါ၏။

ကျွန်တော်တို့အားလုံး အံ့သြနေကြ
စဉ်မှာပင် တွင်းနက်ကြီးဆီမှ လှပသော
အရောင်အဆင်းများနှင့် ရောင်စုံ
လိပ်ပြာလေးတစ်ကောင် ပျံ့ထွက်လာ
သည်ကို တွေ့လိုက်ပါသည်။

လိပ်ပြာလေးသည် တွင်းနက်ကြီး
ပေါ် ရောက်သည်နှင့် ကျွန်တော့်ဆီကို
တန်းတန်းမတ်မတ် ပျံသန်းလာပြီး
ကျွန်တော်၏ ဘယ်ဘက်ပခုံးထက်၌
တောင်ပံ တဖျပ်ဖျပ်ခတ် ရပ်နားလိုက်
ပါ၏။

ထို့နောက် ကျွန်တော်၏ ပါးပြင်

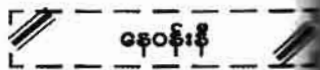
ထက်သို့ လှည့်လည်ဝဲပျံကာ တစ်နေရာ
ပြီး တစ်နေရာ နေရာမလပ် တရစပ်
နားလိုက် ပျံလိုက်လုပ်ပြီး နောက်ဆုံး
ကျွန်တော့်ကိုပတ်၍ ပျံသန်းကာ
တစ်ပတ်ပြည့်သည်နှင့် တောင်ပံ
ညောင်းသွားသည့်အလား ကျောက်
ဖျာထက်သို့ ဖြုတ်ဆို ထိုးကျသွားပါ
တော့၏။

ကျွန်တော်လည်း လိပ်ပြာလေးကို
ကဗျာကယာ ကောက်လိုက်ပါသည်။
သို့သော် ကျွန်တော့်လက်ထဲ ရောက်
လာသော လိပ်ပြာလေးကတော့
အသက်မရှိတော့ပါချေတကား။

* * *

ကျွန်တော်တို့ နတ်မီးတောင်မှ
ပြန်လာပြီးနောက် နစ်ရက်လောက်
အကြာတွင် ကိုဇော်ကြီး ကျွန်တော့်ဆီ
ရောက်ပြီးသုတ်ပြာနှင့် ရောက်လာ၍
ကျွန်တော်တို့ နတ်မီးတောင်မှ မြန်
သည့်နေ့တွင် နွေခေါင်ခေါင် အခါ
လေကြီးမိုးကြီးကျပြီး တောင်ပြုကာ
တွင်းနက်ကြီး မရှိတော့ဘဲ မြေစာများ
ပို့၍ ယခု ပိတ်သွားပြီဖြစ်ကြောင်း
တအံ့တသြ ပြောပြပါတော့သည်။

ဒါပေမယ့် ... ယနေ့ထက်တိုင်
တစ်ခါတစ်ရံ အလင်းရောင်ကြီး
ကတော့ ထွက်ပေါ်ဆဲ မြင်နေရဆဲ...

မှတ်ချက် ။ ။ အလင်းရောင်နှင့်
တွင်းနက်ကြီးအကြောင်းကို မဆန်း
စေ့ဘဲ ခိုလှုံချုပ်သန်းတင် သတ္တုထုတ်
ဝန်ကြီး ဖြစ်ခဲ့စဉ်က စာရေးဆရာ
သတင်းစာဆရာ ဖီးကုန်းနှင့်
သိန်းက မဂ္ဂဇင်းလက်စောင်
ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်ရေးကာ ထွက်
ခဲ့ဖူးပါသည်။ (ဇော်ဇော်)

ဝိဇ္ဇာများ၏

ဆိုဆုံးစကား

လောကဓေးရာ ဆိုသည်မှာ အလွန် ကျယ်ပြန့်ပါသည်။ လောကမှာ သိသင့် တတ်သင့်သည့် ပညာရပ်တွေ ကုန်ဆုံး သည်ဟူ၍မရှိပါ။ ရုပ်နာမ်ကိုမှီပြီး အမြဲ ရှိနေမည် ဖြစ်ပါသည်။ လောကုတ္တရာ ဓေးရာကတော့ ရဟန္တာဖြစ်ပြီး ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီးသွားလျှင် ကုန်ဆုံးသွား ပါသည်။

ထို့ကြောင့် လောကနှင့်ယှဉ်နေသော ဖြစ်ရပ်များကို ဉာဏ်နှင့်ယှဉ်၍သာ ဆုံးဖြတ်ရပါမည်။ သို့မဟုတ်က အမှား အန္တရာယ်ကံ ဖြစ်သွားနိုင်ပါသည်။

ကျွန်တော် အနှစ်သက်ဆုံးကတော့ **"နေ့စဉ် ဆရာရှာ ရာဟုလာ"**ဆို သည့် ဆောင်ပုဒ်ကဲ့သို့ နေ့စဉ်ဆရာရှာ သော ရဟန္တာမြတ် အရှင်ရာဟုလာ၏ ကျင့်စဉ်ကို သဘောတွေ့နှစ်သက်ပါ သည်။

နံနက် မျက်နှာတော်သစ်ပြီးသည်နှင့် သဲကို လက်နှင့် ဆုပ်ကိုင်ကာ မြေပေါ် သို့ ကြွဖြန့်ချပြီး နှုတ်မှ...

'ယနေ့ ဝါကို သွန်သင်ဆုံးယပ် ဆရာများစွာ ကြိုသိပျံ့ပွား မှားပါစေသား'

ဟု ရွတ်ဆိုလေသည်။ အတုယူဖွယ် ကောင်းလှ၏။

နိဗ္ဗာန်ဝင်စံတော့မည့် ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ် သော်လည်း သွန်သင်ဆုံးမမည့် ဆရာ များကို မျှော်နေသည်။ ဆရာ ဆိုသည် မှာ အမျိုးမျိုး ရှိပါသည်။ ဆရာတု ဆရာယောင်ကို မျှော်ခြင်း မဟုတ်ပါ။ အမှန်တရားကို သွန်သင်ပြသပေးမည့် ဆရာကောင်း ဆရာမွန်ကို မျှော်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

နောက်တစ်ခု ကျွန်တော် အနှစ် သက်ဆုံး စကားတစ်ရပ်မှာ ဆရာ ဦးအောင်ရွှေကို ဘိုးတော်ပွင့်ဇာတ်စီး ဟောစဉ်အခါက တရားစကားအများ ထဲမှ...

ရွှေတုန် မြေလှေ

'မင်းတို့ မိုးချုပ်ခင် ရွာကို ရောက်အောင် ပြန်ပြန် သွား ကြ ရွာပရောက်တဲ့ လမ်းမှာ မိုးချုပ်နေရင် မင်းတို့ ဒုက္ခ များများကြီး တွေ့ယပ်နော်' ဟူသော စကားဖြစ် သည်။

ဝိဇ္ဇာ ဘိုးတော်ပွင့်က ဥပမာနှင့် ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ အဓိပ္ပာယ် ကတော့...

'မင်းတို့ သောတာပန် ဖြစ်အောင် ပြန်ပြန် ကျွန်ုပ် သောတာပန် မဖြစ်ဘဲ သေ သွားရင် ဒုက္ခအရိုးတွေ တောင်လှုပ်ပါလိမ့်မယ်'

ဟု ဆိုလိုရင်း ဖြစ်ပါသည်။

ရွာကို သောတာပန်အဖြစ် ထားပြီး မိုးချုပ်တာကို သေခြင်းပုံ ပြသွားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ယင်းစကားရပ် ဥပမာကို ကျွန်တော် သဘောအလွန်ပေါက်၍ အထပ်ထပ် ပြန်လည်ဆင်ခြင်မိပါ သည်။ မိုးမချုပ်မီ ရွာကိုရောက်အောင် သွားရမည့်အလုပ်မှာ လူ့ဘဝတွင် အလွန်ပင် အရေးကြီးသော ဦးစားပေး အလုပ်ဖြစ်သည်ဟု ကျွန်တော် ယုံကြည်မိပါသည်။

ဆရာဦးအောင်ရွှေက ကျွန်တော့်ကို မှာကြား ပြောဆိုထားသော စကား တချို့မှာ...

'ဦးမြလှိုင်က ဆရာတော်ကြီး ဦးထွန်းတို့

ဘိုးတော်ပွင့် ထွက်ခွာသွားပြီးမှ ဆရာဦးအောင်ရွှေကို နှိမ့်ခြင်းသာ ရွာရွာသွယ် လက်ကိုင်သီ အင်တော်ကြီး

အတဟံသာတို့ တခြားသော ပုဂ္ဂိုလ်များနဲ့ပါ ပဋ္ဌာန်းဆက်ရှိတယ်။ ကိုယ်တိုင်ကျင့်ကြပါ သူတစ်ပါးကိုလဲ မျှဝေပေးပါ။ ပြီးတော့ ထွက်ရပ်ပေါက်ပိတ္တများကို ယစ်မှားဆိုးရှင်း ပြပေးပါ'

ဟု ပြောကြားပါသည်။

ဘိုးတော်ပွင့်က တပည့်ခံ

ဝိဇ္ဇာများ၏ ဟောပြောချက်များကို ကျွန်တော်က မှတ်တမ်းတင် ရေးသား ထားပါသည်။ ဝိဇ္ဇာများ၏ တရားများ ကို ဆက်ရေးနေလျှင် ရှည်လျားသွားပါ သည်။ အဖိုးတန် အဆီအနှစ်များဖြစ်၍ ကောင်းမွန်သော်လည်း ဤမှာပင် ရပ်နားပြီး ဆရာဦးအောင်ရွှေ ခပ်ရွယ်

ရွယ်ဘဝက ဘိုးတော်ပွင့်ထံ တပည့်ခံရန် ရောက်သွားစဉ် အကြောင်းကို ဆရာဦးအောင် ရွှေ၏ ပြောပြချက်များထဲမှ ထုတ်နုတ်ပြီး ရေးသားတင်ပြပါမည်။

ထိုသို့ တင်ပြရေးသားရာတွင် စာလည်း သိပ်ရှည်မသွားစေရန်နှင့် အမှန် ဖြစ်ရပ်များကိုလည်း မကျန်ရအောင် အကျဉ်းချုပ်တာသာဖြင့် ရေးသားတင်ပြပါမည်။

ဆရာ ဦးအောင်ရွှေ၊ ဘိုးတော်ပွင့်ထံ တပည့်ခံရန် ရောက်သွားစဉ်အခါက ဘိုးတော်ပွင့်မှာ ထွက်ရပ်ပေါက်ဝိဇ္ဇာနယ်သို့ မရောက်သေးပါ။ အိမ်မှာ ဓာတ်ခန်းဖွင့်ထားပါသည်။ ဓာတ်ခန်းက ကျယ်ပြန့်ပြီး ခမ်းနားပါသည်။

အလှူရှင်များ လာရောက်ပြီး ပူဇော်ထားသော ငှက်ပျော့အုန်း ကန်တော့ပွဲများမှာ ပွဲပေါင်း သုံးဆယ်ခန့် ရှိပါသည်။ ငှက်ပျော့သီးများ ဝင်းမှည့်သွားလျှင် ကန်တော့ပွဲပိုင်ရှင်များကိုယ်တိုင် လာယူကြပါသည်။ ဓာတ်ခန်းအဝင်ဝကို ကြိမ်ကုလားထိုင်ကြီးဖြင့် ပိတ်ထားပြီး ဘိုးတော်ပွင့်ကိုယ်တိုင် ထိုင်ပါသည်။

ဓာတ်ခန်းအတွင်းတွင်လည်း ဝိဇ္ဇာများ ကြွရောက်လာလျှင် ခေတ္တနားနေ၍ ကောင်းမွန်သော အခင်းအကျဉ်း နေရာများ စီမံထားပါသည်။ ခမ်းနားလွန်းသော ဓာတ်ခန်း ဖြစ်သည်ဟု ဆရာဦးအောင်ရွှေက ပြောပြပါသည်။

ပထမဦးဆုံး ဆေးတော်ကြီး အကြောင်း တင်ပြပါမည်။ ဘိုးတော်အေးက လူပျိုကြီးဘုရင်ပါ။ ထုံအောင်

ကာ ဝိဇ္ဇာနယ်သို့ လက်ရှိခန္ဓာနှင့်ပင် အရှင်ထွက်ဖြင့် ရောက်သွားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ မြေထုံ၊ ရေထုံ၊ မီးထုံ၊ လေထုံ ထုံလေးထုံ ရှိသည့်အနက် မည်သည့်ထုံဖြင့် အောင်သွားသည်ကိုတော့ ကျွန်တော်ကို ဆရာဦးအောင်ရွှေက ပြောမပြပါ။

ဘိုးတော်အေး ဝိဇ္ဇာနယ် ရောက်သွားတော့ ဆေးတော်ကြီးဖော်ရန် အစွမ်းထက်ဂမုန်းများကို တစ်ထောင်ကျော် စုရပါသည်။ ယင်းဂမုန်းများကို ဘိုးတော်အေး ဝတ်ဆင်သွားသည့် မင်းမြောက်တန်ဆာငါးပါးထဲမှ စီးတော်ဖိနပ်ကိုယ်ပြီး ကျန်လေးပါးကို ပုဂ္ဂိုလ်များက ပြာချပေးပါသည်။ ယင်းပြာနှင့် ဂမုန်းပေါင်း တစ်ထောင်ကျော် ရောပြီး အမှုန်ကြိတ်ကာ ဆေးတော်ကြီး ပြုလုပ်ရပါသည်။ ဇော်ဂျီတွေ၊ ရုက္ခခိုးနတ်

အပါအဝင် နတ်တွေ၊ ဝိဇ္ဇာတွေ စုပေါင်းပြီး ပြုလုပ်ရပါသည်။

ယင်း ဆေးတော်များကို ရွှေရောင်ဆေးတော် ပထမအုပ်စု၊ အညိုရောင်ဆေးတော် ဒုတိယအုပ်စု၊ အနက်ရောင်ဆေးတော် တတိယအုပ်စု ဆိုပြီး သုံးအုပ်စုခွဲပြီး ဆေးအစွမ်းသိဒ္ဓိတွေ တင်ရပါသည်။

ယင်း ဆေးတော်များကို ဂိုဏ်းတော် ဆရာတော်များ၏ ကန်တော့ပွဲအတွင်းသို့ ခို့မြှောက်ပေးသည့်အခါ ဆရာတစ်ဦးချင်းစီ၏ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ စွမ်းအား အလိုက် ဆေးတောင့်များကို စေတီပုံ ပြုလုပ်၍ ချပေးပါသည်။

ဆရာဦးအောင်ရွှေ၏ ကန်တော့ပွဲအတွင်းသို့ ချပေးသော ဆေးတောင့်များမှာ ပထမတန်းစား ရွှေရောင်ထိုးဆေးနှင့် မျက်ကွင်းထိုးဆေး အနက်ရောင်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာဦးအောင်ရွှေက ဆေးတော်ကျ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့က ဆရာဦးအောင်ရွှေမှ တစ်ဆင့်ခွဲ ချီးမြှင့်ပေးသည့်အတွက် ဆေးတော်ရသူဟု ခေါ်ပါသည်။

ဤသည်မှာ ဘိုးတော်အေး၏ ဝိဇ္ဇာဖြစ်စဉ်နှင့် ဆေးတော်ကြီးဖြစ်စဉ်ကို အကျဉ်းချုပ်၍ ပြန်လည်တင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဘိုးတော်အေးမှ ဘိုးတော်ပွင့် ပဌာန်းဆက် တွေ့ကြုံပုံကို ဆက်လက်၍ တင်ပြပါမည်။

ဘိုးတော်ပွင့်က လူပျိုလူကောင်း မဟုတ်မခံ စိတ်ဖြန့်သူ ဖြစ်ပါသည်။

ရွာမှာ လူသတ်မှုဖြစ်၍ ရှမ်းပြည်နယ်သို့ ရှောင်တိမ်း နေရပါသည်။ လူသတ်မှု ကလည်း သူကစပြီး ကြံရွယ် ခြင်း မဟုတ်ပါ။ သေသူကရွာမှ လူဆိုးလူခိုက် ဖြစ်ပါသည်။

ဆိုးလွန်းမိုက်လွန်း၍ အများ က သူ့ကို မုန်းတီးကြပါသည်။ ကြောက်လည်း ကြောက်ရွံ့ နေရပါသည်။ ဆွေမျိုးများ ကပင် သူ့ကို ပစ်ပယ်ထားကြ ပါသည်။ မိမိတို့အိမ်များသို့ လာမှာပင် ကြောက်ရွံ့ နေကြ ပါသည်။

ဒီအတွက်ကြောင့် လူသေ အလောင်းကို မြေမြှုပ်ရုံမှ တစ်ပါး ယင်းအမှုကိစ္စအတွက် အားလုံး မည်သူမျှ ပြန်လှည့် မကြည့်တော့ပါ။

‘မောင်ပွင့်က လူကောင်းပါး သူကို သတ်အောင် လာလို့ ပြန်ပြန်ရင် သက်ရှိ တား မောင်ပွင့်မှာ အပြစ်မရှိပါဘူး’ ဟု ဝိုင်းပြီး အားလုံးက ပြောဆိုကြ ပါသည်။

ဒီလို ရွာက လူအများက ဘိုးတော် ဖြစ်မည့် မောင်ပွင့်အား အပြစ်မှ ခွင့်လွှတ်ပြီး စေတနာထားကြသည်ကို မောင်ပွင့် မသိရှိသေးပါ။

မောင်ပွင့် ရှမ်းပြည်နယ်ရောက်တော့ ဆွေမျိုးမရှိ၊ အသိမရှိ တောထဲတွင် ကျင်လည်သွားလာနေရပါသည်။ တစ် နေ့တွင် မောင်ပွင့်တစ်ယောက် ဘိုးတော်အေးနှင့် မမျှော်လင့်ဘဲ ဗြဲန်း ဆို မျက်နှာချင်းဆိုင် တွေ့လိုက်ပါသည်။

တွေ့လိုက်သည်ဆိုလျှင်ပဲ မောင်ပွင့် က လည်ပင်းမှာ ကြိုးနှင့် ချည်ဆွဲထား သော ဓားကိုဖြုတ်ပြီး ဘိုးတော်အေး အားထိုးရန် ဓားကိုင်လက်ကို မြှောက်

လိုက်ပါသည်။ သို့သော် ဓားကိုင်ထား သော မောင်ပွင့်လက်မှာ လုံးဝလှုပ်မရ တော့ဘဲ လက်မြှောက်ချည်းနှင့် ဖြစ်နေ ပါသည်။

‘မောင်ပွင့်ကလဲ ဒေါသကြီးလှချင်လား ကွယ်၊ ဒေါသဟာ မကောင်းဘူးကွယ်၊ ဝဲရဲကျတတ်တယ်၊ သတ်ထားမှပေါ့’

ဟု ဘိုးတော်အေးက ပြောဆိုသော အခါ မောင်ပွင့် အလွန်အံ့သြသွား သည်။ ဓားကိုင် လက်လှုပ်လည်းမရ၊ မောင်ပွင့်ဆိုသည့် အမည်လည်း ခေါ် လိုက်တော့ “အင်း၊ ဒီလူဟာ ပုဂ္ဂိုလ် ထူးဖြစ်ရမယ်၊ တန်ခိုးရှင် ဖြစ်ရမယ်၊ ငါဝန်ခံပြီး တပည့်ခံမှဖြစ်မယ်”ဟု သဘောပေါက်ပြီး...

‘ဆရာကြီးဆရာ၊ ဆရာကြီးအပေါ် ယောင် မပြတ် ပြုစုတဲ့အတွက် ကျွန်တော့်အပေါ် ခွင့်လွှတ်ပေးပါရန် ရှိသော တောင်းပန်ပါ

တယ်၊ ကျွန်တော့်ကိုလဲ တပည့် အဖြစ်သတ်မှတ်ပေးပါလား’ ဟု ဆိုလိုက်လေသည်။

“အင်း၊ ဒီအချိန်တပြေး မင်းလက် ပြန်ကောင်းစေ ကွယ်” ဟု ဘိုးတော်အေးက ဆိုလိုက်သောအခါ ဓားကိုင် မှောက်လျက်သား ဖြစ်နေ သော မောင်ပွင့်လက်မှာ ပြန် ကောင်းသွားလေသည်။

ဘိုးတော်အေးက မောင်ပွင့် ကို ခေါ်ဆောင်လာခဲ့ပါသည်။ ခဏကြာသောအခါ တဲ တစ်လုံးကို တွေ့ရပါသည်။ တဲပေါ်တွင် မောင်ပွင့်ကို ထိုင် ခိုင်းပြီး ပါလာသော ဆေးများ ဖြင့် မောင်ပွင့်ကို ခေါင်းမှစ၍ လက်နှစ်ဖက်နှင့် ကိုယ်အထက် ပိုင်းတို့ကို ဆေးထိုးပေးပါသည်။ နှုတ်မှလည်း ဂါထာအချို့ကို

သင်ပေးပါသည်။ ဆေးထိုးပြီးလျှင်...

‘မင်း ဒီကနေပြန်တော့၊ ဟိုရောက်ရင် တတ်ခန်းဖွင့်ပြီး သာသနာပြုပြီး သတ္တဝါကယ် ဖို့ စိစဉ်ပါ။ ထွက်ရင်ပေါက်ကျင့်စဉ်ကိုလဲ ကျင့်ရမယ်၊ ငါ ရောက်လာမယ်’

ဟု ပြောရာမောင်ပွင့်က...

‘ကျွန်တော် ပြန်လို့ဖြစ်ပါမလား ဆရာကြီး၊ ကျွန်တော်က လူသတ်မှုနဲ့ ရှောင်လာရတာ’

‘ဖြစ်ပါတယ် မောင်ပွင့်ရယ်၊ မင်း ဘာမှမဖြစ်စေရဘူး။ စိတ်ချသာ ပြန်ပါ။ ငါ မင်းအနားမှာ အမြဲရှိမှာပါ’

ဟု ဘိုးတော်အေးက အားပေး စကား ပြောလိုက်သည်။

ဤသို့ဖြင့် မောင်ပွင့်သည် ဘိုးတော် အေးအား ရိုသေစွာ လက်အပ်ခံ ဦးချ ငြိမ်း မိမိနေရပ်သို့ ပြန်လာခဲ့ပါသည်။ လမ်းတွင် စားစရာအဖြစ် ဘိုးတော်

အေးက မောင်ပွင့်အား သစ်သီးများ စီစဉ်ပေးလိုက်ပါသည်။

ရက်ကြာ၍ သစ်သီးများ ကုန်သော အခါ မောင်ပွင့်မှာ အလွန်ပင် ဆာလောင်မွတ်သိပ်လာပါသည်။ စားစရာကလည်း စားမဝသိ၍ ဘာပင်မှမတွေ့။ ဒီလိုနှင့် လျှောက်လာရာ မမျှော်လင့်ဘဲ ရွာတစ်ရွာကို သွားတွေ့ရပါသည်။

မောင်ပွင့် အစားအစာ တောင်းစားရန် ရွာတွင်းသို့ ဝင်လိုက်ပါသည်။ အိမ်တစ်အိမ်ရှေ့တွင် လူသေအလောင်းစင် ပြင်ထားပြီး လူများထိုင်နေကြသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

မောင်ပွင့် အလောင်းစင်နား ကပ်သွားပြီး သေချာစွာ ကြည့်လိုက်သောအခါ မိန်းမငယ်လေး အသက်နှစ်ဆယ်ခန့်အရွယ် ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ လူသေမှာ မျက်နှာဖော်ထား၍ မောင်ပွင့်က မိန်းမငယ်လေး၏မျက်နှာကို သေချာစွာ စူးစိုက်ကြည့်လိုက်ပါသည်။ ပြီးလျှင် ထိုင်နေကြသော လူကြီးများထံ လျှောက်သွားပြီး...

'ကျွန်တော် အိမ်နီးကလေးကို အသက်ရှင်အောင် ဆေးကုပါရစေ လောလောဆယ် ကျွန်တော်ကို ထမ်းကျွေးပါ။ ကျွန်တော် ထမ်းဆောင်နေလို့ပါ။ ကျွန်တော် အိမ်သား မဟုတ်ပါဘူး။ ဝဉ်သည်ပါ'

ဟု ပြောရာ လူကြီးများက...

'မင်း မဟုတ်တာ လာပြောမနေနဲ့၊ ဥက မြွေကိုက်လို့သေတာ။ ညနေပဲ တော့မှာ။ ထမင်းစားချင်ရင် စားချင်သယ်ပြောပါ။ ထမင်းတွေ ရှိပါတယ်။ ဟဲ့ ဒီသူငယ်ကို ထမင်းကျွေးလိုက်ပါန'

ဟု လူကြီးတစ်ဦးက ပြောလိုက်ပါသည်။

မောင်ပွင့် ထမင်းစားပြီးသောအခါ သုံး "သူ ကုပါရစေ"ဟု ထပ်ပြော

နေသဖြင့် မောင်ပွင့်အား ခေါ်ဆောင်ပြီး ရွာဦးဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ ပို့ထားလိုက်လေသည်။

ဘုန်းကြီး ကျောင်းတွင်လည်း မောင်ပွင့်က...

'အရှင်ဘုရားမယေသောဘုရားတပည့်တော်ကုရင် ရှာယ့်ဘုရား'

ဟု ခဏခဏ ပြောနေသဖြင့် ရွာမှ ဒကာများကိုခေါ်ပြီး...

'သူပြောတာ ဟုတ်မဟုတ် စမ်းကြည့်တာပေါ့။ ကုပါစေ။ အရှုံးမရှိပါဘူး'

ဟု ဆိုသဖြင့် မောင်ပွင့်ကို ခေါ်၍ ဆေးကုသရန် အပ်လိုက်လေသည်။

မောင်ပွင့်က ရေတစ်အိုးတောင်းပြီး ရေအိုးထဲသို့ လက်နှစ်ဖက်ထည့်ပြီး လက်နှင့် မွှေနေပါသည်။ နှုတ်မှလည်း တဖွဖွနှင့် ရွတ်ဆိုနေပါသည်။ ဘေးမှ လူများက မောင်ပွင့်အား အထူးအဆန်း သဖွယ် ဝိုင်းကြည့်နေကြပါသည်။

မောင်ပွင့်က ယင်းရေအိုးထဲမှ ရေများဖြင့် မိန်းကလေးကိုယ်ပေါ်အား လက်နှင့် တောက်ဖျန်းပေးပြီး လက်ဖြင့်လည်း မိန်းကလေး၏ ခေါင်းမှစ၍ ခြေဖျားအထိ အကြိမ်ကြိမ် သပ်ချပေးနေပါသည်။ မိန်းကလေး၏ ပါးစပ်ထဲကိုလည်း ရေများဝင်အောင် ထည့်ပေးနေပါသည်။

ခဏကြာတော့ မိန်းကလေး၏ လက်များ အံ့သြဖွယ်ရာ လှုပ်လာပါသည်။ တစ်ဆက်တည်းပင် နှုတ်မှ ညည်းသံသဲ့သဲ့ ပေါ်လာသည်။ ထူးဆန်းလွန်း၍ လူတွေက ဝိုင်းအံ့ကြည့်ကြသည်။ မကြာပါပေ မိန်းကလေးနှုတ်မှ "ရေ...ရေ...ရေပေးပါ" ဟု ရေတောင်းလေတော့သည်။

မိန်းကလေးကို အသာအယာ ခေါင်းကိုမပြီး မောင်ပွင့်ကိုယ်တိုင် ရေအိုးထဲမှ ရေတိုက်ပေးပါသည်။ ဝမ်း

ထဲသို့ ရေများ ဝင်ရောက်သွားသည်နှင့် မိန်းကလေး၏ မျက်စိမှာ တဖြည်းဖြည်း ပွင့်၍လာတော့သည်။ မကြာမီအချိန်တွင် မိန်းကလေး ထထိုင်လိုက်ပါသည်။

သေရာမှ ပြန်ရှင်လာ၍ လူတွေ အလွန်အမင်းအံ့သြသွားသည်။

'ဟေ့ ဒီသူငယ် လူမဟုတ်နိုင်ဘူး နတ်ဖြစ်ရမယ်ကွ'

ဟု လူကြီးများက ပြောဆိုပြီး မောင်ပွင့် ပျောက်မသွားစေရန် ဖျာများ စောင်များဖြင့် ဝိုင်းကာထားကြပါသည်။ မောင်ပွင့်မှာ လူကြီးများကို သူသည် နတ်မဟုတ်ကြောင်း လူသားစင်စစ် ဖြစ်ကြောင်း အကြိမ်ကြိမ် ဝန်ခံပြောကြားမှ ယုံကြည်လက်ခံသွားကြပါသည်။

မိန်းကလေး၏ မိဘများနှင့် ရပ်ရွာလူကြီးများက သေပြီးမှ ပြန်ရှင်လာရသည့်အတွက် ဒီသူငယ်သည် အသက်သခင်ကျေးဇူးရှင်ဖြစ်သည်။ သို့အတွက်ကြောင့် မိန်းကလေးကို သူငယ်နှင့် လက်ထပ်ပေးရမည် ဝိုင်းပြောပြလေသည်။

မောင်ပွင့်က...

'ကျွန်တော့်နာမည် မောင်ပွင့်လို့ ခေါ်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်မှာ အိမ်ထောင်ရှိပါတယ်။ ကျွန်တော် လက်ထပ်မယူလို့ပါ။ ကျွန်တော့်ညီမလေးလိုပဲ သဘောထားပါတယ်'

ဟု ငြင်းဆန်ပါသည်။ မိန်းကလေး၏ မိဘများနှင့် ရပ်ရွာလူကြီးများက ကျေးဇူးတင်လွန်း၍ ငွေဒဂါများ ဝိုင်းပြီး လှူကြသော်လည်း မောင်ပွင့်က ငွေဒဂါအနည်းငယ် အချို့သာ လက်ခံပြီး ထိုရွာမှ ထွက်ခဲ့ပါသည်။

"ကျေးဇူးတရားလို သိတတ်သောသူသည် သူပြုဖူးသော

မြေကောက်
(အောင်သိမ်)

ထူးဆန်းသော

ရေကန်ကြီး

လွန်ခဲ့သော နှစ်(၃၀)ခန့်က စာရေးသူကိုယ်တိုင် တွေ့ကြုံခဲ့ရသော ဂန္ထရုဆန်လှသည့် ဖြစ်ရပ်ဆန်းတစ်ခုကို ဆင်ပြလိုပါသည်။

တစ်နေ့တွင် စာရေးသူသည် အစ်ကိုမိသော ရွှေဘိုမြို့နယ်၊ ရွှေစိုးကျေးရွာအနီးရှိ လယ်ကွင်းသို့ ရောက်ရှိသွားပါသည်။

စာရေးသူ ရောက်ရှိသွားသော အချိန်သည် ဒီဇင်ဘာလအတွင်း စပါးများ ရိတ်သိမ်းနေသော အချိန်ကာလဖြစ်ပါသည်။

အစ်ကိုဖြစ်သူမှာ လယ်ကွင်းအနီးရှိ ကုန်းမြေပေါ်တွင် တဲကြီးများ ဆောက်လုပ်ပြီး စပါးရိတ်သိမ်းသော ကာလတွင် ရွာထဲမှနေ၍ ခေတ္တခဏ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်လေ့ရှိပြန် ဖြစ်သည်။

ထိုကုန်းမြေသည် (၁၀)ဧကခန့် ကျယ်ဝန်းသောကြောင့် ကုန်းမြေအနီးရှိ လယ်ကွင်းမှ လယ်ပိုင်ရှင်များသည် ထိုကုန်းမြေပေါ်၌ စပါးရိတ်သိမ်းသော အခါတွင် ခေတ္တခဏ လာရောက်စုပေါင်း၍ နေထိုင်ကြပါသည်။

လယ်ကွင်းအတွင်းမှ ကောက်လှိုင်းများကို သယ်ယူကြပြီး ထိုကုန်းမြေပေါ်ရှိ တလင်းပေါ်သို့ ချထားကြကာ စပါးများကို ခြွေလှေ့ကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဆည်ရေသောက် လယ်မြေများ၌ လုပ်ကိုင်ကြသူများ လယ်သမားများမှာ တစ်ဦးလျှင် လယ်ကေ (၁၅)ကေ၊ (၁၀)ကေနှင့် (၅)ကေခန့် အသီးသီး ပိုင်ဆိုင်လုပ်ကိုင်ကြသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။

မိုးခေါင်၍ လယ်များပျက်စီးခြင်း၊ ရေနစ်ရေကြီး၍ ပျက်စီးခြင်းများ မည်သည့်အခါ မရှိဘဲနှင့် နှစ်စဉ်ပုံမှန် ရိတ်သိမ်းရသော နေရာဒေသ ဖြစ်ပါသည်။

စပါးရိတ်သိမ်းသော အချိန်ကာလတွင် အလုပ်သမားများလည်း လယ်ပိုင်ရှင်များနှင့်အတူ ထိုကုန်းမြေနေရာမှာ တဲလေးများ ဆောက်လုပ်နေထိုင်ကြ

သဖြင့် ထိုကုန်းမြေလေးသည် လယ်ပိုင်ရှင်များ၊ အလုပ်သမားများနှင့် စည်ကားသိုက်မြိုက်လျက် ရှိလေ၏။

ထိုကုန်းမြေ၏ ကုန်းမြေနှင့် လယ်ကွက်များအကြားတွင် ရေကန်တစ်ကန် ရှိပါသည်။ အကျယ်အဝန်းမှာ (၂၅) ကိုက်ပတ်လည်ခန့် ရှိပါသည်။ ထိုရေကန်မှ ရေကို သယ်ယူကြပြီး အသုံးပြုကြရပါသည်။

ရေကန်၏ ဘေးပတ်လည်တွင် သစ်ပင်များ၊ ထန်းပင်များဖြင့် အုပ်ရံထားသောကြောင့် ကန်ရေသည် အမြဲတမ်း အေးမြနေပါသည်။

လယ်ပိုင်ရှင် အသက်ကြီးသူများက ထိုကုန်းမြေတွင် အလုပ်လုပ်ရန် ရောက်လာကြသော လူငယ်လူရွယ်များကို အမြဲတမ်း သတိပေး ပြောကြားကြသည်မှာ...

ရှေးကထိုကုန်းမြေသည်...

ကန်ထဲက ငါးတွေကိုလဲ ပိုက်နဲ့ ထောင်ဖမ်း
တာတို့၊ များတာတို့ မလုပ်ကြနဲ့ ဒီရေကန်
က အဲဒီတွေလုပ်တာ မကြိုက်ဘူး'

ထိုသို့ သတိပေးသော်လည်း
ကျွန်တော်၏ အစ်ကိုဖြစ်သူမှာ လူကြီး
များ၏ စကားကို နားမထောင်ပါ။ သူ
သည် အရက်သေစာ သောက်စား
တတ်သူဖြစ်သောကြောင့် နေ့တိုင်းလို
လို မူးတတ်သူလည်း ဖြစ်ပါသည်။

တစ်နေ့တွင် စပါးရိတ်သိမ်းပေးရန်
လိုက်လာသူ ကိုကျော်မြင့်နှင့် အတူ
အတော်မျှအောင် သောက်လာတော့
သည်။

'ကျော်မြင့်ရေ မင်းမှာ ပိုက်ကွန်
ပါတယ် မဟုတ်လား'

'အေး ပါတယ် ဘာလုပ်မလို့လဲ'
'ငါတို့ အခုည ကန်ထဲသွားပြီး ငါး
ထောင်ဖမ်းရအောင်'

'ဟ... ဖြစ်ပါ့မလား လူကြီးတွေက
ငါးမဖမ်းရဘူးလို့ ပြောထားတယ်။ ငါ
တို့ ငါးဖမ်းတာ သိသွားရင် ဆူလိမ့်မယ်
ကွ'

'သူတို့ မသိအောင် ညဉ့်နက်သန်း
ခေါင်လောက်မှာ သွားဖမ်းမယ်ကွာ၊
ဒီည လကလဲ သာတယ်ကွ'

'ကဲ...ကဲ မင်းသဘောပဲ ညဉ့်နက်
တော့ သွားပြီး ဖမ်းကြတာပေါ့'

နောက်ဆုံး ကိုကျော်မြင့်လည်း
သဘောတူလိုက်ပါတော့သည်။

သို့ဖြင့် ထိုည(၁၁)နာရီခန့်တွင်
တဲပိုင်းမှာရှိကြသောသူ အားလုံးတို့
သည် ညပိုင်း စပါးနယ်ခြင်း၊ ကောက်ရိုး
ပုံခြင်း၊ စပါးလှေခြင်းတို့ကို ရပ်နားပြီး
အိပ်စက်ကြရာ တဲကုန်းတစ်ခုလုံးသည်
လူမရှိသကဲ့သို့ အလွန်ပင် တိတ်ဆိတ်
ငြိမ်သက်လျက် ရှိတော့သည်။

ကျွန်တော်သည်လည်း အိပ်ရာထဲ
တွင် ဆောင်းရာသီ၏ အအေးဒဏ်မှ

သက်သာစေရန် စောင်ထူထူခြံပြီး
ကွေးနေပါတော့သည်။

ထိုအချိန်တွင် အစ်ကိုဖြစ်သူမှာ
ကျွန်တော်အိပ်ရာအနီး ရောက်ရှိလာပြီး
နှစ်ဦးကြားနိုင်သော အသံဖြင့်...

'မြဆောင်ရ ထပါဦးကွ'

'ဘာလဲ အစ်ကိုရ'

'ကျော်မြင့်နဲ့ ငါနဲ့ ကန်ထဲကို ငါးဖမ်း
မလို့ အဲဒါ မင်း ငါတို့နဲ့ အဖော်လိုက်ခဲ့
ဦးကွာ'

'ဟာ... အစ်ကိုကြီးကလဲ အေးက
အေးနဲ့ဗျာ၊ ပြီးတော့ လူကြီးတွေကလဲ
ကန်ထဲကငါး မဖမ်းရဘူးလို့ ပြောထား
တယ် မဟုတ်လား'

'လာပါကွာ အားလုံး အိပ်နေကြပြီ၊
ဘယ်သူမှ မသိဘူး။ မင်း ငါတို့နဲ့
အဖော်လိုက်ခဲ့ကွာ၊ ဟိုကျတော့ မင်းက
ထိုင်နေပေါ့'

ဟု အတင်းခေါ်နေသောကြောင့်
ကျွန်တော်သည်လည်း အိပ်ရာမှထကာ
ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် ကိုကျော်မြင့်တံ
ဘက်သို့ ထွက်လာခဲ့ကြ၏။

ကိုကျော်မြင့်ကို အသာနှိုးခေါ်ပြီး
လျှင် ကျွန်တော်တို့ သုံးယောက်သည်
ရေကန်ရှိရာသို့ တိတ်တဆိတ် ထွက်
လာကြပါသည်။ ကောင်းကင်ပြင်တွင်
မိုးသားတိမ်လိပ်များ ကင်းစင်နေသော
ကြောင့် လမင်းကြီးသည် ကြည်လင်

တောက်ပလျက် ရှိနေပါသည်။

ကန်ပေါင်ပေါ်သို့ ရောက်သောအခါ
ကိုကျော်မြင့်က သူ ယူဆောင်သ
သော အထုပ်ကိုဖြေကာ ပိုက်ကွန်ကြီး
ကို ထုတ်ယူလိုက်ပါသည်။

ထိုပိုက်ကွန်ကြီးကို အစ်ကိုကြီးက
တစ်ဖက်မှ ကိုင်ပြီး ကျော်မြင့်လည်း
ပိုက်ကွန်၏ အခြား အနားတစ်ဖက်ကို
ကိုင်လျက် ရေကန်အတွင်းသို့ ဆင်
သွားကြလေ၏။

ပိုက်ကွန်ကြီး၏ အောက်က အပူ
ကို ရေထဲမှာ မြှုပ်ထားပြီး အပေါ်အပူ
ကို ရေပေါ်မှာ တစ်ပေခန့် ဖော်ထား
လျက် ရေကန်၏ ဤမှာဘက်
တစ်ဖက်သို့ ပိုက်ကွန်ကို စောင်းကာ
နှစ်ဦးသား ရေထဲသို့ ဆွဲသွားကြ
သည်။

ကန်ရေပြင်၏ အနက်မှာ သူတို့
နှစ်ယောက် ခါးအထိသာ နစ်မြုပ်နေ
သည်။ ကန်ကြီး၏ ဟိုဘက်မှနေ၍
ကျွန်တော်ထိုင်ရာဘက်သို့ ပြန်ဆွဲသ
ကြသည်ကို လရောင်အောက်တွင်
ကျွန်တော် ကောင်းစွာ မြင်တွေ့နေ
သည်။

ကန်ကြီး၏နံဘေး ရေကန်
အခါ ကိုကျော်မြင့်က ပိုက်ကွန်
အသာအယာ စုကိုင်ပြီး ကျွန်တော်
သို့ ရောက်ရှိလာပါသည်။

ထိုနေရာမှာပင် ပိုက်ကွန်
တို ခါချပြီး သန့်ရှင်းလိုက်
သော် အမှိုက်များသာ
ကျလာပြီး ငါးတစ်ကောင်မှ
မပါလာသည်ကို ကျွန်တော်
တွေ့ရှိရပါသည်။

'အစ်ကို ငါးကလဲ
တစ်ကောင်မှ ပါမလာပါလား
'အေးကွာ ငါးကလဲ
မိသေးဘူး၊ ကဲ
နောက်တစ်ခါ ထပ်ပြီးတော့

ဆွဲမယ်ကွာ လာဟေ့ ကျော်မြင့်
ဟု ခေါ်ပြီး ရေနံအတွင်းသို့
အစ်ကိုဖြစ်သူမှ အရင်ဆင်းသွားလေ
၏။ ကိုကျော်မြင့်ကလည်း ပိုက်ကွန်ကို
ဆုတ်သို့ ချရင်း...

'ငါကတော့ရှိတယ် ပိဏ္ဍက်ထဲမှာ အသံလဲ
ကြားတယ်၊ ခုန်လိုက်တာလဲ ပြင်ရတယ်၊
အဖေယ့် ငါးမပါလား'

ဟု ပြောရင်း ရေနံထဲကို ဒုတိယ
ကြိမ် ဆင်းကာ နှစ်ဦးသား ပိုက်ကို
ဆွဲသွားကြပါတော့သည်။

သူတို့နှစ်ဦး ပိုက်ဆွဲနေကြစဉ်
ကျွန်တော်က ကုန်းပေါ်မှ လှမ်းကြည့်
သော်လည်း အခါ ငါးများ ဖွေးခနဲ ဖွေးခနဲ
နုနေသည်ကို ဂရုစိုက်အောက်တွင်
ချင်းမြင်နေရပါတော့သည်။

ကန်ရေပြင်မှ ရေလှိုင်းများ လှုပ်ခတ်
နေသည်ကိုလည်း မြင်တွေ့နေရပါ
သည်။ အစ်ကိုနှင့် ကိုကျော်မြင့်လည်း
နုပေါင်ပေါ် တက်လာကြပြီး ဒုတိယ
ကြိမ် ပိုက်ကွန်ကို ဖြန့်ခါလိုက်သော
အခါ ငါးတစ်ကောင်မှ မပါဘဲ အမှိုက်
များသာ လုံးထွေးကျလာပါတော့သည်။
အခါ ကိုကျော်မြင့်မှ...

'ငါတွေ ခုန်နေတာ မြင်ရပြီး ငါးမရ
ဘဲ ဒီတစ်ခါပဲ ဖြစ်ဖူးတယ်ကွာ'
ထိုအခါ အစ်ကိုဖြစ်သူမှ...

ပါသည်။
ဤနေရာတွင် ကျွန်တော်၏ အယူ
အဆကို အနည်းငယ် ဖော်ပြလိုက်ပါ
၏။ တချို့သောလူတို့သည် ပရလောက
နှင့် တစ္ဆေရှိသည်ဆိုခြင်းကို
မယုံကြည်ကြသဖြင့် တစ္ဆေနှင့်
အတွေ့အကြုံ နည်းတတ်ကြပြီး
ကြောက်တတ်သူများသာလျှင်
တစ္ဆေနှင့် တွေ့တတ်သည်ဟု
ယုံကြည်မိ၏။

ပရလောကမရှိဟု ယူဆကြသော
သူများသည် ယုံလောက်သော
ခြောက်လှန့်မှုမရှိသည့်အခါတွင်
ကြောက်လန့်ကြသည်သာ ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်က တစ္ဆေနှင့် ပရ
လောကသား မရှိဟူ၍ မဆိုလိုပါ။ သို့
ရာတွင် ပရလောကသားတို့သည်
ကြောက်လန့်အောင် ခြောက်ရုံမှ
တစ်ပါး အန္တရာယ်ဖြစ်အောင် ကိုယ်ထိ
လက်ရောက် ပြုနိုင်သော အစွမ်းမရှိ
ဟူ၍ ယူဆထားပါသည်။

ယခုလည်း သန်းခေါင်ယံအချိန်
တိုက်ခတ်နေသော လေသည် ပိုမို
အေးစက်လာသည်ဟု ကျွန်တော်၏
စိတ်မှာ ထင်နေပါသည်။

သို့သော် မကြောက်လန့်အောင်
စိတ်ကို တင်းထားပြီးဖြစ်သည်။ အစ်ကို
ဖြစ်သူနှင့် ကိုကျော်မြင့်တို့သည် တတိယ
အကြိမ် ကွန်စောင်းဆွဲ၍ ကန်ပေါင်ပေါ်
မှာ ခါချနေသော်လည်း ငါးတစ်ကောင်
မှ မပါလာသောကြောင့် တစ်ယောက်
မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်ကာ
သက်ပြင်းချနေကြပါသည်။

ထိုအချိန်တွင် ရေနံအတွင်းမှ
ရေများသည် လေပြင်းမတိုက်၊ လူ
မဆင်းပါဘဲနှင့် ရေလှိုင်းများ လှနေပြီး
ငါးများ ခုန်နေကြသည်ကို ကျွန်တော်
တို့သုံးယောက် ထင်ရှားစွာ မြင်တွေ့

'ဟိုမှာ ငါးတွေခုန်နေတာ မြင်နေ
ရတာလဲ ထပ်ပြီး ပိုက်ဆွဲမယ်'
အစ်ကိုတို့နှစ်ယောက် နောက်
တစ်ကြိမ်ထပ်ပြီး ပိုက်ဆွဲနေစဉ်
ရေနံစောင်းသို့ ငါးများ ထိုးတက်
လိုက်၊ ရေထဲ ပြန်ကျလိုက် ဖြစ်နေ
သည်ကို မြင်တွေ့နေရပါသည်။

ကန်ရေပြင်သည် ရေလှိုင်းကြီးများ
ထလျက် ရေနံ၏ဘေးသို့ ဖျန်းခနဲ
ဖျန်းခနဲ ရိုက်ခတ်နေသည်ကို ကျွန်တော်
သတိထားမိသော်လည်း ငါးမိလိုသော
ဆန္ဒစောင့်နှင့် ပိုက်ဆွဲနေသူနှစ်ယောက်
ကတော့ သတိထားမိလှန် မတူပါ။

သူတို့သည် ကန်တွင်းမှ ပိုက်ကို
ပတ်ဆွဲပြီး ကျွန်တော်ရှိနေရာသို့ တက်
လာကာ ပိုက်ကွန်ကို ဖြန့်ခါချသော်
လည်း ငါးတစ်ကောင်မှ ပါမလာချေ။

ထိုအခါ ကျွန်တော်က ငါးဖမ်းလို့
မရခြင်းသည် ရိုးရိုးမှ ဟုတ်ပါ့မလား၊
ငါးဖမ်းတာ မကြိုက်လို့လားဟု တွေးမိ
ပါသည်။

ရေနံ၊ သစ်ပင်ကြီး၊ တောကြီး
တောင်တို့သည် သူ၏ အရပ်ဒေသနှင့်
သူ ပိုင်သူ၊ ဆိုင်သူ ရှိသည်ဟု ကြားဖူး

နေရပါသည်။

ထိုအခါ ကိုကျော်မြင့်က...

‘ဝါတွေ မြင်တွေ့နေပြီ ဝါကျတော့ ဖမ်းလို့ မရဘူးကွာ။ ဘယ်လိုဖြစ်တာပါလိမ့်’

ဟု ညည်းညူရှာလေသည်။ ထိုအခါ အစ်ကိုဖြစ်သူမှ...

‘ဝါလဲ ဒီလိုပိုက်ကွန်နဲ့ မဖမ်းဘူးကွာ။ စပါတွေ ရိတ်သိမ်းပြီးလို့ ရေနည်းသွားမှ ရေကျန်လေတွေကို ယက်ထုတ်ပြီး ငါးဖမ်းတော့ ရတယ်ကွာ အခု ဘယ်လိုကြောင့်လဲ မသိဘူး။ ကဲ...တစ်ခါ ထပ်ဆွဲယပ်ကွာ လာဟေ့ ကျော်မြင့်’

‘နေဦး မြအောင်ရေ ရေကန်ထဲကို ကြည့်လိုက်စမ်းကွာ။ ရေလှိုင်းတွေ တအားထနေတယ်’

ကျွန်တော်တို့အားလုံး ကြည့်နေစဉ်

မှာပင် ကန်ရေပြင်သည် ဖျန်းခနဲ ဖျန်းခနဲ ရေလှိုင်းကြီးများသည် ကန် ဝေါင်ကို လာရောက် ရိုက်ခတ်နေပါသည်။

ငါးများလည်း ရေမျက်နှာပြင်ပေါ်မှာ ခုန်နေကြပါသည်။ ထိုအခါ ကိုကျော်မြင့်က အတွေ့ကြုံရှိသူပီပီ ပိုက်ကွန်ကို သိမ်းပြီး...

‘ကဲ...ပြန်ကြည့်ကွာ ဝါပြင်နေတာတောင် တစ်ကောင်မှ မပိတာ သိပ်မရှိဘူးကွာ ပြန်ကြပယ်ကွာ’

ကျွန်တော်လည်း လေပြင်း မတိုက်ခတ်ဘဲ ရေလှိုင်းပုတ်သံများ ကြားနေရသောကြောင့် အနည်းငယ် ကြက်သီးထလာပါတော့သည်။ အစ်ကိုဖြစ်သူလည်း တုန်လှုပ်သော အသံဖြင့်...

‘အေးကွာ... ပြန်ကြမယ်၊ မင်းတို့ ပိုက်ကွန်ကို မရှင်းနဲ့တော့ကွာ။ ဒီအတိုင်း ယူခဲ့ဟေ့။ တဲပြန်ရောက်မှ ရှင်းမယ်’

သို့ဖြင့် ကျွန်တော်တို့သုံးယောက်သည် ရေကန်ကြီးကို ကျောခိုင်းပြီး ပြန်လာကြသော်လည်း နောက်သို့ သမင်လည် ပြန်လှည့်ကြည့်မိကြပါသည်။

ရေကန်အတွင်းမှ လှိုင်းပုတ်သံ ဖျန်းခနဲ ဖျန်းခနဲကိုတော့ ကျွန်တော်တို့ သုံးယောက်စလုံး ကြားနေရတော့သတည်း။

(ငွေအောင်လှိုင်(အောင်သိမ်))

စာမျက်နှာ (၂၄၄)မှ အဆက်

ကျေးဇူးကို ဘယ်သောအခါ မမေ့ရ” ဟူသော ဆောင်ပုဒ်ကို အမြဲလက်ကိုင်ထားသော မောင်ပွင့်သည် ပထမဦးဆုံး ဆေးကုသရသော ငွေကြေးအားသူ့ဆရာဘိုးတော်အေးအား လှူဒါန်းရန် ရှမ်းပြည်နယ်သို့ အရောက်ပြန်သွားခဲ့ပါသည်။

ဘိုးတော်အေးကလည်း မောင်ပွင့်လာမည်မှန်း ကြိုတင်သိ၍ ရှမ်းပြည်နယ်မှ နှစ်ဦးသား လမ်းခွဲလာသော တဲကလေးပေါ်မှ စောင့်နေပါသည်။

မောင်ပွင့် ဘိုးတော်အေးကို တွေ့သည့်အခါ ရိုသေစွာ ဦးခိုက်ပြီး ပထမဆုံးရရှိသော ငွေကို လှူဒါန်းလိုက်ပါသည်။ ဘိုးတော်အေး လှူဒါန်းငွေကို လက်ခံယူပြီး...

‘မောင်ပွင့် မင်း တော်တော်ကျေးဇူးတရား သိတယ်လား။ တပည့်ကောင်း ပီသပါပေတယ်။ ဖမ်းလျှာတဲ့ ငွေကို ငါ အသုံးမလိုပါ။ ပြန်ပြီး စွန့်လိုက်တယ်။ ဒီငွေကို အခြေပြုပြီး တတ်ခန်းဖွင့်သားသနပြု သတ္တဝါကယ်ပါ။ ဝံ့ပျက်စိအောက်မှာ မင်း အပြုရှိပါတယ်။ ကြိုးစားကျင့်ကြံပါ’

ဟု ဘိုးတော်အေး သေချာကျနစွာ မှာကြားလိုက်လေသည်။

ဤဖြစ်စဉ်တို့မှာ ဘိုးတော်ပွင့် မဖြစ်မီ မောင်ပွင့်ဘဝမှ ဘိုးတော်အေးနှင့်ပဌာန်းဆက် ကြုံတွေ့ရသည်များကို အကျဉ်းချုပ်၍ မှုဝေတင်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

[အင်းတော်ပုံမှာ ဘိုးတော်ပွင့် ထွက်ရပ်သွားပြီးကာမှ ဆရာဦးအောင်ရွှေကို ချီးမြှင့်သော ဣန္ဒာသယလက်ကိုင်ပင်၊ အင်းတော်ကြီး ဖြစ်ပါသည်။]

ဝိဇ္ဇာဉာဏ် ရှင်သန်လျှင် အမှန် ဒုက္ခ အိုမှ လွတ်ကင်းမည်။

ရွှေတည် မြစင်ယော်

စာအုပ်အကြောင်း

ဦးကျော်စိုးသိန်း

ဇာတည်းချုပ်

နက္ခတ္တရောဗိဇ္ဇာဦးစွာ

အမှတ် ၂၀၉ ခရိုင်(၂၀)လမ်း

ဝန်းမဲတန်းမြို့နယ်

ရန်ကုန်မြို့

ခန်း-၁၀၂၂၂၀၄

သို့တို့လား

ထွန် (နောင်ချို)

နောင်ချိုမြို့ဆိုတာ လားရှိုး-
မန္တလေး ကားလမ်းပေါ်မှာရှိတယ်။
မန္တလေးကနေ ခုနစ်ဆယ့်ခြောက်မိုင်
ဝေးတယ်။ ကျောက်မဲကနေ သုံးဆယ့်
နှစ်မိုင်ဝေးတယ်။ ၁၉၆၈ ခုနှစ်လောက်
ထုန်းက...

နောင်ချိုမြို့ မဟုတ်ဘူး ရွာကြီးပဲ။
မင်းတို့ နောင်ချိုက ရွာပဲလို့ပြောတော့
နောင်ချိုသား သူငယ်ချင်းတွေက မခံ
ချင်ဘူး။ “မြို့ပါကွ”တဲ့။

ရွှေဘိုနယ်ဘက်က ကျေးတော
ဘူတာမှာ ရထား မတော်တဆမှုဖြစ်
တော့ သေတဲ့ထဲမှာ နောင်ချိုသား
တစ်ယောက် ပါသွားတယ်။ အဲဒီတုန်း
က ရေဒီယိုခေတ်လေ။ ရုပ်မြင်သံကြား
ဆိုတာ မကြားဖူးသေးဘူး။ ရေဒီယိုက
သတင်းကြေညာတော့ နောင်ချိုရွာကြီး
မှ မောင်(...)တဲ့။

မခံချင်မဲ့သာ မခံချင်တာပါ။ ဒီတုန်း
က နောင်ချိုမှာ ကတ္တရာလမ်းဆိုလို့
မန္တလေး-လားရှိုးလမ်းပဲ ရှိတယ်။
ကျောက်ခင်းလမ်းတောင် နောင်ချိုက
ကံကြီး ကားလမ်းရှိတယ်။ ရှစ်မိုင်ပဲ
ရှိတာ။

မိဘတွေက အစိုးရဝန်ထမ်းတွေဆို
တော့ နောင်ချိုမှာနေတယ် ဆိုတော့
နေလိုက်တာပေါ့။ နောင်ချိုနဲ့က
ရေစက်ပါတယ် ထင်ပါရဲ့ တက္ကသိုလ်
က ဘွဲ့ရတော့ ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ် သမ
ဝါယမဥပဒေနဲ့ သမဝါယမတွေ တန်ဖိုး
ထွားလာတော့ နောင်ချို သမဝါယမ
ဦးစီးဌာနကို ဝန်ထမ်းအဖြစ်နဲ့ ပြန်
ရောက်ပြန်ရော။ ဒီအချိန်မှာ နောင်ချို
က မြို့ဖြစ်နေပြီ။

နောင်ချိုမြို့မှာ မန္တလေး၊ လားရှိုး
ကားလမ်းက အရေးပါသမှ ကားလမ်း

ကြီးက မြို့လယ်ကောင်က ဖြတ်ပြီး
လမ်းတောင်ဘက်ပိုင်းကိုတော့ တောင်
ပေါ်ပိုင်းနေတဲ့ နေတိုင်းရင်းသားတွေ
များတယ်။ လမ်းမြောက်ပိုင်းကိုတော့
အောက်ချိုပိုင်းတဲ့။ ရှမ်းတိုင်းရင်းသား
တွေများတယ်။ ရှမ်းနဲ့နေ ရောနေတာ
ပေါ့လေ။

၁၉၈၄ ခုနှစ်မှာ နောင်ချိုတစ်မြို့နယ်
လုံး အမာခံနယ်မြေတည်ဆောက်ရေး
စီမံချက်ကျလာတယ်။ နောင်ချိုနယ်ထဲ
မှာလဲ သူပုန်က မရှိသလောက်ပါပဲ။
ဒါနဲ့ ဌာနဆိုင်ရာက ဝန်ထမ်းတွေနဲ့
စစ်ကြောင်းကြီး ငါးကြောင်း ထွက်ကြ
ပါရော။

တခြားစစ်ကြောင်းတွေက လူနည်း
ပေမယ့် ကျွန်တော်တို့ စီးပွားရေးစစ်
ကြောင်းက အဖွဲ့ဝင် ဆယ်ယောက်
လောက်ရှိတယ်။ သ/အမှုဆောင်

ဦးစိုးသိမ်းက စစ်ကြောင်းမှူး စည်းလုံး
ရေးအတွက် ပစ္စည်းရောင်းဖို့ အသင်း
ဝန်ထမ်းတစ်ဦး သမဝါယမဦးစီးဌာန
က စာရင်းစစ် အကြွေးတောင်းဖို့နှစ်ဦး၊
စီမံကိန်းမှူး၊ တိ/ကုဆရာဝန်၊ မြေ
စာရင်း အစုံပါပဲ။

တစ်ရွာကို တစ်ည ရွာသိမ်ရွာမှားကစ
မကျန် အိပ်ပြီး စည်းလုံးရေးစာရေး
ဟောတယ်။ ပညာပေး ကပွဲလေး လုပ်
တယ်။ ဆပ်ပြာတို့၊ ဖယောင်းတိုင်တို့
ရောင်းပေးတယ် စသည်ဖြင့်ပေါ့။ အဲလို
သွားရင်းက ဇာတ်လမ်းကစတာပဲ။

တစ်ရက်မှာ ရွှေမုဒေါရွာ အရှေ့
ဘက်က ရေဖြူဆိုတဲ့ရွာကို ရောက်
တယ်။ ဒီရွာရဲ့ ထူးခြားချက်က အရက်
လုံးဝ မရှိဘူး။ ရွာလူကြီးက ရွာမှာ
အရက် ရောင်းခွင့်မပြုဘူး။ တခြားရွာ
မှာ သွားသောက်ချင် သောက်၊ ရွာပြန်
လာပြီး မူးရမ်းမယ် မကြုံနဲ့ ထိတ်တုံးပဲ။
နောက်နေ့တစ်နေ့လုံး ရွာလမ်းကို မြေဖို့
ရတယ်။ မြေညှိရတယ်။ ဒီတော့ ကာလ
သားတွေလဲ မသောက်ဖြစ်တော့ဘူး။

ခက်တာက စစ်ကြောင်းမှာပါတဲ့
ကောင်တွေကလဲ နေညိုရင် လေပြိုတဲ့
ကောင်တွေချည်းပဲ။ နောက်ဆုံး ကံကြီး
ရွာကို လူလွတ်ဝယ်ခိုင်းပြီး သိုသိုသိပ်
သိပ် သောက်ကြရတာပေါ့လေ။ အရှိန်
ရလာတော့မှ အဒေါ်ရှိတဲ့ ရှောက်ချုံရွာ
ကို သွားဖို့ သတိရတယ်။ နှစ်မိုင်တောင်
မရှိပါဘူး။ ညကို တစ်ရွာ မီးရောင်ကို
တစ်ရွာက လှမ်းမြင်ရတာ။

ဒါနဲ့ စစ်ကြောင်းမှူးဆီ ခွင့်တောင်း
ပြီး ဖယောင်းတိုင်တို့၊ ဆပ်ပြာတို့ ဝယ်
ပြီး ရှောက်ချုံက အဒေါ်ဒေါ်စိန်ပွင့်ဆီ
သွားကန်တော့တယ်။ နောက်နေ့ ရွာ
ကို လာမှာမို့ ဧည့်ခံဖို့ပါ မှာပြီး အမြန်
ပြန်ခဲ့တယ်။

မှောင်မိုက်ဖူးဖူးအချိန်ဆိုတော့ လမ်း

က သိပ်မမြင်ရဘူး။ လူကလည်း ခပ်
ထွေထွေဆိုတော့ အကြောက်အလန့်
မရှိဘူး။ အပြန်လမ်းမှာ ရှေ့ ကိုက်
တစ်ရာလောက်မှာ မီးအိမ်လေး မှိတ်
တုတ်မှိတ်တုတ်နဲ့ လူတစ်ယောက်က
သွားနေတော့ သူ့နောက်ကိုပဲ မှန်းပြီး
လိုက်ခဲ့တာပေါ့။

သုံးရက်လ ခုံးမျက်စိ လရောင်မှိန်
မှိန်လေးက အလင်းကြီးမဟုတ်ပေမယ့်
မမှောင်လှပါဘူး။ သွားရင်း ကုန်းလေး
တစ်ခုပေါ် တက်သွားပြီး အပေါ်မှာ
ထုံးဖြူဖြူစေတီရှေ့ ရောက်သွားတယ်။

အင်း... လမ်းတော့မှားပြီ။ အသွား
တုန်းက ဒီစေတီရှိတဲ့ တောင်ကုန်းလေး
က ပတ်သွားတာ၊ ခုတော့ စေတီရှေ့
ရောက်နေပြီ။ စေတီနဲ့ လမ်းဖုန်ဖုန်လေး
ခြားပြီး ဇရပ်ပျက်ကြီးက ရှိနေတယ်။
ဇရပ်တိုင်ကြီးတွေက ခြောက်ပတ်လည်
တိုင်ကြီးတွေနဲ့ ခိုင်ခိုင်ခံ့ခံ့ပဲ။ ဒါပေမယ့်
ကြမ်းခင်းတွေတော့ မရှိတော့ဘူး။ သွပ်
မိုး မည်းမည်းကြီးတွေက သူ့ သက်
တမ်းကြာပြီဆိုတာ ပြနေတယ်။

ခြောက်သွေ့ရာသီဆိုတော့ ခြောက်
သွေ့နေတဲ့ သစ်ပင်လေးတွေနဲ့ နွယ်ပင်
ခြောက်တွေ ဖုံးနေတယ်။ နည်းနည်း
ကြောက်သလို ရှိနေတာနဲ့ ရွာကပေး
လိုက်တဲ့ ဆေးလိပ်ကို မီးညှိဖွာလိုက်
တယ်။ ဆေးလိပ် မသောက်တတ်ပါ
ဘူး။ အဒေါ်က ထုတ်ပေးလို့ စီးကရက်

တစ်လိပ် အားနာတာနဲ့ အိတ်ထဲထည့်
လာတာ ခုတော့ အဖော်ရပြီပေါ့။

စေတီလေး အလွန်ရောက်တော့
ဩ...ဒီမှာ ရွှေစေတီ အသေးလေး
ရှိသေးတာပဲလို့ သိလိုက်ရတယ်။ ရွှေ
စေတီလေးရှေ့မှာ ဖယောင်းတိုင် သုံး
တိုင် မီးပူဇော်ထားတာကို တွေ့ရ
တယ်။

လူတွေက ဒီလိုပဲ ထုံးစေတီတော့
မီးပူဇော်ဘဲ ပစ်ထားပြီး ရွှေစေတီက
ရှေ့မှာ ကျောက်ပြားတွေနဲ့ အုတ်
တံတိုင်းနဲ့ ရွှေရိပ်မှ ကန်တော့ကြသကဲ့

ဟိုဘက် အုတ်တံတိုင်း အပြင်ဘက်
မှ မိန်းကလေးသုံးယောက် ဘုရားဖန်
လဲဖို့ ပြင်နေကြတာ ထင်ပါရဲ့။ တစ်
ယောက်က လှည့်ကြည့်ပြီး မသိသော
လက်ယပ်ခေါ်ပြီး ရယ်ကြသေးတယ်။
ကိုယ်က ပရောပရည် မလုပ်တတ်
ဝါသနာမရှိလို့သာ၊ ကြုံမှတော့ ဘုရား
ဝင်ကန်တော့ဦးမှပဲဆိုပြီး အုတ်တံတိုင်း
ပေါ်က လှမ်းဝင်ရင်း စီးကရက်နဲ့ ဘုရား
ဝင်ကန်တော့တာ မဟုတ်သေးပါဘူး
လေ ကဲ သွားရော...။

စီးကရက်ကို အုတ်တံတိုင်းအထိ
ညာဘက်တိုင်မှာ ထိုးခြေ မီးသတ်ပြီး
စီးကရက်ကိုပစ်ချပြီး စေတီရှေ့မှာ
သေချာ ဘုရားရှိခိုးတယ်။ မူးပေမယ့်
အမူးပါး ဘုရားရှိခိုး တစ်လုံး မမှား
ရဘူး။

‘ဗွဲ့ သရဏံ ဣပ္ပိ
ဓမ္မံ သရဏံ ဣပ္ပိ
သံဃံ သရဏံ ဣပ္ပိ
ဗုဒ္ဓေါ ဓမ္မံ သရဏံ အညနတ္တိ
ဓမ္မော ဓမ္မံ သရဏံ အညနတ္တိ
သံဃော ဓမ္မံ သရဏံ အညနတ္တိ
ဗုဒ္ဓံ ပုဗ္ဗေ
ဓမ္မံ ပုဗ္ဗေ
သံဃံ ပုဗ္ဗေ

ဘုရားရှိခိုးပြီးတိုင်း ရွတ်လေ့ရှိတဲ့ ဆာကို ရွတ်ပြီးချိန်မှာပဲ ရွာထဲက နေဟောင်းအီး စကားပြောသံသဲ့သဲ့ ကြားရတယ်။ ကဲ...ရွာထဲ ပြန်မှပဲ ဆိုပြီး ထထွက်လာတော့ ကောင်မလေး ဆွေ မရှိတော့ဘူး။ ကုန်းကမူလေးပေါ် အနေ ရွာထဲ မုန်းဆင်းခဲ့တာ တည်ငိုရာ ရွာသူကြီးအိမ်တည်တည်ပဲ။ အိမ်ပေါ်မှာ မအိပ်ကြသေးဘူးဘဲ၊ အိမ်ကြောင်းက တစ်ဦးတည်းသော အမျိုးသမီး တိ/ကုဆရာဝန် ဒေါ်တင် ဆင်သန်းနဲ့ ဘာတွေ ဆွေးနွေးနေလဲလဲပါဘူး။ ဥက္ကဋ္ဌက...

'ဆရာ... ရှောက်ချုံသွားတာ အတော်ကြာတယ်နော်။ ဆွေမျိုးတွေနဲ့ စကားကောင်းနေတယ် ထင်တယ်' 'မဟုတ်ပါဘူး အဘရာ၊ လမ်းမှာ မျက်စိလည်ပြီး စေတီလေးရှိတဲ့ ကုန်းပေါ်ရောက်သွားလို့ ရွှေစေတီလေးတွေတာနဲ့ ဝင်ရှိခိုးနေလို့ နည်းနည်းကြာတာပါ'

ကောင်မလေးတွေ တွေ့တဲ့ အကြောင်း ထည့်မပြောပါဘူး။ တော်ကြာ တစ်မျိုးထင်ပြီး မေးနေမှာစိုးလို့ အမင် ထည့်မပြောတာ။ ဒါပေမယ့် ရွာသူကြီးတွေ မျက်လုံးပြူး မျက်ဆန်ပြူးနဲ့ တစ်ဖောက်နဲ့ တစ်ယောက် ကြည့်နေကြသည်။

'ဘာတွေ တွေ့သေးလဲ ဆရာလေး' 'မတွေ့ပါဘူး အဘရာ၊ ဘုရားရှိခိုးပြီး ဆင်းလာခဲ့တာပဲ။ ကဲ... ကျွန်တော်တော့ အိပ်ပြီး အဘတို့ပဲ ဆက်ဆွေးနွေးပေတော့'

ပြီးတော့ အိပ်လိုက်တာ လင်းတရောပဲ။

* * *

နောက်တစ်နေ့ မနက် စာသောက်ပြီး ရေဖြူက လူကြီးတွေက စစ်ကြောင်း

ကို လိုက်ဖို့တယ်။ အစီအစဉ်ကိုက ဒီရွာက လူကြီးတွေက ဒီရွာနယ်နိမိတ်အဆုံး လိုက်ဖို့ပြီး ရှောက်ချုံရွာလူကြီးတွေက ရွာနယ်နိမိတ်အစပ်မှာ ဆီးကြိုရမှာလေ။ စေတီကုန်းလေးနားရောက်တော့...

'ဆရာ မနေ့ညက မျက်စိလည်ပြီး ရောက်သွားတာ ဒီကုန်းလား'

'ဟုတ်တယ်အဘ အဲဒီထုဲစေတီ ဟိုတစ်ဖက်မှာ ရွှေစေတီလေး၊ ရှိတယ်လေ'

'လာ...ဆရာလေးနဲ့ ကျွန်တော်တက်ကြည့်ရအောင်'

ဒါနဲ့ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် တက်လာခဲ့တယ်။ ညကအတိုင်းပဲ ထုံးစေတီလေးနဲ့ ဇရပ်ဖျက်ကို တွေ့တယ်။

'ရွှေစေတီလေးက ဒီစေတီလေးရဲ့ အလွန်မှာ အာရုံ'

ဆက်လျှောက်တော့ ရွှေစေတီကို မတွေ့ဘူး။

'ရွှေစေတီလေးက ဒီနားမှာပါ။ ဘယ်ရောက်နေပါလိမ့်။ အုတ်တံတိုင်းနဲ့ ကျောက်ပြားခင်းထားတာ သပ်သပ်ရပ်ရပ်ပါ'

ပါးစပ်ကလဲ ပြောရင်း ပတ်ဝန်းကျင်ကို လှည့်ပတ်ကြည့်တယ်။ ဘာမှလဲ မရှိပါလား။

ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ။ ဟော... တွေ့ပြီ၊ စေတီတွေတာ မဟုတ်ပါဘူး။

ခါးစောင်းလောက်မြင့်တဲ့ ကျောက်တုံးမှာ စီးကရက်မီး ထိုးခွဲပြီး မီးငြိမ်းထားတဲ့အရာနဲ့ ကျောက်တုံးခြေရင်းမှာ စီးကရက်တို့၊ ခေါင်းထဲရှုပ်ထွေးနေတယ်။ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ။

'သွားကြစို့ ဆရာလေးရယ်... ဟိုဘက် ရွာက စောင့်နေရလိမ့်မယ်'

ဒါနဲ့ ပြန်ဆင်းလာခဲ့တယ်။ ရှောက်ချုံရွာရောက်တော့ အဒေါ်အိမ်မှာ ဧည့်ခံတဲ့ ကောက်ညင်းပေါင်း၊ အကြော်စားရင်း အဒေါ်ကို ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်တိုးတိုး ပြောပြမိတယ်။

'ဟဲ့ကောင်... အဲဒီစေတီကုန်းမှာ သိုက်ရှိတယ်၊ အခြောက်အလွန်နာသလိုကြီးလို့ ဘယ်သူမှ သိသွားကြတာ မဟုတ်ဘူး၊ အဲဒါ နင့် မြောက်တာ မကြောက်ဘူးလား၊ မပြောကောင်းပြောကောင်း လူစားလိမ့်မို့မို့ သွားပြန်'

စဉ်းစားကြည့်တယ်။ သိုက်ဆိုတာ ရှိသလား၊ ရှိလဲ ဘာလို့ကြောက်ရမှာလဲ။ ဘုရား နှုတ်ကပါဠိတော်တွေ၊ ဂါထာတွေ အများကြီး...

အဲဒီနောက်ပိုင်း သိုက်ဆိုတာ တကယ်မရှိဘူးလို့ မပြောတော့ဘူး။ ပြီးတော့ သိုက်ရှိတယ်လို့ ပြောရင် အဲဒီနား ဘယ်တော့မှ မသွားဘူး။

ထွန်း(မှောင်မျှ)

စာအုပ်သစ် သုတေသီ ဝါသနာရှင်များသို့ . . .

ဤအောင်ပါးစွာတွင် ပါဝင်သော နတ်ဂုဏ်ထားသော ရွှေစေတီကိုသို့ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ ကြည့်ရှုသူများ (သို့မဟုတ်) တစ်ဆင့်ကြားရှုသူများမှ ရေသားပေးကြပါရန် မှတ်တမ်းတင်ခွင့်ပြုပါရန် လေးစားစွာ မိန့်ကြားအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်စံသိန်း
စာတည်းဆရာ
နက္ခတ္တရောင်ခြည်စာရင်း

ထောင်စု အဆက်

ဦးသောင်းညွန့်သည် ကြမ်းပြင်ကို နောက်တစ်ချက် ပုတ်လိုက်ပြန်သည်။

‘ဟုတ်ပြီ မင်း ဒီကိရောက်နေတာ အခုဆိုရင်

(၅) ကျိန်ပြောပါ။ ဒီဆရာက မိတ်ကောင်ပါ တယ်။ မင်း ဘာဖြစ်လို့ ဒီဆရာကို ဒုက္ခပေး ရတာလဲ မင်းလုပ်ထားတဲ့ ရောဂါတွေ အကုန် ပြန်နုတ် ငါ ဆရာအမိန့်နဲ့ အခုပြန်ယူပေး လိုက်’

ဦးသောင်းညွန့်က အမိန့်သံဖြင့် ခပ်မာမာ ပြောလိုက်သောအခါ...

‘ဆရာရယ် ကျွန်တော် ဒီရောက်နေတာ ငါးရက်၊ ခြောက်ရက် လုံးလုံး ဘာမှ မစားရလို့ ဒုက္ခ ပေးလိုက်ရတာပါ။ ဆရာ ကျွန်တော့်ကို သနားငဲ့ညှာပါ။ ထမင်းဟင်း ကျွေးပါဆရာရယ်၊ ကျွန်တော် ရောဂါတွေ ပြန်နုတ်ပေးပါမယ်’

ထိုနေရာ၌ ပရလောကသား ဝင်ပူး နေသူ၏ အသံသည် ငိုသံတစ်ဝက်ဖြင့် အသနားခံ ပြောနေသဖြင့် ကျွန်ုပ်ပင် ထမင်းဝတ်နေသည်ဆို၍ သနားသွားမိ သည်။ ဦးသောင်းညွန့်က ချောင်းတစ် ချက်ဟန်ပြီး...

‘အေး ငါကျွေးမယ် မင်း ဘာနဲ့ စားချင်သလဲ’

‘အမဲသား၊ ဝက်သားနဲ့ စားချင်ပါ တယ်ဆရာ’

‘ဒါတွေတော့ မရဘူး။ **ငါးဟင်းနဲ့ ကျွေးမယ်။** ဒီဆရာခေါ်က ရောဂါတွေ မင်း အကုန်နုတ်ပြီးရင် ကတိအတိုင်း မင်းကို အဝကျွေးမယ်။ ကဲ ရောဂါတွေ အခုချက်ချင်းထုတ်’

ဝန်ထုပ်လွှဲ

ဆင်ပဉ္စုးကြီးတစ်ကောင်

နှင့် ဖြစ်ထိုဆန်း (၂)

ဦးသောင်းညွန့်၏ အမိန့်စကား ကြောင့် ဝင်ပူးနေသောသူသည် သူ၏ လက်ကိုဆန့် ကျွန်ုပ်၏ဦးခေါင်းမှ ခြေဖျားအထိ ခန္ဓာကိုယ်ကို မထိဘဲ သပ်ချပေးပါသည်။ ထိုသို့ သပ်ချပေး နေစဉ်မှာပင် ကျွန်ုပ်၏ စိတ်များသည်

လန်းဆန်းပေါ့ပါးသွားသည်ကို ခံစား လိုက်ရပါသည်။ ‘ကဲ ဆရာလဲ ရောဂါမင်းသွားပြီ မင်းကိုလဲ ငါ့ကတိအတိုင်း ငါးဟင်းနဲ့ ထမင်းကျွေးမယ်။ မကျွေးခင် မေးစရာ ရှိသေးတယ်။ ပေါင်းကူးတံတားထိပ်

ဆီးပင်ကနေရော မင်းခြောက်နေတာပဲ
လား' (မီးသတ်ဌာနရှေ့ ကားလမ်း
ပေါင်းကူးတံတားသေးတွင်
ဆီးပင်ကြီး တစ်ပင်ရှိသည်။)

'ကလေးတွေကို
ခြောက်နေတာ ကျွန်တော်
မဟုတ်ပါဘူးဆရာ၊ တခြား
အဖွဲ့ပါ'

ပရလောက၏ အံ့သြဖွယ်ရာများကို
ကျွန်ုပ် ကြားရ၏။ ဦးသောင်းညွန့်က
ကတိအတိုင်း မနီးမှုတ်၍ ကျွေးသော
အခါ ပရလောကသား ဝင်ပူးနေသူ
သည် ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ ထမင်းဟင်းများ
ရှိနေသည့်အလား အငမ်းမရ ကောက်
ယူ၍ စားနေသည်ကို ကျွန်ုပ် အံ့သြစွာ
ကြည့်နေမိသည်။

'ကဲ...မင်း ထမင်းစားပြီးရင် ဒီနေရာက
အပြီးထွက်သွားရမယ်၊ ဆံတော်တောင်မှာ
သွားနေ အချက်ချင်းသွား ရောက်ရင် ပြန်
ပြော'

ကြမ်းပြင်ကိုပုတ်လျက် ထပ်မံ အမိန့်
ပေးလိုက်သည့်အခါ ခေတ္တတိတ်ဆိတ်
ငြိမ်သက်သွားပါသည်။ ဒေါ်လှကြည်
လည်း ဘာမှမသိသလို ကြောင်တောင်
တောင်ဖြင့် ထိုင်လျက်ရှိပါသည်။ မကြာ
လိုက်ပါ။

'ကျွန်တော် အညာသားပါဗျာ၊
မြင်းခြံကပါ။ ဆံတော်တောင်တွေ
ဘာတွေ ကျွန်တော် မသိပါဘူး ဆရာ
ရယ်၊ ဒီနားမှာပဲ ဆရာထားရာ နေပါ
မယ်'

ဒေါ်လှကြည်ကို ဝင်ပူး၍ ပြောလာ
ပြန်သောအခါ ကျွန်ုပ် ထပ်မံ အံ့သြရ
ပြန်သည်။ ပြိတ္တာနွယ်ဝင် ပရလောက
သားတို့၏ မှီခိုတွယ်ကပ်ရန် နေရာ
သည် အဘယ်မျှ ရှားပါးကျဉ်းမြောင်း
နေသည်ကိုလည်း သံဝေဂ ရခဲ့ပါသည်။
ရှေ့ဆက်၍ ဘာများ ထူးခြားလာမည်

ကို ကြည့်နေမိသည်။

'ကောင်းပြီ မင်းအတွက် နေရာပရှိရင်
ဒီကတ်တစ်ကောင်မှာသွားနေ ရောက်ရင်
ပြန်သတင်းပို့'

ဦးသောင်းညွန့် ထပ်မံအမိန့်ပေး
လိုက်ရာ ခေတ္တတိတ်ဆိတ်သွားပြီး
ထိုပရလောကသား ဝင်ပူးလာပြန်
သည်။

'ဆရာရယ် ကတ်တစ်ကောင်မှာ ကျွန်တော်
အတွက် နေရာနေရာ မရဘူး၊ ရှိသမျှ
အဆောက်အအုံတိုင်းမှာ ပြိတ္တာ၊ တစ္ဆေ
ရုက္ခစိုးတွေ ပြည့်နေတယ်'

'ကောင်းပြီ ဒါဆိုရင် တောင်အဟက်
နားက သီဟိုဠ်ပင်မှာ မင်းသွားနေ၊
မင်းကို လက်ခံခွဲ ငါပြောလိုက်မယ်။
ဘုရားရိပ် တရားခိုပ်မှာ ကောင်းကောင်း
နေ။ ဘယ်သူ့ကိုမှလဲ မနောင့်ယှက်
မခြောက်လှန့်ရဘူး။ ငါ့အမိန့် မနာခံရင်
မင်းနေရာ ပျောက်သွားလိမ့်မယ်။ ကဲ
အခုပဲ သွားပေတော့'

ဦးသောင်းညွန့်မှ ထိုပရလောက
သားကို သွားခွင့်ပြုပြီး မျက်စိမှိတ်ကာ
လက်ထဲတွင် ပုတီးကိုင်လျက် နှုတ်မှ
တံတွတ်တွတ် ရွတ်နေပြန်ပါသည်။
ထိုပရလောကသား နေစရာရသွားပြီ
ဖြစ်၏။ ပြန်လည် ဝင်ရောက်ပူးကပ်ခြင်း
မရှိတော့ပါ။

ဦးသောင်းညွန့်၏ဇနီး ဒေါ်လှကြည်
မှာလည်း ဖြစ်ခဲ့သမျှ ဘာမှ မသိခဲ့ဟန်
ဖြင့် ခေတ္တငေးငိုင်ပြီးနောက် ပုံမှန်

အခြေအနေအတိုင်း ဖြစ်နေသည်။
(မှတ်ချက် ။ ပရလောကသား ရရှိသွား
သောနေရာသည် လှိုင်ဘောလယ်ဘုန်း၊
ကြီးကျောင်းသို့သွားရာ တောင်ကုန်း၊
အထက်တွင် ဖြစ်သည်။)

ပရလောကသားအတွက် နေရာ
သတ်မှတ်ပြီးနောက် ဦးသောင်းညွန့်
လည်း ထိုင်ရာမှထပြီး ဘုရားဆောင်
တွင် ကပ်လျှထားသော သောက်တော်
ရေကိုစွန့်လျက် ကျွန်ုပ် ယူလာသော
ရေသန့်ဘူးထဲသို့ ထည့်ကာ ထိုရေဖြင့်
ဒေါ်လှကြည်၏ဦးခေါင်းကို အနည်း
ငယ် ပက်ဖျန်းလိုက်ရာ ထိုင်းမှိုင်းတွေ
ဝေခြင်း မရှိတော့သည့် ဒေါ်လှကြည်
သည် ကျွန်ုပ်ကို ပြုံးရွှင်စွာ ကြည့်နေ
သည်။

ဦးသောင်းညွန့်က ဘုရားသောက်
တော်ရေကို ကျွန်ုပ်ကိုလည်း သောက်
စေပြီး ဦးခေါင်းရေဖြင့် တောက်လျက်
လက်ဖြင့် သပ်ချပါသည်။

'ကဲ ဆရာသက် ဆင်ဗျား ဘာမှ မဖြစ်တော့
ဘူး၊ ကျွန်တော် အားလုံး ရှင်းပြလိုက်ပြီ၊
စိတ်ချသော အိမ်ပြန်ခေတ္တမှာ နဂါးအုတ်
စာနိုင်သောက်နိုင် ကျန်းမာသွားလိမ့်မယ်၊
ဒီရေလင်းကို ယူသွားပြီး ဘုရားဆောင်မှာ
ထား၊ ငါ့မာစု မကျန်းမာရင် ဒီရေကိုတိုက်၊
ဆရာသက်လဲ အဆုတ်ကစပြီး နေ့စဉ် ဘုရား
ရှိခိုး ဂုဏ်တော်ပုတီးစိပ် ဘာနေပွားအမျှ
ဝေပါ'

[ကျွန်ုပ် ယခင်က ထင်သလို
လင်နှင့်မယား ပူးပေါင်းပြီး ကျွန်ုပ်ကို
လိမ်ညှာစာတ်လမ်းစင်ကာ ပယောဂ
ကုသစရိတ် တောင်းလိမ့်မည်ဟု
ထင်ခဲ့သော်လည်း လက်တွေ့၌
အထင်နှင့် အမြင်လွဲခဲ့ပါသည်။]

စင်စစ် ဦးသောင်းညွန့်၏ ဇနီး
မောင်နှံသည် ရတနာသုံးပါးကို
ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ပြီး တောင်းမှု

ကုသိုလ်များ ပြုနေသော ဘုရား
ဒကာ၊ ကျောင်းဆရာများ ဖြစ်ကြပါ
သည်။

နောင်တစ်ချိန် ကျွန်ုပ် သာသနာ
ဘောင်သို့ ကူးပြောင်း၍ ကျောင်း
ထိုင်ဆရာတော် ဖြစ်သောအခါ ထို
ဇနီးမောင်နှံသည် ကျောင်းခွဲ၊ ပုဂ္ဂိုလ်
စွဲမထားဘဲ ကျောင်းဝေယျာဝစ္စနှင့်
သံဃာတော်များအတွက် ပစ္စည်း
လေးပါးဒကာများအဖြစ် ကုသိုလ်
ရေး ဆောင်ရွက်နေသည်ကို တွေ့ရ
သောအခါ လေးစားစွာပြုလိုက်သူများ
ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။

ဤတွင် ကျွန်ုပ် ကံနိမ့်၍ ပရလောက
သားနှင့် ဆုံခဲ့ရသော ဒေါ်လှကြည်ကို
ဝင်ပူးခဲ့သော ဗြိတ္တာတစ္ဆေမှာ အမှန်
တကယ်ပင် (.....)အဖွဲ့မှဖြစ်ပြီး
ကျိက္ခမိဘုရားပွဲသို့ ဖျော်ဖြေတင်ဆက်
ရန်အလား သံဖြူဇရပ်မြို့အဝင်တွင်
စံပြလုပ်သားများကို ကြိုဆိုပါ၏ဆိုင်း
ဘုတ်တန်းနှင့် ဦးခေါင်းတိုက်မိ၍
ထိုနေရာ၌ ပွဲချင်းပြီး သေဆုံးခဲ့သည်မှာ
တစ်မြို့လုံးသိထားသော အဖြစ်အပျက်
ဖြစ်၏။

ထိုသို့ သေဆုံးခဲ့သည့်နောက်ပိုင်း
တွင် ထိုသူသည် ပုထုဇော်တို့၏ လားရာ
ဂတိကို ဝေးလံစွာမသွားဘဲ ဗြိတ္တာ
တစ္ဆေဟူသော ပရလောကသားအမှတ်
ဖြင့် သံဖြူဇရပ်မြို့ မြို့မအားကစား
ကွင်းတစ်ဝိုက် ကျင်လည်နေလိမ့်မည်။

ဘောလုံးကွင်းထောင့်တွင် ဆင်
မည်းကြီးတစ်ကောင် တုံးလုံးနေဟန်ပြု
လျက် ကျွန်ုပ်ကို မျက်စိမှောက်မှား
အောင်ပြုလျက် ဖမ်းစားခဲ့၏။

ကျွန်ုပ်ကို နာကျင်ဖူးနာစေခဲ့သည်။
စက်ဘီးကို ပျက်စီးစေခဲ့သည်။ ပရ
လောကသား ဗြိတ္တာတစ္ဆေဖြစ်သော
(.....)အဖွဲ့မှ အလုပ်သမားဆိုသူက

သူသည် ကျွန်ုပ်အား ခြောက်လှန့်ခဲ့
သော နေရာသို့ လွန်ခဲ့သော ငါးရက်ခန့်
က ရောက်ရှိခဲ့ကြောင်း၊ စစ်ဝတ်စုံနှင့်
ဗြိတ္တာတစ္ဆေက သူ့ကို နေရာပေး
ထွက်သွားသည်ကြောင်း ဒေါ်လှကြည်
ကို ဝင်ပူးကပ်ကာ ပြောခဲ့ပုံကို ရေးသား
ဖော်ပြခဲ့ပြီးပါပြီ။

သို့ဖြစ်ပါလျှင် (.....)အဖွဲ့မှ သေဆုံး
ခဲ့သူကို နေရာပေးခဲ့သည့် စစ်ဝတ်စုံနှင့်
ပရလောကသား ဇာတ်ဆောင်တစ်ဦး
အကြောင်း ပါလာသဖြင့် တွေးတော
စရာများ ရှိလာသည်။

စစ်ဝတ်စုံ ဝတ်ထားသူက ဘယ်သူ
လဲ၊ ဘယ်ကလဲ၊ ဘာကြောင့် ဒီဘောလုံး
ကွင်းထောင့်ကို ရောက်နေရသလဲ၊
စဉ်းစားတွေးကြည့်စရာ မေးခွန်းများ
ဖြစ်လာသည်။

ထိုမေးခွန်းများအတွက် ခိုင်လုံသော
သက်သေပြစရာ အချက်အလက်
အဖြေများ ကျွန်ုပ်တွင် ရှိနေပါသည်။
ကျွန်ုပ် ယခု ရေးသားဖော်ပြနေသော
ဇာတ်လမ်းသည် စိတ်ကူးယဉ်ကာ ရေး
သားထားသော ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်
မဟုတ်ပါ။

ကိုယ်တွေ့ ဆန်းကြယ်မှု ဖြစ်ရပ်မှန်
ဖြစ်သောကြောင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်
မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်များအား

လေးစားသောအားဖြင့် ထိုစစ်ဝတ်စုံနှင့်
ရဲဘော်အကြောင်းကို မြွှင်ကွက်မထား
ဘဲ ရေးသားဖော်ပြမှသာလျှင် ပြည့်စုံ
နိုင်ပါမည်။

ထို့အတူ ဤဇာတ်လမ်း၏ နိဒါန်း
အစတွင် မျက်စိမှောက်ခြင်းအကြောင်း
ကို အစပျိုးထားသဖြင့် စာဖတ်သူများ
ယုံကြည်လျက် လက်ခံနိုင်ဖွယ်
သို့မဟုတ် ဆက်စပ်စဉ်းစားနိုင်မည့်
တိုက်ဆိုင်ဆန်းကြယ်သည့် ခိုင်မာသော
နောက်ကြောင်း ဖြစ်ရပ်တစ်ခုကို ဖော်ပြ
ပေးသင့်သည်ဟု ယူဆပါသည်။

စစ်ဝတ်စုံနှင့်ရဲဘော်

(.....)အဖွဲ့သား တစ်ဦးဖြစ်သော
စံပြလုပ်သားများ ကြိုဆိုသော မုခ်ဝ
တန်းနှင့် ဆောင်မိ၍ ပွဲချင်းပြီး သေဆုံး
ခဲ့သော မြင်းခြံသားဟု ဆိုခဲ့သော
ဗြိတ္တာတစ္ဆေဘဝ ကူးပြောင်းသွားသော
ပရလောကသားကို အခင်းဖြစ်ရာ မြို့မ
အားကစားဝင်း အုတ်ခုံရံထောင့်တွင်၊
သူ၏ ပိုင်ဆိုင်သောနေရာကို ပေးခဲ့
သော ရဲဘော်ဆိုသူမှာ ကျွန်ုပ်နှင့် ခင်မင်
ရင်းနှီးသော တပ်ရင်းတစ်ရင်းတည်းနေ
သော တပ်သားအောင်ငြိမ်း ဖြစ်ပါ
သည်။

ထိုစဉ်က ကျွန်ုပ်သည် တပ်သား
အဆင့်မျှသာ ရှိသေး၍ တပ်ရင်းရုံးကြီး
၌ စာဝင်၊ စာထွက်နှင့် ရုံးအကူတာဝန်
ထမ်းဆောင်ရသူ ဖြစ်ပါ၏။ အဆိုပါ
တပ်သားအောင်ငြိမ်းမှာ တပ်ထဲမဝင်မီ
က ဝပ်ရှော့(work shop)တွင် လုပ်ကိုင်
ခဲ့ဖူးသဖြင့် မော်တော်ယာဉ်တပ်စု၌
တာဝန်ချထားခြင်း ခံရပါသည်။

တပ်သားအောင်ငြိမ်းသည် မော်တော်
ယာဉ်ဌာနတွင် ချောင်ထိုးထားသော
ယခင်စစ်သုံး BSC ဆိုင်ကယ်ဟောင်း
ကြီးကို စိတ်တိုင်းကျ ငြင်းဆင်ဆေးမှုတ်

ထိုက်သောအခါ အဆင်သင့်စီးနိုင်သော အဆင့်သို့ ရောက်သွားပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ရုံးပိတ်ရက်များမှအပ ခွဲခွဲရက်များတွင် ဆိုင်ကယ်နောက်ခံတွင် ထိုင်လျက် မီးရထားဘူတာရုံ၊ ဘဏ်၊ စာတိုက်နှင့် ပါတီကောင်စီ အစရှိသော ဌာနဆိုင်ရာများသို့ စာပေးစာယူကိစ္စများ ဆောင်ရွက်ရန် စီးခွင့်ရထားသူဖြစ်သည်။

မှတ်မှတ်ရရ **၁၉၇၂ ခုနှစ်၊ မတ်လတွင် ဖြစ်၏။** အချိန်အားဖြင့် နေ့ခင်း (၁)နာရီခန့် ရှိလောက်ပြီ။ ဗြိတိသျှသို့ စာပို့ရန် တပ်သားအောင်ငြိမ်းသည် ဆိုင်ကယ်မောင်းလျက် တပ်ရင်းရုံးပေါ်သို့ တက်လာ၏။

ချောစာများ အဆင်သင့် ထုပ်ပိုးပြီး ဖြစ်သော ကျွန်ုပ်တို့သည် စာထည့်ထားသည့် စစ်လွယ်အိတ်ကိုလွယ်ကာ တောစောင်းဦးထုပ် ဆောင်းလျက် ဆိုင်ကယ်နောက်ခံတွင် ခွဲထိုင်လိုက်ပါသည်။

တပ်သားအောင်ငြိမ်း စက်နှိုး၍ ထွက်မည်အပြုတွင် တစ်ရုံးတည်းနေ တပ်ရင်းရုံးမှ ငွေစာရင်းကိုင် (A-2) တပ်ကြပ်ကြီးစာရေး ရွှေမောင်သည် အပြေးထွက်လာပြီး ဆိုင်ကယ်ကို လက်ကာရပ်ခိုင်းလိုက်သည်။

'ကိုသက် နေခဲ့ပါ။ ပေးရမယ့်စာတွေ ကျွန်တော် ယူသွားမယ်။ ဘဏ်မှာ ချလဲတွေသွင်းစရာရှိတယ်။ ချက်စာအုပ် (check book) လဲ ထုတ်စရာရှိတယ်'

ဆရာရွှေမောင် စကားကြောင့် ကျွန်ုပ် ပေးပို့ရမည့် ချောစာထုပ်များကို သူ့ကို ပေးလိုက်ပါသည်။ ဆရာရွှေမောင် ဆိုင်ကယ်နောက်ခံတွင် ထိုင်မိသောအခါ အောင်ငြိမ်း ဆိုင်ကယ်

စက်နှိုးကာ ထွက်သွားပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ရုံးခန်းထဲ ပြန်ဝင်ကာ တပ်ရင်းအမိန့် (B.O.=Bathalion) ရိုက်ရန် အတွက် လက်နှိပ်စက်ခံတွင် ထိုင်ရုံမျှ ရှိသေးသည်။ တပ်ရင်း၏ ဝင်ပေါက် ပင်မကိတ်ကြီးမှ တပ်ကြပ်ကြီးတစ်ဦးသည် အပြေးတစ်ပိုင်း တပ်ရင်းရုံးသို့ လာကာ တပ်ရေးဗိုလ်ကြီးကို အလေးပြုလျက် သတင်းပို့နေပါသည်။

တပ်ရေးဗိုလ်ကြီးရုံးခန်းနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ရုံးခန်းမှာ ဖွင့်တစ်ချပ်သာ ခြားသဖြင့် ကြားလိုက်ရသည့် သတင်းကား...

'ဆာလုံကွင်းထောင့်မှာ ကံက ဆိုးကယ်နဲ့ ပြင်လျည်တစ်စီး ဖျက်နှာချင်ဆိုင် တိုက်မိတယ်'

ဟု သတင်းရလျှင်ရချင်း တပ်ရေးဗိုလ်ကြီးသည် တာဝန်မှူးနှင့်အတူ အခင်းဖြစ်ရာ နေရာသို့ လိုက်သွားပါသည်။ ကျွန်ုပ်နှင့်အတူ ရုံးတွင်းရှိ အကြပ်တပ်သားတချို့လည်း လိုက်ပါသွားကြသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ အခင်းဖြစ်ရာနေရာသို့ ရောက်သောအခါ ပထမမြင်ကွင်းအနေဖြင့် မြင်းလှည်းတစ်စီးနှင့် ဆိုင်ကယ်တစ်စီးကို မြင်ရသည်။ အနီးကပ်ကြည့်သောအခါ ဆိုင်ကယ်မောင်းသူ အောင်

ငြိမ်းမှာ မြင်းလှည်းစွပ်ပေါင်နှင့် ရင်ဘတ်ကိုထိုးမိ၍ သေနေပြီဖြစ်၏။

နောက်ထိုင်ခုံတွင် ပါခဲ့သော တပ်ကြပ်ကြီးစာရေး ရွှေမောင်မှာ ကားလမ်းပေါ်တွင် ပက်လန်ကျကာ ဒဏ်ရာပြင်းထန်စွာ ရထားသည်။

ဦးခေါင်းကိုလည်း ထိထားသဖြင့် ကြောင်တောင်တောင် ဖြစ်နေရှာသည်။ မြင်းလှည်းသမားလည်း ကြောက်ကြောက်ရွံ့ရွံ့ဖြင့် အနီးရှိ ရော်ဘာခြံထဲသို့ ပြေးဝင်သွားသည်။

မကြာမီ တာဝန်ရှိ ပြည်သူရဲများနှင့် လူများ ဝိုင်းအုံလာသဖြင့် သေဆုံးသူ အောင်ငြိမ်းနှင့် ဆရာရွှေမောင်ကို ကားဖြင့်သယ်ဆောင်လျက် တပ်ရင်းသို့ ပြန်ခဲ့ကြသည်။

ဆရာရွှေမောင်မှာ ငွေစာရင်း (A-2) တာဝန်ယူထားသူဖြစ်၍ သူ့စာပို့ခံပေါ်ရှိ စာအုပ်စာတမ်းများကို ဗီရိယံသွင်းကာ ချိတ်ပိတ်လိုက်သည်။ သေဆုံးသူ အောင်ငြိမ်းအတွက် မြေမြှုပ်သင်္ဂြိုဟ်ရေးကို တပ်ရင်းမှ စီစဉ်ပြီး အရေးကြီးလူနာအဖြစ် ဆရာရွှေမောင်ကို အမှတ် (၃၅၃) စစ်မြေပြင် ဆေးတပ်ရင်းသို့ ပို့ခဲ့ရသည်။

[မှတ်ချက် ။ ။ တပ်မတော်တွင် အရာရှိအရာခံ အကြပ်တပ်သားများ တိုက်ပွဲကျသေဆုံး၍ မြေမြှုပ်လိုက်လျှင် အမိန့်အာဏာရှိသူ အရာရှိတစ်ဦး(သို့မဟုတ်)အမိန့်အရ အကြပ်ကြီးတစ်ဦးဦးမှ သေဆုံးသွားသူကို တပ်မတော်မှလည်းကောင်း၊ တပ်ရင်းအင်အားမှလည်းကောင်း ထုတ်ပယ်လိုက်ကြောင်း...

တပ်နှင့် မည်သို့မျှ မသက်ဆိုင်တော့ကြောင်း ကောင်းလှပွန်ရာသို့ သွားခွင့် စသည်ဖြင့် အမိန့်ထုတ်ပြန်

ကာ သင်္ချိုင်းတွင်းရှိ သေဆုံးသူ၏ အနီးတွင် ဖတ်ကြား၍ လိုအပ်ပါက ဝိုးပေါ်သို့ သေနတ်ထောင်ပစ်ရပါ သည်။]

ယခု သေဆုံးသွားသည့် ရဲဘော် အောင်ငြိမ်းကို သံဖြူဇရပ်မြို့ သင်္ချိုင်း တွင် စစ်ထုံးစံအတိုင်း ကောင်းမွန်စွာ မြှုပ်နှံပေးခဲ့ပါသည်။ သို့ရာတွင် အစဉ် အလာအရ အမိန့်ပြန်ခဲ့သည်။ မပြန်ခဲ့ သည်ကိုတော့ ကျွန်ုပ် မမှတ်မိတော့ပါ။

အောင်ငြိမ်းကို မြှုပ်နှံခဲ့သော ထို သင်္ချိုင်းသည် ယခုအခါ ခြုံနယ် စည်ပင်သာယာအဖွဲ့ ရုံးစိုက်ရာ ဖြစ် နေပါပြီ။ ထိုသင်္ချိုင်းဟောင်းမှ ပရ လောကသားအားလုံးကို ခြုံနယ် တွင်းရှိ ဆရာတော်ကြီးများ၏ ဩဝါဒ ကိုခံယူပြီး ခြုံနယ်အာဏာပိုင် အဖွဲ့ အစည်းမှ အမိန့်ထုတ်ပြန်လျက် ခြုံမြင် ရွှေရင်ကျွေတွင် ပြောင်းရွှေ့ လိုက်ပါသည်။ ရွှေရင်ကျွေသည် သုသာန်သင်္ချိုင်း မြေတံတိုင်း ဖြစ်နေ ပါပြီ။]

ဤသို့ဖြင့် ခလရ(၃၁) မော်တော် ယာဉ်တပ်စုမှ ရဲဘော်အောင်ငြိမ်း မြင်းလှည်းစွပ်ပေါင် ထိုးမိ၍ မျက်စိ မှောက်မှားကာ တစ်ခုသော ညတစ်ည တွင် စီးလာသော စက်ဘီးနှင့် မှဉ်စ တိုက်မိခဲ့သည့်ရက်က ၁၉၈၄ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ။

သို့ဆိုပါလျှင် ၁၉၇၂ ခုနှစ်မှ ၁၉၈၄ ခုနှစ်ထိ (၁၂)နှစ်ကျော် ကာလတိုင် အောင် သေဆုံးသူ ရဲဘော်အောင်ငြိမ်း နည် ဂတိငါးပါး ဆုံလည်နွား၊ သွား၍ ဆုံးသော သံသရာထဲတွင် ဒေဝ၊ နုဿ လူနတ်ဗြဟ္မာ သုဂတိဘုံသို့ ရောက်ဘဲ ပေတ၊ တိရစ္ဆာန်၊ နိရုဿဟု ခိုအပ်သော ဗြဟ္မာအသုရကာလ၊ ဒိရစ္ဆာန်ငရဲ၊ ဒုဂ္ဂတိဘုံ သုံးခုအနက်

ပေတ (ဗြဟ္မာတစ္ဆေ) ဖြစ်နေသည်မှာ မြတ်ဗုဒ္ဓ ဟောကြားတော်မူခဲ့သည့် ပေတဝတ္ထုများအရ အသေအချာ ခိုင်မာနေ၏။

ဗြဟ္မာတစ္ဆေဘဝ ရောက်နေရာ သော ရဲဘော်အောင်ငြိမ်းသည် (၁၂) နှစ်လုံးလုံး ထိုနေရာတွင် ရှိနေသည်ဟု ပြောနိုင်သည်။ သို့သော် မည်သူတစ်ဦး တစ်ယောက်ကိုမျှ နှောင့်ယှက်ခြောက် လှန့်ခဲ့သည်ဟု မကြားမိခဲ့ပါ။

(.....)အဖွဲ့သား သေဆုံးပြီး အစား ထိုးခံ ရောက်လာသဖြင့်သာ သူ့နေရာ ကို လွှဲပြောင်းပေး၍ အခြားသော ဂတိ တစ်ခုခုသို့ ကူးပြောင်းသွားခြင်း ဖြစ်နိုင် ရာ၏။ မည်သည့်ဂတိသို့ ရောက်နေ သည်ကိုမူ စဉ်းစားတွေးခေါ် ကြစည် စရာ မလိုသော အကြောင်းသာဖြစ်၏။

လက်ရှိအကြောင်းကား ဒုဂ္ဂိဘုံဟု ခေါ်ဆိုအပ်သော ဗြဟ္မာတစ္ဆေသည် တချို့သော သူတို့အား တောမှောက် ခြင်း၊ တောခြောက်ခြင်း၊ မျက်စိမှောက် သွားအောင်ပြုလျက် နှောင့်ယှက်ဖမ်း စားတတ်ခြင်းပင်ဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်ကိုပင်လျှင် ဆင်မည်းကြီး

တစ်ကောင်ကိုပြုလျက် မျက်စိမှောက် မှားစေ၍ အန္တရာယ်ပေးခဲ့သည်ကို ကိုယ်တိုင်ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည်။

ဤဖြစ်စဉ်အကြောင်းကို “ဆင်မည်းကြီးတစ်ကောင် နှင့် မျက်စိမှောက်ခဲ့စဉ် ဖြစ်ရပ်ဆန်း” ဟု အမည်ပေး လျက် ကျွန်ုပ်ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ရပ်မှန်ကို မှတ်မိသမျှ

ကြိုးစားရေးသားလိုက်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်၏ ဤဖြစ်ရပ်မှန်ဝတ္ထုကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ ရွေးချယ် ဖော်ပြခဲ့သည်ရှိသော် စာရှုသူများဖတ်၍ ဖြစ်နိုင် မဖြစ်နိုင် ဝေဖန်နိုင်ခွင့် ရှိပါ သည်။

ယုံကြည်ခြင်း၊ မယုံကြည်ခြင်းသည် လည်း လူတစ်ဦးချင်းစီ၏ ကိုယ်ပိုင် တွေးခေါ်ဆုံးဖြတ်နိုင်သည့် အပိုင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

အကယ်၍ ဖြစ်နိုင်သည် ယုံကြည် ပါသည်ဟု ဆိုပါလျှင် ကျွန်ုပ်နှင့် အလားတူစွာ ကြုံတွေ့ခဲ့ဖူးသော ဖြစ်ရပ်ဆန်းများကို နက္ခတ္တရောင် ခြည်မဂ္ဂဇင်းသို့ ရေးသားပေးပို့ကြပါ က “ဆင်မည်းကြီးတစ်ကောင်နှင့် ဖြစ်ရပ်ဆန်း” ကို ရေးသားလိုက်ရ သည့်အတွက် ကျေနပ်ဝမ်းသာ ဖြစ်ရပါ မည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ကိုယ် တွေ့ဖြစ်ရပ်ဆန်းကြယ်များကို မျှော်လင့် ဖတ်နေမည့်သူကား ကျွန်ုပ် စာရှုသူ (သို့မဟုတ်) စာရေးသူသာ ဖြစ်ပါ သတည်း။

အပါယ်လေးဘုံမှ ကင်းဝေးကြပါစေ။

ကိုပေါက်
(တမင်းရေး)

၁၉၉၅ ခုနှစ်က စာရေးသူ မအူပင် မြို့သို့ လုပ်ငန်းတာဝန်ဖြင့် ပြောင်းရွှေ့လာခဲ့ရပါသည်။ အစစအရာရာသည် လူသစ်၊ နယ်မြေသစ်၊ ဒေသသစ်ဖြစ်၍ ရောက်စတွင် နေသားမကျဖြစ်၍ နေသော်လည်း လုပ်ငန်းကတော့ မိမိတို့လုပ်ကိုင်နေကျဖြစ်၍ မြို့ပေါ်ထိုင်ပြီး စားပွဲပေါ်တွင် လုပ်ရသည်ထက် ခရီးထွက်ပြီး လုပ်ကိုင်ရပါသည်။

သို့အတွက် စာရေးသူအတွက် ဒေသန္တရဗဟုသုတလည်း တိုးပွား၊ လုပ်ငန်းကိစ္စလည်း အဆင်ပြေမည်ထင်၍ စနေ၊ တနင်္ဂနွေရုပ်တိုက်များမှ လွဲ၍ ကျန်ရက်များကို လုပ်ငန်းတာဝန်ယူရသည့် နယ်မြေဒေသများသို့ အခြားဌာနမှ ဝန်ထမ်းများနှင့် တွဲဖက် သွားရောက် ဆောင်ရွက်ရပါသည်။

စာရေးသူတို့မြို့နယ် စပါးဝယ်ယူရေးအဖွဲ့တွင် တရားရေးဌာနမှ ဥပဒေအရာ

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၁၀၀)ကျော်မှ အဂါးရွာသွားကြီး

ငြိမ်းသော ကျွမ်းကျင်စွာ

(ကိုလိုနီခေတ်) နှင့် ကျမ်းစူးသူများ

အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ပြီး စာရေးသူက လက်ရှိ ဌာနလက်ကိုင်ဖြစ်၍ (၃)အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်တာဝန်ကို ယူ၍ နယ်မြေဒေသများခွဲ၍ ကွင်းဆင်းဆောင်ရွက်ရပါသည်။

မြို့နယ် စပါးဝယ်ယူရေးအဖွဲ့ ဆိုသည်မှာ တာဝန်ဝတ္တရားက ကြီးမားပါသည်။ သတ်မှတ်ထားသောကာလအတွင်း ဝယ်ယူရန် လျာထားသည့် စပါးတင်းများ ပြည့်နှိရန်လည်း လိုအပ်ပါသည်။

စပါးများ အချိန်မီ ဝယ်ယူပြီးပြန်သော်လည်း တာဝန်ကျေမကျေ

စသည်တို့ကို စိစစ်ပြီး အဆင်ပြေပြေနှင့် နှစ်ဦးနှစ်ဖက် တောင်သူလယ်သမားကြီးများနှင့် ဆွေးနွေးပြီး တာဝန်ကျေအောင် စည်းရုံးရသည့်ကိစ္စရပ်မှာလည်း လွယ်ကူလှသည်တော့ မဟုတ်ပါ။

တစ်ရွာဝင် တစ်ရွာထွက်နှင့် နယ်မြေဒေသများကို ခွဲခြမ်း စိတ်ဖြာ၍ လုပ်ဆောင်ရင်းဖြင့် ကြာလာတော့ ကျေးရွာအဖွဲ့အစည်း အသီးသီးမှ ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့်သာမက တောင်သူလယ်သမား ဦးကြီးများနှင့်ပါ ပါဝင်မှုကုန်တန်းမီလာကြသည်။

ထို့အပြင် တစ်ဦးသဘော တစ်ဦးမှ နားလည် သဘောပေါက်လာကြပြီး နှစ်ဦးနှစ်ဖက် ယုံကြည်မှုနှင့် လုပ်ငန်း ဆောင်တာများကို ပူးပေါင်းဆောင်ရွက် လာကြသည့်အတွက်လည်း စာရေးသူ တာဝန်ယူရသည့် နယ်မြေဒေသများမှာ စောစီးစွာ တာဝန်ကျေကြပြီး တောင်သူ လယ်သမားကြီးများနှင့် ကျေးရွာအဖွဲ့ အစည်းများမှာ မြို့နယ်မှ ဂုဏ်ပြုဆုများ လည်း ချီးမြှင့်ခံခဲ့ကြရပါသည်။

ထိုစဉ်က စာရေးသူ တာဝန်ကျခဲ့ သည့် ကျေးရွာများမှာ မအူပင် စွန်သိုက် ကျေးရွာအုပ်စုနှင့် ရေလဲကလေး ဒိုင်ခွဲ ထဲမှ ကျေးရွာများ၊ ထရော်ဝဒိုင်နယ်မြေ ထဲမှ ထရော်ဝကျေးရွာ၊ အဂါးကျေးရွာ များဖြစ်ပြီး မြစ်ကြောင်းလမ်း၊ ရေလမ်း ခရီးမှ သွားရသော ထရော်ဝနှင့် အဂါး ကျေးရွာများကို စာရေးသူတို့အဖွဲ့သည် တစ်ပတ်တစ်ကြိမ် အလှည့်ကျ ကွင်း ဆင်းပြီး လုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်ကြပါ သည်။

ထရော်ဝ၊ အဂါးကျေးရွာသူကြီး (ယခု ကျေးရွာအုပ်ချုပ်ရေးမှူး)များနှင့် သာမက ကျေးရွာများမှ ရွှေမိနောက်မိ ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် ရင်းနှီးလာသောအခါ ထိုကျေးရွာများ၏ ဓလေ့စရိုက် ယဉ်ကျေးမှု ထုံးတမ်းစဉ်လာများ သာမက ထူးထူးခြားခြား ဖြစ်ရပ်များကို ပါ သိလာရပါသည်။

ကိုလိုနီခေတ်က ကျေးရွာသူကြီးများ အုပ်ချုပ်ရေးစနစ်နှင့် ထိုခေတ်အခြေ အနေတွင် သူကြီးများသည် ကျေးရွာ အုပ်ချုပ်ရေးစနစ်ကို ကျွမ်းကျင်၍ ဘုရားမျှတစွာ အုပ်ချုပ်ခဲ့သည်ဟု လူ့လာမှတ်သား သိရှိခဲ့ရပါသည်။

ထိုသို့ ကျေးရွာလူနေမှုစနစ်နှင့် အုပ်ချုပ်ရေးဘက်ပိုင်းတွင် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၁၀၀)ကျော်က ထူးထူးခြား

ခြား ကျွမ်းကျင်မှု ကျိန်ဆိုစေပြီး အုပ်ချုပ် ရေးစနစ်ကို တရားမျှတစွာ စီရင်ခဲ့သော သူကြီးတစ်ဦးအကြောင်းကို အဂါးရွာ တောင်သူလယ်သမားကြီး ဦးဖိုးဂေါင်း ၏ ပြောပြချက်အရ အဂါးရွာသူကြီး ဦးဘောကျွမ်းသစွာဆိုသော ကျမ်းစာနှင့် ထူးခြားသော ဖြစ်ရပ်တစ်ခုကို ရေးသား တင်ပြပါရလေတော့သည်။

အဂါးကျေးရွာသည် မအူပင်မြို့နယ် ထဲတွင်ရှိသော ရွာတစ်ရွာဖြစ်ပြီး တစ်ဖက်တွင် ကရင်ချောင်းကျေးရွာ (ယခု ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး တွံတေး မြို့နယ်ပိုင်)ရှိပြီး အများအခေါ် ကရင် ချောင်းမှ ပဲ့ထောင်နှင့် လှေ၊ စက်တပ် ရေယာဉ်များနှင့်သွားပါက အဂါးကျေး ရွာ၊ ဝဲဒေါင့်ရွာ၊ ထရော်ဝကျေးရွာ ထို မျှ ဆက်ထွက်လျှင် ကျိုက်ထော်မြစ် ပေါက်ကို ရောက်ရှိပါသည်။

တစ်ချိန်က အဂါးရွာသူကြီး ဦးဘော လက်ထက်တွင် ဖြစ်သည်။ ရွာသူကြီး ဟောင်း ဦးပြား၏သမီး မသောင်းစိန် ဆိုသူသည် ရွာတွင် အတန်ငယ် ပြေ လည်သော ကြေးရတတ် လယ်ပိုင်ရှင် သား ကိုသာဒွန်းနှင့် လူငယ်ချင်း ရည်ငံ မိပြီး မိဘများက ပေးစားလိုက်ကြလေ သည်။

ရွာသူကြီး၏ သမက်လည်းဖြစ်၊ လယ်ပိုင်ရှင်၏ သားလည်းဖြစ်သူ ကိုသာဒွန်းသည် ရှင်ရည်လည်း အတန် ငယ် ချောမောပြေပြစ်သူဖြစ်၍ ထိုနယ် တစ်ဝိုက်တွင် အတန်ငယ် အရှိန်အဝါ ရှိသူမို့လည်း ကိုသာဒွန်း နာမည် တစ်လုံး ရလာခဲ့သည်။

ထိုသို့ဖြင့် ကိုသာဒွန်းသည် ယောက္ခမ သူကြီးဦးပြား အရှိန်အဝါနှင့် ရပ်တည်လာခဲ့ရာ နှစ်ဖက်မျိုးရိုး ကလည်း တောင့်တင်း ကြွယ်ဝကြသူမို့ လည်း အစာအရာရာ အဆင်ပြေနေခဲ့

ပါသည်။
ထိုခေတ်အခြေအနေအရ တရားမျှ မတရားမှုတို့သည် ကိုလိုနီစနစ်ဆိုး စရိုက်အောက်တွင် ငွေများ ငွေနိုင် ဆိုသလို စနစ်ဖြစ်၍ သူကြီးများသည် အရှိန်အဝါတောက်ပသည့် အချိန်အခါ လည်း ဖြစ်လေသည်။

သို့သော် သူကြီးဟောင်းဦးပြား လွန်သည်နှင့် အဂါးရွာကို အုပ်ချုပ် သော သူကြီးဦးဘောကတော့ ထိုသို့ မဟုတ် ကိုလိုနီစနစ်စရိုက်ကိုလည်း ကြိုက်နှစ်သက်သူလည်း မဟုတ်ရကား သူ့လက်ထက်တွင် ဘိုးဘွားအစဉ် အဆက် ရိုးသားစွာ ကျမ်းသစွာကျိန်၍ အုပ်ချုပ်ခဲ့သည်။

ကျမ်းစာဖြင့်သာ တရားမျှတမှုကို ရှာဖွေဖော်ထုတ်ကာ ကျေးရွာအုပ်ချုပ် ရေးစနစ်အသစ်တစ်ခု စာမျက်နှာသစ် ဖွင့်ခဲ့လေသည်။

တော်ရုံတန်ရုံ အမှုများဆိုလျှင် သူကြီးဦးဘော၏ ကျမ်းစာနှင့်ပင် ပေါ် ပေါက်ခဲ့ရသည်ဖြစ်သဖြင့် သူကြီး ဦးဘော၏ကျမ်းစာသည် ထိုခေတ် ကျေးရွာအုပ်ချုပ်ရေးစနစ်တွင် အရေးပါ အရာရောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အကယ်၍ မဟုတ် မမှန်မကန် ထို ကျမ်းစာကို ကျိန်ရွယ်သည်ရှိသော် ထို ရွာသားတစ်ဦး ကျမ်းစူး၍ ဒုက္ခရောက် ခဲ့သည့် အောက်ပါဖြစ်ရပ်က သက်သေ ခံခဲ့ရာမှ သူကြီးဦးဘော၏ ကျမ်းစာသည် အမှန်တရား ရှာဖွေသူများအတွက် များစွာ အထောက်အကူ ပြုခဲ့လေပါ တော့သည်။

သူကြီးဦးဘော လက်ထက်တွင် ကိုသာဒွန်းသည် တစ်နှော့ အမှုတစ်မှု ဖြစ်လေတော့သည်။ သူကြီးသမက် ဟောင်း လယ်ပိုင်ရှင်၊ မြေပိုင်ရှင် ကိုသာ ဒွန်းသည် ရွာသားကိတကက ဆိုကာ

သူ၏လယ်တွင်း စပါး ဝင်ရောက်ခဲ့ သည်ဟု စွပ်စွဲရာမှ အချင်းများကြလေ သည်။

ကိုဘကျော်ဆိုသူမှာလည်း လူ ကောင်းတော့မဟုတ်။ ညဘက်တွင် သူများ လယ်ခင်းထဲဝင်၍ တိတ်တဆိတ် ကောက်သင်း ခိုးဖွက် ခိုးဝှက်စားသူ ရပ်ကျော်ရွာကျော် အလစ်သမားတစ်ဦး ဖြစ်သည်။

ထိုအခါတွင် ကိုသာဒွန်းသည် လူငယ်စိတ်၊ မြေပိုင်ရှင်ဆိုသော စိတ် နှင့် မချေမငံဆက်ဆံသော ဘကျော်ကို အနီးတွင်ရှိသည့် လှည်းတုတ် (လှည်း ဒေါက်)ဖြင့် ရိုက်၏။ ဦးခေါင်းကို ထိ သော်လည်း ဘကျော်က မလဲ၊ ထ၍ ပြေး၏။

ဘကျော်ဒဏ်ရာနှင့် ထွက်ပြေးရင်း လမ်းတွင် ဘုရားဒကာ ကိုစံအေးနှင့် တွေ့ရာ ကိုစံအေးက...

‘ဘကျော်... မင်းဘာဖြစ်တာလဲ၊ ခေါင်းမှာလဲ ဒဏ်ရာကြီးနဲ့’

‘ကျုပ်ကို သာဒွန်း ရိုက်သွားတယ်’
‘အခု... သာဒွန်း ဘယ်မှာလဲ၊ သူ့ လယ်ထဲမှာ စာရင်းငှားနဲ့ ကျန်ခဲ့တယ်’
ဟုပြောပြီး ဘကျော် ဒဿိဒယိုင် ထွက်သွားလေသည်။

ဘုရားဒကာ ကိုစံအေးက သာဒွန်း နှင့် ဆွေရိပ်မကင်း မျိုးရိပ်မကင်းမို့ နှစ်ဦးနှစ်ဖက် ပြေလည်ရန် လယ်ထဲ လိုက်သွားသောအခါ သာဒွန်းကို မတွေ့၍ အိမ်ကို ပြန်လာခဲ့သည်။

နောက်နေ့တွင် ဘကျော် ထိုဒဏ်ရာ ဖြင့် သေဆုံးသွားသဖြင့် နှစ်ဦးနှစ်ဖက် အမှုဖြစ်ကြရာ သူကြီးဦးဘောက သေချာကြားနာပြီး သက်သေဖြစ်သော လယ်စာရင်းငှား ကိုဘစိန်ကို စစ်မေး ပါသည်။

ဘကျော်သေတာ သူ မသိပါ

ကြောင်း။ ထိုအချိန်တွင် ကိုသာဒွန်းနှင့် သူသည် တခြားလယ်ထဲသို့ ရောက်ရှိ နေပြီ။ ကိုသာဒွန်းဟာလည်း သူနှင့် အတူ ကောက်ဆွနေပါကြောင်း ပြော၍ ကျမ်းစူးခံပြီး မမှန် သက်သေထွက်ဆို လေသည်။

ထိုအခါ ဦးဘောသူကြီးမှ တစ်ဖက် ကြည့်ပြန်တော့လည်း ရွာအော့ ရပ်အော့ လူဆို။ တစ်ဖက်ကလည်း သွားလေသူ သူကြီးဟောင်း အရှိန်အဝါ ကို သုံး၍ မြေပိုင်ရှင်ပေါက်စ မာန်ကြ နေသည့်သူမို့ အရေးပိုင်နား ပေါက် ကြားကလည်း မြန်မာလူမျိုးအချင်းချင်း မစည်းလုံးသည့်အပြင် အကျယ်ကျယ် မငြိမ်းဖွယ်ရာပါတကားမို့...

သေသူ ဘကျော်အတွက် ထိုက်သင့် သော အခကြေးငွေကို ကျန်ရစ်သူ မိသားစုအား ငသာဒွန်းမှ ထောက်ပံ့ စေ... သို့သော် အဖြစ်မှန်ကို မမှန်သက် သေ ထွက်ဆိုစေသူကတော့ ငါ့ကျမ်း စူးစေသတည်းဟုနှင့် ဆုံးဖြတ်လိုက် လေသည်။

ဤသို့နှင့် ဘကျော်ဘက်က လိုက် မည့်သူမရှိ သူကြီးဦးဘော ကောင်းမှုဖြင့် ဘကျော်အသုဘ ကောင်းကောင်းမွန် မွန် ဖြေကျပြီးနောက် ထိုအမှုမှာ ပြီးပြတ် သွားလေတော့သည်။

သို့သော်လည်း ဘကျော် သေဆုံးမှု ပြီးပြတ်ခဲ့သော်လည်း နောက်တစ်ဖက်က ထင်၍ တက်လာပြန်သည်။ ထိုအမှု သည်ကား လွန်စွာမှ ထူးဆန်းသော အမှု သူကြီးဦးဘောတရားနှင့်သို့ ရောက်

မလာသော အမှုပင်ဖြစ်၏။
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဘကျော် သေဆုံးပြီး သပိတ်သွတ်ပြီးနောက် တစ်လပြည့်သောအချိန်တွင် သူကြီး ဦးဘောတို့နှင့် အရပ်ထဲတွင်...

ဘစိန်တစ်ယောက် ညညအိပ် မယော် ထထအော်တတ်လေ့ရှိကြောင်း၊ မျက်လုံး ကြောင်တောင်ကန်းနှင့် အအိပ်မမှန်၊ အစားမမှန်ဖြစ်လာပြီး တစ်ကိုယ်လုံးတွင်လည်း အဖုအပိန်များ ထွက်လာပြီး ပြည်များနှင့် နံစော် ပုပ် လာကြောင်း သတင်းစကားများ ထွက် လာတော့သည်။

ဘစိန်တစ်ယောက် သူကြီးဦးဘော ကျမ်းစူးပြီး နုသွားပြီဖြစ်ကြောင်းတို့ ဖြစ်ပြီး သိပ်မကြာမီ မမှန်သက်သေ ထွက်ဆိုခဲ့သော ဘစိန်တစ်ယောက် မျက်လုံးကြောင်တောင်ကန်း၍ နူကာ သေဆုံးသွားလေတော့သည်။

ထိုအချိန်တွင် သာဒွန်းမှ မအေးကြင် ဆိုသူ အပျိုတစ်ယောက်နှင့် ချစ်ကြိုက် ရာမှ မပေါ့မပါး ဖြစ်သောအခါ တာဝန် မယူ၍ သူကြီးဦးဘောအား မအေးကြင် အဖေမှ လာရောက် တိုင်ကြားပါသည်။

သူကြီးဦးဘောမှ သာဒွန်းကို ခေါ်ယူ စစ်ဆေးရာ ငြင်းသဖြင့် ကျမ်းကိုင်စေ သောအခါ သာဒွန်းမှ အိမ်သာတက် မည်ပြောပြီး နောက်ဖေးပေါက်မှ ခုန်ချ ပြေးကာ နေချင်းတွင်း မအေးကြင်ကို တစ်ရွာသို့ ခိုးပြေးပြီး ပေါင်းသင်း၏။

သာဒွန်းသည် မအေးကြင်နှင့် ဉာဏ်စိန်ဆိုသော သားတစ်ယောက်ရ ၏။ ဉာဏ်စိန်မှာ တစ်ခါတစ်ရံ မူးလာ လျှင် “ငါ သာဒွန်းသား”ဟု ကြိမ်းငါး တတ်သည်။ သာဒွန်းဆိုသည်မှာ ဘကျော်ကို သတ်သည့်လူသတ်သား ဟု ပြောခြင်းနှင့်အတူပင် ဖြစ်ပါလေ တော့သည်။

နမောတဿ ဘဂဝတော

အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

စိတ္တိတံသတ္တ သင်္ချေပျံ့နဝသင်္ချေပာ ဝါစကံ၊
ကာယဝါစာ စတုရာတံ ဗုဒ္ဓတ္တံ သမုဂါဂါ၊
ဟူသော ပိဋကိတာနှင့် လျော်စွာ ဆယ်
ခြောက်သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်း၊ လေး
သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်း ဒါနပါရမီ၊ သီလ
ပါရမီ၊ နေက္ခမပါရမီ၊ ပညာပါရမီ၊ ခန္တီပါရမီ၊
ဝီရိယပါရမီ၊ သစ္စာပါရမီ၊ အဝိညာနပါရမီ၊
မေတ္တာပါရမီ ဥပေက္ခာပါရမီဟုဆိုအပ်သော
ပါရမီဆယ်ပါး အပြားသုံးဆယ် စွန့်ခြင်းကြီး
ငါးပါး၊ ခေါ်ယသုံးပါး တရားတို့ကို ဖြည့်တော်မူ
၏...။ ဒုက္ခသစ္စာ၊ နိရောဓသစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာ၊
သမုဒယသစ္စာတည်ဟူသော သစ္စာလေးပါး
တရားတို့ကို သိတော်မူ၏။

ဂါထာလုံးနှင့်အမျှ ဖြည့်တော်မူကုန်သော
ပညာသိကတရား။ ဝိရိယာသိကတရား။ သဒ္ဓါ
သိက တရားအပေါင်းတို့ကို စောင့်ရှောက်ကုန်
သော သမာဓိတည်သော ခန္တီပါရမီသွား
ဟောဝိနွံ ကုတံဂေါရမ္ဘနုတိကြံ၊ စတု
လောကပါလနုတိကြံ၊ မဟာမေလောနုတိ
ကြံ၊ ရုက္ခစို၊ အာကာသနုတိကြံ၊ ပြည့်စောင့်
နုတိ၊ ဗြဟ္မစောင့်နုတိ၊ လေးမျက်နှာကို စောင့်
သောနုတိ ရှစ်မျက်နှာကိုစောင့်သော နုတိ
အပေါင်းတို့သည် အပြုစောင့်ရှောက်တော်မူ
စေသတည်း။

ဟုတ်မှန်သည်ကိုသာ ဆိုပါသည်။ မဟုတ်
မှန်ဆိုချေလျှင် လေးသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်း၊
ထွက်ကိန်းပြည့်ထ လုံလသည်စွာ ဒါနပါရမီ၊
သီလပါရမီ၊ နေက္ခမပါရမီ၊ ပညာပါရမီ၊ ခန္တီပါရမီ၊
သစ္စာပါရမီ၊ အဝိညာနပါရမီ၊ မေတ္တာပါရမီ၊
ဥပေက္ခာပါရမီဟူသော ပါရမီဆယ်ပါး
အပြားသုံးဆယ်ကိုဖြည့်၏... ပြည့်ထကုန်
သော ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကို စောင့်
နုတိလည်း သတ်၍မနေ...သေစေသော
ဟူလေ... လက်ယာရုံ ရှင်သာရိပုတြာ၊
လက်ဝဲရုံ ရှင်ဇောကုလန် စသော အသီတိ
ရှစ်ကိုယ်သော ရဟန္တာမြတ်တို့၏ တတ်တော်
မွေတော်ကို စောင့်သောနုတိလည်း သတ်၍
မနေ သေစေသော်ဟူလေ...။

ထိုမှတစ်ပါး... အာရုံသော သောတော
သော ဝိနည်းငါးကျမ်း၊ သုတ်သုံးကျမ်း၊
အဘိဓမ္မာနုနစ်ကျမ်း၊ ပိဋကတ်သုံးစုံ ဓမ္မ
ခန္ဓာပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်ကျမ်း၊
ကုန်အောင် စောင့်သောနုတိလည်း သတ်၍
မနေ သေစေသော ဟူလေ...

ထိုမှတစ်ပါး... သာမဇာတိ ယဇ္ဇဇာတိ ဣ
သုဇ္ဈဇာတိ အတပ္ပဇ္ဇာတိ... ဗောဓိလေ့
ကိုစောင့်သော နုတိလည်း သတ်၍မနေ
သေစေသော်ဟူလေ...

ထိုမှတစ်ပါး... သာသနာတော်ငါးဆောင်ကို
စောင့်သောနုတိလည်း သတ်၍မနေ
သေစေသော်ဟူလေ...

ထိုမှတစ်ပါး... ဓမ္မဗုဒ္ဓိပါ အပရေဓါယာန
ဥက္ကဋ္ဌာကျ ပြဿနာတော ကျွန်ုပ်တို့လေးကျွန်း
ကျွန်းငယ်နှစ်ထောင် အနံ့ဆောင်ကျွန်း
အပေါင်းကို စောင့်သောနုတိလည်း သတ်၍
မနေ သေစေသော်ဟူလေ...

ထိုမှတစ်ပါး... မြစ်ကြီးငါးသွယ် မြစ်ငယ်
ငါးရာ၊ ဂင်္ဂါ ယမုနာ အစီရတီ ယတီ သရတု
...ဟူသည်မကြွင်း အိုင် အင်း၊ ချောင်း
မြောင်း အပေါင်း စောင့်မှတ် ခပ်သိမ်းနုတိ
လည်း သတ်၍မနေ သေစေသောဟူလေ...

ထိုမှတစ်ပါး... ဟိမဝန္တာ တောသုံးထောင်ကို
ကုန်အောင်စောင့်သော အာကာသစို၊
ဗြိသနိယလွတ် ဖုတ် ပြတ်နုတိလည်း
သတ်၍မနေ သေစေသောဟူလေ...

ထိုမှတစ်ပါး... သွေးခဲသွေးနက်၊ ပွက်ပွက်
ထွက်၍ ကိုယ်လက်ပြောင်ပြန် သွေးခဲအန်၍
သတ်၍မနေ သေစေသော်...

ထိုမှတစ်ပါး... အသာမုဂ္ဂိဇနီပါရမီသွား၊
မဟာဂီရိ စသော အနိန္ဒြိယထန် ဓဿထန်
နှင့် ကမ္ဘာတစ်ယက္ခ နန္ဒကုမာ စသည့် ဒေဝိန်
အသုရန်အလား၊ ကျော်ထင်ရှာသည့် နတ်
အများလည်း သတ်၍မနေ သေစေသော်ဟူ
လေ...

ထိုမှတစ်ပါး... ဘေးရှစ်ပါး၊ အဝင်ဆယ်ပါး
လည်း ထင်ရှာသက်၍ လတ်လတ်ချက်ချက်
သေစေသောဟူလေ...

ထိုမှတစ်ပါး... သာမဗြဟ္မစာ မကြာဖျက်သီ၊
သီဝီတန်ဆောင် ထုံသောရောင်သို့ ကုန်

အောင်မကြွင်း ဖျက်သီခြင်း ရောက်စေသော
ဟူလေ...

ထိုမှတစ်ပါး... ရေဝယ်သွားလည်း ရေသာ၊
ပျာစေ့ ဆယ်ကုဋေတွင် ရေနုအပေါင်း၊
မိကျောင်းလှိုင် ညွှန်ထိက်၍ မကုန်လိမ့်
စာ၍ မနေ သေစေသော်ဟူလေ...

ထိုမှတစ်ပါး... ကြည်းငယ်သွားလည်း
ကြည်းသာအပြားများသည့် အနောက်ကုဋေ
တွင် သစ်ကျား၊ ဆင်၊ ခိုင်ထီး၊ ဓမ္မ ဝက်၊
စာ၊ ဓမ္မာ၊ ဓမ္မာ၊ သက်သက် ကိုယ်လုံးပျက်၍
သေစေသောဟူလေ...

ထိုမှတစ်ပါး... ဝိဝုဋ်တလည်း မိကျိုးတွင်
အကျွမ်းဖုတ်သော ဝါစ တစ်ဆုတ်စာမျှ စွာ
မရလို့ ရှိစေသော်...

ထိုမှတစ်ပါး... သားမြေးကျေးကျွန် ထွန်
သည့်ကျွဲ၊ သိန်းနားမကြွင်း ပြန်းတီခြင်းနှင့်
ဆင်းရဲကြိုသည့် မြေကြီးတက်၍ ခွက်လက်၍
ငါးအရှင်စာခြင်းလည်းကောင်း ဘုန်းစားရာတား
တွင် နန်းကျတ်အလှပုံပါ လူပိတ္တာလည်ခြင်း
စေသော ဟူလေ...

ထိုမှတစ်ပါး... ယင်းနှင့်သူကုန်ခြင်း၊ ထုံးစံ
ဆင်သည့် ထင်မီးစက်သို့ တစတစ တိုဇ
သော ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း ဆိုချေလျှင်
မှန်သောသစ္စာ အာနုဘော်အကျိုးသက်
ကြောင့် ယခင်ရွတ်ဆိုခဲ့ပြီသော နတ်ကောင်း
နတ်မြတ်တို့သည် ကောင်းသောအကြံပြုခြင်း
ကြည်မြင်ကြလျက် စောင့်ရှောက်တော်မူကြ
သည့် ဖြစ်၏။ ကာယသုခ စိတ္တသုခနှင့်
ချမ်းသာခြင်းဖြည့်စုံကြလျက် အလျှောက်ကို
ပေးဆောင်နိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးပုဂ္ဂိုလ်မြတ်များ
ဖြစ်ကုန်ကြလျက် တစ်နေ့တစ်ဆင့် လဆန်း
မြင်သို့ ချမ်းသာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံကြကုန်စေ
သော်...

ကျွန်ုပ်သည် ဤတရားရူးရှေ့ပောက်တွင်
ဟုတ်မှန်သည်ကို ထွက်ဆိုပါသည်။ မဟုတ်
မှန် ထွက်ဆိုသည်ရှိသော် ထိမချေသည်
ရှိသော် ဤကျမ်းစာတွင် ပါရှိသည့် ပြစ်ဒေ
များကို သင့်ပါစေသေး...

ကိုပေါက်(ထေးစေရ)

လယ်လူ့ အဆတ်

ကမ်းခြေနဲ့ လမ်း
အကူး မြေပြင်က ခွက်
နေတယ်။ ချိုင့်ခွက်။
အဲဒီမှာ ဒုက္ခ ရောက်
တော့တာပဲ။ ရေက
အလုံးလိုက် တက်လာ
တာ။ ဖိုးဟန်ခါးစာစိပိုင်း
မြုပ်နေပြီ။ ကူးလိုက်
ခတ်လိုက်ရတာ။ လက်
အန်တွေသေလို့။ လှိုင်း
လုံးက ကျောက်ပိ။
ဖက်အထိ ရေလွှမ်း။
မွန်းတဲ့အထိ ခေါင်းက
ရေထဲကို ထိုးစိုက်။

ဖိုးဟန်က ရှေ့က
ပြေး။ နောက်က နေ
ရေကလိုက်။ မောလိုက်
တာ။ မပြောပါနဲ့တော့
ရေ မချိုးခဲ့ရဘဲ
အဆောင်ကို ပြန်ခဲ့ရ
တယ်။

ပင်လယ်ဒီရေကို
မမြင်ဘူးတဲ့ ဖိုးဟန်
သေကံမရောက်။ သက်
မပျောက်ခဲ့။ စန္ဒီမယ်တော်အစွမ်း သေ
လမ်းကို ကွင်းရှောင် ကယ်ဖြစ်အောင်
ကယ်ခဲ့ရ စတုတ္ထအကြိမ်...

၁၉၈၆ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ (၁၅)
ရက်မှာ ကချင်ပြည်နယ်၊ ပုသိမ်အိမ်နိင်၊
နောင်မွန်းမြို့ အ.ထ.ကမှာ မောင်ဖိုး
ဟန် အထက်တန်းပြဆရာအဖြစ်
တာဝန်ထမ်းဆောင်ဖို့ အသွား...

မချမ်းဘောမြို့ မလိခမြစ်ကမ်းမှာ
သေလမ်းရောက်ဖို့ ရေဘေးကြုံခဲ့
တယ်။ သေမင်းကခေါ်တဲ့ သေတွင်း

ရွှေတောင်
ကြည်မောင်စိုး

အသပြ ဖွယ်ပယ် ပယ်ဖော်ပြတ်ဝန့် (၄)

ကြီး။ မြတ်ဗုဒ္ဓကို အာရုံပြု။ အရဟံ
ဂုဏ်တော်ကို ရည်မှန်း။ သေလမ်းက
လွတ်ခဲ့ပြန်ပါပြီ။

ကိုယ်မရောက်ဘူးတဲ့ အရပ်ဒေသ။
ဒေသတိုင်းမှာ မာယာရှိ။ ရှိတဲ့ မာယာ

သိပါက ဒုက္ခရောက်မယ်။ စိတ်ထင်
တိုင်း မှန်းဆ လုပ်ကိုင်ကြရ သေပွဲဝင်
မယ်။ အောက်ပြည်က လူတစ်ယောက်
သွေးချောက်ချားဖွယ်ဖြစ်ရပ်...

'မလိခမြစ် ဆွဲနှစ်တဲ့ သဲမာယာ'

တစ်ပုဒ် သီးခြား ရေးသားထားပါတယ်။
စန္ဒီမယ်တော်ကယ်မ ပဉ္စမ
အကြိမ်...

ဆဌမအကြိမ်က ၁၉၈၇ ခုနှစ်၊
မေလ နောက်ဆုံးပတ်။
မြစ်ကြီးနားမြို့ကနေ ကောင်းကင်
ခရီး ဝေဟင်ကြီးမှာ လေယာဉ်စီး။
ပူတာအိုမြို့မှာ ဆရာဖုန်နဲ့ ဆရာမ
ဒေါ်ကိုင်ထန်တို့အိမ်မှာ တည်းခို။
တစ်ညအိပ်။ နောက်တစ်နေ့မှာ
နောင်မွန်းမြို့ကို ခြေကျင်ခရီး ဆက်ရ
မယ်။

ဆရာဖုန်က ပူတာအို လေယာဉ်ရုံး
မှာ ဝန်ထမ်း။ ယူနီဖောင်းနဲ့ဆို ကြည့်
ကောင်းလိုက်တာ။ ယောက်ျားပီသ။
တင့်တယ်လှတ။ ပကတိရိုးသား။ ကူညီ
ချင်တဲ့စိတ်ထား။ တိုင်းရင်းသားလေ...

ဒေါ်ကိုင်ထန်က မွေဆရာမ။ စိတ်
ရင်းကကောင်း။ လင်စုံမယားဖက်။
လိုက်ဖက်ညီ။ ပီတိရိုးသား။ စိတ်ထား
ဖြူစင်။ သားရွှေစင်(၂)ယောက် ဖွား
မြောက်လိုတာ။

ဆရာဖုန်နဲ့ ဆရာမကိုင် ဖိုးဟန် ဒီ
တစ်သက် မေ့ရက်မယ်မထင်။ မောင်ဖိုး
ဟန် မသေခင်တော့ မြင်ချင်သေးသား။
တွေ့ချင်သား။ ဆုံရပါစေ။ တောင်းဆို
ခြေမိ...

ပူတာအို နောင်မွန်း ခြေကျင်ခရီးက
(၂)နေ့ (၂)ညနဲ့ နောက်တစ်နေ့ တစ်
မနက်ခရီး။ ခရီးပြင်။ တောင်တက်
တောင်ဆင်း။ တစ်တောင်ကျော်ဆင်း
တစ်တောနင်း။

ပူတာအိုမှာ အထမ်းငှား။ မရ။ ဒုက္ခ
တော့ရောက်ပြီ။ ကိုယ်တိုင်ကြရတော့
မယ်။ ပလိုင်း(၂)လုံးထဲကို ပစ္စည်းတွေ
ခွဲထည့်ဖို့ပြင်။ စီစဉ်။ ကိုယ်တိုင်မှ ယထိ
ရင် မရပြီ။

ပလိုင်းကို ပြင်။ လည်ပင်းကို ခွပြီး

ထောက်မယ့် ဇက်ခွထောက်ကို ကြည့်။
နဖူးသိုင်းကြိုးကို တင်း။ ခရီးပြင်
လေ...

ပူတာအိုရောက်ပြီး နောက်တစ်နေ့
မနက်မှာတော့ ခန္တီးစားကို တင်ပါးမှာ
ချပ်။ ကြိုးရစ်ပတ်လို့ ခါးမှာချည်။ ဇနီး
သည် အထက်တန်းပြဆရာမဒေါ်လှ
စိန်နဲ့(၂)ယောက်။ တစ်ယောက်ကို
တစ်ယောက် အားပြု။ သွားလမ်းကိုလဲ
ဂရုစိုက်။ ဆိုက်ရောက်ရမယ့် နမ်းခမ်း
ရွာ။

ဘေးစဲယာ လယ်ကွင်းတွေအပြည့်။
ယာခင်းတွေက ကြားညှပ်။ ဖြတ်...
ဖြတ်ပြီး လျှောက်လိုက်ရတာ။ မော
တော့ ခဏနား။ နားပြီးရင် ခရီးဆက်။
မလီခမြစ်အနောက်ဘက် ကမ်းဆီ
ချီတက်။

မလီခမြစ်အရှေ့ဘက်ကမ်းမှာ နမ်း
ခမ်းရွာကလေး။ သူ့အထက် မြောက်
အရပ် (၁)မိုင်သာသာအကွာမှာ
ကောင်းမှုလုံ (ရွှေဆတ်မင်းစေတီတော်)
ကို လှမ်းမြင်။ ဖူးမြော်ရ။ မလီခကိုတော့
မကျော်နိုင်သေး။ သစ်လုံးထွင်း လှေ
ကလေးက အသာလင့် အသင့်စောင့်
ကြို။ အရှေ့ဘက်ကမ်းကို တစ်ယောက်
တစ်ကျပ်။ ကူးဖြတ်။

ကမ်းစပ်ကနေ တက်လိုက်။ ခြေကြီး
တွေ။ ခြေချင်းဆက်။ စိုက်ထားလိုက်တဲ့
သီးပင်တွေ။ အဝင်မှာ မြင်ရ။ စည်း
စနစ်ကျလိုက်တာ။ ခြေချင်း
ဆက်နေကြပုံက အကွက်
ရိုက်ထားသလို။
ပြည်သူကို ရှေ့ဆောင်လမ်းပြ
ဦးဆောင် သူကောင်းတော့
နမ်းခမ်းရွာကလေးရဲ့
လမ်းတွေကလဲကောင်း။

စီးပွားရေးကလဲကောင်း။ လူမှုရေး
ကလဲကောင်း။ ကျန်းမာရေးကလဲ
ကောင်း။ ကောင်းလိုက်သမျှ နည်းပုံနဲ့
ရွာတည့်ပုံစနစ် ခေတ်နဲ့အညီ။

ခြံတိုင်း ခြံတိုင်းမှာ ခြံတံခါးရှိတယ်။
ခြံတံခါးဖွင့်ထားတယ်။ ခြံဘေးပတ်
လည်ကတော့ လုံလုံခြုံခြုံ ပိတ်ပိတ်
ဆိုဆို။ ကျွဲနွားရန် ကာဆီး။ သူခိုးကြီး
တွေအတွက်တော့ မဟုတ်။ သူခိုးမရှိတဲ့
နမ်းခမ်းရွာ။ အတုယူစရာ။ စံနမူနာ။
ခြံတိုင်းရဲ့ ခြံတံခါး ဘေးစဲယာမှာ
သွပ်ပြားပေါ် စာရေးချိတ်ထားတာ
ကလေးတွေ တွေ့ရတယ်။ ဖတ်ကြည့်
လိုက်တော့...

‘ခရီးသွား ပိတ်ဆွေတို့
ခြံထဲကို ယိပ်။ နာယိ။ ကြိုက်ရာအသီးစားပါ။
ဝေးအာဝ်စားပါ။ လမ်းခရီးမှာ မောမောနဲ့
စားဖို့ ချသွားကြပါ။ ယုဝ်ငယ် ထည့်သွား
ကြပါ’

ဖိုးဟန်တို့လင်မယား ခြံဝမှာ နားကြ
ပြီး၊ အမောပြေတာနဲ့ ခြံထဲဝင် မြင်လိုက်
ရတာက တအံ့တဩ။ ရောနှောခြင်း
မရှိတဲ့ စိုက်ပင်သီးပင်တွေ...

ဂရိတ်ဖရေတွေ အတန်းလိုက် စိုက်
ထားတယ်။ စီလိုတန်းလို။ မျက်စိတင်အံ့။
ခြံတဆုံး။ ပင်အိုတွေကပင် ပင်ပျိုလေး
တွေ ညှပ်လို့။ တခြားအပင်မရော။
အနှောမရှိ။ ကြည့်လုံးကတိုင်း မြင်သာ

ဆိုက်ဖုရုရည်းသာ။ အသီးတွေကများ။
ထွား။ ကျိုးကျလေမလား။

အမေရိကန်သံပရာ။ စတားအက်
ထယ်။ ဂွေးသီးနဲ့ ရှောက်သီးလို အပင်
တွေ။ ဝေဝေဆာဆာ ဖူးပွင့်။
သီးရင့်တွေက အကိုင်းတိုင်းမှာ
လှိုင်။ ယိုင်မလားတောင်
အောက်မေ့ရ။ သီးစသီးကင်း။

ဝမ်းပျဉ်းအမူညည်း။ စုံတကာစိ။ ကြည့်
လိုက်တိုင်း ပသာဒ။ အေးမြလိုက်တဲ့
ရင်တွင်း။ သွေးချင်းတို့ရဲ့ ဝမ်းစာ။
စေတနာကို လှစ်ဟပြလိုက်ပုံက
စားလိုက်ကြစမ်း စားကြစမ်း။ နိုင်
သလောက် တနိုင်တပိုင် ယူသွားကြ
စမ်း။ လမ်းမှာစားကြ။ အာဟာရ။
ဝအောင်လေ...

မောင်ဖိုးဟန် မေ့ပါဘူးဗျာ ဒီ
တစ်သက်။ ကျေးဇူးတင်ချက် ကမ်း
ကုန်။

တိုင်းရင်းသားဆိုတာ ညီအစ်ကို
မောင်နှမတွေ။ တစ်ဦးအပေါ် တစ်ဦး
ထားရှိတဲ့စေတနာက ရေစီးကမ်းပြို။
ဘာလိုသေးလဲ...တွေ့ကြည့်မိ။ သိ။

မောင်ဖိုးဟန် ဂရိတ်ဖရတစ်လုံးခု။
တင်ပါးမှာကပ် ခါးမှာ ချည်ထားတဲ့
ခန္တီးရှမ်းစားနဲ့ အသီးကို မျက်နှာဖွင့်။
အခွံခွာ။ အစိတ်လိုက် အစိတ်လိုက်ခွာ။

လက်တစ်ကမ်းအကွာ ဇနီးသည်
လှလေးစိန်(လှလေး)ကို လက်ကမ်း။
'စမ်းကြည့်စမ်း ချိုမြ'

တစ်ဝတစ်ကန် မဆုံမပြ ဝမ်းထဲကို
သွတ်သွင်း။ ခဲရိုးပြင်းစတော့မယ်...

နမ်းခမ်းရွာ အရှေ့ဘက် ဖြတ်ထွက်
တဲ့ မြေနီလမ်း။ (၂)ဖာလုံသာသာ
လောက်လွန်တော့ တောင်တက်ခရီး
ကြမ်း။ အရှေ့မြောက်ထောင့်အရပ်ကို
ဦးတည်လျက်။ စောင်းတန်းသဖွယ်
ပျက်ကပ်။ ဇက်ကပ်ပလိင်းခထောက်

က။ အိခနဲ...အိခနဲ။ မနည်းအားယူ
ခြေကုတ်။ ခပ်သုတ်သုတ်ကလေး။

နေ အနောက်ဘက်တောင်တန်း
မဖြတ်သန်းမီ အထက်နမူထီဘိုတဲ
အရောက်သွားမဖြစ်မယ်။ ရောက်မဖြစ်
မယ်။ တောအလယ် တောင်အထပ်
ထပ် ခိုကပ်လို့ မနားနိုင်။

တောင်ထိပ်ရောက်တော့ တောင်
ထိပ်ကျောပေါ် ဖြတ်ဖောက်တဲ့လမ်း။
လက်(၂)ဖက် တန်းလိုက်ရင် လက်(၄)
ကမ်း။ (၅)ကမ်း။ ကျယ်လိုက်တဲ့လမ်း။
စည်းကမ်းတကျ။ ခရီးသွားတို့ စိတ်ချရ
တဲ့ လမ်း။

လမ်းဘေးဝဲယာ သစ်ပင်ကြီးတွေက
လူ(၄)ဖက်၊ (၅)ဖက်စာမက တုတ်ခိုင်။
ကြီးမား။ ဖယောင်းတိုင်ကြီးများ ထောင်
ထားသလို။ ကောင်းကင်ကို ထိုးခွင်း။
မော့ကြည့်ရင်းဇက်ညောင်။ သစ်ပင်
ချင်း ပေါင်းကူးယှက်။ အခက်အလက်
ချင်း တိုးကြိတ်။ သစ်ရိပ်က ဝေဆာ။
စိမ်းမြည်းမှောင်။ နေရောင်မရှိ။

ခုတော့ ရှိမှ ရှိကြသေးရဲ့လား...
ချောက်ချားနေမိ။

ရာသီဥတုသာယာ။ မိုးနဲ့ဆောင်း
သာရှိတဲ့ ဒေသ။ အေးမြလိုက်တာ
လွန်ပါရော။ ခြေညောင်းလို့သာ ခဏ
တာ နားရ။ ချွေးကတော့ မထွက်။
အသက်ရှူလို့ဝ။ အားအင်က မကုန်
ခမ်း။ မောဟိုက်နှမ်းချေ မရှိလေဘူး။

ညနေ(၃)နာရီ။ တောင်အဆင်း
လမ်း။ အောက်နမူထီဘိုတဲဆီ လှမ်း
မြင်ရပြီ။ ကြိုးတံတားကို ဖြတ်
လျှောက်ချဉ်းမယ်။ နမူထီချောင်း
အရှေ့ဘက်ကမ်းနဲ့ အနောက်
ဘက်ကမ်း။ ခပ်လှမ်းလှမ်းလေး။

ကြိုးတံတားခင်း။ ခြေနင်းဖို့ မောင်ဖိုး
ဟန်မဝံ့။ ရွံ့သလိုလို။ ကြောက်သလို
လို။ လျှောက်ဖို့ကို ခက်ခဲ။

မြနေအောင် ညာခြေချ။ ကြိုး
တံတားက ယိမ်းယိုင်။ ပလိင်း တနိုင်
နောက်မှာ လွယ်တော့ ခပ်သော့သော့
မလျှောက်နိုင်။ စိတ်ခိုင်ခိုင်ထား။
“ဘုရားတ”လို့ ကြိုးစားဖြတ်လျှောက်။
ရောက်ရလေပြီ အရှေ့ဘက်ကမ်း။

ဘိုတဲကို လှမ်းကြည့်လိုက်တော့
လူရှင်း။ တိတ်ဆိတ်ခြင်း ကြီးစို။ ရိုးရိုး
လေး။ တောတောင်သဘာဝ။ သာစွ
လေ...

ဘိုတဲကိုရောက်တော့ စောင့်ရှောက်
တဲ့ ဘိုတဲစောင့် ရောက်လာတယ်။

“ဆရာ ဘိုတဲမှာ ညအိပ်ပါ။ စိတ်ချ
ရပါတယ်။ ခရီးမဆက်လေနဲ့။ မိုးကြီး
ရွာမယ်” ကောင်းကင်မှာ အုံ့မှိုင်း။
မြောက်ပိုင်းမှာ ရွာနေပြီ။

မိုးဖြိုင်ဖြိုင်အကျ။ ချောင်းကျရေက
ဒလဟော။ တောင်အကြား တော
အလယ် အသွယ်သွယ်ကျတဲ့ တောင်
ကျချောင်းလေးတွေ။ ရေအလုံးလိုက်
အလုံးလိုက် လိုလိုဆင်း။ ကြည့်နေ
ရင်း ရေစီးသန်။ အားမာန်က အပြည့်။
မေ့ပြီးတော့ ဖြတ်ကူးရန် မသင့်။

ဖိုးဟန်က ဂျောဝတီမြစ်အတွင်း ရေ
ကူးခြင်းအတွေ့အကြုံရှိ။ တောင်ကျ
ချောင်းရေလောက်ကိုတော့ ချိုးလေ
တယ် မထင်။ ဘဝင်လေးကပ်။ ပြတ်
ပြတ်သားသား ဆုံးဖြတ်။

အထက်နမူထီဘိုတဲအရောက် သွား

မယ်။ ဒီမှာ ညမအိပ်ဘူး။ အချိန်မီပါ
သေးတယ်။ ခဏတောင်မနား။ထွက်
သွားမယ်အလုပ်...

'ဆရာ ခရီးဆက်ပါနဲ့ ဒုက္ခတွေ့လို့မယ်။
ချောင်းရေအကျဟာ ဖြတ်ဟူလေနဲ့ ဒူး
လောက်ဆိုရင်တောင် သေနိုင်တယ်။

တားမရလို့ သွားကြပယ်ဆိုရင် ချောင်းရေ
အကျကို စောင့် (၁)နာရီလောက် အောင်
လိုက်ပါ။ ဆရာ ပြောစကားကို နားထောင်ပါ'
အောက်နမ္မထီဘိုတဲစောင့် ဘယ်လို
ပင် ပြောလို့ တားသော်လဲ မောင်ဖိုးဟန်
က စိတ်ထဲမှာ မထား။ နားမထောင်။
ယောင်လို့မှ လှည့်မကြည့်။ အထက်
နမ္မထီဘိုတဲအထိ သွားမယ်။ သွားကို
သွားမယ်။

အောက်နမ္မထီဘိုတဲကနေ တောင်
အတက် ခရီးဆက်လိုက်တာ (၁)နာရီ
လောက်အကြာ။ တောင်ကြီး(၂)လုံး
ကြားက ချောင်းကလေးနား ရောက်
သွားတယ်။ ရေက ခြေချင်းဝတ်သာ
သာ။ ပြေပြေလေး။ ငြိမ်ငြိမ်လေး။ စီး
ဆင်း။ ရေပြင်ကျယ်ခြင်းမရှိ။ ရှိလှ
ခြေ(၅)လှမ်း။

မှန်းဆကြည့်နေရင်း ရေကမြင့်လာ။
ပလိင်းကြီး နုန်းပေါ်တင်။ ခွထောက်ကို
လည်မှာ ညှပ်။ ချောင်းဖြတ်လို့ ကူးပြီး။

ခြေ(၂)လှမ်းပဲ လှမ်းရသေး တောင်
ပေါ်က လှိုင့်ဆင်းလာတဲ့ ရေလုံးကြီးက
ပြေးအရိုက်။ ခြေသလုံးကို ဖြတ်ဝင်။
ရေလုံး ဖြတ်ရိုက်ဒဏ် မခံနိုင်။ မဟန်
နိုင်။ ပြိုလဲ။ ရေထဲမှာ နစ်မြုပ်။
ပက်လက်ပြန်ပေါ်။ ဖိုးဟန်အထက်
အပေါ်ဘက်မှာက ပလိင်း။ ပလိင်း
ကြီးက လည်ပင်းကို ရစ်ပြီး ဆွဲတုတ်။
ငုတ်တုတ်ကြီး သေတော့မယ်။

'လှလေး ပလိင်းနှုတ်ခမ်းကို ဆွဲ
က။ မလက်လက်ခံနော်။ မိနေအောင်

သေမင်းငင်အသံကြီးနဲ့ မောင်ဖိုး
ဟန် အော် အော်ပြော။

ပြောရင်းဆိုရင်း ရေကူးခြင်းအရာ
ကျွမ်းကျင်ပါတယ်ဆိုတဲ့ မောင်ဖိုးဟန်
မဟန်နိုင်တော့ပြီ။ ပက်လက်အနေ။
ညာခြေကို ထောက်။ ဝမ်းလျားမှောက်။
ချောင်းကမ်းပါးအစပ်ရောက်ဖို့ ကြိုး
စား။ ပလိင်းကြီးအပြားက လည်ပင်းကို
ရစ် ရစ်ပြီး ဖိ။ ဖိ ဖိပြီး ဆွဲ။ ဆွဲ ဆွဲပြီး
ဆောင့်။ တောင့်ခံနေတဲ့ မောင်ဖိုးဟန်
ဒီဒဏ်တွေပဲ။

ဒေါ်လှစိတ်လဲ ခြေမကိုင်မိ။ လက်
မကိုင်မိ။ မှင်သက်မိနေ။ မောင်ဖိုးဟန်
အော်လေမှ သတိဝင်။ ကမ်းစပ်က
သစ်ပင်အကိုင်ကို ဘယ်လက်နဲ့ဆွဲ။
ညာလက်ထဲမှာတော့ ပလိင်းနှုတ်ခမ်း။
မနားတမ်း ဆုပ်ကိုင်။ ထိန်းထားနိုင်ခဲ့။

အော်...လှလေး မေ့ရေးမလွယ်...
အဖြစ်အပျက်က စက္ကန့်ပိုင်းသာ
သာ။ တစ်မိနစ်မပြည့်။ သေနေတော့
စေ့ပြီထင်ရ။

ကံအကြောင်း ထောက်မလေတော့
ကမ်းခြေအစပ်နဲ့ (၁)တောင်ကွာ
လောက်အရောက်။ မှောက်လျက်က
နေ ဒူးထောက်။ လက်မြှောက်လို့
ကမ်းစပ် သစ်ပင်ကို ဆွဲ။ ပလိင်းကြီး
ကလဲ လည်မှာ ရော့ရဲ။ သေပွဲတော့
လွယ်ပြီ။

ဆင်ကြယ်ယိုးဒယား ဖိနပ်အသစ်
စက်စက် ဘယ်ခြေကနေ ကျွတ်ထွက်။
ရေစီးမှာ ပေါလော။ မျော။ ကျန်
တစ်ဖက်ပါ မျောလိုက်။ မျောလိုက်တဲ့
ဖိနပ်တစ်ရံ ထိုက်သူရစေ။

တို့ဇနီးမောင်နှံကိုယ်စား သွားလေ
ရော...နင်ခံ။ ဒဏ်။

မရှူနိုင် မကယ်နိုင် ယိမ်းယိုင်နေတဲ့
မောင်ဖိုးဟန် ချောင်းအနောက်ဘက်

က ခိုင်။ ကိုင်ကိုင်ပြီး အသက်ရှူရ။
မဝ။ မေးရိုးအောက်ဘက် ဘယ်ညာ
(၂)ဘက်မှာတော့ ပလိင်းကြီးရစ် ရစ်
ချလို့ သွေးတွေခ။ စပ်လိုက်တာ။ အထိ
မခံနိုင်။ လက်နဲ့ မကိုင်။ စုတ်တွေသပ်။
မတ်တတ်က ထိုင်။ ဝိုင် ဝိုင်ကြီးတွေ။
အမောပြေ။

အမောပြေတော့ သေမင်းငင်ချောင်း
ကလေးကို လှည့်ပတ်ကြည့်တယ်။
ချောင်းကလေးက မြောက်ကနေ
တောင်ကို စီးတာ။ ရေသံက တဝန်း
ဝန်း။ ရေလုံးက ကြီး။ ရေပြင်ကြီး မြင့်
မြင့်တက်။ ကြည့်လျက်က ကြက်သေ
သေ။ ကြောက်စရာ တောင်ကျရေ။

တွေဝေနေတုန်း ရေစီးကျသံကြီး
ကြားရ။ တဝေါဝေါ အသံ။ အမြင့်က
ကျတဲ့ ရေသံ။ မောင်ဖိုးဟန် ရေသံကြား
ရာ တောင်ဘက်ကို သွားကြည့်လိုက်
တော့...

'မြတ်စွာဘုရား'
ရေတံခွန်ကြီးပါလား။ မောင်ဖိုးဟန်
ချောင်းရေရိုက်လို့ ဖိုးလုံးပက်လက်လန်
တဲ့နေရာနဲ့ (၁၀)တောင်လောက်
အကွာ။ အောက်ဘက်မှာ ကပ်လျက်။
အဆက်မပြတ် ရေတွေကျနေတဲ့
တောင်ခါးပြတ်ကြီး။ အောက်ခြေကို
တော့ မမြင်ရ။ သွားလို့ မရ။ သွားထဲ
မသွားရဲ။ သေပွဲက ကပ်ခါလေး။

မသွားဘဲ မြောက်ဘက်ကို ပြန်
နေရာမှန် ပြန်ထိုင်။ ထိုင် ထိုင်ပြီး
စောင့်လိုက်ရတာ (၂)နာရီလောက်
ကြာ။ ရေနည်းသွားမှ ခရီးဆက်...
လှလေးစိန့်လက်ကိုဆွဲ အထက်
နမ္မထီဘိုတဲဆီ...နေမညီနော်။
အို မယ်တော်စန္ဒီ...

ရေတောင် ကြည့်မောင်အေး

ထူးဆန်းသော

အိပ်မက် နှင့်

ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ

သရဇော (ယော)
စက်မှု အင်ဂျင်နီယာ

သိုးတော် အိပ်မက်ပေး၍

အသက်ဘေးကယ်ခဲ့သည့်

ဖြစ်ရပ်ဆန်း

ကျွန်တော်သည် စက်မှုအင်ဂျင်နီယာ တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ အသက်(၂၅) နှစ်မှစ၍ ဌာနတစ်ခုတွင် အလုပ် လုပ်ခဲ့ ပါသည်။

လုပ်ငန်း ကျွမ်းကျင်လာသောအခါ တာဝန်ခံအင်ဂျင်နီယာရာထူး ရရှိပြီး နယ်အနှံ့သွားကာ စက်ရုံများ တည် ဆောက်ပေးသော တာဝန်ကြီးများ

ဗမာလူမျိုး ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ဖြစ်၍ ဘုရားမှအပ တခြားကိုးကွယ်ခဲ့ခြင်း မရှိခဲ့ပါ။

သို့သော် အသက်(၃၀)နှစ်ကျော်လာ သည့်အခါ ထူးဆန်းသော အိပ်မက်များ နှင့် ဖြစ်ရပ်ဆန်းများစွာ ဖြစ်ပေါ်လာ ခဲ့ပါသည်။

ယခု ရေးသားလိုသည်မှာ မိမိဘဝ တွင် ပထမဦးဆုံး ဘိုးတော်မှ အိပ်မက် ပေး၍ အသက်ဘေးမှ ကယ်ခဲ့ပုံ အကြောင်းအရာတစ်ခုကို ရေးသား

ဖော်ပြလိုပါသည်။
၁၉၅၁ခုနှစ်ကဖြစ်ပါသည်။
တစ်နေ့၌ လုပ်ငန်းဌာနမှ ရှမ်းပြည်နယ်၊ ကျောက်မဲမြို့၌ “ALCOHOL” စက်ရုံတည်ရန် တာဝန်ပေးအပ်သဖြင့် တပည့် ဖြစ်သူ စောလင်ကိုးနှင့်အတူ ရန်ကုန်မှ မန္တလေးသို့ ခရီးထွက်ခဲ့ကြပါ သည်။

မန္တလေးမြို့ ရောက်သည့်အခါ လင်ကိုး တည်းခိုခန်းတွင် နှစ်ယောက် အိပ်ရာတင်ပါသော အခန်းတစ်ခန်းယူ၍ ခေတ္တအနားယူကြပါသည်။

နေ့လယ်စာကို ရှမ်းယဉ်ယဉ် စားသောက်ဆိုင်တွင် ရှမ်းထမင်းစား ကြပြီး တည်းခိုခန်းပြန်၍ အနားယူ အိပ်စက်ကြပါသည်။

ညနေ(၃)နာရီခွဲခန့်တွင် ရန်ကုန်မှ ဌာနမှူးများ လာရောက်တွေ့ဆုံ၍

လုပ်ငန်းကိစ္စ ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ကြပြီး ညနေ(၅)နာရီခွဲတွင် ဆွေးနွေးမှုများ ပြီးဆုံးသွားပါသည်။

ညစာကို ည(၆)နာရီမှစ၍ နာမည်ကြီး စားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်တွင် ယမကာအစုံအလင်နှင့် ပျော်ပျော်ပါးပါး စားသောက်ကြပါသည်။

ည(၉)နာရီတွင် တည်းခိုခန်းပြန် ရောက်၍ စောစော အိပ်ရာဝင်ခဲ့ကြပါသည်။ လုပ်ငန်းများမှာ ဆက်တိုက် မနားတမ်း လုပ်ဆောင်ခဲ့၍ ပင်ပန်းနေပြီး အိပ်ပျော်သွားရာ နံနက်(၄)နာရီအထိ လုံးဝမနိုးတော့ပါ။

သို့သော် (၄)နာရီမှစပြီး နိုးရသည့်အကြောင်း ဖြစ်ရပ်ဆန်းတစ်ခု ပေါ်ပေါက်လာပါတော့သည်။

ဤဖြစ်ရပ်ဆန်းမှာ ကျွန်တော့်ဘဝတွင် ပထမဦးဆုံး ထူးကဲသော ဆန်းပြားသော ဖြစ်ရပ်ဆန်းတစ်ခု ဖြစ်ပါတော့သည်။

မိမိအား ထူးထူးခြားခြား နှိုးနေသူရှိနေပါသည်။ ယင်းပုဂ္ဂိုလ်မှာ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မမြင်ဘူးသူဖြစ်ပြီး အိပ်မက်ထဲမှာ လာရောက်နှိုးနေခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ လက်ထဲမှာလည်း တောင်ဝှေးတစ်ချောင်း ကိုင်ထားပြီး အဝတ်အစားမှာလည်း အဖြူရောင် ခြုံထားပါသည်။ နှိုးပုံနှိုးနည်းမှာလည်း မိမိခါးကို ကလိထိုး၍...

‘ငိုသား ထတော့ ပျက်နာသစ် အဝတ်အစားလဲပြီး တို့မန္တလေးက ယာယီနာရားကြီးသွား ယတြာချေပေတော့ ဒီမှာ လုပ်ရယပ် အစီအစဉ်တွေ’

ဟု ပြောကာ စာရွက်ရှည်ကြီး ထုတ်ပြ၍ ဆောင်ရွက်ရန် အစီအစဉ်များ ရေးသားထားသည်ကို ဖတ်ရှုရပါသည်။

တော့’

ဟု ခါးကို ကလိထိုးပြန်ရာ မိမိမှာ ဖျတ်ခနဲ နိုးလာပါတော့သည်။

သို့သော် မိမိ၏ ဘေးခုတင်တွင် အိပ်ပျော်နေသော စောလင်ကီးမှာ အိပ်မောကျနေပြီး ဘေးဝဲယာကြည့်တော့လည်း ဘာမှ မတွေ့ရသဖြင့် “ငါ အိပ်မက်ယောင်နေတာပါတကာ။ ဘာမှ မဟုတ်တန်ရာဘူး”

ဟု ယူဆ၍ ထပ်၍အိပ်လိုက်ရာ ချက်ချင်း အိပ်ပျော်သွားပြန်ပါသည်။

သို့သော် နံနက်(၅)နာရီခန့် အရောက်တွင် စောစောက ပုဂ္ဂိုလ်ထူးသည် အိပ်မက်ထဲ ရောက်ရှိလာပြန်တော့သည်။

‘ငိုသား စောစောက နှိုးပြီး ပြောထားတာလေ ဘုရားကြီးမှာ ယတြာချေတော့လေ နေပြီသွားနော် မကောင်းဘူး ထတော့ထတော့’

ဟု ကလိထိုး၍ နှိုးပြန်ပါတော့သည်။

သို့သော် မိမိမှာ ဘိုးတော်တွေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတွေ ဘာတွေလဲ အယုံအကြည် မရှိသည်ကတစ်ကြောင်း၊ အိပ်ရေးပျက်နေသည်က တစ်ကြောင်း စသည်တို့ကြောင့် ထပ်မံပြီး အိပ်လိုက်ပါတော့သည်။

တော့ပါ။

‘ငိုသား ထတော့ ထတော့ နောက်ကျနေပြီ ယတြာဆိုတာ စောစောချေပုံ အစွမ်းပြတာထ...ထ’

ဟု ပြောရုံမက ကလိထိုး၍ နှိုးပြန်ရာ မိမိမှ မထသေးသဖြင့် ဗိုက်ထဲသို့ လက်ညှိုးနှင့် နှိုးပြီး ခပ်ပြင်းပြင်းထိုးဆွလာပြန်ရာ နာလွန်း၍ “အား...အား” ဟု အသံထွက်အောင် အော်လိုက်မိပါသည်။

မိမိအော်သံကြောင့် ဘေးခုတင်တွင် အိပ်နေသော စောလင်ကီးမှာ နိုးလာပြီး...

‘ဆရာ...ဆရာ ဘာဖြစ်နေတာလဲ၊ နေမကောင်းဘူးလား’

ဟု မေးရင်း မိမိလက်ကို ဆွဲကိုင်လိုက်ရာ မိမိမှာ နိုးလာပြီး...

‘ဟေ့ဒေး ဆရာ ဘာမှတော့ မဖြစ်ဘူးကွ ဒါပေမယ့် ထူးဆန်းတာက အိပ်မက်ထဲမှာ ဝတ်ဖြုတ်ကြယ့် ဘိုးတော် လာလာနို့တာ (၂)ခါ ခိုပြီကွ’

ငါ ပေါ့ပြီ၊ ပြန်အိပ်တော့ ကလိထိုးရုံတင် မကဘူး ဗိုက်ထဲကို လက်နှိုးပြီး ခပ်ပြင်းပြင်း နှိုးလို့ နာလွန်းလို့ အော်လိုက်မိတာပါကွာ’

ဟု ပြောပြီး အဖြစ်အပျက် အားလုံး တပည့်အား ပြောပြရာ တပည့်မှ...

‘ဟာ...ဆရာ အဲဒါဆို ဘိုးတော်အစစ်ဖြစ်မှာပါ။ သူ့ခိုင်းတဲ့အတိုင်း ဘုရားကြီးကို သွားကြပါစို့၊ တပည့်အားလုံး လိုက်ပါပြီး လိုအပ်တာမှန်သမျှ ဆောင်ရွက်ပေးပါမယ်။ ဆရာ ဘိုးတော်လုပ်ခိုင်းတဲ့ စာရွက်ပါ အချက်အလက်တွေကိုရော မှတ်မိထားမဟုတ်လား၊ တပည့် အားလုံး နည်းလုပ်ပေးပါမယ် ဆရာ၊ ရေးချုံး အဝတ်အစားလဲပြီး သွားကြစို့ ဆရာ’

ဟု ပြောကာ လိုအပ်သော ကိစ္စ

သား ဘုရားသို့ သွားကြပါတော့သည်။
ဘိုးတော်ပေးသော အိပ်မက်မှ
စာရွက်ပါ အချက်အလက်များအတိုင်း
တစ်ချက်ချင်း ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါတော့
သည်။

ဘိုးတော်ပေးသော အသက်
အန္တရာယ်ကင်း ယတြာချနည်းမှာ...
၁။ ဘုရားကြီးတွင် ရွှေပြား ကပ်လှူ
ပူဇော်ပါသည်။

၂။ ဘုရားကြီးအတွက် အလှူငွေ
လှူဒါန်းပါသည်။

၃။ ဘုရားကြီးရှေ့မှ ဘုရားရှိခိုးခြင်း
စတင်ပြုလုပ်ပါသည်။

ဘုရားရှိခိုးသည့်အခါ (၃၁)ဘုံရှိ
မြင်အပ် မမြင်အပ် ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ပရ
လောကတွင် ရှိနေကြသော ကျွတ်တမ်း
ဝင်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ မဝင်သေး
သော ပုဂ္ဂိုလ်များ ယဇ်ဖိတ်ပါသည်။

မိမိအား စောင့်ရှောက်နေကြသော
ပုဂ္ဂိုလ်များအား ထပ်မံ ဖိတ်ပါသည်။

ပြီးမှ မေတ္တာပို့ အမျှပေးဝေပါသည်။

ပြီး လူရှင်းသော တစ်နေရာထောင့်မှ
အရဟံပုတီးစိပ်ပါသည်။ နာရီဝက်ခန့်
စိပ်ပါသည်။

၄။ ထို့နောက် အင်္ဂါထောင့်ရှိ ဂြိုဟ်ပြေ
နံပြေဘုရားသို့သွားကာ မိမိမွေးနံ
ထောင့် တနင်္ဂနွေထောင့်ဘုရားတွင်
အုန်း(၆)ညွန့်လှူ၍ ရေသက်စေ
လောင်းကာ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်မင်းကို
လည်း ရေ(၁၁)ခွက် လောင်းလှူပြီး
မေတ္တာပို့ အမျှပေးဝေခဲ့ပါသည်။

ပြီး ရာဟုသက်ရောက်နေသည့်
အတွက် ရာဟုထောင့်ဘုရားတွင်
ရွှေပန်းကုံး(၁၂)ကုံး၊ ရာဟုဂြိုဟ်မင်း
အား ရေ(၁၂)ခွက်၊ ရေသက်စေ
လောင်းလှူပြီး ဘုရားရှိခိုး မေတ္တာပို့
အမျှပေးဝေခဲ့ပါသည်။

၅။ ထို့နောက် ယင်းနေရာ၏ အပြင်

ဘက်တွင် မီးပူဇော်၍ရသော စေတီ
ရှိပါသည်။

ထိုစေတီတွင် ရာဟုသက်ရောက်နေ
သည့်အတွက် ရာဟုထောင့်မှ
ဖယောင်းတိုင်(၁၂)တိုင် မီးထွန်းညှိ
ပူဇော်ခဲ့ပါသည်။

၆။ ပြီးလျှင် ယင်းထောင့်ရှိ တစ်နေရာ
မှနေ၍ ဘုရားရှိခိုး (၃၁)ဘုံသားများ
အား ယဇ်ဖိတ်မေတ္တာပို့ အမျှပေးဝေ
ခဲ့ပါသည်။

ထို့နောက် ယင်းနေရာ၌ပင် သမ္ဗုဒ္ဓ
ဂါထာ ပုတီး(၁၁)ပတ်စိပ်၍ မေတ္တာပို့
အမျှပေးဝေခဲ့ပါသည်။

ထိုနေ့မှစ၍ နေ့စဉ် အချိန်ပေး၍
ဘုရားရှိခိုးခြင်း၊ သမ္ဗုဒ္ဓဂါထာ (၁၁)
ပတ် မပြတ်စိပ်ပါသည်။

တည်းခိုခန်းတွင် နှစ်ည တည်းခိုပြီး
စက်ရုံတည်ရန် ရှမ်းပြည်နယ်မြောက်
ပိုင်း ကျောက်မဲမြို့သို့ နှစ်ယောက်သား
ခရီးထွက်ခဲ့ပါသည်။

ထိုအချိန်က ၁၉၉၁ ခုနှစ်က ဖြစ်
သည်။ လမ်းတွေကလည်း အရမ်းကြမ်း၊
စီးသည့်ကားက ဟိုင်းလတ်ကား အမြန်
မောင်းတော့ အသည်းတထိတ်ထိတ်
ရင်တမမဖြင့် စိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့စွာ စီးခဲ့

ရပါသည်။

မြင့်မားသော တောတောင် ချောက်
ကမ်းပါးတွေ၊ တောင်စောင်းတွေမှာ
လမ်းက အကွေ့အကောက်များစွာ
ကျော်ဖြတ်ရင်း စီးရသဖြင့် ကားများ
မှောက်လေမလားနှင့် ဘိုးတော်မှ
အိပ်မက် ပေးထားတော့ စိုးရိမ်ကြီးစွာ
စီးခဲ့ရပါသည်။

သို့သော် လမ်းတွင် ဘာမှ မဖြစ်ခဲ့ပါ။
ညနေစောင်းမှ ကျောက်မဲမြို့သို့
ချောချောမောမော ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။

ထိုမြို့အရောက် အသင့်စောင့်ကြို
နေကြသော ဆောက်လုပ်ရေးအဖွဲ့မှ
နေစရာအိမ် စီစဉ်ပေးခြင်း၊ စားရေး
သောက်ရေး စီစဉ်ပေးခြင်း ပြုလုပ်ပေး
ပါသည်။

သူတို့အဖွဲ့မှာ လိုအပ်သော
အဆောက်အအုံများ ဆောက်လုပ်ပေး
ရန်ဖြစ်ပြီး မိမိတာဝန်မှာ ယင်း
အဆောက်အအုံတွင် စက်ပစ္စည်းများ
တပ်ဆင်ရန် ဖြစ်ပါသည်။

နောက်နေ့မှစ၍ (၃)ရက်တိတိ
(Alcohol)စက်ရုံအတွက် စက်ပစ္စည်း
များ တပ်ဆင်ခြင်း လုပ်ငန်းများ ဆောင်
ရွက်ခဲ့သည်။ စက်ပစ္စည်းများကို အပေါ်
ဆုံးအထပ်မှစ၍ တပ်ဆင်ပါသည်။

အဆောက်အအုံမှာ (၄)ပင်တိုင်ဖြစ်
ပြီး ရေစင်ကဲ့သို့ ပေ(၅၀)ခန့်မြင့်၍
ယင်းဘေးတွင် မူလ အဆောက်အအုံ
အဟောင်းနှင့် နီးကပ်စွာ တည်ရှိပါ
သည်။

ထို့နောက် (၃)ရက်မြောက်ပြည့်
သောအခါ မိုးက ဆက်တိုက်ရွာလာပါ
တော့သည်။ မိုးရွာသော်လည်း အလုပ်
က မပျက်ဘဲ ဆက်လုပ်နိုင်ခဲ့ပါသည်။
ဘိုးတော်အိပ်မက်ကလည်း အမှတ်
ဘာမှ အန္တရာယ်တစ်စုံတစ်ရာ အခိုင်
အယောင်ပင် မမြင်ရသေးသဖြင့် ဘာ

ဖြစ်နိုင်မည်ဆိုသည်ကို စဉ်းစားနေရပါသည်။

နောက်(၂)ရက် ပြည့်သောအခါ နားကလည်းရွာဆဲ ညအိပ်မက်ထဲတွင် မိမိ အလုပ် လုပ်သော အဆောက်အအုံမှာ ပြိုလဲသည်ဟု အိပ်မက်မက်လာပါသည်။

သို့နှင့် နောက်နေ့တွင် လိုရမည်ရ အဆောက်အအုံ ပြိုနိုင်သည့် အခြေအနေများ စစ်ဆေးကြည့်ရှု၍ မျှော်တိုင်များ သစ်သားများမှာယူ၍ လက်သမားဆရာနှင့် ဒေါက်များ ပြုလုပ်ပါသည်။

အဆောက်အအုံ အဟောင်းနှင့်လည်း သစ်သားများဖြင့် ချိတ်ဆက်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် ချိန်းဘလောက်များ အဆင်သင့် တပ်ထားခဲ့သည်။

စိတ်ချရသည့် အခြေအနေ ရောက်မှ အဆောက်အအုံပေါ် နှစ်ယောက်သားတက်၍ စက်ပစ္စည်းတပ်ဆင်ခြင်း၊ ဂဟေဆော်ခြင်းလုပ်ငန်းများ ဆက်လက် လုပ်ဆောင်ခဲ့ပါသည်။

ထိုသို့ ပြုလုပ်နေစဉ်မှာပဲ နားထဲသို့ အသံတိုးတိုးတစ်သံ ကြားလိုက်ရပါသည်။

‘သားကြီး အမြန်ဆင်းကြတော့ အဆောက်အအုံ ပြိုတော့မယ်’

ဟု ကြားလိုက်ရသည်။

မိမိမှာ ချက်ချင်းဆိုသလို တပည့်ဖြစ်သူအား လေအိုးများ အမြန်ပိတ်ခိုင်းပြီး...

‘အောက်အမြန်ဆင်းကြစို့ ဘိုးတော်အန္တရာယ်ဖြစ်မယ့်အသံနဲ့ သတိပေးနေပြီ’

ဟု ပြောကာ နှစ်ယောက်သားအောက်သို့ အမြန်ဆင်းခဲ့ကြပါတော့သည်။

အောက်သို့ ရောက်သောအခါ လူအင်အားတွေ စုဆောင်းထား၍

အဆင်သင့် အနေအထား ပြင်ဆင်ထားလိုက်သည်။

မကြာမီ မြောင်းဆိုသော အသံကြီး ထွက်ပေါ်လာပြီး မူလ အဆောက်အအုံဟောင်းဘက်သို့ အဆောက်အအုံသစ်မှာ ပြိုလဲလာတော့သည်။

ဒေါက်တိုင်အချို့လည်း ကျိုးကျကုန်သည်။ သို့သော် ကံကောင်းထောက်မစွာ အဆောက်အအုံဟောင်းနှင့် ချိတ်ဆက်ထားသော သစ်သားတန်းများသည် မကျိုးဘဲ တောင့်ခံထားသဖြင့် ထပ်၍ပြိုလဲခြင်း မရှိတော့ဘဲ အနည်းငယ်သာ စောင်းနေတော့သည်။

ဆောက်လုပ်နေတာဝန်ခံမှ ပန်းရန်လက်သမားအဖွဲ့ အမြန်ခေါ်၍ စုထားသော မိမိ လူအင်အားနှင့်ပေါင်းကာ အဆောက်အအုံသစ်အား တစ်ဖက်မှ ချိန်းဘလောက်ဖြင့်ဆွဲ၊ ကြိုးတွေနဲ့ဆွဲတစ်ဖက်မှ လက်သမားအဖွဲ့မှ မျှော်တိုင်များ သစ်သားများဖြင့် ထောက်ခြင်း ဝိုင်းဝန်းလုပ်ကြရာ မကြာမီ အဆောက်အအုံသစ်မှာ တည်မတ်လာတော့သည်။

ယင်း အဆောက်အအုံသစ်အား ရေချိန် ချိန်ကြည့်ရာ အနည်းငယ် စောင်းနေသေးသဖြင့် ထပ်၍ ချိန်း

ဘလောက်ဖြင့်ဆွဲ တစ်ဖက်မှလည်း ဒေါက်ဖြင့် အထောက်အကူ ပြုလုပ်ကြသဖြင့် ရေချိန်ကိုက်သော အခြေအနေသို့ ရောက်လာခဲ့သည်။

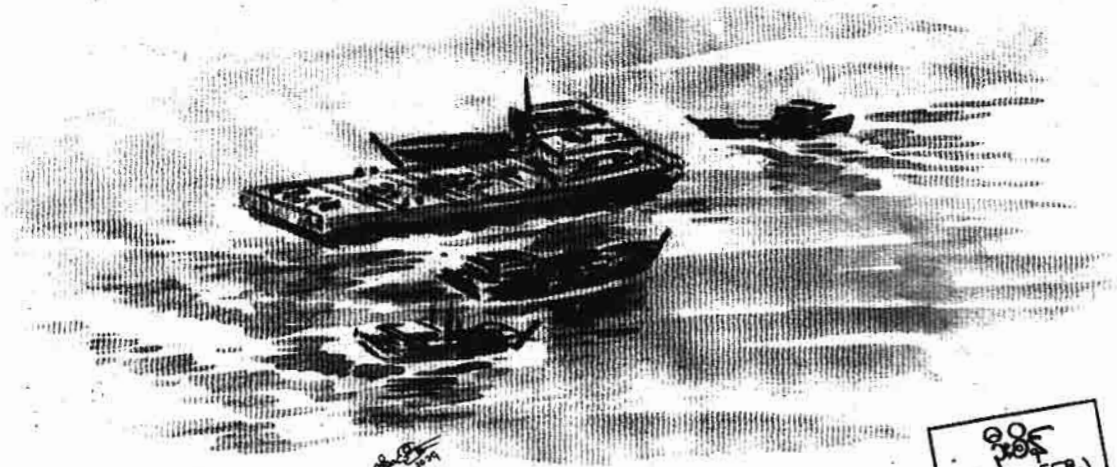
ပြီးမှ လက်သမားအဖွဲ့မှ လိုအပ်သော သစ်သားဒေါက်တန်းများ ထပ်မံရိုက်ခြင်း၊ အဆောက်အအုံ အဟောင်းနှင့် ထပ်မံသစ်သားတန်းများ ချိတ်ဆက်ခြင်းဖြင့် သေချာခိုင်ခံ့အောင် လုပ်ပေးသည်။

ပန်းရန်အဖွဲ့မှ ယိုင်သွားသောဘက်မှ တိုင်နှစ်တိုင်နေရာကို ပြန်လည်တူးဖော်၍ အင်္ဂတေ သေသေချာချာ ကိုင်ပေးသည်။ ပြီးမှ နောက်တိုင်နှစ်တိုင် တူးဖော်၍ သေချာခိုင်ခံ့အောင် ပြုလုပ်ပေးသည်။

ဝိုင်းဝန်းလုပ်ကြရာ မကြာမီ ပြီးစီးသွားပြီး မိမိမှာ သက်ပြင်းချနိုင်ခဲ့တော့သည်။ မိမိမှ ယင်းကိစ္စဆောင်ရွက်သူအားလုံး အောင်ပွဲခံ၍ ထမင်းကျွေးညှော်ခွင့် ပြုလုပ်ပေးသည်။

မိမိမှာ ဤ ထူးဆန်းသော ဖြစ်ရပ်ကြီးတစ်ခုကို များစွာ အံ့သြမိနေတော့သည်။ မန္တလေးမှစ၍ အိပ်မက်ဖြင့် သတိပေးခဲ့သော ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်နု ဘိုးတော်မှာ ကျောက်မဲအထိ လိုက်၍ ကူညီမစခဲ့ခြင်း၊ မိမိအပေါ် အသက်အန္တရာယ်မှ လုံးဝ လွတ်ကင်းအောင် ကူညီမစခဲ့ခြင်းကြောင့် ဘိုးတော်အထံဆိုတာ ယုံကြည်စွာဖြင့် ကျေးဇူးအထူးတင်နေမိတော့သည်။

သို့သော် ဘိုးတော်သည် ဘယ်သူဘယ်ဝါရယ်ဟု ပြောမည်ဖြစ်ကြောင့် မိမိအထင်မှာ ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်နုဆိုတော့ အဘ ဘိုးဘိုးအထံလား၊ အဘဘိုးမင်းအထံလား၊ မဟုတ် ဝိဇ္ဇာကိုဏ်ဆံက ဘိုးတော်တစ်ဦးလား၊ လေခွဲမရ ဖြစ်နေတာ

မိုးမိုး
(တိုးချောင်ပြီး)

တိုက်တန်းနစ်သင်္ဘောတော်လမ်း
နှင့် သတ်ဖြတ်ခြင်းကို မကြိုက်သည့်
ဆီဗာ

ယူအာရပ် ယူအာသုဉ်

ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ

တောထဲတောင်ထဲ လယ်ယာမြေ
တွေထဲမှာ ပေါက်ရောက်နေသော
နှစ်ရှည် တောစိုသစ်ပင်ကြီးများတွင်
လည်း ရုက္ခစိုးနတ်များ ရှိတတ်ကြောင်း
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ ဆောင်းပါး
များတွင် ဖတ်မိပါသည်။

ထို့အတူ ပင်လယ်ရေပိုင်နက်တွင်
လည်း ကျွန်းများပေါ်တွင် ပိုင်ဆိုင်နေ
ထိုင်သော နတ်အပေါင်းရှိသလို ပင်လယ်
တွင်သွားလာနေသော သင်္ဘော၊ ငါးဖမ်း
စက်လှေ၊ ကုန်လှေနှင့် ဆီဗောကြီးများ
တွင်လည်း အစောင့်အရှောက်များ ရှိ
တတ်ကြောင်း စာရေးသူကိုယ်တိုင်
ကြုံတွေ့ခဲ့ဖူးပါသည်။

အစောင့်အရှောက်များ မနှစ်သက်
တာကို မပြုလုပ်ရန် လိုအပ်ပါသည်။
မြိတ်မြစ်၏ တစ်ဖက်ကမ်းတွင်
ပထော်-ပထက် ဟူသောကျွန်း ရှိပါ
သည်။ ယင်းကျွန်းတွင် ရှင်မဂ် ဟု
ခေါ်သော နတ်ကွန်းရှိပါသည်။

မြန်မာ၊ ဟိန္ဒူနှင့် တရုတ်လူမျိုးအချို့
က ယင်းကျွန်းတွင် လာရောက်ပူဇော်

ကန်တော့တတ်ကြပါသည်။ ပင်လယ်
ပြင်ထွက်မည့် လှေများက ဦးတိုက်ပြီးမှ
ထွက်တတ်ကြပါသည်။

ဟိုးယခင်ကတည်းက ယင်းကျွန်း
ပေါ်တွင် ဝက် မမွေးရ ဝက်သားမစားရ
ဟု ပြောကြားကြပါသည်။

ယခုအချိန်ထိမည်သူမျှ ဝက်မမွေး
ရဲကြပါ။ ဝက်မွေးက ခိုက်တတ်ကြောင်း
ပြောကြပါသည်။ ယခုအခါမှာတော့
ဝက်သားကို စားခွင့်ပြုထားပါသည်။
စာရေးသူသည် မြိတ်မြို့ရှိ ကုမ္ပဏီ
တစ်ခုပိုင် ရေလယ်ဒီဇယ်ဆီဗောပေါ်
တွင် (၁၃)နှစ်နီးပါးမျှ တာဝန်ထမ်း
ဆောင်ခဲ့ဖူးသဖြင့် သိရှိခဲ့ရခြင်း ဖြစ်ပါ
သည်။

စာရေးသူသည် ကုမ္ပဏီ၏
ရေလယ်ဆီဗော စတင် တည်ထောင်
စဉ်ကတည်းက ပထမဦးဆုံး ဆီဗော
တာဝန်ခံအဖြစ် လုပ်ကိုင်ခဲ့သူဖြစ်ပါ
သည်။

စာရေးသူနှင့်အတူ လုပ်ဖော်ကိုင်
ဖက်(၄)ဦး ခန့်ထားပေးခဲ့ပါသည်။ ယင်း
(၄)ဦးအနက် (၃)ဦးမှာ အသောက်
အစားမကင်းကြပါ။ စာရေးသူတို့
လုပ်ငန်း စတင်ကတည်းက စားစရိတ်
တွက် ကုမ္ပဏီမှ နေ့သစာအတွက်
ရိက္ခာဖိုး ထုတ်ပေးပါသည်။ ဝန်ထမ်း
များကိုယ်တိုင် ချက်ပြုတ်စားကြပါ
သည်။

စာရေးသူသည် အသက်(၂၅)နှစ်
လောက်မှစ၍ ဆင်း၊ မြင်း၊ ကျွဲ၊ နွား
စသော ရတနာသား(၄)ပါးအား စား
ခြင်းမှ ရာသက်ပန် ရှောင်ကြဉ်ထားသူ
ဖြစ်ပါသည်။

ဆေးလိပ်၊ အရက်၊ ကွမ်း၊ လောင်း
ကစားနှင့် အပျော်အပါးလိုက်စားခြင်း
တို့ကို ရှောင်ကြဉ်ခဲ့ပါသည်။

အတတ်နိုင်ဆုံး ငါးပါးသီလကို ဝိသုဒ္ဓိ
အောင် ထိန်းသိမ်းနေတိုင်သလို
သက်သတ်လွတ်စားလည်း အဓိဋ္ဌာန်

ဝင်တတ်ပါသည်။

ဆီဗောပေါ်တွင် အမဲသား ချက်စားခြင်းကို လုံးဝ(လုံးဝ)မပြုလုပ်ရန် မှာကြားထားပါသည်။ သို့မဟုတ် တွဲဖက်ဝန်ထမ်းများ စားလိုလျှင် ကမ်းတွင်သာ စားကြရန် မေတ္တာရပ်ခံထားပါသည်။

စာရေးသူနှင့် တွဲဖက်လုပ်ကိုင်ရသော ဝန်ထမ်း မောင်မျိုးမှာ စိတ်ထားကောင်းမွန်ပါသည်။ သို့သော် သောက်စားတတ်သည်။ ဖျော်တတ်သည်။ ဆီဗောပေါ်တွင်လည်း အချက်အပြုတ်ကောင်းသဖြင့် မောင်မျိုးက အိုင်ကိုး [အိုးကိုင်(ခ) စားဖိုမှူး] လုပ်လေ့ ရှိပါသည်။

နေ့စဉ်လိုလို ကြက်သား၊ ဝက်သား၊ ဆိတ်သား၊ ငါးတို့ကို အလှည့်ကျ စားနေရင်းမှ တစ်ရက်တွင် မောင်မျိုးသည် ဘဲနီလာ(မန်ဒါလီ) စားချင်သည်ဟု ဆိုလာသည်။

ဘဲသား၊ ငန်းသားနှင့် ဘဲနီလာ(မန်ဒါလီ)အသားများမှာ ဗြိတိသျှတွင် ရှားပါးလှပါသည်။ စာရေးသူမှ အမဲသားကိုသာ ရှောင်ကြဉ်ခိုင်းထားသဖြင့် စာခွင့်ပြုပါသည်။

နောက်နေ့တွင် မောင်မျိုးသည် ဘဲနီလာ(မန်ဒါလီ) အရှင်တစ်ကောင် ပိုက်၍ ဆီဗောသို့ တက်လာပါသည်။

'ဟ...မောင်မျိုးရ၊ မင်းရဲ့ ဘဲနီလာက အရှင်ကြီးပါလား။ ဈေးထဲက ဖော်ပြီးသား အသားမှ မဟုတ်တာဘဲ'

'ဦးလေးက သိမှ မသိတာ ဘဲနီလာက ရှားလဲ ရှားတယ်။ ဈေးထဲမှာ ဖော်ပြီးသားကို တစ်နှစ်နေလို့ တစ်ခါ ဝယ်မရဘူး။ ဒါကြောင့် တွေ့တုန်း အိမ်တစ်အိမ်ကနေ အရှင်ဝယ်လာတာ'

ယခုမှ ခက်ချေပြီ။ စာရေးသူက အမဲသားကို လုံးဝ ချက်ခွင့်မပြု။ သူတို့

လိုက်နာကြသည်။ အခုတော့ ဘဲနီလာ(မန်ဒါလီ)အရှင်ကြီးကို ဆီဗောပေါ်မှာ သတ်ကြဦးမည်။

စာရေးသူကိုယ်တိုင်က ဆီဗောပေါ်မှာ တစ်လ(၉)ရက် သက်သတ်လွတ်စားနေတာ။ ကိုယ့်ရှေ့မှာ သတ်တာ ဖြတ်တာ မကြည့်ရက်၊ ဝယ်ကလဲ ဝယ်ပြီးနေပြီ။

ဒါကြောင့် ဆက်မပြောတော့ ဆီမှတ်တမ်း ဝင်/ထွက် လက်ကျန်စာရင်း ပေးခို့ရမည် ဖြစ်ပါသဖြင့် ပဲ့ချိတ်ငှား၍ ကမ်းသို့ တက်ခဲ့ပါသည်။

ရုံးကိစ္စ ရှင်းလင်းပြီး ပြန်လာရာ နေ့လယ်စာ ထမင်းခိုင်းမှာ ဘဲနီလာဟင်းနှင့် စားလိုက်ကြသည်။ စာရေးသူရှေ့မှာ မသတ်ဘဲ စာရေးသူ ကမ်းသို့ တက်ချိန်မှာ သတ်လိုက်ကြတာကို။ ညနေစာအတွက် ဟင်းတစ်ဝက်ကို ဖယ်ထားလိုက်ကြသည်။

ညနေရောက်ပြန်တော့ စာရေးသူမှာ စားနေကျအချိန် ညနေ(၅-၃၀)နာရီမှာ ညနေစာ စားပါသည်။ မောင်မျိုးတို့ လူသိုက်မှာ အလုပ်နားချိန် ည(၇-၁၀)နာရီနောက်ပိုင်းမှ ဘဲနီလာဟင်းနှင့် အရက်သောက်ကြပါသည်။

ည(၈-၃၀)နာရီလောက်မှာ ထမင်းစားခန်းထဲမှာ ဆဲသံ၊ ဆိုသံနှင့် 'ဝန်း...ဝန်း...ဒိုင်း...ဒိုင်း' အသံတွေ ထွက်လာ၍ အပြေးအလွှား ထမင်းစားခန်း ဝင်လိုက်တော့ မောင်မျိုးနှင့် သန်းဇော်ဦးတို့ အရက်သောက်ရင်း မှူးပြီး စကားများ ရန်ဖြစ်နေတာကို တွေ့မြင်လိုက်

ရပါသည်။

ကျန်နှစ်ဦးက ဖျန်ဖြေနေကြ၍ ဆူညံ၊ ဆူညံသံတွေ ထွက်နေကြတာ စာရေးသူက ဝင်ဖျန်ဖြေမှ ထိုးကြကုတ်ကြတာတွေ ရပ်သွားပါသည်။ နောက်နောင် အခုလို ရန်ဖြစ်က အလုပ်က ထုတ်ပစ်မယ်လို့ ကြိမ်းမောင်းလိုက်ပါသည်။

စာရေးသူအာရုံမှာ အသိတစ်ခု ဖော်လာသည်မှာ ဆီဗောပေါ်မှာ ဘဲနီလာကို သတ်၍ ယခုကဲ့သို့ ခိုက်ရန်ဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်လိုက်ပါသည်။

နောက်(၃)နှစ်လောက် အကြာမှာပေါ့။ ရန်ကုန်က ဆီဗောကြီးတစ်စင်းကို ငှားရမ်းပြီး မူလဆီဗောနှင့်တူပြီး ဆက်လုပ်ကိုင်စေပါသည်။ ရန်ကုန်က ငှားရမ်းလိုက်သည့် ဆီဗောကြီးမှာလည်း ဝန်ထမ်းနှစ်ဦး ပါလာပါသည်။ ကုမ္ပဏီက ငါးဖမ်းလုပ်ငန်းတင်မက ရေခဲစက်နှင့် ငါးမှုန့်စက်တွေပါ တိုးချဲ့လာခြင်းကြောင့် ဒီဗေဆီ အသုံးများပါသည်။ ကော့သောင်းမှ ဆီတွေ ဝယ်ယူရပါသည်။

စက်ရုံတွက် ဆီကို ဆီဗောကြီးမှ တစ်ဆင့် သင်္ဘောငယ်လေးနှင့် တင်ပို့ပေးရပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဝန်ထမ်းဦးရေလည်း တိုးပွားလာပါသည်။

သင်္ဘောငယ်လေး၏ ပဲ့နင်းကြီးက ဝတုတ်ဟု နာမည်ရပါသည်။ ဝတုတ်၏ သင်္ဘောငယ်လေးမှာလည်း သူ၏ တူတော်မောင်ကို လှေသားအဖြစ် ခန့်ထားပါသည်။ အားလုံး ပျော်ပျော်ပါးပါး လုပ်ကိုင်နေကြတာပေါ့။

တစ်နေ့မှာ ဝတုတ်က ဒီပေါက်ထမင်းစားချင်ကြောင်း ပြောလာသည်။ စာရေးသူကလည်း ဒီပေါက်ထမင်းကို ကောင်းကောင်း ချက်တင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကြက်သားဒီပေါက် ချက်

စားကြဖို့ စီစဉ်ရာ ဝတုတ်က ကြက်
သား တာဝန်ယူကြောင်း ဦးလေးက
ဒံပေါက်ထမင်းတာဝန်ယူသိပြီး စီစဉ်
လိုက်ကြပါတော့သည်။

နောက်နေ့ ဒံပေါက်ချက်ရာ ဝတုတ်
က ကြက်အရှင်နှစ်ကောင် ဝယ်လာပါ
သည်။ စာရေးသူက...

‘ဝတုတ်... မင်းက ကြက်အရှင်ကြီးတွေ
ဝယ်လာတာပဲ။ ဆီဗောပေါ်မှာ သတ်လို့
မရဘူး။ မင်းတို့ ကြက်ကို သတ်ခွင့်
ရရှိပြီတတ်တယ်ကွ။ ငါ့ဆီတောက သတ်
တာကို လက်မခံဘူး။ ခိုက်တတ်တယ်။
တစ်ခါက အခုလို သတ်လို့ ရရှိပြီပြီ’

‘ဟာ...ဦးလေးကလဲ ဒါတွေ ယုံ
ကြည်ချက် မထားပါနဲ့။ တိုက်ဆိုင်လို့
ဖြစ်တာပါ။ ဦးလေးမကြိုက်ရင်
ကျွန်တော့်သဘောပေါ်မှာပဲ လုပ်လိုက်
မယ်’

တကယ်တော့ သူ့သဘောကလဲ
စာရေးသူ ဆီဗောနှင့်ကပ်လျက် တွဲနေ
ရတာပါ။ ဆီသယ်ချိန် ဆီခိုခိုရောက်မှ
ဆီဗောကခွာရတာ။ သူ့ပြောသလို
တိုက်ဆိုင်မှုကြောင့်ပင်လော မပြော
တတ်။

ဝတုတ်ကလည်း သူ့တာဝန် သူ
လုပ်လိုက်ပြီ။ မောင်မျိုးလက်ကို သတ်
ပြီးသားကြက်ကို အပ်လိုက်သည်။
အိုင်ကိုးမောင်မျိုးကလဲ ကြက်သား
ဟင်းကောင်းကောင်းချက်။ စာရေးသူ
က ဒံပေါက်ဖောက်ပြီး ညနေမှာ
ပျော်ပျော်ပါးပါး စားသောက်ကြပါ
သည်။

နောက်နေ့ နံနက်မှာတော့ ဆူသံ၊
ပူသံ၊ ဆဲသံတွေ နံနက်စောစော ထွက်
လာပါတော့သည်။

စာရေးသူလည်း အပြေးအလွှား
ထွက်ကြည့်လိုက်ရာ ရန်ကုန်က ငှား
ယူထားသော လီတာပေါင်း(၆၀,၀၀၀)လောက်ကျန်

သည့်ဝန်ထမ်းတစ်ဦးနှင့် ဝတုတ်တို့
တူဝရီးတို့ ထိုးကြမယ်။ ကျိတ်ကြမယ်။
ရိုက်ကြမယ် တက်ကဲနှင့် ရန်ဖြစ်နေကြ
ပါသည်။

စာရေးသူမှ အပြေးအလွှားဝင်ပြီး
ဖျန်ဖြေပေးလိုက်ရာ ရိုက်ပွဲက လွတ်
ကင်းကြပါသည်။ ဖြစ်ရသည့်

အကြောင်းရင်းမှာ ဒံပေါက်စားပြီးတော့
ကြက်ရိုးနှင့် စားကြွင်းစားကျန်တွေကို
ရန်ကုန် ဆီဗောကြီးပေါ်မှာ စွန့်ပစ်ထား

၍ ရန်ကုန်ဆီဗော တာဝန်ခံက မကျေ
နပ်ပြီး ဆဲဆိုခြင်းကြောင့် ခိုက်ရန်ဖြစ်
တာဟု သိလိုက်ရပါသည်။ ထို့ကြောင့်

စာရေးသူက ဝတုတ်ကို...

‘မင်းကို ငါပြောဘူးလား။ ငါ့ဆီတောက
သတ်တာဖြစ်တာကို မကြိုက်ဘူးလို့ ရရှိပြီ
တတ်တယ်လို့’

ဝတုတ်က ဘာမှ ပြန်မချေပတော့
ပါ။ ဆီဗောပေါ်မှာ နှစ်ကြိမ်သတ်တော့
နှစ်ကြိမ် ရန်ဖြစ်ဖူးတာကို ယုံကြည်
သွားပုံရပါသည်။

နောက် အဖြစ်အပျက်တစ်ခုက
ဆီဗော စတင် ထောင်စဉ်က အဖြစ်
အပျက်ပါ။ ပိုပြီးတော့ ထိတ်လန့်စရာ
ကောင်းသည့်အဖြစ်ပါ။

ဆီဗောလုပ်ငန်း စတင်လုပ်ကိုင်
စဉ်က ဆီဗောအရွယ်က သေးငယ်ပါ
သည်။ အလျား (၇၅)ပေ၊ အနံ (၁၃)

ပေ၊ အနက် (၁၁ ဒသမ ၅)ပေပဲ ရှိပါ
သည်။ ဆီဗောငယ်က ဝမ်းပြားဖြစ်နေ

ပါသည်။

ဝမ်းပြား ဖြစ်နေခြင်းကြောင့်
တစ်ဖက်ဖက်ကို တိမ်းစောင်း သွား
လျှင် ချက်ချင်း ပြန်တည့်၍ မရပါဘူး။

သဘောကြီးတွေ၊ စက်လှေတွေက
ဝမ်းခိုက်က ပစောက်သဏ္ဌာန်(၁)
လုပ်ထားရသည်။ သို့မှ တစ်ဖက်ဖက်

သို့ တိမ်းစောင်းသွားလျှင် ချက်ချင်း
ပြန်တည့်သွားပါသည်။ လူးနေတာပေါ့။
တစ်ရက် ဆီဗောငယ်လေးပေါ်မှာ

ကမ္ဘာမှာ နာမည်ကြီးပြီး ရေခဲတောင်
စွန်းနှင့် တိုက်မိ၍ နှစ်မြှုပ်သွားသည့်
တိုက်တန်းနှစ် သဘောကြီးအကြောင်း

ရိုက်ကူးထားသည့် ဗီဒီယိုဇာတ်လမ်း
အခွေကို ကြည့်ကြပါသည်။

ထိုနေ့ ည(၁၁:၀၀)နာရီလောက်မှ
ဆီသယ်စက်လှေ ဆိုက်ကပ်မှာမို့
အေးအေးဆေးဆေး ထိုင်ကြည့်နေကြ

ပါသည်။ ဆီသယ်စက်လှေ ဆိုက်
ရောက်ခါနီးမှ ဇာတ်လမ်းလည်း ပြီး
သွားပါသည်။

ဆီသယ် စက်လှေရောက်ချိန်မှာ
ဆီဗောငယ်ထဲမှာလည်း ဆီလက်ကျန်
လီတာပေါင်း(၆၀,၀၀၀)လောက်ကျန်

ရှိနေပါသည်။ ဆီဗောငယ် အဝင်ဆုံ
တာက လီတာပေါင်း(၂၀၀,၀၀၀)
လောက်ပဲ ဆုံပါသည်။

စက်လှေမှာ ပါလာသည့် လီတာ
ပေါင်း(၁၆၀,၀၀၀)ကို ထည့်မည်လုပ်
ရာ စာရေးသူက မဆုံကြောင်း ကန့်

ကွက်သော်လည်း မရဘဲ ထည့်လိုက်
ကြပါသည်။

နံနက် (၄:၃၀)နာရီလောက်မှပြီး
သွားပါသည်။ စက်လှေလည်း ကုန်ပစ်
တံတားကို ထွက်သွားပါသည်။

ဆီဗောငယ်လေးလည်း အပြည့် နှင့်
နေတာပဲ။

နံနက် (၈:၀၀)နာရီလောက်မှာတော့

ဖြစ်ထဲမှာလေ့တွေ အဝင်အထွက်များ လာတယ်။

လှိုင်းတွေထလာသည်။ ဆီဗောငယ်လေး၏ ဘေးကနေ စက်လှေကြီးတစ်စင်း အရှိန်ပြင်းစွာ ကပ်ပြီး မောင်းသွားပါသည်။

ထိုအခါ ကြီးမားလှသည့် လှိုင်းလုံးကြီး ထပြီး ဆီဗောငယ်ကို ရိုက်ခတ်သွားခြင်းကြောင့် ဆီဗောငယ်မှာ ညာဘက်သို့ စောင်းသွားပါသည်။

တစ်ဆက်တည်း ဆီဗောငယ်အတွင်း ဘယ်ဘက်က ဆီတွေမှာလည်း အလယ်အကာရံကို ဖြတ်ကျော်ပြီး ညာဘက်ကို ဝင်လာရာ ဆီဗောငယ်လေးမှာ မြုပ်လုမန်း ညာဘက်ကို လုံးဝ စောင်းသွားပါတော့သည်။ ချက်ချင်း ပြန်တည့်၍ မရတော့ပါ။

စာရေးသူနှင့် ဝန်ထမ်း(၄)ဦး အပြေးအလွှား ဆီတင်စက်ကို အမြန်မောင်းပြီး ပြန်တည့်ရသည်။ ဘယ်ဘက်က ဆီတွေ ညာဘက်ဆင်းလာတာကြောင့် ဆီဗောငယ်လေး၏ အဖုံးတွေကြားက ဆီတွေ မိမ့်ထွက်ကုန်ပါသည်။

လီတာပေါင်း (၁၀,၀၀၀)ကျော် ဆုံးရှုံးခဲ့ရပါသည်။ ဘေးတိုက် မနှစ်သည်မှာ ကံကောင်းသွားပါသည်။ ကုမ္ပဏီတံတားမှာ ဆိုက်ကပ်ထားသည့် စက်လှေနှစ်စီးကို အမြန်ခေါ်ပြီး ဘယ်ညာညပ်၍ ကြိုးဖြင့် ထိန်းထားရပါသည်။ နံနက်(၇:၀၀)နာရီလောက်မှ ပြန်တည့်နိုင်ပါတော့သည်။

နောက်နှစ်လောက်မှာ တိုက်တန်းနှစ်ဇာတ်ကားကြီးကို ဒုတိယအကြိမ် ပြန်ကြည့်ကြပါသည်။ ည(၉:၀၀)နာရီအချိန်လောက်မှာပေါ့။

ကြည့်နေစဉ်မှာပဲ ဆီဗောကြီး၏ ကျောက်ချထားသည့် ဝါးကြိုးကို

ဝင်တိုက်၍ ပြတ်သွားပါသည်။

စာရေးသူတို့ အိပ်ခန်းထဲမှ ပစ္စည်းတွေ အပေါ်မှ အောက်ကို ကျလာသကဲ့သို့ ဆီဗောကြီးလည်း ငြိမ်ခနဲ ဖြစ်ပြီး ပတ်ချာလည်သွားပါသည်။

ကျောက်ကြီး ပြတ်သွား၍ တိုက်လိုက်သည့်အားနှင့် ရေစီးအား ပေါင်းပြီး လည်ထွက်သွားခြင်းပါ။

ရေထ,ရက်၊ ရေကျချိန်ဖြစ်၍ ရေစီးအားလည်း ကောင်းပါသည်။ တောင်ဘက်မှနေ မြောက်ဘက်ကို တဖြည်းဖြည်း ကျောက်ရွေ့ပြီး ပထော်ကျွန်းအစွန်းနားထိ ရွေ့သွားပါသည်။

စက်လှေကြီးတစ်စင်း အရေးပေါ်လာရောက် ကူညီခြင်းကြောင့် သက်သာသွားရပါသည်။ သောင်ပေါ်ရောက်သွားလျှင်လည်း ဒုက္ခရောက်ပါဦးမည်။

ထို့ကြောင့် စာရေးသူတို့ ဝန်ထမ်းအားလုံးဟာ တိုက်တန်းနှစ်ဇာတ်ကားကြီး ကြည့်တိုင်း ပြဿနာပေါ်ပေါက်တတ်ကြောင်း သတိထားမိကြပါတော့သည်။

ဆီဗောပေါ်မှာ သတ်ဖြတ်ခြင်းနှင့် တိုက်တန်းနှစ်သဘောကြီး ဇာတ်လမ်းကို ထပ်မံ ကြည့်ရှုခြင်းများမှ ရှောင်ကြဉ်ကြပါတော့သည်။

အားလုံးက ယုံကြည်သွားခြင်းမှာ (၂)ကြိမ်စီ ဖြစ်ပြီးသွားပြီ မဟုတ်လား။ သုံးကြိမ်မြောက် မကြည့်ရဲ၊ မသတ်ရဲတော့ပါ။ ဆီဗောစောင့်ပုဂ္ဂိုလ်များမှ လက်မခံကြောင်း မှတ်ချက်ပြုကြပါတော့သည်။

(ကုမ္ပဏီနာမည်ကို ထည့်သွင်း ရေးသားခြင်း၊ မပြုသည်ကို နားလည် ခွင့်လွှတ်ပါရန် တောင်းပန်အပ်ပါသည်။)

ဦးစိန်(တိုးချောင်ကြီး)

စာမျက်နှာ (၂၆၈)မှ အဆက်

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မိမိမှာ အသက်ကယ်စူးသည့် ဘိုးတော် ရှိနေသည်ဆိုတာ လုံးဝ ယုံကြည်လာတော့သည်။

ထိုနေ့မှစ၍ မြတ်စွာဘုရား၏ (၃၁)ဘုံရှိနေတယ်ဆိုတာရယ်၊ ဤ(၃၁)ဘုံထဲမှ လူ,နတ်,ဗြဟ္မာ,သတ္တဝါတွေ အပါယ်လေးဘုံ ရှိနေတယ်ဆိုတာ လုံးဝ ယုံကြည်လာတော့သည်။

(၃၁)ဘုံတွင် မြင်အပ် မမြင်အပ် ပုဂ္ဂိုလ်များ ရှိနေကြပြီး တချို့က လူသားတွေကို အကူအညီပေးနေတာတွေ၊ တချို့က ဒုက္ခပေးနေတာတွေ ရှိနေကြောင်း လက်တွေ့အဖြစ်အပျက်အရသိသာသာသာသိလာပါတော့သည်။

မိမိမှာ ဗမာလူမျိုး ဗုဒ္ဓဘာသာ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ပိန္နဲပိန္နဲပင် မြတ်စွာဘုရား၏ ဟောကြားခဲ့သော လောကီလောကုတ္တရာ တရားများကိုလည်း လုံးဝ ယုံကြည်လာတော့သည်။

သာသနာအကျိုးပြု လုပ်ငန်းများ ဒါန,သီလ,ဘာဝနာအလုပ်ကို အထူးအလေးထား လုပ်ဆောင်ခြင်း၊ အလှူအတန်းလုပ်ငန်းများ လှူဒါန်းလုပ်ငန်းများ လုပ်ဆောင်ခြင်းမှအစ ဝိပဿနာတရား အားထုတ်လျှင် နိဗ္ဗာန်သို့ မျက်မှောက်ပြုနိုင်သည်ဆိုတာ လုံးဝနားလည် သဘောပေါက်လာပါတော့သည်။

ဤဖြစ်ရပ်မှန်ကို တပည့်ဖြစ်သူ စောလင်္ကာ ယနေ့တိုင် သက်ရှိထင်ရှား ရှိနေသေးသဖြင့် ထင်ရှားသော သက်သေရှိနေခြင်း အနေဖြင့်ရပ်ဖြစ်ကြောင်း ရေးသားလိုက်ပါသည်။ ဘိုးတော်ကိုလည်း ကန်တော့ပွဲ အမြဲ လှူဒါန်းရေးပါသည်။

ဆရာစော(လော)
စက်မှု အင်ဂျင်နီယာ

ထူးတော့ တော်တော် ထူးပါ၏။
ဆန်းတော့လည်း တော်တော်
ဆန်းပါ၏။

လောကလူရွာမှာ အသက်
တစ်ရာ မနေရရင်သာရှိမယ်၊
အမှုတစ်ရာကတော့ တွေ့ရ
တတ်တယ်ဆိုတဲ့ ရှေးလူကြီး
သူမတွေရဲ့ ဆိုစကားကတော့
မှန်၏လို့ပဲ ထောက်ခံ၊
မဲပေးရမလို ဖြစ်နေလေရဲ့။

ကိုကြီးမောင်နဲ့ မခင်လှ
ဆိုတာ ပဲခူးပျဉ်ပုံကြီးမှာ
နေထိုင်ကြပါ၏။ အိမ်
ထောင်သက်က ခြောက်
နှစ်ကျော်၊ ခုနစ်နှစ်သာ
ကျော်လာခဲ့ပြီ။ ရင်သွေး
မရခဲ့ကြ၊ ကလေးလိုချင်လို့
ဗေဒင်မေးကြ၊ နတ်မေးကြ
ငွေသာကုန်တယ် မောင်ပုံ
စောင်းမတတ်ဆိုသလို
ဖြစ်နေပြီ။

ကိုကြီးမောင်နဲ့ မခင်လှ
တို့နေတဲ့ ပျဉ်ပုံဆိုတဲ့
ရွာထိပ်မှာ လောက
မာရမိန့်ဘွဲ့ မည်ရတဲ့
ရှေးဟောင်းဘုရားကြီး
တစ်ဆူ ရှိတယ်။
အလောင်းစည်သူ မင်းကြီး
တိုင်းခန်းလှည့်လည်ရင်း
ဆံတော်သုံးဆူနဲ့
တည်ထားတဲ့ စေတီကြီးလို့
ဆိုကြတယ်။

အဲဒီစေတီကြီးရဲ့ တန်ဆောင်းတစ်ခု
ရှေ့မှာ သန်လျက်ထမ်း ဘီလူးညီနောင်
ရုပ်ကြီးသုံးရုပ် ရှိတယ်။ အရုပ်ကြီး
တွေက ဘယ်ခေတ်က ပန်းရန်ပညာ
ရှင်တွေ ပြုလုပ်ခဲ့သလဲဆိုတာတော့
အတိအကျ မသိနိုင်ဘူး။ လက်ရာ

ကတော့ တော်တော်မြောက်လေရဲ့
ဗျာ။ အစွယ်ကြီးတွေက ပြူးပြဲနေလေ
ရဲ့။

ကျောက်ဘီလူးညီနောင် အရုပ်ကြီး
တွေရဲ့ အောက်ခြေမှာ “ဘောခိုက်” ဆို
တဲ့ ကမ္ပည်းထိုးထားတဲ့ ဘီလူးရုပ်ကြီး

ကျောက်ဘီလူးညီနောင်

၁

နန္ဒဝဏ္ဏကျော်စိန်
(ခေတ္တ-လူမြည်)

ကတော့ အစ်ကိုကြီးလို့ သိရတယ်။
ဘီလူးအစ်ကိုကြီးပေါ့။ အလတ်ဘီလူး
ကြီးရဲ့ နာမည်ကတော့ “ဘောထိုက်”
ဖြစ်ပြီး ဘီလူးအငယ်ဆုံးနာမည်
ကတော့ “ဘောစံ” တဲ့။

“ဘောခိုက်”၊ “ဘောထိုက်”၊
“ဘောစံ” ဆိုတဲ့ ကျောက်ဘီလူးညီ
နောင်သုံးဖော်ပေါ့။ တချို့ကတော့

ရေပ်ဒကာ၊ ဘုရားကြီးရဲ့ တန်ဆောင်း
ဒကာတွေလို့ ပြောကြသလို လောက
မာရဇိန်စေတီကြီးရဲ့ ဒကာတွေလို့
ပြောကြပြန်လေ၏။

ကျွန်ုပ် စာရေးသူမှာ ရုပ်ရှင်ဗွီဒီယို
ဇာတ်ကားတွေမှာ ဇာတ်လမ်းတွေ
ဖန်တီး၊ ဇာတ်ညွှန်းတွေရေး ဒါရိုက်တာ
လုပ်ပြီး ကားပေါင်းများစွာ ရိုက်ကူးခဲ့ပါ
သည်။ သို့နှင့် ဘုရားမကြိုက်သူများ
ဗွီဒီယိုဇာတ်ကား ရိုက်ကူးရန် ရိုက်ကွင်း
သွား (Locateion)ကြည့်ကြ၏။

အဲဒီမှာ လောကမာရဇိန်ဘုရားကြီး
ကို ဖူးရတာ ကျွန်တော် နန္ဒဝင်းကျော်
ခေါင်ရယ်၊ ရှုတင်ကိုင်းမဲ့ ရှုတင်
မန်နေဂျာ ဝင်းဦးရယ်၊ ကိုကျော်ဝင်းဆို
တဲ့ ကျွန်ုပ်ရဲ့ မိတ်ဆွေရယ်၊ ကားသမား
ရယ် ပေါင်းလေးယောက်ပေါ့။

ရှုတင်မန်နေဂျာ ဝင်းဦးဆိုတာက
အာဝဇ္ဇန်းလွှတ်ကောင်းတဲ့ ကောင်၊
အဖောအရောကလဲ တော်ချက်က
လွှတ်ပြင်းတဲ့ကောင်။

အဲဒီမှာ မခင်လှတို့ ကိုကြီးမောင်တို့
နဲ့တွေ့တာ၊ ကိုကြီးမောင်ဆိုတာက လူပုံ
က ထွားထွားကျိုင်းကျိုင်း၊ မခင်လှ
ကလဲ အရပ်ရှည်ရှည် ပီနီပီနီပါးပါး။
သူတို့တစ်အိမ်လုံးမှာလဲ ဂျပန်လုပ်
ကလေးရှပ်တွေမှ မနည်းမနော မေး
လိုက်တော့ သူတို့အိမ်မှာ ကလေး
တစ်ယောက်မှမရှိ။

ကလေးလိုချင်လွန်းလို့ အဇ္ဈမီးပိုင်း
ဖြစ်နေတဲ့ ကလေးဈေးလင်မယား။

အဲဒီနေ့က ကျွန်ုပ်စာရေးသူရယ်၊
ကိုကျော်ဝင်းရယ်၊ ရှုတင်မန်နေဂျာ
ဝင်းဦးရယ်၊ ကိုကြီးမောင်တို့
လင်မယားနှစ်ယောက်ရယ် လောက
မာရဇိန်ဘုရားကြီးကို သွားဖူးကြတယ်။

ဘုရားကြီးရဲ့ ရုပ်ပုံတော်က လွှတ်
ကြည့်ညှိရောကောင်းတယ်ဗျာ။ ဘုရား

ဖူးပြီး စေတီတော်ရင်ပြင်ကို ပတ်ပြီး
လျှောက်တော့မှ အနောက်ဘက်နက်က
တန်ဆောင်းကြီးအပြင်မှာ ဘီလူးရုပ်
ကြီး သုံးရုပ်ကို သန်လျက်ကြီးတွေထမ်း
ဆောင့်ကြောင့် ထိုင်နေပုံတွေက
တကယ့် ကြောက်မမန်းလိလိဗျို့၊
အစွယ်ကြီးတွေကလဲ ပြူးနေတာပဲ။
လောကမာရဇိန် ဘုရားကြီးကို
အလုပ်အကျွေးပြု နေထိုင်တဲ့ အဘ
မောင်ကို အာဝဇ္ဇန်းကောင်းတဲ့ ဝင်းဦး
က မေးတယ်။ ဘာရည်ရွယ်ချက်နဲ့
ဘာကို သိချင်လို့ မေးသလဲတော့
မသိပါချေ။

'အဘ... ဒီဘီလူးရုပ်ကြီးသုံးရုပ်က
ဘာရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ထုလုပ်ထားတာ
လဲဗျ'

'အတတ်လဲ အတိအကျတော့ မသိတု၊
ယောင်ရယ်၊ တန်ဆောင်အကာလိုလဲ ပြော
တယ်၊ စေတီကြီးအကာလိုလဲ ဆိုတယ်။
အဲ... အထူးခြားဆုံးက အနီးပွဲဂှက်ပျော့
ထိုးပြီး လိုတဲ့ဆု လာတောင်းကြတဲ့လူတွေ
ပြောတာကတော့ တောင်တဲ့ဆု ပြည့်တယ်
လို့ ပြောကြတာကွယ်'။

အဘမောင်ရဲ့ စကားကို ကြားသွား
တာက ကိုကြီးမောင်တို့ လင်မယား
နှစ်ယောက်ဗျ... ကလေးဈေးလင်မယား
နှစ်ယောက်လေ သိတယ်မဟုတ်လား။

ဒီလိုနဲ့ ကျွန်တော်တို့ ရုပ်ရှင်သမား၊
ဗွီဒီယိုသမားတွေ ပြန်ခဲ့ကြတယ်။ အဲဒီ
ရွာကိုလဲ ကားရိုက်၊ ဗွီဒီယိုရိုက်ကူးရေး
မရှိတော့ မသွားဖြစ်တော့ဘူး။

နှစ်တွေတောင် တော်တော်ကြာ
သွားခဲ့ပြီ။ ကျွန်ုပ် စာရေးသူတောင်
ဆံပင်ဖြူတွေ တော်တော်များများ
ပေါက်လာခဲ့ပြီ၊ အသက်ကြီးလာခဲ့ပြီ
ပေါ့ဗျာ။ ဗွီဒီယိုရိုက်ကူးရေးတွေလဲ ကျဲ့
သွားခဲ့ပြီ။

အဲဒီမှာ နေခဗွီဒီယိုထုတ်လုပ်ရေး

က ပိုင်ရှင်ကိုသန်ကြည် ယခုတော့
ဒါရိုက်တာ လုပ်နေပါပြီ၊က ပဲခူးပျဉ်ပုံ
ကြီး ကားသွားရိုက်ချင်ပါတယ်ဆိုလို့
ကျွန်တော့်ကို အကူအညီတောင်းလို့
လိုက်ပို့ရတာပေါ့။

ပျဉ်ပုံကြီးရွာ ရောက်တော့မှ လွန်ခဲ့
တဲ့ နှစ်၊နှစ်ဆယ်ကျော်ကျော် အစိတ်
လောက်က ရင်းနှီးခဲ့ကြတဲ့ ကိုကြီးမောင်
နဲ့ မခင်လှတို့ လင်မယားသွား သတိရ
လို့ ဝင်းသွားမိတယ်။

မခင်လှဆိုတာ ကျွန်တော့်လဲ တွေ့
ရော“**ရှင်လူကြီး ကိုကြီးမောင် ဆုံး
သွားတာ နှစ်၊နှစ်ဆယ်ကျော်ခဲ့ပြီ**”
ဖြစ်ကြောင်း ငိုမဲ့မဲ့နဲ့ ပြောတယ်လေ။

ကျွန်ုပ် စာရေးသူလဲ အတွေးပွားရ
တော့တာပေါ့ဗျာ။ လူဆိုတာ သေမျိုး
ဗျ။ လွှတ်မှန်တာ မဟုတ်လားဗျာ။

မခင်လှကို မေးကြည့်လိုက်တော့
ကိုကြီးမောင်ဆုံးတာ မြွေကိုက်ခံရလို့
ဆိုတာ သိလိုက်ရတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ
မခင်လှ သားနဲ့ဈေးမ မက်လာတောင်
မဆောင်ရသေးဘူး။ မော်တော်
ဆိုင်ကယ်လေးတစ်စီးနဲ့ ရောက်လာ
ကြပါရော။

မခင်လှက ဒါ...ကျွန်မသား အငယ်
ကောင်လေလို့ မိတ်ဆက်ပေးတယ်။
ကျွန်ုပ် စာရေးသူလဲ နည်းနည်းမျက်စိ
လည်သွားမိတယ်။

ဘယ့်နှယ် ကလေးဈေး ဈေးနေတဲ့
အမျိုးသမီးက ကျွန်မသားဆိုတော့
နည်းနည်း ဝေတေတေတောင် ဖြစ်
သွားမိတယ်ဗျို့။

အဲဒီမှာ မခင်လှက သူ့ဘဝမှာ
လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်အစိတ်ကျော်ကျော်
ကြုံတွေ့ခဲ့ရတဲ့ အကြောင်းအရာတွေ
သူ့ယောက်ျား ကိုကြီးမောင် သေဆုံး
ရပ်နှင့် ကလေးဈေးမ ကလေးလိုချင်
လှသော မခင်လှ အမြွှာပူးကလေး

နှစ်ယောက် ရရှိခဲ့ပုံများကို ကျွန်ုပ်
စာရေးသူအား ပြောပြခဲ့လေ၏။

အောက်ပါ အကြောင်းအရာတို့သည်
ပင် ဖျဉ်ပုံကြီးရွာသူ မခင်လှ ပြောပြ
သော အဖြစ်အပျက်များကို ကျွန်ုပ်
စာရေးသူ နန္ဒဝင်းကျော်ခေါင်မှ ရေး
သားအပ်၍ ကျောက်ဘီလူးညီနောင်
ဟု အမည်နာမတပ်ကာ နက္ခတ္တရောင်
ခြည်မဂ္ဂဇင်းသို့ ပေးပို့လိုက်ရပါ
ကြောင်း...။

ကျောက်ဘီလူးညီနောင်

လောကဓာတ်တစ်ခွင်လုံးကို ဖာပေါ
နှင်းပုလဲတို့ ထူထုပ်နင်းပိန်းကြီးပင် ဖုံး
အုပ်ထား၏။

နှင်းများ ထူထပ်စွာ ကျနေချိန်မှာပင်
အရှေ့အရပ်မှ နေမင်းကြီးသည် ထွက်
ပြု၍ လာခဲ့လေရာ နှင်းထု ထူထူတို့
အား နေ၏ အလင်းရောင်သည် ရဲရဲ
ရင့်ရင့်ပင် ထိုးဖောက် ဝင်ရောက်လာ
လေ၏။

ထိုအချိန်မှာပင် ဖျဉ်ပုံကြီးရွာသား
ကြီးမောင်နှင့် ဖျဉ်ပုံကြီးရွာသူ မခင်လှ
အမည်ရှိ ကလေးရွေးလင်မယားနှစ်
ယောက်တို့သည် အုန်း၊ ငှက်ပျောများ
ထိုး၍ ဇလုံကြီးအတွင်း ထည့်ကာ
ပန်းစည်းနှစ်စည်းကို လက်မှ ကိုင်ဆွဲ
ပြီး လောကမာရဇိန်ဘုရားကြီး
အနောက်ဘက်မှန် ကျောက်ဘီလူး
ညီနောင်အမည်ရှိ ဘီလူးရုပ်ကြီး
သုံးရုပ်ရှိရာသို့ လာရောက်ကြလေ
တော့၏။

ရောက်လျှင်ပင် ဘုရားရှင်ကို ဦးချ
ဝတ်ဖြည့်ခြင်း အလျှင်းမရှိဘဲ ကျောက်
ဘီလူးညီနောင်တို့ထဲတွင် ဘောခိုက်
အမည်ရှိ ဘီလူးအစ်ကိုကြီးဖြစ်သူထံ
ချဉ်းကပ်ကာ သားဆွဲပန်လေတော့
သည်။

ဘီလူးညီနောင်ထံသို့လဲ အုန်း၊
ငှက်ပျောဖြင့် စီရင်ထားသည့်
ကန်တော့ပွဲကြီးကို ဆုပန်အဖြစ် တင်
မြှောက်ခဲ့လေ၏။

ထိုညတွင်ပင် မခင်လှ အိပ်မက်၊
မက်လေတော့သည်။

‘ဟဲ့... မိခင်လှ၊ ငါ့ကို နှင်သိလား။ လောက
ဟရဇိန်ဘုရားကြီးရဲ့ ဓမ္မတိအာ ဘောခိုက်
လေ’

မခင်လှဟာ အစိမ်းရောင် အဝတ်
အစားကြီးနှင့် လူကြီးတစ်ယောက်ကို
တွေ့လိုက်ရ၍ အိပ်မက်တွင်းမှာ
အသားတွေပင် တုန်နေလေ၏။
ကြောက်လွန်း၍ပင်ဖြစ်၏။

‘နင် ကလေးလိုချင်လို့ ငါ့ဆီမှာ သားဆွဲ
လာတောင်တာ ငါ့လက်ခံတယ်။ ငါ့ညီတော်
နှစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ ဘောထိုက်နဲ့ ဘောစံ
ညီတော်နှစ်ပါး နှင့်ဆီလာလို့ပယ်။ သူတို့
နှင့်ဆီလာရင် နှင့်ယောက်ျား ကြီးမောင်ကို
ငါ ခဏအိပ်ပယ်’

ဘီလူးအစ်ကိုကြီး ဘောထိုက်ဟာ

အိပ်မက်တွင်းမှာ စကားလဲ ဆုံးရော
ပျောက်သွားပါလေရော။ မခင်လှဆို
တာ ကြောက်ရမှာလား။ ဝမ်းသာရမှာ
လား ဆိုတာတောင် မဝေခွဲနိုင်ရှာဘူး။
လင်ယောက်ျားဖြစ်သူ ကိုကြီးမောင်ကို
အိပ်ရာကတောင် ခွီးပြီးပြောပြတယ်။
ကိုကြီးမောင်လဲ အိပ်ချင်မှူးတူးနဲ့
လောကမာရဇိန် ဘုရားကြီးက
ဘောခိုက်ဘီလူးကြီး လာတယ်ဆိုလို့
သူပါ ကြောက်သွားသလားမသိပါဘူး။
ဒါပေမယ့် စဉ်းစားမရတာက ကိုကြီး
မောင်ကို ခဏခေါ်မယ်ဆိုတဲ့စကား
စဉ်းစားမရဘူး။

အချိန်နှင့် ဒီရေသည် လူကိုမစောင့်။
လွှတ်... မှန်တဲ့စကား။ လွှတ်...
သစ္စာကိုက်တဲ့ အဆို။ ကိုကြီးမောင်က
စပါးစိုက်ဖို့ လယ်ထဲဆင်းသွားတယ်။
မခင်လှကတော့ ထမင်းဟင်းချက်
ပြုတ်၊ ပြီးတာနဲ့ လယ်ထဲကို ထမင်း
တောင်းလိုက်ပို့ပေါ့။

လယ်ထဲလဲ ရောက်တော့ မခင်လှ
မှူးပြီး လဲပါလေရော။ ဒေါ်အုန်းခင်တို့
အမျိုးတစ်သိုက် လာကြည့်တော့မှ
ဆံဖျားတွေခြောက်၊ ခေါင်းတွေမူး
ဆိုတော့ ကလေးကိုယ်ဝန်ရှိတာ ဖြစ်နိုင်
တယ်လို့လဲ ခန့်မှန်းချက်လဲ ပေးရော
ကိုကြီးမောင်ဆိုတာ သူ့လယ်ထဲမှာ
က၊ လိုက်တာ ကွေးနေတာပဲ။

မှန်လဲ မှန်နေတယ်။
မခင်လှ ကိုယ်ဝန်ရှိခဲ့ပြီ။

မခင်လှဝတ်ဖို့ ကိုယ်ဝန်ဆောင်
မိန်းမတွေဝတ်တဲ့ ဗိုက်ဖုံးအင်္ကျီကို
ကိုကြီးမောင်ကိုယ်တိုင် ပဲခူးမြို့မှာ သွား
ဝယ်ပေးတယ်။ ဗိုက်ဖုံးအင်္ကျီလေး
ဝတ်ပြီး မခင်လှ လမ်းသလားတာ
ကြည့်ပြီး ကိုကြီးမောင် ဘီလူးညီ
ဝမ်းသာနေတာပေါ့။

ကလေးမွေးခါနီးမှာ ကိုကြီးမောင်

လယ်ထွန်ရင်း လယ်ထဲက ရွှေခါးပြား နှစ်ပြား ကောက်ရပါလေရောရှင်း။

ကိုကြီးမောင်နဲ့ မခင်လှတို့ လင်မယား ဝမ်းသာချက်ကတော့ ကမ်းကုန်သွားပြီ။ ဒီကလေးက အကနိုး ပေးမယ့်ကလေးဆိုတာ သူတို့နှစ်ယောက် တွေးမိသွားတာပေါ့။

ကိုကြီးမောင် စိုက်တဲ့လယ်က စပါး တွေ ရိတ်သိမ်းတဲ့အချိန်မှာပဲ မခင်လှ ကလေးမွေးတယ်။ လွှတ်... အံ့ဩဖို့ ကောင်းတာက မခင်လှ မွေးတာ အမြဲ ပူး ယောက်ျားလေးနှစ်ယောက်။

ဒီတော့မှ ကိုကြီးမောင်နဲ့ မခင်လှတို့ သဘောပေါက်သွားကြပြီ။ ဘောခိုက် ဆိုတဲ့ ဘီလူးကြီးပြောတဲ့ ငါ့ ညီတော် နှစ်ယောက် နင့်ဆီကို လွှတ်ပေးလိုက် မယ်ဆိုတဲ့စကား လွှတ်ပြီး... အမိဖွယ် ပေါက်တော့တာ။

မှန်လှချည်လားပေါ့။ အတွေးပေါက် ချက်ကို ပြောပါတယ်။

ခုတိယအကြိမ် မခင်လှ အတွေး ပေါက်တဲ့အချိန်မှာ လင်ယောက်ျားဖြစ် တဲ့ ကိုကြီးမောင် အသက်ပေးလိုက်ရ တဲ့ အချိန်ပေါ့။

ရင်သွေးအမြှာကို မခင်လှက ပြုစု ယူယရင်း အိမ်မှာ ရှိနေတဲ့အချိန်။

တစ်ယောက်တည်းရှိနေတဲ့ အချိန် ဆိုတော့ သားလေးနှစ်ယောက်နာမည် ကို ဘယ်လိုမှည့်ရင် ကောင်းမလဲပေါ့။ သားလေးတစ်ယောက်က အင်္ဂါနေ့ည ဆယ်တစ်နာရီ ဆယ်မိနစ်မှာ မွေးတော့ အင်္ဂါသားစစ်စစ် ဇော်လင်းထိုက်လို့ မှည့်မယ်။ အခြစ်အညွန့်လဲ တည့် တယ်။

သားအငယ်ကောင်ကတော့ ဗုဒ္ဓဟူး နေ့ကို ကူးပြီး ညတစ်နာရီ ဆယ်မိနစ် မှာ မွေးတာဆိုတော့ နှင်းမင်းထိုက်လို့ မှည့်မယ်။ စိတ်ကူးတွေ ယဉ်နေတာ

ပေါ့။

အဲဒီအချိန်မှာ မခင်လှတို့ လယ်ဘေး က မအုန်းလှရဲ့သား အကြီးကောင် အပြေးအလွှား ရောက်လာပါလေရော။

ဦးကြီးမောင် လယ်ထဲမှာ ကောက် လှိုင်းတွေ စည်းနေတုန်း ပိုးထိလို့...

သတင်းလဲကြားရာ မခင်လှဆိုတာ အရူးမီးပိုင်း။ မပဏ္ဍမြေလူး အရူးမကြီး လို လယ်ထဲကို အပြေးတစ်ပိုင်းလိုက်ပြီး လင်ယောက်ျား ကိုကြီးမောင်ကို တွေ့ တာပေါ့။ ကိုကြီးမောင်မျက်နှာ တစ်ပြင် လုံး မြွေဆိပ်တွေတက်နေလို့ ပြာနမ်း နေပြီ။

‘သားအလွန်နာမည်ကို ရရှိကုန်ပါ’

လို့ ပြုံးပြုံးကြီး ပြောလိုက်တာ နောက်ဆုံးစကားပဲဆိုတာ မခင်လှ မသိခဲ့ဘူး။ အဲဒီနောက် လယ်ဘေးက ကိုဖိုးခက်တို့ ကိုသောကြာတို့ နွား လှည်းနဲ့ မြို့ဆေးရုံပို့ပေးပေမယ့် လမ်း မှာတင်ပဲ ကိုကြီးမောင် သေဆုံးသွားခဲ့ တယ်။

အဲဒီကုန်မှ မခင်လှ တွေးမိတော့တာ ငါ့ညီတော်နှစ်ယောက် နင့်ဆီရောက် လာရင် နင့်ယောက်ျားကြီးမောင်ကို

ငါ့ခဏခေါ်မယ်ဆိုတဲ့ စကားလေး။

‘လွှတ်မှန်တဲ့ အိပ်မက်’

‘လွှတ်မှန်တဲ့ စကားပေါ့ရှင်’

မခင်လှတစ်ယောက် ဘောခိုက် ဆိုတဲ့ ဘီလူးကြီးအိပ်မက်ပေးစဉ်အခါ က နိုင်ဖမ်းသံဖမ်းလေးတောင် မတွေး တောမိခဲ့ဘူး။ ယောက်ျားတစ်ယောက် လုံး အသက်ပေးလိုက်ရတော့မှ တွေး မိပြီး အသည်းပေါက်မတတ် ခံစား လိုက်ရတာပါရှင်။

ကိုကြီးမောင် ဆုံးပါးသွားပြီး နောက် ပိုင်း စားဝတ်နေရေးအတွက် အခက် အခဲတွေ့မယ်လို့ ထင်ထားခဲ့တာလဲ မတွေ့ခဲ့ပါဘူးရှင် ဘာဖြစ်လို့လဲ သိ လား။

ဘောခိုက်ဆိုတဲ့ ဘီလူးကြီးက အိပ်မက်ပေးတယ်လေ။

‘ဟဲ့မိလှ ပျိုညီတွားနှစ်ယောက် အတွက် ရွှေအင်္ကျီပြားတွေ ငါ့အရည်နဲ့ပစ်ပြီး အောက်မှာ လာယူရည်’

ဆိုလို့ မနက်မိုးလင်းတာနဲ့ မခင်လှ လဲ မနက်နေထွက်တာနဲ့ သားလေး နှစ်ယောက်ကို ပုခက်ထဲထည့် လွှဲပြီး သိပ်။ အိပ်ပြီးဆိုတာနဲ့ အိပ်ဘေးက အရိုးလှကို ခဏကြည့်ထားပေးမိ ပြောပြီး လောကမာရဇိန်စေတီတော် ကြီးရှိရာသို့ အပြေးတစ်ပိုင်း ထွက် လာခဲ့တာပေါ့။

မခင်လှမှာ ဘောခိုက်၊ ဘောထိုက်၊ ဘောစံဆိုတဲ့ ဘီလူးရုပ်ကြီး သုံးရုပ် ရှေ့လဲရောက်ရော အိပ်မက်ထဲက ညီ ပစ်ကြီးရှိမှ ရှိပါ့မလားလို့ စိုးရိမ် ပူပန် စိတ်နဲ့ အမောတကော ကြည့်လိုက် တာ ဘောခိုက်ဘီလူးကြီးရှေ့ ဆူပေခန့်အကွာလောက်မှာ ထိပ်ခေါင်း ကို တွေ့လိုက်လို့ အပြေးအလွှား သွား ပြီး မြေပြင်ကို ကြည့်လိုက်တော့ မြေကြီးမဟုတ်ဘဲ သဲမြေတွေ ဖြစ်နေ

တယ်။

မခင်လှဆိုတာ သဲမြေတွေမှန်း သိလိုက်တော့ သဲကို ယက်ပြီး အောက်ခြေမှာ ရှာလိုက်တာ ဝင်းခနဲ ဝင်းခနဲ ရွှေဒဂါးပြားလေး လေးပြား တွေပါလေရော။

မခင်လှဆိုတာ ဝမ်းသာလွန်းလို့ ဘောခိုက်ဆိုတဲ့ ဘီလူးရုပ်ကြီးရေ အပြေးသွားပြီး ဦးဘယ်နှစ်ကြိမ် ချပ်လိုက်မှန်းတောင် မသိပါဘူးရှင်။

မခင်လှအိမ်ကို ပြန်ရောက်တော့ ဘောခိုက် ဘီလူးကြီး အိပ်မက်ပေးပြီး တူးဖော်ခိုင်းလို့ရတဲ့ ရွှေဒဂါးပြားလေး လေးပြားကို ကြည့်လိုက်တော့ ကိုကြီးမောင် မသေခင် လယ်ထဲက ကောက်ရတဲ့ ရွှေဒဂါးပြားလေး နှစ်ပြားနဲ့ တစ်ဆိုက်တည်း၊ တစ်ပုံစံတည်း ရှေးဟောင်း ရွှေဒဂါးပြားမှန်းလဲ မသိပါဘူး။ ပဲခူးဈေးကြီးက ရွှေဆိုင်မှာ သွားရောင်းခဲ့တယ်။

အဲဒီခေတ်ကကို ရတဲ့ပိုက်ဆံက ဆယ်သိန်းကျော်တယ်။ ဒါတောင် မခင်လှက ရွှေဒဂါးပြားနှစ်ပြားပဲ ရောင်းတာ တစ်ပြားကို ငါးသိန်းပေးတာပေါ့။

အဲဒါက မခင်လှ သားလေးနှစ်ယောက် နို့စို့တဲ့အချိန်က ဘောခိုက်ဆိုတဲ့ ဘီလူးကြီးပေးတဲ့ ရွှေဒဂါးပြားလေးပြား။

တိုတိုပဲ ပြောကြပါစို့ရှင်။

သားလေး နှစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ ဇင်လင်းထိုက်နဲ့ ဝင်းမင်းထိုက်တို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်ကို ရှင်ပြုဖို့ စဉ်းစားတဲ့ညမှာ ဘောခိုက်ဆိုတဲ့ ဘီလူးကြီး မခင်လှကို အိပ်မက်ပေးပြန်တာပါပဲ။

အဲဒီညက သားလေးနှစ်ယောက်ကလဲ အသက် ဆယ်နှစ်တင်းတင်း

ပြည့်တဲ့နေ့။

ဪ ပြောချဦးမယ် သားလေးနှစ်ယောက် ကျောင်းစတက်တော့ ကျောင်းမှာ သူငယ်ချင်းမလေး တစ်ယောက် ရတယ်။ မြဝင်းမူနီတဲ့။

မြဝင်းမူနီ၊ ဇင်လင်းထိုက်နဲ့ ဝင်းမင်းထိုက်တို့ ညီအစ်ကိုက ငယ်ဖော်သူငယ်ချင်း ကျောင်းသွားဖော် သူငယ်ချင်းတွေပေါ့။ သားတို့နေတဲ့ အတန်းကျောင်း ဆိုတာကလဲ လောကမာရဇိန် ဘုရားကြီးအနားက မူလတန်းကျောင်းလေးလေ။

သားလေးနှစ်ယောက်က ဆယ်နှစ်မှာ လေးတန်းရောက်နေပြီ။ လေးတန်းအောင်တာနဲ့ အလယ်တန်းကျောင်း ပြောင်းရတော့မှာ၊ ပစ္စမတန်း ငါးတန်းရောက်ကြပြီလေ။ နွေရာသီလဲ ဖြစ်လို့ ကျောင်းတွေလဲ ပိတ်ထားလို့ သားနှစ်ယောက်ကို ရှင်ပြုပြီး ဒေါ်ခင်လှက အလှူအမကြီး လုပ်မယ်ပေါ့။ ဪ... မခင်လှတောင် အများက ဒေါ်ခင်လှလို့ ခေါ်တဲ့အရွယ် ရောက်နေပြီလေ။

သားကြီး ဇင်လင်းထိုက်ကို ညာဘက်မှာထား၊ သားငယ်ဝင်းမင်းထိုက်ကို ဘယ်ဘက်မှာထားပြီး အမြဲတမ်း

အိပ်တဲ့ ဒေါ်ခင်လှတစ်ယောက် ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို နှုတ်ကတဖွဲ့ရွတ်ရင်း အိပ်ပျော်သွားခဲ့တာ မနက်လင်းအားကြီး အချိန်လောက် ဖြစ်မှာပေါ့။ ဘောခိုက်ဆိုတဲ့ ဘီလူးကြီး အိပ်မက်ပေးပြန်တယ်။

‘ဟဲ့...မိခင်လှ ငိုညီတော်နှစ်ယောက် ရှိပြီရင် ငါလဲ ကောင်းမှုကုသိုလ် ပါယ်၊ အလှူမှာ ရောက်ချလို အမှုအတန်း ပေးရောင် အလှူမလုပ်ရေ့ထွက်ပြီ ငါ့ကို အမှုပေါ့’ ပြီးတော့မှ ဘောခိုက်ဆိုတဲ့ ဘီလူးကြီးက အိပ်မက်ထဲမှာတောင် စဉ်းစားနေသေးတာ ပြီးမှ ထပ်ပြောတာ...

‘ဟဲ့မိခင်လှ ငါပေးတဲ့ ရွှေဒဂါးပြားတွေကို အကုန်ထုတ်ပြီး နှင့်အလှူမှာထည့် တစ်ပြားတစ်ချပ်မှ မချန်နဲ့ ကြားလား’

အိပ်မက်ထဲမှာ ဘောခိုက်ဆိုတဲ့ ဘီလူးကြီးရဲ့ တိတိကျကျ မှာကြားပြောဆိုပြီးတာနဲ့ဒေါ်ခင်လှလဲလန့်နိုးတာပါပဲ။

ဒီတစ်ကြိမ်မှာတော့ ရွှေဒဂါးပြားတွေ ဘယ်မှာ ယူရမယ်ဆိုတာ တိတိကျကျ မပြောဘူး။ ဒေါ်ခင်လှလဲ သားနှစ်ယောက်ကို ခေါ်ပြီး လောကမာရဇိန် ဘုရားကြီးဘက်ကို ထွက်လာခဲ့တာပေါ့။ အချိန်ကလဲ ဆွမ်းခံပြန်ချိန် လောက်ရှိမယ်။

သားနှစ်ယောက်က ဘောခိုက်ဆိုတဲ့ ဘီလူးရုပ်ကြီးလဲ တွေ့ရော ဆောင့်ကြောင့်ကြီးထိုင်နေတဲ့ ဘီလူးရုပ်ကြီးပေါ်ကို ဘယ်တစ်ယောက်၊ ညာတစ်ယောက် ပြေးတက်ပြီး ဘီလူးရုပ်ခေါင်းကြီးကို ဘာမှန်းမသိ ညာမှန်းမသိ ဖက်ထားကြတယ်လေ။

ရွှေလ ဆက်တတ်ပါရန်

နန္ဒဝင်းကျော်ခေါင် (စေတ္တ-သုန္ဒရီ)

လွန်ခဲ့သော ၁၉၆၂ ခုနှစ်၏ တစ်နေ့
သောအခါတွင် စက်ခေါင်းမောင်း ဦးပွဲ
မီးထိုးပြီးသောင်း ဆီလောင်းမောင်းတွေ
တို့သည် ရေနွေးငွေ့စက်ခေါင်း(K-397)
စက်ခေါင်းဖြင့် နေ့လယ်(၁)နာရီအချိန်
တွင် ဟင်္သာတစက်ရုံတွင်း ကျောက်
မီးသွေးနှင့် ထင်းတို့ကို ပြည့်စုံစွာတင်ပြီး
ရေကို လုံလောက်စွာ ဖြည့်လျက်
ရထားစက်ခေါင်းကို ပြင်ဆင်ပြီး စက်ရုံမှ
ဥဩလေးချက်ဆွဲ၍ ဟင်္သာတဘူတာ
ရပ်ဝန်းမှ တွဲဆိုင်းရှိရာသို့ တွဲချိတ်ရန်
အတွက် ထွက်ခွာခဲ့လေသည်။

ထိုရထားသည် ဟင်္သာတမှ ပုသိမ်
သို့ ထွက်ခွာရန်အတွက် လူစီး လော်
ကယ်ရထားဖြစ်သည်။ ထွက်ခွာရန်
အချိန်စေ့ပြီးဖြစ်သဖြင့် ဘူတာရုံပိုင်ထံမှ
ရထားထွက်ခွင့် လမ်းရှင်းလက်မှတ်
ရသဖြင့် စက်ခေါင်းမောင်း ဦးပွဲသည်
လက်ပတ်နာရီကိုကြည့်ပြီး ရထားထိန်း
၏ ရထားခွက်ထွာခွင့် အလံစိမ်းကိုသာ
ဖျက်တောင်မခတ် ကြည့်၍နေလေ
၂၇၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သို့သော်

ထို့သို့သော်

ဧရာဝတီ ကျော်

ဟင်္သာတဘူတာရုံအစီအစဉ်

သည်။

ရထားထိန်းကလည်း တိကျပါပေ။
နေ့လယ်သတ်မှတ်ထားသော အချိန်
(၂)နာရီတိတိမှသာ ဝစီမူတ်၍ အလံ
စိမ်းပြလေတော့သည်။

မီးပေါင် ရေပေါင် အပြည့်ဖြင့် ဥဩ
ရှည်ဆွဲပြီး စက်ခေါင်းမောင်း ဆရာကြီး
ဦးပွဲက စက်ခေါင်းကို ဟင်္သာတဘူတာ
မှ စတင်၍ ထွက်ခွာသလို (မာစတာ
ကွန်ထရိုလာ)ခေါ် စက်ခေါင်း ရှေ့
နောက်ချိန်း ဝိတ်ဘီးကို ပုသိမ်ဘက်သို့
ဦးတည်၍ အဆုံးထားပြီး ရထားမောင်း

လက်ကိုင် ဟန်ဒရယ်ကိုလည်း တစ်ဝက်
အထိ တင်ထားပြီး မောင်းနှင့်နေသည်။
မီးထိုးကြီး ဦးသောင်းကတော့
တစ်ဘူတာခြားပြီး မီးအိုးဘွိုင်လာထဲ
သို့ ကျောက်မီးသွေးများကို ဂေါ်ပြားဖြင့်
ထိုးထည့်နေသလို ဆီလောင်းကြီး
မောင်းထွေးကလည်း တစ်ဘူတာခြား
စက်ခေါင်းဘီးနှင့် ဝင်ရိုးများကို ရထား
စက်ခေါင်း ရပ်ထားစဉ် အင်ဂျင်နီယာ
(၆၀)ဆီနှင့် ဆီပေါက်များဘဝတွင်းသို့
ဖြည့်စွက်လေသည်။
ရထားလမ်းပိုင်းတွင် တာဝန်ကျ

ရထားသံလမ်း အလုပ်သမားကြီးများ
ကလည်း ရထားစက်ခေါင်းပေါ်မှ စက်
ခေါင်းမိုလ်ကြီး ဦးပွဲတို့ ဆရာတပည့်
သုံးယောက်ကို လက်ပြု၍ နှုတ်ဆက်
ကြပါသည်။

အသုတ်ဘူတာတွင် စက်ခေါင်းကို
ရေဖြည့်ပြီး ကုန်တင်ကုန်ချ စောင့်ရပါ
သည်။ ပုသိမ်ဘက်မှ ထွက်ခွာလာ
သော ရထားနှင့် ဤအသုတ်ဘူတာ
တွင် ရထားချင်း ဆုံနေကျ ဖြစ်ပါသော်
လည်း ရထားက ပေါ်မလာသေးပါ။

နာရီဝက်ခန့်ကြာမှ ကြေးနန်း ဝင်
လာပါသည်။ ယိုးဒယားတက်ဘူတာ
ကြားနှင့် လှည်းဆိပ်ဘူတာကြားတွင်
ကုန်တင်ရထားတွဲတစ်တွဲ ဘီးချော်ကျ
၍ဟု သတင်းရရှိပါသည်။

အသုတ်ဘူတာမှ သံလမ်းပြင်
လုပ်သားအချို့နှင့် တွဲပြင်လုပ်သား
များက သွားရောက်ပြီး ရထားတွဲကို
သံလမ်းပေါ်သို့ တင်ပြီး ပြုပြင်ကြရာ
တွင် အချိန်နာရီ အတော်ကြာပါသည်။

ဦးပွဲတို့ ရထားထွက်သောအချိန်
သည် ည(၁၀)နာရီခွဲမှ အသုတ်ဘူတာ
က ထွက်ခဲ့ရပါသည်။ ဒါးက ဘူတာသို့
ဝင်ရန်အတွက် ဒါးက တံတားကြီးကို
ဖြတ်ကျော်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ရထားကြီးက တွဲဆိုင်နှင့် တံတား
ပေါ်သို့ တက်မည်အပြုတွင် ရထားက
နောက်ဘက်သို့သာ ပြန်လိမ့်ပြီးဆင်း
နေပါသည်။ စက်ခေါင်း၏ မီးပေါင်
ရေပေါင်ကလည်း အပြည့်ရှိပါသည်။

ဦးပွဲနှင့် ဦးသောင်း ကိုထွေးတို့
ဆရာတပည့်သုံးဦး တစ်ယောက်
မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်ပြီး ဘယ်လို
ဖြစ်ပါလိမ့်ဟု တွေးမိကြသည်။

တစ်ကြိမ်၊ နှစ်ကြိမ်၊ သုံးကြိမ်တိုင်
သည်အထိ ရထားက နောက်ဘက်သို့
လိမ့်ဆင်းသည်။ ရထားကို ရပ်ထားပြီး

သူတို့သုံးယောက်နှင့်အတူ ရထားထိန်း
(ဂါတ်မိုလ်)ကိုထွန်းဦးနှင့်အတူ သူတို့
တံတားထိပ်သို့ တက်ပြီးကြည့်မိလေ
တော့ ရထားလမ်း တံတားပေါ်တွင်
ခွားလှည်း(၉)စီးက ကကြီးစုံလင်စွာ
ဖြင့် လှည်းပေါ်တွင် နန်းဟန်ထီးဟန်
မင်းညီမင်းသားများနှင့် မင်းသမီးများက
လှည်း(၉)စီးပေါ်တွင် တစ်စီးလျှင်
လေးယောက် စုံတွဲ(၂)တွဲနှင့် လှည်း
မောင်းသူ(၁)ယောက် ပေါင်း အားလုံး
လှည်း(၉)စီးတွင် လူ(၄၅)ယောက်ကို
တွေ့ရသည်။ ချူသံ တည်ညံ့က အသံ
သာယာစွာဖြင့်...

ကိုထွန်းဦးက လက်ပတ်နာရီကို
ကြည့်သောအခါ လပြည့်ည၏
သန်းခေါင်ယံ (၁၂)နာရီအချိန်တိတိပင်
ဖြစ်လေသည်။ ဦးပွဲက...

‘ဒီလိုအချိန် သန်းခေါင်ယံဟာ ဘယ်တော့
ဘယ်တော့ကို သွားကြမယ် ဆိုသည်တွေ
လဲမသိပါဘူး။ ဝေဠု အလျှောက်သွားတာပဲ
ဖြစ်ရမယ်’

ဟု အထင်ဖြင့် ဦးပွဲက ပြောသော
အခါ ကိုထွန်းဦးက...

‘စကားသိပ်ပြောနေတာ ကျုပ်တို့ စကားပြော
သံကြားရင် တစ်မျိုးတပြန် ပြောင်းလဲသွား
တတ်တယ်။ အဲဒါ စက်မိုလ်ကြီးတို့ ပြောဘူး
ရပ်ကြည့်တာကြာ ကျွန်တော်တော့ ညွှန်
စောင့်တွေ သိုက်ပြောင်းတာပဲလို့ ထင်တယ်
ဗျာ’

ဆီလောင်း ကိုမောင်ထွေးက...

‘ဥစ္စာစောင့်တွေ သိုက်ပြောင်းတယ်
လို့သာ ကြားဖူးတယ်။ ကျွန်တော်
တစ်ခါမှ မမြင်ဘူး။ မတွေ့ဖူးဘူးဗျာ။
ဂါတ်မိုလ်ကြီး ပြောပြလို့သာ ယုံရမလို
ဖြစ်နေပြီဗျာ။

ဒါထက် သိုက်ပြောင်းတယ်ဆိုတာ
ဘာပစ္စည်းသေတ္တာမှလဲ မတွေ့ပါလား
ဗျာ။ ကျုပ်တို့တွေ့ရတာတော့ ဝတ်
ကောင်းစားလှနဲ့ လူတွေကိုပဲ တွေ့မိ
တယ်။ မဟုတ်မှလွဲရော ဇာတ်သမား
တွေပဲ ဖြစ်ရမယ်။

ဦးပွဲက...

‘ဟေ့ကောင် မောင်ထွေး မင်းလဲ
မသိဘဲနဲ့ အရမ်းစကားမပြောနဲ့၊
ကိုထွန်းဦးက ကြုံဖူးလို့ပြောတာ ဖြစ်
လိမ့်မယ်’

ဟု ဆိုသောအခါ ဦးသောင်းက...

‘ဥစ္စာစောင့်တွေ သိုက်ပြောင်းတယ်ဆိုတာ
ရွှေလှည်း(၉)စီး၊ ငွေလှည်း(၉)စီးက အရင်
သွားနှင့်လို့ တို့ မပြင်လိုက်တာလဲ ဖြစ်လို့
မယ်ကွ။ တို့ပြင်လိုက်တာက လူတွေကိုပဲ
ပြင်လိုက်တာတော့ မောင်ထွေး မင်းထင်
ပြင်ယူဆချက်ကလဲ မဆိုပါဘူး။ သိုက်တူး
မယ်ဆိုတာကို သူတို့ ကြိုတင်သိလို့ ပြောင်း
ကြတာပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ်’

ဟု ဦးသောင်းက သူ့အသံဖြင့်
ပြောပြသလို ဦးထွန်းဦးက...

‘ကျွန်တော် ငယ်ငယ်က အဘိုး

ရေခဲမှု လောင်သော်

ကျွန်တော်လည်း
“စတုဒိသာ”
ကျွေးမွေးရာ၌
ရပ်ကွက်အတွင်း
ရှိ လူအများနှင့်
ထမင်းပေါင်းသူက
ပေါင်း။ ဟင်း

ချက်ပြုတ်သူက ချက်၍ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး
အမှတ်ရစရာ၊ ရယ်စရာစကားလေးများ ပြော
ဆိုပါဝင်လုပ်ကိုင်ပေးနေရုံ “အမယ်လေး”
ဟု အသံတစ်ခု ကြားလိုက်ရပါသည်။

ထိုအသံသည် ကျွန်တော်၏နောက်
ဘက်မှ ကြား၍ လှည့်ကြည့်လိုက်သော
အခါ လာရောက်ကူညီ လုပ်ကိုင်ပေးသူ
တစ်ဦး ရေခဲအိုးတည်ရာမှ ထိုအိုးမှာ
စောင်းကျပြီး ခြေဖမိုးပေါ်သို့ ရေခဲအိုးများ
သွန်ကျခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်မှ...
‘ဟေး...ဟေး... ဘာမှလုပ်နဲ့ဦး ဆား
တစ်ဆုပ်လောက်ပေး’
ဟု ဦးတည်ရာခွဲ ပြောလိုက်ပြီး အဖွဲ့
သားများထဲမှ တစ်ဦး ချက်ချင်းဆိုသလို
လာပေးပါသည်။

ထိုအား(အိမ်သုံးအား) အနည်းငယ် ကို
ပဏ္ဍိတအေးလေးကလေးက ကျွန်တော်
ဗွဲ့လေး၊ ဝိသားသားကို သူ့ညို (၁၀)မိနစ်
တစ်ကြိမ် ထားကို လဲစေပါ။

ထားနှင့် ဝိသားကတွင် အားစိုက်
ရန် မလိုအပ်ကြောင်းမှာ ထိုနေရာသည်
အေးအေးပူပူထား၍ မူလအားလုံး
မဟုတ်တော့ဘဲ နည်းနော် ဗွဲ့လေး
လှိုင်းလှိုင်းနား လှိုင်းလှိုင်းပေါ်သည်။

ထိုသို့ (၁၀)မိနစ်ပြည့်တိုင်း (၄/၅)ခေါက်
လုပ်ပေးလိုက်ရုံဖြင့် ပူစပ်သော ဝေဒနာ
များ တဖြည်းဖြည်း လျော့နည်းလာပြီး
အဖုများ ထွက်မလာတော့ဘဲ ဝေဒနာများ
ပျောက်ကင်းသွားပါသည်။

အထူးသတိပြုရန်မှာ... ရေခဲအိုး
ကျပြီးလျှင် ပူလောင်ခြင်းကို သက်သာ
စေရန် သဘောဖြင့် ရေခဲပဲခြင်း၊ ရေ
ထောင်းချခြင်း မပြုလုပ်မိရန် အရေး
လိုအပ်ပါသည်။

တိုက်ဆိုင်မှုရှိသူတိုင်း အသုံးပြုနိုင်ရန်
အတွက် ကိုယ်တွေ့ကို ပူးပေါင်းလိုက်ရန်
သည်။

ကျော်လွန်(စစ်တွေ)

အဘွားနဲ့ အတူ လှည်းစီးပြီး ခရီးသွား
ဖူးတယ်ဗျ။ အဘိုး၊ အဘွားက
တစ်ရွာဝင် တစ်ရွာထွက် ထန်းလျက်
ရောင်းရတော့ အပြန်မှာ မိုးချုပ်တာ
ပေါ့။ ကျွန်တော်တို့ ဘဲအင်းကြီးရွာ
အလွန် ဘုရားငုတ်တိုလေးနား ရောက်
တော့ ညဉ့်ကလဲ နက်နေပြီ။ ဘုရားငုတ်
တိုလေးနားက လှည်းလမ်းကြောင်းမှာ
ဖုန်အလိမ်းလိမ်းသာ ဝေ့ချပြီး လူတွေ
ရယ်သံနဲ့ စကားပြောသံတွေကိုသာ
ကြားရတယ်။

လှည်းလဲမတွေ့ရ၊ လူတွေလဲ မတွေ့
ရဘူး။ အဘိုးက ကျွန်တော် ကြောက်
မှာစိုးလို့ “လူလေး အဲဒီနေရာက
ဖုန်တွေထနေတာ သိလား”လို့
အဘိုးကမေးတော့ အဘွားက...

“ကလေးက ဘယ်သိပါ့မလဲတော်
ကိုရင်က ပြောပြမှ သိတော့မပေါ့”

လို့ဆိုတော့ အဘိုးက...

“ဟဲ့ မလုံမ နင့်ကိုငါ မေးတာ
မဟုတ်၊ ငါ့မြေးကို ငါ မေးနေတာ”

လို့လဲ ပြောလိုက်ရော ကျွန်တော်
ကလဲ အဘိုးကို စကားတစ်ခွန်းပဲ
ပြောလိုက်ပါတယ်။ ‘ခွေခေါင်ခေါင်မှာ
ဖုန်ထူလို့ ဖုန်ထတာ အဆန်းမှတ်
လို့’လဲဆိုရော အဘိုးက သဘောကျ
ပြီး ရယ်တော့တာပေါ့။ အဘိုးက...

“အဲဒါ ကျွတ်တီးကျွတ်တီးလို့တယ် ဝါပြု
လူတွေနဲ့ပေမယ့် လူတွေကို ပတွေ့တော့
နေ့ဘက်မှာ လူတွေရော အိမ်တွေရော ဖျို
ကြည့်နေ ဂုဏ်ထားကြတယ်။

ညဘက်မှာတော့ လူမတွေ့ ကြာရသလို
လို့နဲ့ အလင်းတန်းပေါ်ပြီး ကောင်းကင်မှာပဲ
ပျောက်သွားကြတယ်။ အဲဒါကို တချို့က
ဘုရားနတ်တစ်ပါးလို့ ခေါ်ကြတယ်။ အချို့
ကလဲ အသုရကယ်နတ်တစ်ပါးလို့ ခေါ်
ကြတယ်။

ဒီလင်ဆီကတော့ အဘိုးတို့ဘဝအတွက်
ရှိနေပါပြီ။ ဥစ္စာစောင့်ဆိုတာ မင်းအဆက်
ဆက်က မကျွတ်မလွတ်လို့ ဖွဲ့ည့်အတွက်
စောင့်နေရတဲ့ နန်းဆက်ရင်တွေတွေရှိသလို
ဘုရားသိုက်တို့၊ ငွေယာသိုက်တို့ ကိုယ်ပိုင်
ဖွဲ့ည့်ကိုယ်ဖွဲ့ည့် ကိုယ်ပြီးပြီး အဖွဲ့ကြီးလို့
စောင့်ရတဲ့ ဟာတွေလဲ ရှိပါတယ်ဗျာ”

ဟု ဦးထွန်းဦးက ပြောပြလိုက်တော့
မှ ဦးပွ၊ ဦးသောင်း၊ ဦးထွေးတို့ ဆရာ
တပည့်သုံးဦးတို့သည်လည်း ကိုယ်တွေ့
ကို အခြေခံပြီး ယုံကြည်မိလေတော့
သည်။

ထိုဂန္ထိရဆန်သော နားလှည်း(၉)စီး
သည် ပုသိမ်ဘက်မှ ဟင်္သာတဘက်
သို့ တံတားပေါ်မှ ဖြတ်သန်းလာခဲ့သည်
မှာ နောက်ဆုံးလှည်းက တံတားအဆုံး
ရောက်သည်နှင့် လှည်း(၉)စီးလည်း
တဖြည်းဖြည်းချင်း ပျောက်ကွယ်သွား
လေတော့သည်။

ပရလောကကို မယုံကြည်သော
ဦးပွ စက်ခေါင်းမောင်း(စက်ခိုလ်)ကြီး
သည် ဦးထွန်းဦး ရထားထိန်း(ဂါတ်ခိုလ်)
ကြီး၏ ပြောပြချက်အဆုံးနှင့် အတူ
ဒါးကဘူတာမှ ပုသိမ်ဘူတာသို့ ရထား
တွဲဆိုင်းကို အနှောင့်အယှက်မရှိ
လွတ်လပ်စွာ ထွက်ခွာလာခဲ့သည်မှာ
ရထားဆိုက်ရောက်ချိန် နံနက်(၃)နာရီ
ပင် ဖြစ်လေတော့သည်။ (ဤအဖြစ်
အပျက်မှာ နှစ်ပေါင်း(၆၃)နှစ်ပင်
ရှိခဲ့လေပြီ။)

စက်ခေါင်းမောင်းဦးပွကြီးက ဖခင်
ကြီးဦးအုံးမောင်းကို ပြောပြခဲ့သော
ဖြစ်ရပ်မှန်ဂန္ထိရ ဇာတ်လမ်းလေးတစ်ပုဒ်
ကို စာရေးသူက မှတ်တမ်းတင် တင်ပြ
လိုက်ရပါတော့သည်။

ရာပြေ ကျော်ဝေ

တရုတ်နှစ်ကူးသူ

ဗမာအမျိုးသမီးတစ်ဦး

ယီလာကော

နှစ်ကူး ပြုလုပ်သည်ဆိုလျှင်တော့ စာရှုသူတို့ အံ့သြမည်ထင်ပါသည်။ အံ့သြလောက်အောင်လည်း ထူးဆန်းနေပါသည်။ ဘာကြောင့် ဤသို့ပြုရသနည်းဟုလည်း သိချင်နေပါလိမ့်မည်။

သူ့အကြောင်းနှင့်သူကား ရှိပြီးသားပါ။ စာရေးသူပင် ကြားသိစဉ်က သိလိုစိတ်ကို မထိန်းချုပ်နိုင်၍ ချက်ချင်းပင် မေးဖြစ်ခဲ့သည်။

သူမ ပြောပြသော သူမ၏ အဖြစ်အပျက်လေးကို စာမူအဖြစ် ပြောင်းလဲဖို့လည်း တစ်ခါတည်း ခွင့်တောင်းခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ ကာယကံရှင်၏ ပြန်လည်တောင်းဆိုချက်အရအမည်နာမကိုတော့ ချန်လှပ်ထားရပါသည်။

သူမ အသက်(၃၀)ဝန်းကျင်က လှည်းကူးမြို့နယ်ထဲမှ ကျေးရွာ တစ်ရွာတွင် တာဝန်ကျသည်မို့ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ အသွားအပြန် လိုင်းကားဖြင့် ကျောင်းတက်ရသည်။

ရွာတွင် အမျိုးမျိုးစွာ (ရွာတစ်ဝက်လောက်)ရှိသော်လည်း ရွာတွင် မနေဖြစ်ပေ။ အကြောင်းကြီးငယ် ကိစ္စရှိမှသာ ရွာတွင် တစ်ညတလေ အိပ်ဖြစ်သည်။

ထိုစဉ်က လှည်းကူးကားများ ယခုလောက် မပေါများသေး။ သို့အတွက်ကြောင့် ဒုက္ခတော့ အတော်များခဲ့သည်။

လှည်းကူးလိုင်းကား အတော်များမှာ သူမကို စောင့်ဆိုင်းသည်။ ယာဉ်မောင်းယာဉ်ကောင်းအတော်များများဟာ သူမအမျိုးမျိုးပါပဲ။

လူမျိုးတိုင်း၌ နှစ်ကူးပွဲတော် ရှိကြသည်။ ခရစ်နှစ်ကူးသောအခါ “Happy new year” လုပ်ကြသည်။ မြန်မာတွေကတော့ သင်္ကြန်ဖြင့် နှစ်သစ်ကို ကူးပြောင်းစေသည်။

တရုတ်နှစ်ကူးကတော့ အစား အသောက်မျိုးစုံ လှူဒါန်း ကျွေးမွေးကာ ကူးကြသည်။ ဤသည်တို့ကား ပြုပြင်မွေတာမို့ အထူးအဆန်းမဟုတ်ပါ။ ဗမာအမျိုးသမီးတစ်ဦးက တရုတ်

တစ်ခါတစ်ရံ လိုင်းကား အလွန်ကျ
သောအခါမျိုးတွင် အုတ်ကားနှင့် လိုက်
ရသည့်အခါမျိုးလည်း ရှိတတ်ပြန်
သည်။ ကားခ မယူသည်က များသည်။
သူမသည် နောက်နေ့(စနေနေ့)
ကျောင်းပိတ်သည်မို့ ယခင်နေ့များလို
စောစောထရန် မလို။ ရာသီဥတု
ကလည်း အအေးဘက်မယိုင်။ အပူ
ဘက် မနင်းမို့ အိပ်၍ ကောင်းနေသည်။
စိတ်ချလက်ချ အိပ်ရသည်။ မိမိရှိလှ
သည်။

နံနက် (၅)နာရီထိုးလောက်တွင်
အိမ်ရှေ့ခြံဝ၌ နဂါးနှစ်ကောင် ရောက်
လာသည်။ နှစ်ကောင်အနက် အငယ်
ကောင်က...

‘အစ်ကိုကြီး... ညီမလေးကို လူလောကမှာ
ယထားခဲ့ရတာဟာ... တစ်ခါတည်း ပြန်မယူ
ဖြစ်တော့မယ်။ ညီမလေးကတော့ ခုပဲ မိမိ
တော့မယ်’

ဟု ပြောပြောဆို သူမလက်ကို လာ
ဆွဲသည်။

သူမကလည်း မလိုက်ချင်ကြောင်း၊
မိဘတွေနှင့်သာ နေလိုကြောင်း တွင်
တွင်ငြင်းသည်။ မိန်းမတို့၏ အကောင်း
ဆုံးလက်နက်ဖြစ်သည့် မျက်ရည်ခံ
တိုးပြသည်။

အကြီးကောင်ကတော့ ဘာမှမပြော
ဘဲ သူမကို ခိုက်ကြည့်နေသည်။ အတန်
ကြာအောင် ကြည့်နေပြီးမှ...

‘ထားခဲ့ပါ... ညီမလေး ပျော်သလောက်
နေပါစေ။ ခုပဲ သူပျော်နေတာပဲကွာ။ သူ
မိဘတွေကလဲ မကြောင့်မကျ ယားပေးတာ
ပဲကွာ’

အငယ်ကောင်သည် အစ်ကိုကြီးကို
မလွန်ဆန်၍သာ လိုက်သွားသော်
လည်း မကြည့်ကြည့် ကြည့်သွား
သည်။ တွေ့ကြသေးတာပေါ့ကွာဟု
ပြောယောင် မျက်နှာမှာ ပေါ်နေသည်။

“နင် အစ်ကိုလေးစကားကို နား
မထောင်ရင် မကြာခင်မှာ ဒုက္ခ
ရောက်တော့မှာ” ဟုလည်း ပြောသွား
သေးသည်။ ထိုစဉ်မှာပဲ သူမ မိဘ
တွေကို ပြောပြတော့ “အိပ်မက်ပဲ
စိတ်ထဲမထားပါနဲ့ သမီးရယ်” ဟု
နှစ်သိမ့်စကားဆိုကြသည်။

သူမသည် တနင်္လာနေ့တွင် ပုံမှန်
ကျောင်းတက်ရမည်မို့ စောစောထ
သည်။ ကိုယ်တိုင် ချက်ပြုတ်ကြော်
လှော်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ ရေမိုးချိုး
ပြီးလိမ်း ပြင်ဆင်လိုက်သည်။ နေ့စဉ်
လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်အတိုင်း ကျောင်းသွား
ရန် ထွက်လာခဲ့သည်။

တာဝန်ကျရွာ(ကျောင်း)သို့ ရောက်
ခါနီး (၁)မိုင်လောက်အလိုတွင် သူမ
မီးလာသော ကားနှင့် လှည်းကူးဘက်မှ
မောင်းလာသောကားတို့ မျက်နှာချင်း
ဆိုင် တိုက်မိကြသည်။ ကားနှစ်စီးလုံး
ခေါင်းတွေ ကြေမှု့ ပျက်စီးကုန်ကြ
သည်။

သေသူမရှိသော်လည်း အားလုံး
ဒဏ်ရာရကုန်ကြသည်။ အချို့ပေါက်ပြဲ
ဒဏ်ရာဖြစ်၊ အချို့မှာ ခေါင်းကွဲကုန်ကြ
သည်။ ခြေကျိုးလက်ကျိုး ဖြစ်ကုန်ကြ

သည်။ ကံဆိုးစွာပင် သူမလည်း
ယာဘက်လက် ကျိုးသွားသည်။

သတင်းကြား၍ ရွာသူရွာသားတွေ
ရောက်လာကြသည်။ ဒဏ်ရာပြင်းထန်
သူများကို ဆေးရုံအမြန်ပို့ကြသည်။
သူမသည် လက်ကျိုးရုံမျှမို့ ကျောက်
ပတ်တီးစည်းရသည်။

ကျောက်ပတ်တီးစည်းပြီး အိမ်ပြန်
နိုင်သော်လည်း ယာဉ်တိုက်မှုဖြစ်၍
ဆရာဝန်က ဆင်းခွင့်မပေးပါ။ နောက်
နေ့ ရွာမှ ဆွေမျိုးများ၊ ကျောင်းသား
များ၊ ကျောင်းသားမိဘများ၊ သူငယ်
ချင်းများ၊ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များ လာ
ရောက် မေးမြန်းကြသည်။

သူတို့ပါလာသော မုန့်သံသရေစာဖြင့်
သာ သူတို့ကို ပြန်ညှော်ခံရသည်။ ယာဉ်
ပိုင်ရှင်လည်း လာရောက်ကြည့်ရှုပါ
သည်။ အမှုအခင်းမပြီးပြတ်သေး၍
အချို့ သက်သာသော်လည်း မဆင်း
ကြရသေးပါ။ ငါးညအိပ်လောက်တော့
နေရဦးမည်ဟု ဆိုသည်။

ဤသို့ဖြင့် ဗုဒ္ဓဟူးညသို့ တိုင်ခဲ့ပြီး
ညဦးပိုင်းတွင် လူနာများ၊ လူနာစောင့်
များ မနားတမ်း ပြောကြသည့် စကား
သံများကြောင့် တော်တော်နှင့်ပင် အိပ်
မပျော်။ အအိပ်မက်သူ သူမအဖို့တော့
ငရဲခံသည်နှင့် မခြားပေ။ ည(၁၁)နာရီ
ကျော်တော့မှသာ အိပ်ခွင့်ရတော့
သည်။

နံနက်(၄)နာရီခန့်တွင် နဂါး ခြောက်
ကောင် ရောက်လာသည်။ သူမ၏
အစ်ကိုလေးဆိုသည့် နဂါးက ခေါင်း
ဆောင်ဖြစ်သည်။ နဂါးလေးကောင်
အား သူမ၏ ခုတင်ကို ထမ်းဆိုင်သော
သူမ၏ ခုတင်သည် ပေါ့ပါးစွာ (ထင်
ရွက်လေးပမာ) ပြောက်ပျက်သွား
သည်။

သူမ အတော်လေးပင် တုန်ထူ

သွားသည်။ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိ။ တစ်ခါ
တည်းခေါ်ခဲ့ ဟူသည့် အမိန့်ပေးသံ
လည်း ကြားရသည်။ စိတ်ဓာတ်ကောင်း
သည့် အစ်ကိုကြီးဆိုသူကို တမ်းတမိ
သည်။

ထိုစဉ်မှာပင် အစ်ကိုလေးဆိုသည်
နဂါးသည် ခေါင်းမှူးလာဟန် ရှိသည်။
ပါးစပ်မှလည်း...

‘ဟေ့ကောင်တွေ ယားခဲ့တော့ ၃ အစ်ကို
ကြီးလေးလို့ ငါတို့ကို လမ်းစာမေးပြီး
ပြန်မှ ဖြစ်တော့မယ် ပြန်ရင် ငါတို့ခေါ်တွေ
ရှစ်စိတ်ကွဲကုန်လိမ့်မယ်’

ဆိုကာ ပျာပျာသလဲ ပြန်ကုန်ကြ
သည်။

‘မနက်ဖြန်ည ဝါပိုက်ဘူး။ ဖမ်းစဉ်ရည်ပဲ
လွှတ်လိုက်မယ်။ ဒီနေရာကို သေသေရာရာ
မှတ်ထားကြ ဝိုဠ်မကို ယပါအောင် ခေါ်
ခဲ့ရမယ် ဟုတ်ပြီလား’

ဟုပင် ကြုံးဝါးပြောသွားသေး
သည်။

သူမသည် နံနက်မိုးလင်းသည်နှင့်
ဆေးရုံမှ မိုးဆင်းခဲ့တော့သည်။ အိမ်
ပြန်ရောက်တော့လည်း အိမ်မက်တွေ
က ခေါင်းထဲက မထွက်။ မည်သို့ပြုရ
မည်ကို မိဘတွေကို တိုင်ပင်တော့
အဖြေက ထွက်မလာပါ။

သူမသည် အတော်လေးပင် ရှုပ်
ထွေးလာသည်။ အိမ်မက်တွေကို ပြန်
စဉ်းစားကြည့်သည်။ စဉ်းစားရင်းမှ လွန်
ခဲ့သည့် (၃)နှစ်ခန့်က အိမ်မက်တစ်ခု
ကို ပြန်လည် အမှတ်ရမိပြန်သည်။
ဤအိမ်မက်သည် အဖြေ၏ လမ်းစ
ဖြစ်သည်။

လွန်ခဲ့သည့် (၃)နှစ်ခန့်က အိမ်မက်
ထဲတွင် သူမသည် ပင်လယ်ကမ်းစပ်
တစ်နေရာတွင် တစ်ဦးတည်း ရောက်ရှိ
နေသည်။ ကမ်းခြေသည် အလွန်
သာယာလှပသည်။ ဤနေရာမှ မပြန်

ချင်လောက်အောင် ဆွဲဆောင်မှုရှိ
သည်။

သူမသည် လမ်းလျှောက်နေရင်းမှ
မောမန်းလာသဖြင့် ဆွေမျှ ထိုင်ကာ
ပင်လယ်ပြင်ကို အကြောင်းမဲ့ ကြည့်နေ
မိသည်။ ကြည့်နေစဉ်မှာပင် ပင်လယ်
ထဲသို့ ရွှေရောင်ငှက်ကလေး တစ်
ကောင် ကျလာသည်။ မပျံသန်းနိုင်ဘဲ
ရေနစ်မည်ဘေးနှင့် ရင်ဆိုင်နေရလေ
သည်။

သူမသည် ရုည်ရုည်ဝေးဝေး စဉ်း
စားမနေတော့ဘဲ ရေထဲ ခုန်ချလိုက်
သည်။ ငှက်လေးရှိရာသို့ ကူးသွားရာ
လွယ်လွယ်ကူကူပင် ရောက်ရှိသွား
တော့သည်။

ရောက်လို့သာ ရောက်သွားတာ
အမှန်တကယ်တော့ သူမ ရေမကူး
တတ်ပါ။ ငှက်ကလေးကို ဆယ်ယူကာ
ကမ်းစပ်သို့ ပြန်တက်လာသည်။ ငှက်
ကလေးသည် သူမ၏ လက်တွင်းဝယ်
ချက်ချင်း ခြောက်သွေ့သွားသည်။

ငှက်လေးသည် ခြောက်သွေ့သွား
သော်လည်း သူမလက်ထဲမှ ပျံ့ထွက်
မသွားသေးပေ။ “ငှက်ကလေးရေ...
ရေလည်းခြောက်သွားပြီ။ အလိုရှိရာ
သွားပေတော့” ဟု ရေရွတ်မိချိန်မှာ
တော့ အံ့သြဖွယ် အသွင်ပြောင်းသွား

သည်။ အမ်းကုန်းဘိုးဘိုးရုပ်တု ဖြစ်
သွားသည်။ ထိုဘိုးဘိုးသည် သက်ရှိ
အလား စကားပြောလာသည်။

‘သီး... ဘိုးဘိုးကြီးကို ကူညီသလို ဘိုးဘိုး
ကြီးကလဲ သီးကို ကူညီမယ် တစ်နှစ်တစ်ခါ
ဆိုကြရအောင်’

ဟု ပြောပြောဆိုဆို မျက်လှည့်ပမာ
ပျောက်ကွယ်သွားတော့သည်။

အမှတ်မထင် သူမထံသို့ ကျောင်း
နေဖက်သူငယ်ချင်း တရုတ်မ ရောက်
လာသည်။ မတွေ့တာပင် အတော်
ကြာပြီ။ ဆယ်တန်းအောင်ပြီးကတည်း
က ဆိုပါတော့။ အိမ်ချင်းလည်း သိပ်
မဝေးပါ။ သူမအိမ်သို့ စိတ်ပြေလက်
ပျောက် လိုက်သွားဖြစ်သည်။

တရုတ်ကြီး (သူငယ်ချင်းမ၏ဖခင်)
ကို အဖြစ်အပျက်တွေနှင့် အိပ်မက်တွေ
အကြောင်း စကားမစပ် ပြောမိသည်။
တရုတ်ကြီး၏ အကြံပေးချက်အရ
တရုတ်နှစ်ကူး လုပ်ဖြစ်သည်။

သူမသည် တရုတ်နှစ်ကူးရက်ကို
အမြဲနားစွင့်မိသည်။ နှစ်ကူးရက်
ရောက်လာပြီဆိုလျှင် ဘိုးဘိုးကြီးကို
ရည်မှန်းကာ ကုသိုလ်ကောင်းမှုလုပ်
ဖြစ်သည်။ သူမ ဤသို့ပြုလုပ်သည်မှာ
ယခုနှစ်ဆိုလျှင် (၂၁)နှစ် ရှိပါပြီ။

မည်သည့်နဂါးမှလည်း ပေါ်မလာ
တော့ပါ။ မည်သည့် ဒုက္ခနှင့်မှလည်း
မကြုံတော့ပါ။ ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြု
လုပ်တိုင်း ဘိုးဘိုးကြီး၊ မိဘနှစ်ပါး
(ကွယ်လွန်)နှင့် နဂါးနှစ်ကောင်(အစ်ကို
ကြီး၊ အစ်ကိုလေး)နှင့် သုံးဆယ့်တစ်ဘုံ
သားများအား အမျှပေးဝေလေ့ ရှိပါ
သည်။ နှစ်ကူးကိုတော့ နှစ်စဉ်ကျင်းပ
သွားဦးမည်သာ...

အိပ်မက်ထဲကို

လောဝါနှင့်တော့

စောဗိသုဉ်
(ရန်ကုန်)

ဆရာမြတစ်ယောက် သူဌာနက ပင်စင်ယူဆိုတော့ ဆရာမြတမည် များက နှုတ်ဆက်ပွဲလုပ်ကြသည်။ နောက် ရောက်လာသည့် ကျွန်တော့်ကို လည်း ကြိုဆိုပွဲပေါ့။ ဆရာမြက ရန်ကုန် မှာ နေသည်ဖြစ်၍ ရန်ကုန်ပြန်မည် ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်ကတော့ ရှမ်းပြည်နယ် သတ္တုတွင်းမှ ပြောင်းလာသော်လည်း မန္တလေးသား ဖြစ်လေသည်။

အကန်တော့ခံဆရာက ဆုပေးကာ တပည့်များကို ဆုံးမစကားတွေကို လည်း ပြောသည်။ နောက်ရောက်လာ သည့် ကျွန်တော့်ကိုလည်း သူတပည့် ကျော်များအကြောင်း ပြောပြပါသည်။ ဘယ်သူကဖြင့် စိတ်ဆတ်သည်၊ ဘယ်သူကဖြင့် အလုပ်လုပ်လျှင် သေချာသည်၊ ဘယ်သူကတော့ နုံးလစ်တာ များသည်ကအစ ဖြစ် သည်။ ထိုစဉ်က အသက်နှစ်ဆယ်

ကျော်သုံးဆယ် အတွင်းမျှသာ ရှိသေး သည့် သူတပည့်များသည် ငယ်သေး သည့် အရွယ်တွေဖြစ်၍ တစ်ခါတလေ ဆရာဆူလျှင် ငိုသည်လူနှင့်၊ စိတ် ကောက်သည်လူများ ရှိသည်။ အကြောင်း...

ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့် အိပ်ထောင် ကျကာ ကလေး(၁)ယောက်နှင့် ပတ်ချာလည်ပြီး ဝင်းခွေမလောက်၍ ကွမ်းသီးစိတ် သုပ်ရောင်းကာ တဦး

အလုပ်များ လုပ်၍လည်း အပိုင်ငွေရှာ
ရသည့် တပည့်ကျော် ကိုတင်မောင်ဦး
အကြောင်း...

ထိုတပည့်ကျော်သည် မကြာခဏ
ရုံးလစ်တတ်၍ ထိုတပည့်ကို ကြိုးဖြင့်
တုပ်ထားမှ ရမည်ဟု ကျွန်တော်သိ
စေရန် ပညာသားပါပါနှင့် ပြောပြလေ
သည်။

ဆရာ သွားတော့မည်ဖြစ်၍ စိတ်
မကောင်းနေကြသည့် သူတပည့်များ
ကို ရယ်မောပျော်ရွှင်အောင် လုပ်ပေး
သေးသည်။ ဆရာမြသည် အလုပ်
တာဝန်သာမက သူတပည့်များကိုပါ
ကျွန်တော့်ကို လွှဲခဲ့လေသည်။ ဆရာမြ
နှုတ်ဆက်ပွဲတွင်ပြောသော မှတ်သား
ဖွယ်စကားကတော့...

'ကျွန်တော်ကတော့ ကျွန်တော်တပည့်
တွေကို ကိုယ့်သာသမီးလေးတွေလိုသဘော
ထားပြီး ဆုတန်ဆာ ဆုံးမတန်ဆာ ပြာတာ
စရာရှိ ပြာတာရန် မိသားစုလို ဆက်ဆံခဲ့ပါ
တယ်။ ကျွန်တော်တို့ဆိုတာ အိမ်မှာထက်
ရုံမှာ အနေပျော်ပြီး မိသားစုထက် အချိန်များ
များ အတူတူနေကြရတဲ့ လူတွေပဲ။ သူတို့
စိတ်ချမ်းသာဖို့လဲ အရေးကြီးလို့ပါ'

ဆရာမြ ပြောင်းသွားပြီးတော့
ကျွန်တော်က ဆရာမြနေရာကို ဆက်
ကိုင်ရသည်။ ကျွန်တော့်အသက်
လေးဆယ်ကျော်ပြီဖြစ်၍ စဉ်းစား
ချင်ချိန်တတ်သော အရွယ်လည်း ဖြစ်ပါ
သည်။ တပည့်များအပေါ် စကားပြော
လျှင် ချိုသာစွာပြောကာ ဆွဲခဲ့ပါသည်။
ဌာနမှူးမဟုတ်ဘဲ လူနှစ်ဆယ်ခန့်ရှိ
သည့် ကိုယ့်ဌာနလေးကိုသာ အုပ်ချုပ်
ရသော ဆရာဖြစ်၍ ရှေ့ဆုံးဆုံတွင်
ထိုင်ရသည်။

ထမင်းစား နားချိန်များတွင်လည်း
ကင်တင်းမဆင်းဘဲ နံနက်စာထမင်းကို
ထမင်းချိုင့် စာညှိလာပြီး ကိုယ့်စားပွဲ

မှာသာ ကိုယ်စားသည်။
ရုံးတွင် တစ်နေကုန်နေ၍ ထမင်း
စားပြီးကြသည့်အခါ တစ်နာရီနားသည့်
အချိန်အတွင်း လက်ဖက်ရည်ဆိုင်
ဆင်းသည့်လူကဆင်း။ သူများဌာနသို့
အလည်သွားသည့်သူက သွားနှင့်
ကိုယ့်ဌာန အုပ်ချုပ်ရေးကပင် အခန်း
(၃)ခန်း ရှိလေသည်။

သူတို့လေးတွေနှင့် ခင်လာကြသည့်
အခါ ကျွန်တော့်အတွေ့အကြုံများ၊
ဗဟုသုတများကို ပြောပြရသည်။
ကျွန်တော် အများဆုံး ပြောပြတတ်
သည်က ကျွန်တော်၏ အိပ်မက်များ
ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်နှင့် ရင်းနှီး
သော သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ရှိရာ
သူက...

'ယုံရင် တော်ရဲ့... ယုံရင် ကွယ်ရာမှာ
ဟားစရာ ဖြစ်နေမယ်။ ကိုသက်မောင်က
ရောက်တာ မကြာသေးတော့ သူတို့တွေနဲ့
ရင်းနှီးအောင် စကားပြောတာကို ကျွန်တော်
သိပါတယ်။ လူဆိုတာ စိတ်အမျိုးမျိုး ရှိတတ်
ကြတာ ကိုယ့်တပည့်တွေ ရှိသေးအောင်
ချစ်ခင်အောင် နေပျော်'

ထိုစဉ်က အမှတ်(၁) သတ္တုတွင်း
လုပ်ငန်း။ အမှတ်(၂)သတ္တုတွင်း
လုပ်ငန်း။ ပြင်ဦးလွင်သံစိမ့်ကိန်း
သတက(၃)။ ဘူမိဗေဒလေ့လာရေးနှင့်
ဓာတ်သတ္တု ရှာဖွေရေးဦးစီးဌာန
(ဘဓရ)များအပြင် အလောသတ္တုဗေဒ
သုတေသနနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးလုပ်ငန်းဌာန
တို့ ရှိကြပါသည်။

ထိုဌာနများမှ သတ္တုတွင်းဝန်ထမ်းများ
သည် ရှမ်းပြည်နယ် နမ့်တူသတ္တုတွင်း၊
ရတနာသီဟိုဠ်သတ္တုတွင်း၊ ဘော်တွင်း
များသို့လည်း ပြောင်းရွှေ့ တာဝန်ထမ်း
ကြရသည်။ စိမ့်ကိန်းများရှိရာ
နယ်တကာသို့ ရောက်ကြရသည်။
အမြဲသွားမနေရသော်လည်း အလုပ်

တာဝန်နှင့်တော့ နယ်အနှံ့ ရောက်ဖူး
လေသည်။

ယခု ကျွန်တော် အလုပ်လုပ်ရာ
သတ္တုတွင်းမှနေ၍ စက်ရုံရှိရာ ဗြူးလေး
သို့ အလုပ်ကိစ္စနှင့် သွားခဲ့ရသည်။
ထိုစက်ရုံသို့ မရောက်မီကတည်းက
အိပ်မက်ထဲမှာ ထိုနေရာသို့ အရင်
ရောက်ခဲ့ဖူးသည်။

ကျွန်တော် ရောက်သွားသည့် အခြေ
အနေက ယခု အခြေအနေမဟုတ်။
သင်္ချိုင်းကုန်းကြီး။ ဂူဝဲတွဲလည်း ရှိသလို
မြေပုံမို့မို့လေးတွေ သစ်သားမှတ်တိုင်
လေးတွေ စိုက်ထူထားပြီး မြန်မာ
သင်္ချိုင်းတစ်ခု၏ ပုံသဏ္ဌာန်အတိုင်း
ချဲ့နွယ်တွေရော မြက်တွေရော ဖုံးအုပ်
၍နေသည်။ မကြာသေးမီကမှ မြှုပ်
ထားသည့် မြေပုံလေးတွေကတော့
ရှင်းလင်းနေပြီး မှတ်တိုင်လေးတွေက
လည်း သစ်သစ်လွင်လွင် ရှိနေသေး
သည်။

မိုးကောင်းသည့် နေရာဖြစ်၍ မြက်
တွေထူတာ မဆန်းတော့ပါ။ ကျွန်တော်
အဲဒီသင်္ချိုင်းထဲကို ဘယ်လိုရောက်နေ
မှန်းမသိပါ။ သင်္ချိုင်းမြေမှာ ရပ်ပြီး
စဉ်းစားနေတာက ခရစ်ယာန်သင်္ချိုင်း
တို့ဆို သန့်ရှင်းနေသလို၊ တရုတ်
သင်္ချိုင်းဆိုလည်း ကိုယ့်ဆွေမျိုး မိဘ
တွေ၏ အုတ်ဂူတွေကို တစ်နှစ်တစ်ခါ
သွားကန်တော့ကြပြီး ရှင်းလင်းထား၍
အလေးအမြတ် ထားကြသည်။

မြန်မာသင်္ချိုင်းတွေကတော့ သေပြီး
အသုဘချပြီးသည်နှင့် နောက်တစ်
ခေါက် မရောက်ကြပါ။ အိမ်မှာသာ
အလှူလုပ်ပေးတာတို့၊ အမျှဝေတာ
တို့လုပ်တော့ သင်္ချိုင်းမြေကြီးက
ရောက်သည်နှင့်ကို သေခြင်းဘာရာ
ကို ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်း မြင်စေပြီး
သင်လည်း တစ်နေ့ ဒီလိုသုသာန်မှာ

အပစ်ခံထားရမှာပါလားဟု တရားရ
စေသည့်နေရာဖြစ်သည်။ ပန်ညယျာဉ်
လို သစ်ပင်တွေ စိုက်ပျိုးထား လှပ
အောင်ထားသည့် သင်္ချိုင်းတွေမှာ
ဘယ်လိုတရားရပါ့မလဲလို့ပေါ့။

သင်္ချိုင်းထဲမှာ ညောင်ပင်ကြီး
တစ်ပင်လည်းရှိသည်။ ညောင်ပင်
အောက်မှာ အုတ်ဂူလေးတစ်လုံး၊
အမြစ်တချို့က အုတ်ဂူလေးပေါ်မှာ
တောင် ရောက်နေကြပြီ။ အုတ်ဂူမှာ
ထိုးထားသည့်နာမည်က ခင်မြအေးစ်။
အုတ်ဂူလေးပေါ်မှာ မိန်းကလေးတစ်
ယောက် ထိုင်နေသည့်ပုံကို ရုတ်တရက်
မြင်လိုက်ရပြီး...

‘ကျွန်မကို အဖေပေးဖို့ အိမ်ကိုသွားပြီး
ကျွန်မအကြောင်းကို ပြောပြပေးပါ။ အဖေ
လုပ်ပေးဖို့ ပြောပေးပါ’

ဟု ပြောသံကြား၍ မေးမည်ဟု
ပြင်တုန်း တချို့မြေပုံပေါ်မှာ မသံမကွဲ
သဏ္ဌာန်တွေ ထိုင်နေကြသည်ကို
လည်း ထပ်မြင်ရပြီး ငိုသံတွေလည်း
ဆူညံလာသည်နှင့် အပြေးတစ်ဝိုင်းနှင့်
ထွက်လာခဲ့မိသည်။

အိမ်မက်ထဲက အဲဒီနေရာကို အပြင်
မှာ တကယ်ရောက်သွားတော့ ရုံး
အဆောက်အအုံတွေနှင့် သစ်လွင်
လှပနေပါသည်။ အိမ်မက်ထဲမှ
ညောင်ပင်ကြီးကိုလည်း တွေ့ရတော့
သည်။ ညောင်ပင်ကြီး၏ အမြစ်က
အုတ်ဂူလေးပေါ်ကို ကုတ်ထား၍
အုတ်ဂူကို ဖယ်မရဘူးနှင့် တူပါသည်။
ကျွန်တော်လည်း စပ်စုပြီး မေးမိသည်။

‘ဒီနေရာက အရပ်တန်းက သင်္ချိုင်းမြေ
ယဟုတ်လား၊ အုတ်ဂူလေးတွေလို့ပါ။ ဘာလို့
အကုန်ပယ်ပစ်တာလဲ၊ ရုံးကျွန်ုပ်တို့ ကြည့်
မကောင်းပါဘူးဗျာ’

‘ဖယ်ပါတယ်ဗျာ ဒီညောင်ပင်ကြီး
ကို ဖယ်မရလို့ ညောင်ပင်မှာ ရွက်စိုး

ရှိနေတယ်ဆိုတော့ မအုတ်ဖြစ်ကြတော့
ဘူး။ သူကုတ်ထားတဲ့ အုတ်ဂူကိုလည်း
ဒီအတိုင်း ထားရတော့တာပေါ့။ သင်္ချိုင်း
နေရာကို ရှင်းလင်းတဲ့အချိန်မှာ မြေတွေ
စက်တွေနဲ့ ခိုက်မိလို့ပြတ်ပြီး သေကြ
တယ်။

အလုပ် လုပ်တဲ့ မြေသယ်၊ အုတ်
သယ်တဲ့ မိန်းကလေးတွေကိုလဲ ပူးကပ်
ပြီး ငိုဟယ်ရယ်ဟယ်နဲ့ တော်တော်
လေးကြမ်းလို့ ဆရာတွေပင့်ပြီး ကုရ
သေးတယ်။ သူတို့နေရာကို ရွှေ့မှာကို
မကြိုက်လို့ပေါ့ဗျာ။

သံဃာတော်ပင့် ပရိတ်ရွတ်ပြီး
သူတို့ကို ကားနဲ့ တင်ခေါ်ပြီး သင်္ချိုင်း
သစ်မှာ နေရာပေးလိုက်မှ လုပ်ငန်းတွေ
လုပ်လို့ရတော့တာ။ ညောင်ပင်မျိုးထား
တဲ့ အုတ်ဂူထဲက အမျိုးသမီးက ဒီမြို့
ထဲက မဟုတ်ဘူး။ ဒီဘက်ကို ဘုရား
လာဖူးကြရင်းနဲ့ ကားမှောက်ပြီးဆုံးလို့
သူ့မြို့ကို ပြန်မသယ်သွားတော့ဘဲ ဒီမှာ
ပဲ သင်္ချိုင်းခိုတာ’

သင်္ချိုင်းရွှေ့သည့် ခုနစ်ကို မေးကြည့်
လိုက်ရာ ဦးသက်မောင် အိမ်မက် မက်
သည့် ခုနစ်ပါပဲ။ ညောင်ပင်အောက်
က အုတ်ဂူလေးပေါ်တွင် ထိုင်ခိုနေ
သော မိန်းကလေးကို မျက်စိထဲက

မထွက်ခဲ့ပါ။
ကျွန်မအကြောင်းကို ပြောပြပေးပါ
ဟု အိမ်မက်ထဲတွင် ပြောသောစကား
သံ ပြန်စဉ်းစားမိသည့်အခါ ကြက်သီး
မွေးညင်းထမိပါသည်။

ထိုစက်ရုံဝင်းအတွင်းမှာ မမြင်ရ
သော ဝိညာဉ်တို့သည်လည်း ရှိသေး
ဟန် တူပါသည်။ ဧည့်ခိုက်သာသည်
စက်ရုံဝင်းကြီး၏ အနောက်ဘက်တွင်
တည်ဆောက်ထားသည်။ အိမ်သာ၊
ရေချိုးခန်းတို့ကလည်း ကိုယ့်အခန်း
နှင့် ကိုယ်ရှိ၍ အဆင့်အတန်းမြင့်ပါ
သည်။

ထိုစက်ရုံရှိ တည်းခိုရာနေရာ ရေချိုး
ခန်းရှိ မှန်ရှေ့တွင် မျက်နှာသစ်ရန်
ဘေစင်ရှိပါသည်။ မျက်နှာသစ်ပြီးမှ
သွားတိုက်ဆေး အသင့်ထည့်ထား
သော သွားပွတ်တံကို ဘေစင်ပေါ်မှ
ယူရန် လက်လှမ်းလိုက်ရာ သွားပွတ်တံ
မရှိတော့ပါ။ အောက်ကျသွားသလား
ဟု ရှာနေစဉ် သွားပွတ်တံလေးက
လေထဲဝဲနေ၍ အခန်းထဲမှ အမြန်ပြေး
ထွက်ခဲ့ရသည်။

ညဘက် အခန်းထဲတွင် တစ်ယောက်
တည်းအိပ်ရမှာ စိတ်မသန့်၍ မနက်ဖြန်
ပြန်ရသည့်အတူတူ စက်ရုံရှေ့ရှိ ကင်းတဲ
မှ လုံခြုံရေးနှင့် သွားစကားပြောနေမိ
သည်။ ရုံးရှေ့ရှိ ညောင်ပင်ကြီးကလည်း
အရွက်လေးတွေထောင်ကာ အသီးများ
ကြွေသည့်အခါ ပတ်ချာလည် ကြွေကျ
နေသည်။ ချာချာလည်၍ပါလား။ လူ့
ဘဝလိုပါပဲ။

‘ဆရာကလဲ ကြောက်စရာမလိုပါဘူး။ သူ
တို့က ဒီယောက်ပဲ စတာပါ။ တစ်ခါတလေ
ရုံးခန်းထဲက လက်နှိပ်စက်တွေ ပျံ့ပျံ့
တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ရိုက်နှေးတဲ့ကြာနေရ
တာ ဟူ၍တွေ့ ရှိတာကတော့ ယခု
ဆန်းတော့ပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ကတော့

ရိုးနေပြီ'

ဟု ဆိုသည်။ နမူနာပစ္စည်း လာပို့
ရုံဖြစ်၍ တော်ပါသေးသည်။ ကျွန်တော်
အတွက်တော့ အမြဲများ အလုပ်ဆင်းရ
လျှင် မလွယ်ပါပေ။

* * *

ကျွန်တော်တို့ ပြင်ဦးလွင် ခရီးစဉ်
ကို သွားကြရဦးမည် ဖြစ်ပါသည်။
ပြင်ဦးလွင်သို့ မန္တလေးမှတစ်ဆင့် အမှီး
ဖွင့်လှစ်ထားဖြင့် တက်ကြသည်။ ပြင်ဦး
လွင်သို့ သွားသည့်ခရီးကို တစ်ခါမှ
မရောက်ဘူးသော်လည်း ထိုလမ်းများ
ကို သိရှိနေပါသည်။

ကောက်ကောက်ကျွေ့ကျွေ့ လမ်း
များ တောင်တက်လမ်းများကို ပြင်ဦး
လွင်သို့ အမြဲသွားနေကျ မောင်ဝင်းငွေ
မှ မောင်းပေးခဲ့ရာ လမ်းတွင် ကားပျက်
၍ ကားဆက်မောင်းမရဘဲ ရပ်ထားရ
သည်။ နံနက်ခြောက်နာရီတွင် မန္တလေး
မှ ထွက်လာရာ လမ်းခရီးတွင် ကြန့်
ကြာရတော့သည်။

'ကဲ ဟိုမှာ ဆိုင်ကယ်တွေ အများ
ကြီးပြင်ဦးလွင်က ပြန်ဆင်းလာကြတာ
တစ်စီးကိုတားပြီး အကူအညီသွား
တောင်းစမ်းပါဗျာ၊ ပြင်ဦးလွင် အဆင်း
လမ်းဘေးမှာ ဆိုင်ကယ်ဝပ်ရှော့ဆိုင်
ရှိတယ်။ ဆိုင်ကယ်ပြင်ဆရာကို ဒီခေါ်
ခဲ့ပါ'

ဆိုင်ကယ်တစ်စီးမှ မောင်ဝင်းငွေကို
ခေါ်သွား၍ ဆိုင်ကယ်ပြင်သည့်လူ
အလာကို မျှော်နေမိကြသည်။

'ဆရာဦးသက်မောင်က ဒီနေရာကို တစ်ခါ
မှလဲ မရောက်ဖူးဘူးပြီ ဆိုက်ကယ်ဝပ်ရှော့
ရှိတဲ့နေရာကို ဘယ်လိုလုပ် သိတာလဲ'
တပည့်တွေပြောလည်း ပြောစရာ
ပင် စိတ်ထဲတွင် အလိုလိုပေါ်လာသည့်
အတိုင်း ပြောလိုက်မိခြင်းဖြစ်၍ အလာ
တုန်းက မြင်မိလို့ထင်ခဲ့ဟု ရောချ

လိုက်ရသည်။ ဘယ်လို ရှင်းပြရမည်
မသိ။

ကားရပ်ထားသည့် ဘေးတွင် လမ်း
လျှောက်နေရာမှ ပြင်သည့်လူလည်း
လာ၍ ရေတိုင်ကို အနည်းငယ်ပေါက်
သွားခြင်းဖြစ်၍ ဖာထေးပေးသွားသည်။
ခရီးသွားတိုင်း ရေသောက်ရန် ရေဘူး
ကြီးတစ်ဘူး တင်လာတတ်၍ ထိုရေ
သန့်ကို တိုင်ကီထဲ ထည့်သုံးရသည်။
ခရီးသိပ်မရောက်မီ ကားပျက်၍ တော်
သေးသည်။

'ဆရာတို့ ရေတိုင်ကီက နည်းနည်း
စိန်ချင်စိန်လိမ့်မယ်။ ရေသာထည့်ထည့်
မောင်းသွားပါ။ ဘာမှ မဖြစ်တော့ပါဘူး။
မောင်းသွားလို့ ရပါတယ်ဆရာ'

ကားပြင်သည့် ဆရာလေးက ထိုသို့
ပြော၍ စိတ်ချမ်းသာကြရသည်။ သူ
ဆိုက်ကယ်နှင့်သူ လာသည်ဖြစ်၍ ပြန်
လိုက်ပို့စရာ မလိုတော့ပါ။ ပြင်ခ ရှင်း
ပေးပြီး အဆင်ပြေပြေနှင့် ခရီးဆက်
ခဲ့ကြသည်။ ဂျစ်ကားခေါင်းထဲမှ မီးခိုး
လုံးကြီးလို ထိုးထွက်ကာ ကားရပ်သွား
၍ လန့်ခဲ့ရသမျှ ကားပြန်ကောင်းသွား
၍ တော်သေးသည်။

'ရေတိုင်ကီကို သေချာပြင်ခဲ့မှပဲ။
တစ်ညအိပ် နားကြတာပေါ့။ ရောက်
တုန်း ဘုရားတွေလဲဖူး။ ပွဲကောက်
ရေတံခွန်တို့ ကန်တော်ကြီး အမျိုးသား
ဥယျာဉ်တို့လဲ သွားလည်ကြရအောင်၊
တို့တာဝန်က ရုံးကို ပစ္စည်းလွှဲတဲ့ကိစ္စ
ပြီးရင် လည်လို့ရတယ်လေကွာ နောက်
နေ့မနက်မှ စောစောထပြန်ကြတာ
ပေါ့'

တစ်နာရီကျော်ကြာလျှင် ဂျစ်ကား
လေးကို တစ်ခါရပ်လိုက်၊ ရေတိုင်ကီထဲ
ရေထည့်လိုက်နှင့် (၂၁)မိုင်စခန်း
ရောက်သည့်အခါ ဓာတ်ပုံဆင်းရိုက်ကြ
သည်။ ပြင်ဦးလွင်ရှိ ရုံးတွင် ပေးစရာ

ရှိတာပေးကာ မြို့ခံ ကိုမင်းထိုက်စံတို့
အိမ်သို့ ချီတက်ခဲ့ကြသည်။ မွန်းတည့်
မှပင် နံနက်စာကို ကိုမင်းထိုက်စံတို့
အိမ်တွင် စားကြရသည်။

စားသောက်ပြီး ခေတ္တနားကာ
ပိတ်ချင်းမြောင်းလိုက်ရာသို့ ဘုရားဖူး
သွားခဲ့ကြပါသည်။ အံ့ဩဖွယ်ရာ
သဘာဝလှိုက်လှဖြစ်ပြီး ဘုရားစေတီ
များကို ကြည့်ညို့ဖွယ်ရာ ဖူးတွေ့ကြရ
သည်။ ထိုမှ မဟာအံ့ဩကံသာ ဆု
တောင်းပြည့်ဘုရားကြီးသို့ သွားခဲ့ကြ
သည်။

တရုတ်နိုင်ငံသို့ပို့ရန် သယ်ဆောင်
လာစဉ် ကားမှောက်ကာ ပြန်ပင့်၍
မရတော့ဘဲ လမ်းနံဘေးတွင်ပင် ရှိနေ
ရာမှ မြန်မာနိုင်ငံမှာပင် ပင့်ဆောင်
ကိုးကွယ်ထားရ၍ ပြည်တော်ချစ်ဘုရား
ဟုလည်း ခေါ်တော်မူသော ဘုရားကြီး
ကို ကြည့်ညို့စွာ ဖူးခဲ့ကြရသည်။

ပလ္လင်အမြင့်ပေါ်မှနေ၍ မဟာ
ကရုဏာတော်ဖြင့် ကြည့်တော်မူသလို
ပါပဲ။ ပြင်ဦးလွင်မှ လည်စရာ များစွာကို
တက်သုတ်ရိုက် လည်ပြီးမှ အနွေး
ထည်များ ဝယ်ကြရသည်။ ပြင်ဦးလွင်
အနွေးထည်ဆိုင်တို့၊ စတိုးဆိုင်တို့က
အနွေးထည်များသည် ခေတ်မီလှပပြီး
ဒီဇိုင်းလည်းစုံ၍ သုံးထည်လောက်
ဝယ်ဖြစ်ကြသည်။

လည်ရာမှ ပြန်လာကြပြီး အပြင်သို့
ထမင်းစားမထွက်မီ အိမ်တွင် နားကြ
သည်။ ဧည့်ခန်းကြီးက ကျယ်ပြန့်
မီးလင်းရှိကြီးလည်း ရှိသည်။ ဧည့်ခန်း
နံရံပေါ်တွင် ဓာတ်ပုံတွေ အစီအစဉ်
ထား၍ ထကြည့်မိသည်။

မိန်းကလေးတစ်ယောက်၏ လှုပ်ရှား
တစ်ပိုင်းပုံလေးကို အကြီးအကြီး
ဓာတ်ပုံထဲက
ခင်မြအေး၏ ကျယ်ထင် ရင်ထင်

ထိတ်ခန့်ကာ မျက်နှာလွှဲ၍ မရအောင်
ငေးကြည့်နေမိသည်။

ကြည့်လှရည်လား ဆရာရယ်၊ ကျွန်တော့်
ညီမလေးများ သူ မရှိတော့ပါဘူး။ ပြောပြ
ဘုရားမလွှားရင်း ကွယ်လွန်သွားရာပြီ
သေချာပါပြီ ခင်မြအေးအစ်မ သူ့အိမ်ကို
ရောက်နေခဲ့ပြီကော။ ကျွန်တော့်
အိမ်မက်ထဲတွင် ကျွန်တော်သည်
ပြင်ဦးလွင်သို့ ကားဖြင့်လာရာ တောင်
တက်လမ်းတွေကို ကွေ့ကာပတ်ကာ
မောင်းလာပြီး ပြင်ဦးလွင်သို့ရောက်
တော့ အိမ်တစ်အိမ်ရှေ့တွင် ကားရပ်
သွားမိသည်။

ခြံကြီးက ကျယ်ဝန်းကြီး ခြံထဲရှိ
အိမ်သို့ရောက်ရန် တော်တော်ဝင်ရဦး
မည်။ ခြံဝမှနေ၍ အိမ်ကိုမျှော်ငေး
ကြည့်နေမိရင်း ခင်မြစံအေးက သူ့
အိမ်သွားကာ အမျှဝေပေးဖို့ သွားပြော
ပေးပါဟု ပြောကြားချက်ကို သတိရမိ
သည်။

အိမ်ထဲဝင်ဖို့ ကြိုးစားစဉ် အိပ်မက်မှ
အမြဲလန့်မိသည်။ သူ ပြောသော်လည်း
အိမ်လိပ်စာမသိ ဘယ်နေရာမှန်းမသိ၍
သီးသန့် သွားမပြောမိခဲ့ပါ။ အခုတော့
ဒီအိမ်ကြီးထဲ ရောက်နေပေပြီ။

ကျွန်တော် ခြံဝသို့ လမ်းလျှောက်
ထွက်ခဲ့၍ ခြံပြင်ရောက်ရန် မလွယ်
ပေါက်ဘေးမှ ထွက်ခဲ့ရသည်။ ထိုခြံထဲ
ဝင်စဉ်က ခြံတံခါးဝကို သေချာမကြည့်
မိ။ ကားပေါ်တွင် စကားပြောရင်း ခြံထဲ
ရောက်သွားခဲ့သည်။ မကြာခဏ
မက်သော အိပ်မက်ကို မေ့လျော့နေမိ
သည်။

‘ဆရာဦးသက်မောင် ခြံပြင်ထွက်ပြီး
ဘာလုပ်နေတာလဲ၊ အပြင်မှာ အေး
တယ်ဗျာ။ ကျွန်တော် ဆရာမျောက်လို့
လိုက်ရှာနေတာ၊ ခြံပြင်ထွက်သွားတယ်
ဆိုလို့ လိုက်လာတာ’

‘ခင်မြအေးအစ်မ ဆုံးမနေရာမှာ သွားပြီး
အမျှဝေသေးလား။ ကျွန်တော် ခပ်များတို့
ခြံကို အိပ်မက်ထဲမှာ မကြာမကြာ ရောက်ဖူး
တယ်။ ခြံထဲထိုးကြိုစာခဲ့ပေမယ့် လန့်လန့်
နိုးသွားတယ်ဗျာ။ ခြံက အုတ်ခုံလေးက
ကျွန်တော့်အိပ်မက်ထဲကအတိုင်း တကယ်
ရှိတော့ နှင်းဆီရံကြီးကတော့ မတွေ့ရဘူး။
ကျွန်တော့်အိပ်မက်ထဲမှာ အုတ်ခုံနောက်
ဘက်မှာ နှင်းဆီအမြူကြီး ရှိတယ်ဗျာ။ သူ့
ကို အိပ်မက်ထဲမှာပဲ ခဏတွေ့လိုက်ရပေ
မယ့် သူ ပြိုပြိုပြောနေတာ ကျွန်တော်မှတ်မိ
နေတယ်’

‘ဟုတ်တယ် ဆရာဦးသက်မောင်ရေ
အရင်က ညီမလေး စိုက်ထားတဲ့
နှင်းဆီမြူရံတစ်ရံရှိတာ သူဆုံးပြီးမှ
ရှင်းပစ်ခဲ့တာ။ အမေက အဲဒါတွေကို
မြင်ရင် သတိရပြီး ငိုနေလို့ တိုက်တိုက်
ဆိုင်ဆိုင်ဗျာ။ ဆရာ့ကို အိပ်မက် လာ
လာပေးနေတာ၊ ကျွန်တော့်ညီမလေး
ဆုံးတဲ့မြူကိုသွားပြီး ညီမလေးအတွက်
အမျှဝေဖို့ သွားကြမယ်။

သူဆုံးတာ နှစ်ပေါင်းကြာပြီဆို
ပေမယ့် ဆရာက ကျွန်တော်တို့ခြံကို
အိပ်မက် မက်နေတုန်းဆိုတော့ သူ
မကျွတ်ရှာသေးဘူးလား မသိဘူး။
တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ဆရာကလဲ
ကျွန်တော်တို့အိမ်ကို ရောက်လာတာ
လေ’

ပြင်ဦးလွင်က အပြန်ခရီးတွင် တိုက်

ဆိုင်မှုများကို အံ့သြနေမိပါသည်။
ဆွေမျိုးမတော်စပ်ဘဲ ကျွန်တော့်ကိုမှ
ဘာလို့ အိပ်မက်ပေးရတာလဲ၊
ကျွန်တော် စဉ်းစားကြည့်မိတော့
ထိုဘုရားဖူးကားမှောက်စဉ် ကျွန်တော်
ကားလည်း အနားသို့ ရောက်သွား၍
လူနာတင်ယာဉ်လာရန် အကြောင်း
ကြားပေးခဲ့ဖူးသည်။ ဒဏ်ရာရသူများ
ကို ကူညီ၍ ဆေးရုံလိုက်ပို့ပေးခဲ့သည်။

ဒီနောက် ကျွန်တော့်ခရီး ကျွန်တော်
ဆက်သွားခဲ့သည်။ ထိုစဉ်က ကျွန်တော်
ကူညီခဲ့သော ကားမှောက်ခရီးစဉ်တွင်
ခင်မြအေးအစ်မ ပါခဲ့ဟန်တူပါသည်။ နယ်
ရောက်နေပြီး သတင်းစာလည်း မဖတ်
ဖြစ်၍ ထိုကားမှောက်သတင်းကို မသိ
တော့ပါ။

လူတို့သည် စိတ်စွဲလမ်းရာသို့
သေဆုံးသည့်အခါ ရောက်တတ်သည်
ဟု သိခဲ့ဖူးပါသည်။ သူတို့ကို ကယ်
တင်ရန် ကူညီခဲ့သည်များကြောင့်
ကျွန်တော့်ဆီ ရောက်လာသည်လားဟု
ထင်မိသည်။

ပြင်ဦးလွင်အိမ်ရှိ မိဘများထံ ဘာ
လို့အိပ်မက် သွားမပေးခဲ့တာလဲ၊ သေ
လွန်ပြီးသည့်အခါ ကျွတ်လွတ်ရန်
သူများအကူအညီ ယူရမည့်အစား
လူ့ဘဝရောက်ရှိက် ဘယ်အချိန်
သေရမည်မှန်း မသိနိုင်ကြသည့်
ဘဝများတွင် ငယ်သည်ကြီးသည်
မဟု ကိုယ့်ဘာသာ ကောင်းရာမှန်
ရာရောက်ရန် ကြိုးစားသင့်ကြောင်း
တွေ့ကို စဉ်းစားနေမိပါသည်။

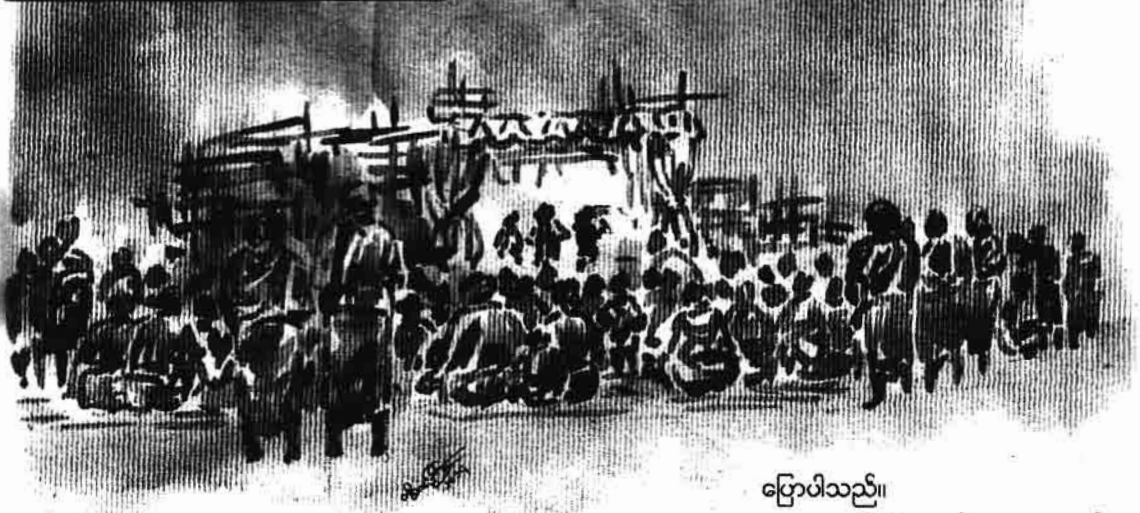
ဖြစ်စေချင်မိသည်က သူ့ဘဝလေး
ကျွတ်လွတ်ပြီး ကျွန်တော့်အိပ်မက်ထဲ
ကိုလည်း မလာပါနှင့်တော့ဟုသာ
ဆုတောင်းမိပါတော့သည်။

ထူးဆန်းသော ပွဲကြည့်ပရိသတ်များကို
သုံးနှစ်ဆက်တိုက် စည်းခြား ကပြဖျော်ဖြေခဲ့ရသည့်

မန္တလေးကလောင်ပွဲတစ်ပွဲ

ခို (အမရပူရ)

ရွာပျောက်ကြီး ခိုဒီယိုဇာတ်လမ်းကို ကြည့်မိသော ကျွန်ုပ်တို့သည် လွန်ခဲ့သော (၁၅)နှစ်ခန့်က မန္တလေးဇာတ်ပွဲမှ မင်းသားနောင်နောင် ပြောပြသော ထူးဆန်းသည့် ပွဲကြည့်ပရိသတ်များကို ကပြခဲ့ရသည့် ဇာတ်လမ်းလေးကို ပြန်လည် သတိရခဲ့မိပါသည်။

နောင်နောင်တို့ ပါဝင်သည့် မန္တလေးဇာတ်ပွဲသည် မိုးမိတ်မြို့နယ်အတွင်းရှိ

ကျယ်တွင် နှစ်စဉ် သုံးနှစ်ဆက်တိုက် ပွဲကစားရပါသည်။

နောင်နောင်တို့ မန္တလေးဇာတ်ပွဲကို မိုးမိတ်မြို့မှ ဦးပွင်းတစ်ပါး၊ ယောက်ျားကြီးနှစ်ဦးတို့သည် ဇာတ်ပွဲတည်ရာ မန္တလေး တာရံတန်းတွင် လာရောက် ပွဲငှားကြပါသည်။

မိုးမိတ်မြို့နယ်အတွင်းဟူသာ မှတ်မိပြီး ဘုန်းကြီးကျောင်းတိုက်အမည်ကို

ပြောပါသည်။

ပထမနှစ် ပွဲကမည့် ပထမညတွင် မြန်မာ့ဆိုင်ရိုင်းကြီးမှ ည(၈)နာရီခွဲ လောက်တွင် စတင် တီးမှုတ်ကြပါသည်။ ထိုပွဲသည် မန္တလေးမှာကဲ့သို့ ပွဲကြည့်စင်များမပါဘဲ ဦးရာလူများ ခင်းကြည့်သည့် ကြည့်ချင်ပွဲတစ်ပွဲ ဖြစ်ပါသည်။

ဆိုင်းရိုင်းကြီးမှ တီးမှုတ်၍ ပြောခင် ဘုန်းကြီးကျောင်းဝင်းသား သစ်ပင်များ အုပ်ဆိုင်နေသော လမ်းတစ်ခု

www.burmeseclassic.com

ယောက်ျားများ၊ မိန်းမများ၊ ကလေးငယ်များတို့သည် ဇာတ်ပွဲရှေ့ ပွဲခင်းသို့ တစ်ဖွဲ့ပြီး တစ်ဖွဲ့ ဝင်လာကြပါသည်။

ဇာတ်စင်ရှေ့ ပွဲခင်းတွင် ရှေ့တိုးမထိုင်ကြဘဲ ဇာတ်စင်ရှေ့ အတော်ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် ထိုင်ကြပါသည်။ ပွဲလာကြည့်သော ပရိသတ်ရှေ့ရှိ မြေကွက်လပ်ကြီးသည် ပွဲကြည့်စင် (၈) တန်းလောက်မျှ ဝေးကွာနေပါသည်။

မန္တလေးမြို့နှင့် အနီးဝန်းကျင်မြို့များတွင် ဇာတ်စင်နှင့် ပွဲကြည့်ပရိသတ်မှာ လက်တစ်ကမ်းသာရှိပါသည်။

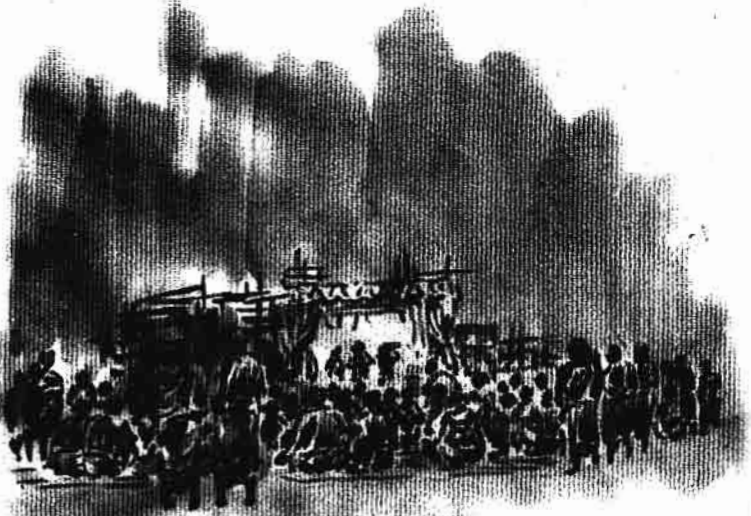
ရှေ့ဆုံးစင်တန်းပေါ်ရှိ ပွဲကြည့်ပရိသတ်မှာ ပန်းစည်းပေးခြင်း၊ ပန်းကုံးစွပ်ခြင်း၊ ဆုတော်ငွေချခြင်း၊ မုန့်များပေးခြင်းတို့ကို ပွဲစတင် ကချိန်ကပင် လုပ်နေကြပါသည်။

ယခုပွဲတွင် အပျိုတော်ထွက်ပြီး တေးသီချင်းအစီအစဉ်တွင် ပွဲကြည့်ပရိသတ်နှင့် ဖျော်ဖြေသူများမှာ ဝေးကွာနေသလို၊ စည်းခြားနေသလို ဖြစ်နေပါသည်။

အခြားပွဲခွင်များတွင် တစ်ခါမျှ မတွေ့ဘူး၍ ဇာတ်အဖွဲ့သားများမှာ ထူးဆန်း အံ့သြနေကြပါသည်။ သီချင်းဆိုသူကသာ လှုပ်ရှားသီဆိုနေသော်လည်း ပွဲကြည့်ပရိသတ်များက ငြိမ်သက်စွာ ကြည့်နေကြပါသည်။

အခြားပွဲခွင်များတွင် ဇာတ်စင်ဘေး နှစ်ဖက်မှ လူငယ်ယောက်ျားလေးများသည် သီချင်းလိုက်ဆိုခြင်း၊ ကခြင်းများ ပြုလုပ်ကြသော်လည်း ယခုပွဲခွင်တွင် ဇာတ်စင်ဘေး နှစ်ဖက်လုံးတွင် မည်သည့် ပရိသတ်မျှ မရှိပါ။

သီချင်းသီဆိုသော မင်းသားများ၊ လူရွှင်တော်များက ရှေ့တိုးကြည့်ကြရန် ခေါ်သော်လည်း ရှေ့တိုးမလာကြပါ။

ဆက်လက်ကရင်း နှစ်ပါးခွင်သို့ ရောက်လာပြီ ဖြစ်ပါသည်။ မင်းသားများနှင့် မင်းသမီးများတို့သည် အခြားပွဲခွင်များတွင် ဆုတော်ငွေများ၊ ပန်းများ၊ အမှတ်တရပစ္စည်းများ၊ မုန့်များရခဲ့သော်လည်း ယခုပွဲခွင်တွင် မည်သည့်ပစ္စည်းမျှ မရကြပါ။ လူရွှင်တော်များက ရှေ့မြေကွက်လပ်ကို တိုးခဲ့ရန် ခေါ်သော်လည်း ထူးခြားမှု မရှိပါ။

နံနက် (၅)နာရီခွဲလောက်တွင် နောက်ပိုင်း ဇာတ်တော်ကြီး ပြီး၍ နှုတ်ဆက်သီချင်းဆိုပြီး အန္တရာယ်ကင်းသမျှဒွေဂါထာတော်ကြီးကို ဇာတ်အဖွဲ့သားများအားလုံး သံပြိုင်ရွတ်ဆိုသောအခါ ပွဲကြည့်ပရိသတ်များသည် ဘုန်းကြီးကျောင်းဘေး လမ်းလေးမှ အားလုံး ပြန်သွားကြပါသည်။

ပွဲခင်းတွင် ယောက်ျားများ၊ မိန်းမများ၊ ကလေးများ တစ်ယောက်မျှ မကျန်ရစ်တော့ပါ။

ဇာတ်အဖွဲ့သားများ နံနက်စာစားပြီးသောအခါ လူရွှင်တော်ပေါက်စ ခေါင်းဆောင်သော လူငယ်အဖွဲ့ (၇)ယောက် ခန့်သည် ဘုန်းကြီးကျောင်းဘေး လမ်းလေးမှ ရွာထဲသို့ ထွက်သွားကြပါသည်။

ပွဲကသော မြို့၊ ရွာများတွင် နေ့အချိန်၌ မြို့ထဲရွာထဲသို့ လည်ရင်း လက်ဖက်ရည်သောက်ကြပါသည်။ မင်းသားနှင့် ဇာတ်အဖွဲ့သားများကို ပွဲကြည့်ပရိသတ်များက မုန့်စားဖိတ်ခြင်း၊ ထမင်းစားဖိတ်ခြင်းဖြင့် အသိမိတ်ဆွေများ ဖြစ်သွားကြပါသည်။ ယခုပွဲခွင်တွင် မည်သူမျှ ဇာတ်အဖွဲ့သားများကို လာမခေါ်ကြပါ။

နေ့လယ်(၁၂)နာရီ ပတ်ဝန်းကျင်လောက်တွင် ပေါက်စနှင့် ဇာတ်အဖွဲ့သားများဇာတ်ပွဲရှိရာသို့ ပြန်လာကြပါသည်။ အားလုံးမှာ မောပန်းနေပြီး ထူးဆန်းသော မျက်နှာများဖြင့် ရွာကို မတွေ့ခဲ့ကြဟု ပြောလာပါသည်။

ပွဲကြည့်ပရိသတ်များ ဝင်သွားသော လမ်းအတိုင်း အချိန် အတော်ကြာသွားပြီးနေရာအနှံ့ ရွာကိုရှာကြသော်လည်း မတွေ့ကြောင်း တစ်ယောက်တစ်ခွန် ပြောလာကြပါသည်။

မြင့်မားသော တောင်တန်းကြီးများနှင့် တောအုပ်ကြီးများကိုသာ တွေ့ခဲ့ကြပြီး လူရိပ်လူယောင်မျှ မတွေ့ခဲ့ကြပါ။

ဒုတိယညပွဲခွင်တွင် ပထမညက အတိုင်း ပွဲလုပ်ခါနီးမှ ယောက်ျားများ

တဘက်များ စောင်များခြုံပြီး လာကြည့်ကြပါသည်။ ဇာတ်စင်ရှေ့မြေကွက်လပ်ကြီးထား၍ ကြည့်ကြပါသည်။

ပွဲအစီအစဉ်များ ပြီးသောအခါ အန္တရာယ်ကင်းသမ္မုဒ္ဒေါဂါထာတော်ကြီးသံပြိုင်ရွတ်ဆိုကြပါသည်။

ထိုအချိန်တွင် ပွဲကြည့်ပရိသတ်များ ပြန်နေကျလမ်းလေးမှ ပြန်သွားကြပါသည်။ မင်းသား၊ မင်းသမီးများကို နှုတ်ဆက်လက်ပြမည့် ပွဲကြည့်ပရိသတ်တစ်ယောက်မျှမကျန်ခဲ့၍ ဇာတ်အဖွဲ့သားအားလုံးလည်း အံ့သြစွာ ကြည့်ရင်း ကျန်ခဲ့ကြပါသည်။

နောင်နှစ်၊ ဒုတိယနှစ်တွင်လည်း နောင်နောင်တို့ မန္တလေးဇာတ်ပွဲကို ထပ်မံ လာငှားကြပြန်ပါသည်။ ထူးဆန်းသော ပွဲကြည့်ပရိသတ်များကို ကပြ ဖျော်ဖြေရမည်ဖြစ်ကြောင်းကို ဇာတ်အဖွဲ့သားအားလုံး သိနေကြပါသည်။

မိုးမိတ်မြို့သို့ရောက်ပြီး ဘုန်းကြီးကျောင်းစင်ဘေးတွင် ကပြရပါသည်။ ပထမနှစ် ပွဲခွင်ကဲ့သို့ပင် ဇာတ်စင်ရှေ့မြေကွက်လပ်များထားပြီး တဘက်၊ စောင်များခြုံကာ ပွဲကြည့်ပရိသတ်များ ငြိမ်သက်စွာ ကြည့်ကြပါသည်။

နံနက် ပွဲကပြသောအခါ အန္တရာယ်ကင်း သမ္မုဒ္ဒေါဂါထာတော်ကြီး သံပြိုင်ရွတ်ဆိုချိန်တွင် ဘုန်းကြီးကျောင်းဘေးလမ်းမှ ပွဲကြည့်ပရိသတ် တစ်ယောက်မကျန် ပြန်သွားကြပါသည်။

လူရွှင်တော်ပေါက်စနှင့် ဇာတ်အဖွဲ့သားများသည် ပထမနှစ်ကကဲ့သို့ ရွာလိုက်ရှာသည့် မကျေပွဲ ခွဲကြပါသည်။ ဇာတ်အဖွဲ့သား လူကြီးများက မသွား

ရန် ပြောသော်လည်း မရပါ။

အချိန်အတော်ကြာတွင် ပေါက်စတို့အဖွဲ့များ ပြန်လာသောအခါ ရွာကိုရှာမတွေ့ကြောင်း ပထမနှစ်ကကဲ့သို့ ပြောကြပြန်ပါသည်။ ညနေပိုင်းတွင် ဇာတ်အဖွဲ့သားအချို့နှင့် ပေါက်စတို့အဖွဲ့များ ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ ရောက်သွားကြပါသည်။

ထူးဆန်းသော ပွဲကြည့်ပရိသတ်အကြောင်းကို ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကို မေးကြပါသည်။ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်က ပြုံးနေပြီး...

'ထူးဆန်းသော ပွဲကြည့်ပရိသတ်မှာ လူသားများ ယဟုတ်ကြောင်း ကျွတ်ကုန်းမှ လူကဲ့သို့ အယောင်ဆောင်နိုင်သည့် ကျွတ်များ ဖြစ်ကြောင်း နှစ်စဉ် ဆရာတော်မှ ပွဲခင်းပေးရကြောင်း ပွဲတော်ရက်တွင် ဇာတ်အဖွဲ့သားများနှင့် အပြာလူများကို အန္တရာယ်ပေးအောင် သိကြားထားကြောင်း...

ဇာတ်ပွဲနှင့် ပွဲကြည့်ပရိသတ်ကို စည်းခြား

ထားပေးကြောင်း ထိုစဉ်ကို ကျော်၍ ပွဲမကြည့်ရန် ဆရာတော်မှ မှာကြားထားကြောင်း ပွဲတော်ရက် ပြီးဆုံးသွားပါက ဆရာတော်မှ တာဝန်ယူကြောင်း'

တို့ကို မိန့်ကြားပါသည်။ ပေါက်စတို့အားလုံးနှင့် ဇာတ်အဖွဲ့သားများမှာ ကြက်သီးများထသွားပြီး ကြောက်လန့်နေကြပါသည်။ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်မှ ဒုတိယညကို ကောင်းမွန်စွာ ကပြရန်နှင့် အန္တရာယ်မဖြစ်နိုင်ကြောင်း ပြောလိုက်ပါသည်။ ဒုတိယညပွဲခွင်တွင် ဇာတ်အဖွဲ့သားအားလုံး ကြောက်လန့်စွာဖြင့် မိုးလင်းထိ ကပြဖျော်ဖြေပြီး မန္တလေးသို့ ပြန်လာခဲ့ကြပါသည်။

တတိယနှစ်တွင်လည်း နောင်နောင်တို့ မန္တလေးဇာတ်ပွဲ မိုးမိတ်မြို့သို့ သွားရောက် ကပြ ဖျော်ဖြေကြရပါသည်။ ဇာတ်အဖွဲ့သားအားလုံး ကျွတ်ကုန်းမှ ပွဲကြည့်ပရိသတ်များကို ကပြရမည်ကို သိနေကြပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ကျောင်းထိုင် ဆရာတော်မှ အန္တရာယ်မဖြစ်နိုင်ကြောင်း မိန့်ထားသဖြင့် ဇာတ်အဖွဲ့သားများ မထိတ်လန့်တော့ပါ။ စပ်စုသော ပေါက်စနှင့်အဖွဲ့လည်း ရွာရှာမထွက်ကြတော့ပါ။

ဇာတ်စင်ပေါ်တွင် ကပြမည့် အစီအစဉ်များ၏ စာသားများကို ကျွတ်ကြ၊ ဇာတ်တိုက်ကြရင်းဖြင့် ထူးဆန်းသော ပွဲကြည့်ပရိသတ်များ ပွဲလာကြည့်သည့် ညချမ်းအချိန်ကို စောင့်နေကြပါတော့သည်။

(နောင်နောင်ပြောပြသည့် ခြင်္သေ့နှင့် ဇာတ်လမ်းအား ရေးခဲ့ပါသည်။)

ချို(အမလူ)

ရဲဘက်စိတ်လေလား

ကျွန်တော်သည် ကချင်ပြည်နယ် မြောက်ဖူးရှိ ခြေလှင်တပ်ရင်းတစ်ရင်း တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့စဉ်က တွေ့ ကြုံခဲ့ရသော အဖြစ်အပျက်တစ်ခု ဖြစ် ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့တပ်သည် မြစ်ကြီးနား မြို့၏ မြောက်ဘက် မိုင်(၂၀၀)ကျော် ဝေးသော နေရာတွင်ရှိ ၁.လ.ရ(...) တပ်ရင်း ဖြစ်ပါသည်။

၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်ဝန်းကျင်လောက်က

ဖြစ်၍ ယခုဆိုလျှင် ကျွန်တော်၏ သူငယ်ချင်းများသည်ပင် ဝါရင့်ဆရာ ကြီးများ ဖြစ်နေလောက်ပေပြီ။

ကျွန်တော်သည်လည်း တပ်များ ပြောင်းခဲ့ရပြီး ယင်းတို့နှင့်ဝေးခဲ့သည်မှာ အတော်ပင် ကြာညောင်းခဲ့ချေပြီ။

အဖြစ်အပျက်ဇာတ်ကြောင်း၏ အစ၊ ကား ၁.လ.ရ(...)မှ ကျွန်တော်တို့တပ်ခွဲ

(၃)သည် လှုပ်ရှားတပ်ခွဲဖြစ်၍ ရှေ့တန်း ရုံးမှ အမိန့်အတိုင်း ရန်သူ၏ သတင်း ကြားရာသို့ ကျွန်တော်တို့တပ်ခွဲမှ လိုက်လံရှင်းလင်းရ၏။

ယခုလည်း ဆွစ်ပရာကွမ်မြို့မှ ပါတီ ကောင်စီလူကြီးများကို ရန်ကုန်တွင် (၄)လပတ် စည်းဝေးပွဲတက်နေချက်နှင့် လုံခြုံရေးယူ၍ ပို့ကြိုလုပ်ရမည် ဖြစ်၏။

ကျွန်တော်တို့တပ်ခွဲသည် ကောင်စီမှ လူကြီးများကို ဆွမ်းပရာဘွယ် မှ ခေါ်ဆောင်၍ ချီတက်ခဲ့ရာ ဖုန်ချန်ခ စခန်းတွင် တပ်ည ရပ်နား အိပ်စက်ကြ ၏။

နောက်နေ့ နံနက်စောစောတွင် ဖုန်ချန်ခစခန်းမှ ဆက်လက်ချီတက်ခဲ့ ရာ တန်ကျာရွာသို့ရောက်ကြ၏။ တန်ကျာ ရွာတွင် အသင့်စောင့်နေသော တပ်ခွဲ (၄)မှ ဗိုလ်ကြီးကဝင်းဦးစီးသော အဖွဲ့ ထံသို့ ပါတီ၊ ကောင်စီမှ လူကြီးများကို လွှဲပြောင်း ပို့ဆောင်စေပါသည်။

သူတို့အဖွဲ့မှ လူကြီးများကို ခေါ် ဆောင်ပြီး လုံရှန်ယန်ဘက်သို့ ဆက် လက် ထွက်ခွာသွားကြ၏။ လုံရှန်ယန် တွင် အသင့်စောင့်ကြိုနေသော စစ် ကားများဖြင့် ပူတာအိုမြို့သို့ ပို့ပေးရမည် ဖြစ်၏။ ပူတာအိုမှ လေယာဉ်ပျံဖြင့် ရန်ကုန်သို့ စည်းစတင်တက်ကြမည် ဖြစ် ၏။

ကျွန်တော်တို့တပ်ခွဲသည် တန်ကျာ ရွာတွင် ရောက်ရှိပြီး ရပ်နားနေစဉ် ညနေပိုင်း၌ တပ်ခွဲမှူးမှ တပ်စိတ်မှူး၊ တပ်စုတပ်ကြပ်ကြီးများ အားလုံးကို တပ်ခွဲရုံးသို့ စုဝေးပြီး...

‘ဆရာတို့အားလုံးကို ခေါ်ကာ အခုပဲ ဖျာ တန်နာက ကြီးနန်းထဲလာတယ်။ ကျွန်တော် တို့က မနက်ဖြန်မှာ ဒီကနေပြီး ဆွမ်းပရာဘွယ် ဘက်ကို ပြန်ချီတက်ရမယ်။

ဒီကိုလာတုန်းက အပြင်ချီတက်ခဲ့ရပြီး ရဲဘော်တွေလဲ ယ်ပန်းတယ်။ အပြန်မှာ စစ်ကြောင်းကို ပုံမှန်ပဲ ချီတက်မယ်။

အကြောင့် မနက်ဖြန်မှာ ဟိန်းလင်းခွဲမှာ အခြေပြု တပ်ညရပ်နားမယ်။ အဲဒီတော့ ယခု စား ချက်လုပ်ပါ။ မနက်(၅)နာရီ စ.ထွက်မယ်။ မရှင်တာရှိရင် မေ့ပါ’

ဟု ပြောရာ ကျွန်တော်တို့မှ မရှိ ကြောင်း ပြော၍ မိမိတို့ သက်ဆိုင်ရာ

တပ်စိတ်များသို့ ပြန်ခဲ့ကြ၏။

တပ်စိတ်သို့ ရောက်သောအခါ မိမိ ရဲဘော်များအား နက်ဖြန်အခြေအနေ နှင့်ပတ်သက်၍ ပြောကြားပြီး ညနေ စာ ထမင်းစား၍ နောက်နေ့မနက် အတွက် ပြန်ချက်ကြရ၏။

နောက်နေ့ နံနက်(၅)နာရီတွင် ကျွန်တော်တို့တပ်ခွဲသည် တန်ကျာရွာမှ ထွက်ခဲ့ကြ၏။ နံနက်(၁၂)နာရီခန့်တွင် ရွာဟောင်းတစ်ခုတွင် ထမင်းစားကြပြီး ဆက်ထွက်ခဲ့ရာ ညနေပိုင်း(၄)နာရီခန့် တွင် ပစိဂီးလမ်းခွဲသို့ ရောက်ရှိကြ၏။

လမ်းခွဲသည် ဆွမ်းပရာဘွယ်မြို့နှင့် ပူတာအိုမြို့သွားသော ကားလမ်းအား လူသွားလမ်းအဖြစ် အပေါ်ဘက် ပစိဂီး ရွာမှ အောက်ဘက်သို့ ကားလမ်းအား ဖြတ်သွားသည် လူသွားလမ်း ဖြစ်ပါ သည်။

ပစိဂီးလမ်းခွဲသို့ ရောက်ချိန်တွင် တောရိပ်၊ တောင်ရိပ်များကြောင့် အတော်ပင် မှောင်နေပေပြီ။

တပ်ခွဲမှူးမှ ပစိဂီးလမ်းခွဲတွင် တပ်ညတာ အခြေပြု စခန်းချမည်ဖြစ် ကြောင်း အမိန့်ရ၍ ပစိဂီးလမ်းခွဲတွင် စခန်းချရန် ပြင်ကြရ၏။

ကျွန်တော်တို့ ပွိုင့်တပ်စုတွင် တပ် စိတ်(၃)စိတ်ရှိ၍ တပ်စုတပ်ကြပ်ကြီး မှာ တပ်ကြပ်ကြီးစံဟိန်းဖြစ်၏။

ကျွန်တော်တို့ တပ်စု(၁)သည် အပေါ်ဘက် ပစိဂီးရွာမှ ဆင်းလာမည့် ရန်သူကို တာဝန်ယူရမည်ဖြစ်၍ ကင်း ရှည်အဖြစ် တပ်ကြပ်သိန်းတင်၏ တပ်စိတ်အား လမ်းခွဲ၏ အထက်ပိုင်း ကိုက်(၃၀၀)ခန့်တွင် နေရာယူစေပါ သည်။

ကျွန်တော်တို့တပ်စိတ်နှင့် တပ်ကြပ် ယောကျီ၏ တပ်စိတ်မှာ လမ်းခွဲ၏ အထက်ဘက်တွင်ရှိ လူသွားလမ်း၏ မြောက်ဘက်တွင် တပ်ကြပ်ယောကျီ တပ်စိတ်အား နေရာယူစေ၍ လူသွား လမ်း၏ တောင်ဘက်တွင် ကျွန်တော် ၏ တပ်စိတ်မှ နေရာယူ စခန်းချပါ သည်။

တပ်စုတပ်ကြပ်ကြီးနှင့် တပ်စုမှူး အဖွဲ့မှာ တပ်ကြပ်ယောကျီ၏ တပ်စိတ် တွင် ပေါင်း၍ စခန်းချကြ၏။ တပ်စု (၂)နှင့် တပ်စု(၃)တို့ကလည်း အသီး သီးဆင် နေရာယူကြ၏။

ကျွန်တော်တို့ တပ်စိတ်လည်း တပ်စု တပ်ကြပ်ကြီးပေးထားသော နေရာ

ရောက်လျှင် အားလုံးပင် ကျောပိုးအိတ်
ချွတ်ခြင်း၊ အိကွင့်မင့်ချွတ်ခြင်းများ ပြု
ပြီး ခေတ္တနားကြ၏။ သေနတ်များကို
သင့်တင့်ရာတွင် စုပေါင်း၍ ချထားစေ
သည်။ ကျွန်တော်မှ...

'ဟေ့...မြင့်ဆွေရေ မင်းက ထမင်း
ချက်ဖို့ မီးခွေ့ သန်းစိုးနဲ့ သိန်းထွန်းက
ကားလင်းအောက်ဘက်မှာ ရေရှိတယ်။
ရေဘူးတွေနဲ့ ရေလဲခပ်ခဲ့။

ဟန်းကောတွေထဲ ဆန်ထည့်ယူ
သွားပြီး တစ်ခါတည်း ရေဆေး ရေ
ထည့်ခဲ့ကြ၊ မြင့်ဆွေရေ... မင်းဆီမှာ
ရှိတဲ့ တစ်ဂါလန်ပလတ်စတစ်တစ်ပုံး
လေးလဲ ပေးလိုက်ကွ၊ ပြန်ချက်ဖို့ ရေ
မလောက်ဘဲနေမယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ဆရာ'
ဟု ပြောကြပြီး ယင်းတို့မှ ကိုယ်စီ
တာဝန်ယူကြသည်။

ဟန်းကော(၃)လုံးထဲ ဆန်ထည့်ပြီး
စစ်ချော့များနှင့် ပလတ်စတစ်ရေပုံး
တို့ကို ယူပြီး သန်းစိုးနှင့်သိန်းထွန်းတို့
ရေခပ်ဆင်းသွားကြသည်။

'ဟေ့...ခင်မောင်နဲ့သိန်းဇော် မင်းတို့
နှစ်ယောက်က ငါနဲ့အတူ ညအိပ်နေရာ
ရှင်းရအောင် လုပ်ကွာ'

ဟု ဆိုကာ ယင်းတို့နှစ်ယောက်နှင့်
နေရာရှင်းကြ၏။ အိပ်စရာနေရာသည်
ကုန်းလျှောဖြစ်နေသဖြင့် အိပ်လိုတောင်
ရပါမလားဟု ထင်ရ၏။

'ဆရာ... ဒီနေရာက မြေပြင်နည်း
နည်း ပြေပြစ်တယ်။ ဒီနေရာမှာ ဆရာ
အိပ်ပါ'

ဟု ခင်မောင်က ပြောသည်။

ဟုတ်ပါသည်။ တောင်ကုန်း၏ ကုန်း
လျှောနေရာတွင် ပြေပြစ်သောနေရာ
သည် ဤတစ်နေရာ တစ်ယောက်
အိပ်စာလေးသာရှိ၏။

နောက်ပြီးတော့ တပ်စိတ်လိုက် ည

အိပ်စခန်းချလျှင် တပ်စိတ်မှူးသည်
အစွန်ဘက်ဆုံး ထိပ်ဘက်တွင်သာ
အိပ်ကြ၏။

ယခုလည်း နေရာရှင်းထားမှုအရ
ကြည့်လျှင် တပ်စိတ်၏ အစွန်းထိပ်တွင်
အိပ်မည့် ကျွန်တော့်နေရာလောက် တွင်
ပြေပြစ်သောနေရာက ရှိနေသည်။

'အေး...အေး... အဲဒီနေရာကို ငါ
အတွက် အိပ်ဖို့ထားပြီး ကျန်နေရာတွေ
ကို ကျောပိုးအိတ်တွေ ကျဲကျဲချထား
ကြ'

'ဟုတ်ကဲ့ဆရာ'

ဟု ပြောကာ ခင်မောင်နှင့် သိန်းဇော်
သည် ကျွန်တော်၏ ကျောပိုးအိတ်အား
ပြေပြစ်သောနေရာတွင် ချလိုက်ပြီး
ကျန်သော ကျောပိုးအိတ်များကို ကျဲကျဲ
လေး လိုက်၍ ချလိုက်ကြသည်။

စားသောက်ပြီးမှသာ အိကွင့်မင့်နှင့်
သေနတ်များကို မိမိ၏ အိပ်ရာဘေး
တွင် ထား၍ အိပ်ကြမည်ဖြစ်၏။ ကျော
ပိုးအိတ်က ခေါင်းအုံဖြစ်လေသည်။

ယခုရာသီက ဆောင်းရာသီဖြစ်၍
တော်တော်သည်။ မိုးရာသီဖြစ်က အိပ်
ဖို့ တဲထိုးရပေဦးမည်။

ရေခပ်၊ ဆန်ဆေးသွားသော
ရဲဘော်များလည်း ပြန်ရောက်လာ
သဖြင့် ရဲဘော်မြင့်ဆွေမှ ထမင်းချက်
တော့သည်။ မြင့်ဆွေမှ...

'ဆရာ ထမင်းချက်တာတော့ ဟုတ်

ပါပြီ ဟင်းချက်စရာ ဘာမှ မရှိဘူး'
'မြင့်ဆွေရာ...ဟင်းမရှိလဲ ငမီဖုတ်
ပြီး ရာရှင်ငရုတ်သီးခြောက်ကို ကိုက်စား
လိုက်ကြတာပေါ့ကွာ'

ဟု စိတ်မကောင်းစွာဖြင့် ပြောလိုက်
ရသည်။ မြင့်ဆွေမှ...

'သိန်းထွန်းရေ...ငါ့ကို ထင်းခြောက်
နည်းနည်းကောက်ပေးပါဦးကွာ'

ဟု ပြောလိုက်ရာ သိန်းထွန်းမှ
"အေး...အေး" ဆိုကာ ခပ်လှမ်းလှမ်း
သို့ ထင်းကောက်ထွက်သွား၏။

ခဏအကြာတွင် သိန်းထွန်း ပြန်လာ
၍ ကြည့်လိုက်ရာ "ဟိုက်... ကြက်စ
ကြီးပါလားဟာ" ဟုပင် ကျွန်တော့်နတ်မှ
ထွက်သွားရ၏။

သိန်းထွန်းကို ကြည့်၍ ကျွန်တော်တို့
တပ်စိတ်မှ ရဲဘော်များမှာ အံ့သြခြင်း
နှင့်အတူ ဝမ်းသာသွားကြ၏။

မှန်ပေသည်။ သိန်းထွန်းက လက်
တစ်ဖက်တွင် ထင်းခြောက်အနည်းငယ်
ကို ပွေ့ထား၍ ကျန်တစ်ဖက်မှ ကြက်စ
တစ်ကောင်ကို အတောင်နှစ်ဖက်၏
အရင်းမှ ကိုင်ထားလေသည်။ ဒီ တော
ကြက်ဖက တော်တော်ကြီး၏။

'ဟ... ဘယ်က ရလာတာလဲကွ'
'ထင်းကောက်ရင်းနဲ့ သစ်ပင်ခြေရင်းက
တွေ့လို့ ဖမ်းလာတာ ဆရာ၊ ဖမ်းတာ့ ငါ
လဲ မပြောဘူး။ ဘာအဖော်ရမလဲ မရှိဘူး
အံ့ဩစရာတော့ ကောင်းတယ်'

'ရလာတော့လဲ စားရတာပေါ့ကွာ၊
တို့မှာ ဟင်းမရှိတာနဲ့ အတော်ပဲငမီ
ကွာ'

ထို့နောက် လက်မြန်ခြေမြန်ရှိသော
ရဲဘော်သန်းစိုးက ကြက်ကို ရိုက်လိုက်
သည်။ ပြီးနောက် သူတစ်လက်၊ ကိုးခ
တစ်လက်ဖြင့် ကြက်ကို ကိုင်ကြသည်။
ပြီးနောက် ရဲဘော်မြင့်ဆွေက သစ်
မြစ်တစ်ခုပေါ်တွင် ကြက်ကို တုံးတစ်

သည်။ ဝမ်းတွင်းသား အသည်းအမြစ် တို့ကို ယူ၍ ခြေထောက်နှစ်ချောင်း နှင့်အူများကို ခပ်ဝေးဝေးသို့ လွှင့်ပစ် သည်။

တောကြက် ခြေထောက်များသည် အသားမပါ၍ လုံးဝ စားလို့မရ။ ထို့ ကြောင့်သာ လွှင့်ပစ်ခြင်းဖြစ်၏။

ရဲဘော်မြင့်ဆွေမှ တုံးတစ်ပြီးသော ကြက်သားတုံးများကို ဟန်းကောတွင် ထည့်၏။ ပြီးနောက် ဆီ၊ ဆား၊ နနွင်း၊ အချိုမှုန့်၊ ငရုတ်သီးမှုန့်၊ ကြက်သွန်နီ လှီးပြီး အားလုံးထည့်သည်။

ဒါဆို ချက်ဖို့အတွက် ဟင်းတစ်ခွက် စီစဉ်၍ ပြီးပေပြီ။ ဟန်းကောကို မီးဖိုပေါ် တင်၍ ချက်သည်။ မြန်မြန်ကျက်က မြန်မြန်စားရအောင် မီးကို သူက ထည့် လိုက်။ ငါက ထည့်လိုက်ဖြင့် မီးထိုးကြ ရာ မကြာမီ ဟင်းကျက်လေသည်။

ဟင်းက ညနေစာအပြင် နံနက်စာ အတွက်ပါ ချန်၍ စားရပေမည်။

ထမင်းစားမည်ဆိုတော့ ရဲဘော် ခင်မောဇ်က မနီးမဝေးရှိ တော ငှက်ပျောလက် နှစ်လက်၊ သုံးလက် ကို ဓားဖြင့် ခုတ်၍ ယူလာသည်။

ငှက်ပျောလက်ကို လှန်၍ ရေနင့် ဆေးကြောကာ ဟန်းကောထဲမှ ထမင်း များကို မှောက်ထည့်လိုက်သည်။

ထို့နောက် ထမင်းများကို ခြေ၍ အေးအောင် ပြုလုပ်၏။ အနည်းငယ် အေးသွားမှ ကြက်သားဟင်း ဟန်းကော ကို ယူပြီး ဟင်းအိုးထဲရှိ မနည်းမများ ဟင်းရည်များကို ထမင်းများပေါ်သို့ လိုက်၍ ဆမ်းလိုက်သည်။

ပြီးမှ ကြက်သားဟင်းများ၏ တစ် ဝက်အား ထမင်းပေါ်သို့ ဖွန်းဖြင့် ခပ် ထည့်လိုက်သည်။ ကျန်ကြက်သား တစ်ဝက်က မနက်ဖြန် မနက်စာ ဖြစ် လေ၏။

ထို့နောက် ကျွန်တော်နှင့် ရဲဘော် များလည်း ဆာဆာဖြင့် ထမင်းစားကြ တော့သည်။

ထမင်းစားရင်းနှင့် ရဲဘော်သိန်းထွန်း လက်မှ အမြစ်တုံးလေး တစ်တုံးက စဉ်ထွက် လွတ်ကျသွားပြီး မြေကြီးပေါ် ကျသွားရ၏။

ကျွန်တော်မှ တစ်ချက် စဉ်းစားမိပြီး ယင်းအမြစ်တုံးကလေးအား ကောက်၍ ရေဆေးပြီး နောက်ထပ် ကြက်သား အသေးတစ်တုံးအား ထပ်ယူပြီး ယင်း ကြက်သားနှစ်တုံးကို ငှက်ပျောခွက်နှင့် ထုပ်ကာ မနီးမဝေးရှိ သစ်မြစ်ပေါ်တင် ပြီး...

‘ဤနေရာ၌ ရှိသော ဖရဲလောကသားနှင့် ဆိုင်ရာပိုင်ရာများဆင်ဖူး... ဤကြက်သား ဟင်းကို တင်ချောက်ပါ။ ကျွန်ုပ်စွာဖြင့် သုံးဆောင်ပါ’

ဟု ပြောပြီး ထားခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့တစ်စိတ်ထမင်းစားပြီး တော့ အတော်ပင် မှောင်နေပေပြီ။ ရဲဘော်သိန်းထွန်းအား ည ကင်းဖယား ဆွဲခိုင်းပြီး ကင်းသမားကို ကင်းစု၍ စောင့်စေပါသည်။

ရဲဘော်မြင့်ဆွေနှင့် ကျန်ရဲဘော်များ က နောက်နေ့နံနက်စာ ထမင်းကို ပြန်ချက်နေကြပေပြီ။

ဟင်းကတော့ ကြက်သားဟင်း လက်ကျန်ပင် ဖြစ်၏။ ထမင်းချက်နေ စဉ် တစ်စုရုံးမှ ဆက်သားတင်အောင် ရောက်လာပြီး...

‘ဆရာ တစ်စုတပ်ကြပ်ကြီးက မနက်(၆)နာရီ အသင့်လို့ ပြောခိုင်း လိုက်ပါတယ်။ ဒီည စကားဝှက် (ဖီး ကွက်)ပါ’

ဟု ပြောပြီး ပြန်သွား၏။ ကျွန်တော် မှ ရဲဘော်များကို မနက်(၆)နာရီအသင့် နှင့် စကားဝှက်ကို ရဲဘော်များအား

ပြောလိုက်၏။

ထမင်းချက်ပြီး မီးဖိုကို မီးငြိမ်းကာ ကိုယ့်ကျောပိုးအိတ်ချထားရာတွင် ဝင် ကာ လှဲလိုက်ကြတော့သည်။

ထမင်းကလည်း ဟင်းကောင်း ကောင်းဖြင့် စားထားပြီး ခရီးကလည်း ပင်ပန်းသဖြင့် ကိုယ့်အလှည့်ကင်း မကျ မီ အနားယူ အိပ်စက်ကြတော့သည်။ ကျွန်တော့်နေရာမှာ မြေပြန့်ကလေး ဖြစ်၍ အိပ်လို့ အဆင်ပြေပါ၏။

‘ဟေ့ကောင်...ထစမ်းပါဦးကွ။ မင်း ကိုယ်ကြိုက် လေးလွန်းလို့ အသက်ရှူမရ တော့ဘူး’

ဟု ဆိုကာ စစ်ယူနီဖောင်းဝတ် စစ်သားတစ်ယောက်က ထိပ်အစွန်း ဘက်တွင် အိပ်နေသော ကျွန်တော့်ကို အပြင်ဘက်သို့ တွန်းထုတ်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။

ကျွန်တော်မှလည်း...

‘ငါ တအားအိပ်ချင်နေလို့ကွာ မလုပ် စမ်းပါနဲ့’

ဟု ဆိုကာ ကျွန်တော့်အိပ်ရာပေါ် သို့ ပြန်လိုက်အိပ်၏။ သူကလည်း...

‘မင်းကိုယ်က လေးလို့ ငါ့အသက်ရှူမရ ဘူး’

ဟု ဆိုကာ ပြန်တွန်းထုတ်ပြန်သည်။ ကျွန်တော့်ကိုဘေးသို့ တွန်းထုတ် လိုက်၊ ကျွန်တော်မှ ပြန်လိုက်အိပ်လိုက် နှင့် ခဏခဏဖြစ်နေကြ၏။

တစ်ကြိမ်တွင် ကျွန်တော်မှ မြေပြန့် ကလေးပေါ်သို့ ပြန်လိုက်အိပ်လိုက်ရာ ယင်းမှ...

‘မင်းကွာ...ကိုယ်တပ်က ရဲဘော်ချင်ဆို သည်ခဲနေတာ ညနေကလဲ ဟင်းမရှိဘူး ဆိုလို့ ကြက်တစ်ကောင် ဖမ်းပေးလို့မရ သေးတယ်။

နောက်ပြီး ငါ့အပေါ် ကျန်အိပ်နေသော တယ်၊ ညနေက ကြက်သားဟင်းကျွေးတာ

တော့ ကျေးဇူးတင်ပါရဲ့ ငါ့အပေါ် မအိပ်နွဲ့ကွ
ပနက်လင်ရင် ပင်ခဲတော်ကို ညနေက
ကြက်ဖရဲတဲ့ နေရာမှာ ကြက်ဖတစ်ကောင်
ထပ်သွားယူခိုင်း ငါ့ရဲ့လက်ဆောင်ပဲ။
ငါက မင်းတို့တပ်က ဆရာမှတ်ကြီးပဲ ဒီ
လင်ရွှေမှာ တိုက်ပွဲကျလို့ ပြုပဲခဲတာပဲကွ’
ဟု ပြောကာ ပျောက်ကွယ်သွားလေ
သည်။

ကျွန်တော်လည်း ပရလောက
သားမှ ထိုသို့ပြောပြီး ပျောက်ကွယ်သွား
သည်နှင့် လန့်နိုးကာ စောချွေးများ
ပြန်ပြီး အိပ်မရတော့ပါ။ ထ၍ ထိုင်
လိုက်ပြီး “ကင်းသမား” ဟု ခပ်တိုးတိုး
ဖြင့် ကင်းစစ်လိုက်ရာ ကင်းသမားမှ
“ရှိ” ဟု ပြန်ထူးသံကြားရ၏။

လက်မှနာရီကို ကြည့်လိုက်ရာ
အချိန်သည် (၀၃း၃၀)သို့ ရောက်နေပြီ
ဖြစ်၏။

ကျွန်တော်မှ ကာဘိုင်သေနတ်နှင့်
အီကွင့်မင့်တို့ကို ယူကာ ကင်းသမား
နားသို့ သွားလိုက်သည်။

‘ကင်းသမား သန်းစိုးလားဟေ့’

‘ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ’

‘အေး... အခု သုံးနာရီခွဲပြီကွ၊ မင်း
ပြီး ဘယ်သူလဲ’

‘မြင့်ဆွေပါ ဆရာ’

‘အေး...လေးနာရီထိုးရင် မြင့်ဆွေ
ကို နှိုးလိုက်၊ ပြီးတော့ ငါးနာရီခွဲရင်
အားလုံးကို နှိုးလို့ ပြောကွာ။ ငါလဲ
မင်းဘေးမှာပဲ လှဲအိပ်လိုက်တော့မယ်
ကွာ’

ဟု ပြောကာ ကင်းသမားဘေးတွင်
လှဲအိပ်လိုက်တော့သည်။

‘ဆရာ...ဆရာ... ငါးနာရီခွဲပြီ ထ
တော့’

ဟု နှိုးသံကြားသဖြင့် ကမန်းကတန်း
ထလိုက်ရာ ကင်းသမားရဲဘော်မြင့်ဆွေ
ဖြစ်နေ၏။

‘အေး...ဟေ့ မြင့်ဆွေရေ... အားလုံး
ကို နှိုးလိုက်တော့ဟေ့ နာရီဝက်တော့
ပြင်ဆင်ချိန်ရပါတယ်ကွာ’

‘ဟုတ်ကဲ့ဆရာ နှိုးလိုက်ပါမယ်’

ဟု ပြောပြီး ကျန်ရဲဘော်များကို နှိုး
လိုက်တော့သည်။

ကိုယ်လက်သန့်စင်ပြီး သေနတ်၊
အီကွင့်မင့်၊ ကျောရိုးအိတ်များ ကိုယ်စီ
တပ်ဆင်ပြီးချိန်တွင် ကျွန်တော်မှ သတိ
တစ်ချက်ရသွားပြီး...

‘သိန်းထွန်းရေ... မင်း ကြက်ဖရဲတဲ့
နေရာက ဝေးလား’

‘မဝေးပါဘူး ဆရာ’

‘ဒါဆို မင်းနဲ့ငါ အဲဒီနေရာကို သွား
ရအောင် လာ သွားစို့’

ဟု ဆိုလိုက်ရာ သိန်းထွန်းလည်း
ယောင်နုနုဖြင့် ရှေ့က သွားပါသည်။

ကျွန်တော်တို့မှာ သေနတ်၊ အီကွင့်
မင့် ကျောရိုးအိတ်များဖြင့် ခရီးဆက်
ထွက်ရန် အသင့်အနေအထား ဖြစ်ပါ
သည်။

‘ဒီသစ်ပင်ပဲ ဆရာ၊ အာ...အာ ဟာ...’

ဒီမှာ ကြက်ဖတစ်ကောင်ပါလား’

ဟု ဆိုကာ သိန်းထွန်းမှ အံ့သြစွာဖြင့်
ကြက်ဖကို ဖမ်းလိုက်လေသည်။ ကြက်
ကတော့ လုံးဝ မပြေးပါ။ ငြိမ်သက်စွာ
ပင် အဖမ်းခံ၏။

ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ပြန်

ရောက်သောအခါ သိန်းထွန်းလက်မှ
ကြက်ဖကို ကြည့်၍ ကျန်ရဲဘော်များမှာ
အံ့သြမဆုံး ဖြစ်နေကြ၏။

‘ဆရာ...ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ အံ့သြ
စရာကြီးပဲ’

ဟု ရဲဘော်မြင့်ဆွေမှမေးရာ...

‘အေး...နောက်တော့ ပြောပြပါမယ်
ကွာ။ အခုတော့ ခရီးထွက်ဖို့ အသင့်ပြင်
ကြ’

ဟု ပြောကာ ကျွန်တော်မှ ညက
အိပ်ခဲ့သော မြေပြန့်ပြန့်ကလေးအား
လှမ်း၍ ကြည့်လိုက်သည်။ “ဪ...
ဒီလိုကိုး” ဟုပင် နှုတ်က ထွက်သွားရ
သည်။ ရဲဘော်များက နားမလည်သလို
ကျွန်တော်ကို ကြည့်နေကြသည်။

‘ခင်မောင်ရေ... မင်းက ငါ့အတွက်
ပေးတဲ့နေရာကို ကျေးဇူးတော့ တင်
တယ်ကွာ။ ဘယ်လိုနေရာလဲဆိုတာကို
ကြည့်ကြပါဦး’

ဟု ပြောပြီး ကျွန်တော်မှ ယင်း
နေရာ၏ ခြေရင်းပိုင်းတွင် ရပ်လိုက်ပါ
သည်။ သေနတ်ကို လွယ်လိုက်ပြီး
သတိဆွဲကာ အလေးပြုလိုက်ပါသည်။

‘လေးစားပါတယ် ဆရာမှတ်ကြီး... ဆရာ
နဲ့ကျွန်တော်က တပ်ဖွဲ့ဟုပေမယ့် တစ်ရင်း
တစ်ရင်းတည်းပါပဲ။ ဆရာရဲ့ လက်ဆောင်
ကိုလဲ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်’

ဟု ပြောလိုက်ပါသည်။

ထိုအခါမှ ကျွန်တော်၏ ရဲဘော်များ
လည်း သဘောပေါက်သွားပုံရကြ၏။

ထိုအချိန်မှာပင် ခရီးဆက်ထွက်ရန်
ဆက်သားမှ လာခေါ်၍ ကျွန်တော်၏
တပ်စိတ်လည်း ဆွမ်းပရာဘွင်မြို့ဘက်
သို့ ဆက်လက်ချီတက်ရန် တောင်ကုန်း
ပေါ်မှ ဆင်းခဲ့ကြလေတော့သည်။

ဝိဇ္ဇာထမ်းမှ

ဂဏသုတ္တံ တုသညံ

ပေမာင်
(ညောင်လေးပင်)

မပြတ် သေပြီးရင်း
သေနေရတာသည်
ရှောင်လွှဲ၍ မရနိုင်ပါ။
အသက်ရှည်
ကြာအောင်
တခြား
တခြားသော လောကီ
နည်းနိဿယများနှင့်
ဆောင်ရွက်ပါသော်လည်း
ကြာကြာ အသက်ရှင်
နေတိုင်နိုင်ရုံကလွဲပြီး
သူ့အချိန် သူ့အခါ
ရောက်ပါက တစ်ဖန်
အသေခံရမည်။ ကြာပြီး
သေတာနှင့် အချိန်တိုတိုနှင့်
အသေခံရတာ ဒါပဲ ကွာပါလိမ့်မည်။

စာရေးသူသည် တစ်နေ့ ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလထုတ် အတွဲ(၁) အမှတ် ဝိဇ္ဇာရသန့်မဂ္ဂဇင်း၏ တစ်နှစ် ပြည့် အထူးထုတ်ကို နှစ်ဦးက သဘော ကျစွာ ဖတ်ရှုနေမိပါသည်။

ထိုစာအုပ်ပါ အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မ ဇောတိကဇေ ဘဒ္ဒန္တဝေပုလ္လရာမ ဆရာတော် အရှင်သူမြတ် ရေးသား တော်မူသော “ကျန်းမာရေး ဒဿန အမြင်” ဆောင်းပါးကိုဖတ်ပြီး ဤစာ

စုကို ရေးမိခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
ဆရာတော်ကြီး၏ ဆောင်းပါးတွင် ရေးသားထားသည်မှာ အသက်ရှည်စွာ အနာကင်းကြောင်းသည် (နိဗ္ဗာန် တရား)သာ ဖြစ်ပါသည်။ နိဗ္ဗာန်မရမီ စပ်ကြားမှာကတော့ အဆက်မပြတ် ပဋိသန္ဓေတည်ခံနေရတာ၊ အဆက် မပြတ် အိုနေရတာ၊ အဆက်မပြတ် ရောဂါအနာ ဖောက်ပြန်ပြီး ရောဂါ ဝေဒနာ နှိပ်စက်ခံနေရတာ၊ အဆက်

အချို့အချို့သော ပြဒါးဝိဇ္ဇာများ၊ သံဝိဇ္ဇာများ၊ ဆေးဝိဇ္ဇာများ၊ သွပ်ဝိဇ္ဇာ များတို့သည် အသက်ရှည်ကြာစွာ နေ နိုင်ရေးအတွက် အာယုသိဒ္ဓိ အဖြစ် လည်းကောင်း၊ အနာရောဂါမရှိဘဲ ခန္ဓာ ကိုယ် လှပတင့်တယ် နုပျိုစေရေး အတွက် အာရောဂျ သိဒ္ဓိ အဖြစ်လည်း ကောင်း၊ ပြဒါးဝိဇ္ဇာက ပြဒါးပြာ သံ ဝိဇ္ဇာက သံပြာ၊ သွပ်ဝိဇ္ဇာက သွပ်ပြာ၊ ဘော်ဝိဇ္ဇာက ဘော်ပြာ၊ သေဝိဇ္ဇာက

ရသာယာနဆေး စသည်တို့ကို ဖိုဝ်
သုံးဆောင်ကြကုန်၏။

ထိုအခါ သက်တမ်းတစ်ထောင်နှစ်မှ
အသက် ငါးထောင်၊ အသက် ငါး
သောင်း ရှည်ကြာစွာ နေကုန်၏။ အချို့
သံဝိဇ္ဇာများသည် တစ်ကမ္ဘာနှင့် တစ်
ကမ္ဘာ ခြားသွားအောင် အသက်ရှည်
ကြာစွာ (အာယုသိဒ္ဓိ)အဖြစ် နေထိုင်
ကြကုန်၏။ ထို့နောက်တွင်ကား သူ့
အချိန် သူ့အခါ ကျရောက်ပါက သေ
ဆုံးရစမြဲ ဖြစ်လေတော့သည်။

ထိုနည်းတူစွာပင် ပြဒါဝိဇ္ဇာသည်
ပြဒါပြောကိစ္စာ၌လည်းကောင်း၊ သံဝိဇ္ဇာ
သည် သံပြောကိစ္စာ၌လည်းကောင်း၊
ဆေးဝိဇ္ဇာသည် ဆေးကို ဖျိ၍လည်း
ကောင်း၊ ထိုပြာသတ္တိ၊ ဆေးသတ္တိများ
ဖြင့် အနာရောဂါမရှိခြင်း၊ ကျန်းမာရေး
အထူး ကောင်းမွန်နေခြင်း မည်သည့်
အချိန်၊ မည်သည့်လ၊ မည်သည့်နှစ်
တွင်ပဲကြည့်ကြည့် အမြဲတမ်း နုပျိုလန်း
ဆန်းကြကုန်၏။ (အဓိပ္ပာယ်မှာ အချို့
ဝိဇ္ဇာဝိသုဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်များသည် အသက်အား
ဖြင့် အသက် တစ်သောင်းနှစ်ခန့် ရှိ
နေပြီ။)

သို့သော် မအိုမနာဘဲ (၁၆)နှစ်သား
လုလင်ပျို တစ်ယောက်ကဲ့သို့ အဆင်း
အရောင်အဝါ လှပတင့်တယ်၍ ကိုယ်
သားကိုယ်ရေ နုပျိုလန်းဆန်းနေသည်
ဟု ဆိုလိုပါသည်။ အသက်ကတော့
ကြီးနေပြီ။ လူပုံကတော့ ငယ်ငယ်ရှိ၍
နုပျိုနေဆဲဟု ဆိုလိုသည့်သဘော ဖြစ်
ပါသည်။

ဤမျှအထိ (အာရောဂျသိဒ္ဓိ) ဦးစီးနေ
လေတော့၏။ သို့ပေမယ့်လည်း ထို့
နောက်တွင်ကား သူ့အချိန် သူ့အခါ
ကျရောက်ပါက စက်ဆုပ်ရွံ့ရှားဖွယ်
ကောင်းလောက်အောင် ရောဂါမျိုးစုံ၊
အနာမျိုးစုံ ဝင်ရောက်လာခဲ့ပြီး နောက်

ဆုံး သေရတော့၏ဟု ဗဟုသုတရဖွယ်
ရေးသားတော်မူပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး ရေးသားတော်မူ
သော အထက်ဖော်ပြပါ အကြောင်း
အချက်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဖခင်
ဆေးဆရာကြီး၏ အတွေ့အကြုံ ခရီး
သွားမှတ်တမ်းအား တင်ပြလိုက်ပါ
သည်။

လွန်ခဲ့သော **၁၉၆၁ ခုနှစ်ခန့်က**
ရွှေကျင်မြို့မှ ဓမ္မမိတ်ဆွေတစ်ဦး
ပို့ဆောင်ပေးမှုကြောင့် ရွှေကျင်မြို့နယ်၊
ကျောက်မော် စေတီတော်မြတ်ကြီးသို့
ဘုရားဖူးအဖြစ် ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။

ကျွန်ုပ် အာသီသ ပြင်းပြခဲ့သော
ဒေသသစ်ကို ရောက်ရှိခဲ့ခြင်း၊ အလွန်
ဖူးမြော်ကြည့်သိချင်လှသော ကျောက်
မော် စေတီတော်မြတ်ကြီးအား အားပါး
တရ ဖူးမြော်ရသည်အတွက် ပို့ဆောင်
ပေးသော ဓမ္မမိတ်ဆွေကြီးအား အထူး
ကျေးဇူးတင်မိပါသည်။

မိတ်ဆွေကြီး၏ အစီအစဉ်ဖြင့်
ကျောက်မော် စေတီတော်မြတ်ကြီး
အနီးရှိ ဘိုးတော်ကြီးကျောင်းတွင်
တည်းခိုခွင့် ရပါသည်။ ရောက်သည့်
အနီက အဓိဋ္ဌာန် (၃)ရက် ဝင်ခဲ့ပါ
သည်။

အဓိဋ္ဌာန်ရက် ဒုတိယမြောက်နေ့
နံနက်ပိုင်း အညောင်းအညာ ဖြေသည့်
အနေဖြင့် ရင်ပြင်ပေါ်တွင် လမ်းလျှောက်
ရင်း ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ သဘာဝ ရေမြေ
တောတောင်၏ အလှတရားများကို
ကြည့်ရှု ငေးမောနေမိပါသည်။

နံနက်ခင်း နေခြည်နုလေးများ
ယှက်ဖြာကြနေသည်မှာ ရွှေကွန်ယက်
ရွှေမျှင်လေးပေါင်းများစွာ ကောင်းကင်
ပေါ်မှ ဖြန့်ကြဲထားဘိသကဲ့သို့ ရှိချိန်
၏။

တောတစ်ခွင် တောင်တစ်ဖျားကို ဖြတ်

သန်းတိုက်ခတ်လာသော လေပြည်
လေးကို ရှုရှုခိုခိုရသည်မှာ တောပန်း
တောင်ပန်းတို့၏ ရနံ့သစ်များနှင့် ပေါင်း
စပ်ထားသည့်အတွက် စိတ်ထဲ ကြည်
လင် လန်းဆန်းသွားစေခဲ့ပါသည်။

ဝန်းကျင် တစ်ခွင်လုံးမှာလည်း
သစ်တောကြီးများ၊ ဝါးတောကြီးများ
ဖုံးလွှမ်းကာဆီးလျက် ရှိ၏။ နွေဦး
ကာလဖြစ်၍ ကောင်းကင်ပြင်ကြီး
တစ်ခုလုံး ဖုံးလွှမ်းကင်းစင်၍ အပြာ
ရောင်တောက်လျက် ရှိ၏။

ကျောက်မော် စေတီတော်မြတ်ကြီး
၏ ထီးတော်မှ ဆည်းလည်းသံလေး
များသည်လည်း သာယာနာပျော်ဖွယ်
ကောင်းပေစွ။

ဤနေရာဒေသသည် တောရိပ်
တောင်ရိပ်များ ဖုံးလွှမ်းပြီး ဆိတ်ငြိမ်
အေးချမ်းလှသောအရပ်ဖြစ်၍ သူတော်
စင်၊ သူတော်မြတ်များ တရားဘာဝနာ
အားထုတ်ရန် ဘူမိနက်သန် နေရာ
ကောင်းကြီးလည်း ဖြစ်၏။

ဘုရားရင်ပြင် ထက်တွင်လည်း
ရဟန်းသံဃာ တချို့နှင့် အဖြူရောင်
ဝတ်ဆင်ထားသော ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ အညို
ရောင် ဝတ်ဆင်ထားသော ပုဂ္ဂိုလ်များ
ငြိမ်သက်စွာ တရားဘာဝနာ ပွားများ
အားထုတ်နေကြပါသည်။

သူတော်ကောင်းများ ဓမ္မလျော်ရာ
အရပ်ဖြစ်၍ သူတော်ကောင်းတို့၏
တဏှာ၊ သမုဒယ၊ အနုယသ ဆိုသည့်
အဆိပ်များ ပယ်နိုင်ဖို့ ကြိုးစားနေကြ
သည်ကိုကြည့်ပြီး ကြည်ညိုမိပါသည်။
ပကတိ ငြိမ်ချမ်းမှု ရှိလှ၏။

သံသရာမှ လွတ်ရာလွတ်ကြောင်း
အသစ်တစတတ်၊ သန္တိသုခနိဗ္ဗာန်တတ်
ဆိုသို့ တက်လှမ်းရန် ကျွန်ုပ်တို့ကုတ်
အားထုတ်နေကြသည်မှာ အတုယူဖွယ်
ကောင်းလှသကဲ့သို့ ဘဝအတွက်

စိတ်ချလက်ချ နေနိုင်သူများဟုလည်း တထစ်ချ ယုံကြည်မိပါသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်ဘုရား အား အာရုံပြု၍ လောဘမီး၊ ဒေါသမီး၊ မောဟမီး၊ ကာမကလေသာမီး စသည့် တစ်ဆယ့်တစ်ပါးသော မီးများ ချုပ်ငြိမ်း ရပါလို၏ဟု စိတ်ထဲမှ ဆုတောင်းမိပါ သည်။

ကျွန်ုပ် ကျောက်မော် စေတီတော် မြတ်ကြီးသို့ ပူးမြော်ရန် ရောက်ရှိခဲ့သော ကာလသည် လူသူ အရောက်အပေါက် နည်းသေးသည့် ကာလဖြစ်၏။ သားရဲ တိရစ္ဆာန် ထူပြောသကဲ့သို့ ညအခါ အဝေးဆီမှ ကျားသစ်သံ၊ ချေဟောက် သံများပင် ကြားရပါသည်။

ရသည့် အချိန်တိုလေးတွင် အဓိဋ္ဌာန် မြောက် ခရီးပေါက်ရန်သာ အဓိကဖြစ်၍ မည်သည့် အန္တရာယ်မျိုးပဲ ကျရောက် ပါစေ အဓိဋ္ဌာန်မပျက်ရန် အရေးကြီး လှ၏။ ဤဒေသသည် တောင်ပေါ် ဒေသဖြစ်၍ တောကနက်၊ နေရာက ကြမ်း၊ ခရီးလမ်းက ခက်ခဲသောနေရာမှို့ နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်မံ ရောက်ရှိရန် ခဲယဉ်းပေသည်။

တရားကျင့်ကြံအားထုတ်ရင်း ခေတ္တ ခဏ သိက္ခာမီးခွေသော ဘုန်းတော်ကြီး တစ်ပါး၏ မိန့်ကြားချက်အရ ကျောက် မော် စေတီတော်မြတ်ကြီးသို့ ဝိဇ္ဇာ ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ သိုက်ပိုင်းဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်များ၊ တောစောင့်နတ်၊ တောင်စောင့်နတ်ကြီး များ မကြာမကြာ ကြွရောက်လေ့ရှိ ကြောင်း သိရှိခဲ့ရပါသည်။

သူတော်ကောင်းများ မွေ့လျော်ရာ အရပ်ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်၏ ဟဒယ နှလုံး အတွင်း ဗုဒ္ဓဓာတ်၊ ဓမ္မဓာတ်၊ သံဃ ဓာတ်များ ကူးစက်ခံရကာ ဘဝင်နှလုံး အေးချမ်းမှု ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ချမ်းသာ

မှုကိုပါ ရစေနိုင်သော နေရာထူး ဖြစ်ပါ သည်။

ရင်ပြင်တော်မှနေ၍ အရှေ့ရိုးမ တောင်စဉ်တောင်တန်း ကြီးများအား ငေးမောကြည့်နေချိန်တွင် ကျွန်ုပ်၏ အနီးအပါးသို့ လူပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက် ရောက်လာပါသည်။ လှည့်ကြည့်လိုက် သောအခါ ကျွန်ုပ်နှင့် သက်တူရွယ်တူ ခန့်ရှိ ထက်အောက် အညိုရောင် ဆင် မြန်းထားသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ဖြစ်နေ ၏။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်မှ ကျွန်ုပ်အား ယခင် သိ ကျွမ်းခဲ့ဖူးသော မိတ်ဆွေတစ်ဦးပမာ ပြုံး၍ စိုက်ကြည့်နေပါသည်။ ကျွန်ုပ် လည်း လောကဝတ်အရ ပြန်ပြီး ပြုံးပြ လိုက်ရာ “ဘုရားကြည်ညိုရတာ အဆင်ပြေရဲ့လား”ဟု ဟိန္ဒူနာရ စကား မေးလာပါသည်။

ကျွန်ုပ်လဲ အလိုက်သင့်ပဲ အဆင်ပြေ ပါကြောင်း ပြောရင်း ဘုရားပြင်တော် တွင် ထိုင်ကာ စကား အပြန်အလှန် ပြောဖြစ်သွားပါသည်။ ဝါသနာတူ၊ ဓာတ်တူ၊ နံတူဖြစ်၍ ခဏချင်း ခင်မင် ရင်းနှီးသွားခဲ့ပါသည်။

နှစ်ဦးသား သူတစ်ပြန် ကိုယ်တစ်ပြန် ဘာသာရေးအသိများ ဖလှယ်မိကြရင်း အချိတ်အဆက် အပေးအယူတည့်ကာ စကားအရှိန် မြင့်လာပါတော့သည်။

အနိပ္ပာယ်မှ သူ ကျင့်ကြံ အားထုတ် လျက်ရှိသော ဝိဇ္ဇာဓရ ပညာရပ်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် နက် နက်ရှိုင်းရှိုင်း ရှင်းလင်းပြောပြနေသည် မှာ ကျွန်ုပ်၏ စိတ်ထဲ၌ ဝိဇ္ဇာဓရ သင်တန်းတစ်ခုမှာ သင်တန်းဆရာမှ ထိထိရောက်ရောက် ပို့ချနေသကဲ့သို့ ခံစားရပါသည်။

သီလှပေစွာ တတ်လှပေစွာဟု အထင် ကြီး လေးစားသွားပါသည်။ ကျွန်ုပ် ဆေးဆရာတစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်း ကြိုတင် ပြောကြားထားပြီးဖြစ်၍ ဝိဇ္ဇာ ဓရ ဆေးပညာအကြောင်း ရှင်းလင်း ပြောကြားသည့်အခါတွင်လည်း ဗဟု သုတဖြစ်ဖွယ်၊ နာယူမှတ်သားဖွယ် ကောင်းပြန်၏။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ ထူးခြားချက်မှာ အသား ဖြူသည်မဟုတ်ဘဲ အသားအရေ ဝင်းဝါပြည့်နေခြင်း၊ ကြည်လင်စူးရှ သော မျက်လုံးရှိခြင်း၊ မေးရိုးကားပြီး ဝိရိသောနှုတ်ခမ်းရှိခြင်း၊ အသံဩဇာ ထက်မြက်ခြင်း၊ ရုပ်ရည်မှာ ရွက်ကြမ်း ရေကျမျှသာ ဖြစ်သော်လည်း တစ် ကိုယ်လုံး ခြုံငုံကြည့်မည်ဆိုပါလျှင် ယောက်ျားပီသသူ တစ်ယောက်ဟု ပြောရမည် ဖြစ်၏။

အသံမှာ တိုညောင်းစွာ ပြောသော် လည်း သတ္တသံကဲ့သို့ အသံရှိန်ကောင်း ပြီး ဆွဲဆောင်မှုရှိ၏။ ဆရာကောင်း၊ သမားကောင်း အင်္ဂါနှင့်လည်း ပြည့်စုံ ညီညွတ်နေပြန်၏။

ထို့နောက် ကျွန်ုပ်၏အသံကိုအား မေးသည်နှင့် အသက်(၄၀)နှစ် ခန့်

ကြောင်း ပြောလိုက်ပါသည်။ ဒီအခါ ထိုပုဂ္ဂိုလ်က ရယ်ရယ်မောမောဖြင့် သူ့အသက်ကို ပြောလျှင် ကျွန်ုပ် လက်ခံယုံကြည်မည် မထင်ကြောင်း သို့သော် ယုံကြည်သည်ဖြစ်စေ၊ မယုံ ကြည်သည်ဖြစ်စေ သူ၏အသက် တစ်ရာကျော်နေပြီဟု ပြောပါသည်။

ကျွန်ုပ်၏စိတ်အတွင်း ခဲလေသမျှ သဲရေကျ ဆိုသကဲ့သို့ စိတ်ကြီးဝမ်းကြီး ပျက်မိသွားပါတော့သည်။

ကျွန်ုပ်လည်း နောက်ဆုံး ကိုယ် ဉာဏ်မမီနိုင်သော ကိစ္စများစွာ ရှိသည်မှို ခပ်ဆိတ်ဆိတ် နေလိုက်ပါသည်။ သူက ဆက်လက်ပြီး ပြောသည်မှာ သူ ယခု ကဲ့သို့ အသက်ရှည် ကျန်းမာနုပျိုနေ သည်မှာ အာယုသိဒ္ဓိ၊ အာရောဂျသိဒ္ဓိ ရသာယနဆေးကြီးကို အမြဲ မှီဝဲခဲ့၍ ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြပါသည်။

ထိုအခါထက်လှသော ရသာယန ဆေးကြီး၏ ဖော်စပ်နည်းကိုပါ ကြုံ ကြိုက်တုန်း ချီးမြှင့်ပေးခဲ့မည် ဖြစ် ကြောင်းနှင့် ဤဆေးနည်းကို ၁၂၃၆ ခုနှစ်၊ ရွှေတိဂုံ စေတီတော်မြတ် ကြီး၏ မြောက်ဘက်ပုဒ် အနီးရှိ ဝိဇ္ဇာတန်ဆောင်းအတွင်း တရား အားထုတ်နေစဉ် ဂန္ဓာဓိဝိဇ္ဇာ ပုဂ္ဂိုလ် ထူးတစ်ပါးမှ ချီးမြှင့်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည် ဟု ရှင်းပြပါသည်။

ဤကား ရွှေကျင်မြို့နယ် ကျောက် မော် စေတီတော်မြတ်ကြီးတွင် ကျွန်ုပ် နှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတစ်ပါး ခဏတာ ကြုံဆုံ ခဲ့ဖူးသော အကြောင်းပင် ဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်သည် ၁၉၇၆ ခုနှစ်၊ ပဲခူးမြို့၊ ရွှေမော်တော ဘုရားပွဲတော်ကြီး ကျင်းပခါနီးအချိန် ဟင်္သာကုန်းဘုရား အနီး ရွှေဟင်္သာတောရကျောင်းတွင် သီတင်းသုံးလျက်ရှိသော ဂန္ဓာဓိဝိဇ္ဇာ

ပညာရှင် ရသေ့ကြီး ဦးကောင်းထံသို့ ဝိဇ္ဇာပညာစခန်းနှင့် ပတ်သက်သော ကိစ္စတစ်ခုနှင့် ရောက်ခဲ့စဉ်က ဖြစ်ပါ သည်။

ထိုတောရကျောင်းမှအပြန် ဟင်္သာ ကုန်းဘုရားအား တက်ရောက် ဖူးမြော် ကြည့်ညှိရင်း တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပင် ကျွန်ုပ်နှင့် ကျောက်မော်စေတီတော် မြတ်ကြီးတွင် ဂန္ဓာဓိပညာရှင်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ စကားလက်ဆုံကြကာ ရသာယန ဆေးနည်းကြီးကို ပေးခဲ့ သော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးအား ဘုရားရှေ့တွင် တရားမှတ်နေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက် ရ၍ အံ့သြသွားပါသည်။

ရောက်သည့်အခိုက် ဒုတိယအကြိမ် ထပ်မံ ဆုံစည်းခွင့်ရခြင်းကိုပင် ဝမ်းမြောက်သွားမိပါသည်။

အချိန်ကာလ (၁၅)နှစ်ခန့် ကြာမြင့် ခဲ့ပြီ ဖြစ်သော်လည်း ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ကျွန်ုပ်၏ မှတ်ဉာဏ်ထဲတွင် မေ့ပျောက် ၍မရနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး ဖြစ်ပေသည်။ သို့နှင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ် တရားဖြတ်သည်အထိ စောင့်ဆိုင်းနေမိပါသည်။ နာရီဝက်ခန့် အကြာတွင် တရားဖြတ်၍ ကျောက်ခုံ

တန်းလျားတွင် သွားထိုင်နေပါသည်။

ကျွန်ုပ်အား တွေ့မြင်ပုံမရပါ။ ထို့ ကြောင့် ကျွန်ုပ် သွားရောက် နှုတ်ဆက် လိုက်ပါသည်။ သူကလည်း ကျွန်ုပ်အား ရှေးဘဝရေစက်ကြောင့် ထင်ပါသည်။ မြင်မြင်ချင်း ဆွေမျိုးအရင်းအချား မိတ်ဆွေအရင်းအချား တစ်ယောက် ပမာ ဝမ်းသာအယ်လဲ ဖက်လဲတကင်း နှုတ်ဆက်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးမှာ နှစ်အတန်ကြာ ပြန်လည် မတွေ့ဆုံခဲ့ရသည်မှာ ကြာပြီ ဖြစ်၍ အာလာပသလ္လာပစကား ပြော နေကြပါသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ကျွန်ုပ် အား ကရုဏာသက်သော မျက်လုံး အစုံဖြင့် ကြည့်နေသည်မှာ ပကတိ အေးချမ်းလှပေ၏။

အနီပုဂ္ဂိုလ်၏ ထူးခြားချက်မှာ လွန် ခဲ့သော (၁၅)နှစ်ခန့်က ကျောက်မော် စေတီတော်မြတ်ကြီးတွင် တွေ့ခဲ့စဉ်က အတိုင်း ရုပ်ရည်ရှုပကာယမှာ ပြောင်း လဲသွားခြင်း မရှိသည့်အပြင် ပိုလှပင် နုပျိုလန်းဆန်းလျက် ရှိသည်ကို တွေ့ရ ပါသည်။

အသားအရေမှာလည်း ဝင်းဝါစိုပြည် လျက် ဝတ်ဆင်ထားသော အညှိရောင် ဝတ်စုံဖြင့် လိုက်ဖက်လှပေသည်။ သူ၏ ရုပ်ရည်ကိုကြည့်ပြီး ကျွန်ုပ် အလွန် အံ့အားသင့်သွားပါသည်။ မယုံနိုင် လောက်သည့် အနေအထားလည်း ဖြစ်၏။

မိမိ၏ ခန္ဓာကိုယ်အား ပြန်လည် ဆန်းစစ်လိုက်သောအခါ မလွန်ဆန်နိုင် သော ဇရာ၏ ထုထောင်းမှု ဒဏ်ချက် များကြောင့် ဆံပင်များ ကွက်ကွက် လျက် မျက်စိပင် မွဲစပြုနေချေပြီ။

ယခင် တင်းရင်းသော ကိုယ်ရေ ကိုယ်သားမှာလည်း လျော့ရိလျော့ရဲ

ဖြစ်လျက် ထိုပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ကျွန်ုပ်မှာ လူငယ်နှင့် လူကြီးအသွင်သဏ္ဌာန် ကွာခြားမှု ရှိသကဲ့သို့ပင် ဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်က တစ်နေ့တခြား အရွယ်ကျ လာပြီး ဤပုဂ္ဂိုလ်က ယနေ့ထက်တိုင် ကျန်းမာရွှင်လန်း၊ နုပျိုလန်းဆန်းလျက် ရှိနေသည်ကိုကြည့်ကာ ဝိဇ္ဇာပုဂ္ဂိုလ်ကြီး များ၏ “ရသာယနဆေးကြီး” စွမ်း ပကားကြီးမားလှပုံကို ကိုယ်တွေ့မို့ မယုံမကြည်လုပ်၍ မဖြစ်တော့ပေ။ စိတ်ထဲမှ “မင်းယုံလိုက်တော့” ဟုသာ ပြောမိပါတော့သည်။

ကျွန်ုပ် ဖြတ်သန်းခဲ့သော ဘဝ အကန့်များတွင် ယခုကဲ့သို့ မျက်လှည့် ဆန်သော မြင်ကွင်းများ အတွေ့အကြုံ များ မကြာခဏ ရှိခဲ့ပါသည်။ လွယ်လင့် တကူ မယုံကြည်တတ်မှု၊ အထင်မကြီး တတ်သော ကျွန်ုပ်၏ ဗီဇရိုက်ကြောင့် အခွင့်အလမ်းကောင်းများ၊ လာဘ် လာဘာများ မကြာခဏ လွဲချက်ကယ် နာ ဆိုသကဲ့သို့ ကြုံခဲ့ရပေါင်းလည်း များလှချေပြီဟု မှတ်တမ်းစာအုပ်တွင် ဖော်ပြထားခဲ့ပါသည်။

အသက်အရွယ် ရလာသည်နှင့်အမျှ မထင်မှတ်ထားသော အမှတ်မထင် ကိစ္စရပ်များအား သတိမမူ၍ မဖြစ် တော့ပါ။

သို့အတွက်ကြောင့် ဝိဇ္ဇာလမ်းမှ ပုဂ္ဂိုလ်ကဲ့သို့ “ရသာယနဆေးကြီး” ၏ အစွမ်း၊ အကျင့်စရတ်၏ စွမ်းအားများ ကြောင့် သက်တမ်း ရာထောင် မနေရ သော်ငြားလည်း မိမိ အသက်ရှင်သန် ခွင့် ရနေသည့်ကာလ၌ ဤဆေးကြီးကို ယုံကြည်စွာ စိုပ်သုံးစွဲခြင်းဖြင့် ယခင်က ထက် ကျန်းမာနုပျို သန့်စွမ်းပြီး အမျိုး ဘာသာ၊ သာသနာအကျိုးကို ဆထက် ထမ်းပိုး တိုး၍ ဒါနစွမ်းအား၊ သီလစွမ်း

အား၊ ဘာဝနာစွမ်းအားများ ပိုမို မြှင့် တင် စွမ်းဆောင်နိုင်ကြပြီးမည် ဆိုပါ လျှင် စာရေးသူ မဂ္ဂဇင်း စာမျက်နှာ ပေါ်၌ ရေးသား တင်ပြရကျိုး နပ်သည် ဟု ပီတိ ဖြစ်ရပါမည်။

ရသာယနဆေးတော်ကြီးနှင့် ပတ် သက်၍ **ဖခင် ဆေးဆရာကြီး၏ ရွေးမှတ်တမ်းစာအုပ်အရ “ပသာဒ ရုပ် ငါးပါး” ကို ပြောင်းလဲကြည့်လင် စေသော ရုပ်ပျိုကိုယ်နုဆေးဟု ဖော် ပြထားပါသည်။** ဤဆေးကို အာယု ဝဗ္ဗနဆေး၊ အာယုဒီပဆေးဟုလည်း ခေါ်ဆိုကြောင်း ရေးသားထားပါသည်။

ရသာယနဆေး ဖော်စပ်နည်း

- ၁။ နွင်းခါး(အခြောက်) ⇨ ၁၅ ကျပ်သား
 - ၂။ ကျောက်ဆေးခန်း ⇨ ၁၅ ကျပ်သား
 - ၃။ စစ်တောင်ကွမ်းရွက် (အခြောက်) ⇨ ၁၅ ကျပ်သား
- အထက်ပါ ဆေးသုံးမယ်အား အမှုန့် ပြု၍ ပျားရည်စစ်စစ်နှင့် သမအောင် နယ်ပါ။ ယင်းနောက် စရနယ်ပြီး ဆေး ကို **ရွေးကြီးစေ့ခန့်**လုံး၍ လေလှံသော ပုလင်းတွင် ထည့်ပါ။

* * *

သည်။ ဤသုံးစွဲနည်းအတိုင်း ဆက်လက်၍ (၇)ကြိမ် ထပ်မံ သောက်သုံးရပါမည်။ တကယ်ဖြစ်ချင်ရင် တကယ်လုပ်ဖို့သာ လို၏။ ခွဲရှိရှိနှင့် တစ်ရက်မပျက် သောက်သုံးနိုင်ကြပါစေဟုသာ။

ဆေး၏ အကျိုးသက်ရောက်မှုများ

ရသာယနဆေးကြီးကို (၇)ကြိမ် မြောက်သည်အထိ မပျက်မကွက် အောင်မြင်စွာ သောက်သုံးပြီးပါက အာယတန ပသာဒ(၅)ပါးဖြစ်သော မျက်စိအကြည်ဓာတ် ကောင်းမွန် ခြင်း၊ နားအကြည်ဓာတ် ကောင်းမွန် ခြင်း၊ နှာခေါင်းအကြည်ဓာတ် ကောင်းမွန်ခြင်း၊ လျှာအကြည်ဓာတ် ကောင်းမွန်ခြင်း၊ ကိုယ်ခန္ဓာအကြည် ဓာတ် ကောင်းမွန်ခြင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံ ကာ ဆံပင်ဖြူသည်ကို နက်စေခြင်း၊ ကိုယ်ရေကိုယ်သား မတွန့်ခြင်း၊ စား ကောင်း အိပ်ပျော်စေခြင်း၊ ဆီးဝမ်း လေပူနံ့ခြင်း၊ ရုပ်အဆင်း ပြန်လည်နုပျို လန်းဆန်း ပေါ့ပါးလာခြင်း၊ အပြင် အာယုသိဒ္ဓိပေါက်ပြီး ထွက်ရပ်လင်းကို ပင် ရောက်နိုင်ကြောင်း ရေးသားဖော်ပြ ထားပါသည်။

ဆေး သုံးစွဲနည်း

၁။ ပထမလတွင် တစ်နေ့ (၃)လုံးကျ	⇨ တစ်လပြည့်အောင် သောက်ပါ။
၂။ ဒုတိယလတွင် တစ်နေ့ (၄)လုံးကျ	⇨ တစ်လပြည့်အောင် သောက်ပါ။
၃။ တတိယလတွင် တစ်နေ့ (၅)လုံးကျ	⇨ တစ်လပြည့်အောင် သောက်ပါ။
၄။ စတုတ္ထလတွင် တစ်နေ့ (၆)လုံးကျ	⇨ တစ်လပြည့်အောင် သောက်ပါ။
၅။ ပဉ္စမလတွင် တစ်နေ့ (၇)လုံးကျ	⇨ တစ်လပြည့်အောင် သောက်ပါ။
၆။ ဆဌမလတွင် တစ်နေ့ (၈)လုံးကျ	⇨ တစ်လပြည့်အောင် သောက်ပါ။
၇။ သတ္တမလတွင် တစ်နေ့ (၉)လုံးကျ	⇨ တစ်လပြည့်အောင် သောက်ပါ။

အထက်ဖော်ပြပါ ဆေးသုံးစွဲနည်း အတိုင်း (၇)လပြည့်အောင် သုံးစွဲပြီး ပါက တစ်ကြိမ်မြောက် သုံးစွဲပြီး ဖြစ်ပါ

သောရန်ခပ်သိမ်း ထင်မြင်ကြည့်ပါ။

ထွန်းထောင်

ကျွန်မအေးဝန်ထမ်းသံ

ထူးခြားဆန်းကြယ်သော အတွေ့အကြုံများ

ရှာဖွေ (နဂ္ဂဟ)

BURMESE CLASSIC

မအေးချမ်းလှ။

ရွာတိုင်းတွင် တပ်မတော်စစ်ကြောင်းများက တပ်စွဲထားကာ နယ်မြေလုံခြုံရေးအတွက် ဆောင်ရွက်နေသည်မို့ ညအချိန်မတော် လာခေါ်တိုင်း တံခါးမဖွင့်ခဲ့ကြ။

ရွာခံ ပြည်သူစစ်ပါမုသာ ထူးရဲတံခါးဖွင့်ခဲ့ကြသည်။

‘ဘယ်သူလဲ’

အိမ်အောက်ထပ်မှာ အိမ်ရှင် အဘ ဦးသိန်း၏ ထူးသံကို ကြားလိုက်ရသဖြင့် ကျွန်တော်လည်း အိပ်ရာထဲတွင် အသာမိုးရင်း နားထောင်နေမိသည်။

‘ကျွန်တော်ပါ အရှေ့ဘက်ကမ်းက ချစ်ပေပါ။ ပြည်သူ့စစ်ခေါင်းဆောင် ဂျာမဲလဲ ပါပါတယ်’

‘ဘာကိစ္စ ရှိလို့လဲ’

လိုက်ရပါသည်။

၂၀၀၃ ခုနှစ်၊ မေလ၏ တစ်ခုသော စနေနေ့ နံနက်(၃း၀၀)နာရီ...

‘ဆရာ ဆရာမ ဆေးမှူး ဆေးမှူး’ အိမ်ရှေ့ဆီမှ အဆက်မပြတ် ခေါ်သံကြောင့် ကျွန်တော် အိပ်ရာမှ နိုးလာပါသည်။ လက်မှ နာရီကို လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ နံနက်(၃)နာရီကို ညွှန်နေသည်။

ယခု တာဝန်ကျနေသော နတ်ကြီးချောင်ဒေသ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် မွန်ပြည်နယ်သစ်ပါတီခွဲထွက် တပ်ဖွဲ့များက လှုပ်ရှားနေသည်မို့ နယ်မြေက

၁။ ခြေထောက်တွင် ကြိုးချည်၍

မွှေးဖွားလာသော ကလေးငယ်

ကျွန်ုပ် တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီး၊ ရေဖြူမြို့နယ်၊ နတ်ကြီးစင်ဒေသတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ်က ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော အဖြစ်အပျက်တစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

ထူးခြား ဆန်းကြယ်လွန်းလှသဖြင့် ယနေ့တိုင် အမှတ်ရနေဆဲ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်၏ ထူးခြားဆန်းကြယ်သော ဤအတွေ့အကြုံကို စာဖတ်သူတို့ မျှဝေခံစားနိုင်စေရန် ရေးသားတင်ပြ

၃၀၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

‘ကျွန်တော့်သမီး မိစန်း မီးဖွားနိုင်လို့ ဆရာလာပင့်တာပါ’

‘သားဖွားဆရာမကို သွားခေါ်ပါလား။ ဆရာက မီးဖွားတာ ဘာလုပ်ပေးလို့ ရမှာလဲ’

‘ဆရာမ စာပေးစာယူ စာမေးပွဲဖြေဖို့ ထားဝယ်သွားတာ ကြာလှပြီကော၊ ဒါကြောင့်မို့ ဆရာကို လာပင့်တာပါ။ ကျေးဇူးပြုပြီး နှိုးပေးပါလား’

ဟုတ်ပါသည် တစ်ရွာလုံးတွင် ကျန်းမာရေးဝန်ထမ်းဆို၍ ကျွန်တော်နှင့် သားဖွား ဆရာမလေးနှစ်ယောက်သာရှိသည်။

ယခု သူမက စာမေးပွဲဖြေရန် သွားနေတော့ ကျွန်တော်၏ တာဝန်ဖြစ်နေပြီ။ ကျွန်တော် ငြင်းဆန်ရန် မသင့်တော့။ ထို့ကြောင့် အိပ်ရာမှ ကပျာကယာ လူးလဲထလိုက်၏။

‘ဆရာ နိုးပြီလား’

အဘ ဦးသိန်း၏ မေးသံကို ကြားလိုက်၏။

‘ဟုတ်ကဲ့ နိုးပါပြီ အဘ၊ ကျွန်တော်လိုက်သွားလိုက်ပါမယ်’

ကျွန်တော်လည်း မျက်နှာသစ်သွားတိုက်ပြီးသည်နှင့် ဆေးအိတ်ပြင်ကာ လူနာလာခေါ်သူများနှင့် လိုက်သွား၏။

လူနာအိမ်သို့ ရောက်သောအခါ အိမ်ရှေ့ဝရန်တာတွင် ရွာထဲမှ လူကြီးလေးငါးဦးခန့် ဝိုင်းဖွဲ့ထိုင်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။

‘ကြွပါ ဆရာ’

လူနာ၏ မိခင်ဖြစ်ဟန်တူသည့် အမျိုးသမီးက ဆီးကြိုပါသည်။

‘လူနာကော ဘယ်မှာလဲ’

‘အိမ်ခန်းထဲမှာပါ ဆရာ’

ကျွန်တော်လည်း အချိန်မဆိုင်းဘဲ အိမ်ခန်းအတွင်းသို့ လှမ်းဝင်လိုက်ရာ

မြင်ရသော မြင်ကွင်းကြောင့် မျက်လုံးပြူးသွားပါသည်။

လူနာအမျိုးသမီးကား ဖျာပေါ်တွင် ပက်လက်အနေအထားဖြင့် ရှိနေပြီး လူနာတစ်ခါညှစ်တိုင်း ဘေးမှ အမျိုးသမီးငါးယောက်ခန့်က “တွန်းဟ၊ တွန်းဟ” ဟု ညာသံပေးကာ ဗိုက်ကို ဝိုင်းတွန်းနေကြသည်။

မပညာမတတ်ခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်း၊ ဆေးပညာမဟုတ်သော နည်းပါးခြင်း၊ နယ်မြေ မအေးချမ်းခြင်းတို့ကြောင့် ကိုယ်ဝန်ဆောင်နှင့် မီးတွင်းမိခင်များ မသေသင့်ဘဲ သေနေကြရသည်။

‘အိမ်ထဲမှာ မကုသနိုင်ဘဲ မီးဖွားနိုင်လို့ ယေဘုယျ သားအိမ်ကျပြီး သေနေပါပြီ။ နှလုံးနည်းလျက် ဖယ်ပေးကြပါ။ ကျွန်တော် စမ်းသပ်ကြည့်ပါဦးမယ်’

ကျွန်တော်လည်း ပြောပြောဆိုဆို လူနာခြေရင်းတွင် ထိုင်လိုက်ပြီး သားအိမ်ဝကို ပွင့်မပွင့် လက်ဖြင့်စမ်းသပ်ကြည့်လိုက်ရာ ossfull(လက်လေးလုံးခန့်) ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။

ကလေး၏ဦးခေါင်းမှာ ညှစ်လိုက်တိုင်း ထွက်လာလိုက် ဝင်သွားလိုက်နှင့် တွေ့မြင်နေရပါသည်။

ကျွန်တော်လည်း လက်ညှိုး လက်ခလယ်ဖြင့် သားအိမ်အတွင်း နှိုက်၍ စမ်းသပ်ကြည့်လိုက်ရာ ကလေး၏

လည်ပင်းနေရာတွင် ချက်ကြိုးလိုလို အူလိုလို ခပ်ပျော့ပျော့ အရာတစ်ခုကို စမ်းမိပါသည်။

ကျွန်တော်လည်း စိတ်တုံးတုံးချကာ အချင်းဖြတ်ကတ်ကြေး (seissor)ဖြင့် သားအိမ်အတွင်း ခက်ခက်ခဲခဲ ထိုးသွင်းပြီး နောက်တစ်ကြိမ် ညှစ်အားလာချိန်တွင် အဆိုပါအရာအား ညှစ်ဖြတ်လိုက်ပါသည်။

တစ်ဆက်တည်းမှာပင် ဦးခေါင်းကို လက်ဖြင့် ညှစ်ကိုင်ကာ ဆွဲထုတ်လိုက်ရာ ကလေးငယ်မှာ အပြင်သို့ ထွက်လာပါတော့သည်။

ကျွန်တော်လည်း ကလေးကို ဘယ်ဘက်လက်ပေါ် မှောက်လျက် တင်လိုက်ပြီး ညာဘက်လက်ဖြင့် ခပ်သာသာ လေးငါးဆယ်ချက်ခန့် ပုတ်လိုက်ရာ “အူဝဲ အူဝဲ” ဟူသော ကလေးငယ်၏ ငိုသံပေါ်ထွက်လာပါသည်။

ကလေးအား အနီးရှိ ဘွားအေ၏ လက်ထဲ ထည့်လိုက်ပြီး မွေးမိခင်အား အချင်းချခြင်း လုပ်ငန်းကို တစ်ဆက်တည်း ဆောင်ရွက်လိုက်ပါသည်။

ကိစ္စအားလုံး ပြီးစီးသွားသည်နှင့် ကျွန်တော်လည်း ကိုယ်လက်ဆေးကြောပြီး အိမ်ခန်းထဲမှ အိမ်ရှေ့ခန်းသို့ ထွက်လိုက်ပါသည်။

အိမ်ရှေ့ခန်းတွင် ထိုင်နေသော လူအားလုံး၏ မျက်နှာမှာ အံ့ဩထိတ်လန့်ဟန် ပေါ်နေပြီး တစ်စုံတစ်ရာတို့ ပြောချင်နေပုံ ရသဖြင့်...

‘ခင်ဗျားတို့ ဘာဖြစ်နေကြတာလဲ၊ ကျွန်တော်က မေးရင်းထိုင်လိုက်ပါသည်။’

‘ဒီမှာ ကြည့်ပါဦးဆရာ’ ဘွားအေဖြစ်သူက သူ့မိတ်တိုင် အနီးဖြင့်ပတ်ကာ ဒီကလေးကလေးကို ကျွန်တော်၏လက်ထဲ ချလိုက်ရင်း

အနီးကို ခွာလိုက်ရာ မြင်လိုက်ရသော
မြင်ကွင်းကြောင့် ကျွန်တော်မျက်လုံး
အံ့ဖွယ် ပြူးကျယ်သွားပြီး စကားမပြော
နိုင်ဘဲ ကြက်သေ သေသွားပါသည်။

ကလေးငယ်၏ ဘယ်ဘက်
ခြေသလုံးတွင် ကြိုးတစ်ချောင်းပတ်
လျက်သားရှိနေပြီး ကြိုးစလည်း ထွက်
နေပါသည်။

ကျွန်တော်လည်း ထမင်းကြည့်ရာ
ကြိုးမှာ မျှော့ခွံပတ်ထားကြီး ခြံပြီး
အသားထဲ တစ်ထက်ဆန် နှစ်ခြစ် ကာ
ကြိုးစမှာ အပြည့်ထွက်နေပါသည်။

ရုတ်တရက် ကြည့်ရှုပါက ဘယ်
ဘက်ခြေထောက်မှာ (၃)ပိုင်းဟု ထင်ရ
ပါသည်။

နံနက်မိုးလင်းသည်နှင့် ပဲ့ချိတ်ပေါ်
ခေါ်ကာ အဆိုပါ ကလေးနှင့် မိခင်အား
ကံပေါက်ဆေးရုံသို့ တင်လိုက်ပါသည်။
သို့သော် ကလေးငယ်မှာ ငယ်ရွယ်

လွန်းလှ၍ ကြိုးတစ်ချောင်းလုံးကို ခွဲ
စိတ်မထုတ်ဘဲ ကြိုးစကိုသာ ညှပ်ပေး
လိုက်ပါသည်။

နောက်လေးလခန့်ကြာ၍ ကျွန်တော်
ပြောင်းရွှေ့လာသည်တိုင် အဆိုပါ
ကြိုးစကို မခွဲထုတ်ရသေးပါ။

သံသရာတွင် ကျင်လည်နေကြရ
သော လူသားများအဖို့ တစ်မက်
တစ်ဖိုလ် မရမချင်း သုဂတိဘုံဆိုတာ
ထက် အပါယ်လေးဘုံမှာ ကျင်လည်
ကြသည်သာ များပါသည်။

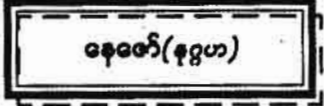
ထိုကလေးငယ်အဖို့ကား အတိတ်
ဘဝက မည်ကဲ့သို့သော အဖြစ်ဆိုး
ကြီးနှင့် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည်ကိုတော့
မသိပါ။

ယခု ကံကောင်းထောက်မ၍ လူ့
ဘဝသို့ ရောက်လာသော်လည်း
အတိတ်ဘဝမှ ချဉ်နှောင့်ခဲ့သော ကြိုး

က အမိဝမ်းထဲထိ ပါလာတာကို ကြည့်
ပါ။ ပြီးတော့ အရွယ်နှင့်မမျှ ခွဲရခက်ရ
နှင့် ဒုက္ခခံရဦးမည်။

သူတစ်ယောက်တည်း ခံရမည်
မဟုတ် လူကြီးများလည်း အနည်းနှင့်
အများ သောကရောက်ရဦးမည်။
သံသရာချားရဟတ်အဆုံး မပတ်သက်
သမျှတော့ ခံကြရဦးမည်သာ။

စာဖတ်သူများအနေနှင့် အသိတရား
ဖြင့် သတိထား၍ သံသရာဝဲဩဇာမှ
လွတ်မြောက်ပါစေဟု ဆုတောင်းရင်း
သံသရာတစ်ကွေ့တွင် ကြုံတွေ့ခဲ့ရ
သော ဖြစ်ရပ်မှန်ဇာတ်လမ်းလေးကို
မျှဝေလိုက်ရပါသည်။

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ မေလ

အတွက် ရွှေချယ်ပါ ဤဂဏန်း

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ မေလ(၁)ရက်နေ့တွင်
ဖွင့်လှစ်မည့် အောင်ဘာလေ ထိပွင့်ပွဲ
တွင် ထွက်ပေါ်လာနိုင်သည့် ထိဂဏန်း
တွဲများအား အောက်ပါအတိုင်း ထွက်
ချက် ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

အကြိမ် ၃၁၆
မေလ ၅
ခုနှစ် ၂၀၁၅

$$၂၃၃၆ = ၁၄ = ၅$$

အကြိမ်၊ လ၊ ခုနှစ် များအား
တစ်လုံးတည်း ဖြစ်အောင် ပေါင်းပါက
(၅)ဂဏန်းရသည်။

သို့ဖြစ်၍ ၂၊ ၅၊ ၆၊ ၇၊ ၉ ဂဏန်း
များများပါအောင် ရွှေချယ်ပါ။

အထူးသဖြင့် ၂၊ ၅၊ ၆၊ ၉ ဂဏန်း

များကို ဦးစားပေးပါ။
ဥပမာ

၀...ဆုံး၊ ၀...ဆုံး၊ ၀...ဆုံး၊ ၀...ဆုံး၊
၂...၂ ၅...၂ ၆...၂ ၉...၂
၂...၅ ၅...၅ ၆...၅ ၉...၅
၂...၆ ၅...၆ ၆...၆ ၉...၆
၂...၇ ၅...၇ ၆...၇ ၉...၇
၂...၉ ၅...၉ ၆...၉ ၉...၉

မှတ်ချက်။ (...)ကွင်းအတွင်းတွင်
၅၊ ၇၊ ၉ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွှေ
ချယ်ပါ။

“အကြိမ်”ဂဏန်းမပါဘဲ “လ”
ဂဏန်းနှင့် “နှစ်”ဂဏန်းကိုသာ ပေါင်း
ပါက (၅+ ၂+ ၀+ ၁ +၅) = ၁၃ = ၄
ရသည်။ သို့ဖြစ်၍ “၄” ဂဏန်းကို
လည်း ပစ်ပယ်၍ မရပါ။

၀... ဆုံး

၂... ၂ ၄ ၅ ၆ ၇ ၉
၅... ၅ ၆ ၇ ၉ ၂ ၄
၆... ၆ ၇ ၉ ၂ ၄ ၅ ဗုဒ္ဓဟူး နှင့်
၉... ၉ ၂ ၄ ၅ ၆ ၇ ကြာသပတေး
သားသမီးများ ထိကံပွင့်နေပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ မိမိတို့ဒေသရှိ ရှေး
ဟောင်းစေတီတစ်ဆူဆူသို့ သွား
ရောက်ကာ (၅)ရက်တိတိ ရပ်ပြင်တော်
ကို သန့်ရှင်းရေးဆောင်ရွက်ပေးပါ။
ပြီးပါက မိမိမွေးနံ့ အရပ်၊ ထောင့်တွင်
သမ္ဗုဒ္ဓေါဏတော်ကြီးကို မိမိသက်စေ
ရွတ်ဆို ပူဇော်ပေးပါ။

အထက်ပါအမိဋ္ဌာန် အောင်မြင်ပါ
က မိမိတို့ဒေသရှိ စာသင်တိုက်တစ်ခု
တွင် ဆန်း၊ ဆီ၊ ဆေး၊ ဆား တစ်မျိုးမျိုး
တတ်နိုင်သမျှ လှူဒါန်းပေးပြီးမှ ထိ
ကံစမ်းကြရန် ဖြစ်ပါသည်။

အထူးဂဏန်း

★ ၂၄၆၈၉ + ၄၆၄၄၉ + ၉၂၆၈၅
ထိကံ ပွင့်ပါလေ

(ဆရာရဲထက် (သုတေသီ))